

J. de Lacroix

Paris Æterna

BREVIARIUM ELECTENSE,

Illustrissimi & Reverendissimi in Christo Patris D. D. CAROLI DE LA CROPTE DE CHANTERAC, Episcopi & Comitis Electensis, auctoritate, ac Venerabilis ejusdem Ecclesiæ Capituli consensu, editum.

PARS ÆSTIVA.

TOLOSÆ,

Sumptibus suis ediderunt BIBLIOPOLÆ Usuum Electensium.

M. DCC. LXXIV.

CUM PRIVILEGIO REGIS.

TABULA TEMPORARIA.

Anni Domini.	*Aureus numerus.*	*Epactæ.*	*Indictio.*	*Litt. Dominical.*	*Domin. post Epiphan.*	*Septuagesima.*	*Dies Cinerum.*
1775	9	xxviij.	8	a	5	12 Febr.	1 Mart.
1776	10	ix.	9	g f	4	4 Febr.	21 Febr.
1777	11	xx.	10	e	2 †	26 Jan.	12 Febr.
1778	12	j.	11	d	5 †	15 Febr.	4 Mart.
1779	13	xij.	12	c	3 †	31 Jan.	17 Febr.
1780	14	xxiij.	13	b a	2	23 Jan.	9 Febr.
1781	15	iv.	14	g	5	11 Febr.	28 Febr.
1782	16	xv.	15	f	2 †	27 Jan.	13 Febr.
1783	17	xxvj.	1	e	5 †	16 Febr.	5 Mart.
1784	18	vij.	2	d c	4 †	8 Febr.	25 Febr.
1785	19	xviij.	3	b	2 †	23 Jan.	9 Febr.
1786	1	*	4	a	5	12 Febr.	1 Mart.
1787	2	xj.	5	g	4	4 Febr.	21 Febr.
1788	3	xxij.	6	f e	1 †	20 Jan.	6 Febr.
1789	4	iij.	7	d	4 †	8 Febr.	25 Febr.
1790	5	xiv.	8	c	3 †	31 Jan.	17 Febr.
1791	6	xxv.	9	b	6	20 Febr.	9 Mart.
1792	7	vj.	10	a g	4	5 Febr.	22 Febr.
1793	8	xvij.	11	f	2 †	27 Jan.	13 Febr.
1794	9	xxviij.	12	e	5 †	16 Febr.	5 Mart.
1795	10	ix.	13	d	3 †	1 Febr.	18 Febr.
1796	11	xx.	14	c b	2 †	24 Jan.	10 Febr.
1797	12	j.	15	a	5	12 Febr.	1 Mart.
1798	13	xij.	1	g	4	4 Febr.	21 Febr.
1799	14	xxiij.	2	f	1 †	20 Jan.	6 Febr.
1800	15	iv.	3	e	4 †	9 Febr.	26 Febr.
1801	16	xv.	4	d	3 †	1 Febr.	18 Febr.
1802	17	xxvj.	5	c	5 †	14 Febr.	3 Mart.
1803	18	vij.	6	b	4 †	6 Febr.	23 Febr.
1804	19	xviij.	7	A g	3	29 Jan.	15 Febr.
1805	1	*	8	f	4 †	10 Febr.	27 Febr.
1806	2	xj.	9	e	3 †	2 Febr.	19 Febr.

FESTORUM MOBILIUM.

Anni Domini.	*PASCHA.*	*Ascensio Domini.*	*Pentecoste.*	*Fest. Corp. Christi.*	*Domin. post Pentec.*	*Dominica I. Adv.*
1775	16 April.	25 Maii.	4 Junii.	15 Junii.	25	3 Dec.
1776	7 April.	16 Maii.	26 Maii.	6 Junii.	26	1 Dec.
1777	30 Mart.	8 Maii.	18 Maii.	29 Maii.	27	30 Nov.
1778	19 April.	28 Maii.	7 Junii.	18 Junii.	24	29 Nov.
1779	4 April.	13 Maii.	23 Maii.	3 Junii.	26	28 Nov.
1780	26 Mart.	4 Maii.	14 Maii.	25 Maii.	28	3 Dec.
1781	15 April.	24 Maii.	3 Junii.	14 Junii.	25	2 Dec.
1782	31 Mart.	9 Maii.	19 Maii.	30 Maii.	27	1 Dec.
1783	20 April.	29 Maii.	8 Junii.	19 Junii.	24	30 Nov.
1784	11 April.	20 Maii.	30 Maii.	10 Junii.	25	28 Nov.
1785	27 Mart.	5 Maii.	15 Maii.	26 Maii.	27	27 Nov.
1786	16 April.	25 Maii.	4 Junii.	15 Junii.	25	3 Dec.
1787	8 April.	17 Maii.	27 Maii.	7 Junii.	26	2 Dec.
1788	23 Mart.	1 Maii.	11 Maii.	22 Maii.	28	30 Nov.
1789	12 April.	21 Maii.	31 Maii.	11 Junii.	25	29 Nov.
1790	4 April.	13 Maii.	23 Maii.	3 Junii.	26	28 Nov.
1791	24 April.	2 Junii.	12 Junii.	23 Junii.	23	27 Nov.
1792	8 April.	17 Maii.	27 Maii.	7 Junii.	26	2 Dec.
1793	31 Mart.	9 Maii.	19 Maii.	30 Maii.	27	1 Dec.
1794	20 April.	29 Maii.	8 Junii.	19 Junii.	24	30 Nov.
1795	5 April.	14 Maii.	24 Maii.	4 Junii.	26	29 Nov.
1796	27 Mart.	5 Maii.	15 Maii.	26 Maii.	27	27 Nov.
1797	16 April.	25 Maii.	4 Junii.	15 Junii.	25	3 Dec.
1798	8 April.	17 Maii.	27 Maii.	7 Junii.	26	2 Dec.
1799	24 Mart.	2 Maii.	12 Maii.	23 Maii.	28	1 Dec.
1800	13 April.	22 Maii.	1 Junii.	12 Junii.	25	30 Dec.
1801	5 April.	14 Maii.	24 Maii.	4 Junii.	26	29 Nov.
1802	18 April.	27 Maii.	6 Junii.	17 Junii.	24	28 Nov.
1803	10 April.	19 Maii.	29 Maii.	9 Junii.	25	27 Nov.
1804	1 April.	10 Maii.	20 Maii.	31 Maii.	27	2 Dec.
1805	14 April.	23 Maii.	2 Junii.	13 Junii.	25	1 Dec.
1806	6 April.	15 Maii.	25 Maii.	5 Junii.	26	30 Nov.

In sequenti Calendario, appositum est tempus quo quisque Sanctus obiit : ann. *significat anno :* c. ann. *circa annum :* s. *seculo :* init. s. *initio seculi :* c. med. s. *circa medium seculi :* c. fin. s. *circa finem seculi.*

*Festa quæ feriantur apud populum, majusculis caracteribus notantur. Sancti autem qui unius vel plurium hujusce Diœcesis Ecclesiarum Parrochialium Patroni sunt aut Titulares, asterisco * designantur.*

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		JANUARIUS.
*	A	Cal.	1	CIRCUMCISIO DOMINI, Impositio Nominis JESU, & Octava Natalis ejusdem, *Solemne-minus.*
xxix	b	iv	2	Basilii Magni, Cæsariensis in Cappad. Episcopi & Ecclesiæ Doctoris, *Duplex-min.* obiit 1. Jan. an. 379.
xxviij	c	iij	3	Genovefæ, Parisiensis Virginis, *Simplex* : an. 512.
xxvij	d	Prid.	4	Ferreoli, Ucetiensis Episcopi, *Semiduplex* : c. an. 581.
xxvj	e	Non.	5	Vigilia Epiphaniæ Domini, (sine jejunio :) cum *Commemoratione* S. Simeonis Stylitæ, Anachoretæ propè Anthiochiam : c. ann. 460.
25. xxv	f	viij	6	EPIPHANIA DOMINI, *Solemne-majus* : Fest. è primis in Eccl. instit.
xxiv	g	vij	7	De Octava Epiph. *Semid.*
xxiij	A	vj	8	De Octava Epiph. *Semid.*
xxij	b	v	9	De Octava Epiph. *Semid.*
xxj	c	iv	10	De Octava Epiph. *Semid.* cum *Commem.* S. Pauli, primi Eremitæ Thebaïdis : c. ann. 341.
xx	d	iij	11	De Octava Epiph. *Semid.*
xix	e	Prid.	12	De Octava Epiph. *Semid.*
xviij	f	Idib.	13	Octava Epiph. & Baptismus Domini, *Duplex-majus.*
xvij	g	xix	14	Hilarii, Pictaviensis Episcopi & Eccles. Doct. *Duplex-minus* : (è 13.) c. ann. 368. cum

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		JANUARIUS.
				Commem. S. Felicis, Presbyt. Nolani : c. ann. 265.
xvj	A	xviij	15	Mauri, Glannfoliensis in agro Andegavensi Abbatis, *Semiduplex* : c. fin. VI. s.
xv	b	xvij	16	Fulgentii, Ruspensis in Africa Episc. & Eccl. Doct. *Semid.* (è 1.) ann. 533.
xiv	c	xvj	17	Antonii, Ægyptii Abbatis, *Semiduplex :* an. 356. cum *Commemoratione* S. Sulpitii, Bituricensis Episc. c. an. 644.
xiij	d	xv	18	Pontificatus seu Cathedr. S. Petri Apost. quâ Antiochiæ primùm sedit c. an. 36. tùm Romæ c. an. 43. vel 48. *Duplex-minus.* *Prima sedes Septuagesimæ.*
xij	e	xiv	19	* Juliani, & Basilissæ uxoris ejus, in Ægypto Mart. *Semiduplex :* (è 7.) init. IV. s.
xj	f	xiij	20	*Sebastiani, Narbone nati, Romæ Martyris, *Duplex-minus :* c. ann. 288.
x	g	xij	21	Agnetis, Romanæ Virginis & Martyris, *Semiduplex :* ann. 303. vel 304.
ix	A	xj	22	Vincentii, Diaconi Cæsaraugustani, Valentiæ in Hisp. Mart. *Semid.* ann. 303. vel 304.
viij	b	x	23	Fabiani, Papæ & Mart. *Semid.* an. 250.
vij	c	ix	24	Timothei, Ephesini Episcopi & Martyr. *Semid.* ann. 97. cum *Commem.* S. Titi, Cretensis Episc. I. s.
vj	d	viij	25	Conversio sancti Pauli, Apost. *Solemne-min.* [in Eccles. Collegiata, *Annuale :*] ann. 34. vel 35.
v	e	vij	26	Paulæ, Viduæ Romanæ, *Simplex :* an. 404. [*Hodie & subsequentibus hujus Mensis diebus, in Ec-*

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		JANUARIUS.
				clesia Collegiata fit Officium de Octava Conversionis S. Pauli, Semidupl. *cum Commem. Sanctorum occurrentium.*]
iv	f	vj	27	Martyrum qui pro Libris sacris interierunt, *Semid.* an. 303.
iij	g	v	28	Cyrilli, Alexandrini Episcopi & Ecclesiæ Doctoris, *Semiduplex :* (è 28. Jun.) ann. 445.
ij	A	iv	29	Francisci Salesii, Genevensis Episc. *Semidupl.* (è 28. Dec.) ann. 1622.
j	b	iij	30	Bathildis, Reginæ Francorum, Viduæ, *Semid.* an. 680.
*	c	Prid.	31	Petri Nolasci, San-Papulensis, Instit. Ordin. B. Mariæ de Mercede, *Semid.* ann. 1256.

				FEBRUARIUS.
xxix	d	Cal.	1	Ignatii, Antiocheni Episcopi & Martyris, *Duplex-min.* (è 20 Dec.) ann. 107. [*In Eccles. Colleg.* Octava Conversionis S. Pauli ; Apost. *Duplex-majus.*]
xxviij	e	iv	2	PRÆSENTATIO DOMINI, ET PURIFICATIO B. MARIÆ VIRGINIS, *Solemne-majus :* instit. in Oriente, sub *Hypapantis* nomine, an. 542.
xxvij	f	iij	3	Blasii, Sebasteni in Armen. Episc. & Mart. *Semid.* c. an. 316.
25. xxvj	g	Prid.	4	[*In Eccles. Colleg.* Ignatii, Antioch. Episc. & Mart. *Duplex-min.*] *Prima sedes diei Cinerum.*
xxv. xxiv	A	Non.	5	Agathæ, Catanensis Virginis &

Cycl. Epact.	L. D.	Dies Mensis.		FEBRUARIUS.
				Martyris, *Semiduplex* : ann. 251. [In Quadrag. *Commem.* & sic de aliis Semiduplicibus.]
xxiij	b	viij	6	Amandi, Trajectensis Episcopi, *Semiduplex* : c. an. 679.
xxij	c	vij	7	
xxj	d	vj	8	Joannis de Matha, Presb. Paris. Instit. Ord. SS. Trinitatis, *Semid.* (è 21. Dec.) an. 1213.
xx	e	v	9	Apolloniæ, Alexandrinæ Virginis & Mart. *Semiduplex* : an. 249.
xix	f	iv	10	Scholasticæ, Cassinensis Virginis, *Semidup.* [In Cathedr. *Duplex-min.*] ann. 543.
xviij	g	iij	11	Benedicti, Anianensis Abbatis, *Semid.* an. 821.
xvij	A	Prid.	12	
xvj	b	Idib.	13	Fulcranni, Lodovensis Episc. *Semid.* an. 1006.
xv	c	xvj	14	
xiv	d	xv	15	
xiij	e	xiv	16	
xij	f	xiij	17	
xj	g	xij	18	Simeonis, Hierosolymitani Episcopi & Mart. *Semid.* an. 107.
x	A	xj	19	
ix	b	x	20	
viij	c	ix	21	
vij	d	viij	22	
vj	e	vij	23	
v	f	vj	24	Matthiæ, Apost. *Dup. maj.* 1. cl.
iv	g	v	25	*In anno Bissextili.* [Si incidat in Quadrag. anticipabitur in Feriam iij. post Dominicam Quinquag.]
iij	A	iv	26	
ij	b	iij	27	
j	c	Prid.	28	Martyrum qui obierunt in caritatis officio erga pestilentiâ afflictatos Alexandriæ, *Semid.* III. cl.
*	*	*	29	*In anno Bissextili.*

In annis Bissextilibus (ii sunt quibus in Tabula temporaria Festorum mobilium, assignatur duplex Littera Dominicalis) additur dies intercalaris, & bis dicitur Sexto Calendas Martii, *nempe diebus 24. & 25. unde illi anni* Bissextiles *dicuntur : & Festum sancti Matthiæ, quod in aliis annis celebratur die 24, in anno Bissextili die 25. celebratur, nisi occurrat in Quadragesima, & ideò sit anticipandum. Littera autem Dominicalis quæ fuit assumpta mense Januario, mutatur in præcedentem.*

Feriâ vj. post Cineres, fit Officium de Quinque Plagis Christi, *Duplex-majus.*

Feriâ vj. post Dominicam tertiam Quadragesimæ, fit Officium de sancta Corona Spinea Domini, *Duplex-maj.*

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		MARTIUS.
*	d	Cal.	1	Albini, Andegavensis Episcopi, *Semiduplex* : ann. 550.
xxix	e	vj	2	
xxviij	f	v	3	
xxvij	g	iv	4	
xxvj	A	iij	5	
25. xxv	b	Prid.	6	
xxiv	c	Non.	7	Perpetuæ & Felicitatis, Carthaginensium Mart. *Semid.* c. an. 204.
xxiij	d	viij	8	*Prima sedes Novilunii Pasch.*
xxij	e	vij	9	Quadraginta Militum, Sebastæ in Armenia Mart. *Semid.* c. ann. 320.
xxj	f	vj	10	*Ultima sedes diei Cinerum.*
xx	g	v	11	
xix	A	iv	12	
xviij	b	iij	13	
xvij	c	Prid.	14	
xvj	d	Idib.	15	
xv	e	xvij	16	
xiv	f	xvj	17	Patricii, Episcopi, Hybernorum Apostoli, *Commem.* ann. 460.
xiij	g	xv	18	Alexandri, Hierosolym. Episc. & Mart. *Commem.* ann. 250.

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis		MARTIUS.
xij	A	xiv	19	
xj	b	xiij	20	
x	c	xij	21	
ix	d	xj	22	*Prima sedes Paschæ.*
viij	e	x	23	
vij	f	ix	24	
vj	g	viij	25	ANNUNTIATIO INCARNATIONIS DOMINI AD B. MARIAM VIRGINEM, *Solemne-majus* : instit. Romæ ante ann. 496.
v	A	vij	26	
iv	b	vj	27	
iij	c	v	28	
ij	d	iv	29	
j	e	iij	30	
*	f	Prid.	31	

Feriâ sextâ post Dominicam Passionis, fit Officium de Compassione B. Mariæ Virg. Duplex-majus : *instit. in Concil. Coloniensi, ann.* 1423.

APRILIS.

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis		APRILIS.
xxix	g	Cal.	1	
xxviij	A	iv	2	Francisci de Paula, Ordinis Minimor. Instit. *Semiduplex* an. 1507.
xxvij	b	iij	3	
25. xxvj	c	Prid.	4	Ambrosii, Mediolanensis Episc. & Eccl. Doct. *Duplex-minus* : ann. 397.
xxv. xxiv	d	Non.	5	*Ultima sedes Novilunii Pasch.*
xxiij	e	viij	6	
xxij	f	vij	7	
xxj	g	vj	8	
xx	A	v	9	
xix	b	iv	10	
xviij	c	iij	11	
xvij	d	Prid.	12	

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		APRILIS.
xvj	e	Idib.	13	Justini, Christianæ Religionis Apologistæ, & Romæ Mart. *Semid.* ann. 167.
xv	f	xviij	14	
xiv	g	xvij	15	
xiij	A	xvj	16	
xij	b	xv	17	
xj	c	xiv	18	
x	d	xiij	19	
ix	e	xij	20	Joseph, Sponsi B. Mariæ Virginis, *Duplex-majus* : (è 19. Mart.) I. f.
viij	f	xj	21	
vij	g	x	22	
vj	A	ix	23	Georgii, Mart. in Oriente, *Semiduplex :* c. ann. 303.
v	b	viij	24	Martyrum pro Solemnitate Paschali in Africa occisorum, *Semid.* (è 5.) ann. 459.
iv	c	vij	25	Marci, Evang. *Dupl. maj.* ann. 68. *Ultima sedes Paschæ.*
iij	d	vj	26	Cleti (seu Anacleti,) Papæ & Martyris, *Semid.* c. ann. 91.
ij	e	v	27	Polycarpi, Smyrnensis Episc. & Mart. *Duplex-minus :* (è 26. Mart.) an. 169.
j	f	iv	28	Aphrodisii, Biterrensis Episc. & Mart. *Semid.* I. vel III. f.
*	g	iij	29	Mariæ Ægyptiæ, in Palæstina Pœnitentis, *Semiduplex :* (è 2.) c. ann. 421.
xxix	A	Prid.	30	Eutropii, Santonensis Episc. & Mart. *Semid.* III. f.

MAIUS.

DOMINICA primâ Maii, (vel quando illa Dominica est Dominica in Albis, Dominicâ ejusdem Mensis secundâ,) celebratur ***ANNIVERSARIUM***

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		MAIUS.
				DEDICATIONIS OMNIUM ECCLESIARUM DIŒCESIS ELECTENSIS, Solemne-majus, *at sine Octava in Ecclesiis non dedicatis.*
xxviij	b	Cal.	1	Philippi & Jacobi (Alphæi,) Apostolorum, *Dupl. maj.* 1. s.
xxvij	c	vj	2	Athanasii, Alexandrini Episcopi & Ecclesiæ Doctoris, *Duplex-minus:* ann. 373.
xxvj	d	v	3	Inventio sanctæ Crucis, *Solemne-min.* ann. 326.
25. xxv	e	iv	4	Theodardi, Narbonensis Episc. *Duplex-min.* (è 1.) ann. 893.
xxiv	f	iij	5	Monicæ, Tagastensis in Africa Viduæ, *Simplex*: ann. 387.
xxiij	g	Prid.	6	Martyrium S. Joannis Apostoli & Evangelistæ, Romæ ante Portam Latinam, *Duplex-min.* c. ann. 95.
xxij	A	Non.	7	
xxi	b	viij	8	
xx	c	vij	9	Gregorii Nazianzeni, Constantinop. Episc. & Ecclesiæ Doctoris, *Duplex-minus*: c. an. 391.
xix	d	vj	10	*Prima sedes Pentecostes.*
xviij	e	v	11	Pontii, Cemeliensis Martyris, Ecclesiæ Pontiopolitanæ Patroni, *Semidupl.* c. an. 258. cum *Commem.* S. Mamerti, Viennensis Episc. post an. 475.
xvij	f	iv	12	
xvj	g	iij	13	
xv	A	Prid.	14	Pachomii, Tabennæ in Thebaide Abb. *Semid.* c. an. 350.
xiv	b	Idib.	15	Guimertæ, Carcassonensis Episc. *Semiduplex*: c. an. 931. cum *Commem.* S. Lupini, ibidem Presbyt. & Canonici: c. med. IX. s.
xiij	c	xvij	16	

Cycl. Epact.	L. D.	Dies Mensis		MAIUS.
xij	d	xvj	17	
xj	e	xv	18	
x	f	xiv	19	Petri Cœlestini V. Papæ, Congreg. Cœlestinor. Instit. *Semid.* an. 1296. cum *Commemor.* S. Yvonis, Trecorensis Presb. ann. 1303.
ix	g	xiij	20	Baudelii, Nemausensis Mart. *Semid.* III. vel IV. s.
viij	A	xij	21	
vij	b	xj	22	
vj	c	x	23	
v	d	ix	24	Francisci Regis, è Diœc. Narbonensi, Presb. *Simpl.* an. 1642.
iv	e	viij	25	
iij	f	vij	26	
ij	g	vj	27	
j	A	v	28	Guillelmi, Aquitaniæ Ducis, Comitis Tolosani, ac demùm Monachi Gellonensis in Diœc. Lodovensi, *Semid.* an. 812.
*	b	iv	29	Germani, Parisiensis Episcopi, *Semid.* (è 28.) an. 576.
xxix	c	iij	30	
xxviij	d	Prid.	31	

Dominica I. post Pentecosten fit, pro Octava hujus Festi, FESTUM SS. TRINITATIS, *Solemne-majus.*

Feriâ v. sequenti celebratur FESTUM SANCTISSIMI EUCHARISTIÆ SACRAMENTI, *Annuale* : instit. ab Urbano IV. an. 1264.

Feriâ v. in Octava SS. Eucharistiæ, fit Festum Sacerdotii D. N. J. C. *Duplex-majus.*

JUNIUS.

xxvij	e	Cal.	1	Flori, primi Lodovensis Episc.

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		JUNIUS.
				Semiduplex : c. an. 389. cum *Commem.* SS. Amandi, Alexandri, Lucii, & Audaldi, Mart. Caunensium in Diœc. Narbon. init. IV. f.
25. xxvj	f	iv	2	Pothini, primi Lugdunensis Episc. Blandinæ Virg. & quadraginta septem aliorum Martyrum Lugdunensium, *Semid.* an. 177. cum *Commem.* SS. Marcellini Presbyt. & Petri Exorcistæ, Romæ Mart. an. 304.
xxv. xxiv	g	iij	3	Clotildis, Reginæ Francorum, Viduæ, *Semid.* ante med. VI. f.
xxiij	A	Prid.	4	
xxij	b	Non.	5	
xxj	c	viij	6	Norberti, Magdeburgensis Episc. Institut. Ordin. Præmonstratensis, *Semid.* ann. 1134.
xx	d	vij	7	Hilarii, Carcassonensis Episc. *Semid.* (è 3.) c. fin. V. f.
xix	e	vj	8	
xviij	f	v	9	
xvij	g	iv	10	
xvj	A	iij	11	Barnabæ, Gentium Apostoli, *Duplex-maj.* I. f.
xv	b	Prid.	12	
xiv	c	Idib.	13	*Ultima sedes Pentecostes.*
xiij	d	xviij	14	Exuperii, Tolosani Episcopi, *Semid.* (è 28. Sept.) c. init. V. f. *Translatio hâc die*, VI. f.
xij	e	xvij	15	
xj	f	xvj	16	Cyrici & Julittæ matris ejus, Tarsi in Cilicia Martyrum, *Semiduplex* : init. IV. f.
x	g	xv	17	
ix	A	xiv	18	
viij	b	xiij	19	Gervasii & Protasii, Mediolanensium Mart. *Semid.* I. vel II. f.
vij	c	xij	20	Romualdi, Abbatis, Institut. Ordinis Camaldulensis, *Semiduplex* : c. ann. 1027.

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Menſis.		JUNIUS.
vj	d	xj	21	
v	e	x	22	Paulini, Nolani Epiſc. *Semid.* ann. 431.
iv	f	ix	23	Vigilia, *cum jejunio.*
iij	g	viij	24	* NATIVITAS. S. JOANNIS BAPTISTÆ, *Solemne-maj.* ante v. ſ. inſtit.
ij	A	vij	25	Maxentii, Agathenſis Monachi, poſteà in Diœc. Pictavienſi Abbatis, *Semidupl.* c. ann. 515.
j	b	vj	26	Joannis & Pauli, Romæ Mart. *Semid.* c. an. 362.
*	c	v	27	Creſcentis, primi Viennenſis Epiſc. *Semid.* 1. ſ.
xxix	d	iv	28	Irenæi, Lugdunen. Epiſc. & Eccl. Doctoris, ac Soc. ejus, Mart. *Duplex-minus* : c. an. 202. cum *Commem.* Vigiliæ, *cum jejunio.*
xxviij	e	iij	29	* PETRI & PAULI, APOST. *Solemne-maj.* c. ann. 66.
xxvij	f	Prid.	30	Commemoratio S. Pauli, Apoſtoli, *Duplex-maj.* [in Eccleſ. Colleg. *Solemne-min.*] cum *Commem.* S. Petri.

JULIUS.

xxvj	g	Cal.	1	Martialis, primi Lemovicenſis Epiſc. *Semid.* (è 30. Jun.) III. ſ. cum *Commem.* Octavæ SS. Apoſtolorum.
25. xxv	A	vj	2	Viſitatio B. M. Virg. *Dup. maj.* inſtit. ab Urbano VI. an 1309. cum *Commem.* Oct. SS. Apoſt.
xxiv	b	v	3	Proſperi Aquitani, Eccleſ. Doct. *Semid.* (è 25. Jun.) v. ſ. cum *Commem.* Octav. SS. Apoſt.
xxiij	c	iv	4	} De Octava SS. Apoſtolorum.
xxij	d	iij	5	} *Semid.*

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		JULIUS.
xxj	e	Prid.	6	Octava SS. Apostolorum Petri & Pauli, *Duplex-minus.*
xx	f	Non.	7	Thomæ, Cantuariensis Episc. & Mart. *Semid.* (è 29. Dec.) an. 1170. *Translatio hâc die*, an. 1222.
xix	g	viij	8	
xviij	A	vij	9	
xvij	b	vj	10	Septem Fratrum, & Felicitatis eorum matris, Romæ Mart. *Semid.* c. ann. 150.
xvj	c	v	11	Benedicti, Cassinensis Abbatis, Ecclesiæ Cathedralis Electensis Patroni, [in Cathedr. *Solemne-majus*,] in Diœc. *Solemne-min.* (è 22. Mart.) an. 543. *Translatio hâc die*, c. an. 653.
xv	d	iv	12	[*In Cathedr.* De Octava S.
xiv	e	iij	13	Benedicti, *Semiduplex.*]
xiij	f	Prid.	14	Bonaventuræ, Albanensis Episc. & Eccl. Doct. *Semidup.* ann. 1274. [cum *Commem.* Octavæ *in Cathedr.*]
xij	g	Idib.	15	[*In Cathedr.* De Octava,
xj	A	xvij	16	*Semiduplex.*]
x	b	xvj	17	Sperati & Sociorum ejus, Mart. Scillitanorum, *Semid.* an. 200. [cum *Commem.* Octavæ *in Cathedr.*]
ix	c	xv	18	Thomæ Aquinatis, Ecclesiæ Doctoris, *Duplex-minus* : (5 è 7. Mart.) ann. 1274. *Canonizatio hâc die*, ann. 1323. [*In Cathedr.* Octava S. Benedicti, Cassin. Abbatis, *Duplex-minus.*]
viij	d	xiv	19	Vincentii à Paulo, Presbyteri, Congreg. Mission. Instit. *Semiduplex* : an. 1660.
vij	e	xiij	20	Margaritæ, Virg. & Mart. *Semid.* circ. ann. 275.

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		JULIUS.
vj	f	xij	21	Victoris, Massiliensis Martyris, *Semiduplex* : c. ann. 275.
v	g	xj	22	* Mariæ Magdalenes, *Duplex-maj.* I. f.
iv	A	x	23	[*In Cathedr.* Thomæ Aquinatis, Eccl. Doct. *Dupl. min.*]
iij	b	ix	24	
ij	c	viij	25	Jacobi (Zebedæi,) Apost. *Duplex-maj.* ann. 44. cum *Commem.* S. Christophori, Mart. in Licia : III. f.
j	d	vij	26	Joachim & Annæ, Parentum B. Mariæ Virginis, *Dup. maj.*
*	e	vj	27	* Cucuphatis, Barcinonensis Mart. *Semid.* (è 25.) c. an. 304.
xxix	f	v	28	* Nazarii & Celsi, Mediolanensium Martyrum, Ecclesiar. Carcasson. & Biterr. Patronorum, *Semidup.* I. vel II. f.
xxviij	g	iv	29	Lupi, Trecensis Episcopi, *Semid.* c. ann. 479.
xxvij	A	iij	30	Germani, Autissiod. Episcopi, *Semid.* (è 31.) ann. 448.
25. xxvj	b	Prid.	31	Ignatii Loyolæ, Presbyt. *Semid.* ann. 1556.

				AUGUSTUS.
xxv. xxiv	c	Cal.	1	* Petri ad Vincula, *Duplex-maj.* (è 22. April.) ann. 44. & 65. *Dedic. Basilicæ ejusd.* hâc die, an. 439. vel 451. cum *Commem.* SS. Septem Fratrum Machabæorum & eorum Matris, Antiochiæ Mart. c. ann. 167. ante Christum natum.
xxiij	d	iv	2	Stephani, Papæ & Martyris, *Semid.* ann. 257.
xxij	e	iij	3	* Inventio Corporis S. Stephani, Protom. *Semid.* ann. 415.
xxj	f	Prid.	4	Dominici, Presbyt. Instit. Or-

AUGUSTUS.

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		
				dinis Fratrum Prædicat. *Semi-duplex* : (è 6.) an. 1221.
xx	g	Non.	5	* Felicis, Gerundensis Mart. *Semid.* (è 1.) c. an. 304.
xix	a	viij	6	Transfiguratio Domini, *Duplex-majus* : an. 28. vel 32. Hoc Festum instit. est à Calixto III. an. 1457.
xviij	b	vij	7	Xisti, Papæ & Mart. *Semid.* (è 6.) an. 258.
xvij	c	vj	8	* Justi & Pastoris, fratrum, Complutensium Martyrum, Ecclesf. Narbonensis Patronor. *Duplex-min.* (è 6.) c. an. 287.
xvj	d	v	9	
xv	e	iv	10	*Laurentii, Romani Diaconi & Mart. *Duplex-maj.* ann. 258.
xiv	f	iij	11	
xiij	g	Prid.	12	Claræ, Assisii in Umbria Virg. Clarissarum Abbatissæ, *Semi-duplex* : an. 1253.
xij	A	Idib.	13	Radegundis, Reginæ Francorum, Viduæ, *Semidup.* ann. 587.
xj	b	xix	14	Vigilia, *cum jejunio.*
x	c	xviij	15	* ASSUMPTIO B. MARIÆ VIRGINIS, Ecclesiæ Cathedralis & totius Diœcesis Electensis Patronæ, *Annuale* : 1. s. Hoc Fest. in Concil. Mogunt. institutum est an. 813.
ix	d	xvij	16	Rochi, Laïci apud Montem-Pes sulanum, *Duplex-minus* : ann 1327. cum *Commem.* Octav: Assumpt. B. M. V.
viij	e	xvj	17	} De Octava, *Semid.*
vij	f	xv	18	}
vj	g	xiv	19	}
v	A	xiij	20	Bernardi, primi Claravaller Abbatis, & Ecclesiæ Doc ris, *Dupl. min.* ann. 1153. c *Commem.* Octavæ.
iv	b	xij	21	De Octava, *Semiduplex.*
iij	c	xj	22	Octava Assumptionis B. M

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		AUGUSTUS.
				Virg. *Dup. maj.* cum *Commem.* S. Symphoriani, Augustodunensis Mart. c. an. 179.
ij	d	x	23	Helenæ, Imperatricis, Viduæ, *Simplex :* (è 18.) IV. f.
j	e	ix	24	*Bartholomæi, Apostoli, *Dupl. maj.* I. f.
*	f	viij	25	* Ludovici IX. Regis Franciæ, *Duplex-maj.* ann. 1270.
xxix	g	vij	26	Genesii, Arelatensis Martyris, Ecclesiæ Lodovensis Patroni, *Semid.* (è 25.) c. an. 308.
xxviii	A	vj	27	Cæsarii, Arelatensis Episc. & Eccl. Doct. *Dupl. min.* ann. 542.
xxvij	b	v	28	Augustini, Hipponensis Episc. & Eccles. Doct. *Dupl. min.* ann. 430. cum *Commem.* S. Juliani, Brivatensis Mart. c. an. 304.
xxvj	c	iv	29	*Decollatio S. Joannis-Baptistæ, *Dupl. maj.* an. 28. vel. 32.
xxv	d	iij	30	Severi, Agathensis Abbatis, *Semid.* (è 25.) c. an 500. cum *Commem.* S. Veredemii, Anachoretæ agri Ucetiensis : VI. f.
xxiv	e	Prid.	31	

				SEPTEMBER.
xxiij	f	Cal.	1	* Lupi, Senonensis Episcopi, *Semidupl.* an. 628.
xxij	g	iv	2	Lazari, à Christo suscitati, & SS. Mariæ & Marthæ, Sororum ejus, Christi Hospitum, *Dupl. min.* I. f. cum *Commem.* S. Antonini, Mart. III. f.
xxj	A	iij	3	Gregorii Magni, Papæ & Ecclesiæ Doctoris, *Duplex-min.* (è 12. Martii) ann. 604. *Ordinatio hâc die*, ann. 590.
xx	b	Prid.	4	Ægidii, Abbatis in Diœc. Nemausensi, *Semid.* (è 1.) c. ann. 547.

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		SEPTEMBER.
xix	c	Non.	5	
xviij	d	viij	6	
xvij	e	vij	7	Clodoaldi, Presbyt. Parisiensis, *Simplex :* an. 568.
xvj	f	vj	8	* NATIVITAS B. MARIÆ VIRGINIS, *Solemne-majus.* Hoc Fest. ante VIII. s. non videtur instit.
xv	g	v	9	De Octava, *Semiduplex.*
xiv	A	iv	10	Salvii, Albigensis Episc. *Semid.* an. 584. cum *Commem.* Oct.
xiij	b	iij	11	De Octava, *Semiduplex;* cum *Commem.* * S. Eugeniæ, Virg. & Romæ Mart. c. an. 304.
xij	c	Prid.	12	De Octava, *Semidup.*
xj	d	Idib.	13	De Octava, *Semidup.*
x	e	xviij	14	Exaltatio sanctæ Crucis, *Solemne-minus :* imperante Constantino, ann. 326. vel 327. imperante Heraclio, ann. 629. cum *Commem.* Octavæ.
ix	f	xvij	15	Octava Nativitatis B. Mariæ Virginis, *Duplex-minus*, cum *Commem.* S. Arnulfi, Metensis Episc. c. an. 640.
viij	g	xvj	16	Joannis Chrysostomi, Constant. Episcopi & Ecclesiæ Doct. *Duplex-min.* (è 14.) ann. 407.
vij	A	xv	17	Cornelii, Papæ & Mart. *Semid.* (è 14.) ann. 252.
vj	b	xiv	18	* Ferreoli, Viennensis Martyris, *Semid.* c. an. 304.
v	c	xiij	19	Cypriani, Carthaginensis Episcopi, Ecclesiæ Doctoris & Mart. *Dup. min.*(è 14.)an. 258.
iv	d	xij	20	Castoris, Aptensis Episcopi, *Semidupl.* c. an. 420. cum *Commem.* S. Ardonis, Monachi Anianensis : an. 843.
iij	e	xj	21	Matthæi, Apostoli & Evangelistæ, *Dupl. maj.* I. s.
ij	f	x	22	Mauricii & Sociorum ejus, Mart. Agaunensium, *Semid.* an. 286.

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		SEPTEMBER.
j	g	ix	23	Theclæ, Iconiensis Virg. & Mart. *Semid.* c. fin. I. ſ.
*	A	viij	24	
xxix	b	vij	25	Firmini, Ambianensis Episc. & Mart. *Semid.* c. ann. 287.
xxviij	c	vj	26	
xxvij	d	v	27	* Cosmæ & Damiani, fratrum, Mart. *Semid.* c. init. IV. ſ.
25. xxvj	e	iv	28	
xxv. xxiv	f	iij	29	* Michaelis Archangeli, & Omnium Angelorum, *Solemne-minus.* Hoc festum in Apulia sumpsit init. ann. 493. vel 536.
xxiij	g	Prid.	30	Hieronymi, Presbyt. Stridoniensis, & Eccl. Doct. *Duplex-min.* an. 420.

OCTOBER.

xxij	A	Cal.	1	Remigii, Remensis Episc. *Semid.* (è 13. Jan.) ann. 533. *Translatio prima hâc die*, ante an. 585.
xxj	b	vj	2	Angelorum Custodum, *Duplex-maj.* instit. à Paulo V. an. 1608.
xx	c	v	3	Trophimi, primi Arelatensis Episc. *Semid.* (è 29. Dec.) quibusd. I. ſ. aliis III. ſ.
xix	d	iv	4	Francisci, Assisinatis Cœnobitæ, Instit. Ordinis Fratrum Minorum, *Semid.* ann. 1226.
xviij	e	iij	5	
xvij	f	Prid.	6	Brunonis, Monachi, Instit. Ordin. Carthusianor. *Semid.* anno 1101. cum *Commem.* S. Fidis, Aginnensis Virginis & Mart. c. ann. 287.
xvj	g	Non.	7	
xv	A	viij	8	
xiv	b	vij	9	Dionysii, primi Parisiorum Episc. & Soc. Mart. *Semiduplex*: III. ſ.
xiij	c	vj	10	

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		OCTOBER.
xij	d	v	11	Firmini, Ucetiensis Episcopi, *Semid.* an. 553.
xj	e	iv	12	
x	f	iij	13	Geraldi, Comitis Aureliacensis, Laïci, *Simpl.* ann. 909.
ix	g	Prid.	14	
viij	A	Idib.	15	Theresiæ, Abulensis Virginis, Instauratricis Ordin. Carmel. *Semid.* ann. 1582.
vij	b	xvij	16	Bertrandi, Convenarum Episc. *Semid.* c. ann. 1120.
vj	c	xvj	17	Gauderici, Agricolæ in territ. Mirapiscensi, *Simplex*: IX. l.
v	d	xv	18	Lucæ, Evangelistæ, *Dup. maj.* I. l.
iv	e	xiv	19	
iij	f	xiij	20	
ij	g	xij	21	Ursulæ & Soc. ejus Virg. propè Coloniam Agripp. Mart. *Semid.* an. 450. cum *Commem.* S. Hilarionis, Abb. in Palæst. an. 371.
j	A	xj	22	
*	b	x	23	Theodoriti, Antiochensis Presb. & Martyris, Ecclesiæ Ucetiensis Patroni, *Sem.* c. an. 362.
xxix	c	ix	24	
xxviij	d	viij	25	
xxvij	e	vij	26	Rustici, Narbonensis Episc. *Duplex-minus*: c. ann. 460.
xxvj	f	vj	27	
25. xxv	g	v	28	Simonis & Judæ Ap. *Dup. maj.* I. l.
xxiv	A	iv	29	
xxiij	b	iij	30	Quintini, Mart. apud Augustam Veromanduor. *Semid.* (è 31.) c. ann. 287.
xxij	c	Prid.	31	Vigilia, *cum jejunio.*
				NOVEMBER.
xxj	d	Cal.	1	OMNIUM SANCTORUM; *Annuale*: instit. à Greg. IV. an. 835.
xx	e	iv	2	COMMEMORATIO OMNIUM FIDELIUM DEFUNCTORUM, *Du-*

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		NOVEMBER.
				plex-majus : instit. ann. 998. *(Festivatur usquè ad merid.)*
xix	f	iij	3	De Oct. Omnium Sanctor. *Semid.* cum *Commem.* S. Papuli, in territ. Tolosano Mart. III. s.
xviij	g	Prid.	4	Caroli Borromæi, Mediolan. Episc. & Cardin. *Duplex-min.* ann. 1584. cum *Commem.* Oct.
xvij	A	Non.	5	} De Octava, *Semiduplex.*
xvj	b	viij	6	
xv	c	vij	7	
xiv	d	vj	8	Octava Omnium Sanctorum, & Veneratio SS. Reliquiarum, *Duplex-maj.* instit. an. 1194.
xiij	e	v	9	Stremonii, primi Arvernorum Episcopi, *Semid.* III. s.
xij	f	iv	10	Leonis Magni, Papæ & Eccl. Doct. *Dupl. min.* c. an. 461.
xj	g	iij	11	*Martini, Turonensis Episcopi, *Duplex-majus :* ann. 397.
x	A	Prid.	12	Martini, Papæ & Mart. *Semid.* (è 16. Sept.) ann. 655.
ix	b	Idib.	13	* Brictii, Turonensis Episcopi, *Semid.* an. 444.
viij	c	xviij	14	Geraldi, Biterrensis Episc. *Semid.* (è 5.) an 1123. cum *Commem.* * S. Valentini, Presb. & Romæ Mart. (è 14. Febr.) an. 306.
vij	d	xvij	15	Tiberii, Modesti, & Florentiæ, in territ. Agathensi Mart. *Semidupl.* (è 10.) init. IV. s.
vj	e	xvj	16	
v	f	xv	17	* Ascisculi & Victoriæ, fratrum, Mart. Cordubensium, *Semid.* III. vel IV. s.
iv	g	xiv	18	* Romani, Cæsariensis in Palæst. Diaconi, Antiochiæ Mart. *Semid.* an. 303.
iij	A	xiij	19	Elizabeth, Thuringiorum Lantgravissæ, Viduæ, *Simpl.* an. 1231.
ij	b	xij	20	
j	c	xj	21	Præsentatio B. Mariæ Virginis, *Duplex-majus :* instit. in Gal-

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		NOVEMBER.
				lia an. 1374, & confirm. à Sixto V. an. 1585.
*	d	x	22	* Cæciliæ, Virginis & Martyris, *Semid.* II. vel III. f.
xxix	e	ix	23	Clementis, Papæ & Martyris, *Duplex-minus* : an. 100. cum *Commem.* S. Leontii, Forojuliensis Episc. an. 432.
xxviij	f	viij	24	Chrysogoni, in territ. Aquileiensi Mart. *Semid.* an. 304.
xxvij	g	vij	25	Catharinæ, Alexandrinæ Virginis & Martyris, *Semid.* IV. f.
25. xxvj	A	vj	26	Lini, Papæ & Mart. *Semid.* an. 78.
xxv. xxiv	b	v	27	Vitalis & Agricolæ, Bononiensium in Ital. Martyrum, *Semiduplex* : c. an. 304. *Prima sedes Adventûs.*
xxiij	c	iv	28	
xxij	d	iij	29	* Saturnini, primi Tolos. Episcopi & Mart. *Semid.* III. f.
xxj	e	Prid.	30	* Andreæ, Apost. *Dupl. maj.* I. f.

				DECEMBER.
xx	f	Cal.	1	Eligii, Noviomensis Episcopi, *Semid.* (è 30. Nov.) an. 659.
xix	g	iv	2	Francisci Xaverii, Presbyteri, *Commem.* an. 1552. *Ultima sedes Adventûs.*
xviij	A	iij	3	
xvij	b	Prid.	4	Omnium SS. Episcoporum & Sacerdotum Provinciæ Ecclesiasticæ Narbonensis, *Dup. min.*
xvj	c	Non.	5	
xv	d	viij	6	* Nicolai, Myrensis Episc. *Semid.* IV. f.
xiv	e	vij	7	
xiij	f	vj	8	CONCEPTIO B. MARIÆ VIRGINIS, *Solemne-min.* instit. in Concilio Basileensi an 1439. & à Sixto IV. confirm. an. 1476.
xij	g	v	9	Leocadiæ, Toletanæ Virginis & Mart. *Commem.* c. an. 304.

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		DECEMBER.
xj	A	iv	10	* Eulaliæ, Emeritensis Virg. & Mart. *Commem.* c. an. 304.
x	b	iij	11	Pauli, primi Narbon. Episc. *Dup. maj.* quibusd. I. s. aliis. III. s.
ix	c	Prid.	12	Damasi, Papæ, *Semid.* (è die 11.) an. 384.
viij	d	Idib.	13	Luciæ, Syracusanæ Virg. & Mart. *Semid.* c. an. 304.
vij	e	xix	14	
vj	f	xviij	15	
v	g	xvij	16	
iv	A	xvj	17	
iij	b	xv	18	Gatiani, primi Turonensis Episcopi, *Commem.* III. s.
ij	c	xiv	19	
j	d	xiij	20	
*	e	xij	21	*Thomæ, Apost. *Dupl. maj.* I. s.
xxix	f	xj	22	
xxviij	g	x	23	Anastasiæ, Viduæ Romanæ, in Illyrico Mart. *Commem.* (è 25.) an. 304.
xxvij	A	ix	24	Vigilia, *cum jejunio.*
xxvj	b	viij	25	NATALE DOMINI, *Annuale:* Fest. è primis in Eccl. instit.
25. xxv	c	vij	26	* STEPHANI, DIACONI & PROTO-MART. *Sol. min.* ann. 33. cum *Commem.* Oct. Nat. Dom.
xxiv	d	vj	27	* JOANNIS, APOST. & EVANG. *Duplex-maj.* c. an. 100. cum *Commem.* Oct. Natal. Dom.
xxiij	e	v	28	Innocentium Martyrum, *Dupl. min.* an. 1. cum *Commemorat.* Octav. Natal. Domini.
xxij	f	iv	29	} De Octav. Natal. Domini,
xxj	g	iij	30	} *Semiduplex.*
* 19. xx	A	Prid.	31	De Octava Natal. Dom. *Semiduplex;* cum *Commemoratione* S. Silvestri, Papæ: ann. 335. ac * S. Columbæ, Senonensis Virg. & Mart. an. 258. vel 273.

* Hæc Epacta 19. numquàm est in usu, nisi quandò eodem anno concurrit cum aureo numero xix.

PSALTERIUM

PSALTERIUM
DISPOSITUM
PER HEBDOMADAM:
PARS ÆSTIVA.

DOMINICA,
AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Ante Officium Nocturnum dicitur secretò:

PAter noster, qui es in cœlis; sanctificétur nomen tuum: advéniat regnum tuum: fiat voluntas tua sicut in cœlo & in terra: panem nostrum quotidiánum da nobis hódie: & dimitte nobis débita nostra, sicut & nos dimíttimus debitóribus nostris: & ne nos indúcas in tentatiónem; sed líbera nos à malo. Amen.

AVe, María grátiâ plena; Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui Jesus.

Sancta María, mater Dei, ora pro nobis peccatóribus, nunc, & in hora mortis nostræ. Amen.

CRedo in Deum, Patrem omnipotentem, creatórem cœli & terræ: Et in Jesum Christum Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum: qui conceptus est de Spíritu sancto, natus ex María Vírgine: passus sub Pontio Piláto, crucifixus, mórtuus, & sepultus: descendit ad ínferos: tértiâ die resurrexit à mórtuis: ascendit ad cœlos, sedet ad déxteram Dei Patris omnipotentis: inde ventúrus est judicáre vivos & mórtuos. Credo in Spíritum sanctum, sanctam Ecclésiam cathólicam, Sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, vitam ætérnam. Amen.

Deinde altâ voce dicitur, pollice signando sibi os signo crucis.

DOmine, † lábia mea apéries; ℟. Et os meum annuntiábit laudem tuam. *Ps.* 50.

Deinde signando se à fronte ad pectus, & à sinistro humero ad dextrum:

℣. Deus, † in adjutórium meum inténde: ℟.

Dómine, ad adjuvandum me festína. *Ps.* 69.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui sancto: Sicut erat in princípio, & nunc, & semper, & in sécula seculórum. Amen. Allelúia.

Sic dicitur Allelúia. *etiam ad alias Horas.*

Invitatorium. Deum, qui nos creávit & in Christo conresuscitávit, * Veníte, adorémus. *Gen.* 1. *Eph.* 2.

PSALMUS 94.

Chistus Rex: ipsi parendum.

VEníte, exultémus Dómino, jubilémus Deo salutári nostro: præoccupémus fáciem ejus in confessióne, & in psalmis jubilémus ei.

Deum qui nos creávit & in Christo conresuscitávit, * Veníte, adorémus.

Quóniam Deus magnus Dóminus, & rex magnus super omnes deos: quóniam non repellet Dóminus plebem suam; quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, & altitúdines móntium ipse cónspicit.

* Veníte, adorémus.

Quóniam ipsíus est mare, & ipse fecit illud, & áridam fundavérunt manus ejus: veníte, adorémus, & procidámus ante Deum: plorémus coram Dómino qui fecit nos, quia ipse est Dóminus Deus noster; nos autem pópulus ejus & oves páscuæ ejus.

Deum qui nos creávit & in Christo conresuscitávit * Veníte, adorémus.

Hódie si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra, sicut in exacerbatióne, secundùm diem tentatiónis in deserto, ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt & vidérunt ópera mea.

* Veníte, adorémus.

Quadraginta annis próximus fui generatióni huic & dixi: Semper hi errant corde; ipsi verò non cognovérunt vias meas: quibus jurávi in ira mea, si introíbunt in réquiem meam.

Deum qui nos creávit & in Christo conresuscitávit, * Veníte, adoremus.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui sancto: Sicut erat in princípio, & nunc, & semper, & in sécula seculórum. Amen.

Veníte, adorémus.

Repetitur, Deum, qui nos creávit & in Christo conresuscitávit, * Veníte, adorémus.

HYMNUS.

DIe diérum príncipe
Lux è ténebris érut
Christus sepulchi cárcer
Lux vera mundi, pródi
Et mors, & horrendu
cahos
Vocem jubentis áudiunt
Nos surdióres, ô pudor
Deo pigébit óbsequi?

Umbris sepulta dum stupet
Natúra, lucis filii
Surgámus, & noctem piis
Exerceámus cánticis.
Legem, Prophétas, & sacro
Psalmos calentes lúmine,
Profána dum silent loca,
Divína templa pérsonent.
Cœlestis hæc vincat tuba
Cordis sopórem lánguidi,
Novique mores éxprimant
Vitam resurgentis novam.
Hoc consequémur, te duce;
Fons caritátis, ô Deus,
Qui legis addis lítteræ
Vitæ datórem Spíritum.
Sit laus Patri, laus Fílio;
Par sit tibi laus, Spíritus;
Afflante quo mentes sacris
Lucent & ardent ígnibus.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. a. Beátus vir.

*Asteriscus hic * notat mediationem & pausam.*

PSALMUS I.

Christi & omnium in Christo justorum encomium.

BEátus vir qui non ábiit in consílio impiórum, & in via peccatórum non stetit, * & in cáthedra pestiléntiæ non sedit;

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * & in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tanquam lignum quod plantátum est secùs decursus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo.

Et fólium ejus non défluet; * & ómnia quæcumque fáciet, prosperabuntur.

Non sic ímpii, non sic; * sed tanquam pulvis quem prójicit ventus à fácie terræ.

Ideò non resurgent ímpii in judício, * neque peccatóres in concílio justórum;

Quóniam novit Dóminus viam justórum, * & iter impiórum períbit.

Glória Patri, & Fílio, * & Spirítui sancto:

Sicut erat in princípio, & nunc, & semper, * & in sécula seculórum. Amen.

Hi versus Glória Patri. & Sicut erat. *dicuntur in fine Psalmorum, Divisionum & Canticorum, nisi aliter notetur.*

Ant. Beátus vir qui non ábiit in consílio impiórum, sed in lege Dómini meditábitur die ac nocte.

Ant. 4. E. Servíte Dómino.

PSALMUS 2.

Christus Filius Dei, Rex in Sion & in omnes gentes.

QUare fremuérunt gentes, * & pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum * adversùs Dóminum, & adversùs Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum, * & projiciámus à

nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis, irridébit eos, * & Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * & in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.

Dóminus dixit ad me; * Fílius meus es tu; ego hódie génui te.

Póstula à me; & dabo tibi gentes hæreditátem tuam, * & possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * & tanquam vas fíguli confringes eos.

Et nunc, reges, intellígite: * erudímini, qui judicávit terram.

Servíte Dómino in timóre, * & exultáte ei cum tremóre:

Apprehéndite disciplínam, nequando irascátur Dóminus, * & pereátis de via justa.

Cùm exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Ant. Servíte Dómino, & exultáte ei: apprehéndite disciplínam.

Ant. 8. *G.* Dicunt.

PSALMUS 3.

Christi resurrectio, spes membrorum ejus.

DOmine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insurgunt adversùm me.

Multi dicunt ánimæ meæ; * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, & exaltans caput meum.

Voce meâ ad Dóminum clamávi, * & exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, & soporátus sum; * & exurrexi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdantis me: * exurge Dómine; salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa, * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus; * & super pópulum tuum benedíctio tua.

Ant. Dicunt ánimæ meæ: Non est salus ipsi in Deo ejus; tu autem, Dómine, suscéptor meus es.

℣. Memor fui nocte nóminis tui, Dómine; ℟. Et custodívi legem tuam. *Ps.* 118.

Post Versiculum cujuslibet Nocturni dicitur secretò: Pater Noster. *Altâ voce:* ℣. Et ne nos inducas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

Absolutiones & Benedictiones habentur post Psalterium.

Lectiones cum Responsoriis ut in Proprio.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 6. Diligam te.

PSALMUS 17.

Christi resurgentis, & Ecclesiæ à persecutoribus liberatæ, gratiarum actio.

Díligam te, Dómine, fortitúdo mea: * Dóminus firmaméntum meum, & refúgium meum, & liberátor meus.

Deus meus adjútor meus, & sperábo in eum: * protéctor meus & cornu salútis meæ, & suscéptor meus.

Laudans invocábo Dóminum; * & ab inimícis meis salvus ero.

Circumdedérunt me dolóres mortis, * & torréntes iniquitátis conturbavérunt me.

Dolóres inferni circumdedérunt me: * præoccupavérunt me láquei mortis.

In tribulatióne mea invocávi Dóminum, * & ad Deum meum clamávi;

Et exaudívit de templo sancto suo vocem meam; * & clamor meus in conspéctu ejus, introívit in aures ejus.

Commóta est & contrémuit terra: fundaménta móntium conturbáta sunt, & commóta sunt; * quóniam irátus est eis.

Ascendit fumus in ira ejus: & ignis à fácie ejus exarsit: * carbónes succénsi sunt ab eo.

Inclinávit cœlos, & descendit: * & calígo sub pédibus ejus.

Et ascendit super Chérubim, & volávit: * volávit super pennas ventórum.

Et pósuit ténebras latíbulum suum: in circúitu ejus tabernáculum ejus; * tenebrósa aqua in núbibus áeris.

Præ fulgóre in conspéctu ejus nubes transiérunt: * grando & carbónes ignis.

Et intónuit de cœlo Dóminus, & Altíssimus dedit vocem suam: * grando & carbónes ignis.

Et misit sagittas suas, & dissipávit eos: * fulgura multiplicávit, & conturbávit eos.

Et apparuérunt fontes aquárum, & reveláta sunt fundaménta orbis terrárum: * ab increpatióne tua, Dómine, ab inspiratióne spíritûs iræ tuæ.

Ant. Díligam te, Dómine, fortitúdo mea: firmaméntum meum, & refúgium meum.

Ant. 4. *D.* Ero immaculátus.

Divisio Psalmi 17.

Misit de summo [Dóminus,] & accépit me, * & assumpsit me de aquis multis.

Erípuit me de inimícis meis fortíssimis; * & ab his qui odérunt me: quóniam confortáti sunt super me.

Prævenérunt me in die afflictiónis meæ; * & factus est Dóminus protector meus.

Et edúxit me in latitúdinem: * salvum me fecit, quóniam vóluit me.

Et retríbuet mihi Dóminus secundùm justítiam meam, * & secundùm puritátem mánuum meárum retríbuet mihi;

Quia custodívi vias Dómini, * nec ímpiè gessi à Deo meo;

Quóniam ómnia judícia ejus in conspectu meo; * & justítias ejus non répuli à me.

Et ero immaculátus cum eo, * & observábo me ab iniquitáte mea.

Et retríbuet mihi Dóminus secundùm justítiam meam, * & secundùm puritátem mánuum meárum in conspectu oculórum ejus.

Cum sancto sanctus eris, * & cum viro innocente innocens eris:

Et cum electo electus eris, * & cum perverso pervertéris.

Quóniam, tu pópulum húmilem salvum fácies, * & óculos superbórum humiliábis.

Quóniam tu illúminas lucérnam meam, Dómine: * Deus meus, illúmina ténebras meas.

Quóniam in te erípiar à tentatióne, * & in Deo meo transgrédiar murum.

Ant. Ero immaculátus cum Deo meo, & observábo me ab iniquitáte mea.

Ant. 7. a. Elóquia Dómini.

Altera divisio Psalmi 17.

DEus meus, impollúta via ejus; elóquia Dómini igne examináta: * protector est ómnium sperántium in se.

Quóniam quis Deus præter Dóminum? * aut quis Deus præter Deum nostrum?

Deus qui præcinxit me virtúte, * & pósuit immaculátam viam meam;

Qui perfécit pedes meos tanquam cervórum, * & super excelsa státuens me;

Qui docet manus meas ad prælium: * & posuísti ut arcum æreum bráchia mea;

Et dedisti mihi protectiónem salútis tuæ; * & déxtera tua suscépit me.

Et discíplina tua corréxit me in finem, * & discíplina tua ipsa me docébit.

Dilatasti gressus meos subtus me, * & non sunt infirmáta vestígia mea.

Pérsequar inimícos meos, & comprehendam illos; * & non convertar, donec defíciant.

Confringam illos, nec póterunt stare: * cadent subtus pedes meos.

Et præcinxisti me virtúte ad bellum; * & supplantasti insurgentes in me subtus me.

Et inimícos meos dedisti mihi dorsum, * & odientes me disperdidisti.

Clamavérunt, nec erat qui salvos fáceret: * ad Dóminum, nec exaudívit eos.

Et comminuam eos ut púlverem ante fáciem venti: * ut lutum plateárum delébo eos.

Erípies me de contradictiónibus pópuli: * constítues me in caput géntium.

Pópulus quem non cognóvi, servívit mihi: * in audítu auris obedívit mihi.

Fílii aliéni mentíti sunt mihi: * fílii aliéni inveteráti sunt, & claudicavérunt à sémitis suis.

Vivit Dóminus, & benedíctus Deus meus; * & exaltétur Deus salútis meæ.

Deus, qui das vindíctas mihi, & subdis pópulos sub me, * liberátor meus de inimícis meis iracundis.

Et ab insurgéntibus in me exaltábis me: * à viro iníquo erípies me.

Proptéreà confitébor tibi in natiónibus, Dómine; * & nómini tuo psalmum dicam.

Magníficans salútes regis ejus, * & fáciens misericórdiam christo suo David, & sémini ejus usque in séculum.

Ant. Elóquia Dómini igne examináta; protector est ómnium sperántium in se.

℣. Legem tuam, Dómine, non sum oblítus: ℟. Médiâ nocte surgébam ad confiténdum tibi. *Ps.* 118.

Pater noster.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 1. D. In Deo.

PSALMUS 27.

Inter adversa, spes resurgendi.

AD te, Dómine, clamábo; Deus meus, ne síleas à me: * nequando táceas à me, & assimilábor descendéntibus in lacum.

Exaudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ, dum oro ad te, * dum extollo manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum peccatóribus; * & cum operántibus iniquitátem ne perdas me:

Qui loquuntur pacem cum próximo suo; * mala autem in córdibus eórum.

Da illis secundùm ópera eórum, * & secundùm nequítiam adinventiónum ipsórum.

Secundùm ópera mánuum eórum tribue illis: * redde retributiónem eórum ipsis.

Quóniam non intellexérunt ópera Dómini, & in ópera mánuum ejus: * déstrues illos, & non ædificábis eos.

Benedíctus Dóminus, * quóniam exaudívit vocem deprecatiónis meæ.

Dóminus adjútor meus, & protéctor meus: * in ipso sperávit cor meum, & adjútus sum.

Et reflóruit caro mea: * & ex voluntáte mea confitébor ei.

Dóminus fortitúdo plebis suæ, * & protéctor salvatiónum christi sui est.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, & bénedic hæreditáti tuæ; * & rege eos, & extolle illos usque in ætérnum.

Ant. In Deo sperávit cor meum, & adjútus sum; & ex voluntáte mea confitébor ei.

Ant. 1. D. Psállite.

PSALMUS 29.

Resurrectionis Psalmus.

Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me, * nec delectásti inimícos meos super me.

Dómine Deus meus, clamávi ad te, * & sanásti me.

Dómine, eduxísti ab inferno ánimam meam: * salvásti me à descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino, sancti ejus, * & confitémini memóriæ sanctitátis ejus;

Quóniam ira in indignatióne ejus, * & vita in voluntáte ejus.

Ad vésperum demorábitur fletus, * & ad matutínum lætítia.

Ego autem dixi in abundántia mea: * Non movébor in ætérnum.

Dómine, in voluntáte tua * præstitísti decóri meo virtútem:

Avertísti fáciem tuam à me; * & factus sum conturbátus.

Ad te, Dómine, clamábo; * & ad Deum meum deprecábor.

Quæ utílitas in sánguine meo, * dum descendo in corruptiónem?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?

Audívit Dóminus, & misértus est meî: * Dóminus factus est adjútor meus.

Convertísti planctum meum in gáudium mihi: * conscidísti saccum meum, & circumdedísti me lætítiâ;

Ut cantet tibi glória mea, & non compungar: * Dómine Deus meus, in ætérnum confitébor tibi.

Ant. Psállite Dómino, sancti ejus, & confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Ant. 5. a. Veníte.

PSALMUS 65.

Canticum Resurrectionis.

Jubilate Deo, omnis terra; psalmum dícite nómini ejus: * date glóriam laudi ejus.

Dícite Deo: Quàm terribília sunt ópera tua, Dómine! * in multitúdine virtútis tuæ mentientur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te, & psallat tibi: * psalmum dicat nómini tuo.

Veníte, & vidéte ópera Dei: * terríbilis in consíliis super fílios hóminum.

Qui convertit mare in áridam; in flúmine pertransíbunt pede: * ibi lætábimur in ipso.

Qui dominátur in virtúte sua in æternum; óculi ejus super gentes respíciunt: * qui exásperant, non exaltentur in semetipsis.

Benedícite, gentes, Deum nostrum; * & audítam fácite vocem laudis ejus:

Qui pósuit ánimam meam ad vitam, * & non dedit in commotiónem pedes meos.

Quóniam probasti nos, Deus: * igne nos examinasti, sicut examinátur argentum.

Induxisti nos in láqueum, posuisti tribulatiónes in dorso nostro: * imposuisti hómines super cápita nostra.

Transívimus per ignem & aquam; * & eduxisti nos in refrigérium.

Introíbo in domum tuam in holocaustis: * reddam tibi vota mea,

Quæ distinxérunt lábia mea, & locútum est os meum * in tribulatióne mea.

Holocausta medulláta offeram tibi cum incenso aríetum: * ófferam tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, & narrábo, omnes qui timétis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamávi, * & exaltávi sub lingua mea.

Iniquitátem si aspexi in corde meo, * non exáudiet Dóminus.

Proptéreà exaudívit Deus, * & attendit voci deprecatiónis meæ.

Benedictus Deus, * qui non amóvit oratiónem meam, & misericórdiam suam à me.

Ant. Veníte, audíte, & narrábo quanta fecit ánimæ meæ.

℣. Deum exquisívi mánibus meis nocte, ℟. Et non sum déceptus. *Ps.* 76.

Pater noster.

Post ultimum Responsorium dicitur:

TE Deum laudámus, * te Dóminum confitémur.

Te æternum Patrem * omnis terra venerátur.

Tibi omnes Angeli; * tibi cœli, & univérsæ potestátes;

Tibi Chérubim & Séraphim * incessábili voce proclámant:

Sanctus,
Sanctus,
Sanctus,
Dóminus Deus sábaoth.
Pleni sunt cœli & terra * majestátis glóriæ tuæ.
Te gloriósus * Apostolórum chorus,
Te Prophetárum * laudábilis númerus,
Te Mártyrum candidátus * laudat exércitus.
Te per orbem terrárum * sancta confitétur Ecclésia.
Patrem * immensæ majestátis:
Venerandum tuum verum, * & únicum Fílium,
Sanctum quoque * paraclétum Spíritum.
Tu Rex * glóriæ, Christe,
Tu Patris * sempitérnus es Fílius:
Tu, ad liberandum susceptúrus hóminem, * non horruisti Vírginis úterum:
Tu, devicto mortis acúleo, * aperuisti credéntibus regna cœlórum:
Tu, ad déxteram Dei sedes * in glória Patris.
Judex créderis * esse ventúrus.
Te ergo quæsumus, fámulis tuis subveni, * quos pretióso ságuine redemisti.
Æternâ fac * cum Sanctis tuis glóriâ munerári.
Salvum fac pópulum tuum, Dómine, * & bénedic hæreditáti tuæ;
Et rege eos, * & extolle illos usque in ætérnum.
Per síngulos dies * benedícimus te;
Et laudámus nomen tuum in séculum, & in séculum séculi.
Dignáre, Dómine, die isto * sine peccáto nos custodíre.
Miserére nostrî, Dómine; * miserére nostrî.
Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos; * quemádmodùm sperávimus in te.
In te, Dómine, sperávi; * non confundar in ætérnum.

℣. *Sacerd.* Anima mea exultábit in Dómino, ℟. Et delectábitur super salutári suo. *Ps.* 34.

Si non continuò sequantur Laudes, hîc dicitur: Dóminus vobiscum, ℟. Et cum spíritu tuo. Orémus. *Deinde Oratio propria, cum integra conclusione. Et tunc ante Laudes dicitur secretò,* Pater & Ave.

AD LAUDES.

Deus, † in adjutórium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me festína. *Ps.* 69.
Glória Patri, &c.

Ant. 8. *G.* Deus.

PSALMUS 62.

Æternorum bonorum desiderium.

DEus, Deus meus, * ad te de luce vígilo. Sitívit in te ánima mea, quàm multiplíciter tibi caro mea * in terra deserta, & invia, & inaquósa.

Sic in sancto appárui tibi : * ut vidérem virtútem tuam & glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas, * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea, * & in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe & pinguédine repleátur ánima mea, * & lábiis exultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tuî super stratum meum, * in matutínis meditábor in te.

Quia fuisti adjútor meus, * & in velamento alárum tuárum exultábo.

Adhæsit ánima mea post te ; * me suscépit déxtera tua.

Ipsi verò in vanum quæsiérunt ánimam meam, * introíbunt in inferióra terræ :

Tradentur in manus gládii, * partes vúlpium erunt.

Rex verò lætábitur in Deo, laudabuntur omnes qui jurant in eo ; * quia obstructum est os loquéntium iníqua.

Ant. Deus, Deus meus, ad te de luce vígilo : sitívit in te ánima mea.

Ant. 1. a. Testimónia tua.

PSALMUS 92.

Christi regum & eloquia extolluntur.

DOminus regnávit, decórem indútus est : * indútus est Dóminus fortitúdinem, & præcinxit se.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc : * à século tu es.

Elevavérunt flúmina, Dómine : * elevavérunt flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus suos, * à vócibus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris : * Mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis : * domum tuam decet sanctitúdo, Dómine, in longitúdinem diérum.

Ant. Testimónia tua, Dómine, credibília facta sunt nimis.

Ant. 5. C. Servíte Dómino.

PSALMUS 99.

Ad Dei cultum & laudes exhortatio.

JUbiláte Deo, omnis terra ; servíte Dómino in lætítia : * introíte in conspectu ejus in exultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus : * ipse fecit nos, & non ipsi nos.

Pópulus ejus, & oves páſcuæ ejus, introíte portas ejus in confeſſióne, átria ejus in hymnis: * confitémini illi.

Laudáte nomen ejus, * quóniam ſuávis eſt Dóminus.

In æternum miſericórdia ejus, * & uſque in generatiónem & generatiónem véritas ejus.

Ant. Servíte Dómino in lætítia: ſcitóte quóniam Dóminus ipſe eſt Deus.

Ant. 4. E. Benedíctus es.

CANT. TRIUM. PUEROR. Dan. 3.

Cunctæ creaturæ ad benedicendum Domino invitantur.

Benedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino: * laudáte & ſuperexaltáte eum in ſécula.

Benedícite, Angeli Dómini, Dómino: * benedícite, cœli, Dómino.

Benedícite, aquæ omnes quæ ſuper cœlos ſunt, Dómino: * benedícite, omnes virtútes Dómini, Dómino.

Benedícite, ſol & luna, Dómino: * benedícite, ſtellæ cœli, Dómino.

Benedícite, omnis imber & ros, Dómino: * benedícite, omnes ſpíritus Dei, Dómino.

Benedícite, ignis & æſtus, Dómino: * benedícite, frigus & æſtus, Dómino.

Benedícite, rores & pruína, Dómino: * benedícite, gelu & frigus, Dómino.

Benedícite, glácies & nives, Dómino: * benedícite, noctes & dies, Dómino.

Benedícite, lux & ténebræ, Dómino: * benedícite, fúlgura & nubes, Dómino.

Bendícat terra Dóminum, * laudet & ſuperexaltet eum in ſécula.

Benedícite, montes & colles, Dómino: * benedícite, univerſa germinántia in terra, Dómino.

Benedícite fontes, Dómino: * benedícite, mária & flúmina, Dómino.

Benedícite, cete & ómnia quæ moventur in aquis, Dómino: * benedícite, omnes vólucres cœli, Dómino.

Benedícite, omnes béſtiæ & pécora, Dómino: * benedícite, fílii hóminum, Dómino.

Benedícat Iſraël Dóminum: * laudet & ſuperexaltet eum in ſécula.

Benedícite, ſacerdótes Dómini, Dómino: * benedícite, ſervi Dómini, Dómino.

Benedícite, ſpíritus & ánimæ juſtórum, Dómino: * benedícite, ſancti & húmiles corde, Dómino.

Benedícite, Ananía, Aza-

Ïſſael, Dómino : *
: & ſuperexaltáte
ı ſécula.
, loco Glória Patri.
:
ədicámus Patrem,
ium, cum ſancto
; * laudémus & ſu-
ltémus eum in ſé-
ədictus es, Dómine,
ıamento cœli; * &
ilis, & glorióſus, &
xaltátus in ſécula.
Benedictus es, Dó-
, in throno regni
& ſuperlaudábilis,
erexaltátus in ſé-
Dan. 3.
7. *d.* Hymnus.
A L M U S 148.
uum creaturarum ad laudandum invita-

ıdáte Dóminum, de
elis : * laudáte eum
əlſis.
láte eum, omnes
ejus : * laudáte
omnes virtútes ejus.
láte eum, ſol & lu-
laudáte eum, om-
llæ & lumen.
láte eum, cœli cœ-
: * & aquæ omnes
per cœlos ſunt, lau-
omen Dómini ;
ı ipſe dixit, & facta
* ipſe mandávit, &
ſunt.
uit ea in æternum,
ſéculum ſéculi : *
ıtum póſuit, & non
ſbit.

Laudáte Dóminum, de terra ; * dracónes, & omnes abyſſi ;

Ignis, grando, nix, glácies, ſpíritus procellárum, * quæ fáciunt verbum ejus ;

Montes, & omnes colles ; * ligna fructífera, & omnes cedri ;

Béſtiæ, & univerſa pécora ; * ſerpentes, & vólucres pennátæ.

Reges terræ, & omnes pópuli ; * príncipes, & omnes júdices terræ ;

Júvenes & vírgines, ſenes cum junióribus, laudent nomen Dómini, * quia exaltátum eſt nomen ejus ſolíus.

Confeſſio ejus ſuper cœlum & terram ; * & exaltávit cornu pópuli ſui.

Hymnus ómnibus ſanctis ejus, fíliis Iſraël, pópulo appropinquanti ſibi.

Ant. Hymnus ómnibus ſanctis ejus, fíliis Iſraël, pópulo appropinquanti ſibi.

CAPITULUM. *Deut.* 6.

AUdi, Iſraël : Dóminus Deus noſter, Dóminus unus eſt. Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex totá ánima tua, & ex tota fortitúdine tua ; eruntque verba hæc in corde tuo : & meditáberis in eis ſedens in domo tua, & ámbulans in itínere, dórmiens atque conſurgens.

℟. Deo grátias.

Sic respondetur in fine omnium Capitulorum.

HYMNUS.

AD templa nos rursùs vocat
Surgentis auróræ nitor,
Novasque pro læto monet
Referre grates múnere.

At victor auróram suo
Fulgóre Christus óbruit:
Huic, magna cujus pars sumus,
Juvat triumpho pláudere.

Quòd evolútus fásciis
Repentè mundus éxtitit,
Puro renídens lúmine,
Virtútis hoc quantæ fuit!

Quòd tráditum neci Pater,
Ut fóntibus vitam daret,
Vitæ redónat Fílium,
Amóris hoc quanti fuit!

Æternus ut rerum Sator
Aspéxit orbem, prótinus,
Colóre depictum suo,
Probávit excellens opus.

At lætius quanto óbtulit
Sese Patri spectáculum
Cœlestis Agni cándido
Ablútus orbis sánguine!

Cum luce nobis rédditur
Mundi renascentis decor,
Occulta per quem Núminis
Mens surgit ad magnália.

At splendor æterni Patris,
Lumenque Christus córdium,
Deum dat in se; quantus est,
Sub nube carnis cérnere.

Præsta, beáta Trínitas,
Ut legis ad facem tuæ
Vitémus omne quod vetas;
Sectémur omne quod jubes.
Amen.

℣. Manè astábo tibi, Dómine, & vidébo; ℟. Quóniam non Deus volens iniquitátem tu es. *Ps.* 5.

Antiphona, ut in Proprio.

CANTICUM ZACHARIÆ. Luc. 1.

De Redemptoris adventu gratiarum actio.

BEnedictus Dóminus Deus Israël, * quia visitávit, & fecit redemptiónem plebis suæ;

Et eréxit cornu salútis nobis * in domo David púeri sui,

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui à século sunt, Prophætárum ejus,

Salútem ex inimícis nostris, * & de manu ómnium qui odérunt nos;

Ad faciendam misericórdiam cum pátribus nostris, * & memorári testamenti sui sancti:

Jusjurandum quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis;

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte & justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis;* præibis enim ante faciem Dómini paráre vias ejus,

Ad dandam sciéntiam

salútis plebi ejus, * in remissiónem peccatórum eórum,
Per víſcera miſericórdiæ Dei noſtri, * in quibus viſitávit nos Oriens ex alto,
Illumináre his qui in ténebris & in umbra mortis ſedent, * ad dirigendos pedes noſtros in viam pacis.
Glória Patri.
Antiphona & Oratio, ut in Proprio; poſteà dicitur:
Dóminus vobiſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo.
Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.
Poſt quamlibet Horam, ſi aliud officium non ſequatur, dicitur ſecretò: Fidélium ánimæ per miſericórdiam Dei requieſcant in pace. Amen.
Deinde, Pater noſter.

AD PRIMAM.

℣. Deus, † in adjutórium, &c.

HYMNUS.

JAm lucis orto ſídere,
Deum precémur ſúpplices,
Noſtras ut ipſe dírigat,
Lux increáta, ſémitas.
Nil lingua, nil peccet manus;
Nil mens ináne cógitet:
In ore ſimplex véritas,
In corde regnet cáritas.
Incœpta dum fluet dies,
O Chriſte, cuſtos pérvigil,
Quas ſævus hoſtis óbſidet,
Portas tuére ſénſuum.
Præſta diurnus ut tuæ
Subſérviat laudi labor:
Auctóre quæ te cœpimus,
Da te favente próſequi.
Superba ne nimis caro
Menti licenter ímperet,
Carnis domet ſupérbiam
Potûs cibíque párcitas.
Qui nos creávit, laus Patri;
Laus, qui redémit, Fílio;
Qui caritáte nos foves,
Par ſit tibi laus, Spíritus.
Amen.

Ant. 7. *d.* In toto corde.

PSALMUS 117.

Gratiarum actio ob ſalvatoris manifeſtationem.

COnfitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in ſéculum miſericórdia ejus.
Dicat nunc Iſraël quóniam bonus, * quóniam in ſéculum miſericórdia ejus.
Dicat nunc domus Aaron, * quóniam in ſéculum miſericórdia ejus.
Dicant nunc qui timent Dóminum, * quóniam in ſéculum miſericórdia ejus.
De tribulatióne invocávi Dóminum, * & exaudívit me in latitúdine Dóminus.
Dóminus mihi adjútor, * non timébo quid fáciat mihi homo.
Dóminus mihi adjútor, * & ego deſpíciam inimícos meos.

Bonum est confídere in Dómino, * quàm confídere in hómine.

Bonum est speráre in Dómino, * quàm speráre in princípibus.

Omnes gentes circuiérunt me; * & in nómine Dómini, quia ultus sum in eos.

Circumdantes circumdedérunt me; * & in nómine Dómini, quia ultus sum in eos.

Circumdedérunt me sicut apes, & exarsérunt sicut ignis in spinis; * & in nómine Dómini, quia ultus sum in eos.

Impulsus, eversus sum ut cáderem; * & Dóminus suscépit me.

Fortitúdo mea, & laus mea Dóminus, * & factus est mihi in salútem.

Vox exultatiónis & salútis * in tabernáculis justórum.

Déxtera Dómini fecit virtútem, déxtera Dómini exaltávit me: * déxtera Dómini fecit virtútem.

Non móriar, sed vivam, * & narrábo ópera Dómini.

Castígans castigávit me Dóminus, * & morti non trádidit me.

Aperíte mihi portas justítiæ: * ingressus in eas, confitébor Dómino.

Hæc porta Dómini; * justi intrábunt in eam.

Confitébor tibi, quóniam exaudísti me. * & factus est mihi in salútem.

Lápidem quem reprobavérunt ædificantes: * hic factus est in caput ánguli.

A Dómino factum est istud, * & est mirábile in óculis nostris.

Hæc est dies quam fecit Dóminus: * exultémus & lætémur in ea.

O Dómine, salvum me fac: ô Dómine, benè prosperáre: * benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Benedíximus vobis de domo Dómini: * Deus Dóminus, & illuxit nobis.

Constitúite diem solemnem in condensis, * usque ad cornu altáris.

Deus meus es tu, & confitébor tibi: * Deus meus es tu, & exaltábo te.

Confitébor tibi, quóniam exaudísti me, * & factus est mihi in salútem.

Confitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

PSALMUS 118.

Divinæ legis laus & amor.

BEáti immaculáti in via, * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti qui scrutantur testimónia, ejus * in toto corde exquírunt eum.

Non enim qui operantur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandasti * mandáta tua custodíri nimis.

Utinam dirigantur viæ

meæ * ad custodiendas justificatiónes tuas!

Tunc non confundar, * cùm perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directióne cordis; * in eo quod dídici judícia justítiæ tuæ.

Justificatiónes tuas custódiam; * non me derelinquas usquequáquè.

In quo córrigit adolescéntior viam suam? * in custodiendo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te: * ne repellas me à mandátis tuis.

In corde meo abscondi elóquia tua, * ut non peccem tibi.

Benedictus es, Dómine: * doce me justificatiónes tuas.

In lábiis meis * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor, * & considerábo vias tuas.

In justificatiónibus tuis meditábor: * non obliviscar sermónes tuos.

Divisio Psalmi 118.

RETríbue servo tuo, vivífica me; * & custódiam sermónes tuos.

Revéla óculos meos, * & considerábo mirabília de lege tua.

Incola ego sum in terra; * non abscondas à me mandáta tua.

Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas * in omni témpore.

Increpasti supérbos: * maledicti qui declínant à mandátis tuis.

Aufer à me oppróbrium & contemptum; * quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, & adversùm me loquebantur; * servus autem tuus exercebátur in justificatiónibus tuis.

Nam & testimónia tua meditátio mea est, * & consílium meum justificatiónes tuæ.

Adhæsit pavimento ánima mea: * vivífica me secundùm verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, & exaudisti me: & doce me justificatiónes tuas.

Viam justificatiónum tuárum ínstrue me; * & exercébor in mirabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio: * confirma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove à me, * & de lege tua miserére meî.

Viam veritátis elégi: * judícia tua non sum oblítus.

Adhæsit testimóniis tuis, Dómine: * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucurri, * cùm dilatasti cor meum.

In festo SS. Trinitatis, & in omnibus Dominicis, nisi aliter notetur, dicitur Symbolum sequens.

SYMBOLUM.

QUicumque vult salvus esse, * ante ómnia opus est ut téneat cathólicam fidem:

Quam nisi quisque íntegram inviolatamque serváverit, * absque dúbio in æternum períbit.

Fides autem cathólica hæc est, * ut unum Deum in Trinitáte, & Trinitátem in Unitáte venerémur;

Neque confundentes persónas, * neque substántiam separantes.

Alia est enim persona Patris, ália Fílii, * ália Spíritûs sancti.

Sed Patris, & Fílii, & Spíritûs sancti una est divínitas, * æquális glória, coæterna majestas.

Qualis Pater, talis Fílius, * talis Spíritus sanctus.

Increátus Pater, increátus Fílius, * increátus Spíritus sanctus.

Immensus Pater, immensus Fílius, * immensus Spíritus sanctus.

Æternus Pater, æternus Fílius, * æternus Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres æterni, * sed unus æternus.

Sicut non tres increáti, nec tres immensi, * sed unus increátus, & unus immensus.

Simíliter omnípotens Pater, omnípotens Fílius, * omnípotens Spíritus sanctus;

Et tamen non tres omnipotentes, * sed unus omnípotens.

Ita Deus Pater, Deus Fílius, * Deus Spíritus sanctus;

Et tamen non tres dii, * sed unus est Deus.

Ita Dóminus Pater, Dóminus Fílius, * Dóminus Spíritus sanctus;

Et tamen non tres dómini, * sed unus est Dóminus.

Quia sicut singillátim unamquamque persónam, Deum ac Dóminum confitéri christiánâ veritáte compéllimur; * ita tres deos aut dóminos dicere cathólicâ religióne prohibémur.

Pater à nullo est factus, * nec creátus, nec génitus.

Fílius à Patre solo est, * non factus, nec creátus, sed génitus.

Spíritus sanctus à Patre & Fílio, * non factus, nec creátus, nec génitus, sed procedens.

Unus ergo Pater, non tres patres: unus Fílius, non tres fílii: * unus Spíritus sanctus, non tres spíritus sancti.

Et in hac Trinitáte nihil prius aut postérius, nihil majus aut minus; *

tæ tres persónæ coæ-
sibi sunt & coæquá-

ut per ómnia, sicut
ıprà dictum est, * &
: in Trinitáte, &
as in Unitáte vene-
sit.
vult ergo salvus
* ita de Trinitáte
t.
necessárium est ad
ım salútem, * ut in-
:iónem quoque Dó-
nostri Jesu Christì
:r credat.
:rgo fides recta, ut
ıus & confiteámur
Dóminus noster Je-
hristus Dei Fílius,
& homo est.
s est ex substántia
ante sécula génitus,
ımo est ex substántia
in século natus.
ectus Deus, per-
homo; * ex ánima
ili, & humána car-
ısistens.
ıális Patri secundùm
átem, * minor Pa-
cundùm humanitá-

licèt Deus sit &
, * non duo tamen,
ıs est Christus.
s autem non con-
ıe divinitátis in car-
* sed assumptióne
ıitátis in Deum.
s omnínò, non con-
e substántiæ, sed
e persónæ.
n sicut ánima ratio-
nális & caro unus est homo: * ita Deus & homo unus est Christus.

Qui passus est pro salúte nostra, descendit ad ínferos, * tértiâ die resurréxit à mórtuis:

Ascendit ad cœlos, sedet ad déxteram Dei Patris omnipotentis, * inde ventúrus est judicáre vivos & mórtuos:

Ad cujus adventum omnes hómines resurgere habent cum corpóribus suis, * & redditúri sunt de factis própriis rationem.

Et qui bona egérunt, ibunt in vitam æternam: * qui verò mala, in ignem æternum.

Hæc est fides cathólica;* quam nisi quísque fidéliter firmiterque credíderit, salvus esse non póterit.

Ant. In toto corde meo exquisívi te, Dómine: doce me justificatiónes tuas. *Ps.* 118.

CAPITULUM. *Ephes.* 5.

ERátis aliquando ténebræ; nunc autem lux in Dómino. Ut fílii lucis ambuláte; fructus enim lucis est in omni bonitáte, & justítia, & veritáte: probantes quid sit beneplácitum Deo.

℟. *breve.* Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. *Repet.* Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. ℣. Qui surrexisti * à mórtuis, (*Hic versus*

quandoquè mutandus est, ut notatur in Proprio.) * Miserére nobis. Glória Patri, & Fílio, & Spirítui sancto. *Repet.* Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. *Matt.* 16. *Tob.* 8. *Rom.* 6.

℣. Exurge, Dómine, adjuva nos; ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Ps.* 43.

℣. Dóminus vobiscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DOmine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos pervenire fecisti, tuâ nos hódie salva virtúte; ut ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciendam nostra procédant elóquia, dirigantur cogitatiónes & ópera; Per Dóminum.

℣. Dóminus vobiscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

AD OFFICIUM CAPITULI.

Primò fit lectio Martyrologii, in cujus fine nihil respondetur; sed statim Hebdomadarius dicit quæ sequuntur. Si verò non legatur Martyrologium, Officium capituli incipitur absolutè sic.

℣. Pretiósa in conspectu Dómini, ℟. Mors Sanctórum ejus. *Ps.* 115.

SAncta María, & omnes Sancti ádjuvent nos in oratiónibus suis pro nobis ad Deum; ut secundùm eum qui vocávit nos, Sanctum, & ipsi in omni conversatióne sancti simus. ℟. Amen. *Rom.* 15. 1. *Petr.* 1.

[*Deindè, ubi legitur Necrologium, post ejus lectionem dicitur Suffragium pro Defunctis, ut infrà.*

Non legitur Necrologium in Solemnibus & suprà, neque fit Suffragium pro Defunctis in iis diebus, nisi post Completorium.

Ubi verò nunquam legitur Necrologium, non fit Suffragium pro Defunctis in Dominicis & aliis diebus à populo feriatis, nec-non in Solemnibus & suprà, nisi post Completorium.

SUFFRAGIUM pro Defunctis.

PSALMUS 129.

DE profundis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine; * Dómine quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est; * & propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem * speret Israël in Dómino,

Quia apud Dóminum misericórdia, * & copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Isráël * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Réquiem ætérnam dona eis, Dómine; * & lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meã; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobíscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Absolve, quæsumus, Dómine, ánimas famulórum famulárumque tuárum ab omni vínculo delictórum; ut in resurrectiónis glória, inter Sanctos & Electos tuos resuscitáti respírent; Per eum qui ventúrus est judicáre vivos & mórtuos & sæculũ per ignem. ℟. Amen.

Si verò nullum legendum sit Necrologium, omisso Suffragio pro Defunctis, statim post Orationem, Sancta Maria. fit lectio Canonis, ut sequitur.]

Lector, Jube, domne, benedícere. [*Lectrix dicit*, domna.] *Solus vel sola recitans dicit absolutè Benedictionem.*

Bened. Det Dóminus leges suas in mentem nostram, & in corde nostro superscríbat eas. ℟. Amen. *Hebr.* 8.

Tum fit lectio Canonis, qui pro singulis diebus habetur ad calcem : in cujus fine dicitur : Tu autem, Dómine, miserére nostri.

℟. Deo grátias.

Post lectionem, Hebdomadarius dicit : Adjutórium nostrum in nómine Dómini : ℟. Qui fecit cœlum & terram. *Ps.* 123.

Submissiori voce dicit : Benedícite. *Lector versus ad eum*, Deus. *Hebd.* Deus pacis aptet nos in omni bono, ut faciámus ejus voluntátem, fáciens in nobis quod pláceat coram se; per Jesum Christum, cui est glória in sécula seculórum. *Hebr.* 13.

Lector, Amen.

Posteà, si aliud Officium non sequatur, dicitur secretò : Fidélium, &c.

AD TERTIAM.

℣. Deus, † in adjutórium.

HYMNUS.

O Fons amóris, Spíritus,
O sancte donórum parens,
Tuas refúsus íntimis.
Accende flammas córdibus.

Qui caritátis vínculo
Cum Patre nectis Fílium,
Et nos amóris mútui
Arctis coapta néxibus.

Qui nos creávit, laus Patri;
Laus, qui redémit, Filio:
Qui caritáte nos foves,
Par sit tibi laus, Spíritus.

Ant. 6. Da mihi.

Ex Pſalmo 118.

LEgem pone mihi, Dómine, viam juſtificatiónum tuárum; * & exquíram eam ſemper.

Da mihi intellectum, & ſcrutábor legem tuam; * & cuſtódiam illam in toto corde meo.

Deduc me in ſémitam mandatórum tuórum, * quia ipſam vólui.

Inclína cor meum in teſtimónia tua, * & non in avarítiam.

Averte óculos meos, ne vídeant vanitátem: * in via tua vivífica me.

Státue ſervo tuo elóquium tuum * in timóre tuo.

Amputa oppróbrium meum quod ſuſpicátus ſum, * quia judícia tua jucunda.

Ecce concupívi mandáta tua: * in æquitáte tua vivífica me.

Et véniat ſuper me miſericórdia tua, Dómine, * ſalutáre tuum ſecundùm elóquium tuum.

Et reſpondébo exprobrántibus mihi verbum; * quia ſperávi in ſermónibus tuis.

Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis uſquequáquè; * quia in judíciis tuis ſuperſperávi.

Et cuſtódiam legem tuam ſemper, * in ſéculum, & in ſéculum ſéculi.

Et ambulábam in latitúdine; * quia mandáta tua exquisívi.

Et loquébar de teſtimóniis tuis in conſpectu regum, * & non confundébar.

Et meditábar in mandátis tuis, * quæ diléxi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua quæ diléxi, * & exercébar in juſtificatiónibus tuis.

Diviſio Pſalmi 118

MEmor eſto verbi tui ſervo tuo, * in quo mihi ſpem dediſti.

Hæc me conſoláta eſt in humilitáte mea, * quia elóquium tuum vivificávit me.

Superbi iníquè agébant uſquequáquè: * à lege autem tua non declinávi.

Memor fui judiciórum tuórum à ſéculo, Dómine; & conſolátus ſum.

Deféctio ténuit me * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant juſtificatiónes tuæ * in loco peregrinatiónis meæ.

Memor fui nocte nóminis tui, Dómine; * & cuſtodívi legem tuam.

Hæc facta eſt mihi, * quia juſtificatiónes tuas exquisívi.

Pórtio mea, Dómine, dixi, * cuſtodíre legem tuam.

Deprecátus ſum fáciem tuam in toto corde meo: * miſerére meî ſecundùm elóquium tuum.

Cogitávi vias meas, * & converti pedes meos in teſtimónia tua.

Parátus ſum, & non ſum

ſum turbátus, * ut cuſtódiam mandáta tua.

Funes peccatórum circumplexi ſunt me; * & legem tuam non ſum oblítus.

Médiâ nocte ſurgébam ad confitendum tibi * ſuper judícia juſtificatiónis tuæ.

Párticeps ego ſum ómnium timéntium te, * & cuſtodiéntium mandáta tua.

Miſericórdiâ tuâ, Dómine, plena eſt terra: * juſtificatiónes tuas doce me.

Diviſio Pſalmi 118.

BOnitátem feciſti cum ſervo tuo, Dómine, * ſecundùm verbum tuum.

Bonitátem, & diſciplínam, & ſciéntiam doce me; * quia mandátis tuis crédidi.

Priuſquàm humiliárer, ego delíqui: * proptéreà elóquium tuum cuſtodívi.

Bonus es tu; * & in bonitáte tua doce me juſtificatiónes tuas.

Multiplicáta eſt ſuper me iníquitas ſuperbórum: * ego autem in toto corde meo ſcrutábor mandáta tua.

Coagulátum eſt ſicut lac cor eórum: * ego verò legem tuam meditátus ſum.

Bonum mihi quia humiliáſti me: * ut diſcam juſtificatiónes tuas.

Bonum mihi lex oris tui * ſuper míllia auri & argenti.

Manus tuæ fecérunt me, & plaſmavérunt me: * da mihi intellectum, & diſcam mandáta tua.

Qui timent te, vidébunt me, & lætabuntur; * quia in verba tua ſuperſperavi.

Cognóvi, Dómine, quia æquitas judícia tua, * & in veritáte tua humiliaſti me.

Fiat miſericórdia tua, ut conſolétur me, * ſecundùm elóquium tuum ſervo tuo.

Véniant mihi miſeratiónes tuæ, & vivam; * quia lex tua meditátio mea eſt.

Confundantur ſuperbi, quia injuſtè iniquitátem fecérunt in me: * ego autem exercébor in mandátis tuis.

Convertantur mihi timentes te, * & qui novérunt teſtimónia tua.

Fiat cor meum immaculátum in juſtificatiónibus tuis, * ut non confundar.

Ant. Da mihi intellectum, & ſcrutábor legem tuam, Dómine.

CAPITULUM. 1. Joan. 2.

IN hoc ſcimus quóniam cognóvimus Deum, ſi mandáta ejus obſervemus. Qui dicit ſe noſſe eum, & mandáta ejus non cuſtódit, mendax eſt, & in hoc véritas non eſt: qui autem ſervat verbum ejus, verè

in hoc cáritas Dei perfecta est.

℟. *br.* Inclina cor meum, Deus, * In testimónia tua. Inclína. ℣. Averte óculos meos, ne vídeant vanitátem : * in via tua vivífica me, * In testimónia tua. Glória Patri. Inclina.

℣. Deduc me in sémitam mandatórum tuórum ; ℟. Quia ipsam vólui. *Ps.* 118.

Oratio conveniens.

AD SEXTAM.

℣. Deus, † in adjutórium.

HYMNUS.

JAm solis excelsum jubar
Toto coruscat lúmine ;
Sic, Christe, tu mundum novâ
Sol verus accendis face.

Fac plena nostris fúlgeat
Lux veritátis méntibus ;
Fac nostra plenam cáritas
Crescendo surgat ad diem.

Qui nos creávit, laus Patri ;
Laus, qui redémit ; Fílio ;
Qui caritáte nos foves,
Par sit tibi laus, Spíritus.
Amen.

Ant. 2. D. Inclinávi.

Ex Psalmo 118.

DEfécit in salutáre tuum ánima mea, * & in verbum tuum supersperávi.

Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, dicentes : * Quando consoláberis me ?

Quia factus sum sicut uter in pruína ; * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Quot sunt dies servi tui ? * quando fácies de persequentibus me judícium ?

Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes ; * sed non ut lex tua.

Omnia mandáta tua, véritas : * iníquè persécuti sunt me ; ádjuva me.

Paulò minùs consummavérunt me in terra : * ego autem non derelíqui mandáta tua.

Secundùm misericórdiam tuam vivífica me, * & custódiam testimónia oris tui.

In æternum, Dómine, * verbum tuum pérmanet in cœlo.

In generatiónem & generatiónem véritas tua : * fundasti terram, & pérmanet.

Ordinatióne tuâ persevérat dies ; * quóniam ómnia serviunt tibi.

Nisi quòd lex tua meditátio mea est, * tunc fortè periissem in humilitáte mea.

In æternum non oblivíscar justificatiónes tuas ; * quia in ipsis vivificasti me.

Tuus sum ego, salvum me fac ; * quóniam justificatiónes tuas exquisívi.

Me expectavérunt peccatóres ut pérderent me : * testimónia tua intelléxi.

Omnis

Omnis consummatiónis vidi finem : * latum mandátum tuum nimis.

Divisio Psalmi 118.

QUómodò diléxi legem tuam, Dómine! * totâ die meditátio mea est.

Super inimícos meos prudentem me fecisti mandáto tuo; * quia in ætérnum mihi est.

Super omnes docentes me intelléxi: * quia testimónia tua meditátio mea est.

Super senes intelléxi, * quia mandáta tua quæsívi.

Ab omni via mala prohíbui pedes meos; * ut custódiam verba tua.

A judíciis tuis non declinávi; * quia tu legem posuisti mihi.

Quàm dúlcia fáucibus meis elóquia tua! * super mel ori meo.

A mandátis tuis intelléxi: * proptéreà odívi omnem viam iniquitátis.

Lucerna pédibus meis verbum tuum, * & lumen sémitis meis.

Jurávi & státui * custodíre judícia justíciæ tuæ.

Humiliátus sum usquequáque, Dómine : * vivífica me secundùm verbum tuum.

Voluntária oris mei beneplácita fac, Dómine, * & judícia tua doce me.

Anima mea in mánibus meis semper; * & legem tuam non sum oblítus.

Posuérunt peccatóres láqueum mihi; * & de mandátis tuis non errávi.

Hæreditáte acquisívi testimónia tua in ætérnum; * quia exultátio cordis mei sunt.

Inclinávi cor meum ad faciendas justificatiónes tuas in ætérnum, * propter retributiónem.

Divisio Psalmi 118.

INíquos ódio hábui, * & legem tuam diléxi.

Adjútor & susceptor meus es tu; * & in verbum tuum supersperávi.

Declináte à me, maligni; * & scrutábor mandáta Dei mei.

Súscipe me secundùm elóquium tuum, & vivam; * & non confundas me ab expectatióne mea.

Adjuva me, & salvus ero; * & meditábor in justificatiónibus tuis semper.

Sprevisti omnes discedentes à judíciis tuis, * quia injusta cógitátio eórum.

Prævaricantes reputávi omnes peccatóres terræ : * ideò diléxi testimónia tua.

Confige timóre tuo carnes meas : * à judíciis enim tuis tímui.

Feci judícium & justítiam : * non tradas me calumniántibus me.

Súscipe servum tuum in bonum : * non calumniéntur me superbi.

Oculi mei defecérunt in

salutáre tuum, * & in elóquium justítiæ tuæ.

Fac cum servo tuo secundùm misericórdiam tuam, * & justificatiónes tuas doce me.

Servus tuus sum ego: * da mihi intelléctum, ut sciam testimónia tua.

Tempus faciendi, Dómine: * dissipavérunt legem tuam.

Ideò diléxi mandáta tua * super aurum & topázion.

Proptéreà ad ómnia mandáta tua dirigébar: * omnem viam iníquam ódio hábui.

Ant. Inclinávi cor meum ad faciendas justificatiónes tuas in æternum.

CAPITULUM. 1. *Joan.* 5.

HÆc est cáritas Dei, ut mandáta ejus custodiámus; & mandáta ejus grávia non sunt.

℟. *br.* Testimónia tua intelléxi, Dómine: * Latum mandátum tuum nimis. Testimónia. ℣. Omnis consummatiónis * vidi finem: * Latum. Glória Patri. Testimónia tua.

℣. Diléxi mandáta tua super aurum: ℟. Proptéreà ad ómnia mandáta tua dirigébar. *Ps.* 118.

Oratio conveniens.

AD NONAM.

℣. Deus, † in adjutórium.

HYMNUS.

LAbente jam solis rotâ,
Inclínat in noctem dies;
Sic vita suprémam citò
Festínat ad metam gradu.
O Christe, dum fixus cruci
Expandis orbi bráchia,
Amáre da crucem; tuo
Da nos in amplexu mori.
Qui nos creávit, laus Patri;
Laus, qui redémit Fílio;
Qui caritáte nos foves,
Par sit tibi laus, Spíritus.
Amen.

Ant. 4. E. Omnia.

Ex Psalmo. 118.

MIrabília testimónia tua; * ideò scrutáta est ea ánima mea.

Declarátio sermónum tuórum illúminat, * & intelléctum dat párvulis.

Os meum apérui, & attraxi spíritum; * quia mandáta tua desiderábam.

Aspice in me, & miserére meî, * secundùm judícium diligéntium nomen tuum.

Gressus meos dírige secundùm elóquium tuum; * & non dominétur meî omnis injustítia.

Rédime me à calúmniis hóminum, * ut custódiam mandáta tua.

Fáciem tuam illúmina super servum tuum, * & doce me justificatiónes tuas.

Exitus aquárum deduxérunt óculi mei; * quia non custodiérunt legem tuam.

Justus es, Dómine, * & rectum judícium tuum.

Mandasti justítiam testimónia tua, * & veritátem tuam nimis.

Tabéscere me fecit zelus meus; * quia oblíti sunt verba tua inimíci mei.

Ignítum elóquium tuum vehementer; * & servus tuus diléxit illud.

Adolescéntulus sum ego, & contemptus: * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Justítia tua, justítia in ætérnum; * & lex tua véritas.

Tribulátio & angústia invenérunt me: * mandáta tua meditátio mea est.

Æquitas testimónia tua in ætérnum: * intelléctum da mihi, & vivam.

Divisio Psalmi 118.

CLamávi in toto corde meo, exaudi me, Dómine: * justificatiónes tuas requíram.

Clamávi ad te, salvum me fac; * ut custódiam mandáta tua.

Prævéni in maturitáte, & clamávi; * quia in verba tua supersperávi.

Prævenérunt óculi mei ad te dilúculò; * ut meditárer elóquia tua.

Vocem meam audi secundùm misericórdiam tuam, Dómine; * & secundùm judícium tuum vivífica me.

Appropinquavérunt persequentes me iniquitáti: * à lege autem tua longè facti sunt.

Propè es tu, Dómine; * & omnes viæ tuæ véritas.

Inítio cognóvi de testimóniis tuis; * quia in ætérnum fundasti ea.

Vide humilitátem meam, & éripe me; * quia legem tuam non sum oblítus.

Júdica judícium meum, & rédime me: * propter elóquium tuum vivífica me.

Longè à peccatóribus salus; * quia justificatiónes tuas non exquisiérunt.

Misericórdiæ tuæ multæ, Dómine: * secundùm judícium tuum vivífica me.

Multi qui persequuntur me, & tríbulant me: * à testimóniis tuis non declinávi.

Vidi prævaricantes, & tabescébam; * quia elóquia tua non custodiérunt.

Vide quóniam mandáta tua diléxi, Dómine: * in misericórdia tua vivífica me.

Princípium verbórum tuórum, véritas: * in ætérnum ómnia judícia justítiæ tuæ.

Divisio Psalmi 118.

PRíncipes persecúti sunt me gratìs; * & à verbis tuis formidávit cor meum.

Lætábor ego super elóquia tua, * sicut qui invénit spólia multa.

Iniquitátem ódio hábui, & abominátus sum: * legem autem tuam diléxi.

Séptiès in die laudem

dixi tibi * super judícia justítiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam ; * & non est illis scándalum.

Expectábā salutáre tuum, Dómine ; * & mandáta tua diléxi.

Custodívit ánima mea testimónia tua, * & diléxit ea vehementer.

Servávi mandáta tua & testimónia tua ; * quia omnes viæ meæ in conspectu tuo.

Appropinquet deprecátio mea in conspectu tuo, Dómine : * juxta elóquium tuum da mihi intellectum.

Intret postulátio mea in conspectu tuo : * secúndum elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum, * cùm docúeris me justificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum ; * quia ómnia mandáta tua, æquitas.

Fiat manus tua ut salvet me ; * quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi salutáre tuum, Dómine ; & lex tua meditátio mea est.

Vivet ánima mea, & laudábit te ; * & judícia tua adjuvábunt me.

Errávi sicut ovis quæ périit : * quære servum tuum, quia mandáta tua non sum oblitus.

Ant. Omnia mandáta tua æquitas : Pax multa diligéntibus legem tuam, Dómine.

CAPITULUM. 1. *Tim.* 1.

FInis præcepti est cáritas de corde puro, & consciéntiâ bonâ, & fide non fictâ.

℟. *br.* Omnes viæ meæ * In conspectu tuo, Dómine. Omnes. ℣. Servávi mandáta tua * & testimónia tua. * In conspectu tuo. Glória. Omnes.

℣. Custodívit ánima mea testimónia tua, ℟. Et diléxit ea vehementer. *Ps.* 118.

Oratio conveniens.

AD VESPERAS.

℣. Deus, † in adjutórium, &c.

Ant. 7. *c.* Dixit Dóminus.

PSALMUS 109.

Christi divinitas, regnum & Sacerdotium.

DIxit Dóminus Dómino meo : * Sede à dextris meis ;

Donec ponam inimícos tuos, * scabellum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emittet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum : * Tu es Sacerdos in æternum secundùm órdinem Melchísedech.

Dóminus à dextris tuis ;

* confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus; implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrente in via bibet : * proptéreà exaltábit caput.

Ant. Dixit Dóminus Dómino meo : Sede à dextris meis.

Ant. 4. d. Fidélia.

PSALMUS 110.

Laus Deo ob sua per Christum beneficia.

CONfitébor tibi, Dómine, in toto corde meo, * in concílio justórum & congregatióne.

Magna ópera Dómini, * exquisíta in omnes voluntátes ejus.

Conféssio & magnificéntia opus ejus : * & justítia ejus manet in séculum séculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum * miséricors & miserátor Dóminus.

Escam dedit timéntibus se : * memor erit in séculum testamenti sui.

Virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo ; * ut det illis hæreditátem géntium.

Opera mánuum ejus véritas & judícium ; * fidélia ómnia mandáta ejus :

Confirmáta in séculum séculi, * facta in veritáte & æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo : * mandávit in æternum testamentum suum.

Sanctum & terríbile nomen ejus : * inítium sapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum : * laudátio ejus manet in séculum séculi.

Ant. Fidélia ómnia mandáta ejus, confirmáta in séculum séculi.

Ant. 1. f. Qui timet Dóminum.

PSALMUS 111.

Christi & omnium in Christo justorum encomium.

BEátus vir qui timet Dóminum, * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus : * generátio rectórum benedicétur.

Glória & divítiæ in domo ejus ; * & justítia ejus manet in séculum séculi.

Exortum est in ténebris lumen rectis : * miséricors, & miserátor, & justus.

Jucundus homo, qui miserétur & cómodat, dispónet sermónes suos in judício ; * quia in æternum non commovébitur.

In memória æterna erit justus : * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus : * non commovébitur, donec despíciat inimícos suos.

Dispersit, dedit paupéribus; * justítia ejus manet in séculum séculi: cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, & irascétur; déntibus suis fremet, & tabescet: * desidérium peccatórum períbit.

Ant. Qui timet Dóminum in mandátis ejus volet nimis.

Ant. 7. c. Sit nomen.

PSALMUS 112.

Dei laus ob fidelium per Christum exaltationem & multiplicationem

LAudáte, púeri, Dóminum, * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, & usque in séculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * & super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * & humília réspicit in cœlo & in terra?

Súscitans à terra inopem: * & de stércore érigens páuperem;

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo: * matrem filiórum lætantem.

Ant. Sit nomen Dómini benedíctum ex hoc nunc & usque in séculum.

Ant. 1. A. Nos qui vívimus.

PSALMUS 113.

Ecclesiæ per Christum liberatio: idolorum vanitas.

IN éxitu Israël de Ægypto, * domûs Jacob de pópulo bárbaro;

Facta est Judæa sanctificátio ejus, * Israël potestas ejus.

Mare vidit, & fugit: * Jordánis conversus est retrorsùm.

Montes exultavérunt ut aríetes, & colles sicut agni óvium.

Quid est tibi, mare, quòd fugisti? * & tu, Jordánis, quia conversus es retrorsùm?

Montes, exultastis sicut aríetes? * & colles, sicut agni óvium?

A fácie Dómini mota est terra, * à fácie Dei Jacob;

Qui convertit petram in stagna aquárum, * & rupem in fontes aquárum.

Non nobis, Dómine, non nobis, * sed nómini tuo da glóriam super misericórdia tua & veritáte tua;

Nequando dicant gentes: * Ubi est Deus eórum?

Deus autem noster in cœlo: * ómnia quæcumcúmque vóluit, fecit.

Simulácra géntium argentum & aurum: * ópera mánuum hóminum.

Os habent, & non loquentur: * óculos ha-

bent, & non vidébunt.

Aures habent, & non áudient: * nares habent, & non odorábunt.

Manus habent, & non palpábunt; pedes habent, & non ambulábunt: * non clamábunt in gútture suo.

Símiles illis fiant, qui fáciunt ea, * & omnes qui confidunt in eis.

Domus Isräel sperávit in Dómino: * adjútor eórum & protector eórum est.

Domus Aáron sperávit in Dómino: * adjútor eórum & protector eórum est.

Qui timent Dóminum, speravérunt in Dómino: * adjútor eórum & protector eórum est.

Dóminus memor fuit nostrî, * & benedixit nobis.

Benedixit dómui Isräel: * benedixit dómui Aáron.

Benedixit ómnibus qui timent Dóminum, * pusillis cum majóribus.

Adjíciat Dóminus super vos, * super vos & super fílios vestros.

Benedicti vos à Dómino, * qui fecit cœlum & terram.

Cœlum cœli Dómino: * terram autem dedit fíliis hóminum.

Non mórtui laudábunt te, Dómine, * neque omnes qui descendunt in infernum.

Sed nos qui vívimus, benedícimus Dómino, * ex hoc nunc, & usque in séculum.

Ant. Nos qui vívimus, benedícimus Dómino.

CAPITULUM. *Ephes.* 1.

BEnedictus Deus, & Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui benedixit nos in omni benedictióne spirituáli in cœléstibus in Christo, sicut elégit nos in ipso ante mundi constitutiónem, ut essémus sancti & immaculáti in conspectu ejus in caritáte.

HYMNUS.

O Luce qui mortálibus
Lates inaccessâ, Deus!
Præsente quo sancti tremunt
Nubuntque vultus Angeli:
Hîc, ceu profundâ cónditi
Demérgimur calígine:
Æternus at noctem suo
Fulgóre depellet dies.
Hunc nempe nobis præparas,
Nobis reservas hunc diem,
Quem vix adumbrat spléndida
Flammantis astri cláritas.
Moráris heu! nimis diù
Moráris, optátus dies:
Ut te fruámur, nóxii
Linquenda moles córporis.
His cùm solúta vínculis
Mens evolârit, ô Deus!
Vidére te, laudáre te,
Amáre te non désinet.
Ad omne nos apta bonum,
Fœcunda donis Trínitas,

Fac lucis usúræ brevi
Æterna succédat dies.
Amen.

℣. In Deo laudábimur totâ die; ℟. Et in nómine tuo confitébimur in sæculum. *Ps.* 43.

Antiph. ut in Proprio.

CANTICUM B. MARIÆ VIRGINIS. *Luc.* 1.

Dei laus ob incarnati Verbi mysterium.

MAgníficat * ánima mea Dóminum,

Et exultávit spíritus meus * in Deo salutári meo;

Quia respexit humilitátem ancillæ suæ : * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est; * & sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus à progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo : * dispersit supérbos mente cordis sui.

Depósuit potentes de sede, * & exaltávit húmiles.

Esurientes implévit bonis, * & dívites dimísit inánes.

Suscépit Israël púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ,

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham & sémini ejus in sæcula.

Deindè dicitur Antiphona, & Oratio, ut in Proprio.

AD COMPLETORIUM.

Lector : Jube, Domne, benedícere. [*Solus recitans dicit absolutè*] *Bened.* Cùm dormiérimus, custódiant nos (sermónes Dómini;) & evigilantes loquámur cum eis. *Prov.* 6.

℟. Amen.

Tùm fit lectio Novi Testamenti, & reliqua ut habentur in Feriis per Annum, infrà, 170.

Ant. 8. G. Scuto.

PSALMUS 4.

In Deo fidelium spes & requies.

CUm invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ : * in tribulatióne dilatasti mihi.

Miserére meî, * & exaudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequò gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, & quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus Sanctum suum : * Dóminus exáudiet me, cùm clamávero ad eum.

Irascímini, & nolíte peccáre : * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, * & speráte in Dómino.

Multi dicunt : Quis osténdit nobis bona? * signátum est super nos lumen vultûs tui, Dómine.

Dedisti lætítiam in corde

meo : * à fructu frumenti, vini & ólei sui multiplicáti sunt.

In pace in idipsum dórmiam & requiéscam : * quóniam tu, Dómine, singuláriter, in spe constituísti me.

PSALMUS 90.

Sub Dei tutela, nihil per diem vel noctem timendum.

QUi hábitat in adjutório Altíssimi, * in protectióne Dei cœli commorábitur.

Dicet Dómino : Suscéptor meus es tu, & refúgium meum : * Deus meus, sperábo in eum ;

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * & à verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi, & sub pennis ejus sperábis : * scuto circúmdabit te véritas ejus.

Non timébis à timóre noctúrno, * à sagitta volante in die :

A negótio perambulante in ténebris, * ab incursu & dæmónio meridiáno.

Cadent à látere tuo mille, & decem míllia à dextris tuis : * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis, * & retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam, Tu es, Dómine, spes mea, * Altíssimum posuísti refúgium tuum ;

Non accédet ad te malum, * & flagellum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te, * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te, * ne fortè offendas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem & basilíscum ambulábis, * & conculcábis leónem & dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum : * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, * & ego exáudiam eum.

Cum ipso sum in tribulatióne : * erípiam eum, & glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum, * & osténdam illi salutáre meum.

PSALMUS 133.

Deus die & nocte benedicendus.

ECce nunc benedícite Dóminum, * omnes servi Dómini.

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domûs Dei nostri ;

In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, * & benedícite Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cœlum & terram.

Ant. Scuto circúmdabit te véritas ejus : non timébis

à timóre noctúrno. *Ps.* 90.

HYMNUS.

GRates, peracto jam die,
Deus, tibi persólvimus;
Pronóque, dum nox íncipit,
Prostérnimus vultu preces.
Quod longa peccávit dies,
Amárus éxpiet dolor;
Somno gravátis ne nova
Inflígat hostis vúlnera.
Infestus usquè círcuit
Quærens leo quem dévoret:
Umbrâ sub alárum tuos
Defende filios, Pater.
O quando lucescet tuus
Qui nescit occásum dies!
O quando sancta se dabit
Quæ nescit hostem pátria!
Qui nos creávit, laus Patri;
Laus, qui redémit, Fílio;
Qui caritáte nos foves,
Par sit tibi laus, Spíritus.
Amen.

CAPITULUM. 1. *Thess.* 5.

OMnes vos filii lucis estis, & filii diéi: non sumus noctis, neque tenebrárum: ígitur non dormiámus sicut & céteri, sed vigilémus & sóbrii simus.

℟. *br.* In manus tuas, Dómine, * Commendo spíritum meum. In manus. ℣. Redemisti me, Dómine, * Deus veritátis. * Commendo. Glória Patri. In manus. *Ps.* 30.

℣. Custódi me, Dómine, ut pupillam óculi: ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege me. *Ps.* 16.

Ant. 3. g. Dómine.

CANTICUM SIMEONIS. *Luc* 2.

De Salvatoris adventu gratiarum actio.

NUnc dimittis servum tuum, Dómine, * secundùm verbum tuum, in pace;
Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,
Quod parasti * ante fáciem ómnium populórum,
Lumen ad revelatiónem géntium, * & glóriam plebis tuæ Israël.

Ant. Dómine, dabis pacem nobis; ómnia enim ópera nostra operátus es nobis. *Is.* 26.

℣. Dóminus vobiscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

VIsita, quæsumus, Dómine, habitatiónem nostram; & omnes insídias inimíci ab ea longè repelle: Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant; & benedíctio tua sit super nos semper; Per Dóminum nostrum.

℣. Dóminus vobiscum. ℣. Benedicámus Dómino.

Finito Completorio, submissâ voce dicitur signando se signo crucis: Grátia Dómini nostri Jesu Christi, ✝ & cáritas Dei, & communicátio sancti Spíritûs sit cum ómnibus vobis. 2. *Cor.* 13. ℟. Amen. Fidélium, &c.

Posteà dicitur Antiphona de B. Maria Virgine, quæ habetur infrà ad calcem Psalterii.

Post completum Officium dicitur secretò, Pater. Ave. Credo.

FERIA SECUNDA.

AD OFFICIUM NOCT.

Dómine, lábia. *suprà*, ℣.

Invit. Deum, qui prior diléxit nos * veníte, adorémus. 1. *Joan.* 4.

Ps. 94. Veníte.

Post unamquamque hujus Psalmi Strophen vel divisionem, dicetur alternatim invitatorium integrum, & ejus ultima pars, ut habetur suprà in Dominicâ. Et sic in sequentibus Feriis.

HYMNUS.

DEi canámus glóriam,
Cœlum secundo qui die
Expandit, admirábile
Mortálibus spectáculum.

Poli stupémus álveo
Stagnáre pénsiles lacus:
Hinc imbre terras fértili
Cœlestis irrórat Pater.

Quam præparas nobis, Deus,
Est hæc imágo grátiæ:
Hæc rore stillans úberi
Cordis penétrat íntima.

Hanc qui fidéli cómbibunt
Aquam salúbrem péctore,
In his ad æternas domos
Miro resultat ímpetu.

Beáta gens, quam prodígâ
Ditáre non cessas manu!
Amóris hæc memor tui,
Amóris & reddat vices.

Quæ nos prior sic díligis,
Tibi, beáta Trínitas,
Sit summa laus, summum decus
In sempiterna sécula. Amen.

In Feriis, & aliis Officiis trium Lectionum, dicuntur pro unico Nocturno novem Psalmi ad unamquamque Feriam positi, sub una duntaxat Antiphona post singulos tres Psalmos. In Festis verò novem Lectionum, post quemlibet Psalmum, unaquæque Antiphona dicitur, vel de Proprio, vel de Communi.

Ant. 4. a. Omnia.

PSALMUS 103.

Deus, ob multiplicia naturæ & gratiæ per Dei Verbum miracula, benedicendus.

BEnedic, ánima mea, Dómino: * Dómine Deus meus, magnificátus es vehementer.

Confessiónem & decórem induísti, * amíctus lúmine sicut vestimento;

Extendens cœlum sicut pellem, * qui tegis aquis superióra ejus;

Qui ponis nubem ascensum tuum; * qui ámbulas super pennas ventórum;

Qui facis Angelos tuos spíritus, * & ministros tuos ignem urentem;

Qui fundasti terram super stabilitátem suam: * non inclinábitur in séculum séculi.

Abyssus, sicut vestimentum, amictus ejus: * super montes stabunt aquæ.

Ab increpatióne tua fúgient; * à voce tonítrui tui formidábunt.

Ascendunt montes, & descendunt campi, * in locum quem fundasti eis.

Términum posuisti, quem non transgredientur; * neque convertentur operíre terram.

Qui emittis fontes in convállibus: * inter médium móntium pertransíbunt aquæ.

Potábunt omnes béstiæ agri: * expectábunt ónagri in siti sua.

Super ea vólucres cœli habitábunt: * de médio petrárum dabunt voces.

Rigans montes de superióribus suis: * de fructu óperum tuórum satiábitur terra:

Prodúcens fœnum juméntis, * & herbam servitúti hóminum,

Ut edúcas panem de terra, * & vinum lætíficet cor hóminis;

Ut exhílaret fáciem in óleo, * & panis cor hóminis confirmet.

Saturabuntur ligna campi, * & cedri Líbani quas plantávit.

Illîc pásseres nidificábunt: * heródii domus dux est eórum.

Montes excelsi servis, * petra refúgium herináciis.

Fecit lunam in témpora: * sol cognóvit occásum suum.

Posuisti ténebras, & facta est nox; * in ipsa pertransíbunt omnes béstiæ sylvæ.

Cátuli leónum rugientes, ut rápiant, * & quærant à Deo escam sibi.

Ortus est sol, & congregáti sunt; * & in cubílibus suis collocabuntur.

Exíbit homo ad opus suum, * & ad operatiónem suam usque ad vésperum.

Divisio Psalmi 103.

Quàm magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * ómnia in sapiéntia fecisti; impléta est terra possessióne tuâ.

Hoc mare magnum, & spatiósum mánibus; * illìc reptília, quorum non est númerus, animália pusilla cum magnis.

Illìc naves pertransíbunt: * draco iste quem formasti ad illudendum ei.

Omnia à te expectant, * ut des illis escam in témpore.

Dante te illis, cólligent: * aperiente te manum tuam, ómnia implebuntur bonitáte.

Avertente autem te fáciem, turbabuntur: * aúferes spíritum eórum, & deficient, & in púlverem suum revertentur.

Emittes Spíritum tuum,

& creabuntur; * & renovábis fáciem terræ.

Altera divisio Psalmi 103.

SIt glória Dómini in séculum: * lætábitur Dóminus in opéribus suis;

Qui réspicit terram, & facit eam trémere; * qui tangit montes, & fúmigant.

Cantábo Dómino in vita mea: * psallam Deo meo, quámdiù sum.

Jucundum sit ei elóquium meum: * ego verò delectábor in Dómino.

Defíciant peccatóres à terra, & iníqui, ita ut non sint: * bénedic, ánima mea, Dómino.

Ant. Omnia in sapiéntia fecisti, Dómine: impléta est terra possessióne tuâ.

Ant. 7. *d.* Mementóte.

PSALMUS 104.

Beneficia Israëlitico populo collata celebrantur & enumerantur.

COnfitémini Dómino, & invocáte nomen ejus: * annuntiáte inter gentes ópera ejus.

Cantáte ei, & psállite ei: * narráte ómnia mirabília ejus.

Laudámini in nómine sancto ejus: * lætétur cor quæréntium Dóminum.

Quærite Dóminum, & confirmámini: * quærite fáciem ejus semper.

Mementóte mirabílium ejus quæ fecit, * prodígia ejus, & judícia oris ejus,

Semen Abraham servi ejus, * filii Jacob electi ejus.

Ipse Dóminus Deus noster: * in universa terra judícia ejus.

Memor fuit in séculum testamenti sui, * verbi quod mandávit in mille generatiónes,

Quod dispósuit ad Abraham; * & juramenti sui ad Isaac.

Et státuit illud Jacob in præceptum, * & Israël in testamentum æternum;

Dicens: Tibi dabo terram Chánaan * funículum hæreditátis vestræ;

Cùm essent número brevi, * paucíssimi, & íncolæ ejus.

Et pertransiérunt de gente in gentem, * & de regno ad pópulum álterum.

Non relíquit hóminem nocére eis, * & corrípuit pro eis reges.

Nolíte tángere christos meos, * & in prophétis meis nolíte malignári.

Divisio Psalmi 104. Et.

VOcávit [Dóminus] famem super terram, * & omne firmamentum panis contrívit.

Misit ante eos virum: * in servum venúmdatus est Joseph.

Humiliavérunt in compédibus pedes ejus: * fer-

rum pertránsiit ánimam ejus.

Donec veníret verbum ejus, * elóquium Dómini inflammávit eum.

Misit rex, & solvit eum; * princeps populórum, & dimísit eum.

Constítuit eum dóminum domûs suæ, * & príncipem omnis possessiónis suæ;

Ut erudíret príncipes ejus sicut semetipsum, * & senes ejus prudéntiam docéret.

Et intrávit Israël in Ægyptum; * & Jacob áccola fuit in terra Cham.

Et auxit pópulum suum vehementer, * & firmávit eum super inimícos ejus.

Convertit cor eórum, ut odírent pópulum ejus, * & dolum fácerent in servos ejus.

Altera divisio Psalmi 104.

Misit [Dóminus] Móysen servum suum, * Aáron quem élegit ipsum.

Pósuit in eis verba signórum suórum, * & prodigiórum in terra Cham.

Misit ténebras, & obscurávit; * & non exacerbávit sermónes suos.

Convertit aquas eórum in sánguinem, * & occídit pisces eórum.

Edidit terra eórum ranas * in penetrálibus regum ipsórum.

Dixit; & venit cœnomyía, & cínifes * in ómnibus finibus eórum.

Pósuit plúvias eórum grándinem, * ignem comburentem in terra ipsórum.

Et percussit víneas eórum, & ficúlneas eórum; * & contrívit lignum fínium eórum.

Dixit; & venit locusta & bruchus, * cujus non erat númerus:

Et comédit omne fœnum in terra eórum, * & comédit omnem fructum terræ eórum.

Et percussit omne primogénitum in terra eórum, * primítias omnis labóris eórum.

Et edúxit eos cum argento & auro; * & non erat in tríbubus eórum infirmus.

Lætáta est Ægyptus in profectióne eórum; * quia incúbuit timor eórum super eos.

Expandit nubem in protectiónem eórum, * & ignem ut lucéret eis per noctem.

Petiérunt, & venit coturnix; * & pane cœli saturávit eos.

Dirúpit petram, & fluxérunt aquæ: * abiérunt in sicco flúmina;

Quóniam memor fuit verbi sancti sui, * quod hábuit ad Abraham púerum suum.

Et edúxit pópulum suum

in exultatióne, * & electos ſuos in lætítia.

Et dedit illis regiónes géntium : * & labóres populórum poſſedérunt ;

Ut cuſtódiant juſtificatiónes ejus, * & legem ejus requírant.

Ant. Mementóte mirabílium ejus quæ fecit, prodígia ejus, & judícia oris ejus.

Ant. 1. *a.* Víſita nos.

PSALMUS 105.

Miſericordia Dei celebranda. Iſraëlicus populus peccata ſua agnoſcens & recolens, ſalutem poſcit.

CONfitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in ſéculum miſericórdia ejus.

Quis loquétur poténtias Dómini, * audítas fáciet omnes laudes ejus ?

Beáti qui cuſtódiunt judícium, * & fáciunt juſtítiam in omni témpore.

Memento noſtrî, Dómine, in beneplácito pópuli tui : * víſita nos in ſalutári tuo,

Ad videndum in bonitáte electórum tuórum, ad lætandum in lætítia gentis tuæ ; * ut laudéris cum hæreditáte tua.

Diviſio Pſalmi 105.

PEccávimus cum pátribus noſtris : * injuſtè égimus, iniquitátem fécimus.

Patres noſtri in Ægypto non intellexérunt mirabília tua : * non fuérunt mémores multitúdinis miſericórdiæ tuæ.

Et irritavérunt aſcendentes in mare, * mare rubrum.

Et ſalvávit eos propter nomen ſuum, * ut notam fáceret poténtiam ſuam.

Et increpuit mare rubrum, & exſiccátum eſt : * & dedúxit eos in abyſſis, ſicut in deſerto.

Et ſalvávit eos de manu odiéntium, * & redémit eos de manu inimíci.

Et opéruit aqua tribulantes eos : * unus ex eis non remanſit.

Et credidérunt verbis ejus, * & laudavérunt laudem ejus.

Citò fecérunt, obliti ſunt óperum ejus, * & non ſubſtinuérunt consílium ejus.

Et concupiérunt concupiſcéntiam in deſerto, * & tentavérunt Deum in inaquóſo.

Et dedit eis petitiónem ipſórum, * & miſit ſaturitátem in ánimas eórum.

Et irritavérunt Móyſen in caſtris, * Aáron ſanctum Dómini.

Apperta eſt terra, & deglutivit Dathan, * & opéruit ſuper congregatiónem Abíron.

Et exarſit ignis in ſynagóga eórum ; * flamma combuſſit peccatóres.

Et fecérunt vítulum in

Horeb, * & adoravérunt sculptile;

Et mutavérunt glóriam suam * in similitúdinem vítuli comedentis fœnum.

Oblíti sunt Deum qui salvávit eos, * qui fecit magnália in Ægypto, mirabília in terra Cham, terribília in mari rubro.

Et dixit ut dispérderet eos, si non Móyses electus ejus stetisset in confractióne, in conspectu ejus, * ut avérteret iram ejus, ne dispérderet eos.

Et pro níhilò habuérunt terram desiderábilem: * non credidérunt verbo ejus.

Et murmuravérunt in tabernáculis suis: * non exaudiérunt vocem Dómini.

Et elevávit manum suam super eos, * ut prostérneret eos in deserto,

Et ut dejíceret semen eórum in natiónibus, * & dispérgeret eos in regiónibus.

Et initiáti sunt Beélphegor, * & comedérunt sacrificia mortuórum.

Et irritavérunt eum in adinventiónibus suis; * & multiplicáta est in eis ruína.

Et stetit Phinees, & placávit; * & cessávit quassátio.

Et reputátum est ei in justítiam, * in generatiónem & generatiónem usque in sempiternum.

Et irritavérunt eum ad aquas contradictiónis; * & vexátus est Móyses propter eos,

Quia exacerbavérunt spíritum ejus; * & distinxit in lábiis suis.

Altera divisio Psalmi 105.

Non dispérdidérunt gentes, * quas dixit Dóminus illis.

Et commixti sunt inter gentes, * & didicérunt ópera eórum.

Et serviérunt sculptílibus eórum; * & factum est illis in scándalum.

Et immolavérunt filios suos * & filias suas dæmóniis.

Et effudérunt sánguinem innocentem, * sánguinem filiórum suórum, & filiárum suárum, quas sacrificavérunt sculptílibus Chánaan.

Et infecta est terra in sanguinibus, & contamináta est in opéribus eórum; * & fornicáti sunt in adinventiónibus suis.

Et irátus est furóre Dominus in pópulum suum, * & abominátus est hæreditátem suam.

Et trádidit eos in manus géntium; * & domináti sunt eórum qui odérunt eos.

Et tribulavérunt eos inimíci eórum, * & humiliáti sunt sub mánibus eórum.

Sæpè liberávit eos: * ipsi autem exacerbavérunt eum in consílio suo, & hu-

ti sunt in iniquitáti-
uis.
vidit, cùm tribula-
ur; * & audívit ora-
m eórum.
nemor fuit testamenti
* & pœnítuit eum se-
ùm multitúdinem mi-
órdiæ suæ.
t dedit eos in miseri-
lias, * in conspectu
ium qui céperant eos.
lvos nos fac, Dómine
s noster, * & cóngrega
le natiónibus;
confiteámur nómini
:o tuo, * & gloriémur
ude tua.
edictus Dóminus Deus
l à século, & usque in
um; * & dicet omnis
ilus: Fiat, fiat.
t. Vísita nos in salutári
, Dómine, ad viden-
in bonitáte electórum
um.
Expandit nubem in
ctiónem eórum, ℟.
gnem ut lucéret eis
oœtem. *Ps.* 104.
Pater noster.
*solutio & Benedictio-
ut ordinantur post
erium.*
ctiones cum ℟℟℟. *ha-
ur in Proprio de Tem-
; & sic in sequentibus
s.*
n dicitur Te Deum.
riis.
Sacerd. Exultábit cor
n in salutári tuo: ℟.
ábo Dómino qui bona
it mihi. *Ps.* 12.

AD LAUDES.

℣. Deus, † in adjutórium.
Ant. 5. a. Bonum est.

PSALMUS 91.

Laudandus Deus, in operibus suis magnificus, justus in judiciis.

BOnum est confitéri Dómino, * & psállere nómini tuo, Altíssime,

Ad annuntiandum manè misericórdiam tuam, * & veritátem tuam per noctem,

In decachordo psaltério, * cum cántico in cíthara;

Quia delectasti me, Dómine, in factura tua, * & in opéribus mánuum tuárum exultábo.

Quàm magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * nimis profundæ factæ sunt cogitatiónes tuæ.

Vir insípiens non cognoscet, * & stultus non intélliget hæc.

Cùm exorti fúerint peccatóres sicut fœnum, & apparúerint omnes qui operantur iniquitátem, * ut intéreant in séculum séculi:

Tu autem Altíssimus * in æternum, Dómine;

Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, quóniam ecce inimíci tui períbunt, * & dispergentur omnes qui operantur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicornis cornu meum, * & senectus mea in misericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus inimícos meos, * & in insurgentibus in me malignántibus áudiet auris mea.

Justus ut palma florébit: * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domûs Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabuntur in senecta úberi, * & bene patientes erunt,

Ut annuntient quóniam rectus Dóminus Deus noster, * & non est iníquitas in eo.

Ant. Bonum est psállere nómini tuo, Altíssime, ad annuntiandum manè misericórdiam tuam.

Ant. 8. c. Bonus Dóminus.

PSALMUS 135.

Misericordia Creatoris & Redemptoris ob multa in populum suum beneficia celebratur.

Confitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in æternum misericórdia ejus.

Confitémini Deo deórum, * quóniam in æternum misericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Qui facit mirabília magna solus, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Qui fecit cœlos in intellectu, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Qui firmávit terram su[per] aquas, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Qui fecit luminária magna, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Solem in potestátem diéi, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Lunam & stellas in potestátem noctis, * quóniam in æternum misericórdia ejus.

Ant. Bonus Dóminus, in æternum misericórdia ejus.

Ant. 4. a. Dóminus.

Divisio Psalmi 135.

[Confitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in æternum misericórdia ejus;]

Qui percussit Ægyptum cum primogénitis eórum, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Qui edúxit Israël de médio eórum, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

In manu potenti, & bráchio excelso, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Qui divísit mare rubrum in divisiónes, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Et edúxit Israël per médium ejus, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Et excussit Pharaónem & virtútem ejus in mari rubro, * quóniam in æternum misericórdia ejus;

Qui traduxit pópulum

r desertum, * quó-
ı æternum miseri-
jus;
ercussit reges mag-
quóniam in æter-
sericórdia ejus;
cídit reges fortes,
iam in æternum
rdia ejus;
ı regem Amor-
n, * quóniam in
n misericórdia ejus;
g regem Basan, *
n in æternum mi-
ia ejus;
dit terram eórum
item, * quóniam
rnum misericórdia

litátem Israël servo
quóniam in æter-
sericórdia ejus;
in humilitáte nos-
nor fuit nostrî, *
n in æternum mi-
lia ejus;
demit nos ab ini-
ostris, * quóniam
rnum misericórdia

lat escam omni car-
quóniam in æter-
isericórdia ejus.
itémini Deo cœli, *
n in æternum mi-
lia ejus.
témini Dómino do-
m, * quóniam in
m misericórdia ejus.
Dóminus in humi-
nostra memor fuit
& redémit nos ab
s nostris.
ndo fit Officium de
Feria, dicitur Canticum sequens.

Ant. 7. d. Quis símilis tuî.

CANTICUM MOYSI PRIMUM. *Exod.* 15.

Israël ab inimicis suis liberatus, Deo gratias agit.

CAntémus Dómino; gloriósè enim magnificátus est: * equum & ascensórem dejécit in mare.

Fortitúdo mea & laus mea Dóminus, * & factus est mihi in salútem.

Iste Deus meus, & glorificábo eum: * Deus patris mei, & exaltábo eum.

Dóminus quasi vir pugnátor: * Omnípotens, nomen ejus.

Currus Pharaónis & exércitum ejus projécit in mare: * electi príncipes ejus submersi sunt in mari rubro.

Abyssi operuérunt eos: * descendérunt in profundum quasi lapis.

Déxtera tua, Dómine, magnificáta est in fortitúdine: * déxtera tua, Dómine, percussit inimícum.

Et in multitúdine glóriæ tuæ deposuisti adversários tuos: * misisti iram tuam quæ devorávit eos sicut stípulam.

Et in spíritu furóris tui congregátæ sunt aquæ: * stetit unda fluens, congregátæ sunt abyssi in médio mari.

Dixit inimícus : Pérsequar : & comprehendam ; *dívidam spólia, implébitur ánima mea.

Evaginábo gládium meũ; * interficiet eos manus mea.

Flavit spíritus tuus, & opéruit eos mare : * submersi sunt quasi plumbum in aquis veheméntibus.

Quis símilis tuî in fórtibus, Dómine ? * quis símilis tuî, magníficus in sanctitáte, terríbilis atque laudábilis, fáciens mirabília ?

Extendisti manum tuam, * & devorávit eos terra.

Dux fuisti in misericórdia tua pópulo quem redemisti, * & portasti eum in fortitúdine tua ad habitáculum sanctum tuum.

Ascendérunt pópuli, & iráti sunt : * dolóres obtinuérunt habitatóres Philísthiim.

Tunc conturbáti sunt príncipes Edom ; robustos Moab obtínuit tremor ; * obriguérunt omnes habitatóres Chánaan.

Irruat super eos formído & pavor : * in magnitúdine bráchii tui fiant immóbiles quasi lapis,

Donec pertránseat pópulus tuus, Dómine ; * donec pertránseat pópulus tuus iste quem possedisti.

Introdúces eos, & plantábis in monte hæreditátis tuæ, * firmíssimo habitáculo tuo quod operátus es, Dómine :

Sanctuárium tuum, Dómine, * quod firmavérunt manus tuæ.

Dóminus regnábit * in ætérnum & ultrà.

Ingressus est enim eques Phárao cum cúrribus & equítibus ejus in mare ; * & réduxit super eos Dóminus aquas maris.

Fílii autem Israël ambuláverunt per siccum * in médio ejus.

Ant. Quis símilis tuî, Dómine ? magníficus in sanctitáte, fáciens mirabília.

[*In Festis, loco superioris Cantici, dicitur sequens.*

CANTICUM. *Eccli.* 39.

Laudandus & benedicendus Deus in operibus suis.

Collaudáte cánticum, * & benedícite Dóminum in opéribus suis.

Date nómini ejus magnificéntiam, * & confitémini illi in voce labiórum vestrórum, & in cánticis labiórum, & cítharis ;

Et sic dicétis in confessióne : * Opera Dómini universa bona valde.

In verbo ejus stetit aqua sicut congéries : * & in sermóne oris illíus sicut exceptória aquárum ;

Quóniam in præcepto ipsíus placor fit, * & non est minorátio in salúte ipsíus.

Opera omnis carnis co-

, * & non eſt
ı abſcónditum ab
ıs.
ılo uſque in ſécu-
cit , * & nihil eſt
in conſpeƈtu ejus.]
. g. Laudáte Dó-

ı L M U S 134.
ob univerſa in po-
ıum beneficia, lau-
Idolorum vanitas.
áte nomen Dómi-
* laudáte , ſervi ,
m.
ſtatis in domo Dó-
* in átriis domûs
ıri ,
.te Dóminum , quia
ıóminus : * psállite
ejus , quóniam

ıiam Jacob elégit
minus , * Iſraël in
ınem ſibi.
ego cognovi quòd
eſt Dóminus , * &
oſter præ ómnibus

ıia quæcumque vó-
ıóminus fecit , * in
in terra , in mari ,
nnibus abyſſis.
ıens nubes ab extré-
ıræ , * fúlgura in
n fecit ;
prodúcit ventos de
ıs ſuis ; * qui per-
rimogénita Ægypti
ıine uſque ad pecus.
ıiſit ſigna & prodígia
lio tuî , Ægypte , *
ıraónem , & in om-
vos ejus ;

Qui percuſſit gentes multas , * & occídit reges fortes ,

Sehon regem Amorrhæórum , & Og regem Baſan , * & ómnia regna Chánaan.

Et dedit terram eórum hæreditátem , * hæreditátem Iſraël pópulo ſuo.

Dómine , nomen tuum in æternum : * Dómine , memoriále tuum in generatiónem & generatiónem ;

Quia judicábit Dóminus pópulum ſuum , * & in ſervis ſuis deprecábitur.

Simulácra géntium argentum & aurum : * ópera mánuum hóminum.

Os habent , & non loquentur : * óculos habent , & non vidébunt :

Aures habent , & non áudient ; * neque enim eſt ſpíritus in ore ipſórum.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea , * & omnes qui confídunt in eis.

Domus Iſraël , benedícite Dómino : * domus Aáron , benedícite Dómino :

Domus Levi , benedícite Dómino : * qui timétis Dóminum , benedícite Dómino.

Benediƈtus Dóminus ex Sion , * qui hábitat in Jerúſalem.

Ant. Laudáte Dóminum, psállite nómini ejus ; quóniam elégit Iſraël in poſſeſſiónem ſibi.

CAPITULUM. *Prov.* 8.

EGo díligentes me díligo; & qui manè vígilant ad me, invénient me.

HYMNUS.

NIl láudibus nostris eges,
Sed Fílios amas, Pater;
Multâque cœlestem prece
Vis provocári grátiam.
Tui profunda cónsilî
Noctis canat siléntium:
Tuæ jubar clementiæ
Splendor diéi prædicat.
Tantis minor miráculis
Mens óbstupet, vox déficit:
Tacére sed totis nequit
Amor medullis æstuans.
Erumpat ergo: te memor
Clamet parentem, qui mala
Præsentis ævi mítigas,
Spondes futuri præmia.
Huc vota tendunt córdium;
Infirma sed tardat caro:
Quæ ducit ad te, da sequi,
Dux ipse Jesu, sémitam.
Amen.

℣. Repléti sumus manè misericórdiâ tuâ, Dómine;
℟. Et exultávimus, & delectáti sumus. *Ps.* 89.

Ad Benedictus. *Ant* 6. Benedíctus Dóminus Deus Israël; quia visitávit, & fecit redemptiónem plebis suæ. *Luc.* 1.

Preces, quando dicuntur, & Suffragia, habentur infrà post Completorium Sabbati.

Oratio, quando propria non assignantur, dicitur de Dominica præcedenti; & sic in aliis Horis & Feriis.

AD PRIMAM.

℣. Deus, † in adjutórium.

Hymnus, Jam lucis, *infrà post Completorium Sabbati, & sic in aliis Feriis.*

Ant. 8. G. Quid est homo.

PSALMUS 8.

Mundus Verbo Dei creatus & redemptus.

DOmine Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in universa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.

Ex ore infántium & lacténtium perfecisti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum & ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum; * lunam & stellas, quæ tu fundasti.

Quid est homo, quòd memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuisti eum paulò minùs ab Angelis, glóriâ & honóre coronasti eum: * & constituisti eum super ópera manuum tuárum.

Omnia subjecisti sub pédibus ejus, * oves & boves univérsas, insuper & pécora campi;

Vólucres cœli, * & pisc-

s, qui perámbu-
tas maris.
e Dóminus nos-
uàm admirábile
n tuum in uni-
ra !
. L M U S 76.
itio *spiritalis ex*
te Dei sumpta.
meâ ad Dómi-
clamávi : * voce
Deum, & intendit

tribulatiónis meæ
quisívi, mánibus
te contra eum; *
um deceptus.
t consolári ánima
memor fui Dei,
átus sum, & exer-
sum ; & defécit
meus.
ipavérunt vigílias
i : * turbátus sum,
um locútus.
ávi dies antíquos;
os ætérnos in men-
i.
editátus sum nocte
rde meo; * & exer-
, & scopébam spí-
neum.
nquid in ætérnum
t Deus ? * aut non
t ut complacítior
uc ?
in finem misericór-
uam abscindet, * à
tióne in generatió-

oblivíscétur mise-
eus ? * aut continé-
ira sua misericór-
ias ?

Et dixi, Nunc cœpit : * hæc mutátio déxteræ Excelsi.

Divisio Psalmi 76.

MEmor fui óperum Dómini, * quia memor ero ab inítio mirabílium tuórum :

Et meditábor in ómnibus opéribus tuis, * & in adinventiónibus tuis exercébor.

Deus, in sancto via tua : * quis Deus magnus sicut Deus noster ?

Tu es Deus qui facis mirabília, * notam fecisti in pópulis virtútem tuam : Redemisti in bráchio tuo pópulum tuum, * filios Jacob & Joseph.

Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ, & timuérunt ; * & turbátæ sunt abyssi.

Multitúdo sónitûs aquárum ; * vocem dedérunt nubes.

Etenim sagittæ tuæ tránseunt ; * vox tonítrui tui in rota.

Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ : * commóta est & contrémuit terra.

In mari via tua, & sémitæ tuæ in aquis multis ; * & vestígia tua non cognoscentur.

Deduxisti sicut oves pópulum tuum * in manu Móysi & Aáron.

Ant. Quid est homo, Dómine, quod memor es

ejus ? aut filius hóminis, quóniam vífitas eum ? *Pf.* 8.

Capitulum, ℟. *breve*, *& Preces*, *quando dicuntur*, *habentur infrà poft Completorium Sabbati; & fic in aliis Feriis.*

AD TERTIAM.

℣. Deus, † in adjutórium.

Hymnus, O fons amóris, *infrà poft Completorium Sabbati.*

Ant. 7. ç. Tóllite hoftias.

PSALMUS 24.

Pœnitentis oratio veniam & auxilium à Deo pofcentis propter ipfius bonitatem & nomen.

AD te, Dómine, levávi ánimam meam: * Deus meus, in te confido,

Non erubefcam, * neque irrídeant me inimíci mei.

Etenim univerfi qui fúftinent te, non confundentur: * confundantur omnes iníqua agentes fupervácuè.

Vias tuas, Dómine, demonftra mihi, * & fémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, & doce me; * quia tu es Deus falvátor meus, & te, fuftínui totâ die.

Reminífcere miferatiónum tuárum, Dómine, * & mifericordiárum tuárum quæ à féculo funt.

Delicta juventútis meæ & ignorántias meàs n[...] míneris: * fecundùm [...] fericórdiam tuam m[...] to meî tu, propter [...] tátem tuam, Dómi[...]

Dulcis & rectus [...] nus: * propter hoc [...] dabit delinquéntibus [...]

Díriget manfuétos [...] dício: * docébit [...] vias fuas.

Univerfæ viæ Dó[...] mifericórdia & véri[...] requiréntibus teftam[...] ejus & teftimónia ej[...]

Propter nomen t[...] Dómine: * propiti[...] peccáto meo; multu[...] enim.

Divifio Pfalmi 2[...]

QUis eft homo qui [...] Dóminum ? * [...] ftátuit ei in via [...] elégit.

Anima ejus in bon[...] morábitur, * & [...] ejus hæreditábit te[...]

Firmamentum eft [...] minus timéntibus eu[...] & teftamentum ipsíu[...] manifeftétur illis.

Oculi mei femp[...] Dóminum; * quónia[...] evellet de láqueo [...] meos.

Réfpice in me, & [...] rére meî; * quia u[...] & pauper fum ego.

Tribulatiónes cordi[...] multiplicátæ funt [...] neceffitátibus meis [...] me.

Vide humilitátem [...] & labórem meum, [...] di[...]

dimitte universa delícta mea.

Réspice inimícos meos, quóniam multiplicáti sunt, * & ódio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam meam & érue me : * non erubéscam, quóniam sperávi in te.

Innocentes & recti adhæsérunt mihi ; * quia sustínui te.

Líbera, Deus, Israël * ex ómnibus tribulatiónibus suis.

PSALMUS 95.

Super omnes gentes regnat Christus : judicabit populos in æquitate.

CAntáte Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus ; * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus ;

Quóniam magnus Dóminus, & laudábilis nimis ; * terríbilis est super omnes deos :

Quóniam omnes dii géntium dæmónia ; * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio & pulchritúdo in conspectu ejus : * sanctimónia & magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afferte Dómino, pátriæ géntium, afferte Dómino glóriam & honórem ; * afferte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, & introíte in átria ejus ; * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur à fácie ejus universa terra ; * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Lætentur cœli & exultet terra, commoveátur mare & plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, & ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna sylvárum à fácie Dómini, quia venit ; * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * & pópulos in veritáte sua.

Ant. Tóllite hóstias, & adoráte Dóminum : étenim corréxit orbem terræ. *Ps.* 95.

CAPITULUM. *Ephes.* 5.

EStóte imitatóres Dei, sicut fílii caríssimi : & ambuláte in dilectióne, sicut & Christus diléxit nos, & trádidit semetipsum pro nobis oblatiónem & hóstiam Deo in odórem suavitátis.

℟. *br.* Quid retríbuam Dómino * Pro ómnibus quæ retríbuit mihi ? Quid retríbuam. ℣. Vota mea

Dómino reddam * coram omni pópulo ejus, * Pro ómnibus. Glória Patri. Quid retríbuam?

℣. Tibi, Dómine, sacrificábo hóstiam laudis, ℟. Et nomen Dómini invocábo. *Ps.* 115.

Preces, si dicendæ sint, habentur infrà post Completorium Sabbati. Oratio conveniens.

AD SEXTAM.

℣. Deus, † in adjutórium.

Hymnus, Jam solis. *infrà post Completorium Sabbati.*

Ant. 6. Elégit.

PSALMUS 46.

Christus Rex magnus super omnem terram: ipsi Psallendum.

OMnes gentes, pláudite mánibus: * jubiláte Deo in voce exultatiónis;

Quóniam Dóminus excelsus, terríbilis: * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis, * & gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hæreditátem suam, * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascendit Deus in júbilo, * & Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite: * psállite Regi nostro psállite.

Quóniam rex omnis terræ Deus, * psállite sapienter.

Regnábit Deus super gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham; * quóniam dii fortes terræ vehementer eleváti sunt.

PSALMUS 97.

Deus laudandus ob Christi salvatoris adventum & manifestationem.

CAntáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus: * & bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspectu géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * & veritátis suæ dómui Israël.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra: * cantáte, & exultáte, & psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara & voce psalmi: * in tubis ductílibus & voce tubæ córneæ, jubiláte in conspectu regis Dómini.

Moveátur mare, & plenitúdo ejus; * orbis terrárum, & qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt à conspectu Dómini, * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, & pópulos in æquitáte.

PSALMUS 98.

Christi regnum super omnes populos : ipse est cui serviebant patres antiqui.

DOminus regnávit, irascantur pópuli ; * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus, * & excelsus super omnes pópulos.

Confiteantur nómini tuo magno, quóniam terríbile & sanctum est ; * & honor regis judícium díligit.

Tu parasti directiónes : * judícium & justítiam in Jacob tu fecisti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, & adoráte scabellum pedum ejus ; * quóniam sanctum est.

Móyses & Aáron in sacerdótibus ejus, * & Sámuel inter eos qui ínvocant nomen ejus.

Invocábant Dóminum, & ipse exaudiébat eos : * in columna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * & præceptum quod dedit illis.

Dómine Deus noster, tu exaudiébas eos : * Deus, tu propítius fuisti eis, & ulciscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, & adoráte in monte sancto ejus ; * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Ant. Elégit nobis hæreditátem suam, quam diléxit Dóminus. *Ps.* 46.

CAPITULUM. *Rom.* 8.

SPíritus testimónium reddit spirítui nostro quòd sumus filii Dei. Si autem filii, & hærédes : hærédes quidem Dei, cohæredes autem Christi.

℟. *br.* Confiteantur Dómino * Misericórdiæ ejus. Confiteantur. ℣. Et mirabília ejus * filiis hóminum : * Misericórdiæ. Glória Patri. Confiteantur. *Ps.* 106.

℣. Quómodò miserétur pater filiórum, ℟. Misertus est Dóminus timéntibus se. *Ps.* 102.

Preces, si dicendæ sint, habentur infrà post Completorium Sabbati.

Oratio conveniens.

AD NONAM.

℣. Deus, † in adjutórium.

Hymnus, Labente. *infrà post Completorium Sabbati.*

Ant. 7. ç. In voluntáte tua.

PSALMUS 52.

Impii frustrà sibi dicunt Deum non esse. Christi adventus postulatur.

DIxit insípiens in corde suo : * Non est Deus.

Corrupti sunt & abominábiles facti sunt in iniquitátibus : * non est qui fáciat bonum.

Deus de cœlo prospe-

xit super fílios hóminum, * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Nonne scient omnes qui operantur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam ut cibum panis?

Deum non invocavérunt: * illìc trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Deus dissipávit ossa eórum qui homínibus placent: * confúsi sunt, quóniam Deus sprevit eos.

Quis dabit ex Sion salutáre Israël? * cùm convérterit Deus captivitátem plebis suæ, exultábit Jacob, & lætábitur Israël.

PSALMUS 72.

Dùm improbi in hac vita videntur felices, probi, quòd sua quemque maneant præmia, consolatione levantur.

Quàm bonus Israël Deus * his qui recto sunt corde!

Mei autem penè moti sunt pedes, * penè effúsi sunt gressus mei;

Quia zelávi super iníquos, * pacem peccatórum videns.

Quia non est respectus morti eórum, * & firmamentum in plaga eórum.

In labóre hóminum non sunt, * & cum homínibus non flagellabuntur.

Ideò ténuit eos supérbia: * operti sunt iniquitáte & impietáte suâ.

Pródiit quasi ex ádipe iníquitas eórum: * transiérunt in affectum cordis.

Cogitavérunt & locúti sunt nequítiam: * iniquitátem in excelso locúti sunt.

Posuérunt in cœlum os suum, * & lingua eórum transívit in terra.

Ideò convertétur pópulus meus hìc; * & dies pleni invenientur in eis.

Et dixérunt: Quómodò scit Deus? * &, Si est sciéntia in Excelso?

Ecce ipsi peccatóres, & abundantes in século, * obtinuérunt divítias.

Et dixi: Ergo sine causa justificávi cor meum, * & lavi inter innocentes manus meas;

Et fui flagellátus totâ die, * & castigátio mea in matutínis.

Si dicébam, Narrábo sic; * ecce natiónem filiórum tuórum reprobávi.

Existimábam ut cognóscerem hoc: * labor est ante me,

Donec intrem in sanctuárium Dei, * & intélligam in novíssimis eórum.

Verúmtamen propter dolos posuisti eis: * dejecisti eos, dum allevarentur.

Quómodò facti sunt in desolatiónem! * subitò defecérunt; periérunt propter iniquitátem suam.

Velut sómnium surgéntium, Dómine, * in civitáte tua imáginem ipsórum ad níhilum rédiges.

Quia inflammátum est cor meum, & renes mei commutáti sunt; * & ego ad níhilum redactus sum, & nescívi.

Ut jumentum factus sum apud te; * & ego semper tecum.

Divisio Psalmi 72.

TEnuisti [Dómine] manum déxteram meam, & in voluntáte tua deduxisti me, * & cum glória suscepisti me.

Quid enim mihi est in cœlo? * & à te quid vólui super terram?

Defécit caro mea, & cor meum: * Deus cordis mei, & pars mea, Deus, in ætern um.

Quia ecce qui elongant se à te, períbunt: * perdidisti omnes qui fornicantur abs te.

Mihi autem adhærére Deo bonum est, * pónere in Dómino Deo spem meam;

Ut annúntiem omnes prædicatiónes tuas * in portis fíliæ Sion.

Ant. In voluntáte tua deduxisti me, Dómine, & cum glória suscepisti me. *Ps.* 72.

CAPITULUM. 2. *Thess.* 1.

DIgnétur vos vocatióne suâ Deus noster, & ímpleat omnem voluntátem bonitátis, & opus fídei in virtúte; ut clarificétur nomen Dómini nostri Jesu Christi in vobis, & vos in illo.

℟. *br.* Doce me fácere voluntátem tuam; * Quia Deus meus es tu. Doce.

℣. Spíritus tuus bonus * dedúcet me; * Quia. Glória. Doce. *Ps.* 142.

℣. In Deo salutáre meum, & glória mea: ℟. Deus auxílii mei; & spes mea in Deo est. *Ps.* 61.

Preces, si dicendæ sint, habentur infrà post Completorium Sabbati.

Oratio conveniens.

AD VESPERAS.

℣. Deus, † in adjutórium.

Ant. 2. Convertere.

PSALMUS 114.

Anima Deum beneficum diligens, æterna fiducialiter expectat præmia.

DIlexi; * quóniam exáudiet Dóminus vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem suam mihi, * & in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis, * & perícula inferni invenérunt me.

Tribulatiónem & dolórem invéni; & nomen Dómini invocávi: * O Dómi-

ne, líbera ánimam meam.

Miséricors Dóminus, & justus, * & Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus: * humiliátus sum, & liberávit me.

Convértere, ánima mea, in réquiem tuam; * quia Dóminus benefécit tibi;

Quia erípuit ánimam meam de morte, * óculos meos à lácrymis, pedes meos à lapsu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

Ant. Convértere, ánima mea, in réquiem tuam; quia Dóminus benefécit tibi.

Ant. 8. G. Levávi.

PSALMUS 120.

Dominus custos animæ fidelis & universæ Ecclesiæ suæ.

LEvávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum à Dómino, * qui fecit cœlum & terram.

Non det in commotiónem pedem tuum, * neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit neque dórmiet, * qui custódit Israël.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te, * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo: * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat introítum tuum & éxitum tuum, * ex hoc nunc, & usque in séculum.

Ant. Levávi óculos meos in montes: auxílium meum à Dómino.

Ant. 1. a. Adjutórium nostrum.

PSALMUS 123.

Ecclesiæ à periculis ereptæ gratiarum actio.

NIsi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israël; * nisi quia Dóminus erat in nobis,

Cùm exúrgerent hómines in nos, * fortè vivos deglutissent nos.

Cùm irascerétur furor eórum in nos, * fórsitan aqua absorbuisset nos.

Torrentem pertransívit ánima nostra, * fórsitan pertransisset ánima nostra aquam intolerábilem.

Benedictus Dóminus, * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.

Anima nostra sicut passer erepta est * de láqueo venántium.

Láqueus contrítus est; * & nos liberáti sumus.

Adjutórium nostrum in nómine Dómini, * qui fecit cœlum & terram.

Ant. Adjutórium nostrum in nómine Dómini, qui fecit cœlum & terram.

Ant. 5. a. Magnificávit Dóminus.

PSALMUS 125.

In Deo exultant fideles, quia magnificè cum eis egit.

IN convertendo Dóminus captivitátem Sion, * facti sumus sicut consoláti.

Tunc replétum est gáudio os nostrum, * & lingua nostra exultatióne.

Tunc dicent inter gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobiscum: * facti sumus lætantes.

Converte, Dómine, captivitátem nostram, * sicut torrens in austro.

Qui séminant in lácrymis, * in exultatióne metent.

Euntes ibant & flebant, * mittentes sémina sua.

Venientes autem vénient cum exultatióne, * portantes manípulos suos.

Ant. Magnificávit Dóminus fácere nobiscum: facti sumus lætantes.

Ant. 6. Adhæreat.

PSALMUS 136.

Sub hujus mundi Babylone, anima fidelis coram Deo gemit.

SUper flúmina Babylónis, illic sédimus, * & flévimus, cùm recordarémur Sion,

In salícibus in médio ejus, * suspéndimus órgana nostra;

Quia illic interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, * verba cantiónum;

Et qui abduxérunt nos: * Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Quómodò cantábimus cánticum Dómini * in terra aliéna?

Si oblítus fúero tuî, Jerúsalem, * oblivióni detur déxtera mea.

Adhæreat lingua mea fáucibus meis, * si non memínero tuî;

Si non proposúero Jerúsalem * in princípio lætítiæ meæ.

Memor esto, Dómine, filiórum Edom, * in die Jerúsalem;

Qui dicunt: Exinaníte, exinaníte * usque ad fundamentum in ea.

Fília Babylónis mísera: * beátus qui retríbuet tibi retributiónem tuam, quam retribuisti nobis.

Beátus qui tenébit, * & allídet párvulos tuos ad petram.

Ant. Adhæreat lingua mea fáucibus meis, si non proposúero Jerúsalem in princípio lætítiæ meæ.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 1.

NUnc non videntes, créditis: credentes autem, exultábitis lætítiâ inenarrábili & glorificátâ; reportantes finem fidei vestræ, salútem animárum.

HYMNUS.

JActámur heu quot flúctibus!
Spes una de cœlis nitet:
Illùc & ora tóllimus,
Et míttimus suspíria.
Tu vota præcurris, Pater,
Magnamque protendis manum:
Jam fulta tanto róbore
Surgit potens infírmitas.
Quæ sæva nos premunt mala
Vinces, malis poténtior:
Te nostra duræ séntiet
Mens servitútis víndicem.
Quin vile corpus, Fílii
Fulgóre donábis tui:
At illa venális patet
Multo labóre glória.
Felix labor quem récreas
Tam spléndidâ rerum vice!
Fletu quis æternum brevi
Neget pacisci gáudium?
Quæ nos prior sic díligis,
Tibi, beáta Trínitas,
Sit summa laus, summum decus,
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Ad te, Dómine, clamávi totâ die: ℟. Lætífica ánimam servi tui. *Ps.* 85.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Magníficat ánima mea Dóminum, & exultávit spíritus meus in Deo salutári meo. *Luc.* 1.

Preces, si dicendæ sint, & Suffragia, habentur infrà post Completorium Sabbati.

Oratio, quando propria non assignatur, dicitur de Dominica præcedenti.

AD COMPLETORIUM.

℣. Converte † nos.

Ant. 2. Adjutórium meum.

PSALMUS 6.

Fidelium inter mundi hujus calamitates gemitus & fiducia.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére meî, Dómine, quóniam infirmus sum: * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde: * sed tu, Dómine, úsquequò?

Convértere, Dómine, & éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam;

Quóniam non est in morte, qui memor sit tuî: * in inferno autem quis confitébitur tibi?

Labóravi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum: * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est à furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite à me, omnes qui operámini iniquitátem; * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletûs mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam: * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubescant & conturbentur vehementer omnes inimíci mei : * convertantur & erubescant valde velóciter.

PSALMUS 7.

Christi pro nobis patientis oratio. Adjutorium nostrum à Domino.

DOmine Deus meus, in te sperávi : * salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, & líbera me;

Nequando rápiat ut leo ánimam meam, * dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Dómine Deus meus, si feci istud; * si est íniquitas in mánibus meis;

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam méritò ab inimícis meis inánis.

Persequatur inimícus ánimam meam, & comprehendat, & conculcet in terra vitam meam, * & glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exurge, Dómine, in ira tua; * & exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exurge, Dómine Deus meus, * in præcepto quod mandasti.

Et synagóga populórum circúmdabit te; * & propter hanc in altum regrédere.

Dóminus júdicat pópulos : * júdica me, Dómine, secundùm justítiam meam, & secundùm innocéntiam meam super me.

Consumetur nequítia peccatórum : * & díriges justum, scrutans corda & renes, Deus.

Justum adjutórium meum à Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Divisio Psalmi 7.

DEus judex justus, fortis & pátiens, * numquid iráscitur per síngulos dies?

Nisi conversi fuéritis, gládium suum vibrábit : * arcum suum tetendit, & parávit illum;

Et in eo parávit vasa mortis : * sagittas suas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injustítiam : * concépit dolórem, & péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, & effódit eum; * & íncidit in fóveam quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus; * & in vérticem ipsíus iníquitas ejus descendet.

Confitébor Dómino secundùm justítiam ejus, * & psallam nómini Dómini altíssimi.

Ant. Adjutórium meum à Dómino, qui salvos facit rectos corde. *Ps.* 7.

Hymnus, Capitulum, ℟. *breve, Antiphona ad* Nunc dimittis. *& Preces, quando dicuntur, habentur infrà post Completorium*

Sabbati : & sic in cæteris feriis.

FERIA TERTIA.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Deum pacis & diléctiónis, * Veníte, adorémus. 2. *Cor.* 13.

Psalmus 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

Jubes : & , in præceps aquis
Repentè confluéntibus,
Prodit sub auras húmidis
Exúta velis Arida.

Hanc tu colendam qui tuis,
Pater, dedisti fíliis,
Quos orbis unus cóntinet,
Fac una jungat cáritas.

Nunc exulámus; sed tuam
Mox congregábis in domum
Te Patre dignos, qui pio
Amóre fratres víxerint.

At, qui malignis ártibus
Linguísque lædunt próximum,
A te repelles : hoc genus
Cœlestis aula non capit.

En ipsa tellus ímprobos
Dudùm labórans sústinet,
Árdetque non suæ jugo
Corruptiónis éximi.

Adoptiónem nos quoque
Efflagitámus íntegram,
Cui nos sacráto Spíritus
Prædestinávit pígnore.

Æterna laus & glória
Uni sit & trino Deo,
Diffúsa per quem córdibus
Fraterna regnat cáritas.
Amen.

Ant. 7. d. Quis requiescet.

PSALMUS 14.

Dilectio proximi viam salutis aperit.

DOmine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * & operátur justítiam;

Qui lóquitur veritátem in corde suo; * qui non egit dolum in lingua sua;

Nec fecit próximo suo malum, * & oppróbrium non accépit adversùs próximos suos.

Ad níhilum deductus est in conspectu ejus malignus : * timentes autem Dóminum gloríficat.

Qui jurat próximo suo, & non décipit; * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, & múnera super innocentem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in æternum.

PSALMUS 18.

Natura & lex, Christus & Evangelium, dilectionem proximi commendant.

CŒli enarrant glóriam Dei, * & ópera mánuum ejus annúntiat firmamentum.

Dies diéi eructat verbum, * & nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiantur voces eórum.

In omnem terram exívit

sonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum: * in sole pósuit tabernáculum suum.

Et ipse tanquam sponsus procédens de thálamo suo, * exultávit ut gigas ad currendam viam.

A summo cœlo egréssio ejus, & occursus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscondat à calóre ejus.

Divisio Psalmi 18.

LEx Dómini immaculáta, convertens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificantes corda: * præceptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in séculum séculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetipsa.

Desiderabília super aurum & lápidem pretiósum multum, * & dulcióra super mel & favum.

Etenim servus tuus custódit ea: * in custodiendis illis retribútio multa.

Delicta quis intélligit? * ab occultis meis munda me, & ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fuérint domináti, * tunc immaculátus ero, & emundábor à delicto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei, * & meditátio cordis mei in conspectu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * & redemptor meus.

Ant. Quis requiéscet in monte sancto tuo, Dómine? qui operátur justítiam, nec fecit próximo suo malum. *Ps.* 14.

Ant. 5. a. Non proponébam.

PSALMUS 71.

Regnum Christi, qui tanto nos amore dilexit, prænuntiatur.

DEus, judícium tuum regi da, * & justítiam tuam fílio regis;

Judicáre pópulum tuum in justítia, * & páuperes tuos in judício.

Suscípiant montes pacem pópulo, * & colles justítiam.

Judicábit páuperes pópuli, & salvos fáciet fílios páuperum, * & humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole & ante lunam, * in generatióne & generatiónem.

Descendet sicut plúvia in vellus, * & sicut stillicídia stillántia super terram.

Oriétur in diébus ejus justítia, & abundántia pacis, * donec auferátur luna.

Et dominábitur à mari usque ad mare, * & à flúmine usque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes ; * & inimíci ejus terram lingent.

Divisio Psalmi 71.

REges Tharsis & ínsulæ múnera ófferent : * reges Arabum & Saba dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes reges terræ : * ómnes gentes sérvient ei ;

Quia liberábit páuperem à potente , * & páuperem cui non erat adjútor.

Parcet páuperi & ínopi ; * & ánimas páuperum salvas fáciet.

Ex usúris & iniquitáte rédimet ánimas eórum ; * & honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet , & dábitur ei de auro Arábiæ , & adorábunt de ipso semper : * totâ die benedícent ei.

Et erit firmamentum in terra in summis móntium , superextolletur super Líbanum fructus ejus ; * & florébunt de civitáte sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedictum in sécula : * ante solem pérmanet nomen ejus.

Et benedicentur in ipso omnes tribus terræ : * omnes gentes magnificábunt eum.

Benedictus Dóminus Deus Isräel , * qui facit mirabília solus.

Et benedictum nomen majestátis ejus in æternum ; * & replébitur majestáte ejus omnis terra : Fiat , fiat.

PSALMUS 100.

Regnum Christi , qui cunctos in proximum iniquos disperdet , describitur.

MIsericórdiam & judícium * cantábo tibi, Dómine.

Psallam , & intélligam in via immaculáta , * quando vénies ad me.

Perambulábam in innocéntia cordis mei , * in médio domûs meæ.

Non proponébam ante óculos meos rem injustam : * facientes prævaricatiónes odívi.

Non adhæsit mihi cor pravum : * declinantem à me malignum non cognoscébam.

Detrahentem secrétò próximo suo , * hunc persequébar.

Superbo óculo , & insatiábili corde , * cum hoc non edébam.

Oculi mei ad fidéles terræ , ut sédeant mecum : * ámbulans in via immaculáta , hic mihi ministrábat.

Non habitábit in médio domûs meæ , qui facit supérbiam : * qui lóquitur iníqua , non direxit in conspectu oculórum meórum.

In matutíno interficiébam omnes peccatóres terræ , * ut dispérderem de civitáte Dómini omnes operantes iniquitátem.

Ant. Non proponébam ante óculos meos rem injustam : detrahentem secretò próximo suo, hunc persequébar. *Ps.* 100.

Ant. 6. Adjúvit.

PSALMUS 106.

Misericordia Dei in populum suum celebranda & imitanda, sub diversis emblematibus pingitur.

CONfitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Dicant qui redempti sunt à Dómino, * quos redémit de manu inimíci ;

Et de regiónibus congregávit eos, * à solis ortu & occásu, ab aquilóne & mari.

Erravérunt in solitúdine, in inaquóso : * viam civitátis habitáculi non invenérunt.

Esurientes, & sitientes ; * ánima eórum in ipsis defécit.

Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularentur ; * & de necessitátibus eórum erípuit eos.

Et deduxit eos in viam rectam, * ut irent in civitátem habitatiónis.

Confiteantur Dómino misericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum ;

Quia satiávit ánimam inánem, * & ánimam esurientem satiávit bonis.

Sedentes in ténebris & umbra mortis, * vinctos in mendicitáte & ferro ;

Quia exacerbavérunt elóquia Dei, * & consílium Altíssimi irritavérunt.

Et humiliátum est in labóribus cor eórum : * infirmáti sunt, nec fuit qui adjuváret.

Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularentur ; * & de necessitátibus eórum liberávit eos.

Et eduxit eos de ténebris & umbrâ mortis, * & víncula eórum disrúpit.

Confiteantur Dómino misericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum ;

Quia contrívit portas æreas, * & vectes férreos confrégit.

Divisio Psalmi 106.

SUscépit eos [Dóminus] de via iniquitátis eórum : * propter injustítias enim suas humiliáti sunt.

Omnem escam abomináta est ánima eórum : * & appropinquavérunt usque ad portas mortis.

Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularentur ; * & de necessitátibus eórum liberávit eos.

Misit verbum suum, & sanávit eos ; * & erípuit eos de interitiónibus eórum.

Confiteantur Dómino misericórdiæ ejus, * &

mirabília ejus fíliis hóminum.

Et sacrífīcent sacrifícium laudis, * & annúntient ópera ejus in exultatióne.

Qui descendunt mare in návibus, facientes operatiónem in aquis multis;

Ipsi vidérunt ópera Dómini, * & mirabília ejus in profundo.

…xit : & stetit spíritus p…llæ; * & exaltáti sunt fluctus ejus.

Ascendunt usque ad cœlos, & descendunt usque ad abyssos: * ánima eórum in malis tabescébat.

Turbáti sunt, & moti sunt sicut ébrius; * & omnis sapiéntia eórum devoráta est.

Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularentur; * & de necessitátibus eórum eduxit eos.

Et státuit procellam ejus in auram, * & siluérunt fluctus ejus.

Et lætáti sunt, quia siluérunt : * & deduxit eos in portum voluntátis eórum.

Confiteantur Dómino misericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum.

Et exaltent eum in ecclésia plebis, * & in cáthedra seniórum laudent eum.

Altera divisio Psalmi 106.

POsuit [Dóminus] flúmina in desertum, * & éxitus aquárum in sitim:

Terram fructíferam in salsúginem, * à malítia inhabitántium in ea.

Pósuit désertum in stagna aquárum, * & terram sine aqua in éxitus aquárum;

Et collocávit illìc esuriéntes : * & constituérunt civitátem habitatiónis.

Et seminavérunt agros, & plantavérunt víneas; * & fecérunt fructum nativitátis.

Et benedixit eis, & multiplicáti sunt nimis; * & jumenta eórum non minorávit.

Et pauci facti sunt, * & vexáti sunt à tribulatióne malórum, & dolóre.

Effúsa est contémptio super príncipes; * & erráre fecit eos in ínvio, & non in via.

Et adjúvit páuperem de inópia, * & pósuit sicut oves famílias.

Vidébunt recti, & lætabuntur; * & omnis iníquitas oppilábit os suum.

Quis sápiens, & custódiet hæc ? * & intélliget misericórdias Dómini ?

Ant. Adjúvit Dóminus páuperem de inópia, vidébunt recti, & lætabuntur.

℣. Exortum est in ténebris lumen rectis : ℟. Miséricors, & miserátor, & justus. *Ps.* 111.

Pater noster.

℣. *Sacerd.* Magnificáte

Dóminum mecum, ℟. Et exaltémus nomen ejus in idipsum. *Ps.* 33.

AD LAUDES.

Ant. 4. *D.* Qui non accépit.

PSALMUS 23.

Dilectio proximi ad cælos ducit, ubi Christus Rex gloriæ ingressus est.

DOmini est terra, & plenitúdo ejus: * orbis terrárum, & universi qui hábitant in eo;

Quia ipse super mária fundávit eum, * & super flúmina præparávit eum.

Quis ascendet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus & mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem à Dómino, * & misericórdiam à Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras; & elevámini, portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis & potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras; & elevámini, portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo, hic accípiet benedictiónem à Dómino.

Ant. 5. a. Audiam.

PSALMUS 84.

Regnum Christi expectatum & promissum, regnum pacis.

BEnedixisti, Dómine, terram tuam, * avertisti captivitátem Jacob.

Remisisti iniquitátem plebis tuæ, * operuisti ómnia peccáta eórum.

Mitigasti omnem iram tuam; * avertisti ab ira indignatiónis tuæ.

Converte nos, Deus salutáris noster, * & averte iram tuam à nobis.

Numquid in æternum irascéris nobis? * aut extendes iram tuam à generatióne in generatiónem?

Deus, tu conversus vivificábis nos; * & plebs tua lætábitur in te.

Ostende nobis, Dómine, misericórdiam tuam; * & salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus; * quóniam loquétur pacem in plebem suam,

Et super sanctos suos, * & in eos qui convertuntur ad cor.

Verúmtamen prope timentes eum salutáre ipsíus:

* ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia & véritas obviavérunt sibi : * justítia & pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est, * & justítia de cœlo prospexit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem ; * & terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit ; * & ponet in via gressus suos.

Ant. Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus ; quóniam loquétur pacem in plebem suam, & super sanctos suos.

Ant. 3. *a.* Qui dilígitis.

PSALMUS 96.

Christus Rex ab Angelis adorandus. Qui diligit eum, odit malum.

DOminus regnávit ; exultet terra, * lætentur ínsulæ multæ.

Nubes & calígo in circúitu ejus : * justítia & judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, & commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt à fácie Dómini, * à fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus ; * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundantur omnes qui adórant sculptília, * & qui gloriantur in simulácris suis.

Adoráte eum, * omnes Angeli ejus.

Audívit, & lætáta est Sion : * & exultavérunt fíliæ Judæ propter judícia tua, Dómine ;

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum ; de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * & rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino, * & confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum.

Ant. 7. *d.* Vivens.

In Feriis, CANTICUM EZECHIÆ. *Is.* 38.

Qui inter homines vivit, Deo inter eos confiteri debet ut omnes eum noscant.

EGo dixi : In dimídio diérum meórum vadam ad portas ínferi : * quæsívi resíduum annórum meórum.

Dixi : Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium : * non aspíciam hóminem ultrà, & habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta est, & convolúta est à me, * quasi tabernáculum pastórum.

Præcísa est velut à texente vita mea; dum adhuc ordíret, succídit me: * de mane usque ad vésperam fínies me.

Sperábam usque ad mane; quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea: * de mane usque ad vésperam fínies me.

Sicut pullus hirúndinis sic clamábo: * meditábor ut columba.

Attenuáti sunt óculi mei, suspicientes in excelsum: * Dómine, vim pátior, responde pro me.

Quid dicam, aut quid respondébit mihi, * cùm ipse fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine, si sic vívitur, & in tálibus vita spíritûs mei; * corrípies me, & vivificábis me.

Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima: * tu autem eruísti ánimam meam, ut non períret.

Projecísti post tergum tuum * ómnia peccáta mea.

Quia non infernus confitébitur tibi, neque mors laudábit te: * non expectábunt, qui descendunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens, vivens ipse confitébitur tibi, sicut & ego hódie; * pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

Dómine, salvum me fac; * & psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

Ant. Vivens, vivens ipse confitébitur tibi, Dómine: pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

In Festis, CANTICUM. *Eccli.* 36.

Patres antiqui pro nobis orabant, nobis caritatis exemplum præbentes.

MIserére nostrî, Deus ómnium, & réspice nos, * & ostende nobis lucem miseratiónum tuárum.

Et immitte timórem tuum super gentes quæ non exquisiérunt te; * ut cognoscant quia non est Deus, nisi tu, & enarrent magnália tua.

Alleva manum tuam super gentes aliénas, * ut vídeant poténtiam tuam.

Sicut enim in conspectu eórum sanctificatus es in nobis, * sic in conspectu nostro magnificáberis in eis;

Ut cognoscant te, * sicut & nos cognóvimus quóniam non est Deus præter te, Dómine.

Innova signa, & immúta mirabília: * glorífica manum & bráchium dextrum.

Excita furórem, &

[illegible] ad-
[illegible] ini-
[illegible]
[illegible] & me-
[illegible] enar-
[illegible]
[illegible] devoré-
[illegible] ; * & qui
[illegible] tuam ,
[illegible]ditiónem.
[illegible] caput prínci-
[illegible]orum , * dicén-
[illegible]n est álius præ-
[illegible]
[illegible]grega omnes tribus
[illegible] : * ut cognoscant
[illegible] non est Deus , nisi
[illegible] & enarrent magnália
[illegible]
[illegible] hæreditábis eos , *
[illegible] ab inítio.

Miserére plebi tuæ super quam invocátum est nomen tuum , * & Israël quem coæquásti primogénito tuo.

Miserére civitáti sanctificatiónis tuæ Jerúsalem , * civitáti requiéi tuæ.

Reple Sion inenarrabílibus verbis tuis , * & glória tuâ pópulum tuum.]

Ant. 1. D. Laudáte.

PSALMUS 150.

Mutua ad laudandum Deum invitatio.

LAudáte Dóminum in sanctis ejus : * laudáte eum in firmamento virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secundùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in psaltério & cíthara.

Laudáte eum in tympano & choro : * laudáte eum in chordis & órgano.

Laudáte eum in cymbalis benesonántibus ; laudáte eum in cymbalis jubilatiónis : * omnis spíritus laudet Dóminum.

Ant. Laudáte Dóminum in sanctis ejus : laudáte eum secundùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

CAPITULUM. 1. *Joan.* 2.

MAndátum novum scribo vobis , quod verum est & in Christo , & in vobis ; quia ténebræ transiérunt , & verum lumen jam lucet. Qui dicit se in luce esse , & fratrem suum odit , in ténebris est usque adhuc. Qui díligit fratrem suum , in lúmine manet , & scándalum in eo non est.

HYMNUS.

TE príncipem summo , Deus ,
Jubes amóre díligi :
Tibi secundum prótinus
Jubes amári próximum.
Amóre fundátam tuo
Communiónem réspice ,
Quâ corpus unum plúrimi ,
Unum cor , una mens sumus.
Illam fides & véritas
Amábili stipant choro :
Oblíquus hinc livor procul
Et litis ardor éxulant.
Tu , pacis auctor , mútuos

Stringe nexus: da, Pater,
Gaudére fratrum gáudiis,
Et condolére flétibus.
Æterna laus & glória
Tibi sit & trino Deo,
Qui moris unius sacrâ
Nos pacis in domo locat.
Amen.

℣. Deus in médio civitátis suæ; non commovébitur: ℟. Adjuvábit eam manè dilúculo. *Ps.* 45.

Ad Benedictus.

Ant. 7. a. Erexit Dóminus cornu salútis nobis in domo David puéri sui, sicut locútus est per os sanctórum. *Luc.* 1.

AD PRIMAM.

Ant. 2. Cùm mihi.

PSALMUS 34.

Christus pro nobis patiens, nobis perfectæ dilectionis exemplum præbet.

JUdica, Dómine, nocentes me: * expugna impugnantes me.

Apprehende arma & scutum, * & exurge in adjutórium mihi.

Effunde frámeam, & conclúde adversùs eos qui persequuntur me; * dic ánimæ meæ: Salus tua ego sum.

Confundantur & revereantur * quærentes ánimam meam.

Avertantur retrorsùm, & confundantur * cogitantes mihi mala.

Fiant tanquam pulvis ante fáciem venti, * & ángelus Dómini coarctans eos.

Fiat via illórum ténebræ & lúbricum, * & ángelus Dómini pérsequens eos;

Quóniam gratis abscondérunt mihi intéritum láquei sui; * supervácuè exprobravérunt ánimam meam.

Véniat illi láqueus quem ignórat; & cáptio quam abscondit, apprehendat eum; * & in láqueum cadat in ipsum.

Anima autem mea exultábit in Dómino, * & delectábitur super salutári suo.

Omnia ossa mea dicent: * Dómine, quis símilis tibi?

Erípiens ínopem de manu fortiórum ejus, * egénum & páuperem à diripiéntibus eum.

Divisio Psalmi 34.

SUrgentes testes iníqui, * quæ ignorábam interrogábant me.

Retribuébant mihi mala pro bonis, * sterilitátem ánimæ meæ.

Ego autem, cùm mihi molesti essent, * induébar cilício.

Humiliábam in jejúnio ánimam meam, * & orátio mea in sinu meo convertétur.

Quasi próximum, & quasi fratrem nostrum, sic complacébam: * quasi

lugens & contristátus, sic humiliábar.

Et adversùm me lætáti sunt, & convenérunt : * congregáta sunt super me flagella, & ignorávi.

Dissipáti sunt, nec compuncti ; tentavérunt me, subsannavérunt me subsannatióne : * frenduérunt super me déntibus suis.

Dómine, quando respícies ? * restítue ánimam meam à malignitáte eórum, à leónibus únicam meam.

Confitébor tibi in ecclésia magna : * in pópulo gravi laudábo te.

Non supergáudeant mihi qui adversantur mihi iníquè, * qui odérunt me gratìs, & ánnuunt óculis.

Quóniam mihi quidem pacíficè loquebantur ; * & in iracúndia terræ loquentes, dolos cogitábant.

Et dilatavérunt super me os suum ; * dixérunt : Euge, euge, vidérunt óculi nostri.

Vidisti, Dómine, ne síleas : * Dómine, ne discédas à me.

Altera divisio Psalmi 34.

EXurge, & intende judício meo, * Deus meus & Dóminus meus, in causam meam.

Judica me secundùm justítiam tuam, Dómine Deus meus ; * & non supergáudeant mihi.

Non dicant in córdibus suis : Euge, euge, ánimæ nostræ ; * nec dicant : Devorávimus eum.

Erubescant & revereantur simul, * qui gratulantur malis meis.

Induantur confusióne & reveréntiâ, * qui magna loquuntur super me.

Exultent & læentur qui volunt justítiam meam ; * & dicant semper, magnificétur Dóminus, qui volunt pacem servi ejus.

Et lingua mea meditábitur justítiam tuam, * totâ die laudem tuam.

Ant. Cùm mihi molesti essent, quasi próximum & quasi fratrem nostrum, sic complacébam.

AD TERTIAM.

Ant. 1. f. Cum impiis non sedébo.

PSALMUS 25.

Anima fidelis inter iniquos innocentiam suam servat.

JUdica me, Dómine, quóniam ego in innocéntia mea ingressus sum ; * & in Dómino sperans, non infirmábor.

Proba me, Dómine, & tenta me : * ure renes meos & cor meum ;

Quóniam misericórdia tua ante óculos meos est ; * & complácui in veritáte tua.

Non sedi cum concílio vanitátis ; * & cum iníqua geréntibus non introíbo.

Odívi ecclésiam malig-

in hómine faciente injustítias.

Désine ab ira, & derelinque furórem : * noli æmulári, ut malignéris ;

Quóniam qui malignantur, exterminabuntur : * sustinentes autem Dóminum, ipsi hæreditábunt terram.

Et adhuc pusillùm, & non erit peccátor ; * & quæres locum ejus, & non invénies.

Mansuéti autem hæreditábunt terram, * & delectabuntur in multitúdine pacis.

Observábit peccátor justum, * & stridébit super eum déntibus suis.

Dóminus autem irridébit eum ; * quóniam próspicit quòd véniet dies ejus.

Gládium evaginavérunt peccatóres, intendérunt arcum suum ; * ut dejíciant páuperem & ínopem, ut trucídent rectos corde.

Gládius eórum intret in corda ipsórum, * & arcus eórum confringátur.

Mélius est módicum justo, * super divítias peccatórum multas ;

Quóniam bráchia peccatórum conterentur : * confirmat autem justos Dóminus.

Divisio Psalmi 36.

NOvit Dóminus dies immaculatórum ; * & hæréditas eórum in ætérnum erit.

Non confundentur in témpore malo, & in diébus famis saturabuntur ; * quia peccatóres períbunt.

Inimíci verò Dómini, mox ut honorificáti fúerint & exaltáti, * deficientes, quemádmodùm fumus, defícient.

Mutuábitur peccátor, & non solvet : * justus autem miserétur, & tríbuet.

Quia benedicentes ei hæreditábunt terram ; * maledicentes autem ei disperíbunt.

Apud Dóminum gressus hóminis dirigentur, * & viam ejus volet.

Cùm cecíderit, non collidétur ; * quia Dóminus suppónit manum suam.

Júnior fui, étenim sénui ; * & non vidi justum derelictum ; nec semen ejus quærens panem.

Totâ die miserétur, & cómmodat ; * & semen illíus in benedictióne erit.

Declína à malo, & fac bonum ; * & inhábita in séculum séculi.

Quia Dóminus amat judícium, & non derelinquet sanctos suos ; * in æternum conservabuntur.

Injusti punientur : * & semen impiórum períbit.

Justi autem hæreditábunt terram, * & inhabitábunt in séculum séculi super eam.

Altera divisio Psalmi 36.

OS justi meditábitur sapiéntiam, * & lingua ejus loquétur judícium.

Lex Dei ejus in corde ipsíus; * & non supplantabuntur gressus ejus.

Consíderat peccátor justum, * & quærit mortificáre eum.

Dóminus autem non derelinquet eum in mánibus ejus, * nec damnábit eum, cùm judicábitur illi.

Expecta Dóminum, * & custódi viam ejus.

Et exaltábit te, ut hæreditáte cápias terram: * cùm períerint peccatóres, vidébis.

Vidi ímpium superexaltátum, * & elevátum sicut cedros Líbani.

Et transívi, & ecce non erat: * & quæsívi eum, & non est inventus locus ejus.

Custódi innocéntiam, & vide æquitátem; * quóniam sunt relíquiæ hómini pacífico.

Injusti autem disperíbunt simul: * relíquiæ impiórum interíbunt.

Salus autem justórum à Dómino; * & protector eórum in témpore tribulatiónis.

Et adjuvábit eos Dóminus, & liberábit eos; * & éruet eos à peccatóribus, & salvábit eos, quia speravérunt in eo.

Ant. Justus totâ die mi-

serétur, & cómm
semen illíus in be
ne erit.

CAPITULUM. 1. .

QUi habúerit
tiam hujus mı
víderit fratre
necessitátem habé
cláuserit víscera su
quómodò cáritas I
net in eo? Filío
non diligámus verl
que linguâ, sed c
veritáte.

℞. *br.* Jucundus
Qui miserétur, &
modat. Jucundus.
æternum * non c
vébitur, * Qui mi
Glória Patri. Jucu

℞. Dispersit, de
péribus: ℞. Justí
manet in séculum
Ps. 111.

AD NONA

Ant. 7. b. Pro
PSALMUS

Christus inimico
diligens, injustum
odium arguit, &
nentem Dei in ipsi
dictam prænuntiat.

DEus, laudem
ne tacúeris;
os peccatóris
dolósi super me ap
est.

Locúti sunt advers
linguâ dolósâ, & i
nibus ódii circumde
me, * & expugna
me gratis.

Pro eo ut me dilíg
detrah

detrahébant mihi : * ego autem orábam.

Et posuérunt adversùm me mala pro bonis, * & ódium pro dilectióne mea.

Divisio Psalmi 108.

Constítue [Dómine] super eum peccatórem ; * & diábolus stet à dextris ejus.

Cùm judicátur, éxeat condemnátus ; * & orátio ejus fiat in peccátum.

Fiant dies ejus pauci ; * & episcopátum ejus accípiat alter.

Fiant fílii ejus órphani, * & uxor ejus vídua.

Nutantes transferantur fílii ejus, & mendícent, * & ejiciantur de habitatiónibus suis.

Scrutétur fœnerátor omnem substántiam ejus ; * & dirípiant aliéni labóres ejus.

Non sit illi adjútor, * nec sit qui misereátur pupillis ejus.

Fiant nati ejus in intéritum : * in generatióne una deleátur nomen ejus.

In memóriam rédeat iníquitas patrum ejus in conspectu Dómini ; * & peccátum matris ejus non deleátur.

Fiant contra Dóminum semper : * & dispéreat de terra memória eórum ;

Pro eo quòd non est recordátus fácere misericórdiam, * & persecútus est hóminem ínopem & mendícum, & compunctum corde mortificáre.

Et diléxit maledictiónem, & véniet ei : * & nóluit benedictiónem, & elongábitur ab eo.

Et índuit maledictiónem sicut vestimentum : * & intrávit sicut aqua in interióra ejus, & sicut óleum in óssibus ejus.

Fiat ei sicut vestimentum quo operítur, * & sicut zona quâ semper præcíngitur.

Hoc opus eórum qui détrahunt mihi apud Dóminum, * & qui loquuntur mala adversùs ánimam meam.

Et tu, Dómine, Dómine, fac mecum propter nomen tuum ; * quia suávis est misericórdia tua.

Altera divisio Psalmi 108.

Libera me, quia egénus & pauper ego sum, * & cor meum conturbátum est intra me.

Sicut umbra, cùm declínat, ablátus sum, * & excussus sum sicut locustæ.

Génua mea infirmáta sunt à jejúnio, * & caro mea immutáta est propter óleum.

Et ego factus sum oppróbrium illis : * vidérunt me, & movérunt cápita sua.

Adjuva me, Dómine Deus meus : * salvum me fac secundùm misericórdiam tuam.

Et sciant quia manus tua hæc : * & tu, Dómine, fecisti eam.

Maledícent illi, & tu benedíces : * qui insurgunt in me, confundantur ; servus autem tuus lætábitur.

Induantur, qui détrahunt mihi, pudóre ; * & operiantur sicut diplóide confusióne suâ.

Confitebor Dómino nimis in ore meo, * & in médio multórum laudábo eum ;

Quia áſtitit à dextris páuperis, * ut salvam fáceret à persequéntibus ánimam meam.

Ant. Pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi : ego autem orábam.

CAPITULUM. *Rom.* 12.

NOlíte esse prudentes apud vosmetipsos, nulli malum pro malo reddentes, providentes bona non tantùm coram Deo, sed étiam coram ómnibus homínibus : si fíeri potest, quod ex vobis est, cum ómnibus homínibus pacem habentes.

℟. *br.* Posuérunt adversùm me * Mala pro bonis. Posuérunt. ℣. Et ódium * pro dilectióne mea, * Mala pro bonis. Glória. Posuérunt. *Ps.* 108.

℣. Si réddidi retribuéntibus mihi mala, ℟. Décidam méritò ab inimícis meis inánis. *Ps.* 7.

AD VESPERAS.

Ant. 3. b. Multùm incola fuit.

PSALMUS 119.

Justus, cum his qui odérunt pacem, manet pacificus.

AD Dóminum, cùm tribulárer, clamávi ; * & exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam à lábiis iníquis, * & à lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam ?

Sagittæ potentis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est : habitávi cum habitántibus Cedar : * multùm incola fuit ánima mea.

Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus : cùm loquébar illis, impugnábant me gratis.

Ant. Multùm íncola fuit ánima mea, Dómine : cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus.

Ant. 1. f. Propter fratres meos.

PSALMUS 121.

Justus, propter fratres & proximos suos, pacem quærit.

LÆtátus sum in his quæ dicta sunt mihi : * In domum Dómini íbimus.

s erant pedes nos-
triis tuis, Jerúsa-

lem quæ ædificá-
vitas, * cujus par-
ejus in idipsum.
m ascendérunt tri-
us Dómini: * tes-
a Israël, ad confi-
nómini Dómini.
llìc sedérunt sedes
o, * sedes super
David.
e quæ ad pacem
isalem, * & abun-
ligéntibus te.
ax in virtúte tua, *
dántia in túrribus

er fratres meos &
os meos, * loqué-
m de te.
er domum Dómini
ri, * quæsívi bona

Propter fratres
próximos meos,
r pacem de te, Je-

4. a. Quàm bonum.
A L M U S 132.
rnæ concordiæ bea-

quàm bonum, &
m jucundum * ha-
ratres in unum!
unguentum in cá-
od descendit in bar-
barbam Aáron; *
lescendit in oram
nti ejus.
ros Hermon, *
cendit in montem

Quóniam illìc mandá-vit Dóminus benedictiónem, * & vitam usque in séculum.

Ant. Quàm bonum, & quàm jucundum habitáre fratres in unum!

Ant. 8. G. In misericórdia.

P S A L M U S 140.

Orat justus ut sit patiens in tribulationibus, & tutus ab inimicis.

DOmine, clamávi ad te, exaudi me: * intende voci meæ, cùm clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incensum in conspectu tuo: * elevátio mánuum meárum, sacrifícium vespertínum.

Pone, Dómine, custódiam ori meo, * & óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excusandas excusatiónes in peccátis cum homínibus operántibus iniquitátem:

Et non communicábo * cum electis eórum.

Corrípiet me justus in misericórdia, & increpábit me; * óleum autem peccatóris non impinguet caput meum.

Quóniam adhuc & orátio mea * in beneplácitis eórum.

Absorpti sunt juncti petræ júdices eórum: * áu-

dient verba mea, quóniam potuérunt.

Sicut crassitúdo terræ erupta est super terram, * dissipáta sunt ossa nostra secùs infernum.

Quia ad te, Dómine, Dómine, óculi mei: * in te sperávi, non áuferas ánimam meam.

Custódi me à láqueo quem statuérunt mihi, * & à scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres: * singuláriter sum ego, donec tránseam.

Ant. In misericórdia justus increpábit me: óleum autem peccatóris non impinguet caput meum.

Ant. 6. Me expectant justi.

PSALMUS 141.

Justus, humanâ ope destitutus, ad divinum confugit auxilium.

VOce meâ ad Dóminum clamávi: * voce meâ ad Dóminum deprecátus sum.

Effundo in conspectu ejus oratiónem meam, & tribulatiónem meam, ante ipsum pronúntio, * in deficiendo ex me spíritum meum.

Et tu cognovisti sémitas meas: * in via hac quâ ambulábam, abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad déxteram, & videbam; * & non erat qui cognósceret me.

Périit fuga à me; * [illegible] non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te, Dómine: * dixi, Tu es spes mea, pórtio mea in terra viventium.

Intende ad deprecatiónem meam; * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me à persequéntibus me; * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam, ad confiténdum nómini tuo: * me expectant justi, donec retríbuas mihi.

Ant. Me expectant justi, donec retríbuas mihi, Dómine,

CAPITULUM. I. *Cor.* 12.

SI quid pátitur unum membrum, compatiuntur ómnia membra: sive gloriátur unum membrum, congaudent ómnia membra: vos autem estis corpus Christi, & membra de membro.

HYMNUS.

O Quàm juvat fratres, Deus,
Unum quibus Christus caput
Vitále robur súfficit,
Uno movéri spíritu!
Quàm dulce laudes dícere
Unâ tibi cunctos domo,
Precumque ceu factâ manu
Inferre vim gratam tibi!
Hanc quisque diligat domum;
Hanc pace concors récreet

Væ dira qui ſpargit malus
Diſſenſiónum fémina.
Sed damna cedunt in lucrum
Te, Chriſte, diligéntibus:
Augent corónas prælia;
Proſuntque, dùm nocent, mali.
Vox blanda ſævit triſtiùs,
Dùm pectus incautum ſubit,
Lapſúque cæco dúlcibus
Laudum venénis ínficit.
Præſta, beáta Trínitas,
Ut caritáte mútuâ
Prosímus álteri,
Regnémus & polo ſimul.
Amen.

℣. In Dómino laudábitur ánima mea: ℟. Audiant manſuéti, & læten-tur. *Pſ.* 33.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Reſpéxit Deus humilitátem áncillæ ſuæ: ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes. *Luc.* 1.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 7. ç. Tu remiſiſti.

PSALMUS 12.

Animæ fidelis in tribulatione ad Deum deprecatio.

USquequò, Dómine, oblivíſceris me in finem? * úſquequò avertis fáciem tuam à me?

Quámdiù ponam consília in ánima mea, *dolórem in corde meo per diem?

Uſquequò exaltábitur * inimícus meus ſuper me?

Réſpice & exaudi me, Dómine Deus meus: * illúmina óculos meos, ne unquàm obdórmiam in morte:

Nequandò dicat inimícus meus, Præválui adversùs eum: * qui tríbulant me, exultábunt, ſi motus fúero.

Ego autem in miſericórdia tua ſperávi: * exultábit cor meum in ſalutári tuo.

Cantábo Dómino, qui bona tríbuit mihi, * & pſallam nómini Dómini altíſſimi.

PSALMUS 31.

Miſericordia Dei hominem peccatorem per gratiam ſuam juſtificantis commendatur.

BEáti quorum remiſſæ ſunt iniquitátes, * & quorum tecta ſunt peccáta.

Beátus vir cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec eſt in ſpíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt oſſa mea, dùm clamárem totâ die.

Quóniam die ac nocte graváta eſt ſuper me manus tua: * converſus ſum in ærumna mea, dùm confígitur ſpina.

Delictum meum cógnitum tibi feci, * & injuſtítiam meam non abſcondi.

Dixi: Confitébor adversùm me injuſtítiam meam Dómino; * & tu remiſiſti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus * & in témpore opportúno.

Verúntamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum à tribulatióne quæ circúmdedit me : * exultátio mea, érue me à circumdántibus me.

Intellectum tibi dabo, & ínstruam te in via hac quâ gradiéris : * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fíeri sicut equus & mulus, * quibus non est intellectus.

In camo & fræno maxillas eórum constringe, * qui non appróximant ad te.

Multa flagella peccatóris : * sperantem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino, & exultáte, justi ; * & gloriámini, omnes recti corde.

PSALMUS 78.

Fideles ab Infidelibus vexati opem Dei poscunt.

DEus, venérunt gentes in hæreditátem tuam : polluérunt templum sanctum tuum : * posuérunt Jerúsalem in pomórum custódiam.

Posuérunt morticína servórum tuórum escas volatílibus cœli, * carnes sanctórum tuórum béstiis terræ.

Effudérunt sánguinem eórum tanquàm aquam in circúitu Jerúsalem ; * non erat qui sepelíret.

Facti sumus opprobr vicínis nostris, * subsar tio & illúsio his qui in cúitu nostro sunt.

Usquequò, Dómine, céris in finem ? * acce tur velut ignis zelus tu

Effunde iram tuan gentes quæ te non n runt, * & in regna nomen tuum non inv vérunt ;

Quia comedérunt cob, * & locum ejus lavérunt.

Ne memíneris iniq tum nostrárum anti rum : * citò antícipen misericórdiæ tuæ, páuperes facti sumus mis.

Adjuva nos, Deus táris noster ; * & pr glóriam nóminis tui, mine, líbera nos :

Et propítius esto p tis nostris propter n tuum ; * ne fortè d in géntibus : Ubi est eórum ?

Et innotescat in n nibus coram óculis tris, * últio sánguinis vórum tuórum, qui sus est.

Intróeat in conspect gémitus compeditóru secundùm magnitúd bráchii tui, póssíde mortificatórum.

Et redde vicínis n séptuplum in sinu e

impropérium ipsórum, * quod exprobravérunt tibi, Dómine.

Nos autem pópulus tuus, & oves páscuæ tuæ, * confitébimur tibi in séculum.

In generatiónem & generatiónem, * annuntiábimus laudem tuam.

Ant. Tu remisisti impietátem peccáti mei: pro hac orábit ad te omnis sanctus. *Ps.* 31.

FERIA QUARTA.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Deum spei, * Veníte, adorémus. *Rom.* 15.

Psalmus 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

MIrámur, ô Deus, tuæ
Recens opus poténtiæ,
Quæ scripta scintillántibus
Refulget astrórum globis.

Ut sol diéi, cándida
Sic luna nocti præsidet:
Exércitu totum novo
Discríminant stellæ polum.

At ipse, cœlórum decus,
Sol novit occásus suos:
Sunt certa lunæ témpora,
Statique lapsus síderum.

Jugi rotáta túrbine
Furantur & reddunt diem:
Tu semper idem, néscius
Mortálium spem fállere.

Turbáta quid mens fluctuet?
Curâ paternâ nos regis:
Æterna si cordi salus,
Æterna nos salus manet.

Supréma laus & glória
Uni sit & trino Deo,
Suo repóni qui jubet
Curas & angóres sinu.
Amen.

Ant. 3. *a.* Sperent in te.

PSALMUS 9.

Ecclesia de victoriis jam reportatis grates agit & spem sumit, pro reportandis opem poscit.

COnfitébor tibi, Dómine in toto corde meo: * narrábo ómnia mirabília tua.

Lætábor & exultábo in te; * psallam nómini tuo, Altíssime:

In convertendo inimícum meum retrorsùm; * infirmabuntur, & períbunt à fácie tua.

Quóniam fecisti judícium meum & causam meam: * sedisti super thronum, qui júdicas justítiam.

Increpasti gentes, & périit ímpius: * nomen eórum delesti in æternum, & in séculum séculi.

Inimíci defecérunt frámeæ in finem, * & civitátes eórum destruxisti.

Périit memória eórum cum sónitu; * & Dóminus in æternum pérmanet.

Parávit in judício thronum suum: * & ipse judicábit orbem terræ in æquitáte, judicábit pópulos in justítia.

Et factus est Dóminus refúgium páuperi: * ad-

jútor in opportunitátibus, in tribulatióne.

Et ſperent in te, qui novérunt nomen tuum; * quóniam non dereliquíſti quærentes te, Dómine.

Psállite Dómino qui hábitat in Sion: * annuntiáte inter gentes ſtúdia ejus;

Quóniam requírens sánguinem, eórum recordátus eſt: * non eſt oblítus clamórem páuperum.

Diviſio Pſalmi 9.

MIſerére meî, Dómine: * vide humilitátem meam de inimícis meis, qui exaltas me de portis mortis:

Ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis fíliæ Sion; * exultábo in ſalutári tuo.

Infixæ ſunt gentes in intéritu quem fecérunt: * in láqueo iſto quem abſcondérunt, comprehenſus eſt pes eórum.

Cognoſcétur Dóminus judícia fáciens: * in opéribus mánuum ſuárum comprehenſus eſt peccátor.

Convertantur peccatóres in infernum, * omnes gentes quæ obliviſcuntur Deum.

Quóniam non in finem oblívio erit páuperis: * patiéntia páuperum non períbit in finem.

Exurge, Dómine; non confortétur homo: * judicentur gentes in conſpectu tuo.

Conſtítue, Dómine, legiſlatórem ſuper eos; ut ſciant gentes quóniam hómines ſunt.

Altera diviſio Pſalmi 9.

UT quid, Dómine, receſſiſti longè? * deſpicis in opportunitátibus, in tribulatióne?

Dum ſuperbit ímpius, incénditur pauper: * comprehenduntur in conſiliis quibus cógitant.

Quóniam laudátur peccátor in deſidériis ánimæ ſuæ, * & iníquus benedícitur.

Exacerbávit Dóminum peccátor: * ſecundùm multitúdinem iræ ſuæ non quæret.

Non eſt Deus in conſpectu ejus: * inquinátæ ſunt viæ illíus in omni témpore.

Auferuntur judícia tua à fácie ejus: * ómnium inimicórum ſuórum dominábitur.

Dixit enim in corde ſuo: * Non movébor à generatióne in generatiónem ſine malo.

Cujus maledictióne os plenum eſt, & amaritúdine, & dolo: * ſub lingua ejus labor & dolor.

Sedet in insídiis cum divítibus in occultis, * ut interfíciat innocentem.

Oculi ejus in páuperem reſpíciunt: * inſidiátur in abſcóndito quaſi leo in ſpelunca ſua.

ur ut rápiat páu-
rápere páuperem,
ihit eum.
ieo suo humiliá-
* inclinábit se,
cùm dominátus
perum.
iim in corde suo:
st Deus; * aver-
suam, ne vídeat

, Dómine Deus;
manus tua: * ne
is páuperum.
quid irritávit ím-
n? * dixit enim
suo: Non requí-

quóniam tu labó-
lolórem consíde-
tradas eos in ma-

erelictus est pau-
iano tu eris ad-

e bráchium pec-
: maligni: * quæ-
cátum illíus, &
niétur.
ius regnábit in æ-
& in séculum sé-
eríbitis, gentes,
illíus.
ērium páuperum
: Dóminus; * præ-
em cordis eórum
uris tua;
re pupillo & hú-
ut non appónat
ignificáre se homo
ram.
Sperent in te, qui
t nomen tuum;
i non déreliquisti

quærentes te, Dómine.

Ant. 8. G. Fílii.

PSALMUS 77.

Beneficia olim Israëlitis à Deo præstita in parabolis enarrantur, ut indè discat Christiana plebs ponere in Deo spem suam, & mandata ejus servare.

ATténdite, pópule meus, legem meam: * inclináte aurem vestram in verba oris mei.

Apériam in parábolis os meum; * loquar propositiónes ab inítio:

Quanta audívimus, & cognóvimus ea; * & patres nostri narravérunt nobis.

Non sunt occúltáta à fíliis eórum * in generatióne áltera.

Narrantes laudes Dómini, & virtútes ejus, * & mirabília ejus quæ fecit.

Et suscitávit testimónium in Jacob, * & legem pósuit in Isräël:

Quanta mandávit pátribus nostris, nota fácere ea fíliis suis; * ut cognoscat generátio áltera:

Fílii qui nascentur, & exurgent, * & narrábunt fíliis suis;

Ut ponant in Deo spem suam, & non obliviscantur óperum Dei, * & mandáta ejus exquírant:

Ne fiant sicut patres eórum, * generátio prava & exáspeтans,

Generátio quæ non direxit cor suum, * & non

est créditus cum Deo spíritus ejus.

Divisio Psalmi 77.

FIlii Ephrem intendentes & mittentes arcum, * conversi sunt in die belli.

Non custodiérunt testamentum Dei, * & in lege ejus noluérunt ambuláre.

Et oblíti sunt benefactórum ejus, * & mirabílium ejus quæ ostendit eis.

Coram pátribus eórum fecit mirabília in terra Ægypti, * in campo Táneos.

Interrúpit mare, & perduxit eos, * & státuit aquas quasi in utre.

Et deduxit eos in nube diéi, * & totâ nocte in illuminatióne ignis.

Interrúpit petram in erémo, * & adaquávit eos velut in abysso multa.

Et eduxit aquam de petra, * & deduxit tanquam flúmina aquas.

Et apposuérunt adhuc peccáre ei: * in iram excitavérunt Excelsum in inaquóso.

Et tentavérunt Deum in córdibus suis, * ut péterent escas animábus suis.

Et malè locúti sunt de Deo: * dixérunt, Numquid póterit Deus paráre mensam in deserto?

Quóniam percussit petram, & fluxérunt aquæ, * & torrentes inundavérunt:

Numquid & panem póterit dare, aut paráre mensam pópulo suo?

Ideò audívit Dóminus, & distulit: * & ignis accensus est in Jacob, & ira ascendit in Israël;

Quia non credidérunt in Deo, * nec speravérunt in salutári ejus.

Et mandávit núbibus désuper, * & jánuas cœli apéruit.

Et pluit illis manna ad manducandum, * & panem cœli dedit eis.

Panem Angelórum manducávit homo: * cibária misit eis in abundántia.

Altera divisio Psalmi 77.

TRánstulit [Dóminus] Austrum de cœlo: * & induxit in virtúte sua Africum.

Et pluit super eos sicut púlverem carnes, * & sicut arénam maris volatília pennáta.

Et cecidérunt in médio castrórum eórum, * circa tabernácula eórum.

Et manducavérunt, & saturáti sunt nimis; & desidérium eórum áttulit eis: * non sunt fraudáti à desidério suo.

Adhuc escæ eórum erant in ore ipsórum, * & ira Dei ascendit super eos.

Et occídit pingues eórum, * & electos Israël impedívit.

In ómnibus his peccavérunt adhuc, & non cre-

érunt in mirabílibus ejus.

Et defecérunt in vanitáte dies eórum, * & anni eórum cum festinatióne.

Cùm occíderet eos, quærébant eum; * & revertebantur, & dilúculo veniébant ad eum.

Et rememoráti sunt quia Deus adjútor est eórum, * & Deus excelsus redemptor eórum est.

Et dilexérunt eum in ore suo, * & linguâ suâ mentiti sunt ei.

Cor autem eórum non erat rectum cum eo, * nec fidéles hábiti sunt in testaménto ejus.

Ipse autem est miséricors, & propítius fiet peccátis eórum, * & non disperdet eos.

Ant. Fílii qui nascentur, narrábunt fíliis suis, ut ponant in Deo spem suam.

Ant. 7. *d.* Abstulit.

Ex Psalmo 77. Et.

ABundávit [Dóminus] ut avérteret iram suam, * & non accendit omnem iram suam.

Et recordátus est quia caro sunt, * spíritus vadens, & non rédiens.

Quóties exacerbavérunt eum in deserto? * in iram concitavérunt eum in inaquóso?

Et conversi sunt, & tentavérunt Deum; * & Sanctum Israël exacerbavérunt.

Non sunt recordáti manûs ejus, * die quâ redémit eos de manu tribulantis:

Sicut pósuit in Ægypto signa sua, * & prodígia sua in campo Táneos.

Et convertit in sánguinem flúmina eórum, * & imbres eórum, ne bíberent.

Misit in eos cœnomyiam, & comédit eos; * & ranum, & dispérdidit eos.

Et dedit ærúgini fructus eórum, * & labóres eórum locustæ.

Et occídit in grándine víneas eórum, * & moros eórum in pruina.

Et trádidit grandini jumenta eórum, * & possessiónem eórum igni.

Misit in eos iram indignatiónis suæ; * indignatiónem, & iram, & tribulatiónem, immissiónes per ángelos malos.

Viam fecit sémitæ iræ suæ: non pepercit à morte animábus eórum, * & jumenta eórum in morte conclúsit.

Et percussit omne primogénitum in terra Ægypti, * primítias omnis labóris eórum in tabernáculis Cham.

Divisio Psalmi 77. Et.

ABstulit [Dóminus] sicut oves pópulum suum, * & perduxit eos tanquam gregem in deserto.

Et deduxit eos in spe,

& non timuérunt : * & inimícos eórum opéruit mare.

Et induxit eos in montem sanctificatiónis suæ, * montem quem acquisívit déxtera ejus.

Et ejécit à fácie eórum gentes ; * & sorte divísit eis terram in funículo distributiónis.

Et habitáre fecit in tabernáculis eórum * tribus Israël.

Et tentavérunt, & exacerbavérunt Deum excelsum ; * & testimónia ejus non custodiérunt.

Et avertérunt se, & non servavérunt pactum : * quemádmodùm patres eórum, convérsi sunt in arcum pravum.

In iram concitavérunt eum in cóllibus suis, * & in sculptílibus suis ad æmulatiónem eum provocavérunt.

Audívit Deus, & sprevit ; * & ad níhilum redégit valdè Israël.

Et répulit tabernáculum Silo, * tabernáculum suum, ubi habitávit in homínibus.

Et trádidit in captivitátem virtútem eórum, * & pulchritúdinem eórum in manus inimíci.

Et conclúsit in gládio pópulum suum, * & hæreditátem suam sprevit.

Juvenes eórum comédit ignis, * & vírgines eórum non sunt lamentátæ.

Sacerdótes eórum in gládio cecidérunt, * & víduæ eórum non plorabantur.

Altera divisio Psalmi 77. Et.

Excitátus est tanquam dórmiens Dóminus, * tanquam potens crapulátus à vino.

Et percussit inimícos suos in posterióra : * oppróbrium sempitérnum dedit illis.

Et répulit tabernáculum Joseph, * & tribum Ephraïm non elégit ;

Sed elégit tribum Juda, * montem Sion quem diléxit.

Et ædificávit sicut unicórnium sanctifícium suum, * in terra quam fundávit in sécula :

Et elégit David servum suum, * & sústulit eum de grégibus óvium.

De post fœtantes accépit eum, * páscere Jacob servum suum, & Israël hæreditátem suam.

Et pavit eos in innocéntia cordis sui, * & in intelléctibus mánuum suárum deduxit eos.

Ant. Abstulit Dóminus sicut oves pópulum suum, & deduxit eos in spe.

℣. Ecce non dormitábit, neque dórmiet, ℟. Qui custódit Israël. *Ps.* 120.

Pater noster.

℣. *Sacerd.* Lætábitur justus in Dómino, & sperábit in eo ; ℟. Et laudabuntur omnes recti corde. *Ps.* 63.

AD LAUDES.

Ant. 4. E. Omnes.

PSALMUS 5.

Ecclesia à Deo summè justo adversùs iniquos opem fiducialiter poscit.

VErba mea áuribus pércipe, Dómine: * intéllige clamórem meum.

Intende voci oratiónis meæ, Rex meus & Deus meus: * quóniam ad te orábo.

Dómine, manè exáudies vocem meam; * manè astábo tibi & vidébo, quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxtà te malignus, * neque permanébunt injusti ante óculos tuos.

Odisti omnes qui operantur iniquitátem; perdes omnes qui loquuntur mendácium: * virum sánguinum & dolósum abominábitur Dóminus.

Ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ introíbo in domum tuam; * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspectu tuo viam meam;

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepulchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolósè agébant; * júdica illos, Deus.

Décidant à cogitatiónibus suis: secundùm multitúdinem impietátum eórum expelle eos; * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et lætentur omnes qui sperant in te; in æternum exultábunt, & habitábis in eis: * & gloriabuntur in te omnes qui díligunt nomen tuum.

Quóniam tu benedíces justo: * Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ, coronasti nos.

Ant. Omnes qui sperant in te, Dómine, in æternum exultábunt, & habitábis in eis.

Ant. 5. C. In tégmine.

PSALMUS 35.

Impiorum malitia; justitia Dei; justorum spes & gloria.

DIxit injustus ut delinquat in semetipso: * non est timor Dei ante óculos ejus;

Quóniam dolósè egit in conspectu ejus, * ut inveniátur iníquitas ejus ad ódium.

Verba oris ejus iníquitas & dolus: * nóluit intellígere, ut benè ágeret.

Iniquitátem meditátus est in cubíli suo: ástitit omni viæ non bonæ; * malítiam autem non odívit.

Dómine, in cœlo misericórdia tua, * & véritas tua usque ad nubes.

Justítia tua sicut montes

Dei : * judícia tua abyssus multa.

Hómines & jumenta salvábis, Dómine ; * quemadmodùm multiplicasti misericórdiam tuam, Deus.

Fílii autem hóminum in tégmine alárum tuarum sperábunt : * inebriabuntur ab ubertáte domûs tuæ ; & torrente voluptátis tuæ potábis eos.

Quóniam apud te est fons vitæ, * & in lúmine tuo vidébimus lumen.

Prætende misericórdiam tuam sciéntibus te, * & justítiam tuam his qui recto sunt corde.

Non véniat mihi pes supérbiæ, * & manus peccatóris non móveat me.

Ibi cecidérunt qui operantur iniquitátem : * expulsi sunt, nec potuérunt stare.

Ant. In tégmine alárum tuárum sperábunt, Dómine ; & torrente voluptátis tuæ potábis eos.

Ant. 3. a. Exaudi nos.

PSALMUS 64.

Inter adversa, Ecclesia in Dei promissis spem suam collocat.

TE decet hymnus, Deus, in Sion ; * & tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exaudi oratiónem meam: * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos ; * & impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus quem elegisti, & assumpsisti : * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domûs tuæ : * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exaudi nos, Deus salutáris noster, * spes ómnium fínium terræ, & in mari longè ;

Præparans montes in virtúte tua, accinctus poténtiâ : * qui conturbas profundum maris, sonum flúctuum ejus.

Turbabuntur gentes, & timébunt qui hábitant términos à signis tuis : * éxitus matutíni & véspere delectábis.

Visitasti terram, & inebriasti eam : * multiplicasti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis : * parasti cibum illórum, quóniam ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus : * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ ; * & campi tui replebuntur ubertáte.

Pinguescent speciósa deserti, * & exultatióne colles accingentur.

Indúti sunt aríetes óvium, & valles abundábunt fruménto : * clamábunt,

hymnum dicent.
Exaudi nos, Deus
: noster, spes óm-
nium terræ.
·. 1. a. Ecce.

, CANTICUM.
Is. 12.

1 *fidelis in Christo*
im ponit, & nihil
ie timet.

tébor tibi, Dó-
e, quóniam irátus
: * conversus est
is, & consolátus

)eus salvátor meus:
liter agam, & non

fortitúdo mea, &
i Dóminus, * &
:st mihi in salú-

étis aquas in gáu-
ntibus Salvatóris;
:étis in die illa :
nini Dómino, &
: nomen ejus.
fácite in pópulis
:iónes ejus : * me-
quóniam excelsum
en ejus.
.te Dómino, quó-
.agnísicè fecit : *
íte hoc in universa

a & lauda, habi-
)n; * quia mag-
médio tuî Sanctus

Ecce Deus salvátor
luciáliter agam, &
ébo.

[*In Festis*, CANTICUM.
Tob. 13.

Deus justus & misericors flagellat & salvat : in ipso sperandum.

MAgnus es, Dómine, in æternum, * & in ómnia sécula regnum tuum.

Quóniam tu flagellas, & salvas; dedúcis ad ínferos, & redúcis; * & non est qui effúgiat manum tuam.

Confitémini Dómino, fílii Israël, * & in conspectu géntium laudáte eum:

Quóniam ideò dispersit vos inter gentes quæ ignórant eum, * ut vos enarrétis mirabília ejus,

Et faciátis scire eos * quia non est álius Deus omnípotens præter eum.

Ipse castigávit nos propter iniquitátes nostras; * & ipse salvábit nos propter misericórdiam suam.

Aspícite ergo quæ fecit nobiscum, & cum timóre & tremóre confitémini illi; * regemque seculórum exaltáte in opéribus vestris.

Ego autem in terra captivitátis meæ confitébor illi; * quóniam ostendit majestátem suam in gentem peccatrícem.

Convertímini ítaque, peccatóres, & fácite justítiam coram Deo, * credentes quòd fáciat vobiscum misericórdiam suam.

Ego autem, & ánima mea, * in eo lætábimur.

. Benedícite Dóminum,

omnes electi ejus : * ágite dies lætítiæ, & confitémini illi.

Ant. 6. Beneplácitum est.

PSALMUS 146.

Laudandus Deus, cui beneplacitum est in eis qui sperant super misericordia ejus.

LAudáte Dóminum, quóniam bonus est psalmus : * Deo nostro sit jucunda decóraque laudátio.

Ædíficans Jerúsalem Dóminus : * dispersiónes Israélis congregábit.

Qui sanat contrítos corde, * & álligat contritiónes eórum.

Qui númerat multitúdinem stellárum, * & ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noster, & magna virtus ejus ; * & sapiéntiæ ejus non est númerus.

Suscípiens mansuétos Dóminus : * humílians autem peccatóres usque ad terram.

Præcínite Dómino in confessióne : * psállite Deo nostro in cíthara.

Qui óperit cœlum núbibus, * & parat terræ plúviam.

Qui prodúcit in móntibus fœnum, * & herbam servitúti hóminum.

Qui dat jumentis escam ipsórum, * & pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit ; * nec in tíbiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum est Dómino super timentes eum, * & in eis qui sperant super misericórdia ejus.

Ant. Beneplácitum est Dómino super timentes eum, & in eis qui sperant super misericórdia ejus.

CAPITULUM. *Is.* 26.

IN sémita judiciórum tuórum, Dómine, sustinúimus te : nomen tuum & memoriále tuum in desidério ánimæ. Anima mea desiderávit te in nocte ; sed & spíritu meo in præcórdiis meis de mane vigilábo ad te.

HYMNUS.

PRomittis, & servas datam
Immóbilis fidem, Deus ;
Hanc mane primo sédulæ
Repóscimus fidem prece.

Promittit atque décipit
Incertus & fallax homo ;
Sic quassa, si incumbas super,
Arundo transfíget manum.

Beátus ergo, qui tuo
Se totus abdit in sinu :
Hâc arce tutum túrbinis
Vis nulla de statu quatit.

Ne cor vacillet, óbligas
Temet sacramento, Deus ;
Spes nixa tanto pígnore
Ætérna jam prensat bona.

Jam mente præsúmens polum,
Secura sublími throno
Assistit, & cœléstium

bat undas flúminum.
ıs ô perennis grátiæ,
.da semper Trínitas,
em salútis únicam
.ente totâ quærere.
Ꜩmen.
Audítam fac mihi
misericórdiam tuam;
Quia in te sperávi.
42.
Ad Benedictus.
ŧ. 1. g. Jurávit Dó-
s datúrum se nobis,
e timóre de manu ini-
rum nostrórum libe-
serviámus illi. Luc. 1.
D PRIMAM.
Ant. 8. c. Ego.
SALMUS 30.
x Christi in cruce mo-
s, & spiritum suum
fiducialiter commen-
s.
te, Dómine, sperá-
; non confundar in
ternum : * in jus-
tua líbera me.
lina ad me aurem
: * accélera ut éruas

o mihi in Deum pro-
em, & in domum
ii, * ut salvum me
:;
óniam fortitúdo mea
úgium meum es tu :
propter nomen tuum
es me, & enútries

ices me de láqueo hoc
abscondérunt mihi;
óniam tu es protec-
eus.
anus tuas commendo

spíritum meum : * redemisti me, Dómine Deus veritátis.

Odisti observantes vanitátes supervácuè : * ego autem in Dómino sperávi.

Exultábo, & lætábor in misericórdia tua; * quóniam respexisti humilitátem meam, salvasti de necessitátibus ánimam meam.

Nec conclusisti me in mánibus inimíci : * statuisti in loco spatióso pedes meos.

Divisio Psalmi 30.

MIserére meî, Dómine, quóniam tríbulor : * conturbátus est in ira óculus meus, ánima mea, & venter meus;

Quóniam defécit in dolóre vita mea, * & anni mei in gemítibus.

Infirmáta est in paupertáte virtus mea, * & ossa mea conturbáta sunt.

Super omnes inimícos meos factus sum oppróbrium, & vicínis meis valdè, & timor notis meis : * qui vidébant me forás, fugérunt à me.

Oblivióni datus sum tanquam mórtuus à corde : * factus sum tanquam vas pérditum;

Quóniam audívi vituperatiónem multórum commorántium in circúitu : * in eo dum convenírent simul adversùm me, accípere ánimam meam consiliáti sunt.

Ego autem in te sperávi,

Dómine ; * dixi : Deus meus es tu ; in mánibus tuis ſortes meæ.

Eripe me de manu inimicórum meórum, * & à perſequéntibus me.

Illuſtra fáciem tuam ſuper ſervum tuum : * ſalvum me fac in miſericórdia tua.

Dómine, non confundar, quóniam invocávi te : * erubeſcant ímpii, & deducantur in infernum.

Muta fiant lábia dolóſa, * quæ loquuntur adversùs juſtum iniquitátem, in ſupérbia, & in abuſióne.

Altera diviſio Pſalmi 30.

QUàm magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, quàm abſcondiſti timéntibus te, * perfeciſti eis qui ſperant in te, in conſpectu filiórum hóminum!

Abſcondes eos in abſcóndito faciéi tuæ à conturbatióne hóminum : * próteges eos in tabernáculo tuo à contradictióne linguárum.

Benedictus Dóminus, * quóniam mirificávit miſericórdiam ſuam mihi in civitáte muníta.

Ego autem dixi in exceſſu mentis meæ : * Projectus ſum à fácie oculórum tuórum.

Ideò exaudiſti vocem oratiónis meæ * dum clamárem ad te.

Dilígite Dóminum, omnes ſancti ejus ; * quóniam veritátem requíret Dóminus, & retríbuet abundanter faciéntibus ſupérbiam.

Viríliter ágite, & confortétur cor veſtrum, * omnes qui ſperátis in Dómino.

Ant. Ego in Dómino ſperávi : exultábo, & lætábor in miſericórdia tua.

AD TERTIAM.

Ant. 4. A. Spera in Deo.

PSALMUS 41.

In Deo ſperandum. Juſtus in domo Dei epulans exultabit.

QUemádmodùm desíderat cervus ad fontes aquárum ; * ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem, vivum : * quando véniam, & apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte, * dum dícitur mihi quotídie : Ubi eſt Deus tuus?

Hæc recordátus ſum, & effúdi in me ánimam meam, * quóniam tranſíbo in locum tabernáculi admirábilis, uſque ad domum Dei,

In voce exultatiónis & confeſſiónis, * ſonus epulantis.

Quare triſtis es, ánima mea? * & quare conturbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * ſa-

lutáre vultûs mei, & Deus meus.

Divisio Psalmi 41.

AD meipsum ánima mea conturbáta est: * proptéreà memor ero tuî de terra Jordánis, & Hermóniim à monte módico.

Abyssus abyssum ínvocat * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excelsa tua, & fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam, * & nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ; * dicam Deo: Suscéptor meus es.

Quare oblítus es meî, & quare contristátus incédo, * dum afflígit me inimícus?

Dum confrínguntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei,

Dum dicunt mihi per síngulos dies: * Ubi est Deus tuus?

Quare tristis es, ánima mea? * & quare conturbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultûs mei, & Deus meus.

PSALMUS 42.

In Deo sperandum. Deo duce ad altare ejus introëundum.

JUdica me, Deus, & discerne causam meam de gente non sancta: * ab hómine iníquo & dolóso érue me.

Quia tu es, Deus, fortitúdo mea: * quare me repulísti? & quare tristis incédo, dum afflígit me inimícus?

Emitte lucem tuam & veritátem tuam: * ipsa me deduxérunt, & adduxérunt in montem sanctum tuum, & in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei * ad Deum qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus: * quare tristis es, ánima mea? & quare conturbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultûs mei, & Deus meus.

Ant. Spera in Deo, ánima mea: salutáre vultûs mei, & Deus meus.

CAPITULUM. *Rom.* 15.

QUæcumque scripta sunt, ad nostram doctrínam scripta sunt; ut per patiéntiam & consolatiónem Scripturárum, spem habeámus.

℟. *br.* Memor esto verbi tui, Dómine, * In quo mihi spem dedisti. Memor esto. ℣. Hæc me consoláta est, * quia elóquium tuum vivificávit me, * In quo. Glória. Memor.

℣. Respondébo exprobrántibus mihi verbum;

℟. Quia ſperávi in ſermónibus tuis. *Pſ.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 2. Qui ſperat in Dómino.

PSALMUS 20.

Chriſtus Rex in Patrem ſperans inimicos ſuos debellat : Eccleſia gratias agit.

DOmine, in virtúte tua lætábitur rex, * & ſuper ſalutáre tuum exultábit vehementer.

Deſidérium cordis ejus tribuiſti ei, * & voluntáte labiórum ejus non fraudaſti eum;

Quóniam prævemiſti eum in benedictiónibus dulcédinis, * poſuiſti in cápite ejus corónam de lápide pretióſo.

Vitam pétiit à te, & tribuiſti ei : * longitúdinem diérum in ſéculum, & in ſéculum ſéculi.

Magna eſt glória ejus in ſalutári tuo : * glóriam & magnum decórem impónes ſuper eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in ſéculum ſéculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex ſperat in Dómino; * & in miſericórdia Altíſſimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * déxtera tua invéniat omnes qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultûs tui : * Dóminus in ira ſua conturbábit eos, & devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes, * & ſemen eórum à fíliis hóminum;

Quóniam declinavérunt in te mala : * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt ſtabilíre.

Quóniam pones eos dorſum : * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua : * cantábimus & pſallémus virtútes tuas.

PSALMUS 102.

Deus ob immenſa in populum ſuum beneficia benedicendus : & inde ſpes confirmanda.

BEnedic, ánima mea, Dómino; * & ómnia quæ intrà me ſunt, nómini ſancto ejus.

Bénedic, ánima mea, Dómino; * & noli oblivíſci omnes retributiónes ejus.

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis; * qui ſanat omnes infirmitátes tuas.

Qui rédimit de intéritu vitam tuam; * qui corónat te in miſericórdia & miſeratiónibus.

Qui replet in bonis deſidérium tuum : * renovábitur ut áquilæ juventus tua.

Fáciens miſericórdias Dóminus, * & judícium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi, * fíliis Israël voluntátes suas.

Divisio Psalmi 102.

MIserátor & miséricors Dóminus : * longánimis, & multùm miséricors.

Non in perpétuum irascétur, * neque in ætérnum comminábitur.

Non secundùm peccáta nostra fecit nobis, * neque secundùm iniquitátes nostras retríbuit nobis;

Quóniam secundùm altitúdinem cœli à terra, * corroborávit misericórdiam suam super timentes se.

Quantùm distat ortus ab occidente, * longè fecit à nobis iniquitátes nostras.

Quómodò miserétur pater filiórum, * misertus est Dóminus timéntibus se;

Quóniam ipse cognóvit figmentum nostrum : * recordátus est quóniam pulvis sumus.

Homo, sicut fœnum dies ejus : * tanquam flos agri sic efflorébit;

Quóniam spíritus pertransíbit in illo, & non subsístet, & non cognoscet ámpliùs locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab ætérno & usque in ætérnum, * super timentes eum.

Et justítia illíus in fílios filiórum his qui servant testamentum ejus, * & mémores sunt mandatórum ipsíus ad faciendum ea.

Dóminus in cœlo parávit sedem suam ; * & regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino, omnes Angeli ejus, potentes virtúte, facientes verbum illíus, * ad audiendam vocem sermónum ejus.

Benedícite Dómino, omnes virtútes ejus; * ministri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino, ómnia ópera ejus, in omni loco dominatiónis ejus : * benedic, ánima mea, Dómino.

Ant. Qui sperat in Dómino, in misericórdia Altíssimi non commovébitur. *Ps.* 20.

CAPITULUM. 1. *Joan.* 3.

NUnc fílii Dei sumus, & nondum appáruit quid érimus. Scimus quóniam, cùm apparúerit, símiles ei érimus; quóniam vidébimus eum sícuti est. Et omnis qui habet hanc spem in eo, sanctíficat se, sicut & ille sanctus est.

℟. *br.* Beátus vir, * Cujus est nomen Dómini spes ejus. Beátus vir. ℣. Et non respexit in vanitátes * & insánias falsas : * Cujus est. Glória Patri. Beátus vir. *Ps.* 39.

℣. Speráte in eo, omnis congregátio pópuli;

℟. Effúndite coram illo corda vestra. *Ps.* 61.

AD NONAM.

Ant. 8. c. Factus est.

PSALMUS 81.

Diis terræ excelsior Deus, omnium Judex :. ad eum fiducialiter confugit humilis.

DEus stetit in synagóga deórum : * in médio autem deos dijúdicat.

Usquequò judicátis iniquitátem, * & fácies peccatórum súmitis?

Judicáte egéno & pupillo : * húmilem & páuperem justificáte.

Erípite páuperem, * & egénum de manu peccatóris liberáte.

Nesciérunt, neque intellexérunt, in ténebris ámbulant : * movebuntur ómnia fundamenta terræ.

Ego dixi : Dii estis, * & fílii Excelsi omnes.

Vos autem sicut hómines moriémini, * & sicut unus de princípibus cadétis.

Surge, Deus, júdica terram; * quóniam tu hæreditábis in ómnibus géntibus.

PSALMUS 93.

Ecclesia, inter hujus mundi procellas, auxilium fiducialiter petit à Deo superborum eversore.

DEus ultiónum Dóminus, * Deus ultiónum líberè egit.

Exaltáre, qui júdicas terram : * redde[illegible] tiónem superbis.

Usquequò pec[illegible] Dómine, * usque [illegible]catóres gloriabun[illegible]

Effabuntur & l[illegible] iniquitátem, * l[illegible] omnes qui operan[illegible] títiam?

Pópulum tuum [illegible]mine, humiliavé[illegible] & hæreditátem tu[illegible]vérunt.

Víduam & ádve[illegible] terfecérunt, * & [illegible] occidérunt.

Et dixérunt : N[illegible] bit Dóminus, * n[illegible] liget Deus Jacob.

Intellígite, in[illegible] in pópulo; * & stu[illegible] quando sápite.

Qui plantávit [illegible] non áudiet? * [illegible] finxit óculum, n[illegible] síderat?

Qui córripit gent[illegible] árguet? * qui do[illegible] minem sciéntiam?

Dóminus scit co[illegible] nes hóminum, * q[illegible] vanæ sunt.

Divisio Psalmi

BEátus homo, q[illegible] erudíeris, Dór[illegible] & de lege tua d[illegible] eum;

Ut mítiges ei à [illegible] malis, * donec [illegible] peccatóri fóvea.

Quia non repell[illegible] minus plebem suam [illegible] hæreditátem suam [illegible] relinquet;

que justítia con-
judícium, * &
am omnes qui
orde.
úrget mihi ad-
nantes ? * aut
ecum adversùs
niquitátem ?
Dóminus adjú-
ulò minùs ha-
nferno ánima

n: Motus est
* misericórdia
ie, adjuvábat

multitúdinem
órum in corde
consolatiónes
érunt ánimam

adhæret tibi
átis, * qui fin-
in præcepto ?
t in ánimam
nguinem inno-
lemnábunt
est mihi Dómi-
ígium, * &
in adjutórium

: illis iniquitá-
n; & in ma-
dispérdet eos:
illos Dóminus
.
us est mihi Dó-
refúgium, &
in adjutórium
Ps. 93.
M. *Hebr.* 10.
amíttere confi-
m vestram, quæ
abet remunera-
tiónem: patiéntia enim vobis necessária est; ut voluntátem Dei facientes, reportétis promissiónem.

℞. *br.* Bonum est confídere in Dómino, * Quàm confídere in hómine. Bonum est. ℣. Bonum est * speráre in Dómino, * Quàm. Glória Patri. Bonum est. *Ps.* 117.

℣. Mihi adhærére Deo bonum est, ℞. Pónere in Dómino Deo spem meam. *Ps.* 72.

AD VESPERAS.

Ant. 7. d. Oculi nostri.

PSALMUS 122.

Mens in Deum erigenda tempore tribulationis.

AD te levávi óculos meos, * qui hábitas in cœlis.

Ecce sicut óculi servórum in mánibus dominórum suórum, * sicut óculi ancillæ in mánibus dóminæ suæ:

Ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, * donec misereátur nostrî.

Miserére nostrî, Dómine, miserére nostrî; * quia multum repléti sumus despectióne;

Quia multùm repléta est ánima nostra: * oppróbrium abundántibus, & despéctio supérbis.

Ant. Oculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereátur nostrî.

Ant. 5. a. Qui confídunt in Dómino.

PSALMUS 124.

Fidelium Deus ipſe tutela : iniqui perituri.

QUi confídunt in Dómino, ſicut mons Sion : * non commovébitur in æternum, qui hábitat in Jerúſalem.

Montes in circúitu ejus, & Dóminus in circúitu pópuli ſui, * ex hoc nunc, & uſque in ſéculum;

Quia non relinquet Dóminus virgam peccatórum ſuper ſortem juſtórum ; * ut non extendant juſti ad iniquitátem manus ſuas.

Bénefac, Dómine, bonis, * & rectis corde.

Declinantes autem in obligatiónes addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem : * pax ſuper Iſraël.

Ant. Qui confídunt in Dómino, ſicut mons Sion: non commovébitur in æternum, qui hábitat in Jerúſalem.

Ant. 8. c. Beátus vir.

PSALMUS 126.

Vani labores hominum quibus Deus non opitulatur.

NIſi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Niſi Dóminus cuſtodíerit civitátem, * fruſtrà vígilat qui cuſtódit eam.

Vanum eſt vobis ante lucem ſúrgere : * ſúrgite, poſtquam ſedéritis, qui manducátis panem dol[oris].

Cùm déderit dilectis ſu[is] ſomnum : * ecce hæréd[itas] Dómini, fílii ; merce[s] fructus ventris.

Sicut ſagittæ in ma[nu] potentis, * ita fílii ex[cuſ]ſórum.

Beátus vir qui impl[evit] deſidérium ſuum ex ip[ſis] non confundétur, [cùm] loquétur inimícis ſuis [in] porta.

Ant. Beátus vir qui [im]plévit deſidérium ſu[um] non confundétur, cùm [lo]quétur inimícis ſuis.

Ant. 1. a. Suſtínuit.

PSALMUS 129.

Oratio pœnitentis ve[niam] à Deo per Chriſtum p[os]centis.

DE profundis clam[avi] ad te, Dómine : Dómine, exaudi voc[em] meam.

Fiant aures tuæ int[en]dentes * in vocem de[pre]catiónis meæ.

Si iniquitátes obſer[va]veris, Dómine ; * Dómine, quis ſuſtinébit ?

Quia apud te propi[tia]tio eſt, * & propter [le]gem tuam ſuſtínui te, D[ó]mine.

Suſtínuit ánima me[a in] verbo ejus : * ſperávit [áni]ma mea in Dómino.

A cuſtódia matutína [uſ]que ad noctem * ſpe[ret] Iſraël in Dómino ;

Quia apud Dóminum mi[ſe]ricórdi[a]

dia, * & copiósa
um redémptio.
se rédimet Israël * ex
us iniquitátibus ejus.
Sustínuit ánima
verbo ejus : sperá-
na mea in Dómino.
4. a. Speret.
ALMUS 130.
in se, sed in Deo,
lum est.
mine, non est exal-
tum cor meum, *
eláti sunt óculi mei;
ie ambulávi in mag-
neque in mirabíli-
per me.
on humíliter sentié-
sed exaltávi ánimam
: * sicut ablactátus
per matre sua, ita
itio in ánima mea.
et Israël in Dómino,
hoc nunc, & usque
ulum.
Speret Israël in Dó-

TULUM. *Rom.* 15.
cus spei répleat vos
mni gáudio & pace
dendo; ut abundétis
, & virtúte Spíritûs

HYMNUS.
Orres superbos, nec
tuam
lteri laudem, Deus:
ina nil isthinc sibi
pat arrogántia.
ráta quippe mens tuæ
ta sistit grátiæ;
ique marcescit statim,
gramen exustum siti.
servus in manus heri
Intenta figit lúmina;
Sic ora sacris móntibus
Non dimovémus ánxii.
Desiderátam si dare
Opem moráris; spes tamen,
Tenácis instar ánchoræ,
Immóta fundat péctora.
Sit summa Patri glória:
Sit summa Nato, qui dedit
Nobis futúræ Spíritum
Hæreditátis óbsidem.
Amen.

℣. A custódia matutína usque ad noctem. ℟. Speret Israël in Dómino. *Ps.* 129.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Misericórdia ejus à progénie in progénies timéntibus eum. *Luc.* 1.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 4. E. Conserva me.

PSALMUS 10.

Animæ in Deo confidentis securitas.

IN Dómino confído; * quómodò dícitis ánimæ meæ: Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagittas suas in pháretra; * ut sagittent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecisti, destruxérunt: * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo: * Dóminus in cœlo sedes ejus.

Oculi ejus in páuperem respíciunt: * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat jus-

tum & ímpium : * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos : * ignis, & sulphur, & spíritus procellárum, pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, & justítias diléxit : * æquitátem vidit vultus ejus.

PSALMUS 13.

Impii frustrà sibi dicunt Deum non esse. Christi adventus postulatur.

Dixit insípiens in corde suo : * Non est Deus.

Corrupti sunt, & abominábiles facti sunt in stúdiis suis : * non est qui fáciat bonum, non est usquè ad unum.

Dóminus de cœlo prospexit super fílios hóminum, * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt : * non est qui fáciat bonum, non est usquè ad unum.

Sepulcrum patens est guttur eórum ; linguis suis dolósè agébant : * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Quorum os maledictióne & amaritúdine plenum est : * velóces pedes eórum ad effundendum sánguinem.

Contrítio & infelícitas in viis eórum, & viam pacis non cognovérunt : * non est timor Dei ante óculos eórum.

Nonne cognoscent omnes qui operantur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam sicut escam panis ?

Dóminum non invocavérunt : illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor ; * quóniam Dóminus in generatióne justa est.

Consílium ínopis confudistis, * quóniam Dóminus spes ejus est.

Quis dabit ex Sion salutáre Israël ? * cùm avérterit Dóminus captivitátem plebis suæ, exultábit Jacob, & lætábitur Israël.

PSALMUS 15.

Christi pro nobis patientis oratio cum spe resurgendi.

Conserva me, Dómine ; * quóniam sperávi in te.

Dixi Dómino : Deus meus es tu ; * quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum : * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus ; * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis meæ & cálicis mei : * tu es qui restítues hæreditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris : * étenim hæréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum qui

tribuit mihi intellectum : * insuper & usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspectu meo semper ; * quóniam à dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, & exultávit lingua mea : * ínsuper & caro mea requiescet in spe ;

Quóniam non derelinques ánimam meam in inferno, * nec dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecisti vias vitæ ; adimplébis me lætítiâ cum vultu tuo : * delectatiónes in déxtera tua usquè in finem.

Ant. Conserva me, Dómine ; quóniam sperávi in te. *Ps.* 15.

FERIA QUINTA.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Deum ex fide justificantem : * Veníte, adorémus. *Rom.* 3.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

ISdem creáti flúctibus
Pisces natant, volant aves :
Utrumque mortáli genus
Parátur esca córpori.

Menti sed æternæ cibus
Debétur alter : hæc Dei
Sermóne vivit : hanc fovet
Cœlestis & nutrit fides.

Quæsíta Christi sánguine
Manávit in terras fides,
Et impiárum péctora
Victrix subégit géntium.

Fax illa puris córdibus
Monstráre cœlos éfficax,
Æterna dignis íncitat
Factis meréri præmia.

Sancti Leónum, per fidem,
Mulsêre rugítus : truces
Fregêre regnantûm minas ;
Risêre stridentes rogos.

Hâc luce signátum, Deus,
Calcáre dona trámitem,
Et caritátis úberes
Fructus eundo cárpere.

Incomprehensa Trínitas,
Quam credit & colit fides,
Tibi decus, laus, glória,
Nunc, & per omne séculum.
Amen.

Ant. 3. g. Beáta gens.

PSALMUS 19.

Christi sacrificium pro suis acceptari plebs fidelis poscit.

EXáudiat te Dóminus in die tribulatiónis : * prótegat te nomen Dei Jacob

Mittat tibi auxílium de sancto, * & de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrifícii tui ; * & holocaustum tuum pingue fiat.

Tríbuat tibi secundùm cor tuum, * & omne consílium tuum confirmet.

Lætábimur in salutári tuo, * & in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas : * nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dóminus Christum suum.

Exaudiet illum de cœlo sancto suo : * in potentáti-

bus salus déxteræ ejus.

Hi in cúrribus, & hi in equis; * nos autem in nómine Dómini Dei nostri invocábimus.

Ipsi obligáti sunt, & cecidérunt: * nos autem surréximus, & erecti sumus.

Dómine, salvum fac Regem; * & exaudi nos in die quâ invocavérimus te.

PSALMUS 32.

Plebs fidelis ad Dei laudem invitatur, ob mundi creationem & redemptionem.

EXultáte, justi, in Dómino: * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara: * in psaltério decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum: * benè psállite ei in vociferatióne.

Quia rectum est verbum Dómini, * & ómnia ópera ejus in fide.

Díligit misericórdiam & judícium: * misericórdiâ Dómini plena est terra.

Verbo Dómini cœli firmáti sunt; * & spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris, * ponens in thesauris abyssos.

Tímeat Dóminum omnis terra; * ab eo autem commoveantur omnes inhabitantes orbem:

Quóniam ipse dixit, & facta sunt; * ipse mandávit, & creáta sunt.

Dóminus díssipat consília géntium: * réprobat autem cogitatiónes populórum, & réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in ætérnum manet, * cogitatiónes cordis ejus in generatiónem & generatiónem.

Divisio Psalmi 32.

BEáta gens, cujus est Dóminus Deus ejus: * pópulus quem elégit in hæreditátem sibi.

De cœlo respéxit Dóminus: * vidit omnes fílios hóminum.

De præparáto habitáculo suo * respéxit super omnes qui hábitant terram.

Qui finxit singillátim corda eórum: * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem; * & gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.

Fallax equus ad salútem: * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuentes eum, * & in eis qui sperant super misericórdia ejus;

Ut éruat à morte ánimas eórum, * & alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum; * quóniam adjútor & protector noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum, * & in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua,

Dómine, ſuper nos, * quemádmodùm ſperávimus in te.

Ant. Beáta gens, cujus eſt Dóminus Deus ejus: pópulus quem elégit in hæreditátem ſibi. *Pſ.* 32.

Ant. 4. A. Dóminus.

PSALMUS 67.

Carmen fidei de Chriſti & Eccleſiæ victoriis ab Aſcenſione Chriſti uſquè ad ultimum ejus adventum.

EXurgat Deus, & diſſipentur inimíci ejus; * & fúgiant, qui odérunt eum, à fácie ejus.

Sicut déficit fumus, deficiant: * ſicut fluit cera à fácie ignis, ſic péreant peccatóres à fácie Dei.

Et juſti épulentur, & exultent in conſpectu Dei,* & delectentur in lætítia.

Cantáte Deo, pſalmum dícite nómini ejus: * iter fácite ei qui aſcendit ſuper occáſum.

Dóminus nomen illi: * exultáte in conſpectu ejus.

Turbabuntur à fácie ejus, * patris orphanórum, & júdicis viduárum.

Deus in loco ſancto ſuo:* Deus qui inhabitáre facit unius moris in domo.

Qui edúcit vinctos in fortitúdine, * ſimíliter eos qui exáſperant, qui hábitant in ſepulcris.

Deus, cùm egrederéris in conſpectu pópuli tui, * cùm pertransíres in deſerto;

Terra mota eſt; * étenim cœli diſtillavérunt à fácie Dei Sinaï, à fácie Dei Iſraël.

Plúviam voluntáriam ſegregábis, Deus, hæreditáti tuæ: * & infirmáta eſt, tu verò perfeciſti eam.

Animália tua habitábunt in ea: * paraſti in dulcédine tua páuperi, Deus.

Diviſio Pſalmi 67.

DOminus dabit verbum evangelizántibus, * virtúte multâ.

Rex virtútum, dilecti dilecti: * & ſpeciéi domûs divídere ſpólia.

Si dormiátis inter médios cleros, pennæ columbæ deargentátæ; * & poſterióra dorſi ejus in pallóre auri.

Dùm diſcernit cœleſtis reges ſuper eam, * nive dealbabuntur in Selmon.

Mons Dei, mons pinguis: * mons coagulatus, mons pinguis.

Ut quid ſuſpicámini montes coagulátos? * mons in quo beneplacitum eſt Deo habitáre in eo: étenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætántium: * Dóminus in eis in Sina, in ſancto.

Aſcendiſti in altum, cepiſti captivitátem: * accepiſti dona in homínibus.

Etenim non credentes, * inhabitáre Dóminum Deum.

Benedictus Dóminus die

ponàm illum, * excelsum præ régibus terræ.

In æternum servábo illi misericórdiam meam, * & testamentum meum fidéle ipsi;

Et ponam in séculum séculi semen ejus, * & thronum ejus sicut dies cœli.

Si autem derelíquerint fílii ejus legem meam, * & in judíciis meis non ambuláverint;

Si justítias meas profanáverint, * & mandáta mea non custodíerint;

Visitábo in virga iniquitátes eórum, * & in verbéribus peccáta eórum.

Misericórdiam autem meam non dispergam ab eo, * neque nocébo in veritáte mea;

Neque profanábo testamentum meum; * & quæ procédunt de lábiis meis, non fáciam írrita.

Altera divisio Psalmi 88.

SEmel jurávi in sancto meo, * si David méntiar:

Semen ejus in æternum manébit; * & thronus ejus sicut sol in conspectu meo,

Et sicut luna perfecta in æternum, * & testis in cœlo fidélis.

Tu verò repulisti & despexisti, * distulisti Christum tuum.

Evertisti testamentum servi tui: * profanasti in terra sanctuárium ejus.

Destruxisti omnes sepes ejus: * posuisti firmamentum ejus formídinem.

Diripuérunt eum omnes transeuntes viam: * factus est oppróbrium vicínis suis.

Exaltasti déxteram depriméntium eum: * lætificasti omnes inimícos ejus.

Avertisti adjutórium gládii ejus, * & non es auxiliátus ei in bello.

Destruxisti eum ab emundatióne; * & sedem ejus in terram collisisti.

Minorasti dies témporis ejus: * perfudisti eum confusióne.

Usquequò, Dómine, avertis in finem? * exardescet sicut ignis ira tua?

Memoráre quæ mea substántia: * numquid enim vanè constituisti omnes fílios hóminum?

Quis est homo qui vivet, & non vidébit mortem; * éruet ánimam suam de manu ínferi?

Ubi sunt misericórdiæ tuæ antíquæ, Dómine, * sicut jurasti David in veritáte tua?

Memor esto, Dómine, oppróbrii servórum tuórum, * quod contínui in sinu meo, multárum géntium;

Quòd exprobravérunt inimíci tui, Dómine, * quòd exprobravérunt commutatiónem Christi tui.

Benedictus Dóminus in æternum: * fiat, fiat.

t. Dómine, in lúmine
s tui ambulábunt, &
mine tuo exultábunt
ie, & in justítia tua
buntur.
Ténebræ non obscu-
ur à te, Dómine;
nox sicut dies illumi-
r. *Ps.* 138.
r noster.
acerd. Cognoscant
men tibi Dóminus:
solus Altíssimus in
rra. *Ps.* 82.
LAUDES.
4. *E.* Audi.
ALMUS 80.
o lætandum, qui
os cibat ex adipe
cæleſtis & de petra
ino saturat.
ultáte Deo adju-
ri nostro: * jubi-
e Deo Jacob.
psalmum, & date
m, * psaltérium
n cum cíthara.
áte in Neoménia
in insigni die so-
is vestræ;
præceptum in Is-
* & judícium Deo

ónium in Joseph
ud, cùm exíret de
ypti: * linguam
n nóverat, au-

it ab onéribus dor-
: * manus ejus in
serviérunt.
ulatióne invocasti
berávi te: * exau-
abscóndito tem-

pestátis: probávi te apud aquam contradictiónis.

Audi, pópulus meus, & contestábor te: * Israël, si audíeris me, non erit in te deus recens, neque adorábis deum aliénum.

Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui eduxi te de terra Ægypti: * diláta os tuum, & implébo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam; * & Israël non intendit mihi.

Et dimísi eos secundùm desidéria cordis eórum: * ibunt in adinventiónibus suis.

Si pópulus meus audisset me; * Israël si in viis meis ambulasset;

Pro nihilo fórsitan inimícos eórum humiliassem, * & super tribulantes eos misissem manum meam.

Inimíci Dómini mentiti sunt ei; * & erit tempus eórum in sécula.

Et cibávit eos ex ádipe frumenti; * & de petra, melle saturávit eos.

Ant. Audi, pópulus meus, & contestábor te: ego sum Dóminus Deus tuus.

Ant. 1. g. Parátum.

PSALMUS 107.

Christus in Patrem suum fidens, resurrectionem suam & regni sui dilatationem prænuntiat.

PArátum cor meum, Deus, parátum cor meum: * cantábo & psallam in glória mea.

Exurge, glória mea; exurge, pſaltérium & cíthara: * exurgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine, * & pſallam tibi in natiónibus;

Quia magna eſt ſuper cœlos miſericórdia tua, * & uſque ad nubes véritas tua.

Exaltáre ſuper cœlos, Deus; * & ſuper omnem terram glória tua.

Ant. Parátum cor meum, Deus; exurgam dilúculo: confitébor tibi, Dómine.

Ant. 6. Dómine.

Dviſio Pſalmi 107.

UT liberentur dilecti tui, [Dómine :] * ſalvum fac dexterâ tuâ, & exaudi me.

Deus locútus eſt in ſancto ſuo: * exultábo, & dívidam Síchimam, & convallem tabernaculórum dimétiar.

Meus eſt Gálaad, & meus eſt Manaſſes; * & Ephraïm ſuſcéptio cápitis mei.

Juda rex meus: * Moab lebes ſpei meæ.

In Idumæam extendam calceamentum meum: * mihi alienígenæ amíci facti ſunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me uſque in Idumæam?

Nonne tu, Deus, qui repuliſti nos? * & non exíbis, Deus, in virtútibus noſtris?

Da nobis auxílium de tribulatióne, * quia vana ſalus hóminis.

In Deo faciémus virtútem: * & ipſe ad níhilum dedúcet inimícos noſtros.

Ant. Dómine, vana ſalus hóminis: in Deo faciémus virtútem.

Ant. 8. c. Deus.

In Feriis, CANTICUM ANNÆ. 1. *Reg.* 2.

Supremam Dei poteſtatem laudans de Eccleſia Chriſto prophetat.

EXultávit cor meum in Dómino, * & exaltátum eſt cornu meum in Deo meo.

Dilatátum eſt os meum ſuper inimícos meos; * quia lætáta ſum in ſalutári tuo.

Non eſt ſanctus, ut eſt Dóminus; neque enim eſt álius extra te: * & non eſt fortis ſicut Deus noſter.

Nolíte multiplicáre loqui ſublímia, gloriantes: * recédant vétera de ore veſtro;

Quia Deus ſcientiárum Dóminus eſt, * & ipſi præparantur cogitatiónes.

Arcus fortium ſuperátus eſt; * & infirmi accincti ſunt róbore.

Repléti priùs pro pánibus ſe locavérunt; * & famélici ſaturáti ſunt:

Donec ſtérilis péperit plúrimos; * & quæ mult-

ḃbat fílios, infir-
:.
ıus mortíficat, &
: * dedúcit ad ín-
t redúcit.
nus páuperem fa-
litat: * humíliat,
'at.
at de púlvere egé-
t de stércore éle-
ɔerem;
leat cum princípi-
& sólium glóriæ

ni enim sunt cár-
ːrræ, * & pósuit
ɪs orbem.
sanctórum suórum
, & ímpii in téne-
nticescent; * quia
fortitúdine sua ro-
ur vir.
inum formidábunt
rii ejus; * & super
cœlis tonábit.
inus judicábit fines
& dabit impérium
, * & sublimábit
hristi sui.
Deus scientiárum
us est, & ipsi præ-
ır cogitatiónes.
lis, CANTICUM.
ı. *Paral.* 29.
cum fidei de supre-
majestate.
edictus es, Dómine,
us Isräël patris nos-
ab æterno in æter-

est, Dómine, mag-
tia, & poténtia, &
, atque victória; *
laus.

Cuncta enim quæ in cœlo sunt & in terra, * tua sunt.

Tuum, Dómine, regnum; * & tu es super omnes príncipes.

Tuæ divítiæ, & tua est glória: * tu dominâris ómnium.

In manu tua virtus & poténtia: * in manu tua magnitúdo, & impérium ómnium.

Nunc ígitur, Deus noster, confitémur tibi, * & laudámus nomen tuum ínclytum.]

Ant. 5. a. Annúntiat Dóminus.

PSALMUS 147.

Laudandus Deus ob sua in populum suum beneficia.

LAuda, Jerúsalem, Dóminum: * lauda Deum tuum, Sion;

Quóniam confortávit seras portárum tuárum, * benedixit fíliis tuis in te;

Qui pósuit fines tuos pacem, * & ádipe fruménti sátiat te.

Qui emittit elóquium suum terræ, * velóciter currit sermo ejus;

Qui dat nivem sicut lanam, * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystallum suam sicut buccellas: * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?

Emittet verbum suum, & liquefáciet ea: * flabit spíritus ejus, & fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob, * justítias & judícia sua Israël;

Non fecit táliter omni natióni, * & judícia sua non manifestávit eis.

Ant. Annúntiat Dóminus verbum suum Jacob, & judícia sua Israël: non fecit táliter omni natióni.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 2.

VOs genus electum, regále sacerdótium, gens sancta, pópulus acquisitiónis; ut virtútes annuntiétis ejus qui de ténebris vos vocávit in admirábile lumen suum.

HYMNUS.

DIgnas, quis, ô Deus, tibi
Laudes rependat, qui tuo
Pellis tenebras lúmine,
Salútis & monstras viam?

Tu, quam jubes, donas fidem;
Hæc cúltui præest tuo;
Hæc mentis erróres fugat;
Hæc corda sursùm dírigit.

Te destitúta spíritu
Nil pompa sacrórum juvat:
Secréta puri blándiùs
Tibi litábunt péctoris.

Vox indè cordi cónsona
Vectígal exolvet suum,
Et ad salútem líbero
Prométur ore véritas.

O, qui superbos réspuis,
Et símplices amas, Deus,
Ut crescat in nobis fides,
Cordis tumórem cómprime.

Sit summa Patri glória:
Sit summa Nato, qui fidem
Cruóre fundávit suo:
Par sit tibi laus, Spíritu[s]
Amen.

℣. Declarátio sermónum tuórum illúminat, ℟. E[t] intelléctum dat párvulis. *Ps.* 118.

Ad Benedíctus.

Ant. 3. a. Tu, puer Prophéta Altíssimi voca[beris], ad dandam scién[tiam] salútis plebi ejus. *Luc.* 1.

AD PRIMAM.

Ant. 3. *a.* Illúminet.

PSALMUS 66.

Lumen fidei cunctos populos ad Deum per Christum adducet.

DEus misereátur nostrî, & benedícat nobis: * illúminet vultum suum super nos & misereátur nostrî;

Ut cognoscámus in terra viam tuam, * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli Deus, confiteántur tibi pópuli omnes: * læténtur & exúltent gentes.

Quóniam júdicas pópulos in æquitáte, * & gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli, Deus, confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos, Deus, Deus noster, benedícat nos Deus; * & métuant eum omnes fines terræ.

L M U S 89.
'us mundi vicis-
adversa , fides
io adhæret , &
im sumit.
e , refúgium fac-
:s nobis , * à
e in generatió-

m montes fíe-
'ormarétur terra
* à século & us-
:lum tu es Deus.
:as hóminem in
n ; * & dixisti :
ini , fílii hómi-

ı mille anni ante
s , * tanquam
a quæ prætériit,
in nocte.
› níhilo haben-
ı anni erunt : *
herba tránseat.
óreat & trán-
èspere décidat ,
ırescat ;
fécimus in ira
in furóre tuo
us.
.niquitátes nos-
ıspectu tuo , *
strum in illumi-
ltûs tui ;
omnes dies nos-
nt , & in ira tua
: * anni nostri
ı meditabuntur.
ırum nostrórum
uaginta anni ; *
. potentátibus ,
'nni :
ıs eórum labor
* quóniam su-
pervénit mansuetúdo , & corripiémur.

Divisio Psalmi 89.

QUis novit potestátem iræ tuæ , * & præ timóre tuo iram tuam dinumeráre ?

Déxteram tuam sic notam fac , * & erudítos corde in sapiéntia.

Convértere , Dómine , úsquequò ? * & deprecábilis esto super servos tuos.

Repléti sumus mane misericórdiâ tuâ ; * & exultávimus , & delectáti sumus ómnibus diébus nostris.

Lætáti sumus pro diébus quibus nos humiliasti, * annis quibus vídimus mala.

Réspice in servos tuos , & in ópera tua ; * & dírige fílios eórum.

Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos : * & ópera mánuum nostrárum dírige super nos ; * & opus mánuum nostrárum dírige.

Ant. Illúminet Dóminus vultum suum super nos ; ut cognoscámus in terra viam tuam , Dómine. *Ps.* 66.

AD TERTIAM.

Ant. 4. E. Credo.

P S A L M U S 26.

Deus in Christo fidelium lumen & salus. Auxilium ejus adversùs hostes poscitur.

DOminus illuminátio mea, & salus mea ; * quem timébo.

Dóminus protector vitæ meæ ; * à quo trepidábo ?

Dum appropiant super me nocentes, * ut edant carnes meas.

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt & cecidérunt.

Si consistant adversùm me castra, * non timébit cor meum.

Si exurgat adversùm me prælium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii à Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ;

Ut vídeam voluptátem Dómini, * & vísitem templum ejus.

Quóniam abscondit me in tabernáculo suo: * in die malórum protexit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me: * & nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi & immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: * cantábo, & psalmum dicam Dómino.

Divisio Psalmi 26.

EXaudi, Dómine, vocem meam quâ clamávi ad te: * miserére meî, & exaudi me.

Tibi dixit cor meum, Exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avertas fáciem tuam à me: * ne declínes in ira à servo tuo.

Adjútor meus esto . derelinquas me, * n despícias me, Deus : táris meus;

Quóniam pater me mater mea dereliqué me: * Dóminus a assumpsit me.

Legem pone mihi, mine, in via tua; dírige me in sémitam tam propter inimícos n

Ne tradíderis mē in mas tribulántium. m quóniam insurrexérur me testes iníqui, & r títa est iníquitas sibi.

Credo vidére bona mini * in terra vivént

Expecta Dóminum, liter age; * & confor cor tuum, & sústine minum.

PSALMUS 83

Æterna Dei taberna unicum animæ fidelis derium.

QUàm dilecta tabe cula tua, Dó virtútum! * co piscit & déficit ánima in átria Dómini.

Cor meum & caro m exultavérunt in Deum vum.

Etenim passer invénit domum, * & turtu dum sibi, ubi ponat los suos.

Altária tua, Dó virtútum, * Rex me Deus meus!

Beáti qui hábitan domo tua, Dómine!

sécula seculórum laudábunt te.

Beátus vir cujus est auxílium abs te ; * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrymárum, in loco quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem : * vidébitur Deus déorum in Sion.

Dómine Deus virtútum, exaudi oratiónem meam : * áuribus pércipe, Deus Jacob.

Protector noster, áspice, Deus, * & réspice in fáciem christi tui ;

Quia mélior est dies una in átriis tuis * super míllia.

Elégi abjectus esse in domo Dei mei, * magis quàm habitáre in tabernáculis peccatórum ;

Quia misericórdiam & veritátem díligit Deus : * grátiam & glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos qui ámbulant in innocéntia : * Dómine virtútum, beátus homo qui sperat in te.

Ant. Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium. *Ps.* 26.

CAPITULUM. *Hebr.* 11.

Est fides sperandárum substántia rerum, argumentum non apparéntium.

℟. *br.* Quàm magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * Quàm abscondisti timéntibus te ! Quàm magna. ℣. Perfecisti eis * qui sperant in te. * Quàm abscondisti. Glória Patri. Quàm magna. *Ps.* 30.

℣. Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes ; ℟. Sed non ut lex tua. *Ps.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 8. *G.* Veníte, fílii.

PSALMUS 22.

Mensam in conspectu fidelium suorum paravit Deus.

Dominus regit me, & nihil mihi déerit : * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me : * ánimam meam convertit.

Deduxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suum.

Nam & si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala ; * quóniam tu mecum es.

Virga tua & báculus tuus, * ipsa me consoláta sunt.

Parasti in conspectu meo mensam, * adversùs eos qui tríbulant me.

Impinguasti in óleo caput meum : * & calix meus inébrians quàm præclárus est !

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ ;

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

PSALMUS 33.

Deus semper benedicendus : non est inopia timentibus eum.

BEnedícam Dóminum in omni témpore : * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuéti, & lætentur.

Magnificáte Dóminum mecum ; * & exaltémus nomen ejus in idipsum.

Exquisívi Dóminum ; & exaudívit me, * & ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, & illuminámini ; * & fácies vestræ non confundentur.

Iste pauper clamávit ; & Dóminus exaudívit eum, * & de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immittet ángelus Dómini in circúitu timéntium eum ; * & erípiet eos.

Gustáte, & vidéte quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir qui sperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes sancti ejus ; * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt & esuriérunt ; * inquirentes autem Dóminum non minuentur omni bono.

Divisio Psalmi 33.

VEníte, fílii, audíte me : * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam, * díligit dies vidére bonos ?

Próhibe linguam tuam à malo ; * & lábia tua ne loquantur dolum.

Diverte à malo, & fac bonum : * inquíre pacem, & perséquere eam.

Oculi Dómini super justos, * & aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super facientes mala, * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi ; & Dóminus exaudívit eos ; * & ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis qui tribuláto sunt corde, * & húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum ; * & de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima, * & qui odérunt justum, delinquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum ; * & non delinquent omnes qui sperant in eo.

Ant. Veníte, fílii, audíte me : timórem Dómini docébo vos. *Ps.* 33.

CAPITULUM. *Jac.* 2.

SIcut corpus sine spíritu mórtuum est, ita & fides sine opéribus mórtua est.

℣. Greſſus meos dí-
Dómine, * Secun-
ɔquium tuum. Greſ-
os. ℣. Ut cuſtó-
' mandáta tua,
undùm elóquium
Glória Patri. Greſ-
s.
ɔnitátem, & diſ-
ı, & ſciéntiam
; ℟. Quia man-
s crédidi. Pſ. 118.
NONAM.
t. a. Adjútor meus.
ALMUS 69.
ıdverſa hujus mun-
ilium & ſalutem
ides inſtanter pe-

us, in adjutórium
ıeum intende: *
Dómine, ad adju-
me feſtína.
ndantur & reve-
, * qui quærunt
meam.
ntur retrorsùm,
:ſcant, * qui vo-
i mala.
ntur ſtatìm eru-
:, * qui dicunt
ıge, euge.
nt & lætentur
mnes qui quæ-
; * & dicant ſem-
gnificétur Dómi-
ı díligunt ſalutáre

:rò egénus & pau-
; * Deus, ád-

r meus & liberá-
s es tu; * Dó-
e moréris.

PSALMUS 79.

Cunctarum hujus vitæ ærumnarum finem per Chriſti adventum fides poſcit.

QUi regis Iſraël, intende; * qui dedúcis velut ovem Joſeph.

Qui ſedes ſuper Chérubim, * manifeſtáre coram Ephraïm, Bénjamin, & Manaſſe.

Excita poténtiam tuam, & veni: * ut ſalvos fácias nos.

Deus, converte nos, & oſtende fáciem tuam; * & ſalvi érimus.

Dómine Deus virtútum, * quouſquè iraſcéris ſuper oratiónem ſervi tui?

Cibábis nos pane lacrymárum, * & potum dabis nobis in lácrymis in menſúra?

Poſuiſti nos in contradictiónem vicínis noſtris; * & inimíci noſtri ſubſannavérunt nos.

Deus virtútum, converte nos, & oſtende fáciem tuam; * & ſalvi érimus.

Diviſio Pſalmi 79.

[D]Omine,] víneam de Ægypto tranſtuliſti: * ejeciſti gentes, & plantaſti eam.

Dux itíneris fuiſti in conſpectu ejus: * plantaſti radíces ejus, & implévit terram.

Opéruit montes umbra ejus, * & arbuſta ejus cedros Dei.

Extendit pálmites ſuos

usquè ad mare ; * & usquè ad flumen propágines ejus.

Ut quid destruxisti macériam ejus ; * & vindémiant eam omnes qui prætergrediuntur viam ?

Extermínávit eam aper de sylva , * & singuláris ferus depastus est eam.

Deus virtútum , convértere : * réspice de cœlo , & vide, & vísita víneam istam.

Et pérfice eam quam plantávit déxtera tua , * & super fílium hóminis quem confirmasti tibi.

Incensa igni , & suffossa : * ab increpatióne vultûs tui períbunt.

Fiat manus tua super virum déxteræ tuæ , * & super fílium hóminis quem confirmasti tibi.

Et non discédimus à te : * vivificábis nos , & nomen tuum invocábimus.

Dómine Deus virtútum , converte nos, & ostende fáciem tuam; * & salvi érimus.

Ant. Adjútor meus & liberátor meus es tu : Dómine , ne moréris.

CAPITULUM. *Rom.* 4.

CRedenti in eum qui justíficat ímpium , reputátur fides ejus ad justítiam , secundùm propósitum grátiæ Dei.

℟. *br.* Salvávit eos Dóminus , * Et credidérunt verbis ejus. Salvávit. ℣. Et laudavérunt * laudem ejus , * Et credidérunt. Glória Patri. Salvávit. *Ps.* 105.

℣. In conspectu
revelávit justítian
℟. Recordátus e
córdiæ suæ. *Ps.* 9

AD VESPE

Ant. 2. Crédi

PSALMUS

Calix salutaris
dus : vota Dom.
denda.

CRédidi, prop
locútus sum
autem hu
sum nimìs.

Ego dixi in excel
Omnis homo men

Quid retríbuar
no * pro ómnibus
tríbuit mihi ?

Cálicem salutá
piam , * & non
mini invocábo.

Vota mea Dóm
dam coram omni
ejus : * pretiósa
pectu Dómini mo
tórum ejus.

O Dómine ,
servus tuus : * e
tuus , & fílius an

Dirupisti víncul
tibi sacrificábo
laudis, & nomen
invocábo.

Vota mea Dóm
dam in conspect
pópuli ejus , *
domûs Dómini ,
tuî , Jerúsalem.

Ant. Crédidi ,
quod locútus su
autem humiliátus
mìs.

Ant. 1. g. Co

LMUS 137.
ericordia & veri-
ulum suum cele-

ébor tibi, Dó-
, in toto corde
quóniam audisti
s mei.
pectu Angelórum
bi: * adorábo ad
sanctum tuum,
nfitébor nómini
misericórdia tua
te tua; * quó-
agnificasti super
nomen sanctum

:umque die invo-
, exaudi me: *
ábis in ánima mea

:antur tibi, Dó-
nnes reges terræ;
audiérunt ómnia
s tui.
tent in viis Dó-
quóniam magna
Dómini;
am excelsus Dó-
& humília réspi-
. alta à longè cog-

ulávero in médio
ónis, vivificábis
super iram ini-
meórum exten-
num tuam, &
ne fecit déxtera

us retríbuet pro
Dómine, miseri-
ua in séculum:
inuum tuárum ne

Ant. Confitébor nómini tuo, Dómine, super misericórdia tua & veritáte tua.

Ant. 7. d. Generátio.

PSALMUS 144.

Dei magnitudo & beneficentia celebrantur.

EXaltábo te, Deus meus rex; * & benedícam nómini tuo in séculum, & in séculum séculi.

Per síngulos dies benedícam tibi; * & laudábo nomen tuum in séculum, & in séculum séculi.

Magnus Dóminus, & laudábilis nimis; * & magnitúdinis ejus non est finis.

Generátio & generátio laudábit ópera tua, * & poténtiam tuam pronuntiábunt.

Magnificéntiam glóriæ sanctitátis tuæ loquentur, * & mirabília tua narrábunt.

Et virtútem terribílium tuórum dicent, * & magnitúdinem tuam narrábunt.

Memóriam abundántiæ suavitátis tuæ eructábunt, * & justítiâ tuâ exultábunt.

Ant. Generátio & generátio laudábit ópera tua, & poténtiam tuam pronuntiábunt.

Ant. 4. D. Fidélis.

Divisio Psalmi 144.

MIserátor & miséricors Dóminus; * pátiens, & multùm miséricors.

Suávis Dóminus univérsis, * & miseratiónes ejus super ómnia ópera ejus.

Confiteantur tibi, Dómine, ómnia ópera tua; * & sancti tui benedícant tibi.

Glóriam regni tui dicent, * & poténtiam tuam loquentur;

Ut notam fáciant filiis hóminum poténtiam tuam, * & glóriam magnificéntiæ regni tui.

Regnum tuum, regnum ómnium seculórum; * & dominátio tua in omni generatióne & generatióne.

Fidélis Dóminus in ómnibus verbis suis, * & sanctus in ómnibus opéribus suis.

Allevat Dóminus omnes qui córruunt, * & érigit omnes elísos.

Oculi ómnium in te sperant, Dómine; * & tu das escam illórum in témpore opportúno.

Aperis tu manum tuam, * & imples omne ánimal benedictióne.

Ant. Fidélis Dóminus in ómnibus verbis suis, & sanctus in ómnibus opéribus suis.

Ant. 8. c. Prope est Dóminus.

Altera divisio Psalmi 144.

JUstus Dóminus in ómnibus viis suis, * & sanctus in ómnibus opéribus suis.

Prope est Dóm
nibus invocántibu
ómnibus invocánt
in veritáte.

Voluntátem ti
se faciet, & de
nem eórum exáud
salvos fáciet eos.

Custódit Dómin
diligentes se, &
peccatóres disperc

Laudatiónem D
quétur os meum: *
dícat omnis caro
sancto ejus in sécu
in séculum séculi.

Ant. Prope est
nus ómnibus invo
eum in veritáte.

CAPITULUM. R

COrde créditur
tiam, ore aut
féssio fit ad salúte
enim Scriptúra:
qui credit in illu
confundétur. Non
distínctio Judæi &
Nam idem Dómi
nium, dives in o
invocant illum.

HYMNU

O Fortis, ô
Deus,
Salútis auctor, t
Nostris potenter
Germen salútis, c
Hinc omne rob
mus:
Hæc arma nobis;
nus
Protecta scuto,
Retundet hostis s
Hinc fúndimus pr
Sacri sub umbra

ur ſpes ómnium
is pignore.
s illo nómine,
ɪs feres opem;
, ſanctam dége-

ːturpet fidem.
Patri, laus Fílio:
ɪi laus, Spíritus,
: quem córdibus
nis véritas.
l.
neum annuntiá-
m tuam, ℟. Totâ
re tuum. *Pſ.* 70.
Magníficat.
G. Potens eſt Dó-
: ſanctum nomen
, I.
IPLETORIUM.
℣. Salvum me fac,

LMUS II.
n paucitas: elo-
Domini ſumma fi-

m me fac, Dó-
, quóniam de-
ſanctus; * quó-
ːnútæ ſunt veritá-
· hóminum.
úti ſunt unuſquiſ-
ximum ſuum: *
óſa, in corde &
íti ſunt.
lat Dóminus uni-
ia dolóſa, * &
magníloquam;
cérunt: Linguam
magnificábimus,
ra à nobis ſunt: *
er dóminus eſt?
r miſériam ínɔ-
gémitum páupe-
rum, * nunc exurgam,
dicit Dóminus.

Ponam in ſalutári: * fi-
duciáliter agam in eo.

Elóquia Dómini, eló-
quia caſta: * argentum
igne examinátum, probá-
tum terræ, purgátum ſép-
tuplum.

Tu, Dómine, ſervábis
nos; * & cuſtódies nos à
generatióne hac in ætér-
num.

In circúitu ímpii ámbu-
lant: * ſecundùm altitú-
dinem tuam multiplicaſti
fílios hóminum.

PSALMUS 38.

*Hujus vitæ vanitas & mi-
ſeria: Divinum poſtulatur
ſubſidium.*

DIxi: Cuſtódiam vias
meas, * ut non de-
linquam in lingua mea.

Póſui ori meo cuſtódiam,
* cùm conſíſteret peccátor
adversùm me.

Obmútui, & humiliátus
ſum, & ſílui à bonis; * &
dolor meus renovátus eſt.

Concáluit cor meum intra
me, & in meditatióne mea
exardeſcet ignis: * locú-
tus ſum in lingua mea.

Notum fac mihi, Dó-
mine, finem meum, & nú-
merum diérum meórum,
quis eſt; * ut ſciam quid
deſit mihi.

Ecce menſurábiles po-
ſuiſti dies meos: * & ſubſ-
tántia mea tanquam níhi-
lum ante te.

Verúmtamen univerſa vá-

nitas, * omnis homo vivens.

Verúmtamen in imágine pertransit homo; * sed & frustrà conturbátur.

Thesaurízat, * & ignórat cui congregábit ea.

Et nunc quæ est expectátio mea? nonne Dóminus? * & substántia mea apud te est.

Divisio Psalmi 38.

AB ómnibus iniquitátibus meis érue me: * oppróbrium insipienti dedisti me.

Obmútui, & non apérui os meum; * quóniam tu fecisti.

Amove à me plagas tuas: * à fortitúdine manûs tuæ ego deféci in increpatiónibus.

Propter iniquitátem corripuisti hóminem, & tabéscere fecisti sicut aráneam ánimam ejus: * verúmtamen vanè conturbátur omnis homo.

Exaudi oratiónem meam, Dómine, & deprecatiónem meam: * áuribus pércipe lácrymas meas.

Ne síleas, quóniam ádvena ego sum apud te, & peregrínus, * sicut omnes patres mei.

Remitte mihi ut refrígerer: * priusquàm ábeam, & ampliùs non ero.

Ant. Salvum me fac, Dómine, quóniam diminútæ sunt veritátes à fíliis hóminum. *Ps.* 11.

FERIA SE

AD OFFICIUM

Invit. Deum a in tribulatiónibu níte, adorémus.

Ps. 94. Veníte.

HYMNU

JAm sánctius mo
Tecum, Deus
rans:
Mundo recenti pr
Tibíque præcóne:
Homo creátur: h
Cœlestis oris hali
Succendis, & vi
Spiráre das imági
Ergo per omnes
Tellúris omnes &
Regnábit: at m
Deo minórem se
Heu, cæca co
vitas!
Jugum rebellis éx
Deo superbus ne
Æquáre pulvis vé
Hinc quanta
cohors
Incumbit orbi pé
O Christe, ni fer
Spes tota fontes d
Qui nos creávit, l
Laus, qui redémi
Flamen labóres sú
Par sit tibi laus &
Amen.

Ant. 7. b. Contrist

PSALMUS

Iniquos manet i justos gloria.

QUid gloriá lítia, * q es in iniqu

Totâ die tiam cogitávit lin

* sicut novácula acúta fecísti dolum.

Dilexísti malítiam super benignitátem, * iniquitátem magis quàm loqui æquitátem.

Dilexísti ómnia verba præcipitatiónis, lingua dolósa: * proptéreà Deus déstruet te in finem.

Evellet te, & emigrábit te de tabernáculo tuo, * & radícem tuam de terra viventium.

Vidébunt justi, & timébunt, & super eum ridébunt; * & dicent: Ecce homo qui non pósuit Deum adjutórem suum;

Sed sperávit in multitúdine divitiárum suárum, * & præváluit in vanitáte sua.

Ego autem sicut olíva fructífera in domo Dei: * sperávi in misericórdia Dei in ætérnum, & in séculum séculi.

Confitébor tibi in séculum, quia fecísti; * & expectábo nomen tuum, quóniam bonum est in conspectu sanctórum tuórum.

PSALMUS 54.

Justus ab iniquis vexatus & ab ipsis familiaribus maledictus, in Deo spem suam ponit.

Exaudi, Deus, oratiónem meam, & ne despéxeris deprecatiónem meam: * inténde mihi, & exaudi me.

Contristátus sum in exercitatióne mea, * & conturbátus sum à voce inimíci, & à tribulatióne peccatóris;

Quóniam declinavérunt in me iniquitátes, * & in ira molesti erant mihi.

Cor meum conturbátum est in me, * & formído mortis cécidit super me.

Timor & tremor venérunt super me, * & contexérunt me ténebræ.

Et dixi: Quis dabit mihi pennas sicut colúmbæ? * & volábo, & requiéscam.

Ecce elongávi fúgiens, * & mansi in solitúdine.

Expectábam eum qui salvum me fecit * à pusillanimitáte spíritûs & tempestáte.

Præcípita, Dómine, dívide linguas eórum; * quóniam vidi iniquitátem & contradictiónem in civitáte.

Die ac nocte circúmdabit eam super muros ejus iníquitas; * & labor in médio ejus, & injustítia.

Et non defécit de platéis ejus * usúra & dolus.

Quóniam si inimícus meus maledixisset mihi, * sustinuissem útique;

Et si is qui óderat me, super me magna locútus fuisset, * abscondissem me fórsitan ab eo.

Tu verò, homo unánimis, * dux meus & notus meus,

Qui simul mecum dulces

capiébas cibos ; * in domo Dei ambulávimus cum consensu.

Véniat mors super illos, * & descendant in infernum viventes ;

Quóniam nequítiæ in habitáculis eórum, * in médio eórum.

Ego autem ad Deum clamávi ; * & Dóminus salvábit me.

Divisio Psalmi 54.

VEspere, & mane, & merídie narrábo & annuntiábo ; * & exáudiet vocem meam.

Rédimet in pace ánimam meam ab his qui appropinquant mihi ; * quóniam inter multos erant mecum.

Exáudiet Deus, & humiliávit illos, * qui est ante sécula.

Non enim est illis commutátio, & non timuérunt Deum : * extendit manum suam in retribuendo.

Contaminavérunt testamentum ejus, divísi sunt ab ira vultûs ejus ; * & appropinquávit cor illíus.

Mollít i sunt sermónes ejus super óleum ; * & ipsi sunt jácula.

Jacta super Dóminum curam tuam ; & ipse te enútriet : * non dabit in æternum fluctuatiónem justo.

Tu verò, Deus, * dedúces eos in pú.e.m intér:.̂s.

Viri sánguinum & dolósi non dimidiábunt dies suo[illegible] * ego autem sperábo in t[illegible] Dómine.

Ant. Contristátus sum [illegible] exercitatióne mea, & co[illegible] turbátus sum ; quóniam d[illegible] clinavérunt in me iniqu[illegible] tátes. *Ps.* 54.

Ant. 2. Ab insurgént[illegible] bus in me.

PSALMUS 58.

Christus morti tradit[illegible] Patrem suum orat : Jud[illegible] incredulis dispersionem pr[illegible] nuntians, regnumque suu[illegible] super gentes.

ERipe me de inimi[illegible] meis, Deus meus [illegible] & ab insurgéntibus in [illegible] líbera me.

Eripe me de operán[illegible] bus iniquitátem, * & [illegible] viris sánguinum salva me.

Quia ecce cepérunt áni[illegible] mam meam : * irruéru[illegible] in me fortes.

Neque iníquitas me[illegible] neque peccátum meum[illegible] Dómine ; * sine iniquitá[illegible] cucurri, & direxi.

Exurge in occur[illegible] meum, & vide ; * & t[illegible] Dómine Deus virtútum[illegible] Deus Israël.

Intende ad visitand[illegible] omnes gentes : * non mis[illegible] reáris ómnibus qui opera[illegible] tur iniquitátem.

Convertentur ad vésp[illegible] ram ; * & famem patie[illegible] tur ut canes, & circuíbu[illegible] civitátem.

Ecce loquentur in or[illegible] suo, & gládius in lábi[illegible] eórum ; *

; * quóniam quis
: ?
u, Dómine, deridé-
: * ad nihilum de-
omnes gentes.
itúdinem meam ad
ódiam, quia Deus
or meus es : * Deus
misericórdia ejus
iet me.
visio Psalmi 58
us ostendet mihi su-
r inimícos meos : *
idas eos, nequando
cantur pópuli mei.
erge illos in virtúte
& depóne eos, pro-
neus, Dómine.
ctum oris eórum,
em labiórum ipsó-
& comprehendan-
upérbia sua.
execratióne & men-
annuntiabuntur in
imatióne ; * in ira
imatiónis, & non

cient quia Deus do-
itur Jacob, * & fi-
erræ.
vertentur ad véspe-
* & famem patientur
es, & circuíbunt
tem.
dispergentur ad man-
dum ; * si verò non
t saturáti, & mur-
unt.
autem cantábo for-
iem tuam, * & exul-
mane misericórdiam
;
a factus es susceptor
& refúgium meum *

in die tribulatiónis meæ.

Adjútor meus, tibi psallam, quia Deus susceptor meus es : * Deus meus, misericórdia mea.

PSALMUS 60.

Spes nostra Deus, turris fortitudinis à facie inimici.

EXaudi, Deus, deprecatiónem meam ; * intende oratióni meæ.

A fínibus terræ ad te clamávi, dum anxiarétur cor meum : * in petra exaltasti me.

Deduxisti me, quia factus es spes mea, * turris fortitúdinis à fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sécula : * prótegar in velamento alárum tuárum ;

Quóniam tu, Deus meus, exaudisti oratiónem meam, * dedisti hæreditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjícies, * annos ejus usque in diem generatiónis & generatiónis.

Pérmanet in æternum in conspectu Dei : * misericórdiam & veritátem ejus quis requíret ?

Sic psalmum dicam nómini tuo in séculum séculi, * ut reddam vota mea de die in diem.

Ant. Ab insurgéntibus in me líbera me, Dómine ; quia irruérunt in me fortes. *Ps.* 58.

AD LAUDES.

Ant. 1. a. Auribus.

PSALMUS 53.

Oratio justi adversus hostes animæ suæ.

DEus, in nómine tuo salvum me fac, * & in virtúte tua júdica me.

Deus, exaudi oratiónem meam; * áuribus pércipe verba oris mei;

Quóniam alièni insurrexérunt advérsum me & fortes quæsiérunt ánimam meam, * & non proposuérunt Deum ante conspectum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me; * & Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Averte mala inimícis meis; * & in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi; * & confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam bonum est.

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me; * & super inimícos meos despexit óculus meus.

Ant. Auribus pércipe, Dómine, verba oris mei; quóniam alièni insurrexérunt adversùm me.

Ant. 7. c. Deus meus.

PSALMUS 70.

Plebs fidelis in se adimplens ea quæ desunt passionum Christi, auxilium sibi à Deo postulat.

IN te, Dómine, sperávi; non confundar in ætérnum: * in justiti... líbera me, & éripe ...

Inclína ad me ... tuam, * & salva me...

Esto mihi in Deum ... tectórem, & in locum ... nítum, ut salvum m... cias; * quóniam firm... tum meum & refú... meum es tu.

Deus meus, éripe ... manu peccatóris, * ... manu contra legem ... tis, & iníqui;

Quóniam tu es pat... mea, Dómine: * ... mine, spes mea à j... túte mea.

In te confirmátus ... ex útero; de ventre ... meæ tu es protéctor ... * in te cantátio mea ... per.

Tanquam prodígium ... tus sum multis, * ... adjútor fortis.

Repleátur os meum ... de, ut cantem gl... tuam, * totâ die mag... dinem tuam.

Ne projícias me in ... pore senectútis, * cu... fécerit virtus mea, ne ... linquas me.

Quia dixérunt in... mei mihi; * & qui ... todiébant ánimam m... consílium fecérunt i... num,

Dicentes: Deus d... quit eum; persequími... comprehéndite eum ... quia non est qui erípi...

Deus, ne elongéris ...

is meus, in auxílium
respice.
fundantur & defi-
detrahentes ánimæ
: * operiantur con-
e & pudóre qui quæ-
ala mihi.
autem semper spe-
* & adjíciam super
n laudem tuam.
. Deus meus, éripe
manu peccatóris;
m tu es patiéntia

3. ℣. Lingua meâ.
visio Psalmi 70.
meum annuntiábit
stitiam tuam, * totâ
tare tuum.
tiam non cognóvi
úram, introíbo in
as Dómini: * Dó-
memorábor justí-
solíus.
, docuisti me à ju-
mea; * & usque
ronuntiábo mirabí-
;
sque in senectam &
, * Deus, ne de-
as me;
c annúntiem brá-
tuum * generatióni
uæ ventúra est,
ntiam tuam & jus-
tuam, Deus, usque
ima quæ fecisti mag-
* Deus, quis sími-
?
itas ostendisti mihi
tiónes multas, &
* & conversus,
sti me, & de abyssis
errae reduxisti me.

Multiplicasti magnificén-tiam tuam; * & conversus, consolátus es me.

Nam & ego confitébor tibi in vasis psalmi veritátem tuam, Deus: * psallam tibi in cíthara, Sanctus Israël.

Exultábunt lábia mea, cùm cantávero tibi: * & ánima mea, quam redemisti.

Sed & lingua mea totâ die meditábitur justítiam tuam, * cùm confúsi & revériti fúerint qui quærunt mala mihi.

Ant. Lingua meâ totâ die meditábitur justítiam tuam, cùm confúsi & revériti fúerint qui quærunt mala mihi.

Ant. 8. G. Cùm irátus fúeris.

In Feriis, CANTICUM HABACUC. *Cap.* 3.

Prophetia de Christi & Ecclesiæ Passionibus & victoriis.

DOmine, audívi auditiónem tuam, * & tímui.

Dómine, ópus tuum: * in médio annórum vivífica illud.

In médio annórum notum fácies: * cùm irátus fúeris, misericórdiæ recordáberis.

Deus ab Austro véniet, * & Sanctus de monte Pharan.

Opéruit cœlos glória ejus, * & laudis ejus plena est terra.

Splendor ejus ut lux erit, córnua in mánibus ejus: * ibi abscóndita est fortitúdo ejus.

Ante fáciem ejus ibit mors; * & egrediétur diábolus ante pedes ejus.

Stetit, & mensus est terram: * aspexit, & dissolvit gentes; & contríti sunt montes sǽculi.

Incurváti sunt colles mundi * ab itinéribus æternitátis ejus.

Pro iniquitáte vidi tentória Æthiópiæ: * turbabuntur pelles terræ Mádian.

Numquid in flumínibus irátus es, Dómine? * aut in flumínibus furor tuus? vel in mari indignátio tua?

Qui ascendes super equos tuos, * & quadrígæ tuæ salvátio;

Súscitans suscitábis arcum tuum: * juramenta tríbubus quæ locútus es.

Flúvios scindes terræ: vidérunt te, & doluérunt montes; * gurges aquárum tránsiit.

Dedit abyssus vocem suam: * altitúdo manus suas levávit.

Sol & luna stetérunt in habitáculo suo: * in luce sagittárum tuárum ibunt, in splendóre fulgurantis hastæ tuæ.

In frémitu conculcábis terram: * & in furóre obstupefácies gentes.

Egressus es in salútem pópuli tui, * in sa[lútem] cum christo tuo.

Percussisti caput de[domo] ímpii; * denudasti f[unda]mentum ejus usque a[d col]lum.

Maledixisti sceptri[s ejus,] cápiti bellatórum e[jus,] veniéntibus ut tur[bo ad] dispergendum me.

Exultátio eórum, [sicut] ejus qui dévorat páu[perem] in abscóndito.

Viam fecisti in mar[i equis] tuis, * in luto aq[uárum] multárum.

Audívi, & contu[rbátus] est venter meus: * [a voce] contremuérunt lábia [mea].

Ingrediátur putré[do in] óssibus meis, * & [subter] me scáteat;

Ut requiescam in [die tri]bulatiónis, * ut asc[éndam] ad pópulum accinctu[m nos]trum.

Ficus enim non [flore]bit; * & non erit g[ermen] in víneis.

Mentiétur opus oli[væ,] & arva non ásferent c[ibum].

Abscindétur de ov[ili pe]cus; * & non erit a[rmen]tum in præsépibus.

Ego autem in D[ómino] gaudébo, * & exult[ábo in] Deo Jesu meo.

Deus Dóminus, for[titúdo] mea; * & ponet [pedes] meos quasi cervórum[.]

Et super excelsa m[ea de]ducet me victor * in [psal]mis canentem.

Ant. Cùm irátus f[úeris]

e, misericórdiæ re-
ris.
stis, CANTICUM.
Isaïæ 26.
*superbos humilia-
ltabit humiles.*
fortitúdinis nos-
Sion : * Salvátor
in ea murus &
ále.
e portas, * & in-
gens justa, cus-
eritátem.
error ábiit : ser-
em ; * pacem,
e sperávimus.
is in Dómino in
ernis, * in Dó-
forti in perpé-

curvábit habitan-
elso, * civitátem
humiliábit.
ábit eam usque ad
* détrahet eam
púlverem.
cábit eam pes, *
peris, gressus ege-

justi recta est, *
lis justi ad ambu-

émita judiciórum
Dómine, sustinúi-
* nomen tuum,
ále tuum in desi-
næ.
nea desiderávit te
* sed & spíritu
ræcórdiis meis de
lábo ad te.
eris judícia tua in
justítiam discent
es orbis.

Misereámur ímpio, & non discet justítiam : * in terra sanctórum iníqua gessit, & non vidébit glóriam Dómini.

Dómine, exaltétur manus tua ; * & non vídeant :

Vídeant, & confundantur zelantes pópuli ; * & ignis hostes tuos dévoret.

Dómine, dabis pacem nobis ; * ómnia enim ópera nostra operátus es nobis.

Ant. 4. *D.* Laudábo.

PSALMUS 145.

Laudandus Deus, qui facit judicium injuriam patientibus.

LAuda, ánima mea, Dóminum : * laudábo Dóminum in vita mea ; psallam Deo meo quámdiu fúero.

Nolíte confídere in princípibus ; * in fíliis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, & revertétur in terram suam : * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsíus ; * qui fecit cœlum & terram, mare, & ómnia quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in séculum, facit judícium injúriam patiéntibus, * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compedítos : * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elísos, * Dóminus díligit justos.

Dóminus custódit ádvenas: pupillum & víduam suscípiet; * & vias peccatórum disperdet.

Regnábit Dóminus in sécula: * Deus tuus, Sion, in generatiónem & generatiónem.

Ant. Laudábo in vita mea Dóminum, qui facit judícium injúriam patiéntibus.

CAPITULUM. *Is.* 33.

Dómine, miserére nostrî; te enim expectávimus: esto bráchium nostrum in mane, & salus nostra in témpore tribulatiónis.

HYMNUS.

Ultrícibus nos úndiquè
Dum sáucias telis, Deus,
Quis ferre, te præter, queat
Mœréntibus solátium?

Mundus facessat: nihil opis
Favóre præstat fútili:
Fallácibus quin ásperat
Alitque fomentis malum.

Flagella nos terrent tua;
Non illa spem demunt tamen:
Quæ ferre nos jubes, Pater,
Fiunt medéla vulnerum.

At ímpetus libídinum
Ferocientes cómprime:
Hæc vera nos vexant mala,
Sanáre quæ solus potes.

Quid ergo cessas? ingruunt
Intùs foríſque prælia;
Hosti-ne præda mens erit
Christi redemptâ sánguine?

Audis precantes
Spes blanda ja
redit:
O Christe, tetros
Mortis pavóres d
Sit Trinitáti g
Quæ sic flagellis q
Exercet, ut clen
Rursùm recordéti
Amen.

℣. Exultábo n
sericórdiam tuam
factus es suscepte
die tribulatiónis.

Ad Benedic

Ant. 8. G. P
misericórdiæ Dei
sitávit nos Orien
illumináre his qu
bris & in umb
sedent. *Luc.* 1.

AD PRIM

Ant. 3. g. Ex

PSALM

Ecclesia priora
beneficia recolen
rioraque expone
opem sibi à Deo

Deus, áu
tris audí
tres nost
tiavérunt nobis *
operátus es in
rum, & in diébu

Manus tua gen
didit, & planta
afflixisti pópulos
listi eos.

Nec enim in
possedérunt terr
bráchium eórum
vávit eos.

Sed déxtera tu
chium tuum, &

tûs tui, * quóniam
cuisti in eis.
s ipse rex meus, &
iens, * qui mandas
Jacob.
: inimícos nostros
imus cornu, * &
ne tuo spernémus
ntes in nobis.
enim in arcu meo
, & gládius meus
vábit me.
:i enim nos de affli-
tnos, * & odien-
confudisti.
sio Psalmi 43.
o laudábimur totâ
* & in nómine
itébimur in sécu-

autem repulisti, &
ti nos; * & non
is, Deus, in vir-
nostris.
sti nos retrorsùm
nícos nostros; * &
runt nos, diripié-
i.
nos tanquam oves
, * & in géntibus
ti nos.
isti pópulum tuum
tio, * & non fuit
lo in commutatió-
rum.
sti nos oppróbrium
nostris, * subsan-
n & derísum his
in circúitu nostro.
sti nos in similitú-
géntibus, * com-
em cápitis in pópu-

die verecúndia mea

contra me est, * & confú-
sio faciéi meæ coopéruit
me,

A voce exprobrantis &
obloquentis, * à fácie ini-
míci & persequentis.

Hæc ómnia venérunt su-
per nos; nec oblíti sumus
te, * & iníquè non égi-
mus in testamento tuo.

Et non recessit retrò cor
nostrum, * & declinasti
sémitas nostras à via tua;

Quóniam humiliasti nos
in loco afflictiónis, * &
coopéruit nos umbra mor-
tis.

Altera divisio Psalmi 43.

SI oblíti sumus nomen
Dei nostri, & si ex-
pándimus manus nostras ad
deum aliénum.

Nonne Deus requíret
ista? * ipse enim novit
abscóndita cordis.

Quóniam propter te mor-
tificámur totâ die, * æsti-
máti sumus sicut oves occi-
siónis.

Exurge, quare obdor-
mis, Dómine? * exurge,
& ne repellas in finem.

Quare fáciem tuam aver-
tis? * oblivísceris inópiæ
nostræ & tribulatiónis nos-
træ?

Quóniam humiliáta est in
púlvere ánima nostra, *
conglutinátus est in terra
venter noster.

Exurge, Dómine, ádjuva
nos; * & rédime nos prop-
ter nomen tuum.

Ant. Exurge, quare ob-

dormis, Dómine? exurge, & ne repellas in finem.

AD TERTIAM.

Ant. 2. Circumdedérunt.

PSALMUS 39.

Christus mortis & inferi victor Deo jam pro se gratias agit, pro membris suis preces offert.

EXpectans expectávi Dóminum, * & inténdit mihi.

Et exaudívit preces meas, * & eduxit me de lacu misériæ, & de luto fæcis.

Et státuit super petram pedes meos, * & direxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, & timébunt; * & sperábunt in Dómino.

Beátus vir cujus est nomen Dómini spes ejus, * & non respexit in vanitátes & insánias falsas.

Multa fecisti tu, Dómine Deus meus, mirabília tua; * & cogitatiónibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Annuntiávi & locútus sum: * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrifícium & oblatiónem noluisti; * aures autem perfecisti mihi.

Holocaustum & pro peccáto non postulasti; * tunc dixi, Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me, ut fácerem voluntátem tuam: * meus, vólui, & tuam in médio cordi

Divisio Psalmi 3

ANnuntiávi jus tuam in ecclésia na; * ecce lábia me prohibébo: Dómine scisti.

Justítiam tuam no condi in corde meo: ritátem tuam & sa tuum dixi.

Non abscondi mis diam tuam & veri tuam * à concílio r

Tu autem, Dómir longè fácias misera tuas à me: * miseri tua & véritas tua s suscepérunt me.

Quóniam circumdec me mala, quorum n númerus; * compreh runt me iniquitátes & non pótui ut vidé

Multiplicátæ sunt capillos cápitis mei; cor meum derelíqui

Compláceat tibi, mine, ut éruas me Dómine, ad adjuva me réspice.

Confundántur & reantur simul, * qui runt ánimam meam áuferant eam.

Convertántur retro & revereántur, * qu lunt mihi mala.

Ferant conféstim co siónem suam, * qui d mihi: Euge, euge.

Exsúltent & lætentu

te omnes, quærentes te; dicant semper, Magétur Dóminus, qui dílut salutáre tuum.
o autem mendícus sum uper: * Dóminus sollus est mei.
djútor meus, & pror meus tu es: * Deus , ne tardáveris.
'SALMUS 57.
ristus inimicorum suoinjustitiam arguit, & indictam in ipsos præat.
verè útiquè justítiam químini, recta ju:, fílii hóminum.
nim in corde iniquioperámini; * in terra tias manus vestræ nant.
náti sunt peccatóres va, erravérunt ab : * locúti sunt falsa.
r illis secundùm simiem serpentis: * sicut surdæ, & obturanes suas;
e non exáudiet voincantántium, & i incantantis sapien-
s cónteret dentes eóore ipsórum: * monum confringet Dó-
.
nihilum devénient am aqua decurrens: ndit arcum suum, infirmentur.
t cera quæ fluit, aufe-: * supercécidit ignis, vidérunt solem.

Priusquàm intellígerent spinæ vestræ rhamnum; * sicut viventes, sic in ira absórbet eos.

Lætábitur justus, cùm víderit vindictam: * manus suas lavábit in sánguine peccatóris.

Et dicet homo: Si útiquè est fructus justo, * útiquè est Deus júdicans eos in terra.

Ant. Circumdedérunt me mala, quórum non est númerus: compláceat tibi, Dómine, ut éruas me. *Ps.* 39.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 1.

SUpra modum graváti súmus supra virtútem, ita ut tædéret nos étiam vívere. Sed ipsi in nobismetipsis responsum mortis habúimus, ut non simus fidentes in nobis, sed in Deo qui súscitat mórtuos; qui de tantis perículis nos erípuit, & éruit; in quem sperámus quóniam & adhuc erípiet.

℟. *br.* Multiplicáti sunt, * Qui odérunt me gratis. Multiplicáti sunt. ℣. Confortáti sunt * qui persecúti sunt me injustè, * Qui odérunt me gratis. Glória Patri. Multiplicáti sunt. *Ps.* 68.

℣. Dómine, ne elongáveris auxílium tuum à me: ℟. Ad defensiónem meam cónspice. *Ps.* 21.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a Potum meum.

PSALMUS 101.

Ecclesiæ, inter hujus mundi adversa, spes in Dei Verbo per quod omnia facta sunt.

DOmine, exaudi oratiónem meam; * & clamor meus ad te véniat.

Non avertas fáciem tuam à me: * in quacumque die tribulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacumque die invocávero te, * velóciter exaudi me;

Quia defecérunt sicut fumus dies mei, * & ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percussus sum ut fœnum, & áruit cor meum; * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitûs mei * adhæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pelicáno solitúdinis: * factus sum sicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi, * & factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Totâ die exprobrábant mihi inimíci mei; * & qui laudábant me, adversùm me jurábant.

Quia cínerem tanquam panem manducábam, * & potum meum cum fletu miscébam.

A fácie iræ & indignatiónis tuæ; * quia élevans allisisti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt; * & ego sicut fœnum árui.

Tu autem Dómine, in æternum pérmanes; * & memoriále tuum in generatiónem & generatiónem.

Divisio Psalmi 101.

TU exurgens miseréberis Sion, * quia tempus miserendi ejus, quia venit tempus;

Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus, * & terræ ejus miserebuntur.

Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine, * & omnes reges terræ glóriam tuam;

Quia ædificávit Dóminus Sion, * & vidébitur in glória sua.

Respexit in oratiónem humílium, * & non sprevit precem eórum.

Scribantur hæc in generatióne áltera: * & pópulus qui creábitur, laudábit Dóminum;

Quia prospexit de excelso sancto suo: * Dóminus de cœlo in terram aspexit:

Ut audíret gémitus compeditórum, * ut sólveret fílios interemptórum;

Ut annúntient in Sion nomen Dómini, * & laudem ejus in Jerúsalem,

In conveniendo pópulos in unum, & reges, * ut sérviant Dómino.

Respondit ei in via virtu-

: * Paucitátem dié-
·órum núntia mihi.
·voces me in dimí-
um meórum : * in
·ónem & genera-
anni tui.
livifio Pſalmi 101.
tu, Dómine, ter-
ındaſti : * & ópera
tuárum ſunt cœli.
eríbunt ; * tu au-
nanes :
ıes ſicut veſtimen-
raſcent ; * & ſicut
ım mutábis eos,
ıntur.
tem idem ipſe es,
tui non defícient.
ervórum tuórum
nt ; * & ſemen eó-
culum dirigétur.
otum meum cum
ébam, à fácie iræ
atiónis tuæ, Dó-

ULUM. *Hebr.* 12.
:, tanquam fíliis,
itur [Deus] di-
li mi, noli neglí-
iplínam Dómini,
tigéris dum ab eo
: quem enim díli-
ıinus, caſtígat ;
autem omnem fí-
m récipit. In diſ-
erſeveráte.
Ego, Dómine, *
lla parátus ſum.
Et dolor meus * in
u meo ſemper : *
lla. Glória Patri.
ómine.
ómine, ante te
eſidérium meum ;

℟. Et gémitus meus à te non eſt abſcónditus. *Pſ.* 37.

AD NONAM.

Ant. 6. Deus meus.

PSALMUS 21.

Chriſtus in cruce Patrem obſecrat ut ſibi pro nobis adſit.

DEus, Deus meus, réſpice in me : quare me dereliquiſti ? * longè à ſalúte meâ verba deliƈórum meórum.

Deus meus, clamábo per diem, & non exáudies ; * & noƈte, & non ad inſipiéntiam mihi.

Tu autem in ſanƈto hábitas, * laus Iſraël.

In te ſperavérunt patres noſtri : * ſperavérunt, & liberaſti eos.

Ad te clamavérunt, & ſalvi faƈti ſunt : * in te ſperavérunt, & non ſunt confúſi.

Ego autem ſum vermis, & non homo ; * oppróbrium hóminum, & abjéctio plebis.

Omnes videntes me, deriſérunt me : * locúti ſunt lábiis, & movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum ; * ſalvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es qui extraxiſti me de ventre ; * ſpes mea ab ubéribus matris meæ.

In te projeƈtus ſum ex útero : * de ventre matris meæ Deus meus es tu.

Divisio Psalmi 21.

DEus meus ! ne discésseris à me, * quóniam tribulátio próxima est, quóniam non est qui ádjuvet.

Circumdedérunt me vítuli multi : * tauri pingues obsedérunt me.

Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápiens & rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum, * & dispersa sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tanquam cera liquescens * in médio ventris mei.

Aruit tanquam testa virtus mea, & lingua mea adhæsit fáucibus meis ; * & in púlverem mortis deduxisti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi ; * concílium malignántium obsédit me.

Fodérunt manus meas & pedes meos : * dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ipsi verò consideravérunt & inspexérunt me : * divisérunt sibi vestimenta mea, & super vestem meam misérunt sortem.

Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum à me : * ad defensiónem meam cónspice.

Erue à frámea, Deus, ánimam meam, * & de manu canis únicam meam.

Salva me ex ore leónis, * & à córnibus unicór-

nium humilitátem

Narrábo nome
frátribus meis : *
ecclésiæ laudábo t

Altera divisio Ps

QUi timétis D
laudáte eum
sum semen Ja
rificáte eum : * tí
omne semen Israë

Quóniam non
neque despéxit de
nem páuperis ; ne
fáciem suam à m
cùm clamárem a
exaudívit me.

Apud te laus m
clésia magna : *
reddam in conspec
tium eum.

Edent páuperes
rabúntur ; & la
Dóminum qui r
eum : * vivent c
rum in séculum sé

Reminiscentur &
tentur ad Dómin
versi fines terræ :
rábunt in consp
univérsæ famíliæ

Quóniam Dómi
num, * & ipse d
tur géntium.

Manducavérunt
ravérunt omnes pi
ræ : * in consp
cadent omnes qu
dunt in terram.

Et ánima mea i
* & semen meu
ipsi.

Annuntiábitur
generátio ventúr
annuntiábunt c

us pópulo qui nascé-
iem fecit Dóminus.
Deus meus, quare
eliquisti ? longè à
neâ verba delictó-
órum.
TULUM. Thren. 5.
e in perpétuum
iviscéris nostrî ? de-
nques nos in lon-
diérum ? Converte
ómine, ad te, &
mur : ínnova dies
sicut à princípio;
ciens repulisti nos,
contra nos vehe-

. Usquequò, Dó-
Obliviscéris me in
Usquequò. ℣. Us-
exaltábitur * ini-
ieus super me ? *
éris. Glória Patri.
ò. Ps. 12.
xurge, Dómine
exaltétur manus
. Ne oblivíscáris
m. Ps. 9.
ESPERAS.
. A. Supra dorsum.
LMUS 128.
& Ecclesiæ prælia
iæ.
è expugnavérunt
à juventúte mea :
icat nunc Israël.
expugnavérunt me
úte mea ; * étenim
uérunt mihi.
dorsum meum fa-
unt peccatóres : *
ivérunt iniquitá-
n.
ius justus * con-
cídit cervíces peccatórum.

Confundantur & convertantur retrorsùm * omnes qui odérunt Sion.

Fiant sicut fœnum tectórum, * quod, priusquàm evellátur, exáruit :

De quo non implévit manum suam, qui metit ; * & sinum suum, qui manípulos cólligit.

Et non dixérunt qui præteríbant : Benedíctio Dómini super vos ; * benedíximus vobis in nómine Dómini.

Ant. Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres : prolongavérunt iniquitátem suam.

Ant. 2. Posuisti.

PSALMUS 138.

Dei ubiquè præsentis & omnia cognoscentis mirabilis scientia.

Dómine, probasti me, & cognovisti me : * tu cognovisti sessiónem meam, & resurrectiónem meam.

Intellexisti cogitatiónes meas de longè : * sémitam meam & funículum meum investigasti.

Et omnes vias meas prævidisti, * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce, Dómine, tu cognovisti ómnia, novíssima & antíqua : * tu formasti me, & posuisti super me manum tuam.

Mirábilis facta est sciéntia tua ex me : * confor

táta est, & non pótero ad eam.

Quò ibo à spíritu tuo ? * & quò à fácie tua fúgiam ?

Si ascéndero in cœlum, tu illîc es : * si descéndero in infernum, ades :

Si súmpsero pennas meas dilúculo, * & habitávero in extrémis maris ;

Etenim illùc manus tua dedúcet me, * & tenébit me déxtera tua.

Et dixi : Fórsitan ténebræ conculcábunt me ; * & nox illuminátio mea in delíciis meis.

Quia ténebræ non obscurabuntur à te ; & nox sicut dies illuminábitur : * sicut ténebræ ejus, ita & lumen ejus.

Quia tu possedísti renes meos : * suscepísti me de útero matris meæ.

Ant. Posuísti super me manum tuam, Dómine : quò à fácie tua fúgiam ?

Ant. 6. Contébor tibi.

Divisio Psalmi 138.

CONfitébor tibi, [Dómine] quia terribíliter magnificátus es ; * mirabília ópera tua, & ánima mea cognóscit nimìs.

Non est occultátum os meum à te, quod fecísti in occulto ; * & substántia mea in inferióribus terræ.

Imperféctum meum vidérunt óculi tui ; & in libro tuo omnes scribentur : * dies formabuntur, & nemo in eis.

Mihi autem nir
rificáti sunt am
Deus : * nimìs
tus est principátu

Dinumerábo ec
per arénam multi
tur : * exurrexi,
sum tecum.

Si occíderis, D
catóres : * viri sán
declináte à me ;

Quia dícitis in c
ne : * Accípient
táte civitátes tuas

Nonne qui od
Dómine, óderam
per inimícos tuos
bam ?

Perfécto ódio c
los ; * & inimíci
mihi.

Proba me, Deu
cor meum : *
me, & cognosc
meas ;

Et vide si via i
in me est, * &
in via æterna.

Ant. Confitébor
mine, quia t
magnificátus es
mea cognóscit ni

Ant. 3. b. Cu
Dómine.

PSALMUS

Se ab improbi
precatur Ecclesia.

ERipe me, Dó
hómine mal
viro iníquo éripe

Qui cogitavéru
tátes in corde :
constituébant pr

Acuérunt lingu

ıentis : * venénum
sub lábiis eórum.
di me, Dómine,
ı peccatóris ; * &
nibus iníquis éripe

ogitavérunt sup-
gressus meos : *
runt superbi lá-
ihi.
:s extendérunt in
* juxtà iter scán-
suérunt mihi.
nino : Deus meus
xaudi, Dómine,
›recatiónis meæ.
ustódi me, Dó-
manu peccatóris.
c. Dómine, Dó-

› *Psalmi* 139.
ne, Dómine, vir-
salútis meæ, *
ti super caput
die belli.
las me Dómine,
ɔ meo peccatóri :
érunt contra me;
quas me, ne fortè
r.
:ircúitûs eórum ;
.biórum ipsórum
ıs.
super eos carbó-
nem dejícies eos ;
iis non subsistent.
;uósus non dirigé-
a : * virum injus-
. cápient in inté-

'i quia fáciet Dó-
ícium ínopis, *
am páuperum.
.men justi confi-
tebuntur nómini tuo ; * & habitábunt recti cum vultu tuo.

Ant. Dómine, Dómine, virtus salútis meæ, ne derelinquas me.

CAPITULUM. *Hebr.* 12.

DEponentes omne pondus & circumstans nos peccátum, per patiéntiam currámus ad propósitum nobis certámen ; aspicientes in auctórem fídei & consummatórem Jesum, qui, propósito sibi gáudio, sustínuit crucem, confusióne contemptâ.

HYMNUS.

LUgéte, pacis Angeli :
Mortális en ultrò Deus,
Culpæ gerens imáginem,
Pœnam nocentûm sústinet.
Amóris ô miráculum !
O cordis humáni stupor !
Insons Deus neci datur ;
Pigébit & sontes pati !
Nos sempiternis crux tua,
O Christe, flammis éruit :
Hîc ure vindex, hîc seca,
Parcas in æternum modò.
Caro reclámat ; sed Patris
Urget voluntas : nos tuâ
Virtúte da fortes sequi,
Jesu, quod exemplo doces.
Livóre sanátos tuo,
Tuóque lotos sánguine,
Peccando ne novam sinas
Paráre nos tibi crucem.
Qui Fílium tradit, Patri,
Natóque sit laus víctimæ :
Par sit tibi laus, qui sacram
Succendis aram, Spíritus.
Amen.

℣. Clamávi ad te, Dó-

mine, totâ die ℟. Expandi ad te manus meas. *Pſ.* 87.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. Fecit Dóminus poténtiam in bráchio ſuo : diſperſit ſuperbos mente cordis ſui. *Luc.* 1.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 2. Ne derelinquas me.

PSALMUS 37.

Mala hujus vitæ ſuſtinenda ad obtinendam peccatorum veniam.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me ;

Quóniam ſagittæ tuæ infixæ ſunt mihi, * & confirmaſti ſuper me manum tuam.

Non eſt sánitas in carne mea à fácie iræ tuæ : * non eſt pax óſſibus meis à fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ ſupergreſſæ ſunt caput meum : * & ſicut onus grave gravátæ ſunt ſuper me.

Putruérunt & corruptæ ſunt cicatríces meæ, * à fácie inſipiéntiæ meæ.

Miſer factus ſum & curvátus ſum uſque in finem : * totâ die contriſtátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti ſunt illuſiónibus ; * & non eſt sánitas in carne mea.

Afflictus ſum & humiliátus ſum nimis : * r
à gémitu cordis m

Dómine, ante
deſidérium meum
mitus meus à te
abſcónditus.

Cor meum cont
eſt, derelíquit m
mea ; * & lumer
rum meórum, l
non eſt mecum.

Diviſio Pſalmi

AMíci mei, &
mei * adver
appropinquavérun
térunt.

Et qui juxtà m
de longè ſtetérunt ;
faciébant qui q
ánimam meam.

Et qui inquiréb
mihi, locúti ſunt
tes, * & dolos tot
ditabantur.

Ego autem tanq
dus non audiébar
ſicut mutus non ap
ſuum.

Et factus ſum ſic
non áudiens, * &
bens in ore ſuo red
nes.

Quóniam in te
ne, ſperávi : * tu
me, Dómine Deus

Quia dixi : N
ſupergáudeant mih
mei ; * &, dum
ventur pedes mei
me magna locúti ſ

Quóniam ego in
parátus ſum ; *
meus in conſpect
ſemper.

iam iniquitátem
nnuntiábo ; * &
pro peccáto meo.
i autem mei vi-
t confirmáti sunt
; * & multipli-
qui odérunt me

tríbuunt mala pro
trahébant mihi ; *
sequébar bonitá-

linquas me, Dó-
eus meus ; ne dis-
me : * intende
rium meum, Dó-
ıs salútis meæ.
LMUS 55.
*fidelis in Deo spe-
il ab homine ti-*

ère meî, Deus,
niam conculcávit
: * totâ die im-
ribulávit me.
cavérunt me ini-
totâ die, * quó-
i bellantes adver-

túdine diéi timé-
o verò in te spe-

laudábo sermónes
Deo sperávi : *
bo quid fáciat

e verba mea exe-
: * adversùm me
gitatiónes eórum

ábunt, & abs-
* ipsi calcáneum
ervábunt.
ustinuérunt áni-

mam meam, pro níhilo salvos fácies illos : * in ira pópulos confringes.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi : * posuisti lácrymas meas in conspectu tuo, sicut & in promissióne tua.

Tunc convertentur inimíci mei retrorsùm * in quacumque die invocávero te.

Ecce cognovi, * quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum : * in Dómino laudábo sermónem.

In Deo sperávi : * non timébo quid fáciat mihi homo.

In me sunt, Deus, vota tua ; * quæ reddam laudatiónes tibi ;

Quóniam eripuisti ánimam meam de morte, & pedes meos de lapsu ; * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

Ant. Ne derelinquas me, Dómine ; Deus meus, ne discésseris à me. *Ps.* 37.

SABBATO.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Remuneratórem inquiréntibus se Deum, * Veníte adorémus. *Hebr.* 11.

Ps. 94 Veníte. 2.

HYMNUS.

TAndem peractis, ô Deus,
Sexto diérum límite,
Ponis modum labóribus,
Orbíque plaudis cóndito.
At dum perenni séptimam

Lucem quiéti cónsecras,
En te repóscit dénuò
Alter creatórem labor.
Te cuncta nempe prædicant;
Te terra, pontus, sídera
Cantu celébrant æmulo;
Peccátor unus díssonat.
Tu pectus aufer sáxeum;
Tu cárneum pectus crea:
Et caritátis úberes
Fructus canent hymnum tibi.
Hæc te juvant præcónia,
Si facta voci cónsonent:
Sic efficáci fléctitur
Divína majestas prece.
Æterna laus & glória
Uni sit & trino Deo,
Qui cuncta nutu cóndidit,
Nutúque servat cóndita.
Amen.

Ant. 3. a. Propter innocéntiam.

PSALMUS 40.

Christus propter nos egenus; morti traditus resurrectionem suam petit & impetrat.

BEátus qui intélligit super egénum & páuperem; * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, & vivíficet eum, & beátum fáciat eum in terra, * & non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum doló
univérsum stratur
fasti in infirmitát

Ego dixi: 1
miserére meî; *
mam meam, qui
tibi.

Inimíci mei dixé
mihi: * Quando 1
& períbit nomen

Et si ingredie
vidéret, vana loq
* cor ejus congre
quitátem sibi.

Egrediebátur
& loquebátur in

Adversùm me su
omnes inimíci m
versùm me cogitál
mihi.

Verbum iníquu
tuérunt adversùm
numquid qui dor
adjíciet ut resurg

Etenim homo p
in quo sperávi, q
panes meos, * n
vit super me supp
nem.

Tu autem, Dór
serére meî, &
me; * & retríbu

In hoc cognóvi
voluisti me, * quó
gaudébit inimícu
per me.

Me autem pro
céntiam suscepi
confirmasti me
pectu tuo in æter

Benedictus Dóm
Isráël à século
que in séculum
fiat.

.LMUS 48.
le pristino suo statu
tum lapsus, divi-
redimitur ; nil
ifernum possunt

hæc, omnes gen-
* áuribus percí-
nes qui habitátis

terrígenæ, & fí-
am, * simul in
es & pauper.
loquétur sapién-
& meditátio cor-
idéntiam.
o in parábolam
am : * apériam
o propositiónem

ébo in die mala?
as calcánei mei
it me.
fídunt in virtúte
& in multitúdine
suárum glorian-

non rédimit, ré-
no : * non dabit
atiónem suam,
m redemptiónis
æ,
ábit in æternum,
dhuc in finem : *
it intéritum, cùm
ientes morientes.
nsípiens & stultus
, * & relinquent
vítias suas.
lcra eórum domus
æternum; taber-
rum in progénie
ie : * vocavérunt
ua in terris suis.

Et homo, cùm in honóre esset, non intellexit : * comparátus est juméntis insipiéntibus, & símilis factus est illis.

Hæc via illórum scándalum ipsis ; * & pósteà in ore suo complacébunt.

Sicut oves in inferno pósiti sunt : * mors depascet eos.

Et dominabuntur eórum justi in matutíno ; * & auxílium eórum veterascet in inferno à glória eórum.

Verúmtamen Deus rédimet ánimam meam de manu inferi, * cùm accéperit me.

Divisio Psalmi 48.

NE timúeris, cùm dives factus fúerit homo, * & cùm multiplicáta fúerit glória domûs ejus.

Quóniam, cùm interíerit, non sumet ómnia ; * neque descendet cum eo glória ejus.

Quia ánima ejus in vita ipsíus benedicétur : * confitébitur tibi, cùm benefféceris ei.

Introíbit usque in progénies patrum suórum ; * & usque in æternum non vidébit lumen.

Homo, cùm in honóre esset, non intellexit : * comparátus est juméntis insipiéntibus, & símilis factus est illis.

Ant. Propter innocéntiam suscepisti me, Deus;

& confirmasti me in conspectu tuo in æternum. *Ps.* 40.

Ant. 5. F. Tibi, Deus.

PSALMUS 61.

Frustrà oppugnatur, qui Deo subjectus, in ejus tutela manet.

NOnnè Deo subjecta erit ánima mea? * ab ipso enim salutáre meum.

Nam & ipse Deus meus, & salutáris meus: * susceptor meus, non movébor ampliùs.

Quousque irrúitis in hóminem? * interfícitis universi vos tanquàm paríeti inclináto, & macériæ depulsæ?

Verúmtamen prétium meum cogitavérunt repéllere; cucurri in siti: * ore suo benedicébant, & corde suo maledicébant.

Verúmtamen Deo subjecta esto, ánima mea; * quóniam ab ipso patiéntia mea.

Quia ipse Deus meus, & Salvátor meus; * adjútor meus, non emigrábo.

In Deo salutáre meum, & glória mea: * Deus auxílii mei: & spes mea in Deo est.

Speráte in eo, omnis congregátio pópuli; effúndite coram illo corda vestra; * Deus adjutor noster in æternum.

Verúmtamen vani filii hóminum, mendáces filii hóminum in statéris, * ut decípiant ipsi de vanitáte in idipsum.

Nolíte speráre in iniquitáte, & rapínas nolíte concupíscere: * divítiæ si affluant, nolíte cor appónere.

Semel locútus est Deus, * duo hæc audívi:

Quia potestas Dei est, & tibi, Dómine, misericórdia; * quia tu reddes unicuíque juxta ópera sua.

PSALMUS 63.

Anima fidelis Dei justitiam contra iniquos deprecatur.

EXaudi, Deus, oratiónem meam, cùm déprecor: * à timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexisti me à convéntu malignántium, * à multitúdine operántium iniquitátem;

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas: * intendérunt arcum, rem amáram, ut sagittent in occúltis immaculátum.

Súbitò sagittábunt eum, & non timébunt: * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut abscónderent láqueos: * dixérunt, Quis vidébit eos.

Scrutáti sunt iniquitátes: * defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum, * & exaltábitur Deus.

Sagittæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum; * & in-

ınt contra eos lin-
m.
báti ſunt omnes
ıant eos ; * & tí-
ıis homo.
ıntiavérunt ópera
t facta ejus intel-

tur juſtus in Dó-
ſperábit in eo ; *
ıntur omnes recti

LMUS 74.
extollunt ſe ini-
s judex eſt.
ébimur tibi, Deus,
ébimur, & invo-
ıomen tuum : *
us mirabília tua.
ccépero tempus,
ſtias judicábo.
acta eſt terra, &
ıi hábitant in ea :
ıfirmávi columnas

ſquis, Nolíte iní-
: ; * & delinquén-
olíte exaltáre cor-

extóllere in altum
ſtrum : * nolíte
ersùs Deum ini-
. ;
ıeque ab oriente,
ı occidente, * ne-
ſertis móntibus.
ım Deus judex eſt :
ıumíliat, & hunc

alix in manu Dó-
i meri plenus mix-
inclinávit ex hoc

amen fæx ejus non

eſt exinaníta : * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in ſǽculum : * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confringam ; * & exaltabuntur córnua juſti.

Ant. Tibi, Deus, confitébimur, & invocábimus nomen tuum : narrábimus mirabília tua. *Pſ.* 74.

Ant. 6. Tu terríbilis es.

PSALMUS 75.

Terribilis eſt Deus in judiciis ſuis ſuper iniquos.

NOtus in Judæa Deus : * in Iſraël magnum nomen ejus.

Et factus eſt in pace locus ejus, * & habitátio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * ſcutum, gládium, & bellum.

Illúminans tu mirabíliter à móntibus æternis : * turbáti ſunt omnes inſipientes corde.

Dormiérunt ſomnum ſuum ; * & nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus ſuis.

Ab increpatióne tua, Deus Jacob, * dormitavérunt qui aſcendérunt equos.

Tu terríbilis es, & quis reſiſtet tibi ? * ex tunc ira tua.

De cælo audítum feciſti judícium : * terra trémuit, & quiévit,

Cùm exúrgeret in judícium Deus, * ut ſalvos

fáceret omnes mansuétos terræ.

Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi; *& relíquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi.

Vovéte, & réddite Dómino Deo vestro, * omnes qui in circúitu ejus affertis munera:

Terríbili, & ei qui aufert spíritum príncipum; * terríbili apud reges terræ.

PSALMUS 82.

Infidelium adversùs Ecclesiam motus, ipsorumque confusio & interitus.

DEus, quis símilis erit tibi? * ne táceas, neque compescáris, Deus;

Quóniam ecce inimíci tui sonuérunt: * & qui odérunt te, extulérunt caput.

Super pópulum tuum malignavérunt consílium, * & cogitavérunt adversùs sanctos tuos.

Dixérunt: Veníte, & disperdámus eos de gente; * & non memorétur nomen Israël ultrà.

Quóniam cogitavérunt unanímiter: * simul adversùm te testamentum disposuérunt tabernácula Idumæórum & Ismahelítæ,

Moab, & Agaréni, Gebal, & Ammon, & Amalec; * alienígenæ cum habitántibus Tyrum.

Etenim Assur venit cum illis; * facti sunt in adjutórium fíliis Lot.

Fac illis sicut Madian, & Sísaræ, * sicu torrente Cisson.

Dispeiérunt .
* facti sunt ut ste

Pone príncipes
cut Oreb, & Z
Zébee, & Sálm

Omnes príncip
* qui dixérunt
táte possideámu
rium Dei.

Divisio Psaln

DEus meus,
ut rotam,
stípulam ante fác

Sicut ignis qui
sylvam, * & sic
combúrens mon

Ita persequér
tempestáte tua,
tua turbábis eos.

Imple fácies e
miniâ; * & quær
tuum, Dómine.

Erubescant & c
tur in séculum s
confundantur, &

Et cognoscant
men tibi, Dómi
solus Altíssimus
terra.

Ant. Tu ter
Deus Jacob, &
tet tibi? *Ps.* 75.

℣. Confiteantu
mine, ómnia
℟. Et sancti tui
tibi. *Ps.* 144.

Pater noster.

℣. *Sacerd.* R
meum laude,
glóriam tuam,
die magnitúdin
Ps. 70.

AD LAUDES.

Ant. 4. a. Pérfice.

PSALMUS 16.

Christi pro nobis patientis oratio cum spe resurgendi.

EXaudi, Dómine, justítiam meam : * inténde deprecatiónem meam.

Auribus pércipe oratiónem meam, * non in lábiis dolósis.

De vultu tuo judícium meum pródeat ; * óculi tui vídeant æquitátes.

Probasti cor meum, & visitasti nocte : * igne me examinasti & non est invénta in me iníquitas.

Ut non loquátur os meum ópera hóminum, * propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

Pérfice gressus meos in sémitis tuis, * ut non moveantur vestígia mea.

Ego clamávi, quóniam exaudisti me, Deus : * inclína aurem tuam mihi, & exaudi verba mea.

Mirífica misericórdias tuas, * qui salvos facis sperantes in te.

A resisténtibus déxteræ tuæ * custódi me ut pupillam óculi.

Sub umbra alárum tuárum prótege me * à fácie impiórum qui me afflixérunt.

Ant. Pérfice gressus meos in sémitis tuis, Dómine, ut non moveantur vestígia mea.

Ant. 7. b. In justítia.

Divisio Psalmi 16.

INimíci mei ánimam meam circumdedérunt ; ádipem suum conclusérunt : * os eórum locútum est supérbiam.

Projicientes me nunc circumdedérunt me : * óculos suos statuérunt declináre in terram.

Suscepérunt me sicut leo parátus ad prædam, * & sicut cátulus leónis hábitans in ábditis.

Exurge, Dómine, præveni eum, & supplanta eum : * éripe ánimam meam ab ímpio, frámeam tuam ab inimícis manûs tuæ.

Dómine, à paucis de terra dívide eos in vita eórum : * de abscónditis tuis adimplétus est venter eórum.

Saturáti sunt filiis ; * & dimisérunt relíquias suas párvulis suis.

Ego autem in justítia apparébo conspéctui tuo : * satiábor, cùm apparúerit glória tua.

Ant. In justítia apparébo conspéctui tuo : satiábor, cùm apparúerit glória tua.

Ant. 1. *f.* Parátum.

PSALMUS 56.

Christi pro nobis patientis oratio ; resurrectio & ascensio ejus prænuntiantur.

MIserére meî Deus, miserére meî * quóniam in te confídit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum ſperábo, * donec tránſeat iníquitas.

Clamábo ad Deum altíſſimum, * Deum qui benefécit mihi.

Miſit de cœlo, & liberávit me : * dedit in oppróbrium conculcantes me.

Miſit Deus miſericórdiam ſuam & veritátem ſuam ; * & erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum : dormívi conturbátus.

Fílii hóminum, dentes eórum arma & ſagittæ ; * & lingua eórum gládius acútus.

Exaltáre ſuper cœlos, Deus ; * & in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pédibus meis ; * & incurvavérunt ánimam meam.

Fodérunt ante fáciem meam fóveam ; * & incidérunt in eam.

Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum ; * cantábo & pſalmum dicam.

Exurge, glória mea ; exurge, pſaltérium & cíthara : * exurgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine : * & pſalmum dicam tibi in géntibus ;

Quóniam magnificáta eſt uſque ad cœlos miſericórdia tua, * & uſque ad nubes véritas tua.

Exaltáre ſuper cœlos, Deus ; * & ſupe terram glória tua

Ant. Parátum c Deus, parátum c cantábo, & pſa cam.

Ant. 5. a. Dat ficéntiam.

In Feriis, A L T

M O Y S I C A N T

Deut. 32

Populi ſui infi Deique vindictas tiones prænuntiat

AUdíte, cœli quor : * áu verba oris mei.

Concreſcat ut p trína mea : * fl elóquium meum.

Quaſi imber ſ bam, * & quaſi per grámina.

Quia nomen D vocábo : * da ficéntiam Deo n

Dei perfecta ſi & omnes viæ eju * Deus fidélis, ulla iniquitáte, rectus.

Peccavérunt e fílii ejus in ſórdi nerátio prava a verſa.

Hæccine reddis * pópule ſtulte &

Numquid non i ter tuus, * qui p & fecit, & cre

Memento dié quórum : * cóg tiónes ſíngulas.

Intérroga patr

nntiábit tibi : * ma-
uos & dicent tibi.
ndo dividébat Altíſ-
:entes, * quando ſe-
: fílios Adam ,
ſtuit términos po-
ı * juxta númerum
ı Iſraël.
ıutem Dómini pó-
ıs : * Jacob funí-
:reditátis ejus.
it eum in terra de-
: in loco horróris,
ſolitúdinis.
nduxit eum , &
* & cuſtodívit
pillam óculi ſui.
áquila próvocans
dum pullos ſuos, *
eos vólitans ,
ıdit alas ſuas , &
t eum , * atque
in húmeris ſuis.
nus ſolus dux ejus
& non erat cum eo
:nus.
ſtuit eum ſuper ex-
:rram, * ut comé-
ıctus agrórum ,
ıgeret mel de pe-
oleumque de ſaxo
o ;
um de armento ,
e óvibus , * cum
ınorum & aríetum
Baſan ,
:cos cum medulla
* & sánguinem uvæ
meracíſſimum.
ſátus eſt dilectus ,
:itrávit ; * incraſ-
mpinguátus , dila-

ſquit Deum factó-
rem ſuum , * & receſſit à
Deo ſalutári ſuo.

Provocavérunt eum in
diis aliénis ; * & in abomi-
natiónibus ad iracúndiam
concitavérunt.

Immolavérunt dæmóniis,
& non Deo ; * diis quos
ignorábant.

Novi recenteſque vené-
runt , * quos non colué-
runt patres eórum.

Deum qui te génuit, de-
reliquiſti ; * & oblítus es
Dómini creatóris tui.

Vidit Dóminus , & ad
iracúndiam concitátus eſt ;
* quia provocavérunt eum
fílii ſui , & fíliæ.

Et ait : abſcondam fá-
ciem meam ab eis , * &
conſiderábo novíſſima eó-
rum ;

Generátio enim perverſa
eſt , * & infidéles fílii.

Ipſi me provocavérunt in
eo qui non erat deus , *
& irritavérunt in vanitáti-
bus ſuis.

Et ego provocábo eos in
eo qui non eſt pópulus , *
& in gente ſtulta irritábo
illos.

Ignis ſuccenſus eſt in fu-
róre meo , * & ardébit
uſque ad inferni novíſ-
ſima ;

Devorabitque terram cum
gérmine ſuo , * & món-
tium fundamenta combú-
ret.

Congregábo ſuper eos
mala ; * & ſagittas meas
complébo in eis.

Consumentur fame, * & devorábunt eos aves morsu amaríssimo.

Dentes bestiárum immittam in eos, cum furóre trahéntium super terram, atque serpéntium.

Foris vastábit eos gládius, & intùs pavor, * júvenem simul ac vírginem, lactentem cum hómine sene.

Dixi: Ubinàm sunt? * cessáre faciam ex homínibus memóriam eórum.

Sed propter iram inimicórum dístuli, * ne fortè superbírent hostes eórum;

Et dícerent: Manus nostra excelsa, & non Dóminus, * fecit hæc ómnia.

Gens absque consílio est, & sine prudéntia: * útinàm sáperent, & intellígerent, ac novíssima providérent!

Quómodò persequátur unus mille, * & duo fugent decem míllia?

Nonnè ideò quia Deus suus véndidit eos, * & Dóminus conclúsit illos?

Non enim est Deus noster ut dii eórum; * & inimíci nostri sunt júdices.

De vínea Sodomórum, vínea eórum, * & de suburbánis Gomorrhæ.

Uva eórum, uva fellis; * & botri amaríssimi.

Fel dracónum vinum eórum, * & venénum áspidum insanábile.

Nonnè hæc cóndita sunt apud me, * & signáta thesauris meis?

Mea est últio, & ego ı tríbuam in témpore, * labátur pes eórum.

Juxtà est dies perditióni * & adesse festínant téı pora.

Judicábit Dóminus p pulum suum, * & in se vis suis miserébitur.

Vidébit quòd infirmá sit manus, * & clausi qu que defecérunt, residuíqı consumpti sunt.

Et dicet: Ubi sunt ı eórum, * in quibus hab bant fidúciam;

De quorum víctimis c medébant ádipes, * & bib bant vinum libáminum?

Surgant, & opitulent vobis, * & in necessitá vos prótegant.

Vidéte quòd ego sim s lus, * & non sit álius De præter me.

Ego occídam, & e vívere fáciam; percútian & ego sanábo: * & ne est qui de manu mea poss erúere.

Levábo ad cœlum m num meam, & dicam: Vivo ego in æternum.

Si acúero ut fulgur gl dium meum, * & arripú rit judícium manus mea:

Reddam ultiónem hóst bus meis; * & his qui od runt me, retríbuam:

Inebriábo sagittas me sánguine, * & gládi meus devorábit carnes,

:ruóre occisórum, *
captivitáte, nudáti
órum cápitis.
dáte, gentes, pópu-
ius ; * quia sángui-
ervórum suórum ul-
ar :
'indíctam retríbuet in
eórum, * & propí-
it. terræ pópuli sui.
:. Date magnificén-
Deo nostro : Dei
cta sunt ópera.
'estis, CANTICUM.
Judith 16.
ria Christum pariens
cum nostrum confodit.
ispite Dómino in tym-
nis : cantáte Dómino
mbalis.
dulámini illi psalmum
n : * exaltáte, &
áte nomen ejus.
minus cónterens bel-
Dóminus nomen est

i pósuit castra sua in
o pópuli sui, ut erí-
nos de manu ómnium
córum nostrórum.
iit Assur ex móntibus
quilóne, * in multi-
fortitúdinis suæ :
us multitúdo obturá-
rrentes, * & equi eó-
ooperuérunt valles.
it se incensúrum fines
, * & júvenes meos
rum gládio,
ntes meos dare in
m, * & vírgines in
itátem.
ninus autem omní-
s nócuit eum, &
trádidit eum in manus fé-
minæ, * & confódit eum.]

Ant. 2. Laudáte Dóminum.

PSALMUS 116.

Misericordia & veritas Dei in populum suum à gentibus laudanda.

LAudáte Dóminum, omnes gentes : * laudáte eum, omnes pópuli.

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus, * & véritas Dómini manet in ætérnum.

Ant. Laudáte Dóminum, omnes pópuli ; quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus.

CAPITULUM. *Coloss.* 1.

NOn cessámus pro vobis orantes, & postulantes ut impleámini agnitióne voluntátis Dei, in omni sapiéntia & intellectu spiritáli; ut ambulétis dignè Deo, per ómnia placentes, in omni ópere bono fructificantes, & crescentes in sciéntia Dei, in omni virtúte confortáti secundùm poténtiam claritátis ejus.

HYMNUS.

RErum Creátor ómnium,
Nostros labóres ádjuva;
Ut casta Christi nómine
Nos vita dignos árguat.
Tu nempe sanctus & potens,
Placére das solus tibi :
Tu legis auctor das sequi
Quod lege præmonstras iter.

Cingunt iter perícula,
Tu lúbricos firma pedes;
Et certióre férvidi
Pergémus ad metam gradu.
O meta felix, pax ubi
Et vera nos manet quies;
Ubi voluptátis sacro
Torrente potábis tuos!
Te mens, ô alma Trínitas,
Anhélat ardens, te sitit:
Tuâ redemptis grátiâ
Æterna redde præmia.
Amen.

℣. Deduc me, Dómine, in via tua, & ingrédiar in veritáte tua: ℟. Lætétur cor meum, ut tímeat nomen tuum. *Ps.* 85.

Ad Benedíctus.

Ant. 8. G. Dírige pedes nostros in viam pacis, Deus Israël. *Luc.* 1.

AD PRIMAM.

Ant. 7. *d.* Notam.

PSALMUS 87.

Justus ab inimicis vexatus & ab amicis derelictus, se Deo commendat.

DOmine Deus salútis meæ, * in die clamávi & nocte coram te.

Intret in conspectu tuo orátio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam;

Quia repléta est malis ánima mea, * & vita mea inferno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber:

Sicut vulneráti dormientes in sepulcris, quorum non es memor ámpliùs: * & ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri, * in tenebrósis, & in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus, * & omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longè fecisti notos meos à me: * posuérunt me abominatiónem sibi.

Tráditus sum, & non egrediébar: * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine, totâ die: * expandi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília? * aut médici suscitábunt, & confitebuntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepulcro misericórdiam tuam, * & veritátem tuam in perditióne?

Numquid cognoscentur in ténebris mirabília tua, * & justítia tua in terra oblivionis?

Et ego ad te, Dómine, clamávi; * & manè orátio mea prævéniet te.

Ut quid, Dómine, repellis oratiónem meam? * avertis fáciem tuam à me?

Pauper sum ego, & in labóribus à juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum & conturbátus.

In me transiérunt iræ

tuæ, * & terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me ficut aqua totâ die ; * circumdedérunt me fimul.

Elongafti à me amícum & próximum, * & notos meos à miféria.

PSALMUS 142.

Oratio Pœnitentis auxilium & salutem à Deo poscentis.

DOmine, exaudi oratiónem meam : * áuribus pércipe obfecratiónem meam in veritáte tua ; exaudi me in tua juftítia.

Et non intres in judícium cum fervo tuo ; * quia non juftificábitur in confpectu tuo omnis vivens.

Quia perfecútus eft inimícus ánimam meam : * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obfcúris ficut mórtuos féculi ; * & anxiátus eft fuper me fpíritus meus : in me turbátum eft cor meum.

Memor fui diérum antiquórum : meditátus fum in ómnibus opéribus tuis ; * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expandi manus meas ad te : * ánima mea ficut terra fine aqua tibi.

Velóciter exaudi me, Dómine, * defécit fpíritus meus.

Non avertas fáciem tuam à me ; * & fímilis ero defcendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi mane mifericórdiam tuam ; * quia in te fperávi.

Notam fac mihi viam in qua ámbulem ; * quia ad te levávi ánimam meam.

Divifio Pfalmi 142.

ERipe me de inimícis meis, Dómine ; ad te confúgi : * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam : * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam ; * & in mifericórdia tua difperdes inimícos meos.

Et perdes omnes qui tríbulant ánimam meam, * quóniam ego fervus tuus fum.

Ant. Notam fac mihi viam in qua ámbulem ; quia ad te levávi ánimam meam, Dómine, *Pf.* 142.

AD TERTIAM.

Ant. 4. a. Afferte Dómino.

PSALMUS 28.

Vox prædicationis Evangelicæ regnum Chrifti prænuntians.

AFferte Dómino, filii Dei ; * afferte Dómino fílios aríetum.

Afferte Dómino glóriam & honórem ; afferte Dómino glóriam nómini ejus : * adoráte Dóminum in átrio fancto ejus.

Vox Dómini super aquas; Deus majestátis intónuit: * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte: * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringentis cedros; * & confringet Dóminus cedros Líbani,

Et comminuet eas tanquam vítulum Líbani; * & diléctus quemádmodùm fílius unicórnium.

Vox Dómini intercidentis flammam ignis: vox Dómini concutientis desértum; * & commovébit Dóminus desertum Cades.

Vox Dómini præparantis cervos, & revelábit condensa; * & in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit, * & sedébit Dóminus rex in æternum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit: * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

PSALMUS 44.

Carmen nuptiale de Christi & Ecclesiæ dotibus.

ERuctávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea * cálamus scribæ velóciter scribentis.

Speciósus formâ præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis; * proptéreà benedixit te Deus in æternum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * Potentíssime.

Spécie tuâ & pulchritúdine tuâ intende, * prósperè procéde,

Et regna propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam; * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagittæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in séculum séculi: * virga directiónis, virga regni tui.

Dilexisti justítiam, & odisti iniquitátem; * proptéreà unxit te, Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, & gutta, & cásia à vestimentis tuis, à dómibus ebúrneis; * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína à dextris tuis in vestítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Audi, fília, & vide, & inclína aurem tuam; * & oblivíscere pópulum tuum, & domum patris tui:

Et concupiscet rex decórem tuum, * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus: * vultum tuum deprecabuntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ regis ab intùs, * in fim-

ureis circumamicta
tibus.
:centur regi vírgines
m : * próximæ ejus
tur tibi.
entur in lætítia &
ióne ; * adducentur
plum regis.
pátribus tuis nati
oi fílii : * constítues
ncipes super omnem
..
iores erunt nóminis
n omni generatióne
eratiónem.
otéreà pópuli confite-
: tibi in æternum, *
éculum séculi.
ALMUS 149.
landus Deus qui exal-
ıansuetos in salutem.
ıtáte Dómino cánti-
ım novum : * laus
ı ecclésia sanctórum.
tétur Israël in eo qui
eum ; * & fílii Sion
ent in rege suo.
ident nomen ejus in
ı : * in tympano &
rio psallant ei ;
iia beneplácitum est
ino in pópulo suo, *
altábit mansuétos in
m.
ıltábunt sancti in gló-
* lætabuntur. in cu-
is suis.
altatiónes Dei in gút-
órum : * & gládii an-
s in mánibus eórum,
fáciendam vindíctam
ıiónibus, * increpa-
; in pópulis :
alligandos reges eó-
rum in compédibus, * &
nóbiles eórum in mánicis
férreis ;
Ut fáciant in eis judícium
conscriptum : * glória hæc
est ómnibus sanctis ejus.
Ant. Afferte Dómino gló-
riam & honórem. *Ps.* 28.

CAPITULUM. *Coloss.* 3.

Omne quodcumque fáci-
tis, in verbo aut in
ópere, ómnia in nómine
Dómini Jesu Christi ; grá-
tias agentes Deo & Patri
per ipsum.

℟. *br.* Benedícam Dómi-
num * In omni témpore.
Benedícam. ℣. Semper laus
ejus * in ore meo, * In
omni témpore. Glória Pa-
tri. Benedícam. *Ps.* 33.

℣. Laudábo Dóminum
in vita mea : ℟. Psallam
Deo meo, quámdiù fúero.
Ps. 145.

AD SEXTAM.

Ant. 1. *g.* Adjútor.

PSALMUS 45.

Ecclesia in se habens
Deum inhabitantem non
commovebitur.

DEus noster refúgium
& virtus ; * adjútor
in tribulatiónibus
quæ invenérunt nos nimis.
Proptéreà, non timébi-
mus, dum turbábitur ter-
ra, * & transferentur mon-
tes in cor maris.
Sonuérunt & turbátæ
sunt aquæ eórum : * con-
turbáti sunt montes in for-
titúdine ejus.
Flúminis ímpetus lætífi-

cat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus manè dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, & inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobiscum, * susceptor noster Deus Jacob.

Veníte, & vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram, * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, & confringet arma, * & scuta combúret igni.

Vacáte, & vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, & exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobiscum, * susceptor noster Deus Jacob.

PSALMUS 47.

Ecclesia Dei frustrà impugnatur : fundavit eam Deus in æternum.

MAgnus Dóminus, & laudábilis nimis, * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exultatióne universæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cùm suscípiet eam.

Quóniam ecce rege[s] congregáti sunt : * [c]nérunt in unum.

Ipsi videntes sic ad[mirati] sunt, * conturbáti commóti sunt.

Tremor apprehend[it] * ibi dolóres ut part[urien]tis.

In spíritu vehem[enti] cónteres naves Thar[sis].

Sicut audívimus, s[ic vidi]mus in civitáte D[omini] virtútum, in civitá[te Dei] nostri : * Deus fu[ndavit] eam in æternum.

Suscépimus, Deus [mi]sericórdiam tuam * [in mé]dio templi tui.

Secundùm nomen [tuum] Deus, sic & laus [tua in] fines terræ : * justítiá [plena] est déxtera tua.

Lætétur mons Si[on] exultent fíliæ Judæ * [prop]ter judícia tua, Dó[mine].

Circúmdate Sion, & [com]plectímini eam : * n[arrate] in túrribus ejus.

Pónite corda ves[tra in] virtúte ejus, & dist[ribuite] domos ejus, * ut en[arretis] in progénie áltera ;

Quóniam hic est [Deus], Deus noster in æte[rnum] & in séculum séculi : [* ipse] reget nos in sécula.

PSALMUS [86].

Ecclesiæ Dei dila[tatio] : ipse fundavit eam [Altis]simus.

FUndamenta ejus in [món]tibus sanctis : * [dili]git Dóminus portas

super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab & Babylónis, * sciéntium me.

Ecce alienígenæ & Tyrus, & pópulus Æthíopum; * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: Homo, & homo natus est in ea; * & ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum & príncipum, * horum qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium, * ómnium habitátio est in te.

Ant. Adjútor noster Deus; proptéreà non timébimus. *Ps.* 45.

CAPITULUM. 2. *Petr.* 1.

SAtágite ut per bona ópera certam vestram vocatiónem & electiónem faciátis; hæc enim faciéntes, non peccábitis aliquandò.

℟. *br.* Quærite Dóminum, * Et confirmámini. Quærite. ℣. Quærite * fáciem ejus semper, * Et confirmámini. Glória Patri. Quærite Dóminum. *Ps.* 104.

℣. Accédite ad eum, & illumináminì; ℟. Et fácies vestræ non confundentur. *Ps.* 33.

AD NONAM.

Ant. 8. c. Pauper.

PSALMUS 59.

Christus mala gentis suæ deflet: regnique sui dilatationem prænuntiat.

DEus, repulísti nos, & destruxísti nos: * irátus es, & misértus es nobis.

Commovísti terram, & conturbásti eam: * sana contritiónes ejus, quia commóta est.

Ostendísti pópulo tuo dura: * potásti nos vino compunctiónis.

Dedísti metuéntibus te significatiónem, * ut fúgiant à fácie arcûs.

Ut liberéntur dilécti tui: * salvum fac déxtera tuá, & exaudi me.

Deus locútus est in sancto suo: * lætábor, & partíbor Síchimam, & convallem tabernaculórum metíbor.

Meus est Gálaad, & meus est Manasses; * & Ephraïm fortitúdo cápitis mei.

Juda rex meus, * Moab olla spei meæ.

In Idumæam extendam calceamentum meum: * mihi alienígenæ súbditi sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me usque in Idumæam?

Nonnè tu, Deus, qui repulísti nos? * & non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris?

Da nobis auxílium de tribulatióne, * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem; * & ipse ad níhilum dedúcet tribulantes nos.

PSALMUS 73.

Inter mundi hujus calamitates, refugium nostrum in Deo omnium Creatore.

UT quid, Deus, repulisti in finem? * irátus est furor tuus super oves páscuæ tuæ?

Memor esto congregatiónis tuæ, * quam possedisti ab inítio.

Redemisti virgam hæreditátis tuæ: * mons Sion, in quo habitasti in eo.

Leva manus tuas in supérbias eórum in finem: * quanta malignátus est inimícus in sancto!

Et gloriáti sunt qui odérunt te, * in médio solemnitátis tuæ.

Posuérunt signa sua, signa; & non cognovérunt: * sicut in éxitu super summum.

Quasi in sylva lignórum secúribus excidérunt jánuas ejus in idipsum: * in secúri & áscia dejecérunt eam.

Incendérunt igni sanctuárium tuum: * in terra pollluérunt tabernáculum nóminis tui.

Dixérunt in corde suo cognátio eórum simul: * Quiéscere faciámus omnes dies festos Dei à terra.

Signa nostra non vídimus: jam non est propheta; * & nos non cognoscet ámpliùs.

Divisio Psalmi 73.

USquequò, Deus, improperábit inimícus? * irrítat adversárius nomen tuum in finem?

Ut quid avertis manum tuam & déxteram tuam, * de médio sinu tuo in finem?

Deus autem, rex noster ante sécula, * operátus est salútem in médio terræ.

Tu confirmasti in virtúte tua mare; * contribulasti cápita dracónum in aquis.

Tu confregisti cápita dracónis: * dedisti eum escam pópulis Æthíopum.

Tu dirupisti fontes & torrentes: * tu siccasti flúvios Ethan.

Tuus est dies, & tua est nox: * tu fabricátus es auróram & solem.

Tu fecisti omnes términos terræ: * æstátem & ver, tu plasmasti ea.

Memor esto hujus, inimícus improperávit Dómino; * & pópulus insípiens incitávit nomen tuum.

Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi; * & ánimas paúperum tuórum ne obliviscáris in finem.

Réspice in testamentum tuum; * quia repléti sunt, qui obscuráti sunt terræ, dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis factus confúsus: * pauper

ps laudábunt nomen

rge, Deus, júdica
n tuam: * memor
nproperiórum tuó-
eórum quæ ab insi-
sunt totâ die.
blivifcáris voces ini-
m tuórum: * supér-
um qui te odérunt,
t semper.
Pauper & inops lau-
nomen tuum, Dó-
Ps. 73.
ULUM. *Philipp.* 4.
ecumque sunt vera,
æcumque pudíca,
æcumque justa, quæ-
sancta, quæcum-
abília, quæcumque
famæ, si qua vir-
qua laus disciplínæ,
gitáte.
. Mandasti justítiam
imónia tua. Man-
℣. Et veritátem
nimìs. * Testimó-
. Glória Patri. Man-

eci judícium & justí-
℟. Non tradas me
iántibus me. *Ps.* 118.
VESPERAS.
4. *D.* Beáti omnes.
ALMUS 127.
timendus: hinc Chris-
Ecclesiæ prosperi la-

Eáti omnes qui ti-
nent Dóminum, *
qui ámbulant in viis

óres mánuum tuá-
ia manducábis: *

beátus es, & benè tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abundans * in latéribus domûs tuæ.

Fílii tui sicut novellæ olivárum * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion; * & vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas fílios filiórum tuórum, * pacem super Israël.

Ant. Beáti omnes qui timent Dóminum, qui ámbulant in viis ejus.

Ant. 1. a. Surge, Dómine.

PSALMUS 131.

Ecclesiam suam elegit Deus, hanc per Christum inhabitaturus in perpetuùm.

MEmento, Dómine, David, * & omnis mansuetúdinis ejus.

Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob:

Si introíero in tabernáculum domûs meæ, * si ascéndero in lectum strati mei:

Si dédero somnum óculis meis, & pálpebris meis dormitatiónem, * & réquiem tempóribus meis,

Donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in

Ephráta : * invénimus eam in campis sylvæ.

Introíbimus in tabernáculum ejus : * adorábimus in loco ubi stetérunt pedes ejus.

Surge, Dómine, in réquiem tuam ; * tu & arca sanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induantur justítiam ; * & sancti tui exultent.

Propter David servum tuum, * non avertas fáciem Christi tui.

Ant. Surge, Dómine, in réquiem tuam ; & sancti tui exultent.

Ant. 7. ç. Sion réquies mea.

Divisio Psalmi 131.

JUrávit Dóminus David veritátem, & non frustrábitur eam : * De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodíerint fílii tui testamentum meum, * & testimónia mea hæc quæ docébo eos ;

Et fílii eórum usque in séculum * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion : * elégit eam in habitatiónem sibi.

Hæc réquies mea in séculum séculi : * hîc habitábo, quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedícens benedícam : * páuperes ejus saturábo pánibus.

Sacerdótes ejus índuam salutári ; * & sancti ejus exultatióne exultábunt.

Illùc producam cornu David : * parávi lucernam Christo meo.

Inimícos ejus índuam confusióne ; * super ipsum autem efflorébit sanctificátio mea.

Ant. Sion réquies mea in séculum séculi : sancti ejus exultatióne exultábunt.

Ant. 2. Deus meus.

PSALMUS 143.

Christus pro populo sibi subdito gratias agit : Ecclesia sibi opem postulat.

BEnedictus Dóminus Deus meus, qui docet manus meas ad prælium, * & dígitos meos ad bellum.

Misericórdia mea, & refúgium meum ; * susceptor meus, & liberátor meus.

Protector meus, & in ipso sperávi : * qui subdit pópulum meum sub me.

Dómine, quid est homo, quia innotuisti ei ? * aut fílius hóminis, quia réputas eum ?

Homo vanitáti símilis factus est : * dies ejus sicut umbra prætéreunt.

Dómine, inclína cœlos tuos, & descende : * tange montes, & fumigábunt.

Fúlgura coruscatiónem, & dissipábis eos : * emitte sagittas tuas, & conturbábis eos.

Emitte manum tuam de alto : éripe me, & líbera me de aquis multis, * de manu filiórum alienórum,

Quorum os locútum est vanitátem ; * & déxtera eórum , déxtera iniquitátis.

Ant. Deus meus , misericórdia mea , & suscéptor meus.

Ant. 6. Beátus.

Divisio Psalmi 143.

DEus, cánticum novum cantábo tibi : * in psaltério decachordo psallam tibi.

Qui das salútem régibus ; * qui redemisti David servum tuum de gládio maligno , éripe me ,

Et érue me de manu filiórum alienórum , quorum os locútum est vanitátem ; * & déxtera eórum , déxtera iniquitátis :

Quorum fílii sicut novellæ plantatiónes * in juventúte sua.

Fíliæ eórum compósitæ , * circumornátæ ut similitúdo templi.

Promptuária eórum plena , * eructántia ex hoc in illud.

Oves eórum fœtósæ, abundantes in egréssibus suis ;* boves eórum crassæ.

Non est ruína macériæ , neque tránsitus , * neque clamor in platéis eórum.

Beátum dixérunt pópulum cui hæc sunt : * beátus pópulus , cujus Dóminus Deus ejus.

Ant. Beátus, pópulus, cujus Dóminus Deus ejus.

CAPITULUM. *Tit.* 2.

SAlvátor noster Jesus Christus dedit semetipsum pro nobis, ut nos redímeret ab omni iniquitáte, & mundáret sibi pópulum acceptábilem , sectatórem bonórum óperum.

HYMNUS.

SUpréme motor córdium,
Tu sanctitátis frúgibus
Justos ab orbe cóndito
Tenóre ditas pérpeti.

Hîc spes , fides & cáritas
Dulci cohærent vínculo :
Præsentis ævi post diem ,
Manébit una cáritas.

O cáritas ! ò véritas !
O lux perennis ! en erit ,
Post tot labóres , ut tuo
Tandem fruámur Sábbato.

Hîc mille per discrímina
Semen gementes spárgimus
Illîc ovante spléndidam
Gestábimus messem manu.

Tu trine, tu, potens Deus,
Fructus adauge quos petis :
Mox dona , justus árbiter ,
Cœlo coronábis tua. Amen.

℣. Beneplácitum est Dómino in pópulo suo ; ℞. Et exaltábit mansuétos in salútem. *Ps.* 149.

Ad Magníficat. *Antiph. & Oratio , ut in Proprio.*

AD COMPLETORIUM.

Ant. 8. G. Miserére meî.

PSALMUS 50.

Animæ pœnitentis oratio : Ecclesiæ bona desideranda.

MIserére meî, Deus, * secundùm magnam misericórdiam tuam.

Et ſecundùm multitúdinem miſeratiónum tuárum * dele iniquitátem meam.

Ampliùs lava me ab iniquitáte mea, * & à peccáto meo munda me;

Quóniam iniquitátem meam ego cognoſco, * & peccátum meum contra me eſt ſemper.

Tibi ſoli peccávi, & malum coram te feci; * ut juſtificéris in ſermónibus tuis, & vincas cùm judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus conceptus ſum, * & in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexiſti: * incerta & occulta ſapiéntiæ tuæ manifeſtaſti mihi.

Aſperges me hyſſópo, & mundábor: * lavábis me, & ſuper nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium & lætítiam; * & exultábunt oſſa humiliáta.

Averte fáciem tuam à peccátis meis, * & omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus; * & ſpíritum rectum ínnova in viſcéribus meis.

Ne projícias me à fácie tua; * & Spíritum ſanctum tuum ne áuferas à me.

Redde mihi lætítiam ſalutáris tui; * & ſpíritu principáli confirma me.

Docébo iníquos vias tuas; * & ímpii ad te convertentur.

Líbera me de ſanguínibus, Deus, Deus ſalútis meæ; * & exultábit lingua mea juſtítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries; * & os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam ſi voluiſſes ſacrifícium, dediſſem útiquè; * holocauſtis non delectáberis.

Sacrifícium Deo ſpíritus contribulátus: * cor contrítum & humiliátum, Deus, non deſpícies.

Benignè fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion, * ut ædificentur muri Jerúſalem.

Tunc acceptábis ſacrifícium juſtítiæ, oblatiónes & holocauſta; * tunc impónent ſuper altáre tuum vítulos.

PSALMUS 85.

Chriſtus in anguſtia mortis à Deo Patre ſibi pro nobis ſalutem poſcit.

INclína, Dómine, aurem tuam, & exaudi me; * quóniam inops & pauper ſum ego.

Cuſtódi ánimam meam, quóniam ſanctus ſum: * ſalvum fac ſervum tuum, Deus meus, ſperantem in te.

Miſerére meî, Dómine; * quóniam ad te clamávi totá die.

Lætífica ánimam ſervi tui; * quóniam ad te,

ine, ánimam meam
vi.
ióniam tu, Dómine,
s & mitis; * & multæ
icórdiæ ómnibus in-
ntibus te.
ribus pércipe, Dómi-
ratiónem meam; *
ende voci deprecatió-
eæ.
lie tribulatiónis meæ
vi ad te, * quia
isti me.
n est símilis tuî in
Dómine; * & non
undùm ópera tua.
es gentes, quascum-
cisti, vénient & ado-
t coram te, Dómi-
& glorificábunt no-
uum;
óniam magnus es tu,
iens mirabília: * tu
us solus.
visio Psalmi 85.
duc me, Dómine, in
ia tua, & ingrédiar
itáte tua: * lætétur
eum, ut tímeat no-
uum.
nfitébor tibi, Dó-
mine Deus meus, in toto corde meo, * & glorificábo nomen tuum in æternum;

Quia misericórdia tua magna est super me, * & eruisti ánimam meam ex inferno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, & synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam; * & non proposuérunt te in conspectu suo.

Et tu, Dómine, Deus miserátor & miséricors, * pátiens, & multæ misericórdiæ, & verax.

Réspice in me, & miserére meî: * da impérium tuum púero tuo, & salvum fac fílium ancillæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, & confundantur; * quóniam tu, Dómine, adjuvisti me, & consolátus es me.

Ant. Miserére meî, Dómine; quóniam ad te clamávi totâ die. *Ps.* 85.

IN FERIIS PER ANNUM.

AD LAUDES.

In Vigiliis simplicibus, dicuntur flexis genibus PRECES *sequentes.*

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster. *secretò.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Ego dixi: Dómine, miserére meî: ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. *Ps.* 40.

℣. Convértere, Dómine: úsquequò? ℟. Et deprecábilis esto super servos tuos. *Ps.* 89.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos; ℟. Quemádmodùm sperávimus in te. *Ps.* 32.

℣. Sacerdótes tui induantur justítiam; ℟. Et sancti tui exultent. *Ps.* 131.

℣. Orémus pro summo Pontífice nostro N. ℟. Pascat hæreditátem Dómini in innocéntia cordis sui. *Ps.* 77.

℣. Pro Pastóre nostro *N.* ℟. Dóminus consérvet eum, & vivíficet eum. *Ps.* 40.

℣. Pro universa Ecclésia. ℟. Memor esto congregatiónis tuæ, Dómine, quam possedisti ab início. *Ps.* 73.

℣. Pro Rege nostro [...] ℟. Dómine, salvum fac [...]gem, & exaudi nos in d[...] quâ invocavérimus te. *Ps.* 19.

℣. Pro cuncto pópulo ℟. Salvum fac pópulum tuum, Dómine, & benedic hæreditáti tuæ. *Ps.* 27.

℣. Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem: ℟. Fi[at] pax in virtúte tua, & abundántia in túrribus tu[is]. *Ps.* 121.

℣. Orémus pro frátribus nostris abséntibus. ℟. Benefac, Dómine, bonis [et] rectis corde. *Ps.* 124.

℣. Pro infirmis, afflictis, & captívis. ℟. Líbera Deus, Israël ex ómnibus tribulatiónibus suis. *Ps.* 24.

℣. Pro cunctis fidélibus defunctis. ℟. Edúcat eo[s] Dóminus in lucem, & v[i]deant justítiam ejus. *Mich.* 7.

Deindè dicitur Psalmus De profundis. *qui habetur suprà p.* 96 *& in fine*, Glória Patri.

[*In Vesperis, ejus loco dicitur Ps.* Miserére. *suprà p.* 159, *cum* Glória Patri

Finito Psalmo dicitur:

℣. Dómine Deus virtutum, converte nos: ℟. [...]

: fáciem tuam, &
imus. *Ps.* 79.
turge, Dómine, ád-
os; ℟. Et rédime
pter nomen tuum.

ómine, exaudi ora-
meam; ℟. Et cla-
neus ad te véniat.
.
Dóminus vobiscum.
cum spíritu tuo.
citur Oratio conve-
Quando propria non
tur, dicitur de Do-
præcedenti.
Benedicámus. *si fa-*
sit Commemoratio
io Sancto, fit eo loco.
Deinde fiunt.
FFRAGIA,
mmemorationes com-
, (in Officio Feriali
) ut sequitur.
NCTA CRUCE.
Peccáta nostra Chris-
tulit in córpore suo
ignum; ut peccátis
, justítiæ vivámus.
. 2.
pse rédimet Israël,
ómnibus iniquitáti-
s. *Ps* 129.
Orémus.
pétuâ nos, quæsu-
s, Dómine, pace
, quos per lignum
Crucis redímere dig-
s; Qui vivis & reg-
us. ℟. Amen.
quatur Officium par-
Mariæ, tunc fit in-
onclusio: Qui vivis
nas cum Deo Patre

in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum.

℟. Amen.

℣. Dóminus vobiscum, &c.

℣. Benedicámus Dóm. &c.

Deindè inchoatur Officium parvum.]

Si verò non dicitur, fit continuò Suffragium sequens.

De Omnibus Sanctis.

Ant. Fulgébunt justi sicut sol in regno patris eórum. *Matt.* 13.

℣. Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine. ℟. In sécula seculórum laudábunt te. *Ps.* 83.

Orémus.

[*Ubi dicitur Officium parvum, omittuntur verba quæ includuntut duplici parenthesi.*]

A Cunctis nos, quæsumus Dómine, mentis & córporis defende perículis; & intercedéntibus (beátâ & gloriósâ semper Vírgine Dei genitríce Maríâ,) beátis Apóstolis tuis Petro & Paulo, atque beát. N. & ómnibus Sanctis, salútem nobis tríbue benignus & pacem: ut destructis adversitátibus & erróribus univérsis, Ecclésia tua secúrâ tibi sérviat libertáte; Per (eumdem) Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, &c.

[*Nomina Angelorum, Sancti Joannis Baptistæ & S. Joseph, (si nominandi*

sint,) præponuntur Apostolis.]

℣. Dóminus vobiscum, &c.

℣. Benedicámus Dómino, &c.

Si aliud Officium non sequatur, dicitur secretò : Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiescant in pace. Amen.

Deindè, Pater. *& sic ad alias Horas.*

Antè Primam, Tertiam, Sextam, Nonam, & Vesperas, ubi separantur ab Hora præcedenti, ut & antè Laudes cùm Officium Nocturnum immediatè non sequuntur, dicitur secretò, Pater *&* Ave.

AD PRIMAM.

℣. Deus, † in adjutórium, &c.

HYMNUS.

JAm lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices,
Nostras ut ipse dírigat,
Lux increáta, sémitas.

Nil lingua, nil peccet manus;
Nil mens ináne cógitet :
In ore simplex véritas,
In corde regnet cáritas.

Incœpta dum fluet dies,
O Christe, custos pérvigil,
Quas sævus hostis óbsidet,
Portas tuére sénsuum.

Præsta diurnus ut tuæ
Subsérviat laudi labor :
Auctóre quæ te cœpimus,
Da te favente prósequi.

Superba ne nimis caro
Menti licenter ímperet,
Carnis domet supér
Potûs cibíque párci
Qui nos creávit
Patri ;
Laus, qui redémit,
Qui caritáte nos fo
Par sit tibi laus, S
Amen.

[*In Feriali Officio* *mi & Antiph. dicun* *cundùm Feriam, u* *lis diebus assignantu*

In Festis verò, *semper sumitur de P* *vel de Communi,* *mi tantùm dicuntur* *ria, nisi aliter note*

CAPITULUM. *Ep.*

VIdéte, fratres modò cautè aml non quasi insipient ut sapientes ; redi tempus, quóniam di sunt.

℟. *br.* Christe, vivi, * Miserére *Repet.* Christe, F vivi, * Miserére ℣. Qui sedes * ad ram Patris, [*Hic sæpè mutandus est,* *tur in Proprio, &* *muni.*] * Miserére Glória Patri, & F & Spirítui sancto. Christe, Fili Dei Miserére nobis. *M* *Tob. 8. Hebr. 1.*

℣. Exurge, Dóm juva nos ; ℟. Et nos propter nome *Ps. 43.*

In Festis Simplic. *suprà, necnon int.*

...nus, continuò dicitur : Dóminus vobiscum. *vel* Dómine exaudi. *&* *Oratio.* Dómine Deus, *infrà, p.* 167.

In Feriis verò adduntur sequentes

PRECES.

Quando ad Laudes dictæ sunt preces, hæ dicuntur flexis genibus.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster. *secretò.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem ; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Et ego ad te, Dómine, clamávi ; ℟. Et manè orátio mea prævéniet te. *Ps.* 87.

℣. Repleátur os meum laude ; ℟. Ut cantem glóriam tuam, totâ die magnitúdinem tuam. *Ps.* 70.

℣. Averte fáciem tuam à peccátis meis ; ℟. Et omnes iniquitátes meas dele. *Ps.* 50.

℣. Cor mundum crea in me, Deus ; ℟. Et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis. *Ps.* 50.

℣. Ne projícias me à fácie tua ; ℟. Et Spíritum sanctum tuum ne áuferas à me. *Ps.* 50.

℣. Redde mihi lætítiam salutáris tui ; ℟. Et spíritu principáli confirma me. *Ps.* 50.

Quando Preces dicuntur flexis genibus, adduntur sequentes ℣℣. *antè* Adjutórium.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo : ℟. A viro iníquo éripe me. *Ps.* 139.

℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus ; ℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me. *Ps.* 58.

℣. Eripe me de operántibus iniquitátem ; ℟. Et de viris sánguinum salva me. *Ps.* 58.

℣. Sic psalmum dicam nómini tuo in sǽculum sǽculi, ℟. Ut reddam vota mea de die in diem. *Ps.* 60.

℣. Dírige me, Dómine, in veritáte tua, & doce me ; ℟. Quia tu es Deus salvátor meus. *Ps.* 24.

℣. Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine, ℟. Et misericordiárum tuárum quæ à sǽculo sunt. *Ps.* 24.

℣. Bénedic, ánima mea, Dómino ; ℟. Et ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto ejus. *Ps.* 102.

℣. Bénedic, ánima mea Dómino ; ℟. Et noli oblivísci omnes retributiónes ejus. *Ps.* 102.

℣. Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis ; ℟. Qui sanat omnes infirmitátes tuas. *Ps.* 102.

℣. Qui rédimit de intéritu vitam tuam ; ℟. Qui corónat te in misericórdia & miseratiónibus. *Ps.* 102.

℣. Qui replet in bonis desidérium tuum : ℟. Re-

novábitur ut áquilæ juventus tua. *Ps.* 102.]

Deindè signando se signo crucis :

℣. Adjutórium nostrum ✝ in nómine Dómini, ℟. Qui fecit cœlum & terram. *Ps.* 123.

Hebdomadarius facit Confessionem, mediocri voce dicens :

Confíteor Deo omnipotenti, beátæ Maríæ semper vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joanni Baptistæ, sanctis Apóstolis Petro & Paulo, ómnibus Sanctis, [& vobis, fratres :] quia peccávi nimis cogitatióne, verbo & ópere, [*ad sequentia verba ter percutitur pectus :*] meâ culpâ, meâ culpâ, meâ maximâ culpâ. Ideò precor beátam Maríam semper vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joannem Baptistam, sanctos Apóstolos Petrum & Paulum, omnes Sanctos, [& vos, fratres,] oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus dicit :

Misereátur tui omnípotens Deus ; &, dimissis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam. *Hebdomadarius respondet,* Amen.

Deindè Chorus facit Confessionem ; & ubi dictum est vobis, fratres, *&* vos, fratres, *dicit* tibi, pater, *&* te, pater.

[*Mulieres in suis C[...] ventibus, loco* fratres, pater, *dicunt,* sorores[...] mater.]

Factâ Confessione à Cho[...] Hebdomadarius dicit :

Misereátur vestrî om[...] potens Deus ; & dimissis peccátis vestris perdúcat vos ad vitam æt[...] nam. ℟. Amen.

[*Qui solus recitat, sem[...] dicit*, Confíteor. *omi[...] vocibus quæ clauduntur p[...] renthesi, & additâ part[...] culâ* &, *antè voces* ómn[...] bus *&* omnes.

Deindè. Misereátur. [...] *mèl, ad quod dicit,* nost[...] nostris, nos.]

Deindè signando se sign[...] crucis.

Indulgéntiam, ✝ absol[...] tiónem, & remissi[...] nem peccatórum nostr[...] rum tríbuat nobis omnípo[...] tens & miséricors Dóm[...] nus. ℟. Amen.

Elevans vocem, dicit :

℣. Exaudi nos, Deus salutáris noster, ℟. Spe[...] ómnium fínium terræ. *P[...]* 64.

℣. Miserére nostrî, Dó[...] mine, ℟. Miserére nost[...] *Ps.* 122.

℣. Fiat misericórdi[...] tua, Dómine, super nos ℟. Quemádmodùm speri[...] vimus in te. *Ps.* 32.

℣. Dómine, exaudi ora[...] tiónem meam ; ℟. Et cla[...] mor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobiſcum, &c.

Orémus.

DOmine Deus omnípotens, qui ad principium hujus diéi nos perveníre fecisti, tuâ nos hódiè salva virtúte; ut ad nullum declinémus peccátum, ſed ſemper ad tuam juſtítiam faciendam noſtra procédant elóquia, dirigantur cogitatiónes & ópera; Per Dóminum noſtrum.

℣. Dóminus vobiſcum.
℟. Et cum ſpíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.

Si dicenda ſit Prima de Officio Parvo B. Mariæ, præponitur Off. Capituli.

AD OFFICIUM CAPITULI.

Primò fit lectio Martyrologii, in cujus fine nihil reſpondetur; ſed ſtatim Hebdomadarius dicit quæ ſequuntur.

Si verò non legatur Martyrologium, Officium Capituli incipitur abſolutè ſic:

℣. Pretióſa in conſpectu Dómini, ℟. Mors Sanctórum ejus. *Pſ.* 115.

SAncta María, & omnes Sancti ádjuvent nos in oratiónibus ſuis pro nobis ad Deum; ut ſecundùm eum qui vocávit nos, Sanctum, & ipſi in omni converſatióne ſancti ſimus. *Rom.* 15. 1. *Petr.* 1.

℟. Amen.

Deindè legitur Necrologium, ſi legendum ſit: & poſt ejus lectionem dicitur Suffragium ſequens pro defunctis.

Si verò nullum legendum ſit Necrologium, ſtatim poſt præcedentem Orationem de Sanctis, fit Suffragium pro defunctis ſic:

Dicitur Pſ. De profundis. *p.* 96. *& in fine*, Réquiem. *cum* ℣℣. Requieſcant in pace. Dómine, exaudi. Dóminus vobiſcum.

Orémus.

ABſolve, quæſumus, Dómine, ánimas famulórum famularumque tuárum ab omni vínculo delictórum: ut in reſurrectiónis glória, inter Sanctos & Electos tuos reſuſcitáti reſpírent; Per eum qui ventúrus eſt judicáre vivos & mórtuos, & ſéculum per ignem. ℟. Amen.

[*In Feriis & Feſtis à populo non feriatis dicuntur ſequentes*

PRECES

ad opus manuum.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde; ℟. Dómine, ad adjuvandum me feſtína. *Pſ.* 69.

℣. Sit ſplendor Dómini Dei noſtri ſuper nos; ℟. Et ópera mánuum noſtrárum dírige. *Pſ.* 69.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101.

Orémus.

DIrígere & ſanctificáre, régere & gubernáre dignare, Dómine Deus,

Rex cœli & terræ, hódiè corda & córpora nostra, sensus, sermónes & actus nostros, in lege tua, & in opéribus mandatórum tuórum: ut hîc, & in æternum, te auxiliante, salvi & líberi esse mereámur, Salvátor mundi; Qui vivis & regnas in sécula seculórum. ℟. Amen.]

Hìc denique fit lectio Cononis, sic:

Lector: Jube, domne, benedícere. [*Lectrix dicit*, domna. *solus vel sola recitans dicit absolutè*] *Bened.* Det Dóminus leges suas in mentem nostram, & in corde nostro superscríbat eas. *Hebr.* 8. ℟. Amen.

Tùm legitur Canon, qui pro singulis diebus habetur ad calcem; in cujus fine dicitur: Tu autem, Dómine, miserére nostrî. ℟. Deo grátias.

Post lectionem, Hebdomadarius dicit signando se signo crucis: Adjutórium nostrum † in nómine Dómini, ℟. Qui fecit cœlum & terram. *Ps.* 123.

Submissiori voce dicit; Benedícite. *Lector versus ad eum*, Deus. *Hebd.* Deus pacis aptet nos in omni bono, ut faciámus ejus voluntátem, fáciens in nobis quod pláceat coram se, per Jesum Christum, cui est glória in sécula seculórum. *Hebr.* 13. *Lector*, Amen.

Post quamlibet Horam, si aliud Officium non sequatur, dicitur secretò; Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiescant in pace. Amen. *Deindè,* Pater noster.

AD TERTIAM.

℣. Deus, † in adjutórium, &c.

HYMNUS.

O Fons amóris, Spíritus,
O sancte donórum parens,
Tuas refúsus íntimis
Accende flammas córdibus.

Qui caritátis vínculo
Cum Patre nectis Fílium,
Et nos amóris mútui
Arctis coapta néxibus.

Qui nos creávit, laus Patri;
Laus, qui redémit, Fílio:
Qui caritáte nos foves,
Par sit tibi laus, Spíritus.
Amen.

[*In Feriali Officio Psalmi & Antiphonæ dicuntur secundùm Feriam, ut singulis diebus assignantur.*

In Festis verò, Ant. semper sumitur de Proprio, vel de Communi, & Psalmi tantùm dicuntur de Feria, nisi aliter notetur.]

Capit. & ℟. *breve sumuntur ubi sumitur Antiph. super Psalmos; & sic ad alias Horas.*

PRECES.

Quando ad Laudes dictæ sunt Preces, tunc ad Tertiam, Sextam, & Nonam, hæ dicuntur flexis genibus.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster. *secretò.* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem : ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Dómine Deus virtútum, converte nos; ℟. Et ostende fáciem tuam, & salvi érimus. *Ps.* 79.

℣. Exurge, Dómine, ádjuva nos, ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Ps.* 43.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam ; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobiscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio conveniens.

℣. Dóminus vobiscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

AD SEXTAM.

℣. Deus, † in adjutórium, &c.

HYMNUS.

Jam solis excelsum jubar
Toto coruscat lúmine ;
Sic, Christe, tu mundum novâ
Sol verus accendis face.

Fac plena nostris fúlgeat
Lux veritátis méntibus;
Fac nostra plenam cáritas
Crescendo surgat ad diem.

Qui nos creávit, laus Patri;
Laus, qui redémit, Fílio :
Qui caritáte nos foves,
Par sit tibi laus, Spíritus.
Amen.

Ant. Psalmi, Capit. ℟. *br. & Preces, si dicendæ sint, dicuntur ut suprà ad Tertiam.*

Oratio conveniens.

AD NONAM.

℣. Deus, † in adjutórium, &c.

HYMNUS.

Prono volútus ímpetu,
Inclínat in noctem dies ;
Sic vita suprémam cito
Festínat ad metam gradu.

O Christe, dùm fixus cruci
Expandis orbi bráchia,
Amáre da crucem ; tuo
Da nos in ampléxu mori.

Qui nos creávit, laus Patri;
Laus, qui redémit, Fílio :
Qui caritáte nos foves,
Par sit tibi laus, Spíritus.
Amen.

Ant. Psalmi, Capit. ℟. *br. & Preces, si dicendæ sint, dicuntur ut suprà ad Tertiam.*

Oratio conveniens.

AD VESPERAS.

Preces, si dicendæ sint, habentur suprà ad Laudes. 162. *In iis, loco Psal.* De profundis. *dicitur Ps.* Miserére. *pag.* 159.

SUFFRAGIA, in Officio Feriali tantùm.

DE SANCTA CRUCE.

Ant. Mihi absit gloriári, nisi in cruce Dómini nostri Jesu Christi. *Galat.* 6.

℣. In Deo salutáre meum, ℟. Et glória mea. *Psal.* 61.

Orémus.

PErpétuâ nos, quæsumus, Dómine, pace custódi, quos per lignum sanctæ Crucis redímere dignátus es; Qui vivis & regnas Deus. ℟. Amen.

[*Si sequantur Vesperæ de B. Maria, tunc fit integra conclusio :* Qui vivis & regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum. ℟. Amen. *& post* Benedicámus. *dicitur*, Deus, † in adjutórium.]

Si verò non dicatur Officium parvum, fit continuò Suffragium sequens.

DE OMNIBUS SANCTIS.

Ant. Hi sunt ante thronum Dei, & sérviunt ei die ac nocte in templo ejus, & qui sedet in throno, habitábit super illos. *Apoc.* 7.

℣. In æternum exultábunt; ℟. Et habitábis in eis. *Ps.* 5.

Orémus.

[*Ubi dicitur Officium parvum, omittuntur verba quæ includuntur duplici parenthesi.*]

A Cunctis nos, quæsumus, Dómine, mentis & córporis defende perículis; & intercedéntibus (beátâ & gloriósa semper Vírgine Dei genitríce Maríâ,) beátis Apóstolis tuis Petro & Paulo, atque beát. *N.* & ómnibus Sanctis, salútem nobis tríbue benignus & pacem; ut destructis adversitátibus & erróribus universis, Ecclésia tua secúrâ tibi sérviat libertáte; Per (eundem) Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum. ℟. Amen.

[*Nomina Angelorum, S. Joann. Bapt. & S. Joseph, (si nominandi sint,) præponuntur Apostolis.*]

℣. Dóminus vobiscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dóm. &c.

Secretò : Fidélium, & Pater. *si Completorium immediatè non sequatur.*

AD COMPLETORIUM.

Lector : Jube, Domne, benedícere. *Bened.* Cùm dormiérimus, custódiant nos (sermónes Dómini;) & evigilantes loquámur cum eis. *Prov.* 6. ℟. Amen.

Tùm fit lectio Novi Testamenti, ut habetur pro singulis diebus ad calcem Breviarii; in fine Lectionis, dicitur; Tu autem, Dómine, miserére nostri. ℟. Deo grátias.

Signando pollice pectus Habdomadarius dicit : ℣. Converte nos, † Deus salutáris noster; ℟. Et averte iram tuam à nobis. *Ps.* 84.

Hic facienda est Confessio peccatorum, ut habetur suprà ad Primam, pag. 166. scilicèt mediocri voce; Confiteor, &c.

Deinde

Deindè elevans vocem, ℣. Deus, † in adjutórium.
Antiphona & Psalmi convenientes.

HYMNUS.

GRates, peracto jam die,
Deus, tibi persólvimus;
Pronóque, dum nox íncipit,
Prostérnimus vultu preces.
Quod longa peccávit dies,
Amárus éxpiet dolor;
Somno gravátis ne nova
Infligat hostis vúlnera.
Infestus usquè circuit
Quærens leo quem dévoret:
Umbrâ sub alárum tuos
Defende fílios, Pater.
O quandò lucescet tuus
Qui nescit occásum dies!
O quandò sancta se dabit
Quæ nescit hostem pátria!
Qui nos creávit, laus Patri;
Laus, qui redémit, Fílio;
Qui caritáte nos foves,
Par sit tibi laus, Spíritus.
Amen.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 5.

SObrii estóte, & vigiláte; quia adversárius vester diábolus, tanquàm leo rúgiens, círcuit quærens quem dévoret: cui resístite fortes in fide.

℟. *br.* In manus tuas, Dómine, * Commendo spíritum meum. In manus. ℣. Redemísti me, Dómine, * Deus veritátis. * Commendo. Glória Patri. In manus. *Ps.* 30.

℣. Custódi me, Dómine, ut pupillam óculi: ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege me. *Ps.* 16.

Ant. 3. g. Dómine.

CANTICUM SIMEONIS.
Luc. 2.

De Salvatoris adventu gratiarum actio.

NUnc dimittis servum tuum, Dómine, * secundùm verbum tuum, in pace;
Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,
Quod parasti * ante fáciem ómnium populórum,
Lumen ad revelatiónem géntium, * & glóriam plebis tuæ Israël.

Ant. Dómine, dabis pacem nobis; ómnia enim ópera nostra operátus es nobis. *Is.* 26.

In Festis Simplicibus, & suprà, necnon intrà Octavas, continuò dicitur: Dóminus vobiscum. *vel* Dómine exaudi. *& Oratio* Vísita. *infrà.*

In Feriis verò adduntur sequentes

PRECES.

Quandò dictæ sunt Preces in Vesperis, hæ dicuntur flexis genibus.

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.
Pater *secretò.* ℣. Et ne

nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Benedictus es, Dómine, Deus patrum nostrórum; ℟. Et laudábilis, & gloriósus, & superexaltátus in sécula. *Dan.* 3.

℣. Benedictum nomen glóriæ tuæ sanctum; ℟. Et laudábile, & superexaltátum in ómnibus séculis. *Dan.* 3.

℣. Benedictus es in firmamento cœli; ℟. Et laudábilis, & gloriósus in sécula. *Dan.* 3.

℣. Benedícat nos Deus, Deus noster; ℟. Benedícat nos Deus. *Ps.* 66.

℣. Exaudi nos, Deus salutáris noster, ℟. Spes ómnium fínium terræ. *Ps.* 64.

℣. Miserére nostrî, Dómine; ℟. Miserére nostrî. *Ps.* 122.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, ℟. Quemádmodùm sperávimus in te. *Ps.* 32.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobiscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

VIsita, quæsumus, Dómine, habitatiónem nostram, & omnes insídias inimíci ab ea longè repelle: Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant; & benedíctio tua sit super nos semper; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum.

℟. Amen.

℣. Dóminus vobiscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Finito Completorio, submissâ voce dicitur signando se signo crucis: Grátia Dómini nostri Jesu Christi, † & cáritas Dei, & communicátio sancti Spíritûs sit cum ómnibus vobis. 2. *Cor.* 13. ℟. Amen.

Secretò, Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiescant in pace. Amen.

Posteà dicitur,

ANTIPHONA DE BEATA.

SAlve, Regína, mater misericórdiæ; vita, dulcédo & spes nostra, salve: ad te clamámus, éxules fílii Evæ; ad te suspirámus, gementes & flentes in hac lacrymárum valle: eia ergo, advocáta nostra, illos tuos misericordes óculos ad nos converte; & Jesum benedictum fructum ventris tui, nobis post hoc exílium ostende; ô clemens, ô pia, ô dulcis virgo María.

℣. Vultum tuum deprecabuntur ℟. Omnes dívites plebis. *Ps.* 44.

Orémus.

OMnípotens, sempiterne Deus, qui gloriósæ vírginis matris Maríæ corpus & ánimam, ut dignum Fílii tui habitáculum éffici mererétur, Spíritu sancto cooperante, præparasti: da, ut cujus commemoratióne lætamur, ejus piâ intercessióne, ab instántibus malis & à morte perpétua liberémur; Per eumdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Post Completum Officium dicitur Secretò, Pater, Ave, Credo.

ABSOLUTIONES ET BENEDICTIONES,

Dicendæ in Officio Nocturno ante Lectiones.

DOMINICA,
Et in Officiis ix. Lectionum, quæ non sunt de Sanctis.
IN I. NOCTURNO.
Et pro II. & V. Feria.
Absolutio. 2. Mach. 1.

ADapériat Deus cor nostrum in lege sua & in præceptis suis.
℟. Amen.
Sic respondetur ad singulas Absolutiones & Benedictiones.

BENEDICTIONES.

1. Deus Dómini nostri Jesu Christi, Pater glóriæ, det nobis spíritum sapiéntiæ. *Ephes.* 1. ℟. Amen.
2. Fílius Dei det nobis sensum, ut cognoscámus verum Deum. 1. *Joan.* 5.
3. Spíritus veritátis dóceat nos omnem veritátem. *Joan.* 16.

IN II. NOCTURNO.
Et pro III. & VI. Feria.
Absolutio. 3. Reg. 8.

DEus noster inclínet corda nostra ad se, ut custodiámus mandáta ejus.

BENEDICTIONES.

4. Pater Dómini nostri Jesu Christi benedícat nos in omni benedictióne spirituáli. *Ephes.* 1.
5. Sciámus supereminentem sciéntiæ caritátem Christi, ut impleámur in omnem plenitúdinem Dei. *Ephes.* 3.
6. Unctio quam accépimus à Deo, máneat in nobis, & dóceat nos de ómnibus. 1. *Joan.* 2.

IN III. NOCTURNO.
Absolutio. 2. Mach. 1.

DEus det nobis cor ómnibus, ut colámus eum, & faciámus ejus voluntátem corde magno & ánimo volenti.

BENEDICTIONES.

7. Evangélium virtus Dei sit in salútem omni credenti. *Rom.* 1.
8. Occurrámus omnes in unitátem fídei, & agnitiónis Fílii Dei; ut non circumferámur omni vento doctrínæ. *Ephes.* 4.
9. Deus spei répleat nos omni gáudio & pace in credendo; ut abundémus in spe & virtúte Spíritûs sancti. *Rom.* 15.

Si pro ultima Lectione legatur aliud Evang. cum Homilia, tunc nona Benedictio erit: Evangélium non sit in sermóne tantùm, sed & in virtúte. 1. *Thess.* 1. 5.

Si tria legantur Evangelia, septima Benedictio erit:

gélium virtus Dei
salútem omni cre-
i. *Rom.* 1.
ngélium non sit in
ióne tantùm, sed &
irtúte. 1. *Thess.* 1. 5.
maneámus in fide fun-
i, & immóbiles à spe
angélii. *Coloss.* 1.
na Lectio sit de Sancto,
nedictio erit : Digni
ibeámur regno Dei,
um vénerit in Sanctis
iis admirábilis fíeri. 2.
Thess. 1.
Quando D. Archiepisco-
s, vel Episcopus Lectio-
m lecturus est, postquàm
se præmisit ex more,
ube, domne, benedícere.
ignior post ipsum dicit illi :
Ora pro nobis, Pater. *Ipse*
autem Archiepiscopus, vel
Episcopus respondet : Oro
ut cáritas vestra magis ac
magis abundet in sciéntia
& in omni sensu. *Philipp.* 1.
Chorus, ℟. Amen.
Idem observatur, ubi
unicus est Presbyter.]
FERIA IV. ET SABBATO.
Absolutio. 2. Mach. 1.
DEus det nobis cor óm-
nibus, ut colámus eum,
& faciámus ejus voluntá-
tem corde magno & ánimo
volenti.
℟. Amen.
BENEDICTIONES.
1. Pater Dómini nostri Jesu
Christi det nobis Chris-
tum habitáre per fidem in
córdibus nostris. *Ephes.* 3.
2. Occurrámus omnes in
unitátem fídei, & agni-
tiónis Fílii Dei; ut
non circumferámur omni
vento doctrínæ. *Ephes.* 4.
3. Deus spei répleat nos
omni gáudio & pace in
credendo; ut abundémus
in spe & virtúte Spíritûs
sancti. *Rom.* 15.
Si tertia Lectio sit de Evan-
gelio, tunc tertia Benedic-
tio erit : Evangélium non
sit in sermóne tantùm,
sed & in virtúte. 1. *Thess.*
1. 5.
Eadem dicitur in omni
Feria, quando pro iij. Lec-
tione legendum erit Evan-
gelium cum Homilia.
IN FESTIS B. MARIÆ V.
quæ sunt ix. Lectionum.
Absolut. & Benedict. di-
cuntur in I. & III. Nocturno,
ut suprà : in II. verò Noc-
turno, ut sequitur.
Absolutio. Judith 13.
NObiscum sit Deus, qui
in Ancilla sua adim-
plévit misericórdiam suam,
quam promísit dómui Is-
raël.
BENEDICTIONES.
4. Deus, à quo missus est
Angelus Gábriël ad Vír-
ginem Maríam, mittat
nobis de cœlis sapién-
tiam. *Luc.* 1. *Sap.* 9.
5. Fílius Altíssimi, quem
Virgo concépit & pépe-
rit, det nobis fílios Dei
fíeri. *Luc.* 1. *Joan.* 1.
6. Spíritus sanctus, de quo
est, quod in María na-
tum est, sanctíficet nos

per ómnia. *Matth.* 1. *Thess.* 5.

Eædem Absolut. & Benedictiones dicuntur in omni Officio trium Lectionum B. M. V.

In Feriis Adventus, & à Septuagesima ad Quadragesimam, diebus intrà octavas Domini, ac B. Mariæ, nec-non Anniversarii Dedicationis, si tertia Lectio sit de Sancto, tunc tertia Benedictio erit:

Digni habeámur regno Dei, cùm vénerit in Sanctis suis admirábilis fíeri. 2. *Thess.* 1.

IN FESTIS SANCTORUM, *quæ sunt ix. Lectionum.*

Absol. & Bened. dicuntur in I. & III. Nocturno, ut suprà; in II. autem, ut sequitur.

Absolutio. 3. Reg. 8.

DEus noster inclínet corda nostra ad se, ut custodiámus mandáta ejus.

℟. Amen.

BENEDICTIO

4. Deus det nobis nátos óculos cor sciámus quæ sit cationis ejus in *Ephes.* 1.

5. Dignos nos fácia tem sortis Sanc qui erípuit nos d táte tenebrárum.

6. Aperiantur óculi ut convertámur bris ad lucem, cipiámus sortem Sanctos. *Act.* 26

IN FESTIS SANCT *quæ sunt trium tionum tantùm Absolutio dicitur dùm Feriam; Ben nes verò ut sequitur.*

1. Deus det, &c.

2. Dignos nos, &c.

3. Aperiantur, &c. u

Si pro tertia L legendum sit Evan cum Homilia, tun Benedictio erit.

Evangélium non sit móne tantùm, s virtúte. 1. *Thess.*

PROPRIUM DE TEMPORE.

PARS ÆSTIVA.

SABBATO
Quatuor Temporum Pentecostes.

AD NONAM.

In fine Hymni, dicitur sequens Doxologia

Sit laus Patri; laus Filio:
Par sit tibi laus, Spíritus,
Afflante quo, mentes sacris
Lucent & ardent ígnibus. Amen.

Psalmi de Dominica.

Ant. 3. *a.* Audívimus eos loquentes nostris linguis magnália Dei, allelúia. *Act.* 2.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 2.

QUæ Dei sunt nemo cognóvit, nisi Spíritus Dei. Nos autem non spíritum hujus mundi accépimus, sed Spíritum qui ex Deo est, ut sciámus quæ à Deo donáta sunt nobis; quæ & lóquimur, non in doctis humánæ sapiéntiæ verbis, sed in doctrína Spíritûs.

℟. *br.* Annuntiavérunt * ópera Dei, * Allelúia, allelúia. Annuntiavérunt. ℣. Et facta ejus intellexérunt, * Allelúia. Glória Patri. Annuntiavérunt.

℣. Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos; ℟. Et tímuit omnis homo. *Ps.* 64.

Oratio.

MEntibus nostris, quæsumus, Dómine, Spíritum sanctum benignus infunde, cujus & sapiéntiâ cónditi sumus, & providéntiâ gubernámur; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte ejusdem Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum. ℟. Amen.

Hic terminatur Tempus Paschale.

VESPERÆ de Festo sequenti.

DOMINICA I. POST PENTECOSTEN.

IN FESTO

SANCTISSIMÆ TRINITAT

SOLEMNE-MAJUS.

IN I. VESPERIS.
Psalmi de Sabbato.

Ant. 1. D. Dixit Deus ad Móysen: Ego sum qui sum; hoc nomen mihi est in æternum. *Exod.* 3.

Ant. 2. Dóminus Deus noster, Dóminus unus est. *Deut.* 6.

Ant. 3. a. Ipse est Deus deórum, & Dóminus dominántium, Deus magnus & potens. *Deuter.* 10.

Ant. 4. E. Solus habet immortalitátem, & lucem inhábitat inaccessíbilem. 1. *Tim.* 6.

Ant. 5. a. Dóminus exercítuum, Deus Israël, magnus consílio, & incomprehensíbilis cogitátu. *Jerem.* 32.

CAPITULUM. *Rom.* 10.

O Altitúdo divitiárum sapiéntiæ & sciéntiæ Dei! quàm incomprehensibília sunt judícia ejus, & investigábiles viæ ejus! ℟. Deo grátias.

℟. Non est símilis tuî, Dómine: magnus es tu, & magnum nomen [...] in fortitúdine: * Qui[...] timébit te, ô Rex génti[...] ℣. Magna & mira[...] sunt ópera tua, Dó[...] Deus omnípotens; & veræ sunt viæ tuæ, [...] seculórum: * Quis. Gl[...] *Repetitur.* ℟. Non est [...] *que ad* ℣. *Jerem.* 10. *A*[...]

HYMNUS.

O Quàm verendis i[...]
tur tuum
Numen tenébris! [...]
sacra te, Deus,
Calígo vestit! nec
mendæ
Sancta licet pene[...]
noctis.
Per densa quæ te n[...]
sépiunt,
Si quandò ruptis ful[...]
núbibus
Emissa, numen vix
vélant,
Luce micans nímiâ, [...]
tescis.
Humána mens, hic
Dei, pavens
Miráre: lumen nî pr[...]
fides,

Cæcútis; & tunc differendo
Decípitur rátio supérba.
Hinc qui fidélis, fit puer ex fide,
Et dogma menti súscipit ínvium:
Persóna triplex, numen unum;
Hoc rátio stupet; hoc adórat.
Laus summa Patri qui Génitum dedit;
Qui nos redémit, glória Fílio:
Qui caritátis mittis ignes,
Divus Amor, tibi laus per ævum. Amen.

℣. Magnus Dóminus, & laudábilis nimis; ℟. Et magnitúdinis ejus non est finis. *Ps.* 144.

Ad Magníficat.

Ant. J. *duplicanda.* Dómini Dei tui cœlum est, & cœlum cœli; terra, & ómnia quæ in ea sunt. Ipsi adhærébis: ipse est laus tua, & Deus tuus. *Deut.* 10.

Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, qui dedísti fámulis tuis in confessióne veræ fídei, ætérnæ Trinitátis glóriam agnóscere, & in poténtia majestátis adoráre Unitátem: quæsumus, ut ejúsdem fídei firmitáte, ab ómnibus semper muniámur advérsis; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum.

℟. Amen.

Pro Commemoratione Sabbati ante Dominicam primam post Pentecosten,

Ant. Vocávit Dominus Sámuel, & ait Sámuel: Lóquere, Dómine, quia audit servus tuus. 1. *Reg.* 3.

℣. Beneplácitum est Dómino in pópulo suo; ℟. Et exaltábit mansuétos in salútem. *Ps.* 149.

Orémus.

DEus, in te sperántium fortitúdo, adésto propítius invocatiónibus nostris: & quia sine te nihil potest mortális infírmitas, præsta auxílium grátiæ tuæ, ut in exequendis mandátis tuis, & voluntáte tibi & actióne placeámus; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum.

℟. Amen.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Sabbato.

Ant. 7. *d.* Vidéte quòd ego sim solus, & non sit álius Deus præter me: vivo ego in ætérnum. *Deut.* 32.

HYMNUS.

NUmen suprémum, ter potens,
Lux vera, fonsque lúminum,
Dùm sénsibus sol óccidit,

Nostris refulge méntibus.
In te movémur & sumus;
In te juvat quiéscere,
Et per quiétis ótia
Tuis vacáre láudibus.
O Trínitas unus Deus,
Quam per fidem nunc crédimus,
Te quándonàm vidébimus,
Laudémus ut te júgiter!
Qui nos creávit, laus Patri;
Laus, qui redémit, Fílio;
Qui caritáte nos foves,
Par sit tibi laus, Spíritus.
Amen.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. Ego Dóminus; hoc est nomen meum: glóriam meam álteri non dabo. *Is.* 42.

In fine Completorii, hodiè & deinceps usque ad Adventum, dicitur sequens

ANTIPHONA DE BEATA.

SAlve, Regína, mater misericórdiæ; vita, dulcédo & spes nostra, salve: ad te clamámus, éxules fílii Evæ; ad te suspirámus, gementes & flentes in hac lacrymárum valle: eia ergo, advocáta nostra, illos tuos misericordes óculos ad nos converte; & Jesum benedictum fructum ventris tui, nobis post hoc exílium ostende; ô clemens, ô pia, ô dulcis virgo María.

℣. Vultum tuum deprecabuntur ℞. Omnes dívites plebis. *Ps.* 44.

Orémus.

OMnípotens, sem
Deus, qui gloric
ginis matris Maríæ
& ánimam, ut dign
lii tui habitáculun
mererétur, Spíritu
cooperante, præp
da, ut cujus comm
tióne lætámur, ejus
tercessióne, ab inst
malis & à morte p
liberémur; Per e
Christum Dóminum
trum. ℞. Amen.

AD OFFICIUM N

Invit. Deum unu
trem, Fílium, &
tum Sanctum, * V
adorémus. *Matth.* 2
Ps. 94. Veníte.

HYMNUS

SUblíme Numen
potens, ter
mum,
Incomprehensum
immensæ jubar
Simplex & unus,
bus constans D
Te res creátæ lau
cóncinant.
Tu Trinitátis fon
haustus, Pater
Filique nascens
æterno sinu,
Ac sancte manan
bus Spíritus,
Nil vos in una
substántia.
Persona triplex: u
git Unitas:
In Patre semper
in Nato Pater

Utérque facro femper eft in Spíritu ;
In Patre femper, inque Nato Spíritus.
Sed nullus horum quémlibet vincit, gradu
Vel major extat, vel prior poténtiâ :
Æquále regnum, parque majeftas trium,
Orígo nulli dígnîus confert bonum.
Rerum creátor, laus tibi, vivens Pater :
Laus æqua, mundum qui redémit, Fílio :
Quo nos fupernis ígnibus fuccéndimur,
Compar in ævum Flámini fit glória. Amen.

Pfalmi de Dominica in toto Officio.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. a. Dómine Rex omnípotens, tu fecifti cœlum & terram, & quidquid cœli ámbitu continétur : Dóminus ómnium es. *Efther* 13.

Ant. 7. d. Dignus es, Dómine Deus nofter, accípere glóriam, & honórem, & virtútem ; quia tu creafti ómnia. *Apoc.* 4.

Ant. 5. a. Ex ipfo, & per ipfum, & in ipfo funt ómnia : ipfi glória in fécula. *Rom.* 11.

℣. Verbo Dómini cœli firmáti funt, ℟. Et Spíritu oris ejus omnis virtus eórum. *Pf.* 32.

Pater. *Abfol. & Bened. habentur poft Pfalterium.*

De Libro Génefis.

Lectio j. Cap. 1.

IN princípio creávit Deus cœlum & terram. Terra autem erat inánis & vácua, & ténebræ erant fuper fáciem abyffi, & Spíritus Dei ferebátur fuper aquas. . . . Et ait [Deus] : faciámus hóminem ad imáginem & fimilitúdinem noftram ; & præfit píſcibus maris, & volatílibus cœli, & béftiis, univerfæque terræ, omníque réptili quod movétur in terra. Et creávit Deus hóminem ad imáginem fuam ; ad imáginem Dei creávit illum. Tu autem, Dómine, miferére noftrî. ℟. Deo grátias.

℟. In princípio creávit Deus cœlum & terram ; & Spíritus Dei ferebátur fuper aquas : * Et † Ait Deus : Faciámus hóminem ad imáginem & fimilitúdinem noftram. ℣. In princípio erat Verbum, & Verbum erat apud Deum ; & Deus erat Verbum. * Et ait. Glória. † Ait. *Genef.* 1. *Joan.* 1.

Lectio ij. Cap. 18.

APpáruit [Abrahæ] Dóminus in convalle Mambre fedenti in óftio tabernáculi fui in ipfo fervóre diéi. Cúmque elevaffet óculos, apparuérunt ei tres viri ftantes propè eum ; quos cùm vidiffet, cucurrit in occurfum eórum de óftio tabernáculi, & ado-

rávit in terram ; & dixit : Dómine, si invéni grátiam in óculis tuis, ne tránseas servum tuum ; sed afferam pauxillùm aquæ, & laváte pedes vestros, & requiéscite sub árbore. Ponamque buccellam panis, & confortáte cor vestrum, póstea transíbitis ; idcircò enim declinastis ad servum vestrum. Qui dixérunt : Fac ut locútus es.

℟. Appáruit Abrahæ Dóminus : cúmque elevasset óculos, apparuérunt ei tres viri : * Quos cùm vidisset, † Adorávit, & dixit : Dómine, si invéni grátiam in óculis tuis, ne tránseas servum tuum. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo : Pater, Verbum, & Spíritus Sanctus : & hi tres unum sunt. * Quos. Glória. † Adorávit. *Genes.* 18. 1. *Joan.* 5.

De Isaía Prophéta.

Lectio iij. Cap. 6.

Vidi Dóminum sedentem super sólium excelsum & elevátum ; & ea quæ sub ipso erant, replébant templum. Séraphim stabant super illud ; sex alæ uni, & sex alæ álteri ; duábus velábant fáciem ejus, & duábus velábant pedes ejus, & duábus volábant. Et clamábant alter ad álterum, & dicébant : Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus exercítuum ; plena est omnis terra glóriâ ejus. Et commóta sunt superliminária cárdinum à voce clamantis, & domus repléta est fumo.

℟. Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus exercítuum ; plena est omnis terra glóriâ ejus. ℣. In circúitu sedis, quátuor animália plena óculis, réquiem non habébant, dicéntia : Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus omnípotens. * Sanctus. Glória Patri. *Repetitur.* ℟. Séraphim, *usque ad* ℣. *Is.* 6. *Apoc.* 4.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. *E.* Unxit Jesum Deus Spíritu sancto, & virtúte. *Act.* 10.

Ant. 1. a. Quis est qui vincit mundum, nisi qui credit quóniam Jesus est Fílius Dei ? Et Spíritus est qui testificátur quóniam Christus est véritas. 1. *Joan.* 5.

Ant. 2. Per Jesum Christum habémus accessum in uno Spíritu ad Patrem. *Ephes.* 2.

℣. In Deo laudábo Verbum ; ℟. In Dómino laudábo Sermónem. *Ps.* 55.

Ex libro sancti Fulgéntii Epíscopi, de Fide, ad Petrum.

Cap. 1. *Lectio iv.*

Fides, quam sancti Patriarchæ atque Prophétæ ante Incar

natiónem Fílii Dei diviníitùs accepérunt, quam étiam sancti Apóstoli ab ipso Dómino in carne pósito audiérunt, & Spíritûs sancti magistério instructi, non sólùm sermóne prædicavérunt, verùm étiam ad instructiónem salubérrimam posterórum, scriptis suis índitam reliquérunt, unum Deum prædicat Trinitátem, id est, Patrem, & Fílium, & Spíritum sanctum. Sed Trínitas vera non esset, si una eademque persóna dicerétur Pater & Fílius & Spíritus sanctus.

℟. Jesu baptizáto, & orante, descendit Spíritus sanctus corporáli spécie sicut columba in ipsum; & * Vox de cœlo facta est: Tu es Fílius meus diléctus; in te complácui mihi. ℣. Vox Dómini super aquas; Deus majestátis intónuit. * Vox. Glória. * Vox. *Luc.* 3. *Ps.* 28.

Lectio v.

SI enim sicut est Patris & Fílii & Spíritûs sancti una substántia, sic esset una persóna; nihil omnínò esset in quo veráciter Trínitas dicerétur. Rursùs Trínitas quidem vera esset, sed unus Deus Trínitas ipsa non esset, si quemádmodùm Pater & Fílius & Spíritus sanctus personárum sunt ab ínvicem proprietáte distincti, sic fuissent naturárum quoque diversitáte discréti. Sed quia in illo uno vero Deo Trinitáte, non solùm quòd unus Deus est, sed étiam quòd Trínitas est, naturáliter verum est; proptéreà ipse verus Deus in persónis Trínitas est, & in una natúra unus est.

℟. Sublevátis óculis in cœlum Jesus, dixit: * Pater, hæc est vita æterna, ut cognoscant te solum Deum verum, & quem misisti Jesum Christum. ℣. Nosse te, Deus, consummáta justítia est; & scire justítiam & virtútem tuam, radix est immortalitátis. * Pater. Glória. * Pater. *Joan.* 17. *Sap.* 15.

Lectio vj.

PEr hanc unitátem naturálem totus Pater in Fílio & Spíritu sancto est, & totus Fílius in Patre & Spíritu sancto est, totusque Spíritus sanctus in Patre & Fílio est. Nullus horum extra quémlibet ipsórum est; quia nemo álium aut præcédit æternitáte, aut excédit magnitúdine, aut súperat potestáte: quia nec Fílio, nec Spíritu sancto, quantùm ad natúræ divínæ unitátem pértinet, aut antérior aut major Pater est: nec Fílii ætérnitas atque imménsitas, velut antérior aut major, Spíritûs sancti æternitátem immensitatemque aut præcédere aut excédere naturáliter potest.

℟. Sanguis Christi qui per Spíritum sanctum semetipsum óbtulit immaculátum Deo, * Emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis, ad serviendum Deo viventi. ℣. Cùm vénerit quasi flúvius violentus quem Spíritus Dómini cogit, & vénerit Sion Redemptor, * Emundábit. Glória Patri. *Repetitur* ℟. Sanguis Christi, *usque ad* ℣. *Hebr.* 9. *Is.* 59.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 8. c. Misit Deus Spíritum Fílii sui in corda vestra clamantem: Abba, Pater. *Galat.* 4.

Ant. 6. In Christo unxit nos Deus, & signávit nos, & dedit pignus Spíritûs in córdibus nostris. 2. *Cor.* 1.

Ant. 8. G. Nemo potest dicere, Dóminus Jesus, nisi in Spíritu sancto. 1. *Cor.* 12.

℣. Unxit te, *Deus, Deus tuus óleo lætítiæ,* ℟. *Præ consórtibus tuis.* ℣. etc.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum.

Léctio vij. Cap. 28.

IN illo témpore; Dixit Jesus Discípulis suis: Data est mihi omnis potéstas in cœlo & in terra. Euntes ergò, docéte omnes gentes, baptizantes eos in nómine Patris, & Fílii, & Spíritûs sancti. Et réliqua.

Homília sancti Leónis Papæ.

Serm. 75. *n.* 4.

CUm ad confiténdum Patrem, & Fílium, & Spíritum sanctum, áciem mentis inténdimus: procul ab ánimo formas visibílium rerum, & ætátes temporálium naturárum, procul córpora locórum, & loca córporum repellámus. Discédat à corde, quod spátio exténditur, quod fine conclúditur, & quidquid nec semper ubíque, nec totum est. Cogitátio de deitáte Trinitátis concepta, nihil per distántiam intélligat, nihil per gradus quærat. At si quid dignum de Deo sénserit, nulli hoc ibi áudeat negáre persónæ, tamquàm honorificéntius Patri adscríbat, quod Fílio Spirituíque non tríbuat. Non est píetas unigénito præferre genitórem. Fílii contumélia, Patris est injúria: quod uni démitur, utríque detráhitur. Nam cùm illis & sempitérnitas sit commúnis & déitas, nec omnípotens Pater, nec incommutábilis æstimátur, si aut minórem se génuit, aut quem non hábuit, habendo profécit.

℟. Locútus est Jesus úndecim discípulis: Euntes, * Docéte omnes gentes, baptizantes eos in nómine Patris, & Fílii, & Spíri-

℣. Erit fons pa-
íntibus Jerúsa-
utiónem pecca-
)océte. Glória.
latth. 28. Zach.

ľio viij.
idem Dóminus
discípulis suis :
s me, gauderé-
uia ad Patrem
Pater major me
: illæ aures quæ
érunt : Ego &
sumus ; & Qui
idet & Patrem :
; accípiunt dif-
ec de illa hoc
llligunt, quam
n cum Patre &
túræ novérunt
atióne. Com-
rgò etiam sanc-
s in incarnatió-
minici humána
& qui denun-
)ómini turba-
essu, ad æterna
ŝris sui incitan-
nto. Gaudéte
d Patrem, quia
r me est. Univi
ihi, & factus
óminis, ut vos
: possítis. Undè
ı utróque sim ;
vobis consor-
'e sum minor :
à Patre non dí-
n meipso sum
úra ítaque quæ
'atre, vadit ad
t ibi sit caro,
est Verbum ; &

una Ecclésiæ cathólicæ fi-
des, quem secundùm hu-
manitátem non diffitétur
minórem, secundùm deitá-
tem credat æquálem.

℟. Loquente Petro, cé-
cidit Spíritus sanctus super
omnes qui audiébant ver-
bum. * Tunc † Respondit
Petrus : Numquid aquam
quis prohibére potest, ut
non baptizentur hi qui Spí-
ritum sanctum accepérunt?
Et jussit eos baptizári in
nómine Jesu. ℣. Cùm re-
quievisset in eis Spíritus,
prophetavérunt. * Tunc.
Glória. † Respondit. *Act.*
10. *Num.* 11.

Léctio sancti Evangélii
secundùm Lucam.

Lectio ix. Cap. 6.

IN illo témpore : Dixit
Jesus discípulis suis : Es-
tóte misericordes, sicut &
Pater vester miséricors est.
Et réliqua.

Homília sancti Augustíni
Epíscopi.

Serm. 83. de verb. Evang.
aliàs 15 de verb. Domini.

DUo sunt ópera miseri-
córdiæ, quæ nos lí-
berant, quæ bréviter ipse
Dóminus pósuit in Evan-
gélio : Dimitte, & dimit-
tétur vobis : Date, & dábi-
tur vobis. Dimíttite, &
dimittétur vobis, ad ignos-
cendum pértinet : Date, &
dábitur vobis, ad præs-
tandum benefícium pérti-
net. Quod ait de ignoscen-
do, & tu vis tibi ignosci

quod peccas, & habes álium cui tu possis ignóscere. Rursùs, quod pértinet ad tribuendum benefícium, petit te mendícus, & tu es Dei mendícus. Omnes enim quandò orámus, mendíci Dei sumus: ante jánuam magni Patrisfamílias stamus, imò étiam prostérnimur, súpplices ingemíscimus, áliquid volentes accípere; & ipsum áliquid, ipse Deus est. Quid à te petit mendícus? panem. Et tu, quid petis à Deo, nisi Christum, qui dicit: Ego sum panis vivus, qui de cœlo descendi? Ignosci vobis vultis? ignóscite: remíttite, & remitttétur vobis. Accípere vultis? date, & dábitur vobis.

℞. Benedictus Deus & Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui (benedixit nos in omni benedictióne spirituáli in cœléstibus in Christo, * sicut) elégit nos in ipso ante mundi constitutiónem, ut essémus sancti & immaculáti in conspectu ejus in caritáte. ℣. Recordátus est Dóminus pópuli sui; pósuit in médio ejus Spíritum sancti sui. * Sicut. Glória Patri. *Repetitur* ℞. Benedictus. *usque ad* ℣. *Ephes.* 1. *Is.* 63.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus; ℞. Et métuant eum omnes fines terræ. *Ps.* 66.

AD LAUDES.

Ant. 1. g. UNus Deus & Pater ómnium, qui est super omnes, & per ómnia, & in ómnibus nobis. *Ephes.* 4.

Ant. 2. Deus erat Verbum: in ipso vita erat, & vita erat lux hóminum; & lux in ténebris lucet. *Joan.* 1.

Ant. 3. *a.* In uno Spíritu omnes nos in unum corpus baptizáti sumus. 1. *Cor.* 12.

Ant. 4. E. Grátia.

CANTICUM. *Eccli.* 43.
Nemo ad Deum laudandum sufficit.

MUlta dicémus, & deficiémus in verbis: * consummátio autem sermónum, ipse est [Dóminus] in ómnibus.

Gloriantes, ad quid valébimus? * Ipse enim Omnípotens super ómnia ópera sua.

Terríbilis Dóminus, & magnus vehementer, * & mirábilis poténtia ipsíus.

Glorificantes Dóminum quantumcumque potuéritis: * supervalébit enim adhuc, & admirábilis magnificéntia ejus.

Benedicentes Dóminum, exaltáte illum quantum potestis: * major enim est omni laude.

Exaltantes eum, replémini virtúte; ne laborétis: * non enim comprehendétis:

Quis vidébit eum, & enarrábit? *·& qui magnificábit eum ficut eft ab início?

Glória Patri.

Ant. Grátia, mifericórdia & pax à Deo Patre, & Chrifto Jefu Dómino noftro. 1. *Tim.* 1.

Ant. 5. a. Benedicentes Dóminum, exaltáte illum quantùm poteftis; major eft enim omni laude. *Eccli.* 43.

CAPITULUM. *Apocal.* 7.

BEnedíctio, & cláritas, & fapiéntia, & gratiárum áctio, honor, & virtus, & fortitúdo Deo noftro in fécula feculórum: Amen. ℟. Deo grátias.

HYMNUS.

O Luce quæ tuâ lates,
Beáta femper Trínitas;
Te confitémur, crédimus,
Pioque corde quærimus.

O fancte fanctórum Pater!
O Nate de Deo Deus!
O caritátis vínculum,
Jungens utrumque Spíritus!

Ut fe videt totum Pater,
Coæva Proles náfcitur;
Amorque quo fe díligunt,
Et ipfe procédit Deus.

Eft totus in Nato Pater,
In Patre totus Fílius;
Natoque plenus ac Patre
Ineft utríque Spíritus.

Quod Natus eft, hoc Spíritus;
Hoc eft uterque quod Pater:
Tres una fumma Véritas,
Tres una fumma Cáritas.

Qui nos creávit, laus Patri;
Laus, qui redémit, Fílio;
Qui caritáte nos foves,
Par fit tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Quis loquétur poténtias Dómini? ℟. Audítas fáciet omnes laudes ejus? *Pf.* 105.

Ad Benedictus.

Ant. 8. G. *duplicanda.* Benedictum, Dómine, nomen glóriæ tuæ fanctum; & laudábile, & fuperexaltátum in ómnibus féculis. *Dan.* 3.

Oratio.

OMnípotens, fempiterne Deus, qui dedifti fámulis tuis in confeffióne veræ fídei, æternæ Trinitátis glóriam agnófcere, & in poténtia majeftátis adoráre Unitátem: quæfumus, ut ejufdem fídei firmitáte, ab ómnibus femper muniámur adverfis; Per Dóminum.

Pro Commem. Dominicæ.

Ant. Nolíte condemnáre, & non condemnabímini: eâdem quippe menfúrâ quâ menfi fuéritis, remetiétur vobis. *Luc.* 6.

℣. Mane aftábo tibi, Dómine, & vidébo; ℟. Quóniam non Deus volens iniquitátem tu es. *Pf.* 5.

Oratio.

DEus, in te fperántium fortitúdo, adefto propítius invocatiónibus noftris: & quia fine te nihil

potest mortális infírmitas, præsta auxílium grátiæ tuæ, ut in exequendis mandátis tuis, & voluntáte tibi & actióne placeámus; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 1. g. Unus Deus.

Dicitur Symb. Quicumq.

In ℟. *br.* ℣. Qui mittis Spíritum * à Patre procedentem. *Joan.* 15.

AD TERTIAM.

Ant. 2. Deus.

CAPITULUM. *Hebr.* 1.

FIlium Deus constítuit hærédem universórum, per quem fecit & sécula: qui cùm sit splendor glóriæ, & figúra substántiæ ejus, portansque ómnia verbo virtútis suæ, purgatiónem peccatórum fáciens, sedet ad déxteram majestátis in excelsis.

℟. *br.* Dóminus dixit ad me: Fílius meus es tu: * Allelúia, allelúia. Dóminus. ℣. Ego * hódie génui te. * Allelúia. Glória. Dóminus. *Ps.* 2.

℣. Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum; ℟. Ex útero ante lucíferum génui te. *Ps.* 109.

AD SEXTAM.

Ant. 3. *a.* In uno.

CAPITULUM. *Tit.* 3.

NOn ex opéribus justítiæ quæ fécimus nos, sed secundùm suam misericórdiam salvos nos fecit Deus, per lavácrum regeneratiónis & renovatiónis S sancti, quem effúdit abundè per Jesum tum salvatórem nost

℟. *br.* Spíritus tu nus dedúcet me: * lúia, allelúia. Spíri Propter nomen tuum mine, * vivifica * Allelúia. Glória Dómine. *Ps.* 142.

℣. Ne projícias m cie tua, ℟. Et Sp sanctum tuum ne à me. *Ps.* 50.

AD NONA

Ant. 5. a. Benedic

CAPITULUM. *E*

IMplémini Spíritu loquentes vobis in psalmis, & hym cánticis spirituálibu tantes & psallentes dibus vestris Dómin tias agentes semp ómnibus in nómine ni nostri Jesu Christ & Patri.

℟. *br.* Exaltáte num Deum nos * Allelúia, allelúia táte. ℣. Et adoráte i te sancto ejus, * qu sanctus Dóminus. lúia. Glória Patri. táte. *Ps.* 98.

℣. Tu Dóminus mus super omnem t ℟. Nimis exaltátus omnes deos. *Ps.* 96.

AD II. VESPE

Ant. 3. E. SCimus quòd est Deus ni nam etsi sunt qui d

e in cœlo, sive in
iobis tamen unus
. *Cor.* 8.
4. E. Nobis unus
Pater, ex quo óm-
nos in illum. 1.
6. Unus Dóminus
ristus, per quem
& nos per ipsum.
i.
. G. Unus Spíritus,
minus, una fides,
aptisma. *Ephes.* 4.
:. g. Ipse Spíritus
ium reddit spirítui
quòd sumus hæré-
em Dei, cohæré-
m Christi. *Rom.* 8.
ULUM. 2. *Cor.* 13.
ia Dómini nostri
i Christi, & cáritas
& communicátio
píritûs sit cum óm-
bis.
ia, allelúia. ℣. Sa-
glória, & virtus,
stro est, quia vera
judícia sunt ejus.
. *Apoc.* 4.
YMNUS.
sancte, ter potens
Deus,
rehensa Trinitas;
erennis! própriis
eáta gáudiis!
ra semper Unitas!
emper Véritas!
a semper, quæ bo-
n
is omne, Caritas!
ensa circùm núbila,
ùm inaccessum ju-
'

Quod intùs ardent Angeli
Circùm trementes cérnere.
Te confitétur in tuo
Et plebs renáta nómine;
Firmâque prælíbat fide
Amor quod ambit præ-
mium.
Da posse quod jubes,
Pater;
Da scire, Fíli, quod do-
ces;
Fac corde toto, Spíritus,
Nos velle quod probas bo-
num.
Qui nos creávit, laus Patri;
Laus, qui redémit, Fílio;
Qui caritáte nos foves,
Par sit tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Benedíctum nomen majestátis ejus in æternum: ℟. Et replébitur majestáte ejus omnis terra. *Ps.* 71.

Ad Magníficat.

Ant. 4. E. *duplicanda.* Electis secundùm præsciéntiam Dei Patris in sanctificatiónem Spíritûs, in obediéntiam, & aspersiónem sánguinis Jesu Christi, grátia & pax. 1. *Petr.* 1.

Oratio, Omnípotens. *suprà ad Laudes*, 185.

Pro Commem. Dominicæ.

Ant. Non est discípulus super magistrum; perfectus autem omnis erit, si sit sicut magister ejus. *Luc.* 6.

℣. In Deo laudábimur totâ die; ℟. Et in nómine tuo confitébimur in sécu-lum. *Ps.* 43.

Oratio, Deus, in te sperántium. *ut suprà*, 185.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi & Capitulum de Dominica. Cætera ut heri, 178.

IN FERIIS PER ANNUM.

Omnia dicuntur ut in Psalterio, præter ea quæ sunt propria unicuique Feriæ.

FERIA SECUNDA.

Incipit liber primus Regum.

Lectio j. Cap. 1.

FUit vir unus de Ramáthaïm-Sophim, de monte Ephraïm, & nomen ejus Elcana, Ephrathæus: & hábuit duas uxóres, nomen uni Anna, & nomen secundæ Phenenna: fueruntque Phenennæ fílii: Annæ autem non erant líberi. Et ascendébat vir ille de civitáte sua statútis diébus, ut adoráret & sacrificáret Dómino exercítuum in Silo. Erant autem ibi duo fílii Heli, Ophni & Phínees, Sacerdótes Dómini. Venit ergò dies, & immolávit Elcana, deditque Phenennæ uxóri suæ, & cunctis fíliis ejus & filiábus, partes: Annæ autem dedit partem unam tristis, quia Annam diligébat: Dóminus autem conclúserat vulvam ejus. Affligébat quoque eam æmula ejus, & vehementer angébat, in tantùm ut exprobráret quòd Dóminus conclusisset vulvam ejus: sicque faciébat per síngulos annos, cùm, redeunte témpore, ascénderent ad templum Dómini; & sic provocábat eam. Porrò illa flebat, & non capiébat cibum. Dixit ergò ei Elcana vir suus: Anna, cur fles? & quarè non cómedis? & quamobrem affligitur cor tuum? numquid non ego mélior tibi sum, quàm decem fílii?

℟. Quis póterit stare in conspectu Dómini Dei sancti hujus? & * Ad quem ascendet à nobis? ℣. Ecce Sponsus venit: exíte óbviam ei. * Ad quem. 1. *Reg. 6. Matt. 25.*

Lectio ij.

SUrrexit autem Anna, postquàm coméderat & bíberat in Silo: & Heli sacerdóte sedente super sellam ante postes templi Dómini, cùm esset Anna amáro ánimo, orávit ad Dóminum, flens lárgiter, & votum vovit dicens: Dómine exercítuum, si respíciens víderis afflictiónem fámulæ tuæ, & recordátus meî fúeris, nec oblítus ancillæ tuæ, dederísque servæ tuæ sexum virílem: dabo eum Dómino ómnibus diébus vitæ ejus, & novácula non ascendet super caput ejus.... Et factum est post círculum diérum, concépit Anna, & péperit fílium, vocavitque nomen ejus Sámuel; eò quòd à Dómino postulasset eum.

Ascendit autem vir ejus Elcana, & omnis domus ejus, ut immoláret Dómino hóstiam solemnem & votum suum; & Anna non ascendit. Dixit enim viro suo: Non vadam, donec ablactétur infans, & ducam eum, ut appáreat ante conspectum Dómini, & máneat ibi júgiter..... Et adduxit eum secum, postquàm ablactáverat, in vítulis tribus & tribus módiis farínæ, & ámphora vini, & adduxit eum ad domum Dómini in Silo. Puer autem erat adhuc infántulus: & immolavérunt vítulum, & obtulérunt púerum Heli.

℞. Si in toto corde vestro revertímini ad Dóminum, auferte deos aliénos de médio vestrî: & * Præparáte corda vestra Dómino, & servíte ei soli, & éruet vos. ℣. Genus cùm simus Dei, non debémus æstimáre auro aut argento aut lápidi Divínum esse símile. * Præparáte. 1. *Reg.* 7. *Act.* 17.

Lectio iij. Cap. 2.

SAmuel ministrábat ante fáciem Dómini, puer, accinctus ephod líneo. Et túnicam parvam faciébat ei mater sua, quam afferébat statútis diébus, ascendens cum viro suo, ut immoláret hóstiam solemnem. Et benedixit Heli Elcanæ & uxóri ejus,... Et magnificátus est puer Sámuel apud Dóminum. Heli autem erat senex valdè, & audívit ómnia quæ faciébant fílii sui universo Israëli; & quómodò dormiébant cum muliéribus quæ observábant ad óstium tabernáculi; & dixit eis: Quare fácitis res hujúscemodi, quas ego áudio, res péssimas, ab omni pópulo? Nolíte, fílii mei: non enim est bona fama quam ego áudio, ut tránsgredi faciátis pópulum Dómini. Si peccáverit vir in virum, placári ei potest Deus: si autem in Dóminum peccáverit vir, quis orábit pro eo? Et non audiérunt vocem patris sui, quia vóluit Dóminus occídere eos. Puer autem Sámuel proficiébat atque crescébat, & placébat tam Dómino quàm homínibus.

℞. Servíte Dómino, & nolíte declináre post vana; * Et non derelinquet Dóminus pópulum suum propter nomen suum magnum; † Quia jurávit Dóminus fácere vos sibi pópulum. ℣. Nolíte dilígere mundum, neque ea quæ in mundo sunt. * Et non. Glória. † Quia. 1. *Reg.* 12. 1. *Joan.* 2.

FERIA TERTIA.

De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. 3.

PUer Sámuel ministrábat Dómino coram Heli, & sermo Dó-

mini erat pretiósus in diébus illis : non erat vísio manifesta. Factum est ergò in die quadam, Heli jacébat in loco suo, & óculi ejus caligáverant, nec póterat vidére : lucerna Dei ántequàm extinguerétur, Sámuel dormiébat in templo Dómini, ubi erat arca Dei. Et vocávit Dóminus Sámuel. Qui respondens, ait : Ecce ego. Et cucurrit ad Heli, & dixit : Ecce ego; vocasti enim me. Qui dixit : Non vocávi; revértere, & dormi. Et ábiit, & dormívit. Et adjécit Dóminus rursùm vocáre Samuélem. Consurgensque Sámuel ábiit ad Heli, & dixit : Ecce ego; quia vocasti me. Qui respondit : Non vocávi te, fili mi; revértere, & dormi. Porrò Sámuel necdùm sciébat Dóminum, neque revelátus fúerat ei sermo Dómini.

℟. Timéte Dóminum, & * Servíte ei in veritáte, & ex toto corde vestro : vidistis enim magnífica quæ in vobis gésserit. ℣. Máxima & pretiósa nobis promissa donávit, ut per hæc efficiámini divínæ consórtes natúræ. * Servíte. 1. *Reg.* 12. 2. *Petr.* 1.

Lectio ij.

ET adjécit Dóminus, & vocávit adhuc Samuélem tértiò. Qui consurgens ábiit ad Heli, & ait : Ecce ego; quia vocasti me. Intellexit ergò Heli quia Dóminus vocáret púerum; & ait ad Samuélem : Vade, & dormi; & si deinceps vocáverit te, dices : Lóquere Dómine; quia audit servu tuus. Abiit ergò Sámuel & dormívit in loco suo. Et venit Dóminus, & stetit; & vocávit, sicut vocáverat secundò : Sámuel Sámuel. Et ait Sámuel Lóquere, Dómine; quia audit servus tuus. Et dixit Dóminus ad Samuélem Ecce ego fácio verbum in Israël; quod quicumque audíerit, tínnient ambæ aures ejus. In die illa suscitábo adversùm Heli ómnia quæ locútus sum super domum ejus : incípiam, & complébo. Prædixi enim ei quòd judicatúrus essem domum ejus in æternum propter iniquitátem, eò quòd nóverat indignè ágere filios suos, & non corripúerit eos. Idcircò jurávi dómui Heli, quòd non expiétur iníquitas domûs ejus víctimis & munéribus usque in æternum. Dormívit autem Sámuel usque mane aperuitque óstia domûs Dómini. Et Sámuel timébat indicáre visiónem Heli

℟. Numquid vult Dóminus holocausta & víctimas & non pótiùs ut obediátur voci Dómini? * Mélior est enim obediéntia quàm víctimæ. ℣. Qui permánserit in lege factor óperis

hic beátus in facto suo erit. * Mélior. 1. *Reg.* 15. *Jac.* 1.

Lectio iij.

VOcávit ergo Heli Samuélem, & dixit: Sámuel fili mi. Qui respondens, ait: Præstò sum. Et interrogávit eum: Quis est sermo quem locútus est Dóminus ad te? oro te ne celáveris me: hæc fáciat tibi Deus, & hæc addat, si abscónderis à me sermónem ex ómnibus verbis quæ dicta sunt tibi. Indicávit itaque ei Sámuel univérsos sermónes, & non abscondit ab eo. Et ille respondit: Dóminus est: quod bonum est in óculis suis fáciat. Crevit autem Sámuel, & Dóminus erat cum eo; & non cécidit ex ómnibus verbis ejus in terram. Et cognóvit univérsus Israël, à Dan usque Bersábee, quòd fidélis Sámuel Prophéta esset Dómini. Et áddidit Dóminus ut apparéret in Silo, quóniam revelátus fúerat Dóminus Samuéli in Silo, juxta verbum Dómini. Et evénit sermo Samuélis univérso Israéli.

℞. Magnificátus es, Dómine Deus, * Quia non est símilis tuî, neque est Deus extra te in ómnibus quæ audívimus áuribus nostris: † Quæ est autem, ut pópulus tuus Israël, gens in terra? ℣. Quis non timébit te, Dómine, & magnificábit nomen tuum? * Quia. Glória. † Quæ est. 2. *Reg.* 7. *Apoc.* 15.

FERIA QUARTA.

De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. 4.

ET factum est in diébus illis, convenérunt Philísthiim in pugnam: & egressus est Israël óbviam Philísthiim in prælium, & castrametátus est juxtà Lápidem adjutórii. Porrò Philísthiim venérunt in Aphec, & instruxérunt áciem contra Israël. Inito autem certámine, terga vertit Israël Philistæis; & cæsa sunt in illo certámine passim per agros quasi quátuor míllia virórum. Et revérsus est pópulus ad castra; dixeruntque majóres natu de Israël: Quare percussit nos Dóminus hódie coram Philísthiim? Afferámus ad nos de Silo Arcam fœderis Dómini; & véniat in médium nostrî, ut salvet nos de manu inimicórum nostrórum. Misit ergo pópulus in Silo, & tulérunt indè Arcam fœderis Dómini exercítuum sedentis super Chérubim; erantque duo filii Heli cum Arca fœderis Dei, Ophni & Phínees.

℞. Quis póterit. 188.

Lectio ij.

PUgnavérunt ergò Philísthiim, & cæsus est Israël, & fugit unusquisque in tabernáculum suum: & facta est plaga magna ni-

mis ; & cecidérunt de Israël triginta míllia péditum. Et Arca Dei capta est : duo quoque fílii Heli mórtui sunt, Ophni & Phínees. Currens autem vir de Bénjamin ex ácie, venit in Silo in die illa, scissâ veste, & conspersus púlvere caput. Cúmque ille venisset, Heli sedébat super sellam contra viam spectans. Erat enim cor ejus pavens pro Arca Dei. Vir autem ille postquàm ingressus est, nuntiávit urbi ; & ululávit omnis cívitas. Et audívit Heli sónitum clamóris, dixitque : Quis est hic sónitus tumultûs hujus ? At ille festinávit, & venit, & nuntiávit Heli.

℟. Si in toto corde. 189.

Lectio iij.

HEli autem erat nonaginta & octo annórum, & óculi ejus caligáverant, & vidére non póterat. Et dixit ad Heli : Ego sum qui veni de prælio, & ego qui de ácie fugi hódiè. Cui ille ait : Quid actum est, fili mi ? Respondens autem ille qui nuntiábat : Fugit, inquit, Israël coram Philísthiim, & ruína magna facta est in pópulo : ínsuper & duo fílii tui mórtui sunt, Ophni & Phínees ; & Arca Dei capta est. Cúmque ille nominasset Arcam Dei, cécidit de sella retrorsùm juxta óstium, & fractis cervícibus mórtuus est. Senex enim erat vir, & grandævus : & ipse judicávit Israël quadraginta annis. Nurus autem ejus, uxor Phínees, prægnans erat, vicínaque pártui : & audíto núntio quòd capta esset Arca Dei, & mórtuus esset socer suus, & vir suus, incurvávit se, & péperit ; irrúerant enim in eam dolóres súbiti. In ipso autem momento mortis ejus, dixérunt ei quæ stabant circa eam : Ne tímeas, quia fílium peperisti.

℟. Servíte Dómino. 189.

¶ *Si crastinâ die occurrat Festum Solemne-minus, aut supra, transfertur in Feriam sextam sequentem, etiamsi sit Festum Annuale alicujus loci proprium : tunc de eo fiet Commemoratio in II. Vesperis Festi Corporis Christi.*

Duplex quodcumque intra octavam occurrens transfertur post octavam.

De Festo Semiduplici vel Simplici nulla fit Commem. in ipso die Festi Corporis Christi, neque transferuntur ; sola verò de iis fiet Commem. quocumque die intrà Octavam inciderint.

IN FESTO

IN FESTO
)RPORIS CHRISTI.
ANNUALE.

[. VESPERIS.
'almi de Feria.
) Edémit Dóminus
L Jacob, & liberá-
1: & vénient, &
unt in monte Sion;
luent ad bona Dó-
per frumento & vi-
'em. 41.
2. Consolábor eos,
icábo à dolóre suo:
riábo ánimam sacer-
pinguédine, ait Dó-
Jerem. 31.
3. a. Tríticum có-
:, & vinum bibent
s sanctis meis. *Is.* 62.
4. E. Erit ánima
quasi hortus irrí-
k ultrà non esúrient:
ılus meus bonis meis
ébitur. *Jerem.* 31.
5. C. Audíte audien-
·, & comédite bo-
& fériam vobiscum
ı sempiternum. *Is.* 55.
TULUM. *Eccli.* 24.
mória mea in gene-
atiónes seculórum.
unt me, adhuc esú-
& qui bibunt me,
sítient. Qui audit
on confundétur.
Iemóriam fecit mi-
m suórum miséricors
'erátor Dóminus:
Æstiva. * Escam dedit timéntibus se: † Memor erit in séculum testamenti sui. ℣. Jesus cùm dilexisset suos qui erant in mundo, in finem dilexit eos. * Escam dedit. Glória Patri. † Memor erit. *Repetitur* ℟. Memóriam, *usque ad* ℣. *Ps.* 110. *Joan.* 13.

HYMNUS.

Nate, qui Deo parenti
Par Deus nunc ássides;
Christe, suprémus Sacerdos,
Atque factus hóstia,
Ipse Judex & Patrónus;
Et Deus, nobis homo.

Te tuis offers sub aris
Incruento fúnere;
Nostra, vel te glorióśum
Heu! cruentant crímina,
Júdicem te, te Patrónum,
In dies lacéssimus.

Sacra sicnè tam nocentes
Ambiunt altária?
Quam tremiscunt intuendo
Purióres Spíritus,
Sustinébunt inquináti
Núminis præséntiam?

Morte victâ, qui triumphas,
Cógimus rursùs mori;
Morte placasti Parentem,
Illa mors nil próderit?

Vana sunt an sic amóris
Sempiterna pígnora?
Tolle vela, rumpe nubem,
Ore nudo pródeas,
Temperáto tu benignus
Vis latére Númine.
Nî premas, nos fulguranti
Enecáres lúmine.
Nube densâ delitentem,
Da fide te cérnere,
Sole puro puriórem
Ore puro pángere:
Da simul nos immolári
Immolátæ víctimæ.
Laus supréma sit Parenti,
Qui creávit ómnia,
Filióque, qui redémit
Morte nos volens suâ,
Par & illi cujus almo
Recreámur hálitu. Amen.

℣. Quàm magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, ℟. Quam abscondísti timéntibus te! *Ps.* 30.

Ad Magníficat.

Ant. 6. *duplicanda.* Omnes sitientes, veníte ad aquas; properáte & comédite: & veníte ad me, & vivet ánima vestra, allelúia. *Is.* 55.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi & Capitulum de Feriâ. Cætera ut infrà post secundas Vesperas.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Panem vitæ Jesum Christum Dóminum, * Veníte, adorémus. *Joan.* 6.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNU

SAcris solémni
sint gáudi
Et ex præcórdi
præcónia:
Recédant véte
sint ómnia,
Corda, voces,
Noctis recólitur C
víssima,
Quâ Christus
Agnum & áz
Dedisse frátribu
legítima
Priscis indulta
Post agnum typic
plétis épulis,
Corpus Dómini
tum discípuli
Sic totum ó
Quod totum
Ejus fatémur m
Dedit fragílibus
férculum;
Dedit & trístibu
nis póculum,
Dicens: Accípi
trado vásculu
Omnes ex eo bi
Sic sacrifícium Ist
tuit,
Cujus officium C
vóluit
Solis Presbyteri
bus sic cóngr
Ut sumant, &
teris.
Panis angélicus F
hóminum:
Dat panis cœlic
ris términum:
O res mirábilis!
cat Dóminum

, servus, & húmi-

Déitas, Unaque,
mus;
tu vísita Sicut te
ius:
s sémitas Duc nos
téndimus,
em quam inhábi-
Amen.

IOCTURNO.

Conserva me. 98.
is pars calicis nos-
isto.

D. Non congre-
ventícula de san-
: Dóminus pars
is meæ & cálicis

Dóminus regit

mensa: calix ine-

Calix meus iné-
ìm præclárus est!
lica me, Dómi-

corde, puris ma-
!tare Domini cir-
im.

. a. Circúmdabo
im, Dómine; ut
ocem laudis, &
nirabília tua.
ptábis, Dómine,
n justítiæ, ℟.
s & holocausta.

libro Exodi.

i. Cap. 12.

it Dóminus ad
óysen & Aaron
terrá Ægypti: Mensis iste, vobis princípium ménsium: primus erit in ménsibus anni. Loquímini ad universum cœtum filiórum Israël, & dícite eis: Décimâ die mensis hujus tollat unusquisque agnum per famílias & domos suas. Sin autem minor est númerus ut sufficere possit ad vescendum agnum, assúmet vicínum suum qui junctus est dómui suæ, juxta númerum animárum quæ sufficere possunt ad esum agni. Erit autem agnus absque mácula, másculus, anniculus: juxtà quem ritum tollétis & hædum. Et servábitis eum usque ad quartam-decimam diem mensis hujus: immolabitque eum universa multitúdo filiórum Israël ad vésperam. Et sument de sánguine ejus, ac ponent super utrumque postem, & in superliminaribus domórum in quibus cómedent illum. Et edent carnes nocte illâ assas igni, & ázymos panes cum lactúcis agréstibus.

℟. Immolábit agnum multitúdo filiórum Israël ad vésperam Paschæ, & edent carnes & ázymos panes. * Quicumque comédérit fermentátum, períbit. ℣. Pascha nostrum immolátus est Christus: ítaque epulémur in ázymis sinceritátis & veritátis. * Quicúmque. Glória. * Quicumque. *Exod.* 12. 1. *Cor.* 5.

Lectio ij. Cap. 16.

LOcútus est autem Dóminus ad Móysen, dicens: Audívi murmuratiónes filiórum Israël; lóquere ad eos: Véspere comedétis carnes, & manè saturabímini pánibus; scietísque quòd ego sum Dóminus Deus vester. Factum est ergò véspere, & ascendens coturnix coopéruit castra; manè quoque ros jácuit per circúitum castrórum. Cùmque operuisset superfíciem terræ, appáruit in solitúdine minútum, & quasi pilo tusum, in similitúdinem pruínæ super terram. Quod cùm vidissent fílii Israël, dixérunt ad ínvicem: Manhu? quod signíficat, Quid est hoc? ignorábant enim quid esset. Quibus ait Móyses: Iste est panis quem Dóminus dedit vobis ad vescendum.

℟. Appáruit in solitúdine minútum in similitúdinem pruínæ super terram. Quod cùm vidissent fílii Israël, ait eis Móyses: * Iste est panis quem Dóminus dedit vobis ad vescendum. ℣. Non Móyses dedit vobis panem de cœlo; sed Pater meus dat vobis panem de cœlo verum. * Iste est. Glória Patri. * Iste est. *Exod. 16. Joan. 6.*

De libro tértio Regum.

Lectio iij. Cap. 19.

VEnit Elías in Bersábee Juda, & dimísit ibi púerum suum, & perrexit in desertum, viam uníus diéi. Cùmque venisset, & sedéret subter unam juníperum, petívit ánimæ suæ ut morerétur, & ait: Súfficit mihi, Dómine, tolle ánimam meam; neque enim mélior sum quàm patres mei. Projecitque se, & obdormívit in umbra juníperi: & ecce Angelus Dómini tétigit eum, & dixit illi: Surge, & cómede. Respéxit, & ecce ad caput suum subcinerícius panis, & vas aquæ; comédit ergò, & bibit, & rursùm obdormívit. Reversúsque est Angelus Dómini secundò, & tétigit eum, dixitque illi: Surge, cómede; grandis enim tibi restat via. Qui cùm surrexisset, comédit & bibit, & ambulávit in fortitúdine cibi illíus quadraginta diébus & quadraginta nóctibus, usque ad montem Dei Horeb.

℟. Respexit Elías, & ecce ad caput suum subcinerícius panis, & vas aquæ: comédit ergò & bibit, & ambulávit usque ad montem Dei, * In fortitúdine cibi illíus. ℣. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in æternum. * In fortitúdine. Glória. * In fortitúdine. *Repetitur* ℟. Respexit. *usque ad* ℣. *3. Reg. 19. Joan. 6.*

IN II. NOCTURNO.

Ps. Quemádmodum. *cum sua divis.* 90.

Justus in domo Dei epulans exultabit.

Ant. 5. C. Transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei: in voce exultatiónis & confessiónis sonus epulantis.

Ps. Júdica me, Deus. 91. *Deo duce, ad altare ejus introeundum.*

Ant. 7. d. Introíbo ad altáre Dei, ad Deum qui lætíficat juventútem meam.

Ps. Te decet hymnus. 86. *Fidelibus suis Deus cibum parat.*

Ant. 4. E. Timébunt qui hábitant términos, à signis tuis: parasti cibum illórum, quóniam ita est præparátio ejus.

℣. Replébimur in bonis domûs tuæ: ℟. Sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte. *Ps.* 64.

Sermo sancti Thomæ Aquinátis.

Opusc. 57. *Lectio iv.*

Immensa divínæ largitátis benefícia exhíbita pópulo Christiáno, inæstimábilem ei cónferunt dignitátem. Neque enim est aut fuit aliquandò tam grandis nátio, quæ hábeat deos appropinquantes sibi, sicut adest nobis Deus noster. Unigénitus síquidem Dei Fílius suæ divinitátis volens nos esse partícipes, nostram natúram assumpsit, ut hómines deos fáceret factus homo. Et hoc insuper quod de nostro assumpsit, totum nobis cóntulit ad salútem. Corpus namque suum pro nostra reconciliatióne in ara crucis hóstiam óbtulit Deo Patri: sánguinem suum fudit in prétium simul & lavácrum; ut redempti à miserábili servitúte, à peccátis ómnibus mundarémur. Et ut tanti benefícii jugis in nobis manéret memória, corpus suum in cibum, & sánguinem suum in potum, sub spécie panis & vini sumendum, fidélibus derelíquit.

℟. Dixit Jesus Judæis: Panis quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita. * Litigábant ergò, dicentes ad ínvicem: Quómodò potest hic nobis dare carnem suam ad manducandum? ℣. Oblíti sunt benefactórum ejus, & mirabílium ejus quæ ostendit eis. * Litigábant. Glória. * Litigábant. *Joan.* 6. *Ps.* 77.

Lectio v.

O Pretiósum & admirandum convívium, salutíferum, & omni suavitáte replétum! Quid enim hoc convívio pretiósius esse potest, in quo non carnes vitulórum & hircórum, ut olim in lege, sed nobis Christus sumendus propónitur verus Deus? Quid hoc Sacramento mirabí-

lius? In ipso namque panis & vinum in corpus & sánguinem Christi substantiáliter convertuntur. Ideóque Christus Deus & homo perfectus, sub módici panis & vini spécie continétur. Manducátur itaque à fidélibus, sed mínimè lacerátur: quinimmò, divíso Sacramento, sub quálibet divisiónis partícula íntegerpersevérat. Accidéntia étiam sine subjecto in eódem exístunt; ut fides locum hábeat, dum invisíbile visibíliter súmitur sub aliéna spécie occultátum; & sensus à deceptióne immúnes reddantur, qui de accidéntibus júdicant sibi notis.

℟. Cœnántibus discípulis, accépit Jesus panem, & * Benedixit, ac fregit, † Deditque eis, & ait: Accípite, & comédite; hoc est corpus meum. ℣. Panem cœli dedit eis: panem Angelórum manducávit homo. * Benedixit. Glória. † Deditque. *Matth.* 26. *Ps.* 77.

Lectio vj.

NUllum étiam Sacramentum est isto salúbrius, quo purgantur peccáta, virtútes augentur, & mens ómnium spirituálium charísmatum abundántiâ impinguátur. Offertur in Ecclésia pro vivis & mórtuis; ut ómnibus prosit, quod est pro salúte ómnium institútum. Suavitátem dénique hu cramenti nullus di primere sufficit; p spirituális dulcédo in te gustátur, & recóli mória illíus, quam passióne Christus m vit, excellentíssimæ tis. Undè ut árctiù caritátis imménsit lium córdibus infig in última cœna, q Paschâ cum discípu bráto, transitúrus hoc mundo ad P hoc Sacramentum i tanquàm passiónis moriále perenne, fig véterum impletívun raculórum ab ipso rum máximum, & contristátis absénti tium singuláre.

℟. Accípiens Je cem, grátias egit, illis, dicens: * B hoc omnes; hic e sanguis meus novi menti, qui †. Pro effundétur in remi peccatórum. ℣. sanguis fœderis, q pigit Dóminus vo * Bíbite. Glória. *Repetitur* ℟. Ac *usque ad* ℣. *Mat* *Exod.* 24.

IN III. NOCTU

Ps. Exultáte Deo *Frumentum cœlest* *divinum.*

Ant. 8. G. Cibá ex ádipe frumenti petra, melle saturá

Ps. Quàm dilecta. 110.
Cor & caro in Deum vivum exultant.
Ant. 6. Cor meum & caro mea exultavérunt in Deum vivum.
Ps. Cantáte . . . . omnis terra. 49.
In atrio sancto suo adorandus Dominus.
Ant. 3. *a.* Afferte Dómino glóriam & honórem: adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.
℣. Gustáte & vidéte quóniam suávis est Dóminus: ℟. Beátus vir qui sperat in eo. *Ps.* 33.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio vij. Cap. 6.

IN illo témpore; Dixit Jesus turbis Judæórum: Caro mea verè est cibus, & sanguis meus verè est potus. Et réliqua.

Homília sancti Hilárii Epíscopi.

De Trinit. Lib. 8. *n.* 13. *& seq.*

SI verè carnem córporis nostri Christus assumpsit, & verè homo ille qui ex María natus fuit, Christus est, nosque verè sub mystério carnem córporis sui súmimus; (& per hoc unum érimus, quia Pater in eo est, & ille in nobis;) quómodò voluntátis únitas asséritur, cùm naturális per Sacramentum propríetas perfectæ sacramentum sit unitátis? Non est humáno aut séculi sensu in Dei rebus loquendum. Quæ scripta sunt, legámus; & quæ legérimus, intelligámus: & túm perfectæ fídei offício fungémur. De naturáli enim in nobis Christi veritáte quæ dícimus, nisi ab eo didícimus, stultè atque ímpiè dícimus. Ipse enim ait: Caro mea verè est esca, & sanguis meus verè est potus. Qui edit carnem meam, & bibit sánguinem meum, in me manet, & ego in eo. De veritáte carnis & sánguinis non relictus est ambigendi locus. Nunc enim, & ipsíus Dómini professióne, & fide nostra, verè caro est, & verè sanguis est. Et hæc accepta atque hausta id effíciunt, ut & nos in Christo, & Christus in nobis sit. Annè hoc véritas non est? Contingat planè his verum non esse, qui Christum Jesum verum esse Deum dénegant.

℟. Caro mea verè est cibus, & sanguis meus verè est potus: * Qui mandúcat meam carnem, & bibit meum sánguinem, in me manet, & ego in illo. ℣. Comédite, amíci, & bíbite; & inebriámini, caríssimi: * Qui. Glória. * Qui. *Joan.* 6. *Cant.* 5.

Lectio viij.

EST ergò in nobis ipse per carnem, & sumus

in eo, dùm secum hoc quod nos sumus, in Deo est. Quàm autem in eo per Sacramentum communicátæ carnis & sánguinis simus, ipse testátur, dicens: Et hic mundus me jam non videt: vos autem me vidébitis, quóniam ego vivo, & vos vivétis; quóniam ego in Patre meo, & vos in me, & ego in vobis. Si voluntátis tantùm unitátem intélligi vellet, cur gradum quemdam atque órdinem consummandæ unitátis expósuit; nisi, ut cùm ille in Patre per natúram divinitátis esset, nos contrà in eo per corporálem ejus nativitátem, & ille rursùm in nobis per Sacramentórum inesse mystérium crederétur: ac sic perfecta per Mediatórem únitas docerétur, cùm nobis in se manéntibus ipse manéret in Patre, & in Patre manens manéret in nobis, & ita ad unitátem Patris proficerémus; cùm qui in eo naturáliter secundùm nativitátem inest, nos quóque in eo naturáliter inessémus, ipso in nobis naturáliter permanente.

℞. Sicut misit me vivens Pater, & ego vivo propter Patrem: * Et qui mandúcat me, & ipse vivet propter me. ℣. Ecce servi mei cómedent, ecce servi mei bibent: & exultábo & gaudébo in pópulo meo. * Et qui. Glória. * Et qui. *Joan.* 6. *If.* 65.

Lectio ix.

QUàm autem naturális in nobis hæc únitas sit, ipse ita testátus est: Qui edit carnem meam, & bibit sánguinem meum, in me manet, & ego in eo. Non enim quis in eo erit, nisi in quo ipse fúerit; ejus tantùm in se assumptam habens carnem, qui suam súmpserit. Perfectæ autem hujus unitátis sacramentum supériùs jam docúerat, dicens: Sicut misit me vivens Pater, & ego vivo per Patrem; & qui manducáverit meam carnem, & ipse vivet per me. Vivit ergò per Patrem: & quo modo per Patrem vivit, eódem modo nos per carnem ejus vívimus. Omnis enim comparátio ad intelligéntiæ formam præsúmitur; ut id de quo ágitur, secundùm propósitum exemplum assequátur. Hæc ergò vitæ nostræ causa est, quòd in nobis carnálibus manentem per carnem Christum habémus, victúris nobis per eum eâ conditióne quâ vivit ille per Patrem. Si ergò nos naturáliter secundùm carnem per eum vívimus, id est, natúram carnis suæ adepti; quómodò non naturáliter secundùm spíritum in se Patrem hábeat, cùm vivat ipse per Patrem?

℞. Unus panis & unus

lti sumus, * Om-
uno pane & de
e participámus.
in dulcédine tua
Deus, qui habitá-
nimes in domo,
glória. * Omnes.
℟. Unus panis.
. 1. *Cor.* 10. *Ps.*

: Deum.
℣. Sicut ádipe &
repleátur ánima
,t lábiis exulta-
ábit os meum.

. A U D E S.
le Dominica.
cit Jesus : Panis
Dei est, qui de
ndit, & dat vi-
). *Joan.* 6.
Amen, amen
: Ego sum panis
e cœlo descendi.

: Nisi manduca-
nem Fílii homi-
éritis ejus sán-
on habébitis vi-
is. *Joan.* 6.
. Qui mandúcat.
: U M. *Prov.* 9.
e mystica mensa.
a ædificávit sibi
, * excídit co-
tem.
it víctimas suas,
inum, & propó-
n suam.
ncillas suas, ut
d arcem, * & ad
tátis.
st párvulus, vé-
niat ad me ; * & insipién-
tibus locúta est :

Veníte, comédite panem
meum, * & bíbite vinum
quod míscui vobis :

Relínquite infántiam, &
vívite, * & ambuláte per
vias prudéntiæ.

Princípium sapiéntiæ ti-
mor Dómini, * & sciéntia
sanctórum prudéntia.

Per me enim multiplica-
buntur dies tui, * & ad-
dentur tibi anni vitæ.

Ant. Qui mandúcat meam
carnem, & bibit meum
sánguinem, habet vitam
ætemam. *Joan.* 6.

Ant. 5. a. Qui mandúcat
& bibit indignè, judícium
sibi mandúcat & bibit, non
dijúdicans corpus Dómini.
1. *Cor.* 11.

CAPITULUM. *Malac.* 1.

AB ortu solis usque ad occásum magnum est nomen meum in géntibus, & in omni loco sacrificátur, & offertur nómini meo oblátio munda ; quia magnum est nomen meum in géntibus, dicit Dóminus exercítuum.

HYMNUS.

VErbum supernum pródiens,
Nec Patris linquens déxteram,
Ad opus suum éxiens,
Venit ad vitæ vésperam.
In mortem à discípulo
Suis tradendus æmulis,
Prius in vitæ férculo
Se trádidit discípulis.

Quibus sub bina spécie
Carnem dedit & sángui-
nem ;
Ut dúplicis substántiæ
Totum cibáret hóminem.
Se nascens dedit sócium,
Convescens in edúlium :
Se móriens in prétium,
Se regnans dat in præ-
mium.
O salutáris Hóstia,
Quæ cœli pandis óstium :
Bella premunt hostília ;
Da robur, fer auxílium.
¶Qui carne nos pascis tuâ,
Sit laus tibi, Pastor bone,
Cum Patre cumque Spí-
ritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Edent páuperes, & laudábunt Dóminum : ℟. Vivent corda eórum in séculum séculi. *Ps.* 21.

Ad Benedictus.

Ant. 1. J. *duplicanda.* Quotiescumquè manducábitis panem hunc, & cálicem bibétis, mortem Dómini annuntiábitis, donec véniat. 1. *Cor.* 11.

Oratio.

DEus, qui nobis sub Sacramento mirábili passiónis tuæ memóriam reliquisti : tríbue, quæsumus, ita nos córporis & sánguinis tui sacra mystéria venerári, ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus ; Qui vivis & regnas, &c.

AD HORAS.

In fine Hymn. Doxologia, Qui carne nos pascis tuâ ; &c. *ut suprà ad Laudes.*

(*Dicitur etiam in Festis occurrentibus.*)

Psalmi de Dominica.

AD PRIMAM.

Ant. 1. g. Dixit Jesus.

Non dicitur Symbolum, Quicumque.

Capitulum de Dominica.

In ℟. *br.* Qui es panis * de cœlo descendens. *Joan.* 6.

AD TERTIAM.

Ant. 2. Amen, amen.

CAPITULUM. 1.*Cor.* 11.

FRatres ; Ego accépi à Dómino quod & trádidi vobis, Quóniam Dóminus Jesus, in qua nocte tradebátur, accépit panem, & grátias agens, fregit, & dixit : Accípite, & manducáte ; hoc est corpus meum quod pro vobis tradétur : hoc fácite in meam commemoratiónem.

℟. *br.* Pane cœli * saturávit eos, * Allelúia, allelúia. Pane. ℣. Dirúpit petram, & fluxérunt aquæ, * Allelúia. Glória Patri. Pane. *Ps.* 104.

℣. Confiteantur Dómino mirabília ejus ; ℟. Quia ánimam inánem satiávit bonis. *Ps.* 106.

AD SEXTAM.

Ant. 3. g. Nisi.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 10.

UT prudéntibus loquor, vos ipsi judicáte quod dico : Calix benedictiónis cui benedícimus, non-

ımunicátio sánguinis
ı est ? & panis quem
:nus, nonnè partici-
:órporis Dómini est ?
br. Parasti, Dómi-
in conspectu meo
m, * Allelúia, alle-
Parasti. ℣. Adversùs
qui tríbulant me,
:lúia. Glória Patri.
i. *Ps.* 22.
Justi epulentur, &
nt in conspectu Dei,
: delectentur in lætí-
s. 67.
NONAM.
. 5. a. Qui mandú-

TULUM. 1. *Cor.* 10.
llo vos sócios fíeri
læmoniórum. Non
is cálicem Dómini
, & cálicem dæmo-
n : non potestis men-
mini partícipes esse,
ısæ dæmoniórum.
br. Lavábo inter in-
tes * manus meas,
lúia, allelúia. Lavá-
℣. Et circúmdabo *
tuum, Dómine,
:lúia. Glória Patri.
o. *Ps.* 25.
Cum homínibus ope-
us iniquitátem : ℟.
communicábo cum
eórum. *Ps.* 140.
II. VESPERAS.
Dixit Dóminus. 28.
*rnum Christi Sacer-
n.*

EGo sum panis vi-
tæ : qui venit ad
non esúriet ; & qui
credit in me, non sítiet unquàm. *Joan.* 6.

Psalm. Confitébor. 29.
Escam dedit Dominus timentibus se.

Ant. 3. E. Ego sum panis vitæ : patres vestri manducavérunt manna in deserto, & mórtui sunt. *Joan.* 6.

Psalm. Crédidi. 114.
Calix salutaris accipiendus : vota Domino reddenda.

Ant. 4. E. Hic est panis de cœlo descendens ; ut si quis ex illo manducáverit, non moriátur. *Joan.* 6.

Ps. Beáti omnes. 157.
Christi & Ecclesiæ filii in circuitu mensæ Domini.

Ant. 5. Qui mandúcat hunc panem, vivet in æternum. *Joan.* 6.

Ps. Lauda, Jerúsalem. 107.
Laudandus Deus qui Ecclesiam suam adipe frumenti satiat.

Ant. 6. Beátus qui manducábit panem in regno Dei. *Luc.* 14.

CAPITULUM. *Apoc.* 3.

ECce sto ad óstium, & pulso : si quis audíerit vocem meam, & aperúerit mihi jánuam, intrábo ad illum, & cœnábo cum illo, & ipse mecum.

Allelúia, allelúia. ℣. Non est ália nátio tàm grandis, quæ hábeat Deos appropinquantes sibi, sicut Deus noster adest nobis. *Deut.* 4. Allelúia.

HYMNUS.

PAnge, lingua, glorióſi
Córporis myſtérium,
Sanguiniſque pretióſi,
Quem in mundi prétium,
Fructus ventris generóſi,
Rex effúdit géntium.
Nobis datus, nobis natus
Ex intacta Vírgine,
Et in mundo conversátus,
Sparſo verbi ſémine,
Sui moras incolátûs
Miro clauſit órdine.
In ſuprémæ nocte cœnæ,
Recumbens cum frátribus,
Obſervátâ lege plenè
Cibis in legálibus,
Cibum turbæ duodénæ
Se dat ſuis mánibus.
Verbum caro panem verum
Verbo carnem éfficit:
Fitque ſanguis Christi merum;
Et ſi ſenſus déficit,
Ad firmandum cor ſincérum
Sola fides ſúfficit.
Tantum ergò Sacramentum
Venerémur cérnui;
Et antíquum documentum
Novo cedat rítui:
Præſtet fides ſupplementum
Sénſuum deféctui.
Genitóri, Genitóque
Laus & jubilátio,
Salus, honor, virtus quoque
Sit & benedíctio:
Procedenti ab utróque
Compar ſit laudátio.
Amen.

℣. Fílii tui ſicut novellæ olivárum, ℟. In circúitu menſæ tuæ. *Pſ.* 127.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. *duplicanda.* Ego diſpóno vobis, ſicut diſpóſuit mihi Pater meus regnum; ut edátis & bibátis ſuper menſam meam in regno meo, allelúia. *Luc.* 22.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi de Dominica.

Ant. 5. *a.* Agnum ófferes ad véſperam, in odórem ſuavitátis: ſacrifícium eſt Dómino oblatióne perpétuâ. *Exod.* 29.

HYMNUS.

O Quàm ſtupendas índuit
Formas amor! Verbum Dei
Jugis ſub ara víctima,
Se præbet in cibum ſuis.
Divínus hoſpes, íntimis
Infúſus hæret córdibus:
Hinc facta mortális caro
Divinitátis párticeps.
Jeſu, vóluptas córdium,
Beáta pax amántium,
Qui carne nos paſcis die,
In nocte noſtra ſis quies.
A quo creámur, laus Patri;
Quo páſcimur, laus Fílio;
Quo conſecrámur, non minor
Laus utriuſque Flámini.
Amen.

(*Dicitur etiam in Feſtis occurrentibus.*)

Capitulum de Dominica.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. C. Fecit nos reg-

num & Sacerdótes Deo & Patri suo : ipsi glória & impérium, allelúia. *Apoc.* 1.

DIEBUS
INTRA OCTAVAM
Corporis Christi.
Semiduplex.

AD NOCT. Invit. & Hymnus, ut in die. 194.

Psalmi de Feria, sub tribus Antiphonis quæ sumuntur cum suo Versiculo è tribus Nocturnis Dominicæ sequentis, alternatim secundùm Feriam.

Lectiones & ℟℟. ut assignantur infrà, in qualibet Feria, omisso ritu annuali. Dicitur Te Deum.

℣. *Sacerd.* Sicut ádipe & pinguédine repleátur ánima mea : ℟. Et lábiis exultatiónis laudábit os meum. *Ps.* 62.

AD LAUDES.

Psalmi de Feria, Cant. & quinque Antiph. cum Capit. Hymn. &c. ut in die. 201.

Ant. ad Benedictus. *non duplicatur.*

AD HORAS, Psalmi de Feria. Reliqua ut in die, excepto ad Primam Capitulo de Feria, &c.

AD VESPERAS.

Psalmi, Antiphonæ, Capitulum, Hymnus, &c. ut in die. 203.

Omittitur Allelúia *cum versu suo. Ant. ad* Magníficat *non duplicatur.*

AD COMPLETORIUM.

Psalmi, Antiph. Capitulum, &c. ut in die. 204.

FERIA SEXTA.

Tres Ant. è II. Noct. Dominicæ sequentis.

De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. 5.

Philísthiim tulérunt arcam Dei, & asportavérunt eam à Lápide adjutórii in Azótum. Tuleruntque Philísthiim arcam Dei, & intulérunt eam in templum Dagon, & statuérunt eam juxtà Dagon. Cùmque surrexissent dilúculo Azótii álterâ die, ecce Dagon jacébat pronus in terra ante arcam Dómini : & tulérunt Dagon, & restituérunt eum in locum suum. Rursùmque manè die álterâ consurgentes, invenérunt Dagon jacentem super fáciem suam in terra coram arca Dómini : caput autem Dagon, & duæ palmæ mánuum ejus abscissæ erant super limen ; porrò Dagon solus truncus remánserat in loco suo. Propter hanc causam non calcant sacerdótes Dagon, & omnes qui ingrediuntur templum ejus, super limen Dagon in Azóto, usque in hodiernum diem. Aggraváta est autem manus Dómini super Azótios, & demolítus est eos : & percussit in secretióri parte nátium Azótum, & fines ejus. Et ebulliérunt villæ & agri in médio regiónis illíus ; & nati sunt mures ; & facta est confúsio mor-

tis magnæ in civitáte. Vidéntes autem viri Azótii hujuscémodi plagam, dixérunt : Non maneat arca Dei Israël apud nos; quóniam dura est manus ejus super nos, & super Dagon deum nostrum. Et mittentes congregavérunt omnes sátrapas Philisthinórum ad se, & dixérunt : Quid faciémus de arca Dei Israël? Responderúntque Gethæi : Circumducátur arca Dei Israël. Et circumduxérunt arcam Dei Israël. Illis autem circumducéntibus eam, fiébat manus Dómini per síngulas civitátes interfectiónis magnæ nimis.

℟. Dixit Jesus. 197.

Ex Epístola sancti Ignátii Epíscopi & Mártyris, ad Smyrnenses.

Lectio ij.

COnsideráte eos qui áliam opiniónem tuentur contra grátiam Jesu Christi, quæ ad nos venit, quomodò contrárii sint senténtiæ Dei. De caritáte non est cura ipsis, non de vídua, non de órphano, non de oppresso, non de vincto vel solúto, non de esuriente vel sitiente. Ab Eucharístia & oratióne abstinent; eò quòd non confiteantur Eucharístiam carnem esse Servatóris nostri Jesu Christi, quæ pro peccátis nostris passa est, quam Pater suâ benignitáte suscitávit. Qui ergò contradicunt huic dono Dei altercantes moriuntur. Utile autem esset ipsis diligere ut & resúrgerent.

℟. Cœnántibus. 198.

Ex libro sancti Irenæi Epíscopi & Mártyris, adversùs hæreses.

L. 4. C. 17. & 18.

Lectio iij.

CHristus eum qui ex creatúra panis est accépit, & grátias egit, dicens : Hoc est meum corpus. Et cálicem simíliter, qui est ex ea creatúra, quæ est secundùm nos, suum sánguinem conféssus est, & novi testamenti novam dócuit oblatiónem; quam Ecclésia ab Apóstolis accipiens, in univérso mundo offert Deo, ei qui aliménta nobis præstat. Quómodò autem constábit eis eum panem in quo grátiæ actæ sint, corpus esse Dómini sui, & cálicem sánguinis ejus, si non ipsum fabricatóris mundi Fílium dicant, id est, Verbum ejus? Quómodò autem rursùs dicunt carnem in corruptiónem devenire, & non percípere vitam, quæ córpore Dómini & sánguine álitur? Ergò aut senténtiam mutent, aut abstíneant offerendo quæ prædicta sunt. Nostra autem cónsonans est senténtia Eucharístiæ, & Eucharístia rursùs confirmat senténtiam nostram. Quemádmodùm enim qui

terra panis, percí-
invocatiónem Dei,
›n commúnis panis
Eucharístia ex duá-
bus constans, ter-
cœlesti; sic & cór-
ıostra percipiéntia
ístiam, jam non
›rruptibília, spem
:tiónis habéntia.
:cípiens. 198.
. B B A T O.
Ant. è III. Nocturno
cæ sequentis.
ro primo Regum.
› j. Cap. 6.
it arca Dómini in
:gióne Philisthinó-
ım septem ménsi-
vocavérunt Philís-
sacerdótes & diví-
icentes: Quid fa-
de arca Dómini?
: nobis quómodò
mus eam in locum
)ui dixérunt: Si re-
arcam Dei Israël:
limíttere eam vá-
sed quod debétis,
ei pro peccáto; &
rabímini, & scié-
è non recédat ma-
: à vobis. Qui dixé-
Quid est quod pro
réddere debeámus
sponderuntque illi:
ímerum provinciá-
:listhinórum, quin-
›s áureos faciétis,
que mures áureos;
ıga una fuit ómni-
is, & sátrapis ves-
Quare aggravátis
:stra, sicut aggravá

vit Ægyptus & Phárao cor suum? Nonnè postquàm percussus est, tunc dimísit eos, & abiérunt? Nunc ergò arrípite & fácite plaustrum novum unum; & duas vaccas fœtas, quibus non est impósitum jugum, júngite in plaustro, & reclúdite vítulos eárum domi. Tolletísque arcam Dómini, & ponétis in plaustro; & vasa áurea quæ exolvístis ei pro delícto, ponétis in capsellam ad latus ejus: & dimíttite eam, ut vadat.

℟. Caro mea. 199.

Sermo sancti Cyrilli Jerosolymitáni Epíscopi.

Catechef. Mystagog. 4. §. 1. 2. 3. edit. Benedict.

Lectio ij.

VEl sola beáti Pauli institútio abundè sufficiens est, ut certam vobis de divínis mystériis fidem fáciat: quibus digni hábiti, concorpórei & consangues Christi facti estis. Ille enim modò clamábat, quòd in ea nocte quâ tradebátur Dóminus noster Jesus Christus, sumpto pane, & grátiis actis, fregit & dedit suis Discípulis, dicens: Accípite, manducáte; hoc est corpus meum. Et sumpto cálice, & grátiis actis, dixit: Accípite, bíbite; hic est sanguis meus. Cùm igitur ipse pronuntiáverit; & díxerit de pane: Hoc est corpus meum: quis audébit dein-

ceps ambígere? Et cùm ipse asseveráverit & dixerit: Hic meus est sanguis: quis unquàm dubitáverit, aiens non esse ejus sánguinem?

℟. Sicut misit me. 200.

Lectio iij.

AQuam olìm in vinum, quod sánguini affíne est, in Cana Galilææ transmutárit: & eum parùm dignum existimábimus cui credámus; cùm vinum in sánguinem transmutárit? Ad núptias corporáles vocátus, stupendum hoc miráculum effécit; & non eum multò magìs fíliis thálami nuptiális corpus suum & sánguinem fruenda donasse confitébimur? Quarè cum omni persuasióne tanquàm corpus& sánguinem Christi illa sumámus. Nam in figúra panis datur tibi corpus, & in figúra vini datur tibi sanguis, ut cùm súmpseris corpus & sánguinem Christi, concorpóreus & consanguis ipsi efficiáris. Sic étenim Christíferi effícimur, distribúto in membra nostra córpore eius & sánguine. Sic juxtà beátum Petrum divínæ fimus consortes natúræ.

℟. Unus panis. 200.

AD VESPERAS.

Psalmi & Antiphonæ ut in die. 203.

CAPITULUM. 2. *Esd.* 9.

PAnem de cœlo dedisti eis in fame eórum, & aquam de petra eduxisti eis sitiéntibus: & dixisti eis ut egrederentur & possidérent terram, super quam levasti manum tuam ut tráderes eis.

Hymnus, Pange. *ut in II. Vesp. Festi.* 204.

℣. Ædificávit Dóminus sanctifícium suum in terra. ℟. Quam fundávit in sæcula. *Ps.* 77.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. Reduxérunt Philísthiim arcam Dómini, & mansit in Cariathiarim; & requiévit omnis domus Israël post Dóminum. 1. *Reg.* 6. & 7.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA

INTRA OCTAVAM

Corporis Christi,

Quæ est II. post Pentecost.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. & Hymn. ut in die. 194.

Psalmi de Dominica.

Ant. ℣. *& Lect. ut infrà* ℟℟. *ut in die Festi, omisso ritu annuali.*

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. a. Dixit Móyses: Ite tollentes ánimal per famílias vestras, & immoláte Phase. *Exod.* 12.

Ant. 1. *D.* Patres nostri manducavérunt manna in deserto, sicut scriptum est: Panem de cœlo dedit eis manducáre. *Joan.* 6.

Ant. 2. Fontes amári obdulcáti sunt eis ad bibendum, & annónam de cœlo consecúti sunt. *Judith* 5.

:s eguérunt &
℟. Inquirentes
inum, non mi-
ii bono. *Ps.* 33.
imo Regum.
Cap. 6.
it Philísthiim
iodo; & tol-
duas vaccas,
t vítulos, jun-
iustrum, vitu-
i conclusérunt
suérunt arcam
laustrum, &
e habébat mu-
similitúdines
ant autem in
:cæ per viam
éthsames, &
gradiebantur,
nugientes: &
ant neque ad
que ad finis-
sátrapæ Phi-
:bantur usque
Béthsames.
ʼamítæ meté-
i in valle: &
los suos, vi-
t, & gavísi
vidissent. Et
nit in agrum
nítæ, & stetit
tem ibi lapis
concidérunt
i, vaccásque
super ea ho-
ómino. Leví-
posuérunt ar-
:apséllam quæ
im, in qua
:ea, & posué-
ípidem gran-

℟. Immolábit. 195.

Lectio ij.

VIri autem Bethsamítæ obtulérunt holocausta, & immolavérunt víctimas in die illa Dómino. Et quinque sátrapæ Philisthinórum vidérunt, & reversi sunt in Accaron in die illa.... Percussit autem de viris Bethsamítibus, eò quòd vidissent arcam Dómini: & percussit de pópulo septuaginta viros, & quinquaginta míllia plebis. Luxitque pópulus, eò quòd Dóminus percussisset plebem plagâ magnâ. Et dixérunt viri Bethsamítæ: Quis póterit stare in conspectu Dómini Dei sancti hujus? & ad quem ascendet à nobis? Miseruntque núntios ad habitatóres Cariathíarim, dicentes: Reduxérunt Philísthiim arcam Dómini; descéndite, & reducite eam ad vos.

℟. Appáruit. 196.

Lectio iij. Cap. 7.

VEnérunt ergò viri Cariathíarim, & reduxérunt arcam Dómini, & intulérunt eam in domum Abínadab in Gábaa: Eleázarum autem fílium ejus sanctificavérunt, ut custodíret arcam Dómini. Et factum est, ex qua die mansit arca Dómini in Cariathíarim, multiplicáti sunt dies; (erat quippe jam annus vigésimus;) & requiévit omnis domus Israël post

Dóminum. Ait autem Sámuel ad universam domum Israël, dicens: Si in toto corde vestro revertímini ad Dóminum, auferte deos aliénos de médio vestrî, Báalim & Astaroth; & præparáte corda vestra Dómino, & servíte ei soli, & éruet vos de manu Philísthiim. Abstulérunt ergò filii Israël Báalim & Astaroth, & serviérunt Dómino soli. Dixit autem Sámuel: Congregáte universum Israël in Masphath, ut orem pro vobis Dóminum. Et convenérunt in Masphat: hauseruntque aquam, & effudérunt in conspectu Dómini, & jejunavérunt in die illa, atque dixérunt ibi: Peccávimus Dómino. Judicavitque Sámuel filios Israël in Masphath.

- ℟. Respéxit. 196.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 6. Discúbuit Jesus, & duódecim Apóstoli cum eo; & ait illis: Desidério desiderávi hoc Pascha manducáre vobiscum, ántequàm pátiar. *Luc.* 22.

Ant. 7. c. Dico vobis quia ex hoc non manducábo illud, donec impleátur in regno Dei. *Luc.* 22.

Ant. 4. E. Accepto cálice, grátias egit, & dixit: Accípite. Dico enim vobis quòd non bibam de generatióne vitis, donec regnum Dei véniat. *Luc.* 22.

℣. Edúcas panem de terra; ℟. Et vinum l
cor hóminis. *Ps.* 10
Ex Apológia sancti
Mártyris, pro Chri
Apol. 2. *al.* 1. *ad*
num pium. *Lecti*

OFfertur ei qui
bus præest,
& póculum
vini; quibus ille ac
laudem & glóriam
ómnium Patri per
Fílii & Spíritûs sa
fert; & gratiárum
nem, pro eo quòd
nis suis hisce dignát
prolixè exéquitur.
ubi ille preces & gra
actiónem absolvit,
omnis qui adest, fa
probatióne accláma
cens: Amen. Amen
Hebráicè significat
Præsidens verò po
gratiárum actiónem
cit, & pópulus un
apprecatióne lætâ ea
probávit, qui apud n
coni vocantur, disti
unicuíque præséntiu
partícipet eum in qu
tiæ actæ sunt, pane
num & aquam; &
sentes pérferunt.

℟. Dixit Jesus. 1

Lectio v.

POrrò alimentu
apud nos app
Eucharístia: quod n
participáre lícitum
quàm ei qui veram e
trinam nostram cred
que lavácro, propte
siónem peccatórum

memque dato, ablútus
& qui ita vivit, ut
stus trádidit. Neque
ı ut usitátum panem &
tum potum hæc súmi-
:sed quemádmodùm per
um Dei homo factus
ı Christus Salvátor nos-
& carnem & sángui-
, salútis nostræ causâ,
ıit; ita étiam, eam in
per preces verbi ab ipso
ecti grátiæ sunt actæ,
ōniam, undè sanguis
ıro nostra per mutatió-
aluntur, incarnáti il-
Jesu carnem & sángui-
esse docti sumus. Após-
enim in Commentáriis
scriptis, quæ Evangé-
ocantur, ita tradidé-
præcepisse sibi Jesum;
, accepto pane, cùm
as egisset, dixisse: Hoc
: in memóriam meî;
est corpus meum: &
lo simíliter accepto,
grátias egisset, dixisse:
est sanguis meus.
Cœnántibus. 198.

Lectio vj.

ómnibus quas offéri-
ıs oblatiónibus, bene-
do laudámus factórem
um per Fílium ejus
n Christum & Spíri-
sanctum. Et die qui
ır Solis., ómnium qui
ı óppidis vel in agris
nt, in eumdem locum
entus fit: & commen-
Apostolórum, aut
a Prophetárum,
diù fert hora, legun-
tur. Deindè, lectóre quies-
cente, Præsidens oratió-
nem, quâ pópulum instruit
& ad imitatiónem tàm pul-
chrárum rerum exhortá-
tur, habet. Tùm consúr-
gimus omnes, & preces
fúndimus: &, ut ánteà
díximus, précibus peractis,
panis offertur, & vinum &
aqua; & Præpósitus íti-
dem, quantùm pro virîli
sua potest, preces & gra-
tiárum actiónes profundit;
populusque acclámat, di-
cens: Amen. Et distribútio
communicatióque fit eó-
rum in quibus grátiæ sunt
actæ, cuíque præsenti;
abséntibus autem per Diá-
conos míttitur. Quibus có-
piæ súppetunt, ii, pro ar-
bítrio quisque suo, contrí-
buunt: & quod ita collígi-
tur, apud Præpósitum de-
pónitur; ílleque indè opi-
tulátur pupillis, víduis,
vinctis, & ádvenis; & ipse
ómnium indigéntium curá-
tor est. Solis autem die
conventum ágimus, quòd
is primus dies sit in quo
Deus, ténebras & maté-
riam cùm vertisset, mun-
dum effécit; & Jesus Chris-
tus Salvátor noster eo ipso
die à mórtuis resurrexit.
℟. Accípiens. 198.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 1. g. Habémus altá-
re, de quo édere non ha-
bent potestátem qui taber-
náculo desérviunt. *Heb.* 13.
Ant. 3. g. Vidéte ne fortè

sit in áliquo vestrûm cor malum; partícipes enim Christi effecti sumus. *Heb.* 3.

Ant. 8. *G.* Quanta putátis meréri supplícia, qui Fílium Dei conculcáverit, & sánguinem testamenti pollútum dúxerit? *Heb.* 10.

℣. Emitte lucem tuam & veritátem tuam, ℟. Et introíbo ad altáre Dei. *Ps.* 42.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 14.

IN illo témpore; Dixit Jesus cuídam de simul discumbéntibus cum ipso in domo príncipis Pharisæórum: Homo quidam fecit cœnam magnam, & vocávit multos. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

Expos. in Ps. 118. *Serm.* 18.

JAm mensæ cœlestis honóre suscípior: épulis meis non plúvia undátur, non terræ partus labórat, non árborum fructus. Pótui meo non flúmina quærenda; non fontes: Christus mihi potus: caro Dei cibus mihi, & Dei sanguis potus est mihi. O! Non jam ad satietátem meî annuos expecto proventus, Christus mihi quotídie ministrátur. Non verébor, ne qua mihi eum cœli intempéries, aut stérilitas ruris imminuat, si pii cultûs diligéntia persevéret. Non jam coturnicum plúvias mihi opto descéndere, quas antè mirábar: non manna quod antè cibis ómnibus præferébam: quia qui manna manducavérunt patres, esuriérunt. Meus cibus est, quem si quis manducáverit, non esúriet. Meus cibus est, qui non corpus impínguat, sed confírmat cor hóminis.

℟. Homo quidam fecit cœnam magnam, & misit servum suum horâ cœnæ dícere invitátis ut venírent, * Quia paráta sunt ómnia. ℣. Veníte, comédite panem meum, & bíbite vinum quod míscui vobis, * Quia. *Luc.* 14. *Prov.* 9.

Lectio viij.

DEus panem, quem dat ómnibus, dat quotídiè, dat semper. In teipso est ut accípias hunc panem: accéde ad hunc panem, & accípies eum: De hoc pane dictum est: Omnes qui elongant se abs te, períbunt. Si te elongáveris ab eo, períbis: si appropinquáveris ad eum, vives. Hic est panis vitæ; qui ergò vitam mandúcat, mori non potest. Quómodò enim moriétur, cui cibus vita est? Quómodò defíciet, qui habúerit vitálem substántiam? Accédite ad eum, & satiámini; quia panis est: Accédite ad eum, & potáte; quia, fons est: Accédite ad eum, & illuminámini; quia lux est: Ac-

eum, & liberámi-
ubi spíritus Dómi-
libértas: Accédite
& absolvímini;
issio peccatórum
sit iste, quæritis?
psum dicentem:
panis vitæ: qui
me, non esúriet:
redit in me, non
quàm.
pérunt simul om-
asáre. * Primus
llam emi, & ne-
oeo vidére illam.
xit: Juga boum
o probáre illa. ℣.
iérunt, sed abié-
voluntátibus & in
cordis sui mali;
sunt retrorsùm.
. *Luc.* 14. *Jerem.* 7.
. *libr.* 5. *de Sacr.*
c. 4.
tidiánus est panis,
post annum illum
. . Accipe quotí-
d quotídiè tibi pro-
vive, ut quotídiè
accípere. Qui non
quotídiè accípere,
étur post annum
. Quómodò Job
pro fíliis suis offe-
otídiè sacrifícium,
liquid vel in corde,
rmóne peccassent?
audis quòd, quo-
uè offertur sacri-
mors Dómini, re-
Dómini, elevátio
significétur, & re-
eccatórum: & pa-
m vitæ non quo-
tidiánum assúmis? Qui vulnus habet, medicínam requírit. Vulnus est, quia sub peccáto sumus: medicína est cœleste & venerábile Sacraméntum.

℟. Irátus paterfamílias, dixit servo suo: Exi citò in platéas & vicos civitátis; * Et † Pauperes, ac débiles, & cæcos, & claudos intróduc huc. ℣. Si quis est párvulus, véniat ad me; * Et páuperes. Glória Patri. † Páuperes. *Luc.* 14. *Prov.* 9.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Sicut ádipe & pinguédine repleátur ánima mea: ℟. Et lábiis exultatiónis laudábit os meum. *Ps.* 62.

AD LAUDES.

Psalmi, Antiph. & Canticum ut in die. 201.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 11.

Quicumque manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini indignè, reus erit córporis & sánguinis Dómini. Probet autem seipsum homo; & sic de pane illo edat, & de cálice bibat.

Hymnus, Verbum, 201.

℣. Edent páuperes, & saturabuntur: ℟. Vivent corda eórum in séculum séculi. *Ps.* 21.

Ad Benedictus.

Ant. 1. a. Dómine; factum est ut imperasti; & adhuc locus est. Et ait dóminus servo: Exi in vias

& sepes, & compelle intráre, ut impleátur domus mea. *Luc.* 14.

Oratio.

DEus, qui Ecclésiam tuam pretióso córpore & sánguine tuo mirabíliter réficis: infunde in eam Spíritum vivificantem, ut cœléstis participatióne mystérii, de te vivens in terris, tecum vívere mereátur in cœlis: Qui vivis .... in unitáte ejusdem Spíritûs Sancti Deus.

AD HORAS, omnia ut in die.

AD VESPERAS.

Psalmi & Antiphonæ de Festo. 203.

CAPITULUM. *Apoc.* 22.

BEáti qui lavant stolas suas in sánguine Agni; ut sit potestas eórum in ligno vitæ, & per portas intrent in civitátem. Foris canes, & venéfici, & impudíci, & homicídæ, & idólis servientes; & omnis qui amat & facit mendácium.

Hymnus, Pange. 204.

℣. Péreant peccatóres à fácie Dei, ℟. Et justi epuléntur & exultent. *Ps.* 67.

Ad Magníficat.

Ant. 7. a. Dico vobis quòd nemo virórum illórum qui vocáti sunt, gustábit cœnam meam. *Luc.* 14.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

FERIA SECUNDA.

Tres Antiph. è I. Nocturno Dominicæ præcedentis.

De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. 8.

FActum est, cùm senuisset Sámuel, pósuit fílios suos júdices Israël. Fuitque nomen fílii ejus primogéniti, Joël; & nomen secundi, Abía, júdicum in Bersábee. Et non ambulavérunt fílii illíus in viis ejus; sed declinavérunt post avarítiam, acceperuntque múnera, & pervertérunt judícium. Congregáti ergò universi majóres natu Israël, venérunt ad Samuélem in Rámatha, dixéruntque ei: Ecce tu senuisti, & fílii tui non ámbulant in viis tuis; constítue nobis regem, ut júdicet nos, sicut & universæ habent natiónes. Displícuit sermo in óculis Samuélis, eò quòd dixissent: Da nobis regem, ut júdicet nos. Et orávit Sámuel ad Dóminum. Dixit autem Dóminus ad Samuélem: Audi vocem pópuli in ómnibus quæ loquuntur tibi; non enim te abjecérunt, sed me, ne regnem super eos. Juxtà ómnia ópera sua quæ fecérunt à die quâ eduxi eos de Ægypto usque ad diem hanc, sicut dereliquérunt me, & serviérunt diis aliénis, sic fáciunt étiam tibi. Nunc ergò vocem eórum

verúmtamen contes-
os, & prædic eis jus
mi regnatúrus est su-
s. Dixit itaque Sá-
ómnia verba Dómini
ulum qui petíerat à
m.
mmolábit. 195.
) sancti Hierónymi
Presbyteri.
150. *quæ est ad*
Hedibiam.
Lectio ij.
o vobis : Non bi-
am ámodò de hoc
ne vitis usque in
lum quo bibam il-
vum vobiscum in
Patris mei. Ex hoc
uidam mille annó-
ibulam struunt, in
Christum regnatú-
rporáliter esse con-
t, & bibitúrum vi-
uod ex illo témpore
d consummatiónem
non bíberit. Nos
audiámus panem,
regit Dóminus, de-
discípulis suis, esse
Dómini salvatóris,
cente ad eos : Accí-
comédite ; hoc est
meum. & cálicem
esse, de quo íterùm
s est : Bíbite ex hoc
; hic est enim san-
eus novi testamenti,
) multis effundétur.
t calix de quo in
éta légimus : Cáli-
lutáris accípiam. Et
Calix tuus inébrians
præclárus est! Si
ergò panis qui de cœlo des-
cendit, corpus est Dómini ;
& vinum quod discípulis
dedit, sanguis illíus est no-
vi testamenti, qui pro mul-
tis effúsus est in remissió-
nem peccatórum, Judái-
cas fábulas repellámus.
Non enim est regnum Dei
cibus & potus, sed justí-
tia, & gáudium, & pax in
Spíritu sancto. Nec Móy-
ses dedit nobis panem ve-
rum; sed Dóminus Jesus,
ipse convíva & convívium,
ipse cómedens & qui comé-
ditur.

℟. Appáruit. 196.

Lectio iij.

ILlíus bíbimus sángui-
nem, & sine ipso potáre
non póssumus, & quotídiè
in sacrifíciis ejus de gení-
mine vitis veræ rubéntia
musta calcámus, & novum
ex his vinum bíbimus de
regno Patris, nequáquàm
in vetustáte lítteræ, sed in
novitáte spíritûs; cantan-
tes cánticum novum, quod
nemo potest cantáre nisi in
regno Ecclésiæ, quod regnū
Patris est. Hunc panem &
Jacob Patriarcha comédere
cupiébat, dicens : Si fúerit
Dóminus Deus mecum, &
déderit mihi panem ad ves-
cendum, & vestimentum
ad operiendum. Quotquot
enim in Christo baptizá-
mur, Christum indúimus,
& panem comédimus Ange-
lórum, & audímus Dómi-
num prædicantem : Meus

sanguinem suum.

℟. Respexit Elías. 196.

FERIA TERTIA.

Tres Ant. è II. Nocturno Dominicæ præcedentis.

De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. 9.

ERat vir de Bénjamin nómine Cis, fílius Abiël, ... filii viri Jémini, fortis róbore. Et erat ei fílius vocábulo Saül, electus & bonus; & non erat vir de fíliis Israël mélior illo. Ab húmero & sursùm eminébat super omnem pópulum. Periérant autem ásinæ Cis patris Saül. Et dixit Cis ad Saül fílium suum : Tolle tecum unum de púeris, & consurgens vade, & quære ásinas. Qui cùm transíssent per montem Ephraïm, & per terram Sálisa, & non inveníssent, transiérunt étiam per terram Salim, & non erant; sed & per terram Jémini, & mínimè reperérunt. Cùm autem veníssent in terram Suph, dixit Saül ad púerum qui erat cum eo : Veni, & revertámur, ne fortè dimíserit pater meus ásinas, & sollícitus sit pro

℟. Dixit Jesus. 19

Sermo sancti Joanni

sóstomi.

Hom. 82. aliàs 83. in

Lectio ij.

CUíque fidèli p mystérium Chr conjungit; & quos g per se nutrit, nec tradit : hocque tibi probat se carnem ac tuam. Ne ítaque seg mus tantâ dignáti c & tanto honóre. N détis quanto ímpetu tes lábia sua mamil móveant? Cum eód dio nos ad hanc acce mensam, & ad ma spirituális póculi; im majóre cum stúdio u tentes púeri grátian ritûs attrahámus : u nobis sit dolor, si h rituáli alimento pri Non sunt humánæ v hæc ópera. Is qui t illa cœna hæc confe nunc étiam operátur ministrórum habém dinem : qui verò illa tíficat & transmútat est. Nullus ergò Jud sit, nullus avárus : discípulus non est, dat : non récipit hæc

eos qui tales non sunt. Cum discípulis, inquit, meis fácio Pascha. Nemo inhumánus accédat, nemo crudélis & immiséricors, nemo impúrus. Hæc vobis qui communicátis dico, necnon vobis qui ministrátis. Nam necesse est vos álloqui, ut cum multa diligéntia hæc dona distribuátis. Non parvum vobis supplícium deputátum est, si quem ímprobum vobis notum ad hujus mensæ participatiónem admittátis. Sanguis ejus exquirétur de mánibus vestris. Quamvis dux quíspiam sit, quamvis præfectus, sive is ipse qui diadémate redimítur, si indignè accédat, cóhibe, majórem tu quàm ille potestátem habes. Hæc vestra dignitas est, hæc secúritas, hæc coróna; non ut albâ splendentéque túnicâ indúti circumeátis.

℟. Cœnántibus. 198.

Homil. 46. aliàs 45. in Joan.

Lectio iij.

Nitiáti dictis obsequantur; ut non solùm per dilectiónem, sed étiam reipsâ, cum illa carne commisceámur: id quod effícitur per cibum quem ille dedit, volens nobis osténdere quanto erga nos férveat amóre. Proptéreà se nobis commíscuit, & in unum corpus totum constítuit, ut unum simus, quasi corpus junctum cápiti; nam ardentis amóris hoc est indícium. Hoc subíndicans Job, de servis suis dicébat, à quibus sic amabátur, ut ejus cárnibus admiscéri peroptárent ut enim ardentem amórem? osténderent, dicébant: Quis det nobis de cárnibus suis, ut saturémur? Ab illa ergò mensa recedámus tanquàm leónes ignem spirantes, diábolo terríbiles, cogitantes quod sit caput nostrum, & quantam nobis dilectiónem exhibúerit. Attendámus ígitur nobis ipsis, dilecti, cùm tantis fruámur bonis: & cùm turpe quídpiam loqui subit ánimum, vel quando irâ, vel pravo quópiam affectu nos córripi cérnimus, nobiscum reputémus quibus dignáti simus benefíciis, quem Spíritum accepérimus. Hæc cogitátio nostros temperábit affectus. Quousquè enim rebus præséntibus hærébimus? quousquè non excitábimur? quousquè nullam salútis nostræ curam habébimus? Cogitémus quibusnam nos Deus dignátus sit, grátias agámus, glóriam referámus, non modò per fidem, sed étiam per ópera, ut futúra consequámur bona, grátiâ & benignitáte Dómini nostri Jesu Christi, quîcum Patri gloria, unà cum sancto

Spíritu, nunc & semper, & in sécula seculórum. Amen. Tu autem.

℟. Accípiens. 198.

FERIA QUARTA.

Tres Ant. è III. Nocturno Dominicæ præcedentis.

De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. 9.

CUm ascénderent clivum civitátis, invenérunt puellas egredientes ad hauriendam aquam, & dixérunt eis: Nùm hic est Videns? Quæ respondentes, dixérunt illis: Hìc est: ecce ante te, festína nunc; hódiè enim venit in civitátem, quia sacrificium est hódiè pópuli in excelso. Ingredientes urbem, statim inveniétis eum ántequàm ascendat excelsum ad vescendum. Neque enim comestúrus est pópulus, donec ille véniat; quia ipse benedícit hóstiæ, & deinceps cómedunt qui vocáti sunt. Nunc ergò conscéndite, quia hódiè reperiétis eum. Et ascendérunt in civitátem. Cùmque illi ambulárent in médio urbis, appáruit Sámuel egrédiens óbviàm eis, ut ascénderet in excelsum. Dóminus autem reveláverat aurículam Samuélis ante unam diem quàm veníret Saül, dicens: Hâc ipsâ horâ quæ nunc est, cras mittam vi-

rum ad te de terra [...] min, & unges eùm [...] super pópulum meu[...] raël: & salvábit pó[...] meum de manu Phi[...] nórum, quia respéx[...] pulum meum; venit [...] clamor eórum ad [...] Cùmque aspexisset S[...] Saülem, Dóminus [...] ei: Ecce vir quem dí[...] tibi; iste dominábit [...] pulo meo.

℟. Caro mea. 199.

Ex libro sancti Am[...] Epíscopi, de Mysté[...]

Cap. 9. *Lectio* [...]

FOrtè dicas: Ali[...] deo; quómodò t[...] ásseris quòd Christi c[...] accípiam? Quantis ú[...] exemplis, ut probé[...] non hoc esse quod n[...] formávit, sed quod [...] díctio consecrávit, [...] remque vim esse be[...] tiónis quàm natúræ [...] benedictióne étiam n[...] ipsa mutátur. Virga[...] nébat Móyses; pr[...] eam, & facta est se[...] Rursùs prehendit ca[...] serpentis, & in virg[...] túram revertit. Vide[...] tur prophéticâ grát[...] mutátam esse natúra[...] serpentis & virgæ? [...] Elisæo prophéta, u[...] filiis Prophetárum [...] sum est ferrum de se[...] & statim mersum est. [...] gávit Elisæum, qui [...] ferat ferrum. Misit El[...]

lignum in aquam, & ferrum natávit. Utiquè & hoc præter natúram factum cognóvimus; grávior est enim ferri spécies, quàm aquárum liquor. Advértimus ígitur majóris esse virtútis grátiam, quàm natúram; & adhuc tamen solius prophéticæ benedictiónis numerámus grátiam. Quòd si tantùm váluit humána benedíctio, ut natúram convérteret; quid dícimus de ipsa consecratióne divína, ubi verba ipsa Dómini salvatóris operantur? Nam sacraméntum illud quod áccipis, Christi sermóne confícitur.

℟. Sicut misit me. 200.

Lectio iij.

DE totíus mundi opéribus legisti: Quia ipse dixit, & facta sunt: ipse mandávit, & creáta sunt. Sermo ergò Christi qui pótuit ex níhilo fácere quod non erat, non potest ea quæ sunt, in id mutáre quod non erant? Non enim minus est novas rebus dare, quàm mutáre natúras. Sed quid argumentis útimur? Suis utámur exemplis, incarnationisque exemplo astruámus mystérii veritátem. Numquid natúræ usus præcessit, cùm Jesus Dóminus ex María nascerétur? Liquet ígitur quòd præter natúræ órdinem Virgo generávit; & hoc quod confícimus corpus, ex Vírgine est. Quid hìc quæris natúræ órdinem in Christi córpore, cùm præter natúram sit ipse Dóminus Jesus partus ex Vírgine? Vera útiquè caro Christi, quæ crucifixa est, quæ sepulta est: verè ergò carnis illíus sacramentum est. Ipse clamat Dóminus Jesus, Hoc est corpus meum. Ante consecratiónem verborum cœléstium, ália spécies nominátur; post consecratiónem, corpus Christi significátur. Ipse dicit sánguinem suum. Ante consecratiónem, áliud dícitur; post consecratiónem, sanguis nuncupátur. Et tu dicis, Amen; hoc est, Verum est. Quod os lóquitur, mens interna fateátur: quod sermo sonat, affectus séntiat.

℟. Unus panis. 200.

¶ *Si Festum S. Joan. Baptistæ, SS. Apost. Petri & Pauli, vel aliud Festum Solemne, aut Annual. incíderit in Fer. quintam sequent. Officium Sacerd. Dom. Nostri Jesu Christi anticipabitur in Feriam quartam, & de eo fiet commemoratio in primis Vesperis illorum Festorum; de die verò octava Corp. Christi fiet commem. in Laud. & secundis Vesp. illorum Festor. per antiph.* ℣℣. *& orationem de die Festo Corporis Christi.*

FERIA QUINTA. *OCTAVA* CORPORIS CHRISTI, *& Festum* SACERDOTII D. N. JESU CHRISTI.

Duplex majus.

Psalmi de Feria.

IN I. VESPERIS.

Ant. 1. g. DIxit Dóminus ad Móysen : Applica ad te Aáron fratrem tuum cum fíliis suis, de médio filiórum Israël, ut Sacerdótio fungantur mihi. *Exod.* 28.

Ant. 2. Cunctórum consecrábis manus, sanctificabisque illos, ut Sacerdótio funngantur mihi. *Exod.* 28.

Ant. 3. a. Oleum unctiónis fundes super caput Aáron ; atque hoc ritu consecrábitur. *Exod.* 29.

Ant. 6. Fílios Aáron applicábis, & indues túnicis líneis, cingesque bálteo. *Exod.* 29.

Ant. 5. a. Státues Levítas in conspectu Aáron & filiórum ejus, & consecrábis oblátos Dómino. *Num.* 8.

CAPITULUM. *Levit.* 21.

SAncti erunt Deo suo, & non pólluent nomen ejus ; incensum enim Dómini, & panes Dei sui ófferunt ; & ideò Sancti erunt.

℟. Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum ; * Tu es Sacérdos in æ[…] secundùm órdinem […]chísedech. ℣. Alii […] sine jurejurando S[…]tes facti sunt ; hic cum jurejurando, pe[…] qui dixit ad illum […] es. Glória. * Tu […] 109. *Hebr.* 7.

HYMNU[…]

CEssant figúræ : […]
tat ímpares
Impar Sacerdos […]
hóstias :
Jam Póntifex […]
men ipsum ;
Seque sibi Dei […]
nus offert.
Vitam cruentus qu[…]
óbtulit ;
Se non cruentum
ímmolat ;
Mactátus aris,
nascens
Perpétuò, m[…]
vivit.
Ad grande munus a[…]
érigit ;
Quos ungit intùs s[…]
sibi :
Pondus cadúc[…]
némus
Angélicis húm[…]
mendum.
O quàm stupenda
ágimus vices
Quem prona cœl[…]
súspicit,
Sacras ad ara[…]
rantes
Nos dócilis D[…]
sentit.
Christum Sacerdos
tùs évocas

Per te creátur, qui creat ómnia:
Immótus orbem qui gubernat,
Se tibi dat fácilem movéri.
Non impotenti, críminis árbiter,
Verbo resolvis férrea víncula:
Quas fers magístrâ voce, Numen
Ecce sibi putat esse leges.
Laus summa Patri, súmmaque Fílio;
Sit sanctè compar laus tibi, Spíritus,
Quo Christus aris per ministros
Hóstia stat simul & Sacerdos. Amen.

℣. Si voluisses sacrifícium, Dómine, dedissem útiquè; ℟. Holocaustis non delectáberis *Ps.* 50.

Ad Magníficat. *Ant* J. Placébit Dómino sacrifícium Juda & Jerúsalem, sicut dies séculi, & sicut anni antiqui. *Mal.* 3.

Oratio ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi, Capit. &c. ut suprà, 205. *exceptâ Doxologiâ quæ habetur infrà ad Horas.*

AD OFFICIUM NOCT.

Invitatorium. Pontíficem magnum, Jesum Fílium Dei, * Veníte, adorémus. *Hebr.* 4.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

Non qualis olìm vertice légifer
Fumante sedit, cùm tímidos mori
Nigrantis è nimbo procellæ
Jussa tonans pópulos docéret:
Adeste, gentes: fulmíneum jubar
Velante signo próvidus óccúlit,
Veníte; nunc sacros amóris
Totus amor jaculátur ignes.
An ulla quondàm tàm fácili Deo
Potíta gens est? dícite sécula;
Quâ sole mundus claret orto,
Quaque tepet fugiente, dicat.
O gente quâvis nátio grándior,
Carumque cœlo, Christíadæ, genus,
Illámnè, quâ nos Christus arsit,
Usquè ádeó caluisse flammam!
Devóta Patri Fílius hóstia
Mox offerendus, se priùs óbtulit,
Et, quâ litáret funerátus,
Nos dócuit reparáre vitam.
Aris renascens nómine dúplici
Verus Sacerdos, véraque Víctima

Oblátus offert, & cruórem
Ipse suum sine cæde fundit.
Laus summa Patri, súmmaque Fílio,
Qui se Sacerdos, ímmolat Hóstiam:
Quo sacra flammis ardet ara,
Spíritus, & tibi laus in ævum. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Psalmi de Feria.

Ant. 1. a. Melchísedech, Rex Salem, Sacerdos Dei summi, obviávit Abrahæ regresso à cæde regum, & benedixit ei. *Hebr.* 7.

Ant. 2. Neque inítium diérum, neque finem vitæ habens, assimilátus autem Fílio Dei, manet Sacerdos in perpétuum. *Hebr.* 7.

Ant. 4. E. Décimas sumpsit ab Abraham, & hunc qui habébat repromissiónes, benedíxit. *Hebr.* 7.

℣. Memor fuit Dóminus verbi sancti sui, ℟. Quod hábuit ad Abraham púerum suum. *Ps.* 104.

De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. 9.

Accessit Saül ad Samuélem in médio portæ, & ait: Indica, oro, mihi, ubi est domus Videntis. Et respondit Sámuel Saúli, dicens: Ego sum Videns. Ascende ante me in excelsum, ut comedátis mecum hódiè, & dimittam te manè: & ómnia quæ sunt in corde tuo, indicábo tibi: & de ásinis quas nudiustértius perdidisti, ne sollícitus sis, quia inventæ sunt. Et cujus erunt óptima quæque Israël? nonnè tibi, & omni dómui patris tui? Respondens autem Saül, ait: Numquid non filius Jémini ego sum, de mínima tribu Israël, & cognátio mea novíssima inter omnes famílias de tribu Bénjamin? Quarè ergò locútus es mihi sermónem istum? Assumens ítaque Sámuël Saúlem & púerum ejus, introduxit eos in triclínium, & dedit eis locum in cápite eórum qui fúerant invitáti.

℟. Melchísedech, Rex Salem, * Próferens panem & vinum, (erat enim Sacerdos Dei altíssimi,) benedíxit Abrahæ. ℣. Sine ulla contradictióne, quod minus est, à melióre benedícitur. * Próferens. *Gen.* 14. *Hebr.* 7.

Lectio ij. Cap. 9. & 10.

Et comédit Saül cum Samuéle in die illa. Et descendérunt de excelso in óppidum, & locútus est cum Saúle in solário; stravitque Saül in solário, & dormívit. Cumque manè surrexissent, & jam elucésceret, vocávit Sámuel Saúlem in solário, dicens: Surge, & dimittam te. Et surrexit Saül; egressíque sunt ambo,

idélicèt, & Sámuël.
jue descénderent in
na parte civitátis,
ël dixit ad Saül: Dic
ut antecédat nos, &
nseat: tu autem sub-
aulisper, ut índicem
:rbum Dómini. Tulit
Sámuël lentículam
& effúdit super caput
& deosculátus est
& ait: Ecce unxit te
nus super hæreditá-
iam in príncipem, &
bis pópulum suum de
ius inimicórum ejus,
circúitu ejus sunt.
Purgábit Fílios Levi,
colábit eos quasi au-
t quasi argentum, &
Dómino offerentes
cia in justítia. ℣. In
æc dicuntur, de ália
est, de qua nullus as-
ræstò fuit. * Colábit.
;. Hebr. 7.

Lectio iij.

convocávit Sámuël
ópulum ad Dóminum
spha; & ait ad fílios
: Hæc dicit Dóminus
Israël: Ego edúxi Is-
e Ægypto, & érui vos
inu Ægyptiórum, &
inu ómnium regum
fligébant vos. Vos au-
ódiè projecístis Deum
m, qui solus salvávit
e univérsis malis &
atiónibus vestris; &
s: Nequáquàm; sed
i constítue super nos.
ergò state coràm Dó-
per tribus vestras,
& per famílias. Et applícuit
Sámuël omnes tribus Is-
raël, & cécidit sors tribûs
Bénjamin. Et applícuit tri-
bum Bénjamin & cognatió-
nes ejus, & cécidit cogná-
tio Metri, & pervénit us-
que ad Saül fílium Cis.
Quæsiérunt ergò eum, &
non est invéntus. Et consu-
luérunt post hæc Dóminum,
utrumnàm ventúrus esset il-
lùc. Respondítque Dómi-
nus: Ecce abscónditus est
domi. Cucurrérunt ítaque,
& tulérunt eum indè; ste-
títque in médio pópuli, &
áltior fuit univérso pópulo
ab húmero & sursùm. Et
ait Sámuël ad omnem pó-
pulum: Certè vidétis quem
elégit Dóminus, quóniam
non sit símilis illi in omni
pópulo. Et clamávit om-
nis pópulus, & ait: Vivat
Rex.

℟. Ipse portábit gló-
riam, & sedébit, & * Do-
minábitur super sólio suo;
& erit Sacerdos super só-
lio suo. ℣. Contestátur,
quóniam, tu es Sacerdos
in ætérnum, secundùm
órdinem Melchísedech. *
Dominábitur. Glória. *
Dominábitur. *Zach.* 6.
Hebr. 7.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 6. Melióris testa-
menti sponsor factus est
Jesus. *Hebr.* 7.

Ant. 7. *d.* Alii quidèm
plures facti sunt Sacerdó-
tes, idcircò quòd morte

prohiberentur permanére. *Hebr.* 7.

Ant. 1. D. Hic, eò quòd máneat in ætérnum, sempitérnum habet Sacerdótium. *Hebr.* 7.

℣. Holocaustum & pro peccáto non postulasti: ℟. Tunc dixi; ecce vénio. *Ps.* 39.

Sermo Sancti Augustíni Epíscopi.

Libr. 1. *contra adverſ. leg. & Proph. c.* 20. *Lectio iv.*

CHristus ímmolat Deo sacrifícium laudis, non secundùm órdinem Aáron, sed secundùm órdinem Melchísedech. Quod in eo Psalmo pósitum est, quem Dóminus Jesus in Evangélio de se conscriptum esse testátur... Ibi quippè & hoc dictum est: Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum: Tu es Sacerdos in ætérnum secundùm órdinem Melchísedech. Novérunt qui legunt, quid protúlerit Melchísedech, quandò benedíxit Abraham; & si jam sunt partícipes ejus, vident tale sacrifícium nunc offerri Deo toto orbe terrárum. Dei autem jurátio, incredulórum est increpátio. Et quòd Deum non pœnitébit, significátio est, quia hoc Sacerdótium non mutábit. Mutávit quippè Sacerdótium secundùm órdinem Aáron. Undè álius Prophéta dicit ad eum qui carnáliter est Israël [...] est mihi voluntas i[...] bis, dicit Dóminus [...] potens, & hóstiam n[...] cípiam de mánibus v[...]

℟. Holocausta tua [...] raël,) in conspectu [...] sunt semper, * Non [...] piam de domo tua vi[...] neque de grégibus tu[...] cos.

℣. Si illud priùs [...] vacasset, non útiq[...] cundi locus inquire[...] vitúperans enim eos [...] * Non. *Ps.* 49. *Hebr*[...]

Ex enarr. 1. *in Ps.* 3[...]

Lectio v.

ERat, ut nostri[...] crifícium Juda[...] ánteà secundùm ór[...] Aáron in víctimis [...] rum, & hoc in my[...] Nondùm erat sacri[...] córporis & sánguini[...] mini, quod fidéles n[...] & qui Evangélium [...] runt; quod sacri[...] nunc diffúsum est to[...] be terrárum. Pro[...] ergò vobis ante ócul[...] sacrifícia, & illud [...] dùm órdinem Aáro[...] hoc secundùm ór[...] Melchísedech. Scripti[...] enim: Jurávit Dóm[...] & non pœnitébit eu[...] es Sacerdos in æt[...] secundùm órdinem M[...] sedech.

℟. Póntifex, cùm [...] táverit hircum pro p[...] pópuli, ínferet sáng[...] ejus intra velum,

tum est de sánguine
* Ut aspergat è re-
oráculi, & éxpiet
rium. ℣. Christus,
óprium sánguinem
it semel in sancta.
evit. 16. *Hebr.* 9.
vj. *n.* 5. & 6.
quo dícitur: Tu es
icerdos in æternum
im órdinem Melchí-
! De Dómino nos-
su Christo. Quis
Ielchísedech? Rex
& tantus erat à quo
cerétur Abraham.
t panem & vinum,
edíxit Abrahæ, &
i décimas Abraham.
quid prótulit, &
benedíxit. Et dictum
teà: Tu es Sacer-
æternum secundùm
n Melchísedech. Da-
c in spíritu dixit
post Abraham: tem-
s autem Abrahæ fuit
lísedech. De quo álio
tu es Sacerdos in
im secundùm órdi-
Ielchísedech, nisi de
ujus nostis sacrifi-
: Sublátum est ergò
cium Aáron, & cœ-
e sacrifícium secun-
órdinem Melchíse-
Dóminus noster Je-
hristus in córpore &
ne suo vóluit esse sa-
nostram.
Ab ortu solis usque
cásum, magnum est
r meum in Génti-
&. * In omni loco
sacrificátur & offértur nó-
mini meo oblátio munda.
℣. Transláto Sacerdótio,
necesse est ut & legis trans-
látio fiat. * In. Glória.
* In. *Mal.* 1. *Hebr.* 7.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 8. G. Jesus mélius
sortítus est ministérium,
quantò melióris testamenti
Mediátor est. *Hebr.* 8.

Ant. 3. *a.* Non habet neces-
sitátem quotídiè, quemád-
modùm Sacerdótes, priùs
pro suis delictis hóstias of-
ferre. *Hebr.* 7.

Ant. 5. a. Lex hómines
constítuit Sacerdótes infir-
mitátem habentes; sermo
autem jurisjurandi, qui
post legem est, Fílium in æ-
ternum perfectum. *Hebr.* 7.

℣. Congregáte illi sanc-
tos ejus, ℟. Qui órdinant
testamentum ejus super sa-
crifícia. *Ps.* 49.

Léctio sancti Evangélii se-
cundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 22.

IN illo témpore; Venit
dies azymórum in qua
necesse erat occídi Pascha;
& misit Jesus Petrum &
Joannem dicens: Euntes
paráte nobis Pascha, ut
manducémus. Et réliqua.

Homília sancti Cypriáni
Epíscopi & Mártyris.

Epist. 63. *ad Cæcilium de
sacro Domini calice.*

IN Sacerdóte Melchíse-
dech sacrifícii Domí-
nici sacramentum præ-
figurátum vidémus, secun-

dùm quòd Scriptúra divína testátur, & dicit : Et Melchísedech rex Salem prótulit panem & vinum. Fuit autem Sacerdos Dei summi, & benedíxit Abraham. Quòd autem Melchísedech typum Christi portáret, declárat in Psalmis Spíritus sanctus, ex persóna Patris ad Fílium dicens : Ante lucíferum génui te : Tu es Sacerdos in æternum secundùm órdinem Melchísedech. Qui ordo útiquè hic est de sacrifício illo véniens; & indè descendens, quòd Melchísedech Sacerdos Dei summi fuit, quòd panem & vinum óbtulit, quòd Abraham benedíxit. Nam quis magis Sacerdos Dei summi, quàm Dóminus noster Jesus Christus, qui sacrifícium Deo Patri óbtulit hoc idem quod Melchísedech obtúlerat, id est, panem & vinum, suum scílicet corpus & sánguinem?

℟. Accépit Jesus panem, & grátias agens, fregit & dixit : * Accípite & manducáte; hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur : hoc fácite in meam commemoratiónem. ℣. Panem cœli dedit eis : panem Angelórum manducávit homo. * Accípite. 1. *Cor.* 11. *Ps.* 77.

Lectio viij.

UT ergò in Génesi per Melchísedech Sacerdótem benedíctio circa Abraham posset ritè celebrári, præcédit antè imágo sacrifícii Christi in pane & vino scílicèt constitúta. Quam rem perfíciens & adimplens Dóminus, panem & cálicem mixtum óbtulit; & qui est plenitúdo veritátis, veritátem præfiguráræ imáginis adimplévit. Sed & per Salomónem Spíritus sanctus typum Domínici sacrifícii antè præmonstrans immolátæ hóstiæ, & panis & vini, sed & altáris & Apostolórum, fáciens mentiónem : Sapiéntia, inquit, ædificávit sibi domum, & subdidit colúmnas septem; mactávit suas hóstias, míscuit in cratére vinum suum, & parávit mensam suam; & misit servos suos, cónvocans cum excelsâ prædicatióne ad cratérem, dicens : Qui est insípiens, declínet ad me : Veníte, édite de meis pánibus, & bíbite vinum quod míscui vobis. Vinum mixtum declárat, id est, cálicem Dómini aquâ & vino mixtum prophéticâ voce prænúntiat; ut appáreat in passióne domínica id esse gestum quod fúerat antè prædíctum.

℟. Cálicem accépit Jesus, postquàm cœnávit, dicens : * Hic calix novum testamentum est in meo sánguine; hoc fácite,

quotiescumquè bibétis, in meam commemoratiónem. ℣. Hic est sanguis fœderis quod pépigit Dóminus vobiscum. * Hic calix. 1. *Cor.* 11. *Exód.* 24.

Lectio ix.

SI Jesus Christus Dóminus & Deus noster ipse est summus Sacerdos Dei Patris; & sacrifícium Patri seipsum primus óbtulit, & hoc fíeri in suî commemoratiónem præcépit; útiquè ille Sacerdos vice Christi verè fúngitur, qui id quod Christus fecit, imitátur; & sacrifícium verum & plenum tunc offert in Ecclésia Deo Patri, si sic incípiat offerre secundùm quod ipsum Christum vídeat obtulisse. Nam si Sacerdótes Dei & Christi sumus, non invénio quem magis sequi, quàm Deum & Christum debeámus; quandò ipse in Evangélio máximè dicat: Ego sum lumen mundi: qui me secútus fúerit, non ambulábit in ténebris, sed habébit lumen vitæ. Ne ergò in ténebris ambulémus, Christum sequi & præcepta ejus observáre debémus; ut cùm in claritáte sua & majestáte cœlesti veníre cœperit, invéniat nos tenére quod mónuit, observáre quod dócuit, & fácere quod fecit.

℟. Quotiescumquè manducábitis panem hunc & cálicem bibétis, mortem Dómini annuntiábitis donec véniat. * Probet autem seipsum homo, & sic de pane illo edat, & de cálice bibat. ℣. Cùm dixerint vobis: Quæ est ista relígio? dicétis: Víctima tránsitûs Dómini est. * Probet. Glória. * Probet. 1. *Cor.* 11. *Exod.* 12.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Acceptábis, Dómine, sacrifícium justítiæ, ℟. Oblatiónes & holocausta. *Ps.* 50.

AD LAUDES.

Psalmi de Feria.

Ant. 1. f. TAlis decébat ut nobis esset Póntifex, sanctus, ínnocens, impollútus, segregátus à peccatóribus. *Hebr.* 7.

Ant. 2. Débuit per ómnia frátribus similári, ut miséricors fíeret & fidélis Póntifex ad Deum, ut repropitiáret delícta pópuli. *Hebr.* 2.

Ant. 3. *a.* Diléxit nos, & trádidit semetipsum pro nobis oblatiónem & hóstiam Deo in odórem suavitátis. *Ephes.* 5.

Canticum. Sapiéntia. *ut suprà* 201.

Ant. 7. *d.* Consummátus, factus est ómnibus obtemperántibus sibi causa salútis ætérnæ, appellátus à Deo Póntifex juxtà órdinem Melchísedech. *Hebr.* 5.

Ant. 8. c. Salváre in perpétuum potest accedentes

per semetipsum ad Deum, semper vivens ad interpellandum pro nobis. *Hebr.* 7.

CAPITULUM. *Jerem.* 31.

INebriábo ánimam Sacerdótum pinguédine; & pópulus meus bonis meis adimplébitur, ait Dóminus.

HYMNUS.

SIc amas, ut quos amasti,
Christe, numquàm déseras:
Ipse corpus das in escam
Et propínas sánguinem.
Jamque factus lactis instar,
Ne cibus nos ópprimat.

Qualis ista fraus amóris
Ut reis indúlgeas!
Non vides, sentis, nec audis,
Et manes immóbilis;
Talis astris imperantem
An decet status Deum!

Non ut olìm monte sancto
Hìc Deus nos térritas;
Inter ignes non mináris,
Hìc amas mitéscere;
Quàm bonus, prudensque celas
Hìc tuam præsentiam!

Paúperes nos, nos pusillos,
Nos ab astris éxules,
Ut redúcas nos Olympo
Nosque reddas dívites,
Ipse factus es pusillus,
Pauper, exul, índigens.

Ventre natum virgináli
Corpus olìm súmpseras;
Hoc Deo plenum redónas
Amplióri fénore;
Ter, quater, nos ô beáti
Tanta per commércia!

Mensa qualis hìc parátur:
Si quis intùs ésurit!
Assides convíva nobis
Ipse tu convívium,
Fons salútis, si quis æger;
Si flet, hìc solátium.

Summa laus Deo Parenti
Qui creávit ómnia;
Fílio, qui nos redémit
Póntifex & víctima;
Flámini, cujus superno
Confovémur hálitu.
Amen.

℣. Sacerdótes Sion índuam salutári, ℟. Et sancti ejus exultatióne exultábunt. *Ps.* 131.

Ad Benedictus.

Ant. 5. C. Non in manufacta sancta Jesus introívit, exemplária verórum, sed in ipsum cœlum, ut appáreat nunc vúltui Dei pro nobis. *Hebr.* 9.

Oratio.

DEus, qui Unigénitum tuum nobis dedisti summum Sacerdótem, eíque ad sacrificandum tibi hóstiam mundam Sacerdótes minístros sociasti: quæsumus, ut omnes qui vocatióne tàm sanctâ dignáti sunt, altári tuo devótè minístrent, & seipsos hóstiam vivam & sanctam offerre mereantur; Per eumdem Dóminum.

AD HORAS.

Doxologia.

Jesu, Sacerdótum decus,

Jugis tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu
In sempiterna sæcula.
Amen.

Psalmi de Feria.

AD PRIMAM.

Ant. 1. g. Talis decébat.

In ℞. *br.* ℣. Qui es Sacerdos * in æternum. *Hebr.* 5.

AD TERTIAM.

Ant. 2. Débuit.

CAPITULUM. *Hebr.* 4.

NOn habémus Pontíficem qui non possit cómpati infirmitátibus nostris; tentátum autem per ómnia pro similitúdine absque peccáto. Adeámus ergò cum fidúcia ad thronum grátiæ.

℞. *br.* Cálicem salutáris * accípiam: * Allelúia, allelúia. Cálicem. ℣. Et nomen Dómini * invocábo. * Allelúia, allelúia. Glória. Cálicem.

℣. Vota mea Dómino reddam, ℞. In conspectu omnis pópuli ejus. *Ps.* 115.

AD SEXTAM.

Ant. 3. *a.* Diléxit nos.

CAPITULUM. *Hebr.* 10.

HAbentes fidúciam in introïtu sanctórum in sánguine Christi, quam initiávit nobis viam novam & viventem per velámen, id est, carnem suam, & Sacerdótem magnum super domum Dei, teneámus spei nostræ confessiónem indeclinábilem.

℞. *br.* Memor sit Dóminus * omnis sacrifícii tui: * Allelúia, allelúia. Memor. ℣. Et holocaustum tuum * pingue fiat: * Allelúia, allelúia. Glória. Memor.

℣. Lætábimur in salutári tuo, ℞. Et in nómine Dei nostri magnificábimur. *Ps.* 19.

AD NONAM.

Ant. 8. c. Salváre.

CAPITULUM. *Hebr.* 8.

TAlem habémus Pontíficem qui consédit in déxtera sedis magnitúdinis in cœlis, Sanctórum minister, & tabernáculi veri, quod fixit Dóminus, & non homo.

℞. *br.* Salvum fecit Dóminus * Christum suum: * Allelúia, allelúia. Salvum fecit. ℣. Exáudiet illum * de cœlo sancto suo: * Allelúia, allelúia. Glória. Salvum fecit.

℣. Tríbuat tibi secundùm cor tuum, ℞. Et omne consílium tuum confirmet. *Ps.* 19.

AD II. VESPERAS.

Psalmi de Feria.

Ant. 1. D. HÆc dices filiis Israël: Mea est omnis terra; & vos éritis mihi in regnum Sacerdotále, & gens sancta. *Exod.* 19.

Ant. 2. Vos genus eléctum, regále Sacerdótium, gens sancta, ut virtútes

annuntiétis ejus qui vos vocávit. 1. *Petr.* 2.

Ant. 3. a. Accedentes ad lápidem vivum, & ipsi tanquàm lápides vivi superædificámini, domus spirituális, Sacerdótium sanctum, offerre spirituáles hóstias. 1. *Petr.* 2.

Ant. 4. E. Diléxit nos Jesus Christus, & lavit nos à peccátis nostris in sánguine suo, & fecit nos regnum & sacerdótes Deo & Patri suo. *Apoc.* 1.

Ant. 5. C. Occísus es, Dómine, & redemisti nos Deo in sánguine tuo, ex omni tribu & lingua, & fecisti nos Deo nostro regnum & sacerdótes. *Apoc.* 5.

CAPITULUM. *Hebr.* 3.

FRatres sancti, vocatiónis cœlestis partícipes, consideráte Apóstolum & Pontíficem confessiónis nostræ Jesum, qui fidélis est ei qui fecit illum.

HYMNUS.

HOste dum victo triumphans
Abraham revértitur,
Obvius fit magnus illi
Rex Salem Melchísedech,
Vina qui tanquam Sacerdos
Atque panem prótulit.

Quam vetus signábat umbra,
Clara lucet véritas
Póntifex novus secundùm
Ordinem Melchísedech
Dat suum sub pane corpus,
Subque vino sánguin
Quo creáta cuncta
Mira fit mutátio:
Panis in carnem, m
que
In cruórem vértitur
Déficit sensus, sed a
Róborat mentem fid

Qui semel Patri
tam
Obtulit se víctimam
Síngulis idem diébus
Per Ministrórum ma
Ritè nostris incruent
Se sub aris ímmolat.

Ipsa quin astans sa
Sancta plebs altáribu
Máximo Christum P
Seque cum Christo l
Carne posthac quam
Et cruóre páscitur.

Summa laus Deo P
Qui creávit ómnia;
Fílio, qui nos redém
Póntifex & víctima;
Flámini, cujus supe
Confovémur hálitu.
Amen.

℣. Unxit te, D
Deus tuus, óleo læt
℟. Præ consórtibus
Ps. 44.

Ad Magníficat.

Ant. 3. E. Part
Christi effecti sumu
tamen inítium subst
ejus usque ad finem fi
retineámus. *Hebr.* 3.

Oratio ut suprà ad
des.

AD COMPLETORIU
suprà, 205 *exceptâ*
logiâ, quæ habetur
ad Horas.

FERIA SEXTA Hebdom. II. post Pentecosten.

Officium ut in Psalterio.

De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. 12.

DIxit Sámuël ad univérsum Israël: Ecce audívi vocem vestram juxtà ómnia quæ locúti estis ad me, & constítui super vos regem. Et nunc rex gráditur ante vos: ego autem sénui, & incánui; porrò filii mei vobíscum sunt: ítaque conversátus coràm vobis ab adolescéntia mea usque ad hanc diem, ecce præstò sum. Loquímini de me coram Dómino, & coràm Christo ejus, utrùm bovem cujusquam túlerim, aut ásinum; si quémpiam calumniátus sum, si oppréssi áliquem, si de manu cujúsquam munus accépi: & contemnam illud hódiè, restituamque vobis. Et dixérunt: Non es calumniátus nos, neque oppressísti, neque tulisti de manu alicújus quídpiam. Dixitque ad eos: Testis est Dóminus adversùm vos, & testis Christus ejus in die hac, quia non invenéritis in manu mea quídpiam. Et dixérunt: Testis.

℟. Quis póterit. 188.

Lectio ij.

ET ait Sámuël ad pópulum: . . . State, ut judício conténdam adversùm vos coram Dómino, de ómnibus misericórdiis Dómini, quas fecit vobíscum & cum pátribus vestris: quómodò Jacob ingressus est in Ægyptum, & clamavérunt patres vestri ad Dóminum; & misit Dóminus Móysen & Aáron, & eduxit patres vestros de Ægypto, & collocávit eos in loco hoc. Qui oblíti sunt Dómini Dei sui, & trádidit eos in manu Sísaræ, . . & in manu Philisthinórum, & in manu regis Moab, . . . Pósteà autem clamavérunt ad Dóminum, & dixérunt: Peccávimus; . . . nunc ergò érue nos, . . . & serviémus tibi. Et misit Dóminus Jeróbaal, & Badan, & Jephthe, & Sámuel, & éruit vos. . . . Videntes autem quòd Naas rex filiórum Ammon venísset adversùm vos, dixistis mihi: Nequáquàm, sed rex imperábit nobis, cùm Dóminus Deus vester regnáret in vobis. Nunc ergò præstò est rex vester. Sed vidéte rem istam grandem. Numquid non messis trítici est hódiè? invocábo Dóminum, & dabit voces & plúvias; & vidébitis quia grande malum fecéritis vobis in conspectu Dómini, petentes super vos regem.

℟. Si in toto corde. 189.

Lectio iij.

ET clamávit Sámuël ad Dóminum, & dedit

Dóminus voces & plúvias in illa die. Et tímuit omnis pópulus nimis Dóminum & Samuélem; & dixit universus pópulus ad Samuélem: Ora pro servis tuis ad Dóminum Deum tuum, ut non moriámur; addídimus enim univérsis peccátis nostris malum, ut peterémus nobis regem. Dixit autem Sámuël ad pópulum: Nolíte timére, vos fecistis univérsum malum hoc: verúmtamen nolíte recédere à tergo Dómini; sed servíte Dómino in omni corde vestro. Et nolíte declináre post vana, quæ non próderunt vobis, neque éruent vos; quia vana sunt. Et non derelinquet Dóminus pópulum suum, propter nomen suum magnum; quia jurávit Dóminus fácere vos sibi pópulum. Absit autem à me hoc peccátum in Dóminum, ut cessem oráre pro vobis, & docébo vos viam bonam & rectam. Igitur timéte Dóminum, & servíte ei in veritáte, & ex toto corde vestro: vidistis enim magnífica quæ in vobis gésserit. Quòd si perseveravéritis in malítia; & vos & rex vester páriter períbitis.

℟. Servíte Dómino. 189.

Oratio, Deus, qui Ecclésiam tuam. 214.

SABBATO.

¶ *Hodie & aliis Sabbatis usque ad Adventum, fit Officium de B. Maria in Sabbato, nisi occurrat Festum semiduplex aut suprà, vel dies intrà Octavam, vel aliqua Feria privilegiata.*

De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. 13.

Elégit sibi Saül tria míllia de Israël; & erant cum Saül duo míllia in Machmas & in monte Bethel, mille autem cum Jónatha in Gábaa Bénjamin: porrò cæterum pópulum remísit unumquemque in tabernácula sua. Et percussit Jónathas statiónem Philisthinórum, quæ erat in Gábaa. Quod cùm audíssent Philísthiim, Saül cécinit búccinâ in omni terra, dicens: Audiant Hebræi. Et univérsus Israël audívit hujuscémodi famam: Percussit Saül statiónem Philisthinórum. Et erexit se Israël advérsus Philísthiim. Clamávit ergò pópulus post Saül in Gálgala.

[*Si fiat de Sabbato*, ℟℟. *sumuntur è Feriâ III. Hebd. I. post Pentecosten*, 190.]

Lectio ij.

Et Philísthiim congregáti sunt ad prœliándum contrà Israël, triginta míllia cúrruum, & sex míllia équitum, & réliquum vulgus, sicut aréna quæ est in líttore maris plúrima. Et ascendentes castrametáti sunt in Machmas ad orientem Béthaven. Quod cùm

it viri Israël se in
ɔósitos, (afflictus
rat pópulus,) abs-
ınt se in speluncis &
tis, in petris quo-
: in antris, & in cis-
Hebræi autem tran-
Jordánem in terram
: Gálaad. Cùmque
ſſet Saül in Gálgala,
ıs pópulus pertérri-
qui sequebátur eum.
ectávit septem dié-
tà plácitum Samué-
non venit Sámuël in
ı, dilapsúsque est
ab eo.

Lectio iij.

rgò Saül: Afferte
hi holocaustum &
. Et óbtulit holo-
ı. Cùmque comples-
rens holocaustum,
muël veniébat; &
est Saül óbviàm ei,
áret eum. Locutus
ad eum Sámuël:
ecisti? Respondit
Quia vidi quòd pó-
laberétur à me, &
véneras juxtà pláci-
, (porrò Philísthiim
átifúerant in Mach-
dixi: Nunc descen-
ilísthiim ad me in
, & fáciem Dómi-
ɔlacávi. Necessitáte
ùs, óbtuli holo-
. Dixitque Sámuël
: Stultè egisti, nec
ı mandáta Dómini
quæ præcepit tibi.
non fecisses, jam
eparasset Dóminus
regnum tuum super Israël in sempiternum; sed nequáquàm regnum tuum ultrà consurget. Quæsívit Dóminus sibi virum juxtà cor suum; & præcépit ei Dóminus ut esset dux super pópulum suum, eò quòd non serváveris quæ præcépit Dóminus.

Ad Magníficat.

Ant. 4. E. Factum est verbum Dómini ad Sámuël, dicens: Pœnitet me quòd constitúerim Saül regem, quia derelíquit me, & verba mea ópere non implévit. 1. *Reg.* 15.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA TERTIA post Pentecosten.

Officium ut in Psaltério.

IN I. NOCTURNO.

De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. 14.

ACcidit quâdam die ut díceret Jónathas fílius Saül ad adolescentem armígerum suum: . . . . Veni, transeámus ad statiónem incircumcisórum horum, si fortè fáciat Dóminus pro nobis; quia non est Dómino difficile salváre, vel in multis, vel in paucis. Dixitque ei ármiger suus: Fac ómnia quæ placent ánimo tuo: perge quò cupis, & ero tecum ubicumquè volúeris. Et ait Jónathas:

Ecce nos transímus ad víros istos. Cùmque apparuérimus eis, si táliter locúti fúerint ad nos, Manéte donec veniámus ad vos; stémus in loco nóstro; nec ascendámus ad eos. Si autem díxerint, Ascéndite ad nos; ascendámus, quia trádidit eos Dóminus in mánibus nostris: hoc erit nobis signum. Appáruit ígitur uterque statióni Philisthinórum; dixeruntque Philísthiim: En Hebræi egrediuntur de cavernis in quibus abscónditi fúerant. Et locúti sunt viri de statióne ad Jónatham & ad armígerum ejus, dixeruntque: Ascéndite ad nos, & ostendémus vobis rem. Et ait Jónathas ad armígerum suum: Ascendámus, séquere me; trádidit enim Dóminus eos in manus Israël.

℟. Quis póterit. 188.

Lectio ij.

Ascendit autem Jónathas mánibus & pédibus reptans, & ármiger ejus post eum. Itaquè álii cadébant ante Jónatham, álios ármiger ejus interficiébat sequens eum. Et facta est plaga prima, quâ percussit Jónathas & ármiger ejus, quasi viginti virórum, . . . & áccidit quasi miráculum à Deo. Et respexérunt speculatóres Saül, qui erant in Gábaa Bénjamin; & ecce multitúdo prostráta, & hùc illùcque diffúgiens. Et ait Saül populo, qui erat cum eo: Requírite, & vidéte quis abierit ex nobis. Cùmque requisíssent, repertum est non adésse Jónatham, & armígerum ejus.

℟. Si in toto corde. 189.

Lectio iij.

Salvávit Dóminus in die illa Israël. Pugna autem pervénit usque Béthaven. Et viri Israël sociáti sunt sibi in die illa: adjurávit autem Saül pópulum, dicens: Maledíctus vir qui coméderit panem usque ad vésperam, donec ulcíscar de inimícis meis. Et non manducávit universus pópulus panem. . . . . Porrò Jónathas non audíerat, cùm adjuráret pater ejus pópulum; extendítque summitátem virgæ quam habébat in manu, & intínxit in favum mellis; & convértit manum suam ad os suum, & illumináti sunt óculi ejus. Respondensque unus de pópulo, ait: Jurejurando constrínxit pater tuus pópulum, dicens: Maledictus vir, qui coméderit panem hódie: (defécerat autem pópulus.) Dixítque Jónathas: Turbávit pater meus terram: vidistis ipsi quia illumináti sunt óculi mei, eò quòd gustáverim páululùm de melle isto.

℟. Servite Dómino. 189.

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Joannis Chrysóstomi.

De Sacerd. Lib. 4. C. 1.

Lectio iv.

OPtárim ergò istam tuam opiniónem veram esse, nimírùm eos quibus cóntigit non benè præesse público múneri, (etsi mílliès eos dicas vi pertractos fuisse, atque ignorantiâ peccasse,) optárim, inquam, eos effúgere posse ignem illum æternum, nec cum hypócritis & infidélibus partem habére. Verùm quid tibi fáciam? Non ita se res habet, non ita sanè. Ac si vis, ut à regno primùm, quod apud Deum tanti non est quanti Sacerdótium, eórum quæ dixi fidem fáciam; Saül ille fílius Cis, non suopte motu & curâ rex factus est; sed abiit ut quæreret ásinas, & super iis Prophétam interrogáre cœpit: ille verò de regno ipsum allocútus est. Neque tamen ille statìm regnum ádiit, licèt id à Prophéta audisset; sed deprecabátur, renuebatque, dicens: Quis sum ego, & quæ domus patris mei? Quid ergò? An, cùm honóre sibi per Deum trádito malè usus esset, pótuit his verbis éximi ab ira ejus qui se in regem constitúerat?

℟. Timéte Dóminum. 190.

Lectio v.

ATqui póterat ad Samuélem increpantem dícere: Núm ego regnum invási? Núm insilívi in hanc poténtiam? Vitam privátam, otiósam & quiétam dúcere volébam: tu verò me in hanc dignitátem pertraxisti. Si in illa humilitáte permansissem, hæc offendícula fácilè declinassem: nam cùm ex vulgárium & ignobílium essem número, ad hoc opus missus numquàm fuissem; neque mihi bellum contra Amalecítas Deus commisisset; quo mihi non commisso, in peccátum hujúsmodi nunquàm incidissem. Verùm hæc ómnia ad defensiónem infirma sunt; nec infirma modò, sed periculósa, quæ Dei magis iram accendant.

℟. Numquid vult. 190.

Lectio vj.

EUm enim qui méritis majórem dignitátem accépit, non oportet ad peccatórum excusatiónem honóris magnitúdinem osténdere; sed ad majórem in virtúte profectum uti magno illo Dei erga se stúdio. Ille verò, quia meliórem nactus dignitátem, ideò peccáre sibi lícitum esse existimábat, nihil áliud quàm Dei cleméntiam peccatórum suórum causam fácere conátus est: quod sanè ímpiis, & iis qui vitam ignávâ ducunt, mos est díce-

re. Nos autem non sic affectos esse, nec in símilem decídere insániam decet; sed ubíquè curáre ut quæ facultátis nostræ sunt adhibeámus, ac benè de Deo cogitémus & loquámur.

℟. Magnificátus es. 191.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 15.

IN illo témpore; Erant appropinquantes Jesu publicáni & peccatóres, ut audírent illum. Et murmurábant Pharisæi & Scribæ, dicentes: Quia hic peccatóres récipit, & mandúcat cum illis. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Homil. 34. in Evang.

COnsiderandum nobis est, fratres mei, cur Dóminus plus de conversis peccatóribus, quàm de stántibus justis, in cœlo gáudium esse fateátur. Undè hoc? nisi quòd ipsi per quotidiánum visiónis experimentum nóvimus, quia plerumquè hi qui nullis se oppressos peccatórum mólibus sciunt, stant quidèm in via justítiæ, nulla illícita pérpetrant, sed tamen ad cœlestem pátriam ánxiè non anhélant; tantóque sibi in rebus lícitis usum præbent, quantò se perpetrasse nulla illícita meminérunt. Et plerumquè pigri rémanent ad exercenda bona præcípua; quia valdè sibi secúri sunt, quòd nulla commíserint mala gravióra.

℟. Erant appropinquantes Jesu publicáni & peccatóres; & murmurábant Pharisæi & Scribæ, dicentes: Quia hic * Peccatóres récipit, & mandúcat cum illis. ℣. Quàm magna misericórdia Dómini, & propitiátio illíus convertentibus ad se! * Peccatóres. *Luc.* 15. *Eccli.* 17.

Lectio viij.

AT contrà, nonnunquàm hi qui se áliqua illícita egisse meminérunt, ex ipso suo dolóre compuncti, inardescunt in amórem Dei, seséque in magnis virtútibus exercent, cuncta diffícilia sancti certáminis áppetunt, ómnia mundi derelinquunt, honóres fúgiunt, acceptis contuméliis lætantur, flagrant desidério, ad cœlestem pátriam anhélant; & quia se errasse à Deo consíderant, damna præcedéntia lucris sequéntibus recompensant. Majus ergò de peccátore converso, quàm de stante justo gáudium fit in cœlo; quia & dux in prælio plus eum mílitem díligit qui post fugam reversus hostem fórtiter premit, quàm illum qui nunquàm terga præbuit, & nunquàm áliquid

r gessit. Sic agrícola
mpliùs terram amat
ist spinas úberes fru-
ofert, quàm eam
unquàm spinas há-
& nunquam férti-
essem prodúcit.
Quis ex vobis homo
bet centum oves, &
íderit unam, * Non-
lit ad ovem quæ pe-
! & cùm invénerit,
it in húmeros suos
is. ℣. Misericórdia
per omnem carnem:
& érudit quasi paf-
egem suum. * Non-
uc. 15. Eccli. 18.

Lectio ix.

l inter hæc sciendum
: quia sunt pleríque
in quorum vita tan-
est gáudium, ut eis
bet peccatórum pœ-
tia præpóni nulláte-
oflit. Nam multi &
rum sibi malórum
cónscii, & tamen in
ardóris afflictióne se
ent, ac si à peccátis
bus coangustentur.
ta étiam lícita résf-
t, ad despectum mun-
ilíniter accinguntur,
sibi nolunt omne quod
, bona sibi ámputant
concessa, contemnunt
lia, invisibílibus ac-
intur, lamentis gau-
, in cunctis semetip-
umíliant; & sicut
ulli peccáta óperum,
si cogitatiónum pec-
deplórant. Quid íta-
que istos díxerim, nisi &
justos & pœnitentes, qui
se & in pœniténtia de pec-
cáto cogitatiónis humí-
liant, & recti semper in
ópere persevérant? Hinc
ergò colligendum est, quan-
tum Deo gaudium fáciat,
quandò humíliter plangit
justus, si facit in cœlo
gáudium, quando hoc
quod malè gessit, per pœ-
niténtiam damnat injustus.

℟. Ego pascam oves
meas: * Quod períerat,
requíram; & quod abjec-
tum erat, redúcam; & †
Quod infirmum fúerat,
consolidábo. ℣. Venit Fí-
lius hóminis quærere, &
salvum fácere quod períe-
rat. * Quod períerat. Gló-
ria Patri. † Quod infir-
mum. Ezech. 34. Luc. 19.

Te Deum. (*Et dicitur in omnibus Dominicis usque ad Adventum.*)

Ad Benedictus. *Ant.* 6. Múlier si perdíderit drachmam unam, quærit diligenter; & cùm invénerit cónvocat amícas, dicens: Congratulámini mihi, quia invéni drachmam quam perdíderam. *Luc.* 15.

Oratio.

PRotector in te sperántium, Deus, sine quo nihil est válidum, nihil sanctum: multíplica super nos misericórdiam tuam; ut, te rectóre, te duce, sic transeámus per bona temporália, ut non amit-

támus ætérna ; Per Dóminum.

Ad Magníficat. Ant. 3. a. Dico vobis quia gáudium erit coram Angelis Dei super uno peccatóre pœniténtiam agente. *Luc.* 15.

Oratio, ut suprà.

FERIA SECUNDA.

De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. 14.

DIxit Saül : Irruámus super Philísthæos nocte, & vastémus eos usquè dùm illucescat mane, nec relinquámus ex eis virum. Dixitque pópulus : Omne quod bonum vidétur in óculis tuis, fac. Et ait sacérdos : Accedámus hùc ad Deum. Et consúluit Saül Dóminum : Nùm pérsequar Philísthiim ? si trades eos in manus Israël ? Et non respondit ei in die illa. Dixitque Saül : Applicáte hùc univérsos ángulos pópuli ; & scitóte, & vidéte per quem accíderit peccátum hoc hódiè. Vivit Dóminus salvátor Israël, quia si per Jónatham fílium meum factum est, absque retractatióne moriétur.

℟. Quis poterit 189.

Lectio ij.

ET dixit Saül ad Dóminum Deum Israël : Dómine Deus Israël, da indícium : quid est quòd non respónderis servo tuo hódiè ? Si in me aut in Jónatha fílio meo quitas hæc, da o nem : aut si hæc in est in pópulo tuo sanctitátem. Et de sus est Jónathas & pópulus autem exí ait Saül : Míttite inter me & inter tham fílium meu captus est Jónathas autem Saül ad Jóna Indica mihi quid Et indicávit ei Jón & ait : Gustans gu summitáte virgæ q in manu mea, pá mellis ; & ecce e rior. Et ait Saül : ciat mihi Deus, addat, quia morte ris, Jónatha. D pópulus ad Saül : Jónathas moriétur fecit salútem hanc nam in Israël ? ho est : vivit Dóminus cíderit capillus de ejus in terram, qui Deo operátus est Liberávit ergò pópu natham, ut non tur.

℟. Si in toto cord

Lectio iij. Ca

DIxit Sámuël ad S Hæc dicit D exercítuum : .... Va pércute Amalec, molíre univérsa eju parcas ei, & non piscas ex rebus ips quid : Sed intérfice usque ad mulíerem

árvulum, atque lacténtem, bovem & ovem, camélum & asinum... Percussítque Saül Amalec. . . . Et apprehendit Agag regem Amalec vivum: Omne autem vulgus interfécit in ore gládii. Et pepercit Saül, & pópulus Agag, & óptimis grégibus óvium, & armentórum, & véstibus, & ariétibus, & univérsis quæ pulchra erant, nec voluérunt dispérdere ea: quidquid verò vile fuit & réprobum, hoc demolíti sunt. Factum est autem verbum Dómini ad Sámuël, dicens: Pœnitet me quòd constitúerim Saül regem: quia derelíquit me, & verba mea ópere non implévit. Contristatúsque est Sámuël, & clamávit ad Dóminum totâ nocte.

℟. Servíte Dómino. 189.

FERIA TERTIA.

De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. 15.

AIt Sámuël ad Saül: Sine me, & indicábo tibi quæ locútus sit Dóminus ad me nocte. Dixítque ei: Lóquere. Et ait Sámuël: Nonnè cùm párvulus esses in óculis tuis, caput in tríbubus Israël factus es? unxítque te Dóminus in regem super Israël, & misit te Dóminus in viam, & ait: Vade, & intérfice peccatóres Amalec, & pugnábis contrà eos usque ad interneciónem eórum? Quarè ergò non audísti vocem Dómini; sed versus ad prædam es, & fecísti malum in óculis Dómini? Et ait Saül ad Samuëlem: Immó audívi vocem Dómini, & ambulávi in via, per quam misit me Dóminus, & adduxi Agag regem Amalec, & Amalec interféci. Tulit autem de præda pópulus oves & boves, primítias eórum quæ cæsa sunt, ut ímmolet Dómino Deo suo in Gálgalis.

℟. Timéte Dóminum. 190.

Lectio ij.

ET ait Sámuël: Numquid vult Dóminus holocausta & víctimas, & non pótiùs ut obediátur voci Dómini? Mélior est enim obediéntia quàm víctimæ, & auscultáre magis quàm offerre ádipem aríetum: quóniam quasi peccátum ariolandi est, repugnáre; & quasi scelus idololatríæ, nolle acquiéscere. Pro eo ergò quòd abjecísti sermónem Dómini, abjécit te Dóminus ne sis rex. Dixítque Saül ad Samuëlem: Peccávi, quia prævaricátus sum sermónem Dómini & verba tua, timens pópulum, & obédiens voci eórum. Sed nunc porta, quæso, peccátum meum, & revértere me-

cum; ut adórem Dóminum. Et ait Sámuël ad Saül: Non revertar tecum, quia projecisti sermónem Dómini, & projécit te Dóminus ne sis rex super Israël.

℟. Numquid vult. 190.

Lectio iij.

ET conversus est Sámuël ut abíret: ille autem apprehendit summitátem pállii ejus, quæ & scissa est. Et ait ad eum Sámuël: Scidit Dóminus regnum Israël à te hódiè, & trádidit illud próximo tuo melióri te. Porrò Triumphátor in Israël non parcet, & pœnitúdine non flectétur; neque enim homo est ut agat pœniténtiam. At ille ait: Peccávi; sed nunc honóra me coram senióribus pópuli mei, & coram Israël; & revértere mecum, ut adórem Dóminum Deum tuum. Reversus ergò Sámuël, secútus est Saülem, & adorávit Saül Dóminum. Dixitque Sámuël: Addúcite ad me Agag regem Amalec. Et oblátus est ei Agag pinguíssimus, & tremens. Et dixit Agag: Síccinè sépärat amára mors? Et ait Sámuël: Sicut fecit absque líberis mulíeres gládius tuus; sic absque líberis erit inter mulíeres mater tua. Et in frusta concídit eum Sámuël coram Dómino in Gálgalis.

℟. Magnificátus e

FERIA QUAR

De libro primo R

Lectio j. Cap. 15.

NOn vidit Sám trà Saül usq diem mortis verúmtamen lugéba muël Saülem, quonia minum pœnitébat, constituisset eum reg per Israël. Dixitqu minus ad Samuëlem quequò tu luges Saül ego projécerim eum n net super Israël? Imple tuum óleo, & veni tam te ad Isaï Bethle tem; provídi enim liis ejus mihi regem. Sámuël: Quómodò va áudiet enim Saül, & fíciet me. Et ait I nus: Vítulum de ar tolles in manu tua, ces: Ad immolandur mino veni. Et vocáb ad víctimam, & ego dam tibi quid fácia unges, quemcumque trávero tibi. Fecit er muël sicut locútus est minus. Venitque in lehem, & admiráti senióres civitátis currentes ei; dixerun Pacificusne est ing tuus? Et ait: ficus: ad immola Dómino veni; sanc mini, & veníte mec ímmolem. Sanctificá gò Isaï & fílios ejus, cávit eos ad sacrifici

℟.

s póterit. 188.
Lectio ij.
e ingressi essent,
Eliab, & ait:
am Dómino est
jus? Et dixit Dó-
Samuëlem: Ne
vultum ejus,
titúdinem statu-
quóniam abjéci
: juxtà intúitum
go júdico: homo
t ea quæ parent;
autem intuétur
vocávit Isaï Abí-
: addúxit eum co-
uële. Qui dixit:
elégit Dóminus.
utem Isaï Sam-
quo ait: Etiam
elégit Dóminus.
taque Isaï septem
coram Samuële;
uël ad Isaï: Non
minus ex istis.

a toto corde. 189.
Lectio iij.
que Sámuël ad
: Numquid jam
sunt fílii? Qui
: Adhuc réliquus
us, & pascit oves.
ámuël ad Isaï:
& adduc eum;
m discumbémus
a hùc ille véniat.
gò, & addúxit
at autem rufus, &
aspectu, decorâ-
Et ait Dóminus:
nge eum; ipse est
ulit ergò Sámuël
i, & unxit eum in
médio fratrum ejus; & diréctus est Spíritus Dómini à die illa in David, & deinceps: surgensque Sámuël ábiit in Rámatha. Spíritus autem Dómini recessit à Saül, & exagitábat eum spíritus nequam à Dómino.

℟. Servíte Dómino. 189.

FERIA QUINTA.

De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. 17.

Congregantes Philísthiim ágmina sua in prælium, convenérunt in Socho Judæ; & castrametáti sunt inter Socho & Azeca in fínibus Dommim. Porrò Saül & fílii Israël congregáti venérunt in vallem Terebinthi, & direxérunt áciem ad pugnandum contra Philísthiim. Et Philísthiim stabant super montem ex parte hac, & Israël stabat suprà montem ex áltera parte; vallisque erat inter eos. Et egressus est vir spúrius de castris Philisthinórum, nómine Góliath, de Geth, altitúdinis sex cubitórum & palmi: & cassis ærea super caput ejus, & lorícâ squamátâ induebátur: porrò pondus lorícæ ejus quinque míllia siclórum æris erat; & ócreas æreas habébat in crúribus; & clypeus æreus tegébat húmeros ejus. Hastíle autem hastæ ejus erat quasi liciatórium texéntium; ipsum autem ferrum

hastæ ejus sexcentos siclos habébat ferri : & ármiger ejus antecedébat eum.

℟. Timéte Dóminum. 190.

Lectio ij.

STansque clamábat adversùm phalangas Israël, & dicébat eis : Quarè venistis paráti ad prælium ? Numquid ego non sum Philisthæus, & vos servi Saül ? Elígite ex vobis virum, & descendat ad singuláre certámen. Si quíverit pugnáre mecum, & percússerit me, érimus vobis servi ; si autem ego prævalúero, & percússero eum, vos servi éritis, & serviétis nobis. Et aiebat Philísthæus : Ego exprobrávi agmínibus Israël hódiè : Date mihi virum, & íneat mecum singuláre certámen. Audiens autem Saül & omnes Israëlítæ sermónes Philisthæi hujuscémodi, stupébant, & metuébant nimis.

℟. Numquid vult. 190.

Lectio iij.

LOcútus est David Saüli : . . . Ego servus tuus vadam, & pugnábo adversùs Philisthæum. Et ait Saül ad David : Non vales resístere Philisthæo isti, nec pugnáre adversùs eum, quia puer es ; hic autem vir bellátor est ab adolescéntia sua. Dixitque David ad Saül : Pascébat servus tuus patris sui gregem, & veniébat leo, vel ursus, & tollébat aríetem de médio gregis ; & persequébar eos, & percutiébam, eruebamque de ore eórum : & illi consurgébant adversùm me, & apprehendébam mentum eórum, & suffocábam interficiebamque eos. Nam & leónem & ursum interfeci ego servus tuus : erit ígitur & Philisthæus hic incircumcísus, quasi unus ex eis. Nunc vadam, & áuferam oppróbrium pópuli ; quóniam quis est iste Philisthæus incircumcísus, qui ausus est maledícere exercítui Dei viventis ? Et ait David : Dóminus qui erípuit me de manu leonis & de manu ursi, ipse me liberábit de manu Philisthæi hujus. Dixit autem Saül ad David : Vade, & Dóminus tecum sit.

℟. Magnificátus es. 191.

FERIA SEXTA.

De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. 17.

TUlit [David] báculum suum quem semper habébat in mánibus ; & elégit sibi quinque limpidíssimos lápides de torrente, & misit eos in peram pastorálem quam habébat secum, & fundam manu tulit ; & processit adversùm Philisthæum. Ibat autem Philisthæus incédens, & appropinquans adversùm David, & ármiger ejus ante eum. Cùmque inspexisset Philisthæus, & vi-

dixisset David, despéxit eum; erat enim adoléscens, rufus, & pulcher aspectu. Et dixit Philisthæus ad David: Numquid ego canis sum, quòd tu venis ad me cum báculo? Et maledíxit Philisthæus David in diis suis; dixitque ad David: Veni ad me, & dabo carnes tuas volatílibus cœli & béstiis terræ. Dixit autem David ad Philisthæum: Tu venis ad me cum gládio, & hasta, & clypeo; ego autem vénio ad te in nómine Dómini exercítuum, Dei ágminum Israël, quibus exprobrasti hódiè: & dabit te Dóminus in manu mea, & percútiam te, & áuferam caput tuum à te: & dabo cadávera castrórum Philísthiim hódiè volatílibus cœli & béstiis terræ: ut sciat omnis terra, quia est Deus in Israël.

℟. Quis póterit. 188.

Lectio ij.

CUm ergò surrexisset Philisthæus, & veníret, & appropinquáret contrà David, festinávit David, & cucurrit ad pugnam ex adverso Philisthæi. Et misit manum suam in peram: tulitque unum lápidem, & fundâ jecit, & circumdúcens percussit Philisthæum in fronte: & infixus est lapis in fronte ejus, & cécidit in fáciem suam super terram. Prævaluitque David adversùm Philisthæum in funda & lápide, percussúmque Philisthæum interfécit. Cùmque gládium non habéret in manu David, cucurrit & stetit super Philisthæum, & tulit gládium ejus, & edúxit eum de vagína sua; & interfécit eum, præciditque caput ejus. Videntes autem Philísthiim quòd mórtuus esset fortíssimus eórum, fugérunt. Et consurgentes viri Israël & Juda vociferáti sunt, & persecúti sunt Philisthæos usquè dùm venírent in vallem, & usque ad portas Accaron.

℟. Si in toto corde. 189.

Lectio iij. Cap. 18.

PОrrò cùm reverterétur percusso Philisthæo David, egressæ sunt mulíeres de univérsis úrbibus Israël, cantantes, chorósque ducentes in occursum Saül regis, in tympanis lætítiæ, & in sistris. Et præcinébant mulíeres ludentes, atque dicentes: Percussit Saül mille, & David decem míllia. Irátus est autem Saül nimìs, & displícuit in óculis ejus sermo iste, dixitque: Dedérunt David decem míllia, & mihi mille dedérunt: quid ei súperest, nisi solum regnum? Non rectis ergò óculis Saül aspiciébat David à die illa, & deinceps. Post diem autem álteram invásit spíritus Dei malus Saül, & prophetábat in médio domûs

ſuæ ; David autem pſallébat manu ſuâ, ſicut per ſíngulos dies. Tenebatque Saül lánceam, & miſit eam, putans quòd confígere poſſet David cum paríete : & declinávit David à fácie ejus ſecundò. Et tímuit Saül David, eò quòd Dóminus eſſet cum eo, & à ſe receſſiſſet.

℞. Servíte Dómino. 189.

SABBATO.

De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. 26.

AIt David ad Achímelech Hethæum, & Abíſaï fílium Sárviæ, fratrem Joab, dicens: Quis deſcendet mecum ad Saül in caſtra ? Dixitque Abíſaï ; Ego deſcendam tecum. Venérunt ergò David & Abíſaï ad pópulum nocte, & invenérunt Saül jacentem & dormientem in tentório, & haſtam fixam in terra ad caput ejus ; Abner autem & pópulum dormientes in circúitu ejus. Dixitque Abíſaï ad David : Conclúſit Deus inimícum tuum hódiè in manus tuas ; nunc ergò perfódiam eum lánceâ in terra ſemèl, & ſecundò opus non erit. Et dixit David ad Abíſaï ; Ne interfícias eum ; quis enim extendet manum ſuam in chriſtum Dómini, & innocens erit ? Et dixit David ; Vivit Dóminus, quia niſi Dóminus percúſſerit eum, aut dies ejus vénerit ut moriátur, aut in prælium deſcendens períerit ; propítius ſit mihi Dóminus, ne extendam manum meam in chriſtum Dómini. Nunc ígitur tolle haſtam quæ eſt ad caput ejus, & ſcyphum aquæ, & abeámus.

[*Si fiat de Sabbato*, ℞℞. *ſumentur è Feria III. Hebdomadæ I. poſt Pentecoſten.* 190.]

Lectio ij.

TUlit ígitur David haſtam & ſcyphum aquæ, qui erat ad caput Saül, & abiérunt : & non erat quiſquam qui vidéret, & intellígeret, & evigiláret ; ſed omnes dormiébant, quia ſopor Dómini irrúerat ſuper eos. Cùmque tranſiſſet David ex adverſo, & ſtetiſſet in vértice montis de longè, & eſſet grande intervallum inter eos, clamávit David ad pópulum, & ad Abner fílium Ner, dicens ; Nonnè reſpondébis, Abner ? Et reſpondens Abner, ait ; Quis es tu qui clamas, & inquiétas regem ? Et ait David ad Abner : Numquid non vir tu es ? & quis álius símilis tuî in Iſraël ? Quarè ergò non cuſtodiſti dóminum tuum regem ? ingreſſus eſt enim unus de turba ut interfíceret regem dóminum tuum. Non eſt bonum hoc quod feciſti ; vi-

vit Dóminus, quóniam fílii mortis estis vos, qui non custodistis dóminum vestrum, christum Dómini. Nunc ergò vide ubi sit hasta regis, & ubi sit scyphus aquæ qui erat ad caput ejus.

Lectio iij.

COgnóvit autem Saül vocem David, & dixit: Numquid vox hæc tua, fili mi David? Et ait David: Vox mea, dómine mi rex. Et ait: Quam ob causam dóminus meus persequitur servum suum? Quid feci? aut quod est malum in manu mea? Nunc ergò audi, oro, dómine mi rex, verba servi tui: Si Dóminus íncitat te adversùm me, odorétur sacrifícium; si autem fílii hóminum, maledicti sunt in conspectu Dómini, qui ejecérunt me hódiè, ut non hábitem in hæreditáte Dómini, dicentes: Vade, servi diis aliénis. Et nunc non effundátur sanguis meus in terram coram Dómino; quia egressus est rex Israël, ut quærat púlicem unum, sicut persequitur perdix in móntibus. Et ait Saül: Peccávi: revértere, fili mi David; nequáquàm enim ultrà tibi malefáciam, eò quòd pretiósa fúerit ánima mea in óculis tuis hódiè: appáret enim quòd stultè égerim, & ignoráverim multa nimis.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. Venérunt viri Juda [in Hebron], & unxérunt ibi David, ut regnáret super domum Juda. Venérunt quoque & senióres Israël, unxeruntque David in regem super Israël. 2. *Reg.* 2. & 5.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA IV. post Pentecosten.

IN I. NOCTURNO.

Incipit liber secundus Regum.

Lectio j. Cap. 1.

FActum est, postquàm mórtuus est Saül, ut David reverterétur à cæde Amalec, & manéret in Siceleg duos dies. In die autem tértia, appáruit homo véniens de castris Saül, veste concissâ, & púlvere conspersus caput. Et ut venit ad David, cécidit super fáciem suam, & adorávit. Dixitque ad eum David: Undè venis? Qui ait ad eum: De castris Israël fugi. Et dixit ad eum David: Quod est verbum quod factum est? índica mihi. Qui ait: Fugit pópulus ex prælio, & multi corruentes è pópulo mórtui sunt: sed & Saül & Jónathas fílius ejus interiérunt.

℟. Quis póterit. 188.

Lectio ij.

DIxitque David ad adolescentem qui nuntiá-

bat ei : Undè scis quia mórtuus est Saül , & Jónathas fílius ejus ? Et ait adolescens qui nuntiábat ei : Casu veni in montem Gélboë , & Saül incumbébat super hastam suam : porrò currus & équites appropinquábant ei ; & conversus post tergum suum , vidénsque me , vocávit. Cui cùm respondíssem , Adsum ; dixit mihi : Quisnam es tu ? Et aio ad eum : Amalecítes ego sum. Et locútus est mihi : Sta super me , & intérfice me : quóniam tenent me angústiæ , & adhuc tota ánima mea in me est. Stansque super eum , occídi illum ; sciébam enim quòd vívere non póterat post ruínam ; & tuli diadéma quod erat in cápite ejus , & armillam de bráchio illíus, & áttuli ad te dóminum meum hùc.

℟. Si in toto corde. 189.

Lectio iij.

APprehendens autem David vestimenta sua scidit, omnésque viri qui erant cum eo ; & planxérunt , & flevérunt , & jejunavérunt usque ad vésperam super Saül , & super Jónatham fílium ejus , & super pópulum Dómini , & super domum Israël , eò quòd corruíssent gládio. Dixitque David ad júvenem qui nuntiáverat ei : Undè es tu ? Qui respondit : Fílius hóminis ádvenæ Amalecítæ ego sum. Et ait ad eum David : Quarè non timuísti míttere manum tuam ut occíderes christum Dómini ? Vocánsque David unum de púeris suis, ait : Accédens irrue in eum. Qui percussit illum , & mórtuus est. Et ait ad eum David : Sanguis tuus super caput tuum ; os enim tuum locútum est adversùm te , dicens : Ego interféci christum Dómini.

℟. Servíte Dómino. 189.

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Joannis Chrysóstomi.

Homil. 2. de David & Saül.

Lectio iv.

CUm Saül incidísset in manus David , post datam salútem insequens illum , & occídere volens , cùmque posset hostem cum universo exércitu concídere , dimísit illum íntegrum & incólumem ; ideóque cùm sciret morbum regis immedicábilem esse , neque illum unquàm hostílem in se ánimum positúrum , submóvit sese ab óculis illíus , & apud bárbaros vitam agébat , sérviens , honóre privátus ; pudóre suffúsus , labóre ac miséria sibi ipsi parans ad victum necessária. Atqui non hoc tantùm est quod mirémur ; sed illud quoque , quod postéaquàm audíerat regem in ácie ceci-

disse; discídit vestem, & cínere se conspersit, & eo luctu luxit, quo quis lugéret amisso primogénito germanóque filio. Subindè nomen illíus inclámitans unà cum filii nómine, compósitis étiam encómiis, ac voces acerbi dolóris testes emíttens, imprantius mansit usque ad vésperam, éxecrans & ipsa loca quæ Saúlis sánguinem excéperant.

℟. Timéte Dóminū. 190.

Lectio v.

NUnc mihi quisque recordétur inimíci qui læsit, dolóre etiamnum in ánimo æstüante, atque hunc & vivum servet, & vitâ defunctum deplóret, haud quidèm ad ostentatiónem, sed ex ánimo veróque corde; etiamsi quid perferendum sit incómmodi, ne quid offendat eum qui læsit, ómnia tùm fáciat, tùm patiátur, magna à Deo expectans præmia. En hic étiam regnum adeptus est, nec tamen inquinávit cæde manus; sed dextram habens puram, sic coróna redimítus est, sic ad sólium ascendit, purpurâ ac diadémate magnificéntius encómium gestans, vidélicèt quòd hosti pepercísset, quòd eumdem extinctum luxísset. Idcircò non vivus modò, sed & mórtuus hóminum memóriâ celebrátur.

℟. Numquid vult. 190.

Homil. 3. Lectio vj.

MUlti, defunctis inimícis, in illórum líberos iram, quam in eos habébant, effudérunt. At non ita generósius ac magnánimus iste David: sed & viventem inimícum observávit, & illo defuncto, benevoléntiam quam erga illum gésserat, fíliis exhíbuit. Quid illíus mensâ sánctius, quam cingébant fílii hostis; hostis, inquam, occídere conáti? Quid illo convivio spirituálius, in quo tàm multæ abundábant benedictiónes? Angeli pótiùs quàm hóminis convocantis erat. Síquidèm inimíci fílios amplecti & amáre, & illíus fílium, qui tótiès ipsum tentasset è médio tóllere, atque id móliens excessisset è vita, id facit ut in illum chorum referátur.

℟. Magnificátus es. 191.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 5.

IN illo témpore; Cùm turbæ irrúerent in Jesum, ut audírent verbum Dei, & ipse stabat secùs stagnum Genésareth. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

In Luc. Lib. 4.

UBI Dóminus multis impertîvit vária génera sanitátum,

nec témpore, nec loco cœpit ab stúdio sanandi turba cohibéri. Vesper incúbuit, sequebantur: stagnum occurrit, urgébant. Et ídeò ascendit in Petri navim. Hæc est illa navis quæ adhuc secundùm Matthæum flúctuat, secundùm Lucam replétur píscibus; ut & princípia Eccléſiæ fluctuantis, & posterióra exuberantis agnoscas. Sanctus Lucas eam sibi navim, in quâ Petrus piscarétur, elégit. Non turbátur ista quæ Petrum habet, in qua prudéntia návigat; abest perfídia, fides spirat. Quemádmodùm enim turbári póterat, cui præerat is in quo Eccléſiæ firmamentum est? Illìc ergò turbátio, ubi módica fides: hîc secúritas, ubì perfecta diléctio.

℞. Cùm turba irrúerent in Jesum, ut audírent verbum Dei, ascendens in navim quæ erat Simónis, * Sedens docébat de navícula turbas. ℣. Sapiéntia in cápite turbárum clámitat: Convertímini ad correptiónem meam; en ostendam vobis verba mea. * Sedens. *Luc.* 5. *Prov.* 1.

Lectio viij.

ETsi áliis imperátur ut laxent rétia sua, soli tamen Petro dícitur: Duc in altum, hoc est in profundum disputatiónum. Quid enim tam altum, quàm altitúdinem divitiárum vidére, scire Dei Fílium, & professiónem divínæ generatiónis assúmere? Quam licèt mens non queat humána plenæ ratiónis investigatióne comprehéndere, fídei tamen plenitúdo compléctitur. In hoc altum disputatiónis Ecclésia à Petro dúcitur, ut vídeat hinc resurgentem Dei Fílium, indè Spíritum sanctum profluentem. Quæ sunt autem Apostolórum quæ laxári jubentur rétia, nisi verbórum complexiónes, & quasi quidam oratiónis sinus, & disputatiónum recessus; qui eos quos céperint, non amittant? Et benè Apostólica instrumenta piscandi rétia sunt, quæ non captos périmunt, sed resérvant, & de profundo ad lumen extrahunt; fluctuantes de ínfimis ad superna tradúcunt.

℞. Ut cessávit Jesus loqui, dixit ad Simónem: Duc in altum, & * Laxáte rétia vestra in captúram. ℣. Ecce ego mittam piscatóres multos, dicit Dóminus, & piscabuntur fílios Israël. * Laxáte. *Luc.* 5. *Jerem.* 16.

Lectio ix.

PRæceptor, inquit, per totam noctem laborantes, nihil cépimus; sed in verbo tuo laxábo rétia. Et ego, Dómine, scio quia nox mihi est, quan-

ras. Expecto
n verbo tuo
O vácua præ-
ımílitas fruc-
hil ánteà cé-
ıam in verbo
clúdunt píf-
dinem. Non
e facúndiæ
pertæ voca-
nus. Cedunt
hóminum :
credit. Rum-
nec lábitur
:ur ad adju-
qui erant in
e est illa ália
ırtè Judæa ,
s & Jacóbus
de Synagó-
Petri , hoc
fiam conve-
nplérent am-
ıs. Omnes
ne Jefu gé-
five Judæus ,
ómnia & in
ftus.
lixit Jefu :
r totam noc-
s nihil cépi-
) autem tuo
Cùm hoc fe-
Conclusérunt
ıtúdinem co-
pfi vidérunt
, & mirabi-
ındo. * Con-
ria Patri. *
Luc. 5. *Pf.*

:dictus.
Rumpebátur
c annuérunt

fóciis qui erant in ália navi, ut venírent. Et venérunt, & implevérunt ambas navículas, ita ut penè mergerentur. *Luc.* 5.

Oratio.

DA nobis, quæsumus, Dómine, ut & mundi cursus pacíficè nobis tuo órdine dirigátur, & Ecclésia tua tranquillá devotióne lætétur; Per Dóminum.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. Simon Petrus prócidit ad génua Jesu, dicens: Exi à me, quia homo peccátor sum, Dómine. Stupor enim circumdéderat eum, & omnes qui cum illo erant, in captúra píscium quam céperant. *Luc.* 5.

FERIA SECUNDA.

De libro secundó Regum.

Lectio j. Cap. 2.

POst hæc consúluit David Dóminum, dicens: Num ascendam in unam de civitátibus Juda ? Et ait Dóminus ad eum: Ascende. Dixítque David: Quò ascendam ? Et respondit ei: In Hebron. Ascendit ergò David, & duæ uxóres ejus, Achínoam Jezraëlítes, & Abígaïl uxor Nabal Carméli: sed & viros qui erant cum eo, duxit David síngulos cum domo sua; & mansérunt in óppidis Hebron. Veneruntque viri Juda, & unxérunt ibi Da-

vid, ut regnáret super domum Juda.

℟. Quis póterit. 188.

Lectio ij.

ET nuntiátum est David, quòd viri Jabes-Gálaad sepelissent Saül. Misit ergò David núntios ad viros Jabes-Gálaad, dixitque ad eos: Benedicti vos Dómino, qui fecistis misericórdiam hanc cum dómino vestro Saül, & sepelistis eum. Et nunc retríbuet vobis quidèm Dóminus misericórdiam & veritátem; sed & ego reddam grátiam, eò quòd fecistis verbum istud. Confortentur manus vestræ, & estóte fílii fortitúdinis; licèt enim mórtuus sit dóminus vester Saül, tamen me unxit domus Juda in regem sibi.

℟. Si in toto corde. 189.

Lectio iij.

ABner autem fílius Ner, princeps exércitûs Saül, tulit Isboseth fílium Saül, & circumdúxit eum per castra; regemque constítuit super Gálaad, & super Gessúri, & super Jézraël, & super Ephraïm, & super Bénjamin, & super Israël universum. Quadraginta annórum erat Isboseth fílius Saül, cùm regnáre cœpisset super Israël; & duóbus annis regnávit: sola autem domus Juda sequebátur David. Et fuit númerus diérum, quos commorátus est David imperans in Hebron s[uper] domum Juda, septem [an]nórum & sex ménsium.

℟. Servíte Dómino.

FERIA TERTI[A]

De libro secundo Re[gum]

Lectio j. Cap.

CUm esset præ[lium] inter domum [Saül] & domum Da[vid,] Abner fílius Ner reg[ebat] domum Saül. Fúerat [au]tem Saúli concubína, [no]mine Respha, fília [...] Dixitque Isboseth ad [Ab]ner: Quare ingressus [es ad] concubínam patris [mei?] Qui irátus nimìs pro[pter] verba Isboseth, ait: N[um]quid caput canis ego [sum] adversùm Judam hó[die,] qui fécerim misericór[diam] super domum Saül p[atris] tui, & super fratre[s et] próximos ejus, & non [tra]didi te in manus Da[vid,] & tu requisisti in me [ut] argúeres pro mulíere [ho]die? Hæc fáciat Deus [Ab]ner, & hæc addat ei[, nisi] quómodò juravit D[ómi]nus David, sic fáciam [cum] eo, ut transferátur [reg]num de domo Saül [et] elevétur thronus Davi[d su]per Israël, & super [Ju]dam, à Dan usque B[ersa]bee. Et non pótuit [res]pondére ei quidquam, [quia] metuébat illum.

℟. Timéte Dómi[num.] 190.

Lectio ij.

MIsit ergò Abner núntios ad David pro se dicentes : Cujus est terra ? Et ut loquerentur : Fac mecum amicítias ; & erit manus mea tecum, & redúcam ad te universum Israël. Qui ait : Optimè : ego fáciam tecum amicítias ; sed unam rem peto à te, dicens : Non vidébis fáciem meam, ántequàm addúxeris Michol fíliam Saül ; & sic vénies, & vidébis me. Misit autem David núntios ad Isboseth fílium Saül, dicens : Redde uxórem meam Michol, quam despondi mihi centum præpútiis Philisthiim. Misit ergò Isboseth, & tulit eam à viro suo Pháltiel, filio Laïs.

℟. Numquid vult. 190.

Lectio iij.

SErmónem quoque íntulit Abner ad senióres Israël, dicens : Tàm herì quàm nudiustértiùs quærebátis David ut regnáret super vos. Nunc ergò fácite, quóniam Dóminus locútus est ad David, dicens : In manu servi mei David salvábo pópulum meum Israël de manu Philisthiim, & ómnium inimicórum ejus. Locútus est autem Abner étiam ad Bénjamin. Et ábiit ut loquerétur ad David in Hebron, ómnia quæ placúerant Israéli, & universo Bénjamin. Venitque ad David in Hebron cum viginti viris ; & fecit David Abner & viris ejus qui vénerant cum eo, convívium. Et Dixit Abner ad David : Surgam, ut cóngregem ad te dóminum meum regem omnem Israël, & íneam tecum fœdus, & ímperes ómnibus, sicut desíderat ánima tua.

℟. Magnificátus es. 191.

FERIA QUARTA.

De libro secundo Regum.

Lectio j. Cap. 4.

VEnientes fílii Remmon Berothítæ, Rechab & Báana, ingressi sunt fervente die domum Isboseth, qui dormiébat super stratum suum merídie : & ostiária domûs purgans tríticum, obdormívit. Ingressi sunt autem domum latenter assumentes spicas trítici ; & percussérunt eum in ínguine Rechab & Báana frater ejus, & fugérunt. Cùm autem ingressi fuissent domum, ille dormiébat super lectum suum in conclávi, & percutientes interfecérunt eum ; sublatóque cápite ejus, abiérunt per viam deserti totâ nocte : & attulérunt caput Isboseth ad David in Hebron, dixeruntque ad regem : Ecce caput Isboseth fílii Saül inimíci tui, qui quærébat ánimam tuam ; & dedit Dóminus dómino

meo regi ultiónem hódiè de Saül & de sémine ejus.

℟. Quis póterit. 188.

Lectio ij.

REspÓndens autem David Rechab & Báana fratri ejus, fíliis Remmon Berothítæ, dixit ad eos: Vivit Dóminus, qui éruit ánimam meam de omni angústia; quóniam eum qui annuntiáverat mihi, & díxerat: mórtuus est Saül; qui putábat se próspera nuntiáre, ténui, & occídi eum in Síceleg, cui oportébat mercédem dare pro núntio: quantò magis nunc, cùm hómines ímpii interfecérunt virum innóxium in domo sua super lectum suum, non quæram sánguinem ejus de manu vestra, & áuferam vos de terra? Præcépit ítaque David púeris suis, & interfecérunt eos: præcidentésque manus & pedes eórum, suspendérunt eos super piscínam in Hebron; caput autem Isboseth tulérunt, & sepeliérunt in sepulchro Abner in Hebron.

℟. Si in toto corde. 189.

Lectio iij. Cap. 5.

ET venérunt univérsæ tribus Israël ad David in Hebron, dicentes: Ecce nos, os tuum & caro tua sumus: sed & heri & nudiustértiùs cùm esset Saül rex super nos, tu eras edúcens & redúcens Israël; dixit autem Dóminus ad te: Tu pasces pópulum meum Israël, & tu eris dux super Israël. Venérunt quoque & senióres Israël ad regem in Hebron, & percussit cum eis rex David fœdus in Hebron coram Dómino; unxeruntque David in regem super Israël. Fílius triginta annórum erat David, cùm regnáre cœpisset; & quadraginta annis regnávit. In Hebron regnávit super Judam septem annis & sex ménsibus: in Jerúsalem autem regnávit triginta tribus annis super omnem Israël & Judam. Et ábiit rex, & omnes viri qui erant cum eo, in Jerúsalem ad Jebusæum habitatórem terræ: dictumque est David ab eis: Non ingrediéris huc, nisi abstúleris cæcos & claudos, dicentes: Non ingrediétur David huc. Cepit autem David arcem Sion: hæc est cívitas David.

℟. Servíte Dómino. 189.

FERIA QUINTA.

De libro secundo Regum.

Lectio j. Cap. 6.

COngregávit rursùm David omnes electos ex Israël triginta míllia. Surrexitque David, & ábiit, & univérsus pópulus qui erat cum eo de viris Juda, ut addúcerent arcam Dei, super quam invocátum est nomen Dómini exercítuum, sedentis

in Chérubim super eam. Et imposuérunt arcam Dei super plaustrum novum; tuleruntque eam de domo Abínadab, qui erat in Gábaa: Oza autem & Ahio filii Abínadab minábant plaustrum novum. Cùmque tulissent eam de domo Abínadab, qui erat in Gábaa, custódiens arcam Dei, Ahio præcedébat arcam. David autem & omnis Israël ludébant coram Dómino in ómnibus lignis fabrefactis, & cítharis & lyris, & tympanis & sistris, & cymbalis.

℟. Timéte Dóminum. 190.

Lectio ij.

POstquàm autem venérunt ad áream Nachon, extendit Oza manum ad arcam Dei, & ténuit eam: quóniam calcitrábant boves, & declinavérunt eam. Iratusque est indignatióne Dóminus contra Ozam, & percussit eum super temeritáte: qui mórtuus est ibi juxtà arcam Dei. Contristátus est autem David, eò quòd percussisset Dóminus Ozam; & vocátum est nomen loci illius, Percússio Ozæ, usque in diem hanc. Et extímuit David Dóminum in die illa, dicens: Quómodò ingrediétur ad me arca Dómini? Et nóluit divértere ad se arcam Dómini in civitátem David; sed divertit eam in domum Obédedom Gethæi.

℟. Numquid vult. 190.

Lectio iij.

ET habitávit arca Dómini in domo Obédedom Gethæi tribus ménsibus: & benedíxit Dóminus Obédedom, & omnem domum ejus. Nuntiatumque est regi David quòd benedixisset Dóminus Obédedom & ómnia ejus, propter arcam Dei. Abiit ergò David, & addúxit arcam Dei de domo Obédedom in civitátem David cum gáudio: & erant cum David septem chori, & víctima vítuli. Cùmque transcendissent qui portábant arcam Dómini sex passus, immolábat bovem & aríetem; & David saltábat totis víribus ante Dóminum: porrò David erat accinctus ephod líneo. Et David & omnis domus Israël ducébant arcam testamenti Dómini, in júbilo, & in clangóre búccinæ.

℟. Magnificátus es. 191.

FERIA SEXTA.

De libro secundo Regum.

Lectio j. Cap. 7.

FActum est cùm sedisset rex in domo sua, & Dóminus dedisset ei réquiem úndiquè ab univérsis inimícis suis, dixit ad Nathan prophétam: Vidésne quòd ego hábitem in domo cédrina, & arca Dei pósita sit in

médio péllium? Dixitque Nathan ad regem: Omne quod est in corde tuo, vade, fac; quia Dóminus tecum est. Factum est autem in illa nocte; & ecce sermo Dómini ad Nathan, dicens: Vade, & lóquere ad servum David: Hæc dicit Dóminus: Numquid tu ædificábis mihi domum ad habitandum? Neque enim habitávi in domo ex die illa, quâ edúxi fílios Israël de terra Ægypti, usque in diem hanc; sed ambulábam in tabernáculo & in tentório.

℞. Quis póterit. 188.

Lectio ij.

PEr cuncta loca quæ transívi cum ómnibus fíliis Israël, numquid loquens locútus sum ad unam de tríbubus Israël, cui præcépi ut pásceret pópulum meum Israël, dicens: Quarè non ædificastis mihi domum cédrinam? Et nunc hæc dices servo meo David: Hæc dicit Dóminus exercítuum: Ego tuli te de páscuis sequentem greges, ut esses dux super pópulum meum Israël; & fui tecum in ómnibus ubicumquè ambulasti, & interféci univérsos inimícos tuos à fácie tua; fecique tibi nomen grande, juxtà nomen magnórum qui sunt in terra. Et ponam locum pópulo meo Israël, & plantábo eum; & habitábit sub eo, & non turbábitur ámpliùs: nec addent fílii iniquitátis ut afflígant eum sicut priùs, ex die quâ constítui júdices super pópulum meum Israël; & réquiem dabo tibi ab ómnibus inimícis tuis: prædicitque tibi Dóminus, quòd domum fáciat tibi Dóminus.

℞. Si in toto corde. 189.

Lectio iij.

CUmque compléti fúerint dies tui, & dormíeris cum pátribus tuis, suscitábo semen tuum post te, quod egrediétur de útero tuo, & firmábo regnum ejus. Ipse ædificábit domum nómini meo, & stabíliam thronum regni ejus usque in sempiternum. Ego ero ei in patrem; & ipse erit mihi in fílium: qui si iníquè áliquid gésserit, árguam eum in virga virórum, & in plagis filiórum hóminum. Misericórdiam autem meam non áuferam ab eo, sicut ábstuli à Saül quem amóvi à facie mea. Et fidélis erit domus tua, & regnum tuum usque in æternum ante fáciem tuam, & thronus tuus erit firmus júgiter. Secundùm ómnia verba hæc, & juxtà universam visiónem istam, sic locútus est Nathan ad David.

℞. Servíte Dómino. 189.

SABBATO.

De libro secundo Regum.

Lectio j. Cap. 11.

FActum est, vertente anno, eo témpore quo solent reges ad bella procédere, misit David Joab, & servos suos cum eo, & universum Isräel; & vastavérunt fílios Ammon, & obsedérunt Rabba; David autem remansit in Jerúsalem. Dùm hæc agerentur, áccidit ut súrgeret David de strato suo post merídiem, & deambuláret in solário domûs régiæ; viditque mulíerem se lavantem, ex adverso super solárium suum: erat autem múlier pulchra valdè. Misit ergò rex, & requisívit quæ esset múlier. Nuntiatumque est ei quòd ipsa esset Bethsábee fília Elíam uxor Uríæ Hethæi. Missis ítaque David núntiis, tulit eam; quæ cùm ingressa esset ad illum, dormívit cum ea; statimque sanctificáta est ab immundítia sua, & reversa est in domum suam concepto fœtu; mittensque nuntiávit David, & ait: Concépi. Misit autem David ad Joab, dicens: Mitte ad me Uríam Hethæum.

[*Si fiat de Sabbato,* ℟℟℟. *sumentur è Feria III. Hebdomadæ I. post Pentecosten,* 190.]

Lectio ij.

MIsitque Joab Uríam ad David. Et venit Urías ad David; quæsivitque David quàm rectè ágeret Joab, & pópulus, & quómodò administrarétur bellum. Et dixit David ad Uríam: Vade in domum tuam, & lava pedes tuos. Et egressus est Urías de domo regis, secutusque est eum cibus régius. Dormívit autem Urías ante portam domûs régiæ cum áliis servis dómini sui, & non descendit ad domum suam. Nuntiatumque est David à dicéntibus: Non ivit Urías in domum suam. Et ait David ad Uríam: Numquid non de via venisti? quarè non descendisti in domum tuam? Et ait Urías ad David: Arca Dei, & Isräel, & Juda hábitant in papiliónibus, & dóminus meus Joab, & servi dómini mei super fáciem terræ manent; & ego ingrédiar domum meam, ut cómedam, & bibam, & dórmiam cum uxóre mea? Per salútem tuam, & per salútem ánimæ tuæ non fáciam rem hanc.

Lectio iij.

AIt ergò David ad Uríam: Mane hìc étiam hódiè, & cras dimittam te. Mansit Urías in Jerúsalem in die illa & áltera: & vocávit eum David ut coméderet coram se & bíberet,

& inebriávit eum : qui egressus vésperè, dormívit in strato suo cum servis dómini sui, & in domum suam non descendit. Factum est ergò mane, & scripsit David epístolam ad Joab, misitque per manum Uríæ, scribens in epístola: Pónite Uríam ex adverso belli, ubi fortíssimum est prælium ; & derelínquite eum, ut percussus intéreat. Igitur cùm Joab obsidéret urbem, pósuit Uríam in loco ubi sciébat viros esse fortíssimos. Egressíque viri de civitáte, bellábant adversùm Joab, & cecidérunt de pópulo servórum David : & mórtuus est étiam Urías Hethæus.

Ad Magníficat.

Ant. 1. *D.* Dixit David ad Dóminum : Peccávi valdè : sed precor, Dómine, ut tránsferas iniquitátem servi tui, quia stultè egi nimis. 2. *Reg.* 24.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA V. post Pentecosten.

IN I. NOCTURNO.

De libro secundo Regum.

Lectio j. Cap. 11. & 12.

Audívit uxor Uríæ quòd mórtuus esset Urías vir suus, & plánxit eum. Transacto autem luctu, misit David, & introdúxit eam in domum suam, & facta est ei uxor, peperitque ei filium ; & displícuit verbum hoc quod fécerat David, coram Dómino. Misit ergò Dóminus Nathan ad David. Qui cùm venisset ad eum, dixit ei : Duo viri erant in civitáte una, unus dives, & alter pauper : dives habébat oves & boves plúrimos valdè ; pauper autem nihil habébat omnínò, præter ovem unam párvulam quam émerat & nutríerat, & quæ créverat apud eum cum fíliis ejus simul, de pane illíus cómedens, & de cálice ejus bibens, & in sinu illíus dórmiens ; eratque illi sicut fília. Cùm autem peregrínus quidam venisset ad dívitem, parcens ille súmere de óvibus & de bobus suis, ut exhibéret convívium peregríno illi qui vénerat ad se, tulit ovem viri páuperis, & præparávit cibos hómini qui vénerat ad se.

℟. Quis póterit. 188.

Lectio ij.

Irátus autem indignatióne David advérsùs hóminem illum nimis, dixit ad Nathan : Vivit Dóminus, quóniam fílius mortis est vir qui fecit hoc : ovem reddet in quádruplum, eò quòd fécerit verbum istud, & non pepércerit. Dixit autem Nathan

ad David : Tu es ille vir. Hæc dicit Dóminus Deus Israël : Ego unxi te in regem super Israël, & ego eripui te de manu Saül, & dedi tibi domum dómini tui, & uxóres dómini tui in sinu tuo, dedique tibi domum Israël & Juda; & si parva sunt ista, adjíciam tibi multò majóra.

℟. Si in toto corde. 189.

Lectio iij.

Quarè ergò contempsísti verbum Dómini, ut fáceres malum in conspéctu meo ? Uríam Hethæum percussísti gládio, & uxórem illíus accepísti in uxórem tibi, & interfecísti eum gládio filiórum Ammon : quamobrem non recédet gládius de domo tua usque in sempitérnum, eò quòd despéxeris me, & túleris uxórem Uríæ Hethæi, ut esset uxor tua. Itaque hæc dicit Dóminus : Ecce ego suscitábo super te malum de domo tua, & tollam uxóres tuas in óculis tuis, & dabo próximo tuo, & dórmiet cum uxóribus tuis in óculis solis hujus. Tu enim fecísti abscóndite ; ego autem fáciam verbum istud in conspéctu omnis Israël, & in conspéctu solis.

℟. Servíte Dómino. 189.

IN II. NOCTURNO.

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi, de Apológia David.

Ad Theodos. August. Cap. 2.

Lectio iv.

Unusquisque nostrûm per síngulas horas quàm multa delinquit ! & tamen unusquisque de plebe peccátum suum confiténdum non putat. Ille rex tantus ac potens, ne exíguo quidèm momento manére penès se delícti passus est consciéntiam ; sed præmatúrâ confessióne, atque immenso dolóre, réddidit peccátum suum Dómino. Quem mihi nunc fácilè repérias honorátum ac dívitem, qui, si arguátur alicújus culpæ reus, non molestè ferat ? At ille régio clarus império, tot divínis probátus oráculis, cùm à priváto hómine corriperétur quòd gráviter deliquisset, non indignátus infrémuit, sed conféssus ingémuit culpæ dolóre.

℟. Timéte Dóminum. 190.

Lectio v.

Déniquè Dóminum dolor íntimi movit afféctûs, ut Nathan díceret : Quóniam pœnítuit te, & Dóminus tránstulit peccátum tuum. Matúritas ítaque véniæ profundam regis fuisse pœniténtiam de-

clarávit, quæ tanti erróris offensam tradúxerit. Alii hómines, cùm à sacerdótibus corripiuntur, peccátum suum íngravant, dum negáre cúpiunt aut deféndere; ibíque eórum lapsus est major ubi desperátur corréctio. Sancti autem Dómini qui consummáre pium certámen géstiunt & cúrrere cursum salútis, sícubi fortè ut hómines corrúerint natúræ magis fragilitáte, quàm peccandi libídine, acrióres ad curréndum resúrgunt, pudóris stímulo majóra reparantes certámina; ut non solùm nullum attulisse æstimétur lapsus impedimentum, sed étiam velocitátis incentíva cumulasse.

℟. Numquid vult. 190.

C. 4. *Lectio vj.*

PEccávit David, quod solent reges: sed pœniténtiam gessit, flevit, ingémuit, quod non solent reges. Conféssus est culpam, obsecrávit indulgéntiam, humi stratus deplorávit ærumnam, jejunávit, orávit, confessiónis suæ testimónium in perpétua sécula vulgáto dolóre transmísit. Quod erubéscunt fácere priváti, rex non erúbuit confitéri. Qui tenentur légibus, audent suum negáre peccátum, dedignantur rogáre indulgéntiam, quam petébat qui nullis légibus tenebátur humánis. Quòd pecc conditiónis est; quò plicávit, correctióni sus commúnis, sed lis conféssio. Culpa que incidisse, natúr diluisse, virtútis.

℟. Magnificátus e

IN III. NOCTU

Léctio sancti Evang cundùm Matthæ

Lectio vij. C

IN illo témpore; Jesus discípulis Dico vobis; quia nisi dáverit justítia vestr quàm Scribárum & sæórum, non intráb regnum cœlórum. E qua.

Homília sancti Jo Chrysóstomi.

Hom. 16. in Ma

CAritas est ón mater bonó certa discipu nota, quæ ómnia cóntinet. Jure ergò ces & fontes inim quæ illam pessumdat veheméntia multa Cl ámputat & tollit. enim ita curat Deu nos mútuis vínculis gári. Ideò & per se & per discípulos suos in novo quàm in véte tamento, multo hoc ceptum sermóne con dat, & véhemens v est eórum qui hoc ciunt. Etenim nihil it lítiam omnem indú fundat, ut caritátis

ı, avulsâ caritáte.
diſtis quia dictum
ɹis : Non occídes.
utem dico vobis
nis qui iráſcitur
o, reus erit judí-
Locútus eſt Dómi-
Ióyſen : Lóquere
n cœtum filiórum
Non ſtabis contrà
m próximi tui.
ıutem. *Matth.* 5.
ı.

Lectio viij.

ie in ſupradictis
dum ſiſtit, ſed
a ádhibet, queis
quantùm ejus há-
ónem. Nam cùm
ſilium, per judí-
per gehennam ig-
ninátus eſſet, ália
ræcedéntibus cón-
empè : Si offers
ɹum ad altáre, &
dátus fúeris quia
ɹus habet áliquid
ı te, relinque mu-

quit, cultus meus, ut cáritas tua máneat. Nam verè ſacrifícium eſt reconciliátio cum fratre. Ideò non dixit, Poſtquàm obtúleris, vel, Antequàm ófferas; ſed ipſo múnere præſente, & jam ſacrifício incipiente, mittit eum, ut ſe cum fratre reconcíliet; nec ſubláto jacente múnere, nec ántequàm munus attúlerit, ſed illo in médio jacente jubet illùc accúrrere.

℟. Si offers munus tuum ad altáre, & ibi recordátus fúeris quia frater tuus habet áliquid adversùm te, relinque ibi munus tuum ante altáre, & * Vade priùs reconciliári fratri tuo. ℣. Miſericórdiam vólui, & non ſacrifícium; & ſciéntiam Dei, pluſquàm holocauſta. * Vade. *Matth.* 5. *Oſ.* 6.

Lectio ix.

sacrifícium non admíttere; secundum autem, ut reconciliatiónis inevitábilem necessitátem ásserat. Nam qui jussus est non priùs offerre quàm reconciliarétur, etiamsi non ex amóre próximi, saltèm ne sacrifícium imperfectum máneat, properábit ad offensum fratrem, ut inimicítiam solvat. Ideóque ómnia empháticis expressit verbis, terrens illum excitansque. Cùm dixisset enim, Relinque munus tuum, non ibi súbstitit, sed subjunxit, Ante altáre: & postquàm ex loco in horrórem quemdam conjécit, Et vade, nec tantùm dixit, Vade; sed adjunxit, priùs; & tunc véniens, offer munus tuum: per hæc ómnia declárans hanc mensam non admíttere eos qui inimicítias mútuò exercent.

℟. Qui vindicári vult, à Dómino invéniet vindíctam, & peccáta illíus servans servábit. Relinque próximo tuo nocenti te; * Et tunc † Deprecanti tibi peccáta solventur. ℣. Tunc véniens ófferes munus tuum; * Et tunc. Glória. † Deprecanti tibi. *Eccli.* 28. *Matth.* 5

Ad Benedictus.

Ant. 8. *G.* Nisi abundáverit justítia vestra plusquàm Scribárum & Pharisæórum, non intrábitis in regnum cœlórum. *Matth.* 5.

Oratio.

DEus, qui diligé[ntibus] te bona invisibíli[a] parasti: infunde cór[dibus] nostris tui amóris affe[ctum]: ut te in ómnibus & [super] ómnia diligentes, pr[omis]siónes tuas, quæ om[ne de]sidérium súperant, [conse]quámur. Per.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Dico v[obis]... Qui díxerit fratri suo [Ra]ca, reus erit concílio [qui] autem díxerit, Fátue [reus] erit gehennæ ignis. *Ma[tth.]*

FERIA SECUN[DA]

De libro secundo R[egum]

Lectio j. Cap.

DIxit David ad [Na]than: Peccáv[i Dó]mino. Dixitqu[e Na]than ad David: Dó[minus] quoque tránstulit pecc[atum] tuum; non moriéris. [Ve]rúmtamen, quóniam [blas]phemáre fecisti inim[icos] Dómini propter ve[rbum] hoc, fílius qui natu[s est] tibi, morte moriétur [Et] reversus est Nathan i[n do]mum suam. Percussit [quo]que Dóminus párv[ulum] quem pepérerat uxor [Uriæ] David, & desperátu[s est]. Deprecatusque est [David] Dóminum pro párvul[o: et] jejunávit David jejúni[o, et] ingressus seorsùm, j[acuit] super terram. Venérun[t au]tem senióres domûs [ejus] cogentes eum ut sur[geret] de terra: qui nóluit, [nec] comédit cum eis cibu[m].

s póterit. 188.
.ectio ij.
t autem die sép-
ut morerétur in-
nueruntque servi
intiáre ei quòd
sset párvulus. Di-
m: Ecce cùm pár-
uc víveret, lo-
ad eum, & non
vocem nostram;
agis si dixérimus,
st puer, se affli-
a ergò David vi-
os suos mussitan-
léxit quòd mór-
nfántulus; dixit-
vos suos: Nùm
t puer? Qui res-
ei: Mórtuus est.
gò David de ter-
is unctusque est;
utasset vestem,
t domum Dómi-
rávit, & venit
suam, petivit-
erent ei panem,

toto corde. 189.
ctio iij.
it autem ei servi
Quis est sermo
ti? Propter in-
cùm adhuc víve-
nasti & flebas;
tem púero, sur-
omedisti panem.
opter infantem,
víveret, jejuná-
dicébam enim:
fortè donet eum
inus, & vivat
lunc autem quia
st, quarè jejú-

nem? Numquid pótero revocáre eum ámpliùs? Ego vadam magis ad eum; ille verò non revertétur ad me. Et consolátus est David Bethsábee uxórem suam, ingressusque ad eam dormívit cum ea; quæ génuit fílium, & vocávit nomen ejus Sálomon, & Dóminus diléxit eum. Misitque in manu Nathan Prophétæ, & vocávit nomen ejus, Amábilis Dómino, eò quòd dilígeret eum Dóminus.

℟. Servíte Dómino. 189.

FERIA TERTIA.

De libro secundo Regum.

Lectio j. Cap. 13.

FActum est, ut tonderentur oves Absalom in Baálhasor, quæ est juxtà Ephraïm: & vocávit Absalom omnes fílios regis, venitque ad regem, & ait ad eum: Ecce tondentur oves servi tui; véniat, oro, rex cum servis suis ad servum suum. Dixitque rex ad Absalom: Noli, fili mi, noli rogáre ut veniámus omnes, & gravémus te. Cùm autem cógeret eum, & noluisset ire, benedíxit ei.

℟. Timéte Dóminum. 190

Lectio ij.

ET ait Absalom: Si non vis veníre, véniat, óbsecro, nobíscum saltèm Amnon frater meus. Dixitque ad eum rex: Non est necesse ut vadat tecum.

Coégit ítaque Absalom eum, & dimísit cum eo Amnon & universos fílios regis. Feceratque Absalom convívium quasi convívium regis. Præcéperat autem Absalom púeris suis, dicens: Observáte cùm temulentus fúerit Amnon vino, & díxero vobis: percútite eum, & interfícite, nolíte timére; ego enim sum qui præcípio vobis: roborámini, & estóte viri fortes. Fecérunt ergò púeri Absalom adversùm Amnon, sicut præcéperat eis Absalom. Surgentesque omnes fílii regis, ascendérunt sínguli mulas suas, & fugérunt.

℟. Numquid vult. 190.

Lectio iij.

Cumque adhuc pérgerent in itínere, fama pervénit ad David, dicens: Percussit Absalom omnes fílios regis, & non remansit ex eis saltèm unus. Surrexit ítaque rex, & scidit vestimenta sua, & cécidit super terram; & omnes servi illíus, qui assistébant ei, scidérunt vestimenta sua. Respondens autem Jónadab fílius Sémmaa fratris David, dixit: Ne æstimet dóminus meus rex quòd omnes púeri fílii regis occísi sint; Amnon solus mórtuus est, quóniam in ore Absalom erat pósitus ex die quâ oppressit Thamar sorórem ejus. Nunc ergò ne ponat dóminus meus rex super cor suum verbum istud, dicens: Omnes fílii regis occísi sunt; quóniam Amnon solus mórtuus est. Fugit autem Absalom.

℟. Magnificátus es. 191.

FERIA QUARTA.

De libro secundo Regum.

Lectio j. Cap. 14.

Cum ingressa fuisset mulier Thecuítis ad regem, cécidit coram eo super terram, & adorávit, & dixit: Serva me, rex. Et ait ad eam rex: Quid causæ habes? Quæ respondit: Heu! múlier vídua ego sum; mórtuus est enim vir meus: & ancillæ tuæ erant duo fílii, qui rixáti sunt adversùm se in agro; nullusque erat qui eos prohibére posset: & percussit alter álterum, & interfécit eum. Et ecce consurgens universa cognátio adversùm ancillam tuam, dicit: Trade eum qui percussit fratrem suum, ut occidámus eum pro ánima fratris sui quem interfécit, & deleámus hærédem; & quærunt extínguere scintillam meam quæ relicta est, ut non supersit viro meo nomen, & relíquiæ super terram.

℟. Quis póterit. 188.

Lectio ij.

Et ait rex: Qui contradíxerit tibi, adduc eum ad me, & ultrà non addet ut tangat te. Quæ ait: Recordétur rex Dó-

l dóminum meum re-
verbum. Et ait: Ló-
. Dixitque múlier :
è cogitasti hujuscé-
rem contrà pópulum
& locútus est rex
m istud, ut peccet,
on redúcat ejectum
? Omnes mórimur,
asi aquæ dilábimur in
n, quæ non rever-
r; nec vult Deus pe-
ínimam, sed retrac-
igitans ne pénitùs pé-
qui abjectus est.
Si in toto corde.

Lectio iij.

ait rex : Numquid
anus Joab tecum est
mibus istis? Respon-
llier, & ait: Per sa-
ánimæ tuæ, dómine
x, nec ad sinistram,
ad déxteram est. ex

ram, adorávit, & bene-
díxit regi; & dixit Joab:
Hódiè intelléxit servus tuus,
quia invéni grátiam in ócu-
lis tuis, dómine mi rex;
fecisti enim sermónem servi
tui. Surréxit ergò Joab, &
ábiit in Gessur, & addúxit
Absalom in Jerúsalem. Di-
xit autem rex: Revertátur
in domum suam, & fáciem
meam non vídeat. Rever-
sus est ítaque Absalom in
domum suam, & fáciem
regis non vidit.
℟. Servíte Dómino. 189.

FERIA QUINTA.

De libro secundo Regum.

Lectio j. Cap. 14.

SUrréxit Joab, & venit ad Absalom in domum ejus, & dixit: Quarè succendérunt servi tui ségetem meam igni? Et respondit Absalom ad

Ingressus ítaque Joab ad regem, nuntiávit ei ómnia: vocatusque est Absalom, & intrávit ad regem, & adorávit super fáciem terræ coram eo; osculatusque est rex Absalom.

℟. Timéte Dóminum. 190.

Lectio ij. Cap. 15.

IGitur post hæc fecit sibi Absalom currus, & équites, & quinquaginta viros, qui præcéderent eum. Et manè consurgens Absalom, stabat juxtà intróitum portæ; & omnem virum qui habébat negótium, ut veníret ad regis judícium, vocábat Absalom ad se, & dicébat: De qua civitáte es tu? Qui respondens aiébat: Ex una tribu Israël ego sum servus tuus. Respondebatque ei Absalom: Videntur mihi sermónes tui boni & justi; sed non est qui te áudiat constitútus à rege. Dicebatque Absalom: Quis me constítuat júdicem super terram, ut ad me véniant omnes qui habent negótium, & justè júdicem? Sed & cùm accéderet ad eum homo ut salutáret illum, extendébat manum suam, & apprehendens osculabátur eum. Faciebatque hoc omni Israël venienti ad judícium, ut audirétur à rege; & sollicitábat corda v
Israël.

℟. Numquid vul

Lectio iij.

DIxit Absalom
gem David: V
& reddam vota m
vovi Dómino, in H
Vovens enim vovit
tuus, cùm esset in
Syriæ, dicens: Si
rit me Dóminus i
salem, sacrificábo
no. Dixitque ei r
vid: Vade in pace.
réxit, & ábiit in H
Misit autem Absal
ploratóres in unive
bus Israël, dicens
tìm ut audiéritis
rem búccinæ, dícit
návit Absalom in H
Porrò cum Absalom
ducenti viri de Je
vocáti, euntes
corde, & causan
tùs ignorantes. Ac
quoque Absalom
phel Gilonítem c
rium David, de
sua Gilo. Cùmque
láret víctimas, f
conjurátio válida;
lusque concurrens
tur cum Absalom.
ígitur núntius ad
dicens: Toto cor
versus Israël séquit
salom. Et ait David
suis qui erant cum
Jerúsalem: Súrgite
mus.

℟. Magnificátus

FERIA SEXTA.

De libro secundo Regum.

Lectio j. Cap. 15.

EGressus rex & omnis Israël pédibus suis, stetit procul à domo: & universi servi ejus ambulábant juxtà eum. Omnesque flebant voce magnâ, & universus pópulus transíbat: rex quoque transgrediebátur torrentem Cedron, & cunctus pópulus incedébat contrà viam quæ réspicit ad desertum. Venit autem & Sadoc sacerdos, & universi Levítæ cum eo, portantes arcam fœderis Dei, & deposuérunt arcam Dei: & ascendit Abíathar, donec explétus esset omnis pópulus qui egressus fúerat de civitáte. Et dixit rex ad Sadoc: Reporta arcam Dei in urbem: si invéniero grátiam in óculis Dómini, redúcet me, & osténdet mihi eam, & tabernáculum suum. Si autem díxerit mihi: Non places; præstò sum, fáciat quod bonum est coram se.

℟. Quis póterit. 188.

Lectio ij.

ET dixit rex ad Sadoc sacerdótem: O videns, revértere in civitátem in pace; & Achímaas fílius tuus & Jónathas fílius Abíathar, duo fílii vestri sint vobíscum: ecce ego abscondar in campéstribus deserti, donec véniat sermo à vobis índicans mihi. Reportavérunt ergò Sadoc & Abíathar arcam Dei in Jerúsalem; & mansérunt ibi. Porrò David ascendébat clivum olivárum, scandens & flens, nudis pédibus incédens, & operto cápite; sed & omnis pópulus qui erat cum eo, operto cápite ascendébat plorans. Nuntiátum est autem David quòd & Achítophel esset in conjuratióne cum Absalom; dixitque David: Infátua, quæso, Dómine, consílium Achítophel.

℟. Si in totó corde. 189.

Lectio iij. Cap. 16.

VEnit ergò rex David usque Báhurim; & ecce egrediebátur indè vir de cognatióne domûs Saül, nómine Sémei, fílius Gera; procedebátque egrédiens, & maledicébat, mittebatque lápides contrà David, & contrà universos servos regis David. Omnis autem pópulus, & universi bellatóres à dextro & à sinistro látere regis incedébant. Ita autem loquebátur Sémei cùm maledíceret regi: Egrédere, egrédere, vir sánguinum, & vir Bélial: réddidit tibi Dóminus universum sánguinem domûs Saül; quóniam invasisti regnum pro eo, & dedit Dóminus regnum in manu Absalom fílii tui; & ecce premunt te mala

tua, quóniam vir sánguinum es. Dixit autem Abísaï fílius Sarvíæ regi: Quarè maledícit canis hic mórtuus dómino meo regi? vadam, & amputábo caput ejus. Et ait rex: Quid mihi & vobis est, fílii Sarvíæ? dimíttite eum, ut maledícat: Dóminus enim præcépit ei ut maledíceret David; & quis est qui áudeat dícere, quarè sic fécerit? Et ait rex Abísaï, & univérsis servis suis: Ecce fílius meus qui egressus est de útero meo, quærit ánimam meam; quantò magis nunc fílius Jémini? Dimíttite eum, ut maledícat juxtà præceptum Dómini: si fortè respíciat Dóminus afflictiónem meam, & reddat mihi Dóminus bonum pro maledictióne hac hodierna.

℟. Servíte Dómino. 189.

SABBATO.

De libro secundo Regum.

Lectio j. Cap. 18.

CONsideráto David pópulo suo, constítuit super eos tribúnos, & centuriónes. . . . Dixítque rex ad pópulum: Egrédiar & ego vobíscum. Et respondit pópulus: Non exíbis; sive enim fugérimus, non magnóperè ad eos de nobis pertinébit; sive média pars cecíderit è nobis, non satis curábunt; quia tu unus pro decem míllibus computáris; mélius est ígitur ut sis nobis in urbe præsídio. Ad quos rex ait: Quod vobis vidétur rectum, hoc fáciam. Stetit ergò rex juxtà portam; egrediebaturque pópulus per turmas suas, centéni & milléni. Et præcepit rex Joab, & Abísaï, & Ethaï, dicens: Serváte mihi púerum Absalom. Et omnis pópulus audiébat præcipientem regem cunctis princípibus pro Absalom. Itaque egressus est pópulus in campum contra Israël, & factum est prælium in saltu Éphraïm. Et cæsus est ibi pópulus Israël ab exércitu David.

[*Si fiat de Sabbato, ℟℟℟. sumentur è Feria III. Hebdomadæ I. post pentecosten.* 190.]

Lectio iij.

ACcidit autem ut occúrreret Absalom servis David, sedens mulo: cúmque ingressus fuisset mulus subter condensam quercum & magnam, adhæsit caput ejus quércui: & illo suspenso inter cœlum & terram, mulus cui inséderat, pertransívit. Vidit autem hoc quíspiam, & nuntiávit Joab, dicens: Vidi Absalom pendére de quercu. Et ait Joab viro qui nuntiáverat ei: Si vidisti, quarè non confodisti eum cum terra, & ego dedissem tibi decem argenti siclos, & unum bálteum? Qui dixit

d Joab : Si appénderes in ánibus meis mille argénteos, nequáquàm mítterem manum meam in fílium regis : audiéntibus nim nobis, præcépit rex ibi, & Abísaï, & Éthaï, licens : Custodíte mihi púerum Absalom. Sed & i fecissem contrà ánimam meam audacter, nequáquàm hoc regem latére potuisset; & tu stares ex adverso? Et ait Joab : Non sicut tu vis, sed aggrédiar eum coram te. Tulit ergò tres lánceas in manu sua, & infíxit eas in corde Absalom; cùmque adhuc palpitáret hærens in quercu, cucurrérunt decem júvenes armígeri Joab, & percutientes interfecérunt eum.

Lectio iij.

APpáruit Chusi, & véniens ait : Bonum apporto núntium, dómine mi rex; judicávit enim pro te Dóminus hódiè de manu ómnium qui surrexérunt contrà te. Dixit autem rex ad Chusi : Est-ne pax púero Absalom? Cui respondens Chusi : Fiant, inquit, sicut puer, inimíci dómini mei regis, & universi qui consurgunt advesùs eum in malum. Contristátus ítaque rex ascendit cœnáculum portæ, & flevit; & sic loquebátur, vadens : Fili mi Absalom, Absalom fili mi : quis mihi tríbuat ut ego móriar pro te, Absalom fili mi, fili mi Absalom?

Ad Magníficat.

Ant. 3. a. Sálomon sedit super thronum David patris sui, & firmátum est regnum ejus nimis. 3. *Reg.* 2.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA VI. post Pentecosten.

IN I. NOCTURNO.

Incipit liber tértius Regum.

Lectio j. Cap. 1.

REx David senúerat, habebatque ætátis plúrimos dies. . . . . Adonías autem fílius Haggith elevabátur, dicens : Ego regnábo. Fecitque sibi currus & équites, & quinquaginta viros, qui cúrrerent ante eum. Nec corrípuit eum pater suus aliquandò, dicens : Quarè hoc fecisti? Erat autem & ipse pulcher valdè, secundus natu post Absalom. Et sermo ei cum Joab fílio Sarvíæ, & cum Abíathar sacerdóte, qui adjuvábant partes Adoníæ. Sadoc verò sacerdos, Banaías fílius Joíadæ, & Nathan prophéta, & Sémei & Rei, & robur exércitûs David non erat cum Adonía.

℟. Tua est, Dómine, magnificéntia, & poténtia, & glória, atque victória; & tibi laus : cuncta enim quæ in cœlo sunt, &

Dómino, & retribuetur ei? quóniam ex ipso, & per ipsum, & in ipso sunt ómnia. * Tuum. 1. *Par.* 29. *Rom.* 2.

Lectio ij.

DIxit quoque rex David: Vocáte mihi Sadoc sacerdótem, & Nathan prophétam, & Banaíam fílium Joíadæ. Qui cùm ingressi fuissent coram rege, dixit ad eos: Tóllite vobíscum servos dómini vestri, & impónite Salomónem fílium meum super mulam meam, & dúcite eum in Gihon; & ungat eum ibi Sadoc sacerdos, & Nathan prophéta, in regem super Israël; & canétis búccinâ, atque dicétis: Vivat rex Sálomon. Et ascendétis post eum, & véniet, & sedébit super sólium meum, & ipse regnábit pro me: illíque præcípiam ut sit dux super Israël & super Judam.

℟. Dómine Deus Israël, non est símilis tuî Deus in cœlo désuper, & super terram deorsùm: * Qui custódis pactum & misericórdiam servis tuis, qui ámbulant coram te in toto corde suo. ℣. Magna &

ET respondit [...] fílius Joíadæ re[...] cens: Amen; sic lo[...] Dóminus Deus [...] mei regis. Quómo[...] Dóminus cum dómi[...] rege, sic sit cum Sa[...] ne, & sublímius fá[...] lium ejus à sólio [...] mei regis David. [...] dit ergò Sadoc sac[...] & Nathan prophét[...] Banaías fílius Joíad[...] Cérethi, & Phéle[...] imposuérunt Salo[...] super mulam regis [...] & adduxérunt eum [...] hon. Sumpsítque Sa[...] cerdos cornu ólei de[...] náculo, & unxit Sa[...] nem: & cecinérunt [...] nâ, & dixit omnis [...] lus: Vivat rex Sálom[...]

℟. Sit Dóminus [...] noster nobíscum, n[...] relinquens nos, neq[...] jíciens: sed * Inclín[...] da nostra ad se, ut [...] lémus in univérsis vi[...] † Sit quoque cor n[...] perfectum, cum D[...] Deo nostro, ut cu[...] mus mandáta eju[...] Deus est qui operá[...] vobis & velle & perf[...] pro bona voluntáte. [...] clínet. Glória. † [...] *Reg.* 8. *Philip.* 2.

IN II. NOCTURNO.

Ex Tractátu sancti Augustíni Epíscopi, super Psalmos.

Enarr. in Ps. 126. *n.* 2.

Lectio iv.

SAlomon erat témpore suo fílius David ; magnus ille per quem multa sancta præcepta, & salúbria mónita, & divína sacramenta Spíritus sanctus in divínis lítteris operátus est. Nam ipse Sálomon mulíerum amátor fuit, & reprobátus est à Deo : & usquè ádeò láqueus illi fuit illa cupíditas, ut à muliéribus étiam idólis sacrificáre cogerétur, sicut de illo Scriptúra testis est. Sed, si illo cadente, quæ per illum dicta sunt, delerentur, judicarétur quia ipse díxerat, non per illum dicta erant. Optimè ígitur étiam hoc egit misericórdia Dei & Spíritus ejus, ut quidquid boni per Salomónem dictum est, Deo tribuerétur; peccátum autem hóminis, hómini.

℟. Usquequò claudicátis in duas partes ? * Si Dóminus est Deus, sequímini eum ; si autem Baal ; sequímini illum. ℣. Nemo potest duóbus dóminis servíre. * Si Dóminus. 3. *Reg.* 18. *Matth.* 6.

Lectio v.

QUid mirum quia in pópulo Dei cécidit Sálomon ? In paradíso non cécidit Adam ? Non cécidit de cœlo ángelus, & diábolus factus est ? Ideò docémur in nullo hóminum spem esse ponendam ; quia & iste Sálomon ædificáverat templum Dómino, in typo quidem & in figúra futúræ Ecclésiæ & córporis Dómini. Undè dicit in Evangélio : Sólvite templum hoc, & in tríduo excitábo illud. Quia ergò iste ædificáverat illud templum, ædificávit sibi templum verus Sálomon Dóminus noster Jesus Christus, verus pacíficus. Nomen enim Salomónis interpretátur pacíficus.

℟. Deus noster, in nobis non est tanta fortitúdo, ut possímus huic multitúdini resístere, quæ írruit super nos : sed * Cùm ignorémus quid ágere debeámus, hoc solum habémus resídui, ut óculos nostros dirigámus ad te. ℣. Non est nobis colluctátio adversùs carnem & sánguinem, sed adversùs príncipes & potestátes tenebrárum harum. * Cùm ignorémus. 2. *Par.* 20. *Eph.* 6.

Lectio vj.

EST autem ille verus pacíficus, de quo dixit Apóstolus : ipse est enim pax nostra, qui fecit útraque unum. Ipse est verus

pacíficus, qui duos paríetes è diverso venientes in se copulávit, quibus factus est lapis anguláris, venienti pópulo ex circumcisióne credéntium, & venienti pópulo ex præpútio Géntium, & ipsórum credéntium; fecit unam Ecclesiam ex duóbus pópulis, factus est illis lapis anguláris, & ídeò verè pacíficus.

℟. Dómine Deus Israël, qui sedes super Chérubim, tu es Deus solus regum ómnium terræ: tu fecisti cœlum & terram: * Nunc ígitur † Dómine Deus noster, salvos nos fac, ut sciant ómnia regna terræ, quia tu es Dóminus Deus solus. ℣. Nunc facta est salus & virtus, & regnum Dei nostri, & potestas Christi ejus. * Nunc ígitur. Glória. † Dómine. 4. *Reg.* 19. *Apoc.* 12.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Marcum.

Lectio vij. Cap. 8.

In diébus illis; Cùm turba multa esset cum Jesu, nec habérent quod manducárent, convocátis discípulis, ait illis: Miséreor super turbam; quia ecce jam tríduò sústinent me, nec habent quod mandúcent. Et réliqua.

Homília sancti I
Epíscopi.

Orat. in fame & siccit.

Vides & ipsu
trum Deum
téritis áliis
modis, esurientes
lenti ánimo miserá
séreor enim, inqui
bæ. Quarè & in e
judício, ubì ádvo
tos Dóminus, loc
mum óccupat qui
fuit ac liberális: r
primas tenet inter
bus præmia dantu
nem qui ministráv
cátur ante omnes:
nignus fuit & lib
ante réliquos justos
tam transmíttitur
illiberális éxtitit &
dus, ante omnes
tóres igni tráditu
te témporis ipsa o
nitas ad legem voc
mater est ceterárun
rè magnóperè cur
prætéreat nundinár
cásio, atque com
rum. Fluit enim t
nec expectat mora
festínant dies, segn
tergrediuntur. Ob
quoque mandátum
fúgiens détine ac c
& undélibet arrep
nis ampléctere. Da
ca, & multa comp
exsólvito primigéni
cátum, cibarióru
gitióne. Quemád
enim Adam impro
peccátum transmís

nos insidiantem escam abolémus, si fratris necessitátem famemque curámus.

℟. Cùm turba esset cum Jesu, nec habérent quod manducárent, ait discípulis: * Miséreor super turbam; quia ecce jam tríduò sústinent me, nec habent quod mandúcent. ℣. Cónfluent ad bona Dómini, & ultrà non esúrient; & pópulus meus bonis meis adimplébitur, ait Dóminus. * Miséreor. *Marc.* 8. *Jerem.* 31.

Lectio viij.

POpuli, audíte: Christiáni, áuribus accípite: Hæc dicit Dóminus, non suâ ipsíus voce conciónans, sed servórum ore tanquàm instrumento résonans. Nos qui ratióne præditi sumus, ne brutis animántibus videámur immanióres. Quæ de gentílibus narrátur humánitas, incútiat nobis pudórem. Lex humanitátis plena apud quosdam illórum, unam mensam, commúnes cibos, & unam ferè famíliam, pópulum frequentem éfficit. Relinquámus externos, & veniámus ad trium míllium exemplum: æmulémur primum cœtum Christianórum, cùm eis commúnia essent ómnia, vita, ánima, consensus unus, commúnis mensa, fratérnitas indivísa: diléctio non ficta, córpora multa unum effíciens, ánimas diversas ad consensum unum compónens. Habes non pauca tùm ex véteri, tùm ex novo testamento, fraterni amóris exempla.

℟. Interrogávit Jesus discípulos: Quot panes habétis? Dixérunt: Septem. Et accípiens septem panes, grátias agens, fregit; * Et dabat discípulis suis ut appónerent. ℣. Dicit Dóminus: Cómedent, & supérerit. * Et dabat. *Marc.* 8. 4. *Reg.* 4.

Lectio ix.

SEnem fame laborantem si víderis, accerse ipsum, & ale velut Joseph Jacob. Inimícum si repéreris in angústiis pósitum, ne adjunge ad iram, quâ occupáris, ultiónem; sed ale velut ille fratres à quibus fúerat vénditus. Si incíderis in juniórem afflictátum, ita eum defléto, uti ille Bénjamin senectútis fílium. Tentat te étiam fortasse avarítia, velut Joséphum hera: trahit te tuis vestimentis, ut mandátum spernas, ipsamque auri mundique amantem præ mandáto Dómini díligas. Ubi cogitátio subíerit huic mandáto repugnans, alliciensque ánimum benè morátum ad avarítiam, & caritátem fraternam neglígere cogens, teque secum détinens, ab-

jice & tu vestimenta; irátus secéde: fidem Dómino, velut ille, serváto: per unum annum, uti ille per septem, fami próvide & penúriæ.

℟. Jacta super Dóminum curam tuam, & * Ipse te enútriet; † Non dabit in ætérnum fluctuatiónem justo. ℣. Sint mores contenti præséntibus; ipse enim dixit: Non te déseram, neque derelinquam. * Ipse. Glória Patri. † Non dabit. *Ps.* 54. *Hebr.* 13.

Ad Benedictus.

Ant. 2. Præcépit Jesus turbæ discúmbere super terram; & manducavérunt, & saturáti sunt. *Marc.* 8.

Oratio.

DEus, cujus providéntia in suî dispositióne non fállitur; te súpplices exorámus, ut noxiá cuncta submóveas, & ómnia nobis profutúra concédas; Per Dóminum.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. Sustulérunt quod superáverat de fragméntis septem sportas: erant autem qui manducavérunt quasi quátuor míllia, & dimísit eos. *Marc.* 8.

FERIA SECUNDA.

De libro tértio Regum

Lectio j. Cap. 2.

APpropinquavérunt dies David ut morerétur, præcepítque Salomóni fílio suo, dícens: Ego ingrédior viam universæ terræ: confortáre, & esto vir. Et observa custódias Dómini Dei tui, ut ámbules in viis ejus, ... ut confirmet Dóminus sermónes suos quos locútus est de me, dicens: Si custodíerint fílii tui vias suas, & ambuláverint coram me in veritáte, in omni corde suo, & in omni ánima sua, non auferétur tibi vir de sólio Israël. Dormívit ígitur David cum pátribus suis, & sepultus est in civitáte David. Dies autem quibus regnávit David super Israël, quadraginta anni sunt: in Hebron regnávit septem annis, in Jerúsalem triginta tribus.

℟. Tua est. 267.

Lectio ij. Cap. 3.

APpáruit autem Dóminus Salomóni per sómnium nocte, dicens: Póstula quod vis ut dem tibi. Et ait Sálomon: Tu fecisti cum servo tuo David patre meo misericórdiam magnam, sicut ambulávit in conspectu tuo in veritáte, & justítia, & recto corde tecum: custodisti ei misericórdiam tuam grandem, & dedisti ei fílium sedentem super thronum ejus, sicut est hódiè. Et nunc, Dómine Deus, tu regnáre fecisti servū tuum pro David patre meo; ego autem sum puer párvulus,

& ignórans egressum & introítum meum; & servus tuus in médio est pópuli quem elegisti, pópuli infiníti, qui numerári & supputári non potest præ multitúdine. Dabis ergò servo tuo cor dócile, ut pópulum tuum judicáre possit, & discérnere inter bonum & malum: quis enim póterit judicáre pópulum istum, pópulum tuum hunc multum?

℟. Dómine. 268.

Lectio iij.

PLácuit ergò sermo coram Dómino, quòd Sálomon postulasset hujuscémodi rem. Et dixit Dóminus Salomóni: Quia postulasti verbum hoc, & non petisti tibi dies multos, nec divítias, aut ánimas inimicórum tuórum, sed postulasti tibi sapiéntiam ad discernendum judícium; ecce feci tibi secundùm sermónes tuos, & dedi tibi cor sápiens & intélligens, in tantùm ut nullus ante te símilis tuî fúerit, nec post te surrecturus sit. Sed & hæc quæ non postulasti, dedi tibi, divítias scílicet & glóriam, ut nemo fúerit símilis tuî in régibus, cunctis retrò diébus: si autem ambuláveris in viis meis, & custodíeris præcepta mea & mandáta mea, sicut ambulávit pater tuus, longos fáciam dies tuos.

℟. Sit Dóminus. 268.

FERIA TERTIA.

De libro tértio Regum.

Lectio j. Cap. 5.

MIsit Sálomon ad Hiram, dicens: Tu scis voluntátem David patris mei, & quia non potúerit ædificáre domum nómini Dómini Dei sui propter bella imminéntia per circúitum, donec daret Dóminus eos sub vestígio pedum ejus. Nunc autem réquiem dedit Dóminus Deus meus mihi per circúitum; & non est satan, neque occursus malus. Quamobrem cógito ædificáre templum nómini Dómini Dei mei, sicut locútus est Dóminus David patri meo, dicens: Fílius tuus quem dabo pro te super sólium tuum, ipse ædificábit domum nómini meo. Præcipe ígitur ut præcídant mihi servi tui cedros de Líbano, & servi mei sint cum servis tuis; mercédem autem servórum tuórum dabo tibi quamcumque petíeris; scis enim quómodò non est in pópulo meo vir qui nóverit ligna cædere sicut Sidónii.

℟. Usquequò. 269.

Lectio ij.

DEdit quoque Dóminus sapiéntiam Salomóni, sicut locútus est ei: & erat pax inter Hiram & Salomónem, & percussérunt ambo fœdus. Elegit-

que rex Sálomon operários de omni Israël, & erat indíctio triginta míllia virórum : mittebatque eos in Líbanum : decem míllia per menses síngulos vicissim, ita ut duóbus ménsibus essent in dómibus suis; & Adoníram erat super hujuscémodi indictióne. Fueruntque Salomóni septuaginta míllia eórum qui ónera portábant, & octoginta míllia latomórum in monte, absque præpósitis qui præerant síngulis opéribus, número trium míllium & trecentórum, præcipiéntium pópulo & his qui faciébant opus.

℟. Deus noster. 269.

Lectio iij. Cap. 7. & 8.

ET perfécit omne opus quod faciébat Sálomon in domo Dómini; & íntulit quæ sanctificáverat David pater suus, argentum & aurum, & vasa; repósuitque in thesauris domûs Dómini. Tunc congregáti sunt omnes majóres natu Israël cum princípibus tríbuum, & duces familiárum filiórum Israël ad regem Salomónem in Jerúsalem; ut deferrent arcam fœderis Dómini, de civitáte David, id est, de Sion. Convenitque ad regem Salomónem univérsus Israël in mense Éthanim, in solemni die; ipse est mensis séptimus. Venerúntque cuncti senes de Israël, & tulérunt arcam sacerdótes, & portavérunt arcam Dómini, & tabernáculum fœderis, & ómnia vasa Sanctuárii quæ erant in tabernáculo; & ferébant ea sacerdótes & Levítæ. Rex autem Sálomon, & omnis multitúdo Israël quæ convénerat ad eum, gradiebátur cum illo ante arcam; & immolábant oves & boves absque æstimatióne & número. Et intulérunt sacerdótes arcam fœderis Dómini in locum suum, in oráculum templi, in Sanctum sanctórum, subter alas Chérubim.

℟. Dómine. 270.

FERIA QUARTA.

De libro tértio Regum.

Lectio j. Cap. 9.

FActum est cùm perfecisset Sálomon ædifícium domûs Dómini & ædifícium regis, & omne quod optáverat & volúerat fácere, appáruit ei Dóminus secundò, sicut apparúerat ei in Gábaon; dixítque Dóminus ad eum: Exaudívi oratiónem tuam & deprecatiónem tuam quam deprecátus es coram me : sanctificávi domum hanc quam ædificasti, ut pónerem nomen meum ibi in sempitérnum; & erunt óculi mei & cor meum ibi cunctis diébus. Tu quoque si ambuláveris coram me,

ɔulávit pater tuus,
:itáte cordis, &
táte, & féceris
æ præcépi tibi,
ıa mea & judí-
ərváveris, ponam
regni tui super
sempiternum, si-
tus sum David
, dicens: Non
vir de génere
ólio Israël.
a est. 267.

ij. Cap. 10.

ı Saba, audítâ
Salomónis in nó-
mini, venit ten-
in ænigmátibus.
à Jerúsalem mul-
omitátu, & diví-
aélis portántibus
, & aurum infiní-
ls, & gémmas
, venit ad regem
:m, & locúta est
sa quæ habébat
suo. Et dócuit
non ómnia verba
ɔsúerat. Non fuit
regem posset la-
non. respondéret
ıs autem regína
nem sapiéntiam
s, & domum
ificáverat, & ci-
æ ejus, & habi-
vórum, & órdi-
trántium, vestes-
n, & pincernas,
usta quæ offeré-
no Dómini; non
ıltrà spíritum.
mine. 268.

Lectio iij.

DIxítque ad regem: Verus est sermo quem audívi in terra mea super sermónibus tuis, & super sapiéntia tua; & non credébam narrántibus mihi, donec ipsa veni, & vidi óculis meis, & probávi quòd média pars mihi nuntiáta non fúerit: major est sapiéntia & ópera tua, quàm rumor quem audívi. Beáti viri tui, & beáti servi tui qui stant coram te semper, & áudiunt sapiéntiam tuam. Sit Dóminus Deus tuus benedíctus, cui complacuísti, & pósuit te super thronum Israël, eò quòd diléxerit Dóminus Israël in sempitérnum, & constítuit te regem, ut fáceres judícium & justítiam. Dedit ergò regi centum vigínti talenta auri, & arómata multa nimis, & gemmas pretiósas.

℟. Sit Dóminus. 268.

FERIA QUINTA.

De libro tértio Regum.

Lectio j. Cap. 11.

REx Sálomon adamávit mulíeres alienígenas multas, de géntibus super quibus dixit Dóminus fíliis Israël: Non ingrediémini ad eas, neque de illis ingredientur ad vestras; certíssimè enim avertent corda vestra, ut sequámini deos eárum. Cùmque jam esset senex,

depravátum est cor ejus per mulíeres, ut sequerétur deos aliénos: nec erat cor ejus perfectum cum Dómino Deo suo, sicut cor David patris ejus.

℟. Usquequò. 269.

Lectio ij.

IGitur irátus est Dóminus Salomóni, quòd aversa esset mens ejus à Dómino Deo Israël, qui apparúerat ei secundò, & præcéperat de verbo hoc ne sequerétur deos aliénos; & non custodívit quæ mandávit ei Dóminus. Dixit ítaque Dóminus Salomóni: Quia habuisti hoc apud te, & non custodisti pactum meum, & præcepta mea quæ mandávi tibi, disrumpens scindam regnum tuum, & dabo illud servo tuo. Verúmtamen in diébus tuis non fáciam propter David patrem tuum: de manu fílii tui scindam illud; nec totum regnum áuferam, sed tribum unam dabo fílio tuo, propter David servum meum, & Jerúsalem quam elégi. Suscitávit autem Dóminus adversárium Salomóni, Adad Idumæum de sémine régio, qui erat in Edom.

℟. Deus noster. 269.

Lectio iij.

JEróboam quoque fílius Nabat Ephrathæus, de Saréda, servus Salomónis, cujus mater erat nómine Sarva, múlier vídua, levávit manum contrà regem. Et hæc est causa rebelliónis adversùs eum, quia Sálomon ædificávit Mello, & coæquávit voráginem civitátis David patris sui. Erat autem Jeróboam vir fortis & potens; vidensque Sálomon adolescentem bonæ índolis & indústrium, constitúerat eum præfectum super tribúta universæ domûs Joseph. Factum est ígitur in témpore illo, ut Jeróboam egrederétur de Jerúsalem, & inveníret eum Ahías Silonítes prophéta in via, opertus pállio novo: erant autem duo tantùm in agro. Apprehendensque Ahías pállium suum novum, quo coopertus erat, scidit in duódecim partes. Et ait ad Jeróboam: Tolle tibi decem scissúras; hæc enim dicit Dóminus Deus Israël: Ecce ego scindam regnum de manu Salomónis, & dabo tibi decem tribus.

℟. Dómine. 270.

FERIA SEXTA.

De libro tértio Regum.

Lectio j. Cap. 11. & 12.

DOrmívit Sálomon cum pátribus suis, & sepultus est in civitáte David patris sui; regnavítque Róboam fílius ejus pro eo. Venit autem Róboam in Sichem; illuc

enim congregátus erat omnis Israël ad constituendum eum regem. At verò Jeróboam fílius Nabat, cùm adhuc esset in Ægypto prófugus à fácie regis Salomónis, audítâ morte ejus, reversus est de Ægypto. Miseruntque & vocavérunt eum: venit ergò Jeróboam, & omnis multitúdo Israël, & locúti sunt ad Róboam, dicentes: Pater tuus duríssimum jugum impósuit nobis; tu ítaque nunc immínue páululùm de império patris tui duríssimo, & de jugo gravíssimo quod impósuit nobis, & serviémus tibi.

℟. Tua est. 267.

Lectio ij.

RESponditque rex pópulo dura, derelícto consílio seniórum, quod ei déderant; & locútus est eis secundùm consílium júvenum, dicens: Pater meus aggravávit jugum vestrum; ego autem addam jugo vestro: pater meus cæcídit vos flagellis; ego autem cædam vos scorpiónibus. Et non acquiévit rex pópulo; quóniam aversátus fúerat eum Dóminus, ut suscitáret verbum suum quod locútus fúerat in manu Ahíæ Silonítæ ad Jeróboam fílium Nabat. Videns ítaque pópulus quòd noluisset eos audíre rex, respondit ei, dicens: Quæ nobis pars in David? vel quæ hæréditas in fílio Isaï? Vade in tabernácula tua, Israël: nunc vide domum tuam, David. Et ábiit Israël in tabernácula sua. Super fílios autem Israël, quicumque habitábant in civitátibus Juda, regnávit Róboam.

℟. Dómine. 268.

Lectio iij.

DIxitque Jeróboam in corde suo: Nunc revertétur regnum ad domum David, si ascénderit pópulus iste ut fáciat sacrifícia in domo Dómini in Jerúsalem: & convertétur cor pópuli hujus ad dóminum suum Róboam regem Juda, interficientque me, & revertentur ad eum. Et excogitáto consílio, fecit duos vítulos áureos, & dixit eis: Nolíte ultrà ascéndere in Jerúsalem: ecce dii tui, Israël, qui te eduxérunt de terra Ægypti. Posuitque unum in Bethel, & álterum in Dan: & factum est verbum hoc in peccátum; ibat enim pópulus ad adorandum vítulum usque in Dan. Et fecit fana in excelsis, & sacerdótes de extrémis pópuli, qui non erant de fíliis Levi. Constituitque diem solemnem in mense octávo, quintâ-decimâ die mensis, in similitúdinem solemnitátis quæ celebrabátur in Juda.

℟. Sit Dóminus. 268.

SABBATO.

De libro tértio Regum.

Lectio j. Cap. 18.

MIsit Achab ad omnes fílios Israël, & congregávit prophétas in monte Carméli. Accédens autem Elías ad omnem pópulum, ait: Usquequò claudicátis in duas partes; si Dóminus est Deus, sequímini eum; si autem Baal, sequímini illum. Et non respondit ei pópulus verbum. Et ait rursùs Elías ad pópulum: Ego remansi prophéta Dómini solus; prophétæ autem Baal quadringenti & quinquaginta viri sunt. Dentur nobis duo boves, & illi éligant sibi bovem unum; & in frusta cædentes ponant super ligna, ignem autem non suppónant: & ego fáciam bovem álterum, & impónam super ligna, ignem autem non suppónam. Invocáte nómina deórum vestrórum, & ego invocábo nomen Dómini mei; & Deus qui exaudíerit per ignem, ipse sit Deus. Respondens omnis pópulus, ait: Optima propositio.

[*Si fiat de Sabbato, ℟℟. sumentur è II. Nocturno Dominicæ præcedentis.*]

Lectio ij.

DIxit ergò Elías prophétis Baal: Elígite vobis bovem unum, & fá-

cite primi, quia vos
res estis; & invocát
mina deórum vestró
ignemque non suppo
Qui cùm tulissent b
quem déderat eis, fecé
& invocábant nomen
de mane usque ad
diem, dicentes: I
exaudi nos. Et non
vox, nec qui resp
ret: transiliebantque a
quod fécerant. Cù
esset jam merídies, il
bat illis Elías, di
Clamáte voce majóre
enim est, & fórsita
quitur, aut in diver
est, aut in itínere;
certè dormit, ut excit
Clamábant ergò voce
nâ, & incidébant se
ritum suum cultris &
céolis, donec perfund
tur sánguine.

Lectio iij.

CUmque jam temp
set ut offerrétur
caustum, accédens
Prophéta, ait: Dó
Deus Abraham, & Is
& Israël, osténde
quia tu es Deus Israël
ego servus tuus, & j
præceptum tuum feci
nia verba hæc. Exaudi
Dómine, exaudi me
discat pópulus iste qu
es Dóminus Deus, &
convertisti cor eórum
rùm. Cécidit autem i
Dómini, & vorávit h
caustum, & ligna, &
des, púlverem quoque

aquam quæ erat in aquæductu lambens. Quod cùm vidisset omnis pópulus, cécidit in fáciem suam, & ait: Dóminus ipse est Deus, Dóminus ipse est Deus. Dixítque Elías ad eos: Apprehéndite prophétas Baal, & ne unus quidèm effúgiat ex eis. Quos cùm apprehendissent, duxit eos Elías ad torrentem Cison, & interfécit eos ibi.

Ad Magníficat.

Ant. 8. *G.* Ascendit Elías per túrbinem in cœlum; Eliséus autem vidébat, & clamábat: Pater mi, pater mi, currus Israël, & & auríga ejus. 4. *Reg.* 2.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA VII. post Pentecosten.

IN I. NOCTURNO.

Incipit liber quartus Regum.

Lectio j. Cap. 1.

PRævaricátus est Moab in Israël, postquàm mórtuus est Achab. Cecidítque Ochozías per cancellos cœnáculi sui quod habébat in Samaría, & ægrotávit: misítque núntios, dicens ad eos: Ite, consúlite Beélzebub deum Accaron, utrùm vívere queam de infirmitáte mea hac. Angelus autem Dómini locútus est ad Elíam Thesbíten, dicens: Surge, & ascende in occursum nuntiórum regis Samaríæ, & dices ad eos: Numquid non est Deus in Israël, ut eátis ad consulendum Beélzebub deum Accaron? Quamobrem hæc dicit Dóminus: De léctulo super quem ascendisti, non descendes; sed morte moriéris.

℞. Tua est. 267.

Lectio ij.

ET ábiit Elías; reversíque sunt núntii ad Ochozíam. Qui dixit eis: Quarè reversi estis? At illi respondérunt ei: Vir occurrit nobis, & dixit ad nos: Ite, & revertímini ad regem qui misit vos, & dicétis ei: Hæc dicit Dóminus: Numquid, quia non erat Deus in Israël, mittis ut consulátur Beélzebub deus Accaron? Idcircò de léctulo super quem ascendisti, non descendes; sed morte moriéris. Qui dixit eis: Cujus figúræ & hábitûs est vir ille qui occurrit vobis, & locútus est verba hæc? At illi dixérunt: Vir pilósus, & zonâ pellíceâ accinctus rénibus. Qui ait: Elías Thesbítes est. Misítque ad eum quinquagenárium príncipem, & quinquaginta qui erant sub eo. Qui ascendit ad eum; sedentíque in vértice montis, ait: Homo Dei, rex præcépit ut descendas. Respondensque Elías, dixit quinquagenário: Si homo Dei sum, descendat ignis de

cœlo, & dévoret te & quinquaginta tuos. Descendit ítaque ignis de cœlo, & devorávit eum & quinquaginta qui erant cum eo.

℟. Dómine. 268.

Lectio iij.

RUrsùmque misit ad eum príncipem quinquagenárium álterum, & quinquaginta cum eo. Qui locútus est illi: Homo Dei, hæc dicit rex: Festína, descende. Respondens Elías, ait: Si homo Dei ego sum, descendat ignis de cœlo, & dévoret te & quinquaginta tuos. Descendit ergò ignis de cælo, & devorávit illum & quinquaginta ejus. Iterùm misit príncipem quinquagenárium tértium, & quinquaginta qui erant cum eo. Qui cùm venisset, curvávit génua contrà Elíam, & precátus est eum, & ait: Homo Dei, noli despícere ánimam meam, & ánimas servórum tuórum qui mecum sunt. Ecce descendit ignis de cœlo, & devorávit duos príncipes quinquagenários primos, & quinquagénos qui cum eis erant; sed nunc óbsecro ut misereáris ánimæ meæ. Locútus est autem Angelus Dómini ad Elíam, dicens: Descende cum eo, ne tímeas. Surréxit ígitur, & descendit cum eo ad regem.

℟. Sit Dóminus. 268.

IN II. NOCTUR.

Sermo sancti Gregó
Papæ.

Lib. 19. Moral. in J
Cap. 6. Lectio i

SAncti ipsi, qui, s
to sublevante Spí
ad summa rapiun
quámdiù in hac vita s
ne áliquâ elatióne su
biant, quibusdam te
tiónibus reprimuntur:
nequáquàm tantùm p
cere váleant, quan
volunt: sed ne extol
tur supérbiâ, sit in ei
sárum quædam men
virtútum. Hinc est
quòd Elías, dum tot
tútibus in alta profeci
quâdam mensúrâ suspe
est, dùm Jézabel póst
dùm, quamvìs regína
tamen muliérculam, fi

℟. Usquequò. 269.

Lectio v.

PErpendo quippè
miræ virtútis vi
ignem de cœlo tráhere
secundò quinquagena
cum suis ómnibus peti
ne súbitâ concremáre,
bo cœlos à plúviis c
dere, verbo cœlos ad
vias aperíre, suscitan
mórtuos, ventúra qua
prævidentem: & ecce
sùs ánimo occurrit
pavóre ante unam mu
culam fúgerit. Consi
virum timóre perculsi
de manu Dei mortem
tere, nec accípere

mulíeris mortem fu-
› vitáre.
Deus noster. 269.
Lectio vj.
ærébat enim mor-
m dùm fúgeret, di-
Súfficit mihi, tolle
m meam ; neque
mélior sum quàm pa-
iei. Undè ergò sic
, ut tot illas virtú-
iat ? Undè sic infir-
ut ita féminam per-
it, nisi quia aquæ
luntur mensúrâ ; ut
ẞti Dei hómines &
n váleant per po-
n Dei, & rursùm
n mensúrâ mode-
it per infirmitátem
? In illis virtútibus
quid de Deo accépe-
n istis infirmitátibus
le se esse póterat,
ébat. Illa poténtia
fuit ; ista infírmitas
virtútis. In illis vir-
s ostendébat quid
rat ; in istis infirmi-
s hoc quod accépe-
custodiébat. In mi-
monstrabátur Elías,
rmitátibus servabá-

Dómine. 270.
II. NOCTURNO.
› sancti Evangélii se-
dùm Matthæum.
tio vij. Cap. 7.
illo témpore ; Dixit
us discípulis suis :
dite à falsis prophé-
qui véniunt ad vos in
ientis óvium, intrín-
secùs autem sunt lupi ra-
páces : à frúctibus eórum
cognoscétis eos. Et réli-
qua.

Homília sancti Ambrósii
Epíscopi.

In Psalm. 118. Serm. 12.

NOn quicumque di-
cit mihi : Dómine,
Dómine, intrábit
in regnum cœlórum. Non
quicumque dicit mihi :
Tuus sum, meus est. Meus
planè es, si vocem non
redárguat consciéntia, si
sermónem tuum ánimus
aut ópera non refútent.
Ego non nego meum esse
eum qui ipse se non neget,
aut certè si pro me seip-
sum sibi ábneget. Nolo
habére sérvulum plúribus
dóminis serviéntem. Nam
quómodò meus est, si mihi
dicat verbo : Tuus sum,
& opéribus neget, & fac-
tis se diábolo adjúdicet &
obstringat ? Non est meus
quem libído succendit ;
quia mea est cástitas. Non
est meus quem cura spo-
liandi minóres exágitat ;
quia mea intégritas est.
Non est meus quem ira
móbilis inquiétat ; quia
mea tranquíllitas est. Non
est meus vini crápulâ te-
mulentus in lucem, am-
bitióne glóriæ seculáris
ébrius, qui in perículum
non possit sóbriæ modera-
tiónis serváre vestígium.
Pax sum ego, litigáre non
novi. Quid mihi ad eum

de quo véniat diábolus, & dicat : Meus est ; nam mihi sua colla curvávit, mea in illo plura repério : nomen sibi tuum víndicat, & meum munus ? Non est ergò Christi, nisi qui est aliénus à crímine : non est Christi, nisi qui potest semper se Christi sérvulum demonstráre.

℟. Atténdite à falsis prophétis, qui * Véniunt ad vos in vestimentis óvium, intrínsecùs autem sunt lupi rapáces. ℣. Non misi eos ; & ipsi prophétant in nómine meo mendáciter, ut pereátis. * Véniunt. *Matth.* 7. *Jerem.* 27.

Lectio viij.

NAm si quis mutábilis est, ut ego qui aut mœróre mutor, aut indignatióne, venit ira, & dicit : Meus est ; ante horam meus erat, spero quòd íterùm meus fiat. Venit tristítia, & dicit : Meus est ; ante horam in mea possessióne fuit, in meo jure : erígere ánimum præ mœróre non póterat, nec óculos leváre ; & si triste áliquid accíderit, ad me íllicò revertétur. Quis ergò est Dei, nisi qui potest dícere : Nihil mihi cónscius sum ? Ideò dicébat Paulus Apóstolus Jesu Christi, quia nulli álii obnóxius tenebátur. Ille ergò dicébat, Christi sum ; & respondébat ei Dóminus,

Meus es. Qui verè Tuus sum, audit ... mino, Meus es. D... de ipso Dóminus a... níam, cùm míttere ad sanandum Pa... ait : Vade, quónia... electiónis est mihi. I... persevérávit Christi quasi impléto certá... corónam méruit in justítiæ.

℟. Prophétant de suo : * Cónsuunt pu... sub omni cúbito m... & fáciunt cervicáli... cápite ad capienda... mas. ℣. A frúctibus cognoscétis eos. * ...suunt. *Ezech.* 13. *Ma...*

Lectio ix.

REctè ergò pr... David dixit, ... sum, qui semper in ... mino mansit. Et q... tióne díxerit, Tuus áddidit, Justifica... tuas exquisívi ; hoc nihil aliórum quæsív... id solùm quod tuu... desiderávi. Alii qu... monília pretiósa ; e... las justificatiónes tuas quædam serta justítia... domum ad domum lam ad villam jung... quasi soli habitáre p... in terra hac, & el... tum volunt occupáre múne ; álii possessi... äëris ipsíus vindicáre hi in tuis justificatió... omne patrimónium Néscio possidére nisi

sui juris est. In tuis elóquiis spirituális mihi cura refulsit argenti. Mihi pórtio Deus est. Tuus sum ego ; quia pars mihi hæreditátis non in auro, non in argento est, sed in Christo Jesu.

℟. Non omnis qui dicit mihi, Dómine, Dómine, intrábit in regnum cœlórum; sed, * Qui facit voluntátem Patris mei, ipse intrábit in regnum cœlórum. ℣. Qui custódit mandátum, custódit ánimam suam. * Qui facit. Glória. * Qui facit. *Matth.* 7. *Prov.* 19.

Ad Benedictus.

Ant. 3. a. Non potest arbor bona malos fructus fácere, neque arbor mala bonos fructus fácere. *Matt.* 7.

Oratio.

DEus virtútum, cujus est totum quod est óptimum : ínsere pectóribus nostris amórem tui nóminis, & præsta in nobis religiónis augmentum; ut quæ sunt bona, nútrias, ac pietátis stúdio quæ sunt nutríta, custódias; Per Dóminum

Ad Magníficat.

Ant. 1. g. Omnis arbor quæ non facit fructum bonum, excidétur, & in ignem mittétur. *Matth.* 7.

FERIA SECUNDA.

De libro quarto Regum.

Lectio j. Cap. 2.

ACcessérunt filii Prophetárum qui erant in Jéricho, ad Eliséum, & dixérunt ei : Numquid nosti quia Dóminus hódiè tollet dóminū tuum à te? Et ait : Et ego novi ; siléte. Dixit autem ei Elías: Sede hìc, quia Dóminus misit me usque ad Jordánem. Qui ait : Vivit Dóminus, & vivit ánima tua, quia non derelinquam te. Iérunt ígitur ambo páriter, & quinquaginta viri de fíliis Prophetárum secúti sunt eos, qui & stetérunt è contrà, longè ; illi autem ambo stabant super Jordánem. Tulítque Elías pállium suum, & involvit illud, & percussit aquas, quæ divísæ sunt in utramque partem ; & transiérunt ambo per siccum. Cùmque transissent, Elías dixit ad Eliséum : Póstula quod vis ut fáciam tibi, ántequàm tollar à te. Dixítque Eliséus : Obsecro ut fiat in me duplex spíritus tuus. Qui respondit : Rem diffícilem postulasti ; áttamen si víderis me, quandò tollar à te, erit tibi quod petisti : si autem non víderis, non erit.

℟. Tua est. 267.

Lectio ij.

CUmque pérgerent, & incedentes sermocinarentur, ecce currus ígneus, & equi ígnei divisérunt utrumque; & ascendit Elías per túrbinem in cœlum; Eliséus autem vidébat, & clamábat: Pater mi, pater mi, currus Israël, & auríga ejus. Et non vidit eum ámpliùs: apprehenditque vestimenta sua, & scidit illa in duas partes. Et levávit pállium Elíæ, quod cecíderat ei: reversusque stetit super ripam Jordánis; & pállio Elíæ, quod cecíderat ei, percussit aquas, & non sunt divísæ. Et dixit: Ubi est Deus Elíæ étiam nunc? Percussitque aquas, & divísæ sunt huc atque illuc: & tránsiit Eliséus. Videntes autem filii Prophetárum, qui erant in Jéricho è contrà, dixérunt: Requiévit spíritus Elíæ super Eliséum. Et venientes in occursum ejus, adoravérunt eum proni in terram.

℟. Dómine. 268.

Lectio iij. Cap. 4.

MUlier autem quædam de uxóribus Prophetárum clamábat ad Eliséum, dicens: Servus tuus vir meus mórtuus est, & tu nosti quia servus tuus fuit timens Dóminum, & ecce créditor venit ut tollat duos filios
meos ad serviendu
Cui dixit Eliséus:
vis ut fáciam tibi
mihi, quid habes
mo tua? At illa r
dit: Non hábeo
tua quidquam in
mea, nisi parùm
quo ungar. Cui ait:
pete mútuò ab ón
vicínis tuis vasa vác
pauca; & ingréde
cláude óstium tuum
intrínsecùs fúeris t
fílii tui: & mitte i
ómnia vasa hæc;
plena fúerint, tolle
ítaque múlier, &
óstium super se &
fílios suos: illi offe
vasa, & illa infun
Cùmque plena fuisse
sa, dixit ad filium
Affer mihi adhuc v
ille respondit: Non
Stetítque óleum. Ve
tem illa, & indicáv
mini Dei. Et ille: V
inquit, vende óleu
redde creditóri tuo
autem & fílii tui viv
réliquo.

℟. Sit Dóminus.

FERIA TERT

De libro quarto Re

Lectio j. Ca

FActa est quædam
& transíbat
per Sunam; e
tem ibi múlier m
quæ ténuit eum, ut
deret panem: cùmq
quenter indè tran
divertébat ad eam

ſam, & ſellam, &
brum; ut cùm vé-
l nos, máneat ibi.
ſt ergò dies quæ-
t véniens divertit
áculum, & re-
ibi. Dixitque ad
úerum ſuum: Voca
tidem iſtam. Qui
aſſet eam, & illa
coram eo, dixit
m ſuum: Lóquere
: Ecce ſédulè in
s miniſtraſti nobis,
ut fáciam tibi?
d habes negótium,
ut loquar regi,
cipi milítiæ? Quæ
it: In médio pó-
ei hábito. Et ait:
gò vult ut fáciam
ixítque Giézi: Ne
; fílium enim non
& vir ejus ſenex eſt.
t ítaque ut vocáret
æ cùm vocáta fuiſ-
ſtetiſſet ante óſ-
dixit ad eam: In

patri ſuo: Caput meum
dóleo, caput meum dóleo.
At ille dixit púero: Tolle,
& duc eum ad matrem
ſuam. Qui cùm tuliſſet,
& duxiſſet eum ad matrem
ſuam, póſuit eum illa ſu-
per génua ſua uſque ad me-
rídiem, & mórtuus eſt.
Aſcendit autem, & collo-
cávit eum ſuper léctulum
hóminis Dei, & clauſit
óſtium; & egreſſa, vocá-
vit virum ſuum, & ait:
Mitte mecum, óbſecro,
unum de púeris, & áſi-
nam, ut excurram uſque
ad hóminem Dei, & re-
vertar.

℟. Deus noſter. 269.

Lectio iij.

INgreſſus eſt ergò Eli-
ſéus domum, & ecce
puer mórtuus jacébat in
léctulo ejus: ingreſſuſque
clauſit óſtium ſuper ſe &
ſuper púerum, & orávit
ad Dóminum. Et aſcendit,

huc atque illuc ; & ascendit, & incúbuit super eum, & oscitávit puer séptiès, aperuitque óculos. At ille vocávit Giézi, & dixit ei : Voca Sunamítidem hanc. Quæ vocáta, ingressa est ad eum. Qui ait : Tolle fílium tuum. Venit illa, & córruit ad pedes ejus, & adorávit super terram : tulítque fílium suum, & egressa est : & Eliséus reversus est in Gálgala.

℟. Dómine. 270.

FERIA QUARTA.

De libro quarto Regum.

Lectio j. Cap. 5.

NAaman princeps milítiæ regis Syriæ, erat vir magnus apud Dóminum suum, & honorátus, ... sed leprósus..... Venit ergò cum equis & cúrribus, & stetit ad óstium domûs Eliséi. Misítque ad eum Eliséus núntium, dicens : Vade, & laváre sepriès in Jordáne, & recípiet sanitátem caro tua, atque mundáberis. Irátus Náaman recedébat, dicens : Putábam quòd egrederétur ad me, & stans invocáret nomen Dómini Dei sui, & tángeret manu suâ locum lepræ, & curáret me. Numquid non melióres sunt Abana & Pharphar flúvii Damasci ómnibus aquis Israël, ut laver in eis, & munder ? Cùm ergò vertisset se, & ret indignans, accessi ad eum servi sui, cúti sunt ei : Pater, rem grandem dixisse Prophéta, certè fáce búeras ; quantò magi nunc dixit tibi : La & mundáberis ? Desc & lavit in Jordáne s juxtà sermónem viri & restitúta est caro sicut caro púeri pár & mundátus est. Rev que ad virum Dei cum verso comitátu suo, & stetit coram eo, & Verè scio quòd no álius Deus in univers ra, nisi tantùm in I

℟. Tua est. 267.

Lectio ij.

DIxítque Giézi viri Dei : Pe dóminus meus Ná Syro isti, ut non ac ret ab eo quæ átt vivit Dóminus, qui ram post eum, & piam ab eo áliquid. I cútus est Giézi pos gum Náaman : quem vidisset ille currente se, desíliit de curru cursum ejus, & ait : téne sunt ómnia ? E ait : Rectè. Dóminus misit me ad te, di Modò venérunt ad m adolescentes de n Ephraïm, ex fíliis phetárum ; da eis t tum argenti, & mutatórias dúplices,

Náaman : Mélius
ccípias duo talenta.
git eum, ligavít-
o talenta argenti
ıus saccis, & du-
estimenta, & im-
duóbus púeris suis,
portavérunt coràm

ómine. 268.

Lectio iij.

que venisset jam
eri, tulit de manu
& repósuit in do-
misitque viros ; &
t : ipse autem in-
stetit coram dó-
lio. Et dixit Eli-
ndè venis, Giézi?
pondit : Non ivit
uus quoquàm. At
: Nonnè cor meum
enti erat, quandò
s est homo de curru
occursum tuî ?
gitur accepisti ar-
, & accepisti vest-
t emas olivéta,
as, & oves, &
& servos, & an-
Sed & lepra Náa-
dhærébit tibi, &
tuo, usque in sem-
m. Et egressus est
leprósus quasi nix.
t Dóminus. 268.

IA QUINTA.

ro quarto Regum.
io j. Cap. 6.

ctum est post hæc,
ngregávit Bénadad
x Syriæ universum
um suum, & ascen-
s obsidébat Sama-
ríam. Fáctaque est fames magna in Samaría : & támdiù obsessa est, donec venumdarétur caput ásini octoginta argénteis, & quarta pars cabi stércoris columbárum quinque argénteis. Cùmque rex Israël transíret per murum, múlier quædam exclamávit ad eum, dicens : Salva me, dómine mi rex. Qui ait : Non te salvat Dóminus ; undè te possum salváre ? de área, vel de torculári ? Dixítque ad eam rex : Quid tibi vis ? Quæ respondit : Mulier ista dixit mihi : Da fíliũ tuum, ut comedámus eum hódiè, & fílium meum comedémus cras. Cóximus ergò fílium meum, & comédimus. Dixíque ei die alterâ : Da fílium tuum, ut comedámus eum. Quæ abscondit fílium suum. Quod cùm audisset rex, scidit vestimenta sua, & transíbat per murum. Vidítque omnis pópulus cilícium quo vestítus erat ad carnem intrínsecùs. Et ait rex : Hæc mihi fáciat Deus, & hæc addat, si stéterit caput Eliséi fílii Saphat super ipsum hódiè.

℟. Usquequò. 269.

Lectio ij. Cap. 7.

DIxit autem Eliséus : Audíte verbum Dómini. Hæc dicit Dóminus : In témpore hoc cras módius símilæ uno statére erit, &

duo módii hórdei statére uno, in porta Samaríæ. Respondens unus de dúcibus, super cujus manum rex incumbébat, hómini Dei, ait: Si Dóminus fécerit étiam cataractas in cœlo, numquid póterit esse quod lóqueris? Qui ait: Vidébis óculis tuis, & indè non cómedes. Quátuor ergò viri erant leprósi juxtà intróitum portæ, qui dixérunt ad ínvicèm: Quid hìc esse vólumus donec moriámur? Sive íngredi voluérimus civitátem, fame moriémur; sive mansérimus hìc, moriendum nobis est: veníte ergò, & transfugiámus ad castra Syriæ; si pepércerint nobis, vivémus; si autem occídere volúerint, nihilóminùs moriémur. Surrexérunt ergò vésperi, ut venírent ad castra Syriæ: cùmque venissent ad princípium castrórum Syriæ, nullum ibídèm reperérunt.

℞. Deus noster. 269.

Lectio iij.

ET egressus pópulus dirípuit castra Syriæ: factusque est módius símilæ statére uno, & duo módii hórdei statére uno, juxtà verbum Dómini. Porrò rex ducem illum, in cujus manu íncumbébat, constítuit ad portam; quem conculcávit turba in intróitu portæ, & mórtuus est, juxtà quod locútus fúerat vir Dei, quandò desce[...] rex ad eum.

℞. Dómine. 270.

FERIA SEX[...]

De libro quarto R[...]

Lectio j. C[...]

VEnit Eliséus [...] cum, & B[...] rex Syriæ a[...] bat; nuntiaverunt[...] dicentes: Venit v[...] huc. Et ait rex ad H[...] Tolle tecum múne[...] vade in occursum vi[...] & cónsule Dómin[...] eum, dicens: Si [...] pótero de infirmitá[...] hac? Ivit ígitur Há[...] occursum ejus, hab[...] cum múnera, & [...] bona Damasci, óne[...] draginta camelórum [...] que stetisset coram e[...] Fílius tuus Bénadad [...] riæ misit me ad te, [...] Si sanári pótero de i[...] táte mea hac? Dixi[...] Eliséus: Vade, dic [...] náberis; porrò [...] mihi Dóminus qui[...] moriétur. Stetítqu[...] eo, & conturbátus e[...] ad suffusiónem vult[...] vitque vir Dei. Cui [...] ait: Quarè dóminu[...] flet? At ille dixit [...] scio quæ factúrus [...] Israël mala. Civit[...] rum munítas igne [...] des, & júvenes eó[...] terfícies gládio, & [...] los eórum elídes, & [...] nantes dívides.

℞. Tua est. 267.

L[...]

ij. Cap. 9.
ıs autem Prophé-
vocávit unum de
phetárum, & ait
inge lumbos tuos,
ntículam ólei hanc
tua, & vade in
Gálaad. Cùmque
lluc, vidébis Jehu
ísaphat fílii Nam-
ngressus suscitábis
iédio fratrum suó-
: introdúces in in-
ibículum; tenens-
culam ólei, fundes
ut ejus, & dices:
t Dóminus: Unxi
super Israël. Ape-
stium, & fúgies,
oi subsistes. Abiit
lescens puer Pro-
Ramoth Gálaad,
ſus est illuc: ecce
ríncipes exércitûs
, & ait: Verbum
te, ô princeps.
: Jehu: Ad quem
ous nobis? At ille
d te, ô princeps.
ómine. 268.
Lectio iij.
rréxit, & ingressus
ubículum: at ille
eum super caput
ait: Hæc dicit
s Deus Israël: Un-
em super pópulum
Israël; & percú-
um Achab dómini
ılciscar sánguinem
ı meórum Prophe-
& sánguinem óm
rvórum Dómini,
ı Jézabel: perdam-
Æstiva.

que omnem domum Achab; & interfíciam de Achab mingentem ad paríetem, & clausum, & novíssimum in Israël; & dabo domum Achab, sicut domum Jeróboam fílii Nabat, & sicut domum Baasa fílii Ahía: Jézabel quoque cómedent canes in agro Jézrahel, nec erit qui sepéliat eam. Aperuitque óstium, & fugit. Jehu autem egressus est ad servos dómini sui, qui dixérunt ei: Recténe sunt ómnia? Quid vénit insánus iste ad te? Qui ait eis: Nostis hóminem, & quid locútus sit. At illi respondérunt: Falsum est, sed magis narra nobis. Qui ait eis: Hæc & hæc locútus est mihi, & ait: Hæc dicit Dóminus: Unxi te regem super Israël. Festinavérunt ítaque, & unusquisque tollens pállium suum, posuérunt sub pédibus ejus in similitúdinem tribunális, & cecinérunt tubâ, atque dixérunt: Regnávit Jehu.

℟. Sit Dóminus. 268.

SABBATO.

De libro quarto Regum.

Lectio j. Cap. 9.

EGressus est Joram rex Israël, & Ochozías rex Juda, sínguli in cúrribus suis, egressíque sunt in occursum Jehu, & invenérunt eum in agro Naboth Jezrahelítæ. Cùmque vidisset Joram Jehu, dixit: Pax est, Jehu? At ille res-

pondit: Quæ pax? adhuc fornicatiónes Jezabel matris tuæ, & veneficia ejus multa vigent. Convertit autem Joram manum suam, & fúgiens ait ad Ochozíam: Insídiæ, Ochozía. Porrò Jehu tetendit arcum manu, & percussit Joram inter scápulas: & egressa est sagitta per cor ejus, statímque córruit in curru suo. Dixítque Jehu ad Bádacer ducem: Tolle, prójice eum in agro Naboth Jezrahelítæ: mémini enim quandò ego & tu sedentes in curru sequebámur Achab patrem hujus, quòd Dóminus onus hoc leváverit super eum, dicens: Si non pro sánguine Naboth & pro sánguine filiórum ejus, quem vidi heri, ait Dóminus, reddam tibi in agro isto, dicit Dóminus. Nunc ergò tolle, & prójice eum in agrum, juxtà verbum Dómini. Ochozías autem rex Juda videns hoc, fugit per viam domûs horti; persecutusque est eum Jehu, & ait: Etiam hunc percútite in curru suo; & percussérunt eum in ascensu Gaver, qui est juxtà Jéblaam: qui fugit in Mageddo, & mórtuus est ibi.

[*Si fiat de Sabbato*, ℟℟℟. *sumentur è II. Nocturno Dominicæ VI.*]

Lectio ij.

ANno undécimo Joram filii Achab, regnávit Ochozías super Ju... venitque Jehu in Jéz... Porrò Jezabel, in... ejus audíto, depinxi... los suos stibio, & o... caput suum, & re... per fenestram ingr... tem Jehu per porta... ait: Numquid pax... esse Zambri, qui i... cit dóminum suum... vavitque Jehu fáciem... ad fenestram, & ait:... est ista? Et inclina... se ad eum duo ve... eunúchi. At ille dixi... Præcipitáte eam deo... Et præcipitavérunt... aspersusque est sá... páries, & equórum... læ conculcavérunt... Cùmque introgressus... ut coméderet, biber... ait: Ite, & vidéte... dictam illam; & s... eam, quia fília reg... Cùmque issent ut s... rent eam, non inve... nisi calváriam, & p... & summas manus. I... sique nuntiavérunt e... ait Jehu: Sermo D... est, quem locútus e... servum suum Elíam... bíten, dicens: In... Jézrahel coméden... carnes Jézabel.

Lectio iij. Cap...

ERant autem... septuaginta filii... maría. Scripsit erg... lítteras, & misit... maríam, ad optima... vitátis, & ad m...

natu, & ad nutrítios Achab, dicens: Statim ut accepéritis lítteras has, qui habétis fílios dómini vestri, & currus, & equos, & civitátes firmas, & arma; elígite meliórem, & eum qui vobis placúerit de fíliis dómini vestri, & eum pónite super sólium patris sui, & pugnáte pro domo dómini vestri. Timuérunt illi veheménter, & dixérunt: Ecce duo reges non potuérunt stare coram eo, & quómodò nos valébimus resístere? Misérunt ergò præpósiti domûs, & præfecti civitátis, & majóres natu, & nutrítii ad Jehu, dicentes: Servi tui sumus, quæcumque jússeris faciémus, nec constituémus nobis regem; quæcumque tibi placent, fac. Rescripsit autem eis lítteras secundò, dicens: Si mei estis, & obedítis mihi, tóllite cápita filiórum dómini vestri, & veníte ad me hâc eâdem horâ cras in Jézrahel. Porrò fílii regis septuagínta viri apud optimátes civitátis nutriebántur. Cùmque venissent lítteræ ad eos, tulérunt fílios regis, & occidérunt septuagínta viros, & posuérunt cápita eórum in cóphinis, & misérunt ad eum in Jézrahel.

Ad Magníficat.

Ant. 3. E. Tradidérunt se fílii Israël, ut fácerent malum coram Dómino: Sed nec ipse Juda custodívit mandáta Dómini Dei sui: projecítque Dóminus omne semen Israël, & afflíxit eos. 4. *Reg.* 17.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA VIII.
post Pentecosten.

IN I. NOCTURNO.

De libro quarto Regum.

Lectio j. Cap. 11.

ATHalía mater Ochozíæ, videns mórtuum fílium suum, surréxit, & interfécit omne semen régium. Tollens autem Jósaba fília regis Joram, soror Ochozíæ, Joas fílium Ochozíæ, furáta est eum de médio filiórum regis qui interficiebántur, & nutrícem ejus, de triclínio; & abscóndit eum à fácie Athalíæ, ut non interficerétur. Eratque cum ea sex annis clàm in domo Dómini: porrò Athalía regnávit super terram. Anno autem séptimo, misit Joíada, & assúmens centurióncs & mílites, introdúxit ad se in templum Dómini, pepigítque cum eis fœdus; & adjúrans eos in domo Dómini, osténdit eis fílium regis.

℟. Tua est. 267.

Lectio ij.

PRoduxítque fílium regis, & pósuit super

puli curréntis ; & ingréssa ad turbas in templum Dómini, vidit regem stantem super tribúnal juxtà morem, & cantóres, & tubas propè eum, omnemque pópulum terræ lætantem, & canentem tubis; & scidit vestimenta sua, clamavítque : Conjurátio, conjurátio. Præcépit autem Joíada centuriónibus qui erant super exércitum, & ait eis : Edúcite eam extra septa templi ; & quicumque eam secútus fúerit, feriátur gládio. Díxerat enim sacerdos : Non occidátur in templo Dómini. Imposuerúntque ei manus, & impegérunt eam per viam intróitûs equórum, juxtà palátium, & interfécta est ibi. Pépigit ergò Joíada fœdus inter Dóminum, & inter regem, & inter pópulum, ut esset pópulus Dómini, & inter regem & pópulum. Ingressúsque est omnis pópulus terræ templum Baal, & destruxérunt aras ejus, & imágines contrivérunt válidè : Mathan quoque sacerdótem Baal occidérunt coram altári.

℟. Dómine. 268.

dicebatque : Pater pater mi, currus Isr
auríga ejus. Et ait i
séus : Affer arcum
gittas. Cùmque att
ad eum arcum & sag
dixit ad regem Is
Pone manum tuam
arcum. Et cùm po
ille manum suam,
pósuit Eliséus manu
mánibus regis, &
Aperi fenestram or
lem. Cùmque aperu
dixit Eliséus : Jace
tam. Et jecit. Et ai
séus : Sagitta salúti
mini, & sagitta
contrà Syriam ; per
que Syriam in Aphe
nec consúmas eam. I
Tolle sagittas. Qu
tulisset, rursùm di
Pércute jáculo terra
cùm percussisset trib
cibus, & stetisset,
est vir Dei contrà
& ait : Si percussisse
quiès, aut séxiès, si
tiès, percussisses S
usque ad consumptio
nunc autem tribus
bus percúties eam.
tuus est ergò Eliséu
sepeliérunt eum. L
culi autem de Moab
runt in terram in ip
no. Quidam autem

Sit Dóminus. 268.
II. NOCTURNO.
) sancti Cyrilli Jerosolymitáni.
ch. 2. n. 13. *Lectio iv.*
Chab rex Samaríæ
sceleratíssimus, ido-
· lórum cultor, cùm
et Elías Prophéta,
nas duntáxat inten-
, sacco se índuit, &
vestimenta. Et quid
clemens Deus ad
? Vidisti quómodò
unctus est Achab à
mea? tanquàm fér-
. Prophétæ ingénium
s ut ad misericór-
inclináret. Vultis
scere quàm forte sit
éntia armórum ge-
quantùm conféssio
adversùs hostes præ-
? Centum octoginta
ue hóstium míllia
sas per confessiónem
Et hoc adhuc míni-
Senténtiam Dei ad-
n se pronuntiátam

oratiónem ad cœlum tendens: Dómine, ait, memento meî; súfficit enim ad sanatiónem te meî meminisse. Tempóribus non súbjaces; sed ipse es vitæ árbiter & legislátor. Non enim secundùm genitúram aut astrórum complexiónem, ut nonnulli delírant, vitæ nostræ rátio decurrit, sed secundùm tuam voluntátem. Et illi, cujus desperáta vita fúerat, annórum quíndecim vitæ accéssio datur: atque in signum decem grádibus sol retrogressus est. Jam verò sol propter Ezechíam remeávit: at idem propter Christum defécit, non retrocédens, sed delíquium passus; eâ re quid inter utrumque, Ezechíam dico & Jesum, interesset, demonstrans. Et ille quidèm pótuit Dei senténtiam dissólvere; Jesus verò peccatórum véniam tribúere non

test enim pœniténtia & ignem extínguere; potest & leónes cicuráre. Quòd si diffídas, cógita quid olim contígerit Ananíæ & sóciis. Quales in camínum ignis fontes effudérunt? Quanta vis aquæ flammam ad cúbitos quadraginta novem ascendentem restínguere sufficiébat? Sed ubi flamma vehementer superferebátur, ibi plúrimus pœniténtiæ fons effúsus est, cùm illi dícerent: Quóniam justus es in ómnibus quæ fecisti nobis; & peccávimus, & transgressi sumus, & iníquè égimus. Cùm fornácis flammas compréss̀erit pœniténtia, tu dúbitas utrùm gehennæ ignem restínguere váleat?

℟. Dómine. 270.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 16.

IN illo témpore; Dicébat Jesus ad discípulos suos: Homo quidam erat dives, qui habébat víllicum; & hic diffamátus est apud illum quasi dissipásset bona ipsíus. Et réliqua.

Homília sancti Paulíni Epíscopi.

Epist. 32. *ad Sever. aliàs* 12.

NUlla nobis occásio est beneficéntiæ unquàm procrastinandæ, cùm si volúntas nostra non absit, pauper in promptu sit. Commodémus ergò secúri nunc egéno, & in paupéribus suis Christo; ut ex ejus abundatúra in iísdem glóriâ participáre possímus. Proptéreà enim Dóminus ipse præmonet, dicens: Fácite vobis amícos de iníquo mammóna. Vides quómodò Omnípotens fáciat de nocte lucem, & de iniquitáte justítiam? Ut cùm defecéritis, inquit, recípiant vos in tabernácula ætérna. Seminémus ergò illis carnália, ut metámus ab illis spiritália. Labóret nunc de terrénis manus, ut tunc de cœléstibus ánima reficiátur. Spes præsens ædíficet rem futúram. Faciámus istic tecta, quæ nos illic tegant. Pascátur istic pauper, ubi me dívite eget; ut me illic pascat, ubi me egente saturábitur. Vidéte commèrcium spirituále; & si potestis, negáte nos aváros, qui terram véndimus & tribútum, ut immunitátem regni cum æternitáte coemámus.

℟. Víllicus diffamátus est apud dívitem quasi dissipásset bona ipsíus; & ait illi: Quid hoc áudio de te? * Redde ratiónem villicatiónis tuæ; jam enim non póteris villicáre. ℣. Judícium duríssimum his qui præsunt, fiet. * Redde.

Luc. 16. *Sap.* 6.

de Gazophylac. post
ist. 33. *n.* 6. & 7.
Lectio. viij.
bundántia bonitátis
ei ! vult fenerári ex
e ipse largítus est :
débitor fieri donó-
iórum, ut cum multa
itióne tuam reddat
i. Própera ígitur ,
, tàm úberem tibi
igere debitórem, ut
cum te ex servo vo-
t in tuis terréstribus
is te expertus fidé-
de suis cœléstibus
ris dívitem fáciat.
pides, ne cunctéris,
eas. Esto viólentus
ape regna cœlórum.
potúerat , dilectíssi-
Dóminus omnípotens
universos dívites fá-
ut nemo indigéret
; sed infinítæ boni-
consílio fecit míse-
ut agnósceret mise-
em. Matéria divitiá-
bi est fraterna pau-
, si intélligas super
m & páuperem, nec
antùm hábeas quod
si, quia ídeò & il-
partem tibi in hoc
cóntulit Deus, ut
iberéret quidquid de
onis tuo voluntário
i indigéntibus obtu-
, ac te vicissìm in
i die de illíus parte
t.
ego vobis dico : * Fá-
obis amícos de mam-
iniquitátis ; ut cùm
defecéritis , recípiant vos in ætérna tabernácula. ℣. Eleemósyna facit inveníre misericórdiam & vitam ætérnam : * Fácite , *Luc.* 16. *Tob.* 12.

n. 9. *Lectio ix.*

CAve ipsum te tantúmmodò amles, si te amas, quia iniquitátis est ista diléctio ; & qui díligit iniquitátem , odit , ut scriptum est , ánimam suam. Plenitúdo autem legis est diléctio próximi , quod omnis homo hómini est germanitáte natúræ. Parem ergò curam tuî & páuperis gere, ut imitéris imitatórem Christi , non tibi , sed áliis utília curando, ut tuî impénsiùs Deo cura sit. Vide enim quanto crímine te supérbia aut avarítia discernat ab eo cui te Deus ópere suo junxit. Réfice esurientem ánimam, & non timébis in die malo ab ira superventúra. Beátus enim , inquit , qui intélligit super egénum & páuperem : in die malo liberábit eum Dóminus. Operáre ígitur & éxcole hanc regiónem terræ tuæ , ut gérminet tibi frugem fértilem , plenam ádipe frumenti , magno cum fénore centésimum tibi fructum multiplicáti séminis afferentem. In hujus vel possessiónis vel negotiatiónis appetítum & stúdium sancta & salutáris est ava-

rítia : nam talis cupíditas, quæ regnum cœleste merétur, & bonum perenne desíderat, radix bonórum est.

℟. Ignem ardentem extinguit aqua, & eleemósyna resistit peccátis : * Et † Qui reddit grátiam, in témpore casûs sui invéniet firmaméntum. ℣. Qui séminat in benedictiónibus, de benedictiónibus & metet : * Et qui. Glória Patri. † Qui. *Eccli.* 3. 2. *Cor.* 9.

Ad Benedictus.

Ant. 4. E. Ait víllicus intrà se : Scio quid fáciam; ut cùm amótus fúero à villicatióne, recípiant me in domos suas. *Luc.* 16.

Oratio.

LArgíre nobis, quæsumus, Dómine, semper spíritum cogitandi quæ recta sunt, propítius & agendi; ut qui sine te esse non póssumus, secundùm te vívere valeámus; Per Dóminum.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Laudávit dóminus víllicum iniquitátis, quia prudenter fecisset; quia fílii hujus séculi prudentióres fíliis lucis in generatióne sua sunt. *Luc.* 16.

FERIA SECUNDA.

De libro quarto Regum.

Lectio j. Cap. 18.

ANno tértio Oséé fílii Ela regis Israël, regnávit Ezechías fílius Achaz regis Juda. viginti quinque an[...] erat, cùm regnáre [...] set; & viginti nove[...] nis regnávit in Jerús[...] Fecitque quod erat [...] coram Dómino, [...] ómnia quæ fécerat [...] pater ejus. Ipse di[...] excelsa, & contrív[...] tuas, & succídit [...] confregitque serpen[...] neum quem fécerat [...] ses; síquidèm us[...] illud tempus fílii [...] adolébant ei ince[...] vocavitque nome[...] Nohestan. In Dómi[...] Israël sperávit : [...] post eum non fuit [...] ei de cunctis régibus [...] sed neque in his qu[...] eum fuérunt : & [...] Dómino, & non [...] à vestígiis ejus, [...] mandáta ejus, qu[...] céperat Dóminus M[...]

℟. Tua est, 267.

Lectio ij.

ANno quarto reg[...] chíæ, qui erat [...] séptimus Oséé fílii [...] gis Israël, ascendit [...] nasar rex Assyrió[...] Samaríam; & oppu[...] eam, & cepit. Na[...] annos tres : ann[...] Ezechíæ, id est [...] anno Oséé regis [...] capta est Samarí[...] tránstulit rex Assy[...] Israël in Assyrios, [...] cavitque eos in Ha[...] Habor flúviis Go[...] civitátibus Medórum

zechíæ, aſcen-
herib rex Aſſy-
univerſas civi-
muníitas, & ce-

ine. 268.
. Cap. 19.
epiſſet Ezechías
de manu nun-
legiſſet eas,
domum Dómi-
andit eas coram
& orávit in
ejus, dicens:
eus Iſraël, qui
Chérubim, tu
lus regum óm-
: tu feciſti cœ-
ram. Inclína au-
& audi; áperi,
óculos tuos, &
li ómnia verba
b, qui miſit ut
t nobis Deum
Verè, Dómine,
nt reges Aſſy-
ntes, & terras
& miſérunt deos

ſit in caſtris Aſſyriórum centum octoginta quinque míllia. Cùmque dilúculò ſurrexiſſet, vidit ómnia córpora mortuórum; & recédens ábiit, & reverſus eſt Sennácherib rex Aſſyriórum, & manſit in Nínive. Cùmque adoráret in templo Neſroch deum ſuum, Adrámelech & Sárasar fílii ejus percuſſérunt eum gládio, fugeruntque in terram Armeniórum; & regnávit Aſarhaddon fílius ejus pro eo.

℟. Uſquequò. 269.

Lectio ij. Cap. 20.

In diébus illis ægrotávit Ezechías uſque ad mortem: & venit ad eum Iſaías fílius Amos, Prophéta, dixitque ei: Hæc dicit Dóminus Deus: Præcipe dómui tuæ; moriéris enim tu, & non vives. Qui convertit fáciem ſuam ad paríetem, & orávit

oratiónem tuam, & vidi lácrymas tuas; & ecce sanávi te: die tértio ascendes templum Dómini. Et addam diébus tuis quíndecim annos: sed & de manu regis Assyriórum liberábo te, & civitátem hanc; & prótegam urbem istam propter me, & propter David servum meum.

℟. Deus noster. 269.

Lectio iij.

Dixítque Isaías: Afferte massam ficórum. Quam cùm attulissent, & posuissent super ulcus ejus, curátus est. Díxerat autem Ezechías ad Isaíam: Quod erit signum, quia Dóminus me sanábit, & quia ascensúrus sum die tértiâ templum Dómini? Cui ait Isaías: Hoc erit signum à Dómino, quòd factúrus sit Dóminus sermónem quem locútus est: Vis ut ascendat umbra decem líneis, an ut revertátur tótidem grádibus? Et ait Ezechías: Fácile est umbram créscere decem líneis: nec hoc volo ut fiat, sed ut revertátur retrorsùm decem grádibus. Invocávit ítaque Isaías prophéta Dóminum, & re-

Lectio j. Cap.

IN témpore illo mi[...] rodach Báladan, Báladan, rex Babyl[...] rum, litteras & m[...] ad Ezechíam: au[...] enim quòd ægrotasse[...] chías. Lætátus est [...] in adventu eórum [...] chías, & ostendit ei [...] mum arómatum, & [...] rum, & argentum [...] pigmenta vária, ung[...] quoque, & domum [...] rum suórum, & ó[...] quæ habére póterat i[...] sauris suis. Non fuit [...] non monstráret eis [...] chías in domo sua, [...] omni potestáte sua.

℟. Tua est. 267.

Lectio ij.

VEnit autem Isaías [...] phéta ad regem [...] chíam, dixítque ei: [...] dixérunt viri isti? aut [...] venérunt ad te? Cui [...] Ezechías: De terra [...] ginqua venérunt ad [...] de Babylóne. At ille [...] pondit: Quid vidérunt [...] domo tua? Ait Ezec[...] Omnia quæcumque su[...] domo mea, vidérunt [...] hil est quod non mo[...] verim eis in thesauris [...] Dixit ítaque Isaías:

udi sermónem Dó-
Ecce dies vénient,
entur ómnia quæ
lomo tua, & quæ
unt patres tui uſ-
iem hanc, in Ba-
: non remanébit
n, ait Dóminus.
de fíliis tuis qui
tur ex te, quos
s, tollentur, &
inúchi in palátio
abylónis. Dixit
ad Iſaíam : Bo-
io Dómini, quem
es : ſit pax & vé-
diébus meis.
ómine. 268.
o iij. Cap. 22.
annórum erat Jo-
cùm regnáre cœ-
triginta & uno an-
ivit in Jerúſalem...
quod plácitum
ram Dómino, &
it per omnes vias
atris ſui : non de-
ad déxteram, ſive
ram. Anno autem
décimo regis Josíæ,
x Saphan.......
templi Dómini,
i : Vade ad Hel-
ſacerdótem mag-
t conflétur pecúnia
ita eſt in templum
, quam collegé-
itóres templi à pó-
leturque fabris per
tos domûs Dómini;
diſtríbuant eam his
erantur in templo
i, ad inſtauranda
ta templi.

℟. Sit Dóminus. 268.

FERIA QUINTA.

De libro quarto Regum.

Lectio j. Cap. 22.

NArrávit Saphan ſcriba regi, dicens : Librum dedit mihi Helcías ſacerdos. Quem cùm legiſſet Saphan coram rege, & audiſſet rex verba libri legis Dómini, ſcidit veſtimenta ſua. Et præcépit Helcíæ ſacerdóti, & Ahicam fílio Saphan, & Achobor fílio Micha, & Saphan ſcribæ, & Aſaíæ ſervo regis dicens : Ite, & conſúlite Dóminum ſuper me, & ſuper pópulo, & ſuper omni Juda, de verbis volúminis iſtíus quod inventum eſt : magna enim ira Dómini ſuccenſa eſt contra nos; quia non audiérunt patres noſtri verba libri hujus, ut fácerent omne quod ſcriptum eſt nobis.

℟. Uſquequò. 269.

Lectio ij. Cap. 23.

AScenditque rex templum Dómini, & omnes viri Juda, universíque qui habitábant in Jerúſalem cum eo, ſacerdótes & prophétæ, & omnis pópulus à parvo uſque ad magnum; legitque cunctis audiéntibus ómnia verba libri fœderis, qui inventus eſt in domo Dómini. Stetitque rex ſuper gradum; & fœdus percuſſit coram Dómino, ut ambulárent poſt

Dóminum, & custodírent præcepta ejus, & testimónia, & cæremónias, in omni corde & in tota ánima, & suscitárent verba fœderis hujus quæ scripta erant in libro illo; acquievitque pópulus pacto. Et præcépit rex Helcíæ Pontífici, & sacerdótibus secundi órdinis, & janitóribus, ut projícerent de templo Dómini ómnia vasa quæ facta fúerant Baal, & in luco, & univérsæ milítiæ cœli: & combussit ea foris Jerúsalem in convalle Cedron, & tulit púlverem eórum in Bethel. Et delévit arúspices, quos posúerant reges Juda ad sacrificandum in excelsis per civitátes Juda, & in circúitu Jerúsalem; & eos qui adolébant incensum Baal, & Soli, & Lunæ, & duódecim signis, & omni milítiæ cœli.

℟. Deus noster. 269.

Lectio iij.

ET contrívit státuas, & succídit lucos; replevitque loca eórum óssibus mortuórum: ínsuper & altáre quod erat in Bethel, & excelsum quod fécerat Jeróboam fílius Nabat, qui peccáre fecit Israël; & altáre illud, & excelsum destrúxit atque combussit & comminuit in púlverem, succenditque étiam lucum. Et conversus Josías vidit ibi sepulcra quæ erant in monte: misitque, & t[ulit] ossa de sepulcris, & c[om]bussit ea super altáre [et] pólluit illud juxtà verb[um] Dómini, quod locútu[s est] vir Dei, qui prædíx[it] verba hæc. Et ait: ([Quis] est títulus ille quem víd[eo?] Responderúntque ei c[ives] urbis illíus: Sepulcrum [est] hóminis Dei, qui veni[t de] Juda, & prædíxit v[erba] hæc quæ fecisti super al[tare] Bethel. Et ait: Dimí[ttite] eum, nemo commó[veat] ossa ejus. Et intacta r[elique]runt ossa illíus, [cum] óssibus Prophétæ qui v[ene]rat de Samaría.

℟. Dómine. 270.

FERIA SEXT[A]

De libro quarto Reg[um]

Lectio j. Cap. 2[4]

IN diébus (Jóak[im]) ascendit Nabuch[odo]nosor rex Babyló[nis], & factus est ei Jóakim [ser]vus tribus annis: & [rur]sum rebellávit contra e[um]. Immisitque ei Dóminu[s la]trúnculos Chaldæórum [&] latrúnculos Syriæ, & [la]trúnculos Moab, & lat[run]culos filiórum Ammon [&] immísit eos in Judam [ut] dispérderent eum, juxtà [ver]bum Dómini, quod locu[tus] fúerat per servos suos P[ro]phétas. Factum est au[tem] hoc per verbum Dóm[ini] contrà Judam, ut aufe[rret] eum coram se, prop[ter] peccáta Manasse univ[ersa]

quæ fecit, & propter sánguinem innóxium quem effúdit, & implévit Jerúsalem cruóre innocéntium; & ob hanc rem nóluit Dóminus propitiári. Réliqua autem sermónum Jóakim, & univérsa quæ fecit, nonne hæc scripta sunt in libro sermónum diérum regum Juda? Et dormívit Jóakim cum pátribus suis: & regnávit Jóachin fílius ejus pro eo.

℟. Tua est. 267.

Lectio ij.

Decem & octo annórum erat Jóachin cùm regnáre cœpisset, & tribus ménsibus regnávit in Jerúsalem.... Et fecit malum coram Dómino juxtà ómnia quæ fécerat pater ejus. In témpore illo ascendérunt servi Nabuchodónosor regis Babylónis in Jerúsalem, & circúmdata est urbs munitiónibus. Venítque Nabuchodónosor rex Babylónis ad civitátem cum servis suis, ut oppugnárent eam. Egressúsque est Jóachin rex Juda ad regem Babylónis, ipse & mater ejus, & servi ejus, & príncipes ejus, & eunúchi ejus; & suscépit eum rex Babylónis anno octávo regni sui. Et prótulit indè omnes thesáuros domûs Dómini, & thesáuros domûs régiæ; & concídit univérsa vasa áurea quæ fécerat Sálomon rex Israël in templo Dómini juxtà verbum Dómini. Et tránstulit omnem Jerúsalem, & univérsos príncipes, & omnes fortes exércitûs, decem míllia, in captivitátem; & omnem artíficem & clusórem: nihilque relíctum est, exceptis paupéribus pópuli terræ.

℟. Dómine. 268.

Lectio iij.

Tránstulit quoque Jóachin in Babylónem, & matrem regis, & uxóres regis, & eunúchos ejus; & júdices terræ duxit in captivitátem de Jerúsalem in Babylónem. Et omnes viros robustos, septem míllia, & artífices & clusóres mille, omnes viros fortes & bellatóres; duxítque eos rex Babylónis captívos in Babylónem. Et constítuit Mathaníam pátruum ejus pro eo; imposuítque nomen ejus Sedecíam. Vigésimum & primum annum ætátis habébat Sedecías, cùm regnáre cœpisset, & úndecim annis regnávit in Jerúsalem...... Et fecit malum coram Dómino, juxtà ómnia quæ fécerat Jóakim. Irascebátur enim Dóminus contra Jerúsalem & contra Judam, donec projíceret eos à fácie sua; recessítque Sedecías à rege Babylónis.

℟. Sit Dóminus. 268.

SABBATO.

De libro quarto Regum.

Lectio j. Cap. 25.

FActum est anno nono regni (Sedecíæ,) mense décimo, décimâ die mensis, venit Nabuchodónosor rex Babylónis, ipse & omnis exércitus ejus in Jerúsalem, & circumdedérunt eam, & extruxérunt in circúitu ejus munitiónes. Et clausa est cívitas atque valláta, usque ad undécimum annum regis Sedecíæ, nonâ die mensis; prævaluitque fames in civitáte, nec erat panis pópulo terræ. Et interrupta est cívitas; & omnes viri bellatóres nocte fugérunt per viam portæ quæ est inter dúplicem murum ad hortum regis: (porrò Chaldæi obsidébant in circúitu civitátem.) Fugit ítaque Sedecías per viam quæ ducit ad campéstria solitúdinis. Et persecútus est exércitus Chaldæórum regem, comprehenditque eum in planítie Jéricho; & omnes bellatóres qui erant cum eo, dispersi sunt, & reliquérunt eum. Apprehensum ergò regem duxérunt ad regem Babylónis in Réblatha; qui locútus est cum eo judícium. Fílios autem Sedecíæ occídit coram eo, & óculos ejus effódit, vinxitque eum caténis, & addúxit in Babylónem.

[*Si fiat de Sabbato*, ℞℞℞. *sumentur è II. Nocturno Dominicæ VI.*]

Lectio ij.

MEnse quinto, séptimâ die mensis, ipse est annus nonus-décimus regis Babylónis, venit Nabuzardan princeps exércitûs, servus regis Babylónis, in Jerúsalem: & succendit domum Dómini, & domum regis, & domos Jerúsalem; omnemque domum combussit igni. Et muros Jerúsalem in circúitu destrúxit omnis exércitus Chaldæórum, qui erat cum príncipe mílitum. Réliquam autem pópuli partem quæ remánserat in civitáte, & pérfugas qui transfúgerant ad regem Babylónis, & réliquum vulgus tránstulit Nabuzardan princeps milítiæ, & de paupéribus terræ relíquit vinitóres & agrícolas. Columnas autem æreas quæ erant in templo Dómini, & bases, & mare æreum quod erat in domo Dómini, confregérunt Chaldæi, & transtulérunt æs omne in Babylónem.

Lectio iij.

FActum est verò in anno trigésimo séptimo transmigratiónis Jóachin regis Juda, mense duodécimo, vigésimâ septimâ die mensis, sublevávit Evilmérodach rex Babylónis, anno quo regnáre cœperat,

Sachin regis Juda
re. Et locútus est
nè; & pósuit thro-
super thronum re-
erant cum eo in
e. Et mutávit ves-
quas habúerat in
& comedébat pa-
nper in conspectu
tis diébus vitæ suæ.
n quoque constí-
ine intermissióne,
dabátur ei à rege
ulos dies ómnibus
itæ suæ.
Magníficat.
. a. Sapiéntia insi-
s locúta est : Re-
infántiam, & ví-
ambuláte per vias
æ. *Prov*. 9.
, *ut infrà ad Lau-*

INICA IX.
Pentecosten.
NOCTURNO.
ber Provérbiórum.
j. Cap. 1.
bolæ Salomónis,
i David, regis
aël : ad sciendam
im & disciplínam;
igenda verba pru-
, & suscipiendam
iem doctrínæ, jus-
& judícium, &
m : ut detur pár-
útia., adolescenti
& intellectus. Au-
ápiens sapiéntior
intélligens guber-
ossidébit. Anim adv-
arábolam & inter-
nem, verba. sa-
pientûm & ænígmata eó-
rum. Timor Dómini, prin-
cípium sapiéntiæ. Sapién-
tiam atque doctrínam stulti
despíciunt. Audi, fili mi,
disciplínam patris tui, &
ne dimittas legem matris
tuæ; ut addátur grátia cá-
piti tuo, & torques collo
tuo.

℞. Beátus homo qui in-
vénit sapiéntiam : pretió-
sior est cunctis ópibus; *
Viæ ejus viæ pulchræ, &
omnes sémitæ illíus pací-
ficæ. ℣. Quæ desursùm est
sapiéntia, pudíca est, pa-
címfica, modesta, plena mi-
sericórdiâ & frúctibus bo-
nis. * Viæ ejus. *Prov*. 3.
Jac. 3.

Lectio ij.

FIli mi, si te lactáve-
rint peccatóres; ne
acquiescas eis. Si díxerint :
Veni nobíscum; insidié-
mur sánguini, abscondá-
mus tendículas contra in-
sontem frustrà : deglutiá-
mus eum sicut infernus vi-
ventem, & íntegrum quasi
descendentem in lacum :
omnem pretiósam substán-
tiam reperiémus; implébi-
mus domos nostras spóliis :
sortem mitte nobíscum;
marsúpium unum sit óm-
nium nostrûm. Fili mi,
ne ámbules cum eis; pró-
hibe pedem tuum à sémi-
tis eórum : pedes enim illó-
rum ad malum currunt, &
festínant ut effundant sán-
guinem.

℟. Vanitátem & verba mendácia longè fac à me, [Dómine] : * Mendicitátem & divítias ne déderis mihi ; tríbue tantùm víctui meo necessária. ℣. Qui volunt dívites fíeri, íncidunt in desidéria multa inutília & nocíva, quæ mergunt hómines in intéritum & perditiónem. * Mendicitátem. *Prov.* 30. 1. *Tim.* 6.

Lectio iij.

SApiéntia foris prædicat, in platéis dat vocem suam ; in cápite turbárum clámitat, in fóribus portárum urbis profert verba sua, dicens : Usquequò, párvuli, dilígitis infántiam ? & stulti ea quæ sibi sunt nóxia cúpient, & imprudentes odíbunt sciéntiam ? Convertímini ad correptiónem meam : en próferam vobis spíritum meum, & ostendam vobis verba mea. Quia vocávi, & renuístis ; extendi manum meam, & non fuit qui aspíceret : despexístis omne consílium meum, & increpatiónes meas neglexístis : ego quoque in intéritu vestro ridébo ; & subsannábo, cùm vobis id quod timebátis, advénerit : cùm irrúerit repentína calámitas, & intéritus quasi tempestas ingrúerit; quandò vénerit super vos tribulátio & angústia. Tunc invocábunt me, & non exáu-

diam : manè consi
& non invénient r

℟. Finem loque
riter omnes audiá
Deum time, & † M
ejus obsérva ; hoc e
omnis homo. ℣. Fi
cepti est cáritas c
puro, & consciént
& fide non fictâ. *
Glória Patri. † M
ejus. *Eccles.* 12. 1.

IN II. NOCTU

Ex libro sancti A
Epíscopi, de (
Dei.

Lib. 17. *C.* 20. *L*

PRophetasse S
reperítur in
bris, qui tres
sunt in auctoritáte
nicam, Provérbia
siastes, & Cánticum
córum. Alii verò du
rum unus Sapiéntia
Ecclesiásticus dícitu
ter elóquii nonnull
litúdinem, ut Sa
dicantur, obtínuit
túdo : non autem
síus non dúbitant
res ; eos tamen in
ritátem, máxim
dentális, antíquit
pit Ecclésia. Quc
uno, qui appellá
piéntia Salomónis,
Christi apertíssim
phetátur. Impii qu
terfectóres ejus c
morantur, dicente
cumveniámus justu
niam insuávis est n

ius est opéribus
: & filium Dei se
t, & gloriátur pa-
eum se habére. In
ístico autem fides
ı futúra prædícitur
lo: Miserére nostrî,
tor Deus ómnium,
itte timórem tuum
nnes gentes, & ag-
te secundùm quòd
gnóvimus te, quia
Deus præter te,
. Hanc optandi &
i spécie prophe-
r Jésum Christum
implétam.
ıni sunt omnes hó-
* In quibus non
iéntia Dei; & de
videntur bona, non
nt intellígere eum
℣. Invisibília Dei
quæ facta sunt, in-
conspiciúntur; ita
inexcusábiles. * In
Sap. 13. *Rom.* 1.
Lectio v.
ibus verò illis quos
nónis esse constat,
i canónicos habent,
dátur ad Christum
ésii pertinére quod
jùsmodi reperítur,
dispυtátio neces-
t, quæ nos ultrà
oportet, si nunc
ur, extendit. Ta-
uod in Provérbiis
viros ímpios dí-
Abscondámus in
rum justum injustè,
ámus verò eum tan-
nfernus viventem,

& auferámus ejus memóriam de terra, possessiónem ejus pretiósam apprehendámus, non ita obscúrum est, ut de Christo & possessióne ejus Ecclésia, sine laborióssa expositióne non possit intélligi. Tale quippè áliquid étiam Dóminus ipse Jesus per Evangélicam parábolam ostendit dixisse malos colónos: Hic est hæres; veníte, occidámus eum, & nostra erit hæréditas.

℟. Dómine, ne adincrescant ignorántiæ meæ, & multiplicentur delicta mea, & peccáta mea abundent, & íncidam in conspectu adversariórum meórum. * Dómine Pater, & Deus vitæ meæ, ne derelinquas me in cogitátu illórum. ℣. Hujuscémodi Dómino nostro non sérviunt; sed per dulces sermónes & benedictiónes sedúcunt corda innocéntium. * Dómine. *Eccli.* 23. *Rom.* 16.

Lectio vj.

In álio libro qui vocátur Ecclesiastes, ubi ait: Non est bonum hómini, nisi quòd manducábit & bibet; quid credibílius dícere intellígitur, quàm quod ad participatiónem mensæ hujus pértinet, quam Sacerdos ipse mediátor testamenti novi éxhibet secundùm órdinem Melchísedech de córpore & sánguine suo? Id

enim sacrifícium succéssit ómnibus illis sacrifíciis véteris testamenti, quæ immolabantur in umbra futúri: propter quod étiam vocem illam in Psalmo tricésimo & nono ejusdem Mediatóris per prophetíam loquentis agnóscimus: Sacrifícium & oblatiónem noluisti, corpus autem perfecísti mihi; quia pro illis ómnibus sacrifíciis & oblatiónibus corpus ejus offertur, & participántibus ministrátur. Nam istum Ecclesiasten, in hac senténtia manducandi & bibendi, quam sæpè répetit plurimúmque commendat, non sápere carnális épulas voluptátis, satis illud ostendit, ubi ait: Mélius est ire in domum luctûs, quàm ire in domum potûs. Jam verò Cánticum Canticórum spirituális quædam sanctárum est volúptas méntium in conjúgio illíus regis & regínæ civitátis, quod est Christus & Ecclésia. Sed hæc volúptas allegóricis tegmínibus involúta est, ut desiderétur ardéntiùs.

℞. Oculi Dómini multò plus lucidióres sunt super solem, circumspicientes omnes vias hóminum, & hóminum corda intuentes in abscónditas partes: * Dómino enim Deo, ántequàm crearentur, ómnia sunt ágnita. ℣. Non est ulla creatúra invisíbilis in conspectu ejus: ómnia autem nuda & aperta sunt óculis ejus: * Dómino. Glória Patri. * Dómino. *Eccli. 23. Hebr. 4.*

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 19.

In illo témpore; Ut appropinquávit Jesus Jerúsalem, videns civitátem, flevit super illam, dicens: Quia si cognovisses & tu, & quidèm in hac die tua, quæ ad pacem tibi! nunc autem abscóndita sunt ab óculis tuis. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

39. *in Evang. hab. in Basílica Constantiniana.*

Quia eversam jam Jerúsalem nóvimus, debémus ex rebus exterióribus introrsùs áliquam similitúdinem tráhere; atque ex eversis ædifíciis paríetum, morum ruínam timére. Videns enim civitátem, flevit super illam, dicens: Quia si cognovisses & tu. Hoc semèl egit, cùm peritúram civitátem esse nuntiávit. Hoc quotídiè Redemptor noster per electos suos ágere nullátenùs cessat; cùm quosdam ex bona vita ad mores réprobos pervenisse consíderat. Plangit enim eos qui néscium cur

. appropinquavit Je-
ísalem , videns civi-
, flevit super illam ,
: * Si cognovisses &
quidèm in hac die
uæ ad pacem tibi !
autem abscóndita
ı óculis tuis. ℣. Si
Dei ambulasses, ha-
: útiquè in pace sem-
. * Si cognovisses.
). *Baruch* 3.

Lectio viij.

è : autem peritúræ
imæ . senténtia quæ
r , cónvenit : Et qui-
u hac die tua , quæ
em tibi ; nunc au-
scóndita sunt ab ócu-
s. Suam hìc diem
inima perversa , quæ
rio gaudet in , tém-
Cui ea quæ adsunt ,
am sunt ; quia dùm
as temporálibus læ-

℟. Venient dies in te ; &
circúmdabunt te inimíci tui
vallo , * Et circúmdabunt
te , & coangustábunt te un-
diquè. ℣. Jáciam contrà te
ággerem , & munimenta po-
nam in obsidiónem tuam ;
humiliáberis : eritque re-
pentè confestìm. * Et. *Luc.*
19. *Is.* 29.

Lectio ix.

Undè ei dícitur : Nunc autem abscóndita sunt ab óculis tuis. Perversa quippè ánima rebus præséntibus dédita , in terrénis voluptátibus resolúta , abscondit sibi mala sequéntia ; quia prævidére futúra réfugit , quæ præsentem lætítiam perturbant : dùmque in præséntis vitæ oblectatiónibus se déserit , quid áliud quàm clausis óculis ad ignem vadit ? Undè benè

judícii recédat à memória: quátenùs dùm mens pávida extrémæ ultiónis timóre transfígitur, quantùm nunc præsens lætítia, tantùm pòst ira súbsequens temperétur.

℟. Ad terram prosternent te, & fílios tuos qui in te sunt; * Et non relinquent in te lápidem super lápidem, eò quòd non cognóveris tempus visitatiónis tuæ. ℣. Congregábo omnes gentes ad Jerúsalem in prælium; & capiétur cívitas, & vastabuntur domus. * Et. Glória. * Et. *Luc.* 19. *Zach.* 14.

Ad Benedictus.

Ant. 8. G. Cœpit Jesus ejícere vendentes in templo, & ementes, dicens illis: Scriptum est quia domus mea domus oratiónis est; vos autem fecistis illam speluncam latrónum. *Luc.* 19.

Oratio.

PAteant aures misericórdiæ tuæ, Dómine, précibus supplicántium: & ut peténtibus desideráta concédas, fac eos quæ tibi sunt plácita postuláre; Per Dóminum.

Ad Magníficat.

Ant. 6. Erat Jesus docens quotídié in templo, & non inveniébant quid fácerent illi: omnis enim pópulus suspensus erat, áudiens illum. *Luc.* 19.

FERIA SECUNDA.

De libro Proverbiórum.

Lectio j. Cap. 3.

FIlì mi, ne obliviscáris legis meæ, & præcepta mea cor tuum custódiat; longitúdinem enim diérum, & annos vitæ, & pacem appónent tibi. Misericórdia & véritas te non déserant: circumda eas gútturi tuo, & descríbe in tábulis cordis tui; & invénies grátiam & disciplínam bonam coram Deo & homínibus. Habe fidúciam in Dómino ex toto corde tuo, & ne innitáris prudéntiæ tuæ. In ómnibus viis tuis cógita illum, & ipse díriget gressus tuos. Ne sis sápiens apud temetipsum. Time Deum, & recéde à malo.

℟. Beátus homo. 303.

Lectio ij.

HOnóra Dóminum de tua substántia, & de primítiis ómnium frugum tuárum da ei; & implebuntur hórrea tua saturitáte, & vino torculária tua redundábunt. Disciplínam Dómini, fili mi, ne abjícias; nec defícias, cùm ab eo corríperis: quem enim díligit Dóminus, córripit; & quasi pater in fílio cómplacet sibi. Beátus homo qui invénit sapiéntiam, & qui áffluit prudéntiâ: mélior est acquisítio ejus negotiatióne argenti, & auri primi & puríssimi

jus. Pretiósior est
ópibus; & ómnia
lerantur, huic non
omparári.
nitátem. 304.
iij. Cap. 5.
ni, attende ad sa-
ntiam meam, &
æ meæ inclína au-
n; ut custódias co-
es, & disciplínam
a consérvent. Ne
fallácia mulíeris:
um distillans lábia
is, & nitídius óleo
ejus; novíssima au-
us amára quasi ab-
n, & acúta quasi
biceps. Pedes ejus
unt in mortem, &
ros gressus illíus pé-
. Per sémitam vitæ
bulant; vagi sunt
ejus, & investigábi-
unc ergò, fili mi,
e, & ne recédas à
oris mei. Longè fac
iam tuam, & ne ap-
ques fóribus domûs
Ne des aliénis honó-
rum, & annos tuos
i; ne fortè implean-
tránei víribus tuis,
óres tui sint in domo
; & gemas in novís-
quandò consúmpse-
rnes tuas & corpus
, & dicas: Cur de-
us sum disciplínam,
repatiónibus non ac-
it cor meum, nec au-
ocem docéntium me,
agistris non inclinávi
n meam?

℟. Finem loquendi. 304.

FERIA TERTIA.

De libro Proverbiórum.

Lectio j. Cap. 6.

VAde ad formícam, ô piger, & consídera vias ejus, & disce sapiéntiam: quæ cùm non hábeat ducem, nec præceptórem, nec príncipem, parat in æstáte cibum sibi, & cóngregat in messe quod cómedat. Usquequò, piger, dórmies? quandò consúrges è somno tuo? Páululùm dórmies, páululùm dormitábis, páululùm cónseres manus ut dórmias; & véniet tibi quasi viátor egestas, & paupéries quasi vir armátus. Si verò ímpiger fúeris, véniet ut fons messis tua, & egestas longè fúgiet à te.

℟. Vani sunt. 305.

Lectio ij.

HOmo apóstata, vir inútilis, gráditur ore pervérso, ánnuit óculis, terit pede, dígito lóquitur, pravo corde machinátur malum, & omni témpore júrgia séminat. Huic extemplò véniet perdítio sua, & súbitò conterétur, nec habébit ultrà medicínam. Sex sunt quæ odit Dóminus, & séptimum detestátur ánima ejus: Oculos sublímes, linguam mendácem, manus effundentes innóxium sánguinem, cor máchinans cogitatiónes péssimas, pe-

des velóces ad currendum in malum, proferentem mendácia testem fallácem, & eum qui séminat inter fratres discórdias.

℟. Dómine. 305.

Lectio iij. Cap. 8.

EGo sapiéntia hábito in consílio, & erudítis intersum cogitatiónibus. Timor Dómini odit malum: arrogántiam, & supérbiam, & viam pravam, & os bilingue deteftor. Meum est consílium, & æquitas; mea est prudéntia, mea est fortitúdo. Per me reges regnant, & legum conditóres justa decernunt: per me príncipes ímperant, & potentes decernunt justítiam. Ego diligentes me dílIgo; & qui mane vígilant ad me, invénient me.

℟. Oculi. 306.

FERIA QUARTA.

De Parábolis Salomónis.

Lectio j. Cap. 10.

FIlius sápiens lætíficat patrem; fílius verò stultus mœstítia est matris suæ. Nihil pródерunt thesáuri impietátis: justítia verò liberábit à morte. Non afflíget Dóminus fame ánimam justi, & insídias impiórum subvertet. Egestátem operáta est manus remissa; manus autem fórtium divítias parat. Qui nítitur mendáciis, hic pascit ventos; idem autem ipse séquitur aves volantes. Qui cóngregat in messe, fílius sápiens est; qui autem stertit æstáte, fílius confusiónis.

℟. Beátus homo. 303.

Lectio ij.

BEnedíctio Dómini super caput justi: os autem impiórum óperit iníquitas. Memória justi cum láudibus; & nomen impiórum putréscet. Sápiens corde præcepta súscipit: stultus cæditur lábiis. Qui ámbulat simplíciter, ámbulat confidenter: qui autem deprávat vias suas, manifestus erit. Qui ánnuit óculo, dabit dolórem; & stultus lábiis verberábitur. Vena vitæ, os justi; & os impiórum óperit iniquitátem. Odium súscitat rixas, & univérsa delícta óperit cáritas.

℟. Vanitátem. 304.

Lectio iij.

IN lábiis sapientis invenítur sapiéntia, & virga in dorso ejus qui índiget corde. Sapientes abscondunt sciéntiam: os autem stulti confusióni próximum est. Substántia dívitis, urbs fortitúdinis ejus: pavor páuperum, egestas eórum. Opus justi ad vitam; fructus autem ímpii ad peccátum. Via vitæ, custodienti disciplínam: qui autem increpatiónes relinquit, errat. Abscondunt ódium lábia mendácia: qui profert contumélia m, insípiens est. In multiló-

quio non décrit peccátum: qui autem moderátur lábia sua, prudentíssimus est. Argentum electum, lingua justi; cor autem impiórum pro níhilo. Lábia justi erúdiunt plúrimos: qui autem indocti sunt, in cordis egestáte morientur.

℟. Finem loquendi. 304.

FERIA QUINTA.

De Parábolis Salomónis.

Lectio j. Cap. 11.

STatéra dolósa, abominátio est apud Dóminum; & pondus æquum, volúntas ejus. Ubi fúerit supérbia, ibi erit & contumélia: ubi autem est humílitas, ibi & sapiéntia. Simplícitas justórum díriget eos; & supplantátio perversórum vastábit illos. Non próderunt divítiæ in die ultiónis; justítia autem liberábit à morte. Justítia símplicis díriget viam ejus, & in impietáte sua córruet ímpius. Justítia rectórum liberábit eos: & in insídiis suis capiéntur iníqui. Mórtuo hómine ímpio, nulla erit ultrà spes; & expectátio sollicitórum períbit. Justus de angústia liberátus est; & tradétur ímpius pro eo.

℟. Vani sunt. 305.

Lectio ij. Cap. 14.

EST via quæ vidétur hómini justa; novíssima autem ejus dedúcunt ad mortem. Risus dolóre miscébitur, & extréma gáudii luctus óccupat. Viis suis replébitur stultus, & super eum erit vir bonus. Innocens credit omni verbo: astútus consíderat gressus suos. Fílio dolóso nihil erit boni; servo autem sapienti próspera erunt actus, & dirigétur via ejus. Sápiens timet, & declínat à malo: stultus transílit, & confídit. Impátiens operábitur stultítiam; & vir versútus odiósus est.

℟. Dómine. 305.

Lectio iij. Cap. 14. & 15.

QUi calumniátur egéntem, exprobrat factóri ejus: honórat autem eum, qui miserétur páuperis. In malítia sua expellétur ímpius; sperat autem justus in morte sua. In corde prudentis requiéscit sapiéntia, & indoctos quosque erúdiet. Justítia élevat gentem; míseros autem facit pópulos peccátum. Acceptus est regi miníster intélligens: iracúndiam ejus inútilis sustinébit. Respónsio mollis frangit iram: sermo durus súscitat furórem. Lingua sapiéntium ornat sciéntiam: os fatuórum ebullit stultítiam. In omni loco óculi Dómini contemplantur bonos & malos. Lingua placábilis, lignum vitæ; quæ autem immo-

deráta est, cónteret spíritum.

℟. Oculi. 306.

FERIA SEXTA.

De Parábolis Salomónis.

Lectio j. Cap. 16.

HOminis est ánimam præparáre; & Dómini, gubernáre linguam. Omnes viæ hóminis patent óculis ejus: spiríťuum ponderátor est Dóminus. Revéla Dómino ópera tua, & dirigentur cogitatiónes tuæ. Universa propter semetipsum operátus est Dóminus; ímpium quoque ad diem malum. Abominátio Dómini est omnis árrogans; étiam si manus ad manum fúerit, non est ínnocens. Inítium viæ bonæ, fácere justítiam; accepta est autem apud Deum magis quàm immoláre hóstias. Misericórdiâ & veritáte redímitur iníquitas; & in timóre Dómini declinátur à malo. Cùm placúerint Dómino viæ hóminis, inimícos quoque ejus convertet ad pacem. Mélius est parum cum justítia, quàm multi fructus cum iniquitáte.

℟. Beátus homo. 303.

Lectio ij. Cap. 16. & 17.

HOmo perversus súscitat lites; & verbósus séparat príncipes. Vir iníquus lactat amícum suum, & ducit eum per viam non bonam. Qui attónitis óculis cógitat prava, mordens lábia sua pérfic lum. Coróna dig senectus, quæ in v titiæ reperiétur. Mé páriens viro forti; dominátur ánimo si pugnatóre úrbium. mittuntur in sinum à Dómino temper Mélior est buccella cum gáudio, quàm plena víctimis cum Servus sápiens dom tur. fíliis stultis, & fratres hæreditátem det. Sicut igne pr argentum, & auru míno; ita corda Dóminus.

℟. Vanitátem. 30

Lectio iij. Cap.

OCcasiónes quæ vult recédere a co: omni témpor exprobrábilis. Non stultus verba prudé nisi ea díxeris quæ v tur in corde ejus. In cùm in profundum peccatórum, conte sed séquitur eum ig nia & oppróbrium. profunda verba ex o & torrens redundat sapiéntiæ. Accípere nam ímpii non e num, ut declínes à táte judícii. Lábia miscent se rixis, ejus júrgia próvoca stulti contrítio ejus lábia ipsíus ruína ejus. Verba bilinguis simplícia, & ipsa

ue ad interióra

em loquendi. 304.
B B A T O.
bolis Salomónis.
j. Cap. 22.
érbium est: Ado-
ens juxtà viam
m ; étiam cùm
, non recédet ab
s paupéribus ím-
k qui áccipit mú-
rvus est feneran-
séminat iniquitá-
tet mala ; & virga
consummábitur.
ius est ad miséri-
, benedicétur ; de
enim suis dedit
Victóriam & ho-
quíret qui dat mú-
iimam autem au-
ipiéntium. Éjice
n, & exíbit cum
um ; cessabuntque
contumélia. Qui
rdis mundítiam ,
grátiam labiórum
, habébit amícum
Oculi Dómini cus-
sciéntiam ; & sup-
ur verba iníqui.
ger : Leo est foris ;
plateárum occi-
sum. Fóvea pro-
s aliénæ : cui irá-
Dóminus , íncidet
Stultítia colligáta
rde púeri ; & virga
æ fugábit eam.
fiat de Sabbato ,
umentur è II. Noc-
ominicæ præceden-

s Æstiva.

Lectio ij. Cap. 26. & 27.

QUi fodit fóveam , íncidet in eam ; & qui volvit lápidem , revertétur ad eum. Lingua fallax non amat veritátem ; & os lubricum operátur ruínas. Ne gloriéris in crástinum , ignórans quid superventúra páriat dies. Laudet te aliénus , & non os tuum ; extráneus , & non lábia tua. Grave est saxum , & onerósa aréna ; sed ira stulti utróque grávior. Ira non habet misericórdiam , nec erumpens furor : & ímpetum concitáti ferre quis póterit ? Mélior est manifesta corréptio, quàm amor abscónditus. Melióra sunt vúlnera diligentis , quàm fraudulenta óscula odientis. Anima saturáta calcábit favum ; & ánima esúriens étiam amárum pro dulci sumet.

Lectio iij. Cap. 29.

ERudi fílium tuum , & refrigerábit te , & dabit delícias ánimæ tuæ. Cùm prophetía defécerit , dissipábitur pópulus : qui verò custódit legem , beátus est. Servus verbis non potest erudíri ; quia quod dicis intélligit , & respondére contemnit. Vidisti hóminem velócem ad loquendum ? stultítia magis speranda est quàm illíus corréptio. Qui delicátè à pueritia nutrit servū suum , pósteà séntiet eum contu-

mácem. Vir iracundus próvocat rixas ; & qui ad indignandum fácilis est, erit ad peccandum proclívior. Superbum séquitur humílitas ; & húmilem spíritu suscípiet glória. Qui cum fure partícipat, odit ánimam suam ; adjurantem audit, & non índicat. Qui timet hóminem, citò córruet : qui sperat in Dómino, sublevábitur. Multi requírunt fáciem príncipis, & judícium à Dómino egréditur singulórum. Abominantur justi virum ímpium ; & abominantur ímpii eos qui in recta sunt via. Verbum custódiens fílius, extra perditiónem erit.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. Cùm esset sapientíssimus Ecclesiastes, dócuit pópulum, & conscripsit sermónes rectíssimos, ac veritáte plenos. *Eccles.* 12.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA X.
post Pentecosten.

IN I. NOCTURNO.

Incipit liber Ecclesiastæ.

Lectio j. Cap. 1.

VErba Ecclesiastæ, filii David, regis Jerúsalem. Vánitas vanitátum, dixit Ecclesiastes : vánitas vanitátum, & ómnia vánitas. Quid habet ámpliùs homo de universo labóre suo, quo labórat sub sole ? Generátio præterit, & generátio advenit ; terra autem in ætérnum stat. Oritur sol, & óccidit, & ad locum suum revértitur ; ibíque renascens gyrat per merídiem, & fléctitur ad aquilónem. Lustrans universa in circúitu pergit spíritus, & in círculos suos revértitur. Omnia flúmina intrant in mare, & mare non redundat : ad locum undè éxeunt flúmina revertuntur, ut íterùm fluant.

℟. Beátus homo. 303.

Lectio ij.

CUnctæ res diffíciles : non potest eas homo explicáre sermóne. Non saturátur óculus visu ; nec auris audítu implétur. Quid est quod fuit ? ipsum quod futúrum est. Quid est quod factum est ? ipsum quod faciendum est. Nihil sub sole novum, nec valet quisquam dícere : Ecce hoc recens est ; jam enim præcessit in séculis quæ fuérunt ante nos. Non est priórum memória ; sed nec eórum quidèm quæ pósteà futúra sunt, erit recordátio apud eos qui futúri sunt in novíssimo.

℟. Vanitátem. 304.

Lectio iij.

EGo Ecclesiastes fui rex Israël in Jerúsalem : & propósui in ánimo meo quærere & investigáre sapienter de ómnibus quæ

› sole. Hanc occu-
n péssimam dedit
iis hóminum, ut
›ntur in ea. Vidi
uæ fiunt sub sole,
universa vánitas &
spíritûs. Perversi
corriguntur, & stul-
infinítus est número-
›cútus ium in cor-
dicens: Ecce mag-
ctus sum; & præ-
nes sapiéntiâ, qui
ante me in Jerúsa-
t mens mea con-
a est multa sapien-
: dídici. Dedíque
m ut scirem pru-
t atque doctrínam,
que & stultítiam; &
quòd in his quoque
›or & afflíctio spíri-
quòd in multa sa-
multa sit indigná-
qui addit sciéntiam,
labórem.

›nem loquendi. 304.

. *NOCTURNO.*

sancti Joannis Chry-
sóstomi.

2. *contra Concubin.*
. *edit. Paris.* 1621.

Lectio iv.

omon, cùm secu-
rium rerum concu-
scéntiâ teneretúr,
s eas & admirandas
t, multùmque in
óris & sollicitúdinis
bat, magníficas ædi-
› domos, copiósum
vando aurum, con-
docantórum choros,
génera ministrórum mensæ & popínæ, quærendo ánimæ suæ voluptátem ab hortórum & córporum formosórum grátiâ, & omnem, ut ita dicam, oblectatiónis & refrigérii viam sectando. At ubi indè ad se reversus, & quasi ex umbrósa quadam abysso ad lumen veræ sapiéntiæ respícere váluit; tunc sublímem illam, & cœlis dignam emísit vocem: Vánitas vanitátum, & ómnia vánitas. Hanc & vos, & hâc sublimiórem, si voluéritis, efferétis senténtiam de intempestíva hac voluptáte, si aliquantísper à mala consuetúdine vos sequestravéritis.

℟. Vani sunt. 305.

Lectio v.

Quamvis autem à Salomóne séculis superióribus non tàm multa sapiéntiæ exigebátur diligéntia; neque enim delícias lex vetus prohibébat, neque áliis frui supervácuis dicébat vanum: áttamen, & sic se habéntibus rebus, in ipsis contuéri licébit quàm viles & vanitáti obnóxiæ res sint. Nos verò ad majórem vocáti vitam, & ad excelléntius fastígium ascéndimus, & in majóribus exercémur palæstris: & quid áliud, quàm quòd, sicut supernæ Virtútes intellectuáles & incorpóreæ illæ, vitam instítuere jubémur?

℟. Dómine. 305.

Lectio vj.

ITaque licèt parva voluptas sit, opponátur ei vermis perpétuus, ténebræ exterióres, ignis inextinguíbilis, tribulátio, angústia, stridor déntium, víncula insolubília. Hæc sicut in tábula proponámus ante óculos, resiliamusque à perniciósso graviſſimóque morbo; ut cum fulgéntibus corónis hinc migrémus, & possímus líbero ore ad Christum dícere: Propter te & glóriam tuam, & familiaritátes contémpsimus, & voluptáti imperávimus, & ánimam nostram afflíximus, & electis amícis te, amoremque tuî rebus ómnibus præposúimus. Sic enim lucrábimur nosmetipsos, lucrábimur eos qui scandalizantur, & cum ipsis Martyribus collocábimur, primóque in órdine eórum qui hoc máximo certámine vicérunt, & fórtiter cruciátus tulérunt.

℟. Oculi. 306.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 18.

IN illo témpore; Dixit Jesus ad quosdam qui in se confidébant tanquàm justi, & aspernabantur céteros, parábolam istam: Duo hómines ascendérunt in templum ut orárent, unus

Pharisæus, & a
cánus. Et réliq
Homília sancti
Episcop
Enarr. 2. in Ps.

QUi vult s
velut pra
se, & j
rita sua
cumque illa sint
lis Pharisæo illi
à Deo se dicébat
superbè tamen
Grátias, inquit
téndite, fratres i
genus supérbiæ c
Deus: verè qu
subintráre justc
quale potest subré
bonæ spei viro
tibi, dicébat.
dicébat, Grátia
tebátur ab illo s
quod habébat, (
habes quod non
Ergò, Grátias
dixit: Grátias
quia non sum s
hómines, raptór
adúlteri, sicut 8
nus iste. Undè e
bus? Non quia
suis Deo grátia
sed quia super i
de ipsis bonis ex

℟. Múnera p
suscípiet Deus,
* Dóminus jud
non est apud ill
persónæ. Quiadó
in oblectatióne su
& deprecátio ill
ad nubes propin
Duo hómines as

linem ipsam Dómi-
.vangelista præmisit.
nim Christus dixis-
'utas véniens Fílius
is invéniet fidem in
& ne exísterent qui-
ærétici qui atten-
& putantes quasi
totum mundum ,
:s enim hærétici in
& in parte sunt)
at se quòd in ipsis
èrit quod de toto
períerit; ibi statim
: Dóminus , Putas
: Fílius hóminis in-
fidem in terra ? sub-
:vangelista : Dixit
& ad quosdam qui
i videbantur & sper-
céteros, similitúdi-
inc : Quidam Phari-
t Publicánus vené-
templum oráre ; &
quæ nostis.
on habébit successus
corde ; & peccátor
ad peccandum.* Sv-

quit , ille contempsit de
longè stantem , cui Deus
confitenti propinquábat.
Publicánus , inquit , de
longinquo stabat ; sed Deus
ad illum de longinquo non
stabat. Quarè Deus ab
illo de longinquo non sta-
bat ? Quia álio loco dí-
citur : Propè est Dóminus
his qui obtrivérunt cor.
Vidéte si Publicánus iste
obtríverat cor ; & ibi vi-
débitis quia propè est Dó-
minus his qui obtrivérunt
cor. Publicánus autem de
longinquo stabat, & neque
volébat ad cœlum óculos
suos leváre , sed percutié-
bat pectus suum. Túnsio
péctoris , obtrítio cordis.
Quid dicébat tundens pec-
tus ? Deus , propítius esto
mihi peccatóri. Et quid
senténtiæ Dóminus ? Amen
dico vobis, descendit justi-
ficátus de templo Publicá-
nus ille magis quàm ille

mihi peccatori. *Luc.* 18.

Oratio.

DEus, qui omnipoténtiam tuam, parcendo máximè & miserando, manifestas: multíplica super nos misericórdiam tuam, ut ad tua promissa currentes, cœlestium bonórum fácias esse consortes; Per Dóminum.

Ad Magníficat.

Ant. 6. Omnis qui se exaltat, humiliábitur; & qui se humíliat, exaltábitur. *Luc.* 18.

FERIA SECUNDA.

De libro Ecclesiastæ.

Lectio j. Cap. 2.

SUpergressus sum ópibus omnes qui ante me fuérunt in Jerúsalem. Sapiéntia quoque perseverávit mecum: & ómnia quæ desideravérunt óculi mei, non negávi eis; nec prohíbui cor meum quin omni voluptáte fruerétur, & oblectáret se in his quæ præparáveram: & hanc ratus sum partem meam, si úterer labóre meo. Cùmque me convertissem ad universa ópera quæ fécerant manus meæ, & ad labóres in quibus frustrà sudáveram, vidi in ómnibus vanitátem & afflictiónem

tantum præcederet
tia stultítiam, qu
differt lux à ténebr
℟. Beátus homo.

Lectio ij. Cap

QUid habet ámp
mo de labóre su
di afflictiónem quan
Deus fíliis hóminu
distendantur in ea.
fecit bona in témpo
& mundum trádidit
tatióni eórum, ut
véniat homo opu
operátus est Deus a
usque ad finem. Et
vi quòd non esset m
nisi lætári & fácere
vita sua. Omnis enim
qui cómedit & b
videt bonum de labo
hoc donum Dei est.
quòd ómnia ópera
cit Deus, perseve
perpétuum: non po
eis quidquam áddo
auferre, quæ fecit
timeátur. Quod
est, ipsum pérman
futúra sunt, jam fu
& Deus instaurat
ábiit. Vidi sub sole
judícii impietátem
loco justítiæ iniqu
Et dixi in corde m
tum & ímpium ju
Deus, & tempus
rei tunc erit.

'anitátem. 304.
'o iij. Cap. 4.
ti me ad ália, &
di calúmnias quæ sub
runtur, & lácrymas
ntium, & néminem
atórem; nec posse
e eórum violéntiæ,
'um auxílio destitú-
laudávi magìs mór-
quàm viventes; &
em utróque judicá-
. necdùm natus est,
it mala quæ sub sole
Rursùm contemplá-
n omnes labóres
m, & indústrias
verti patére invídiæ
i; & in hoc ergò
, & cura supérflua

nem. 304.
A TERTIA.
bro Ecclesiastæ.
i. Cap. 4. & 5.
Istódi pedem tuum
ngrédiens domum
Dei, & appropin-
iudias. Multò enim
st obediéntia, quàm
m víctimæ, qui nés-
[uid fáciunt mali.
erè quid loquáris,
or tuum sit velox
:rendum sermónem
Deo. Deus enim in
c tu super terram;
sint pauci sermónes
ıltas curas sequun-
ınia, & in multis
bus inveniétur stul-
i quid vovisti Deo,
ēris réddere; díspli-
ı ei infidélis & stulta
promíssio; sed quodcumque
vóveris, redde; multóque
mélius est non vovére,
quàm post votum promissa
non réddere.

℟. Vani sunt. 305.

Lectio ij.

UBi multa sunt sómnia, plúrimæ sunt vanitátes, & sermónes innúmeri: tu verò Deum time. Si víderis calúmnias egenórum, & violenta judícia, & subverti justítiam in província, non miréris super hoc negótio; quia excélso excélsior est álius, & super hos quoque eminentióres sunt álii, & ínsuper universæ terræ rex ímperat servienti. Avárus non implébitur pecúniâ; & qui amat divítias, fructum non cápiet ex eis: & hoc ergò vánitas. Ubi multæ sunt opes, multi & qui cómedunt eas: & quid prodest possessóri, nisi quòd cernit divítias óculis suis? Dulcis est somnus operanti, sive parùm, sive multùm cómedat: satúritas autem dívitis non sinit eum dormíre.

℟. Dómine. 305.

Lectio iij. Cap. 6.

EST & áliud malum quod vidi sub sole, & quidèm frequens apud hómines: Vir cui dedit Deus divítias, & substántiam, & honórem, & nihil deest ánimæ suæ ex ómnibus quæ desíderat: nec tríbuit ei

& ánima illíus non utátur bonis substántiæ suæ, sepulturâque cáreat; de hoc ego pronúntio quòd mélior illo sit abortívus. Frustrà enim venit, & pergit ad ténebras, & oblivióne delébitur nomen ejus. Non vidit solem, neque cognóvit distántiam boni & mali. Etiámsi duóbus míllibus annis víxerit, & non fúerit perfrúitus bonis: nonnè ad unum locum próperant ómnia? Omnis labor hóminis in ore ejus; sed ánima ejus non implébitur.

℟. Oculi. 306.

FERIA QUARTA.

De libro Ecclesiastæ.

Lectio j. Cap. 7.

QUid necesse est hómini majóra se quærere, cùm ignóret quid condúcat sibi in vita sua, número diérum peregrinatiónis suæ, & témpore quod velut umbra præterit? Aut quis ei póterit indicáre quid post eum futúrum sub sole sit? Melius est nomen bonum quàm unguenta pretiósa, & dies mortis die nativitátis. Mélius est ire ad domum luctûs quàm ad do-

& cor stultórum ub tia. Mélius est à s córripi, quàm stu adulatióne décipi; c cut sónitus spinárum tium sub olla, si stulti: sed & hoc v Calúmnia conturb pientem, & perdet cordis illíus.

℟. Beátus homo.

Lectio ij.

MÉlior est finis nis, quàm pium: mélior est arrogante. Ne sis v irascendum; quia sinu stulti requiesc dicas: Quid putas est quòd prióra te melióra fuére quàn sunt? Stulta enim es cémodi interrogáti lior est sapiéntia cu tiis, & magis pro déntibus solem. Sic prótegit sapiéntia, tegit pecúnia. Hoc plùs habet erudítio piéntia, quòd vit buunt possessóri suc sídera ópera Dei nemo possit corríge ille despéxerit. In d frúere bonis, & diem præcave: sicu

sic & illam fecit
, ut non inveniat
contrà eum justas
iónias.
Vanitátem. 304.
Lectio iij.
li esse justus mul-
im ; neque plùs sá-
iàm necesse est, ne
escas. Ne ímpiè agas
n ; & noli esse stul-
e moriáris in tém-
on tuo. Bonum est
entáre justum : sed
llo ne súbtrahas ma-
iam ; quia qui timet
, nihil négligit. Sa-
confortávit sapien-
er decem príncipes
s. Non est enim
ustus in terra, qui
onum, & non pec-
d & cunctis sermó-
qui dicuntur, ne
nodes cor tuum ; ne
udias servum tuum
entem tibi : scit
onsciéntia tua quia
crebrò maledixisti

inem. 304.
IA QUINTA.
ibro Ecclesiastæ.
j. Cap. 8.
Edi cor meum in
unctis opéribus quæ
iunt sub sole. In-
dominátur homo
in malum suum.
pios sepultos ; qui
um adhuc víverent,
sancto erant, & lau-
ar in civitáte quasi
n operum : sed &
hoc vánitas est. Étenim
quia non profertur citò
contrà malos senténtia,
absque timóre ullo filii hó-
minum pérpetrant mala.
Attamen peccátor ex eo
quòd céntiès facit malum,
& per patiéntiam sustentá-
tur, ego cognóvi quòd erit
bonum timéntibus Deum,
qui verentur fáciem ejus.
Non sit bonum ímpio, nec
prolongentur dies ejus ; sed
quasi umbra tránseant, qui
non timent fáciem Dómini.
Est & ália vánitas, quæ fit
super terram. Sunt justi
quibus mala provéniunt,
quasi ópera égerint impió-
rum ; & sunt ímpii qui
ita securi sunt, quasi justó-
rum facta hábeant. Sed &
hoc vaníssimum júdico.
℟. Vani sunt. 305.
Lectio ij. Cap. 9.
OMnia hæc tractávi in
corde meo, ut cu-
riósè intellígerem. Sunt
justi atque sapientes, &
ópera eórum in manu Dei :
& tamen nescit homo
utrùm amóre an ódio dig-
nus sit ; sed ómnia in fu-
túrum servantur incerta,
eò quòd universa æquè evé-
niant justo & ímpio, bono
& malo, mundo & im-
mundo, immolanti víc-
timas, & sacrifícia con-
temnenti. Sicut bonus,
sic & peccátor : ut perjú-
rus, ita & ille qui verum
déjerat. Hoc est péssimum
inter ómnia quæ sub sole

fiunt, quia éadem cunctis evéniunt. Undè & corda filiórum hóminum implentur malítiâ & contemptu in vita sua, & post hæc ad ínferos deducentur. Nemo est qui semper vivat, & qui hujus rei hábeat fidúciam.

℟. Dómine. 305.

Lectio iij.

HAnc quoque sub sole vidi sapiéntiam, & probávi máximam. Cívitas parva, & pauci in ea viri: venit contrà eam rex magnus, & vallávit eam, extruxitque munitiónes per gyrum, & perfecta est obsídio. Inventúsque est in ea vir pauper & sápiens, & liberávit urbem per sapiéntiam suam, & nullus deinceps recordátus est hóminis illíus páuperis. Et dicébam ego meliórem esse sapiéntiam fortitúdine. Quómodò ergò sapiéntia páuperis contempta est, & verba ejus non sunt audíta? Verba sapiéntium audiuntur in siléntio, plusquàm clamor príncipis inter stultos. Mélior est sapiéntia quàm arma béllica; & qui in uno peccáverit, multa bona perdet.

℟. Oculi. 306.

FERIA SEXTA.

De libro Ecclesiastæ.

Lectio j. Cap. 10.

COr sapientis in déxtera ejus, & cor stulti in sinistra illíus. Sed & in vi
tus ámbulans, cù
insípiens sit, omnes
æstimat. Si spíritu
tátem habentis asc
super te, locum tu
dimíseris; quia
fáciet cessáre peccá
xima. Est malum
vidi sub sole, qu
errórem egrédiens
príncipis: pósitus
tum in dignitáte si
& dívites sedére d
Vidi servos in eq
príncipes ambulant
terram quasi servos

℟. Beátus homo

Lectio ij.

QUi fodit fóvea
cidet in eam;
díssipat sepem, m
eum cóluber. Qui
fert lápides, a
in eis; & qui scin
na, vulnerábitur
Si retúsum fúerit f
& hoc non ut priù
hebetátum fúerit,
labóre exacuétur;
indústriam sequétur
tia. Si mórdeat ser
siléntio, nihil eo
habet qui occultè
hit. Verba oris sap
grátia: & lábia ins
præcipitábunt eum
tium verbórum eju
tia, & novíssimu
illíus error péssimus
tus verba multíplic
nórat homo quid
fúerit; & quid pos

ı sit, quis ei póterit
re ?
Vanitátem. 304.
Lectio iij.
: tibi, terra, cujus
:x puer est, & cujus
pes manè cómedunt.
terra, cujus rex nó-
st, & cujus prínci-
scuntur in témpore
l reficiendum, &
l luxúriam. In pigrí-
umiliábitur contig-
, & in infirmitáte
m perstillábit do-
[n risum fáciunt pa-
& vinum, ut epu-
viventes; & pecú-
bédiunt ómnia. In
:ióne tua Regi ne
as, & in secréto
li tui ne maledíxeris
, quia & aves cœli
unt vocem tuam,
habet pennas, an-
bit senténtiam.
'inem loquendi. 304.
ABBATO.
.ibro Ecclesiastæ.
io j. Cap. 11.
Itte panem tuum
super transeuntes
aquas; quia post
'a multa invénies
Da partem sep-
nec non & octo:
;nóras quid futúrum
li super terram. Si
: fúerint nubes, im-
super terram effun-
Si cecíderit lignum
rum, aut ad aqui-
, in quocumque
ecíderit, ibi erit.

Qui observat ventum, non séminat: & qui consíderat nubes, nunquàm metet. Quómodò ignóras quæ sit via spíritûs, & quâ ratióne compingantur ossa in ventre prægnantis; sic nescis ópera Dei, qui fabricátor est ómnium. Manè sémina semen tuum, & vésperè ne cesset manus tua; quia nescis quid magis oriátur, hoc aut illud: & si utrumque simul, mélius erit.

[*Si fiat de Sabbato, ℟℟℟. sumentur è II. Nocturno Dominicæ IX.*]

Lectio ij. Cap. 12.

MEmento Creatóris tui in diébus juventútis tuæ, ántequàm véniat tempus afflictiónis, & appropinquent anni, de quibus dicas: Non mihi placent: ántequàm tenebrescat sol, & lumen, & luna, & stellæ, & revertantur nubes post plúviam; quandò commovebuntur custódes domûs, & nutábunt viri fortíssimi, & otiósæ erunt molentes in minúto número, & tenebrescent videntes per forámina; & claudent óstia in platéa, in humilitáte vocis molentis; & consurgent ad vocem vólucris, & obsurdescent omnes fíliæ cárminis. Excelsa quoque timébunt, & formidábunt in via: florébit amygdalus, impin-

guábitur locusta, & dissipábitur cápparis; quóniam ibit homo in domum æternitátis suæ, & circuíbunt in platéa plangentes. Antequàm rumpátur funículus argénteus, & recurrat vitta áurea, & conterátur hydria super fontem, & confringátur rota super cisternam, & revertátur pulvis in terram suam undè erat, & spíritus rédeat ad Deum, qui dedit illum.

Lectio iij.

VAnitas vanitátum, dixit Ecclesiastes, & ómnia vánitas. Cùmque esset sapientíssimus Ecclesiastes, dócuit pópulum, & enarrávit quæ fécerat; & investígans, compósuit parábolas multas. Quæsívit verba utília, & conscripsit sermónes rectíssimos, ac veritáte plenos. Verba sapiéntium sicut stímuli, & quasi clavi in altum defíxi, quæ per magistrórum consílium data sunt à pastóre uno. His ámpliùs, fili mi, ne requíras. Faciendi plures libros nullus est finis; frequensque meditátio, carnis afflíctio est. Finem loquendi páriter omnes audiámus. Deum time, & mandáta ejus observa; hoc est enim omnis homo. Et cuncta quæ fiunt, addúcet Deus in judícium pro omni erráto, sive bonum, sive malum illud sit.

Ad Magníficat.

Ant. 1. *D.* Per sapiéntiam sanáti sunt quicumque placuérunt tibi, Dómine, à princípio. *Sap.* 9.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA XI. post Pentecosten.

IN I. NOCTURNO.

Incipit liber Sapiéntiæ.

Lectio j. Cap. 1.

DIlígite justítiam, qui judicátis terram. Sentíte de Dómino in bonitáte, & in simplicitáte cordis quærite illum: quóniam invenítur ab his qui non tentant illum; appáret autem eis qui fidem habent in illum. Perversæ enim cogitatiónes séparant à Deo; probáta autem virtus córripit insipientes: quóniam in malévolam ánimam non introíbit sapiéntia, nec habitábit in córpore súbdito peccátis.

℟. Beátus homo. 303.

Lectio ij.

SPíritus enim Sanctus disciplínæ effúgiet fictum, & áuferet se à cogitatiónibus quæ sunt sine intellectu, & corripiétur à superveniente iniquitáte. Benignus est enim spíritus sapiéntiæ, & non liberábit malédicum à lábiis suis; quóniam renum illíus testis est Deus, & cordis illíus scrutátor est verus, & linguæ ejus audítor. Quóniam Spíritus Dómini replévit orbem

; & hoc quod
ómnia , sciénet vocis. Prop-
qui lóquitur iní-
n potest latére ,
riet illum corrí-
cium.
itátem. 304.

ectio iij.

tatiónibus enim
iterrogátio erit :
autem illíus au-
Deum véniet, ad
nem iniquitátum
uóniam auris zeli
ia, & tumultus
iónum non abs-
Custodíte ergò
rmuratióne quæ
est, & à detrac-
ite linguæ; quó-
io obscúrus in vá-
i ibit : os autem
ntítur, occídit
Nolíte zeláre
a erróre vitæ ves-
ae acquirátis per-
in opéribus má-
trárum: quóniam
rtem non fecit,
ur in perditióne

em loquendi. 304.

NOCTURNO.

sancti Augustíni Epíscopi.

C. 4. *Lectio iv.*

ia quæ vivit in
a, procul dubio
s est, atque in-
abíliter vivit. Sicut
ec cùm sit in seipsa

vita, etiam nobis fit vita, cùm ejus effícimur utcúmquè partícipes; ita cùm in seipsa sit justítia, étiam nobis fit justítia, cùm ei cohærendo justè vívimus: & tantò magis minúsve justi sumus, quantò magis illi minúsve cohærémus. Undè scriptum est de unigénito Fílio Dei, cùm sit útiquè Patris Sapiéntia atque Justítia, & semper in seipsa sit, quòd factus sit nobis à Deo Sapiéntia & Justítia. Est planè ille summus Deus vera justítia, vel ille verus Deus summa justítia, quam profectò esuríre & sitíre ea nostra est in hac peregrinatióne justítia, & quâ posteà saturári ea nostra est in æternitáte plena justítia. Quid est autem áliud justítia, cùm in nobis est, vel quælibet virtus quâ rectè sapienterque vívitur, quàm interióris hóminis pulchritúdo? Et certè secundùm hanc pulchritúdinem, magis quàm secundùm corpus, facti sumus ad imáginem Dei.

℟. Vani sunt. 305.

Serm. 159. aliàs 17. de verb. Apost. C. 2. 5. & 6.

Lectio v.

AManda est justítia, & in hac justítia amanda gradus sunt proficiéntium. Prius est ut amóri justítiæ non præponantur ómnia quæ delectant. Ipse est primus gradus. Quid est quod dixi? Ut inter ómnia

ut nos delectat hæc lux quæ de cœlo fúnditur sole exorto. Hæc lícita; sed delectant étiam illícita. Justítia sic delectet, ut vincat étiam lícitas delectatiónes; & ei delectatióni quâ lícitè delectáris, præpóne Justítiam. Mentem vestram delectet invisíbilis, pulchra, casta, sancta, canóra, dulcis justítia, ut non ad eam timóre cogámini. Si enim ad eam timóre cogímini, nondùm delectat. Peccáre non debes, non timóre pœnæ, sed amóre justítiæ. Quandò peccabátis, delectabámini in peccátis vestris. Timor vos adducébat ad peccandum, an suávitas peccáti? Respondébitis, Suávitas. Ad peccátum suávitas addúcit, & ad justítiam timor impingit? Probáte vos, inspícite vos. Amáte justítiam quómodò amastis iniquitátem. Digna est justítia quæ à vobis ímpetret

tur: Frui me vis?
temne quidquid te
delectat, contemne p
Ecce contempsisti,
est ut contemnas qu
te delectábat: con
quidquid te terrébat
temne cárceres, co
ne víncula, con
equúleum, contemn
menta, contemne mo
Hæc vicisti, me inv
Invénimus fórsitan ál
qui præpónant justíti
lectatiónem voluptáti
delectatióni córpori
Qui autem pro illa p
dolóres mortemque
temnat, putas est áliq
vobis? Saltèm cogit
quod profitéri non
mus. Quid cogitámus
cogitámus? Míllia M
rum ádjacent óculis
tris, ipsi veri ama
perfectíque justítiæ. O
re, ô ire, ô sibi pe
ô ad Deum pervenire
armandus est amátor

culi. 306.

I. NOCTURNO.

sancti Evangélii

ndùm Marcum.

vij. Cap. 7.

o témpore; Exiens
s de fínibus Tyri,
er Sidónem ad mare
e inter médios fines
leos. Et addúcunt
um & mutum, &
bantur eum ut im-
lli manum. Et ré-

ia venerábilis Bedæ
Presbyteri.
Homilias æstivales
de Tempore.

píciens Jesus in cœ-
m, ingémuit, & ait
: Ephphéta, quod
aperíre; & statìm
sunt aures ejus,
tum est vínculum
ejus. Rectè sanatú-
rótum Dóminus,
in cœlum, & in-
; ut ubì nobis spe-
alus, & quá com-
nis vel lacrymárum
otióne quærenda ac
significet. Suspí-
cœlum ingémuit;
os quos ad cœléstia
ıda creávit, longè
estria dejectos esse
Suspíciens in cœ-
gémuit; ut nobis
eléstibus gáudiis per
oblectamenta dis-
s, ad hæc per gémi-
suspíria insinuáret
eundum. Quod au-
it, Ephphéta, id
est, Adaperíre, propter
aures dicit sanandas, quas
súrditas diútina cláuserat,
sed ad audiendum jam tac-
tus patefécit ipsíus. Undè,
credo, mos increbúerit Ec-
clésiæ, ut sacerdótes illíus
his quos percipiendis bap-
tismi sacramentis præpa-
rant, priùs inter cétera
consecratiónis exórdia de
salíva oris sui nares tan-
gant & aures, dicentes,
Ephphéta; ut abjectis de-
lectatiónibus nóxiis, solum
Christi semper amplectan-
tur odórem, & relicto au-
dítu linguæ nequam, áu-
diant verba Christi.

℟. Éxiens de fínibus Ty-
ri, * Venit Jesus inter mé-
dios fines Decapóleos, &
addúcunt ei surdum & mu-
tum. ℣. Deus ipse véniet,
& aures surdórum paté-
bunt, & aperta erit lingua
mutórum. * Venit. *Marc.*
7. *Is.* 35.

Lectio viij.

ET unusquísque nos-
trûm, fratres caríssi-
mi, qui baptísma Christi
ritè suscépit, hoc órdine
consecrátus est. Undè mul-
tùm necesse est, ut quod
Dóminus in nobis propí-
tius ablúere & sanctificáre
dignátus est, ipsi passìm
contamináre, & pro níhi-
lo profanáre timeámus.
Sed & si qui in cœnum ne-
quítiæ sordidantis incídi-
mus, festinémus rursùm
lacrymárum & pœniténtiæ

ad fábulas autem convertentur. Cohibeámus linguam à malo, quæ confessióne fídei sanctificáta est: timeámus in ipsa quâ benedícimus Deum & Patrem, maledícere hómines qui ad imáginem Dei facti sunt. Qui enim putat se religiósum esse, non refrænans linguam suam, hujus vana est relígio.

℟. Deprecabantur Jesum, ut impónat illi manum. Et apprehendens eum de turba seorsùm, * Misit dígitos suos in aurículas ejus; & éxpuens, tétigit linguam ejus. ℣. A Deo est omnis medéla. * Misit dígitos. *Marc.* 7. *Eccli.* 38.

Lectio ix.

ECce enim dícitur quia apertæ sunt aures ejus, & solútum est vínculum linguæ ejus, & loquebátur rectè. Qui ergò rectè loqui baptíśmatis nostri témpore

quod máximè minù detractiónis sermóni víre non timent; q ferunt mendácia, falláces, qui fémin ter fratres discórdia solùm autem à mali linguamque satìs es gáre loquélis, si no juxtà Psalmistam i mus aurem nostr verba oris Dei; si nostrum loquátur tiam, & meditátio nostri prudéntiam: cunctos simul interi teriorisque hóminis sensus, qui cuncti i tismo ablúti sunt, mundos ac bonis o servémus ínsuper ornátos.

℟. Suspíciens J cœlum, ingémuit, illi: Ephphéta, qu Adaperíre. Et statim tæ sunt aures ejus Solútum est víncul

ld Benedictus.
8. G. Præcépit illis
dícerent. Quantò
eis præcipiébat ,
nagìs plùs prædicá-
& eò àmpliùs ad-
ıtur. Marc. 7.
Oratio.
ípotens, sem[illegible]erne
us , qui abundántiâ
tuæ & mérita súp-
excédis & vota :
super nos miseri-
ı tuam , ut dimittas
ısciéntia métuit, &
quod orátio non
it ; Per Dóminum.
l Magníficat.
5. C. Benè ómnia
t surdos fecit audí-
.utos loqui. Marc. 7.
A SECUNDA.
libro Sapiéntiæ
tio j. Cap. 4.
ıs si morte præoc-
ıátus fúerit , in re-
ıério erit. Senectus
enerábilis est , non
a , neque annórum
, computáta : cani
unt sensus hóminis,
senectútis vita im-
:a. Placens Deo fac-
lilectus , & vivens
:ccatóres translátus
ɔtus est ne malítia
t intellectum ejus ,
fíctio decíperet áni-
ſus. Fascinátio enim
átis obscúrat bona ,
ınstántia concupis-
transvertit sensum
alítia. Consummá-
tus in brevi , explévit tém-
pora multa ; plácita enim
erat Deo ánima illíus : prop-
ter hoc properávit edúcere
illum de médio iniquitá-
tum. Pópuli autem viden-
tes , & non intelligentes ,
nec ponentes in præcórdiis
tália ; quóniam grátia Dei
& misericórdia est in sanc-
tos ejus , & respectus in
electos illíus. Condemnat
autem justus mórtuus vivos
ímpios , & juventus celériùs
consummáta longam vitam
injusti.
℟. Beátus homo. 303.
Lectio ij. Cap. 5.

TUnc stabunt justi in magna constántia ad-
versùs eos qui se angustia-
vérunt , & qui abstulérunt
labóres eórum. Videntes
turbabuntur timóre horrí-
bili , & mirabuntur in su-
bitatióne insperátæ salútis ;
dicentes intra se , pœnitén-
tiam agentes , & præ an-
gústia spíritûs gementes :
Hi sunt quos habúimus ali-
quandò in derísum , & in
similitúdinem impropérii.
Nos insensáti vitam illó-
rum æstimabámus insá-
niam , & finem illórum
sine honóre : ecce quómodò
computáti sunt inter fílios
Dei , & inter sanctos sors
illórum est. Ergò errávi-
mus à via veritátis , & jus-
títiæ lumen non luxit no-
bis , & sol intelligéntiæ
non est ortus nobis. Las-
sáti sumus in via iniquitá-

tis & perditiónis, & ambulávimus vias diffíciles; viam autem Dómini ignorávimus.

℟. Vanitátem. 304.

Lectio iij.

JUsti autem in perpétuum vivent, & apud Dóminum est merces eórum, & cogitátio illórum apud Altíssimum. Ideò accípient regnum decóris, & diadéma speciéi de manu Dómini; quóniam déxterâ suâ teget eos, & bráchio sancto suo defendet illos. Accípiet armatúram zelus illíus, & armábit creatúram ad ultiónem inimicórum. Induet pro thoráce justítiam, & accípiet pro gálea judícium certum. Sumet scutum inexpugnábile, æquitátem: ácuet autem duram iram in lánceam, & pugnábit cum illo orbis terrárum contrà insensátos.

℟. Finem loquendi. 304.

FERIA TERTIA.

De libro Sapiéntiæ.

Lectio j. Cap. 6.

MElior est sapiéntia quàm vires, & vir prudens quàm fortis. Audíte ergò, reges, & intellígite; díscite, júdices fínium terræ. Præbéte aures, vos qui continétis multitúdines, & placétis vobis in turbis natiónum; quóniam data est à Dómino potestas vobis, & virtus ab Altíssimo qui interrogábit ópera vestra, & cogitatiónes scrutábitur: quóniam cùm essétis minístri regni illíus, non rectè judicastis, nec custodístis legem justítiæ, neque secundùm voluntátem Dei ambulastis. Horrendè & citò apparébit vobis; quóniam judícium duríssimum his qui præsunt, fiet.

℟. Vani sunt. 305.

Lectio ij.

EXíguo enim concéditur misericórdia: potentes autem potenter tormenta patientur. Non enim súbtrahet persónam cujusquam Deus, nec verébitur magnitúdinem cujusquam; quóniam pusillum & magnum ipse fecit, & æquáliter cura est illi de ómnibus: fortióribus autem fórtior instat cruciátio. Ad vos ergò, reges, sunt hi sermónes mei; ut discátis sapiéntiam, & non excidátis. Qui enim custodíerint justa justè, justificabuntur; & qui didícerint ista, invénient quid respóndeant. Concupíscite ergò sermónes meos, dilígite illos, & habébitis disciplínam.

℟. Dómine. 305.

Lectio iij.

CLara est, & quæ nunquàm marcéscit sapiéntia; & fácilè vidétur ab his qui díligunt eam, & invenítur ab his qui quærunt illam. Præóccupat qui se concupiscunt, ut illis se prior ostendat. Qui de luce

rit ad illam, non
:t; assidentem enim
ribus suis invéniet.
: ergò de illa, sen-
:onsummátus: &
láverit propter il-
) secúrus erit; quó-
;nos seipsâ círcuit
, & in viis osten-
is hiláriter, & in
'ovidéntia occurrit
stium enim illíus,
ı est disciplínæ con-
tia: cura ergò dis-
diléctio est; & di-
custódia legum il-
custodírio au'em
consummátio in-
ónis est; incorrúp-
m facit esse próxi-
eo. Concupiscéntia
apiéntiæ dedúcit ad
perpétuum.
:uli. 306.
:A QUARTA.
ibro Sapiéntiæ.
' j. Cap. 7.
o natus accépi
ommúnem áërem,
: in símiliter factam
:rram, & primam
símilem ómnibus
orans. In involu-
nutrítus sum, &
ıgnis. Nemo enim
us áliud hábuit na-
inítium. Unus er-
itus est ómnibus ad
& símilis éxitus.
hoc optávi, & da-
ıihi sensus; & in-
& venit in me spí-
ıiéntiæ: & præpó-
. regnis & sédibus,

& divítias nihil esse duxi in comparatióne illíus, nec comparávi illi lápidem pretiósum; quóniam omne aurum, in comparatióne illíus, aréna est exígua; & tanquàm lutum æstimábitur argentum in conspectu illíus. Super salútem & spéciem diléxi illam, & propósui pro luce habére illam; quóniam inextinguíbile est lumen illíus.

℟. Beátus homo. 303.

Lectio ij.

VEnérunt autem mihi ómnia bona páriter cum illa, & innumerábilis honéstas per manus illíus: & lætátus sum in ómnibus, quóniam antecedébat me ista sapiéntia; & ignorábam quóniam horum ómnium mater est. Quam sine fictióne dídici, & sine invídia commúnico, & honestátem illíus non abscondo. Infinítus enim thesaurus est homínibus; quo qui usi sunt, partícipes facti sunt amicítiæ Dei, propter disciplínæ dona commendáti. Mihi autem dedit Deus dícere ex senténtia, & præsúmere digna horum quæ mihi dantur; quóniam ipse sapiéntiæ dux est, & sapiéntium emendátor. In manu enim illíus & nos, & sermónes nostri, & omnis sapiéntia, & óperum sciéntia, & disciplína.

℟. Vanitátem. 304.

Lectio iij.

QUæcumque sunt absconsa & improvísa, dídici; ómnium enim ártifex dócuit me sapiéntia. Est enim in illa spíritus intelligéntiæ, sanctus, únicus, múltiplex, subtílis, disertus, móbilis, incoinquinátus, certus, suávis, amans bonum, acútus, quem nihil vetat, benefáciens, humánus, benignus, stábilis, certus, secúrus, omnem habens virtútem, ómnia prospíciens, & qui cápiat omnes spíritus: intelligíbilis, mundus, subtílis. Omnibus enim mobílibus mobílior est sapiéntia; attingit autem ubíquè propter suam mundítiam. Vapor est enim virtútis Dei, & emanátio quædam est claritátis omnipotentis Dei sincéra; & ídeò nihil inquinátum in eam incurrit: candor est enim lucis æternæ, & spéculum sine mácula Dei majestátis, & imágo bonitátis illíus.

℟. Finem loquendi. 304.

FERIA QUINTA.

De libro Sapientiæ.

Lectio j. Cap. 8.

[S]Apiéntia] attingit à fine usque ad finem fórtiter, & dispónit ómnia suáviter. Hanc amávi, & exquisívi à juventúte mea, & quæsívi sponsam mihi eam assúmere, & amátor factus sum formæ illíus. Generositátem illíus gloríficat, contubérnium habens Dei; sed & ómnium Dóminus diléxit illam: doctrix enim est disciplínæ Dei, & electrix óperum illíus. Et si divítiæ appetuntur in vita, quid sapiéntiâ locuplétius, quæ operátur ómnia? Si autem sensus operátur, quis horum quæ sunt, magis quàm illa, est ártifex? Et si justítiam quis díligit, labóres hujus magnas habent virtútes: sobrietátem enim & prudéntiam docet, & justítiam, & virtútem, quibus utílius nihil est in vita homínibus.

℣. Vani sunt. 305.

Lectio ij.

PRopósui ergò hanc addúcere mihi ad convivendum; sciens quóniam mecum communicábit de bonis, & erit allocútio cogitatiónis & tædii mei. Habébo propter hanc claritátem ad turbas, & honórem apud senióres júvenis, & acútus invéniar in judício, & in conspectu poténtium admirábilis ero, & fácies príncipum mirabuntur me: tacentem me sustinébunt, & loquentem me respícient; &, sermocinante me plura, manus ori suo impónent. Prætéreà habébo per hanc immortalitátem; & memóriam æternam his qui post me futúri sunt, relinquam.

n pópulos ; & na-
ihi erunt súbditæ.
ıt me audientes
ırrendi : in multi-
débor bonus, &
fortis. Intrans in
neam, conquiesc-
ı illa : non enim
naritúdinem con-
llíus, nec tædium
; illíus, sed lætí-
gáudium. Hæc có-
ud me, & com-
ıs in corde meo,
immortálitas est
ıtióne sapiéntiæ,
icítia illíus delec-
ıa, & in opéribus
illíus honestas si-
ióne, & in cer-
oquélæ illíus sa-
& præclárītas in
icatióne sermó-
us;circuíbam quæ-
mihi illam assú-

ımine. 305.
ij. Cap. 8. & 9.
ıt scivi quóniam
r non possem esse
s, nisi Deus det;
ipsum erat sapién-
cujus esset hoc
) ádii Dóminum,
átus sum illum,
x totis præcórdiis
eus patrum meó-
Dómine miseri-
qui fecisti ómnia
o, & sapiéntiâ tuâ
sti hóminem, ut
étur creatúræ quæ
a est; ut dispónat
errárum in æqui-

táte & justítia, & in direc-
tióne cordis judícium jú-
dicet : da mihi sédium tuá-
rum assistrícem sapiéntiam,
& noli me reprobáre à
púeris tuis ; quóniam ser-
vus tuus sum ego, & fí-
lius ancillæ tuæ, homo in-
firmus, & exígui témpo-
ris, & minor ad intellec-
tum judícii & legum. Nam
& si quis erit consummá-
tus inter fílios hóminum,
si ab illo abfúerit sapién-
tia tua, in nihilum com-
putábitur.

℟. Oculi, 306.

FERIA SEXTA.

De libro Sapiéntiæ.

Lectio j. Cap. 13.

VAni sunt omnes hó-
mines, in quibus
non subest sciéntia
Dei ; & de his quæ viden-
tur bona, non potuérunt
intellígere eum qui est, ne-
que opéribus attendentes
agnovérunt quis esset ár-
tifex : sed aut ignem, aut
spíritum, aut citátum áë-
rem, aut gyrum stellárum,
aut nímiam aquam, aut
solem & lunam, rectóres
orbis terrárum deos puta-
vérunt. Quorum si spécie
delectáti, deos putavérunt,
sciant quantò his dominá-
tor eórum speciósior est ;
speciéi enim generátor hæc
ómnia constítuit. Aut si
virtútem & ópera eórum
miráti sunt, intélligant ab
illis, quóniam qui hæc fe-
cit, fórtior est illis : à

magnitúdine enim speciéi & creatúræ, cognoscibíliter póterit creátor horum vidéri.

℟. Beátus. 303.

Lectio ij.

SEd tamen adhuc in his minor est queréla. Et hi enim fortasse errant, Deum quærentes & volentes invenire. Etenim cùm in opéribus illíus conversentur, inquírunt, & persuásum habent quóniam bona sunt quæ videntur. Iterùm autem nec his debet ignosci. Si enim tantùm potuérunt scire, ut possent æstimáre séculum, quómodò hujus Dóminum non facíliùs invenérunt? Infelíces autem sunt, & inter mórtuos spes illórum est, qui appellavérunt deos ópera mánuum hóminum, aurum & argentum, artis inventiónem, & similitúdines animálium, aut lápidem inútilem opus manûs antíquæ.

℟. Vanitátem. 304.

Lectio iij. Cap. 14.

ET hæc fuit vitæ humánæ decéptio; quóniam aut afféctui, aut régibus deservientes hómines, incommunicábile nomen lapídibus & lignis imposuérunt. Et non suffécerat errasse eos circà Dei sciéntiam; sed & in magno viventes insciéntiæ bello, tot & tàm magna mala pacem appellant. Aut enim fílios suos sacrificantes, aut obscúra sacrifícia facientes, aut insániæ plenas vigílias habentes, neque vitam, neque núptias mundas jam custódiunt; sed álius álium per invídiam occídit, aut adúlterans contristat: & ómnia commista sunt; sanguis, homicídium, furtum & fíctio, corrúptio & infidélitas, turbátio & perjúrium, tumultus bonórum, Dei immemorátio, animárum inquinátio, nativitátis immutátio, nuptiárum inconstántia, inordinátio mœchiæ & impudicítiæ. Infandórum enim idolórum cultúra omnis mali causa est, & inítium & finis.

℟. Finem loquendi. 304.

SABBATO.

De libro Sapiéntiæ.

Lectio j. Cap. 15.

TU, Deus noster, suávis & verus es, pátiens, & in misericórdia dispónens ómnia. Etenim si peccavérimus, tui sumus, sciéntes magnitúdinem tuam; & si non peccavérimus, scimus quóniam apud te sumus computáti. Nosse enim te, consummáta justítia est; & scire justítiam & virtútem tuam, radix est immortalitátis. Non enim in errórem indúxit nos hóminum malæ artis excogitátio, nec umbra pictúræ, labor sine fructu, effígies sculpta per vários colóres, cujus aspec-

u insensáto dat concupiscéntiam, & díligit mórtuæ imáginis effígiem sine ánima. Malórum amatóres digni sunt qui spem hábeant n tálibus, & qui fáciunt llos, & qui díligunt, & qui colunt.

[*Si fiat de Sabbato*, ℟℟℟. *sumentur è II. Nocturno Dominicæ IX.*]

Lectio ij.

SEd & fígulus mollem terram premens, labo-ióse fingit ad usus nostros numquodque vas, & de ódem luto fingit quæ mun-a sunt in usum vasa, & si-iíliter quæ his sunt contrá-a: horum autem vasórum uis sit usus, judex est fí-ulus. Et cum labóre vano eum fingit de eódem luto: le qui paulò antè de terra actus fúerat, & post pusil-um redúcit se undè accep-us est, repetítus ánimæ ébitum quam habébat. Sed cura est illi, non quia aboratúrus est, nec quó-niam brevis illi vita est, sed concertátur aurifícibus & argentáriis; sed & ærá-rios imitátur, & glóriam præfert, quóniam res super-vácuas fingit. Cinis est enim cor ejus, & terra supervá-cua spes illíus, & luto ví-lior vita ejus; quóniam ig-norávit qui se finxit, & qui inspirávit illi ánimam quæ operátur, & qui in-sufflávit ei spíritum vitá-lem. Sed & æstimavérunt lusum esse vitam nostram, & conversatiónem vitæ compósitam ad lucrum, & oportére undecumquè étiam ex malo acquírere. Hic enim scit se super omnes delínquere, qui ex terræ matéria fragília vasa & sculptília fingit.

Lectio iij.

OMnes enim insipientes, & infelíces supra modum ánimæ superbi, sunt inimíci pópuli tui, & imperantes illi; quóniam ómnia idóla natiónum deos æstimavérunt, quibus neque oculórum usus est ad videndum, neque nares ad percipiendum spíritum, neque aures ad audiendum, neque dígiti mánuum ad tractandum, sed & pedes eórum pigri ad ambulandum. Homo enim fecit illos; & qui spíritum mutuátus est, is finxit illos. Nemo enim sibi símilem homo póterit deum fíngere. Cùm enim sit mortális, mórtuum fingit mánibus iníquis. Mélior enim est ipse his quos colit; quia ipse quidèm vixit, cùm esset mortális; illi autem nunquàm.

Ad Magníficat.

Ant 3. a. Doctrínam sapiéntiæ & disciplínæ scripsit Jesus fílius Sirach: Beátus qui in istis versátur bonis. Si enim hæc fécerit, ad ómnia valébit. *Eccli.* 50.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA XII. post Pentecosten.

IN I. NOCTURNO.

Incipit liber Ecclesiástici.

Lectio j. Cap. 1.

OMnis sapiéntia à Dómino Deo est, & cum illo fuit semper, & est ante ævum. Arénam maris, & plúviæ guttas, & dies séculi quis dinumerávit? Altitúdinem cœli, & latitúdinem terræ, & profundum abyssi quis diménsus est? Sapiéntiam Dei præcedentem ómnia quis investigávit? Prior ómnium creáta est sapiéntia, & intelléctus prudéntiæ ab ævo. Fons sapiéntiæ Verbum Dei in excelsis, & ingressus illíus mandáta ætérna. Radix sapiéntiæ cui reveláta est? & astútias illíus quis agnóvit? Disciplína sapiéntiæ cui reveláta est & manifestáta? & multiplicatiónem ingrefsûs illíus quis intelléxit? Unus est altíssimus Creátor omnípotens, & Rex potens, & metuendus nimis, sedens super thronum illíus, & dóminans Deus.

℟. Beátus homo. 303.

Lectio ij.

TImor Dómini delectábit cor, & dabit lætítiam, & gáudium, & longitúdinem diérum. Timenti Dóminum benè erit in extrémis, & in die defunctiónis suæ benedicétur. Diléctio Dei honorábilis sapiéntia. Quibus autem ap paruerit in visu, dilligu eam in visióne & in agn tióne magnálium suórur Inítium sapiéntiæ, tim Dómini; & cum fidélib in vulva concreátus es cum eléctis féminis gráo tur, & cum justis & fidél bus agnóscitur. Timor D mini, sciéntiæ religiósita Religiósitas custódiet & ju tificábit cor, jucunditáte atque gáudium dabit. T menti Dóminum benè eri & in diébus consummatió nis illíus benedicétur.

℟. Vanitátem. 304.

Lectio iij.

FIli, concupiscens sapién tiam, consérva justí tiam; & Deus præbébit il lam tibi. Sapiéntia enin & disciplína, timor Dómi ni: & quod beneplácitur est illi, fides & mansuet do; & adimplébit thesa ros illíus. Ne sis incredi lis timóri Dómini; & accésseris ad illum dúp corde. Ne fúeris hypóc in conspéctu hóminum non scandalizéris in l tuis. Attende in illis fortè cadas, & addúca mæ tuæ inhonoratió & revélet Deus ab tua, & in médio syn elídat te; quóniam sisti malignè ad Dón & cor tuum plenum lo & fallácia.

℟. Finem loque

NOCTURNO.
o Morálium sancti
regórii Papæ.
t. Cap. 25.
Lectio iv.
t nonnulli qui vi-
a suam négligunt,
dùm transitória áp-
dùm ætérna vel
élligunt, vel intel-
ntemnunt; nec do-
éntiunt, nec habé-
lium sciunt. Cùm-
rna quæ amisérunt,
nsíderant, esse se
sseri!) in bonis se-
tant. Nequáquàm
d veritátis lucem,
diti fúerant, mentis
rigunt: nequáquàm
templatiónem ætér-
iæ, desidérii áciem
; sed semetipsos in
quæ projecti sunt,
tes, vice pátriæ dí-
xsilium quod patiun-
in cæcitáte quam
t, quasi in claritáte
exultent.
ani sunt. 305.
Lectio v.
contrà, electórum
ntes, dùm cuncta
tia nulla esse cons-
, ad quæ sint cóndi-
ierunt: cùmque eó-
tisfactióni nihil ex-
um súfficit, ipsâ in-
nis exercitatióne fa-
illórum cogitátio,
ditóris sui spe &
plazióne requiéscit,
s intérseri cívibus
; & unusquísque
rs Æstiva.

eórum adhuc in mundo, córpore pósitus, mente jam extra mundum surgit; ærumnam exsílii, quam tólerat, deplórat; & ad sublímem pátriam incessánti-bus se amóris stímulis éxcitat. Cùm ergò dolens videt quàm sit ætérnum quod pérdidit, ínvenit salúbre consílium, temporále hoc despícere quod percurrit; & quò magis créscit consílii sciéntia, ut peritúra déserat, eò augétur dolor quòd necdùm ad mansúra pertingat.

℟. Dómine. 305.

Lectio vj.

INtuendum quoque est quàm nullus dolor mentis sit in actióne præcipitatiónis. Qui enim sine consíliis vivunt, qui seipsos rerum evéntibus præcípites déserunt, nullo ínterim cogitatiónum dolóre fatigantur. Nam qui solerter in vitæ consílio figit mentem, cautè sese in omni actióne circumspiciendo consíderat: & ne ex re quæ ágitur, repentínus finis advérsusque subrípiat, hunc priùs mólliter pósito pede cogitatiónis palpat: pensat ne ab his quæ agenda sunt, formído præpédiat; ne in his quæ differenda sunt, præcipitátio impellat; ne prava per concupiscéntiam aperto bello súperent; ne recta per inánem glóriam insidiando supplántent.

℟. Oculi. 306.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 10.

IN illo témpore ; Convérsus Jesus ad discípulos suos, dixit : Beáti óculi qui vident quæ vos vidétis. Dico enim vobis quòd multi prophétæ & reges voluérunt vidére quæ vos vidétis, & non vidérunt. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Lib. 1. *de Doct. Christ. C.*26.

QUóniam præcepto non opus est ut se quisque & corpus suum díligat ; id est, quóniam id quod sumus, & id quod infra nos est, & ad nos tamen pértinet, inconcussâ natúræ lege dilígimus ; restábat ut & de illo quod supra nos est, & de illo quod juxtà nos est, præcepta sumerémus. Díliges, inquit, Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota ánima tua, & ex tota mente tua ; &, Díliges próximum tuum tanquàm teipsum. In his duóbus præceptis tota lex pendet, & Prophétæ. Finis ítaque præcepti est diléctio ; & ea gémina, id est, Dei & próximi. Quòd si te totum intélligas, id est, ánimum & corpus tuum, & próximum totum, id est, ánimum & corpus ejus, (homo enim ex ánimo constat & córpore,) nullum rerum diligendárum genus in his duóbus præceptis prætermissum est. Cùm enim præcurrat diléctio Dei, ejusque dilectiónis modus præscriptus appáreat, ita ut cétera in illum cónfluant, de dilectióne tua nihil dictū vidétur : sed cum dictum est, Díliges próximum tuum tanquàm teipsum, simul & tuî abs te diléctio non prætermissa est.

℟. Latrónes despoliavérunt hóminem ; &, plagis impósitis, abiérunt semivivo relicto. * Sacerdos, viso illo, prætcrívit ; simíliter & Levíta : Samaritánus autem videns eum, misericórdiâ motus est. ℣. Fácere misericórdiam & judícium magis placet Dómino, quàm víctimæ. * Sacerdos. *Luc.* 10. *Prov.* 21.

Cap. 27. *Lectio viij.*

ILle autem justè & sanctè vivit, qui rerum ínteger æstimátor est : ipse est autem qui ordinátam dilectiónem habet, ne, aut díligat quod non est diligendum, aut non díligat quod est diligendum, aut ámpliùs díligat quod minùs est diligendum, aut æquè díligat quod vel minùs vel ámpliùs diligendum est, aut minùs vel ámpliùs quod æquè diligendum est. Omnis peccátor, in quantum peccátor est, non est diligendus ; & omnis homo, in quantum

est, diligendus est
r Deum; Deus verò
r seipsum. Et si Deus
ıómine ámpliùs dili-
·est, ámpliùs quis-
ːbet Deum dilígere
seipsum. Item ám-
lius homo diligendus
.m corpus nostrum;
:opter Deum ómnia
igenda sunt : & po-
›biscum álius homo
ıérfrui, quod non
corpus; quia corpus
imam vivit quâ frúi-
eo.
.lligávit Samaritánus
a ejus, infundens
& vinum; & * Im-
ı illum in jumentum
duxit in stábulum,
ım ejus egit. ℣. Qui
in Dómino, miséri-
n díligit : misericór-
: véritas præparant
* Impónens. *Luc.* 10.
ι4.
ι8. & 30. *Lectio ix.*
nes autem æquè di-
;endi sunt. Nam
ıullum hóminum ex-
t, qui præcépit ut
num diligámus, ipse
ngélio Dóminus os-
, Namque ille cui
›sa præcepta protú-
atque in eis pen-
›tam legem prophe-
díxerat, cùm in-
áret eum, dicens :
ıis est meus próxi-
hominem quemdam
fuit descendentem ab
lem in Jéricho, in-

cidisse in latrónes, & ab eis gráviter vulnerátum, saucium, & semivívum esse derelictum : cui próximum esse non dócuit, nisi qui erga illum recreandum atque curandum misericors éxtitit, ita ut hoc qui interrogáverat, interrogátus ipse faterétur. Cui Dóminus ait : Vade, & tu fac simíliter; ut vidélicèt eum esse próximum intelligámus, cui vel exhibendum est offícium misericórdiæ, si índiget, vel exhibendum esset, si indigéret. Nullum autem exceptum esse cui misericórdiæ denegétur offícium, quis non vídeat ? quandò usque ad inimícos étiam porrectum est, eódem Dómino dicente : Dilígite inimícos vestros, benefácite iis qui odérunt vos.

℟. Quis horum trium vidétur tibi próximus fuisse illi qui íncidit in latrónes ? Legisperítus dixit : Qui fecit misericórdiam in illum. Ait Jesus : * Vade, & tu fac simíliter. ℣. Indicábo tibi, ò homo, quid Dóminus requírat à te : útiquè fácere judícium, & dilígere misericórdiam. * Vade. Glória. * Vade. *Luc.* 10. *Mich.* 6.

Ad Benedictus.

Ant. 2. Legisperítus tentans Jesum, dixit: Magister, quid faciendo vitam ætérnam possidébo ? At ille di-

múnere venit ut tibi à fidélibus tuis dignè & laudabíliter serviátur : tríbue, quæsumus, nobis, ut ad promissiónes tuas sine offensióne currámus ; Per.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota ánima tua, & ex ómnibus víribus tuis, & ex omni mente tua; & próximum tuum sicut teipsum : hoc fac, & vives. *Luc.* 10.

FERIA SECUNDA.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. Cap. 2.

FIli, accédens ad servitútem Dei, sta in justítia & timóre, & præpara ánimam tuam ad tentatiónem. Déprime cor tuum, & sústine : inclína aurem tuam, & súscipe verba intellectûs ; & ne festínes in témpore obductiónis. Sústine sustentatiónes Dei : conjúngere

℟. Beátus homo

Lectio ij.

REspícite, fílii nes hóminum ; tóte quia nullus in Dómino, & c est. Quis enim pe in mandátis ejus, lictus est ? aut qu cávit eum, & des lum ? Quóniam misericors est Deus mittet in die tribu peccáta ; & prot ómnibus exquiréni in veritáte. Væ dúp de, & lábiis scele mánibus malefacié & peccatóri terran dienti duábus viis. solútis corde, q credunt Deo ; & protegentur ab eo. qui perdidérunt tiam, & qui dereli vias rectas, & div in vias pravas. Et cient, cùm inspic nerit Dóminus ?

timent Dóminum, inquírent quæ beneplácita ſunt ei; & qui díligunt eum, replebúntur lege ipſíus. Qui timent Dóminum, præparábunt corda ſua, & in conſpectu illíus ſanctificábunt ánimas ſuas. Qui tíment Dóminum, cuſtódiunt mandáta illíus; & patiéntiam habébunt uſque ad inſpectiónem illíus, dicentes: Si pœniténtiam non egérimus, incidémus in manus Dómini, & non in manus hóminum. Secundùm enim magnitúdinem ipſíus, ſic & miſericórdia illíus cum ipſo eſt.

℟. Finem loquendi 304.

FERIA TERTIA.

De libro Eccleſiáſtici.

Lectio j. Cap. 3.

QUi honórat patrem ſuum, vitâ vivet longióre; & qui óbedit patri, refrigerábit matrem. Qui timet Dóminum, honórat parentes; & quaſi dóminis ſerviet his qui ſe genuérunt. In ópere & ſermóne, & omni patiéntia honóra patrem tuum, ut ſupervéniat tibi benedíctio ab eo, & benedíctio illíus in novíſſimo máneat. Benedíctio patris firmat domos filiórum; maledíctio autem matris eradícat fundamenta. Ne gloriéris in contumélia patris tui; non enim eſt tibi glória ejus confúſio: glória enim hóminis ex honóre patris ſui; & dédecus fílii pater ſine honóre. Fili, ſúſcipe ſenectam patris tui, & non contriſtes eum in vita illíus; & ſi defécerit ſenſu, véniam da, & ne ſpernas eum in virtúte tua.

℟. Vani ſunt. 305.

Lectio ij.

FIli, in manſuetúdine ópera tua pérfice, & ſuper hóminum glóriam diligéris. Quantò magnus es, humília te in ómnibus, & coram Deo invénies grátiam; quóniam magna poténtia Dei ſolíus, & ab humílibus honorátur. Altióra te ne quæſíeris, & fortióra te ne ſcrutátus fúeris; ſed quæ præcépit tibi Deus, illa cógita ſemper, & in plúribus opéribus ejus ne fúeris curióſus. Non eſt enim tibi neceſſárium ea quæ abſcóndita ſunt vidére óculis tuis. In ſupervácuis rebus noli ſcrutári multiplíciter, & in plúribus opéribus ejus non eris curióſus; plúrima enim ſuper ſenſum hóminum oſtenſa ſunt tibi. Multos quoque ſupplantávit ſuſpício illórum, & in vanitáte detínuit ſenſus illórum.

℟. Dómine. 305.

Lectio iij.

COr durum habébit malè in novíſſimo; & qui amat perículum, in illo

períbit. Cor ingrédiens duas vias, non habébit succéssus; & pravus corde in illis scandalizábitur. Cor nequam gravábitur in dolóribus, & peccátor adjíciet ad peccandum. Synagógæ superbórum non erit sánitas; frutex enim peccáti radicábitur in illis, & non intelligétur. Cor sapientis intellígitur in sapiéntia; & auris bona áudiet cum omni concupiscéntia sapiéntiam. Sapiens cor & intelligíbile abstinébit se à peccátis; & in opéribus justítiæ succéssus habébit. Ignem ardentem extinguit aqua, & eleemósyna resístit peccátis; & Deus prospéctor est ejus qui reddit grátiam: méminit ejus in pósterum, & in témpore casûs sui invéniet firmamentum.

℟. Oculi. 306.

FERIA QUARTA.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. Cap. 4.

AB ínope ne avertas óculos tuos propter iram; & non relinquas quæréntibus tibi retrò maledícere: maledicentis enim tibi in amaritúdine ánimæ, exaudiétur deprecátio illíus; exáudiet autem eum qui fecit illum. Congregatióni páuperum affábilem te fácito; & presbytero humília ánimam tuam, & magnáto humília caput tuum. Declína páuperi sine tristítia aurem tuam, & redde débitum tuum, & respónde illi pacífica in mansuetúdine. Líbera eum qui injúriam pátitur de manu superbi, & non ácidè feras in ánima tua. In judicando esto pupillis misé-ricors ut pater, & pro viro matri illórum; & eris tu velut fílius Altíssimi obédiens, & miserébitur tuî magis quàm mater.

℟. Beátus homo. 303.

Lectio ij.

FIli, consérva tempus, & devíta à malo. Pro ánima tua ne confundáris dícere verum. Est enim confúsio addúcens peccátum, & est confúsio addúcens glóriam & grátiam. Ne accípias fáciem advérsùs fáciem tuam, nec advérsùs ánimam tuam mendácium. Ne reveréaris próximum tuum in casu suo, nec retíneas verbum in témpore salútis. Non abscondas sapiéntiam tuam in decóre suo: in lingua enim sapiéntia dignóscitur; & sensus, & sciéntia, & doctrína in verbo sensáti, & firmamentum in opéribus justítiæ. Non contradícas verbo veritátis ullo modo; & de mendácio ineruditiónis tuæ confúndere.

℟. Vanitátem. 304.

Lectio iij.

NOn confundáris confitéri peccáta tua, & ne subjícias te omni hó-

ni pro peccáto. Noli re-
ere contra fáciem po-
tis, nec conéris contra
m flúvii. Pro justítia
nizáre pro ánima tua,
ſque ad mortem certa
justítia, & Deus ex-
nábit pro te inimícos
s. Noli citátus esse in
ua tua; & inútilis,
emissus in opéribus tuis.
li esse sicut leo in domo
, evertens doméſticos
s, & ópprimens ſub-
os tibi. Non ſit por-
a manus tua ad acci-
ndum, & ad dandum
lecta.
R. Finere loquendi. 304.
RIA QUINTA.
De libro Ecclesiástici.
ectio j. Cap. 5.

NOli atténdere ad poſſeſſiónes iníquas, & ne díxeris: Est mihi ficiens vita; nihil enim derit in témpore vin-
tæ & obductiónis. Ne uáris in fortitúdine tua cupiſcéntiam cordis tui; ne díxeris: Quómodò tui? aut quis me ſubjí-
t propter facta mea? us enim víndicans vin-
ábit. Ne díxeris: Pec-
i, & quid mihi áccidit ste? Altíssimus enim est tiens rédditor. De pro-
iáto peccáto noli esse e metu, neque adjícias ccátum ſuper peccátum. ne dicas: Miserátio Dó-
ini magna est, multitú-
nis peccatórum meórum miserébitur. Misericórdia enim & ira ab illo citò próximant, & in peccatóres réſpicit ira illíus.

R. Vani ſunt. 305.

Lectio ij.

NOn tardes converti ad Dóminum, & ne díf-
feras de die in diem; ſú-
bitò enim véniet ira illíus, & in témpore vindictæ diſ-
perdet te. Noli ánxius esse in divítiis injuſtis; non enim próderunt tibi in die obductiónis & vindictæ. Non véntiles te in omnem ventum, & non eas in omnem viam; ſic enim omnis peccátor probátur in dúplici lingua. Esto firmus in via Dómini, & in veritáte ſensûs tui, & ſciéntia; & proſequátur te verbum pacis & juſtítiæ.

R. Dómine. 305.

Lectio iij.

ESto manſuétus ad audiendum verbum, ut intélligas, & cum ſapiéntia próferas reſponſum verum. Si est tibi intellectus, reſponde próximo: ſin autem, ſit manus tua ſuper os tuum, ne capiáris in verbo indiſciplináto, & confundáris. Honor & glória in ſermóne ſenſáti; lingua verò imprudentis ſubvérſio est ipsíus. Non appelléris ſuſurro, & linguâ tuâ ne capiáris & confundáris. Super furem enim est confúſio & pœniténtia, & denotátio péſſima ſuper

bilinguem : susurratóri autem ódium, & inimicítia, & contumélia. Justífica pusíllum & magnum simíliter.

℟. Oculi. 306.

FERIA SEXTA.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. Cap. 6.

VErbum dulce multíplicat amícos, & mítigat inimícos : & lingua éucharis in bono hómine abundat. Multi pacífici sint tibi, & consiliárius sit tibi unus de mille. Si possídes amícum, in tentatióne posside eum; & ne fácilè credas ei. Est enim amícus secundùm tempus suum, & non permanébit in die tribulatiónis. Et est amícus qui convértitur ad inimicítiam : & est amícus qui ódium & rixam & convícia denudábit. Est autem amícus sócius mensæ, & non permanébit in die necessitátis. Amícus si permánserit fixus, erit tibi quasi coæquális, & in doméstícis tuis fiduciáliter aget.

℟. Beátus homo. 303.

Lectio ij.

AB inimícis tuis separáre, & ab amícis tuis attende. Amícus fidélis, protéctio fortis : qui autem invénit illum, invénit thesaurum. Amíco fidéli nulla est comparátio; & non est digna ponderátio auri & argenti contrà bonitátem fídei illíus. Amícus fidélis, medicamentum vitæ & immortalitátis; & qui métuunt Dóminum, invénient illum. Qui timet Deum, æquè habébit amicítiam bonam; quóniam secundùm illum erit amícus illíus.

℟. Vanitátem. 304.

Lectio iij. Cap. 7.

NOli quærere à Dómino ducátum, neque à rege cáthedram honóris. Non te justífices ante Deum, quóniam ágnitor córdis ipse est : & penès regem noli velle vidéri sápiens. Noli quærere fíeri judex, nisi váleas virtúte irrúmpere iniquitátes; ne fortè extiméscas fáciem potentis, & ponas scandálum in æquitáte tua. Non pecces in multitúdinem civitátis, nec te immittas in pópulum : neque álliges duplícia peccáta; nec enim in uno eris immúnis. Noli esse pusillánimis in ánimo tuo. Exoráre, & fácere eleemósynam ne despícias. Ne dicas : In multitúdine múnerum meórum respíciet Deus; & offerente me Deo altíssimo, múnera mea suscípiet.

℟. Finem loquendi. 304.

SABBATO.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. Cap. 7.

NOn irrídeas hóminem in amaritúdine ánimæ; est enim qui humíliat & exaltat cir-

:or Deus. Noli ará-
cium adversùs fra-
m; neque in amí-
liter fácias. Noli
ıtíri omne mendá-
fiduitas enim illíus
ona. Noli verbó-
. multitúdine pres-
m; & non íteres
in oratióne tua.
ris laborióſa ópe-
ısticatiónem creá-
Altíssimo. Non te
n multitúdine in-
ıtórum. Memento
uiam non tardábit.
iat de Sabbato,
ımentur è II. Noc-
minicæ. IX.]

Lectio ij.

læ das servum in
itáte operantem,
ıercenárium dan-
nam suam. Servus
sit tibi diléctus
ma tua: non de-
lum libertáte, ne-
em derelinquas il-
cora tibi sunt?
llis; & si sunt utí-
sevérent apud te.
sunt? érudi illos,
illos à puerítia il-
íliæ tibi sunt? ser-
ıs illárum, & non
hílarem fáciem
ı illas. Trade fí-
ı grande opus fé-
hómini sensáto da
lúlier si est tibi se-
ánimam tuam,
ijícias illam; &
non credas te. In
de tuo honóra pa-
trem tuum, & gémitûs matris tuæ ne oblivifcáris: memento quóniam nisi per illos natus non fuisses; & retríbue illis, quómodò & illi tibi.

Lectio iij.

IN tota ánima tua time Dóminum; & sacerdótes illíus sanctífica. In omni virtúte tua dílige eum qui te fecit; & ministros ejus ne derelinquas. Honóra Deum ex tota anima tua; & honorífica sacerdótes, & propurga te cum bráchiis. Da illis partem, sicut mandátum est tibi, primitiárum & purgatiónis; & de negligéntia tua purga te cum paucis. Datum brachiórum tuórum, & sacrifícium sanctificatiónis ófferes Dómino, & inítia sanctórum. Et páuperi pórrige manum tuam, ut perficiátur propitiátio & benedíctio tua. Grátia dati in conspectu omnis viventis; & mórtuo non prohíbeas grátiam. Non desis plorántibus in consolatióne, & cum lugéntibus ámbula. Non te pígeat visitáre infirmum; ex his enim in dilectióne firmáberis. In ómnibus opéribus tuis memoráre novíssima tua, & in æternum non peccábis.

Ad Magníficat.

Ant. 6. Sapiéntia, & disciplína, & sciéntia legis apud Deum: diléctio, &

Lectio j. Cap. 8.

NOn júdices contra júdicem; quóniam secundùm quod justum est, júdicat. Cum audáce non eas in via, ne fortè gravet mala sua in te: ipse enim secundùm voluntátem suam vadit, & simul cum stultítia illíus péries. Cum iracundo non fácies rixam, & cum audáce non eas in desertum; quóniam quasi nihil est ante illum sanguis: & ubi non est adjutórium, elídet te. Cum fátuis consílium non hábeas; non enim póterunt dilígere nisi quæ eis placent. Coram extráneo ne fácias consílium; nescis enim quid páriet. Non omni hómini cor tuum manifestes; ne fortè ínferat tibi grátiam falsam, & conviciétur tibi.

℟. Beátus homo. 303.

Lectio ij. Cap. 10.

JUdex sápiens judicábit

net honorem fum
injúriæ próximi ne
neris, & nihil agas
ribus injúriæ.

℟. Vanitátem. 30

Lectio iij.

ODíbilis coram l
& homínibus su
& execrábilis omnis
tas géntium. Regnun
te in gentem tran
propter injustítias, i
rias, & contuméli
diversos dolos. Av
tem nihil est scceléstiu
superbit terra & cin
hil est iníquius quàm
pecúniam. Hic enim
mam suam venálem l
quóniam in vita sua
cit íntima sua. Omn
tentátûs brevis vita
guor prolíxior grav
dicum. Brevem lang
præcídit médicus: sic
hódiè est, & cras mo
Cùm enim moriétur l
hæreditábit serpente
béstias, & vermes. I

Dóminus conventus
m, & destrúxit eos
n finem. Sedes du-
iperbórum destrúxit
& sedére fecit mites
.
inem loquendi. 304.
. *NOCTURNO.*
no sancti Joannis
Chrysóstomi.
20. *in Ep. 2. ad Cor.*
Lectio iv.
E tardes converti ad
Dóminum, & ne
dífferas de die in
nescis enim quid
a sit superventúra
Perículum enim &
est in dilatióne; sa-
ò certa ac secúra, si
it dilátio. Virtútem
cole: sic enim sive
hinc abscédas, tutò
es; sive ad senectú-
rvénias, cum amplis-
pibus excédes; dupli-
e festivitátem per
a vitam habébis, &
ábstinens, & virtú-
nplexans.
ani sunt. 305.
Lectio v.
dicas: Erit tempus
uando converti licé-
rba enim hæc Deum
xásperant. Cur enim,
se tibi ætema sécula
erit, tu in præsenti
æ brevis & momen-
est, laboráre non
d sic ignávus ac dis-
agis, quasi hâc bre-
áliam quamdam in-
? Annon eædem quotídiè comessatiónes? annon eædem mensæ? annon éadem theátra? annon eædem pecúniæ?

℟. Dómine. 305.

Lectio vj.

I Nebriátus es? ventri indulsisti? rapuisti? Siste jam gradum, verte te in diversum: confitére Deo grátiam, quòd non in médiis peccátis te abripúerit: ne quære áliud tibi prorogári tempus, ut malè operéris. Multi áliis fraudem facientes abrepti sunt, & in manifestam damnatiónem abiérunt: time ne idem tibi áccidat. Sed multis, inquis, dedit Deus spátium, ut in última senecta confiterentur. Quid ígitur? Numquid & tibi dabit? Fortasse dabit, inquis. Cur dicis, Fortassè? Cóntigit aliquótiès. Cógita quòd de ánima delíberas; & contrárium étiam pone, ac réputa, & dic: Quid autem, si non det? Quid autem si det, inquis? Dedit quidèm ipse: verúmtamen hoc illo tútius est & utílius.

℟. Oculi. 306.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 17.

I N illo témpore; Dùm iret Jesus in Jerúsalem, transíbat per médiam Samaríam & Galilæam: & cùm ingrederétur quoddam castellum, occurrérunt ei decem viri leprósi. Et réliqua.

P vj

Homília sancti Bernardi Abbátis.

Serm. 27. de Diversf. contra vitium ingratitudinis.

Nonnè decem mundáti sunt? Et novem ubì sunt? Meministis, credo, verba Salvatóris hæc esse, novem illórum ingratitúdinem arguentis. Benè síquidèm orasse, obsecrasse, postulasse leguntur, qui levavérunt vocem, dicentes: Jesu, fili David, miserére nobis. Sed défuit eis quarta, quam adjécit Apóstolus, gratiárum áctio; quóniam non rediérunt, nec egérunt grátias Deo. Multos quoque vidémus usque hódiè satìs importúnè petentes quod sibi deesse cognóverint; sed paucos ádmodùm nóvimus, qui dignas super acceptis benefíciis grátias ágere videantur. Nec reprehensíbile est quod instanter pétimus; sed planè petitióni negat effectum, quòd invenímur ingráti. Et fortè hoc étiam clementiæ esse vidétur, ingrátis negáre quod póstulant; ne contingat nobis, ut tantò grávius de ingratitúdine judicémur, quantò magis accumulátis benefíciis ingráti probábimur extitisse. Ergò misericórdiæ res est in hac parte subtráhere misericórdiam, quemádmodùm iræ & indignatiónis misericórdiam exhibére, eam sanè de qua per Prophétam ipse Pater misericordiárum lóquitur, dicens: Misereámur ímpio, & non discet fácere justítiam.

℞. Cùm ingrederétur Jesus quoddam castellum, occurrérunt ei decem viri leprósi, qui stetérunt à longè, dicentes: * Jesu præceptor, miserére nostrî. ℣. Tu es, Dómine, qui líberas ab omni malo: * Jesu. *Luc. 17. Sap. 16.*

Lectio viij.

Quàm multos enim vidémus & plángimus, fratres, non considerantes quemádmodùm ingratitúdinis vermis interióra corródens, ob hoc tantùm córticem, quem vident, transforáre dissímulet, ne fortè recógitent & erubescant, ipsâque verecúndiâ emendentur! Qui sic interdùm in nonnullis consumpta esse interióra universa præsúmit, ut non vereátur ad ea quoque quæ foris appárent, venenátum prodúcere caput: nisi fortè, quos vidémus manifestè apostatáre à Deo, repentè fieri péssimos arbitrámur, & non magis paulátim defecisse, cùm comédérint alièni robur eórum, & nesciérunt. Vides ergò non ómnibus prodesse, quòd à lepra sæculáris conversatiónis, cujus peccáta manifesta sunt, a-

ntur; sed nonnul-
in occulto ingra-
ulcus oríri, quod
ericulósius sit quan-
ius. Et benè Salvá-
in Evangélio no-
s ubì sunt quærit,
n longè à peccató-
lus. Sic enim &
hóminem post
m ubì sit intérro-
in judício nescíre
fitébitur operários
tis, cùm legámus
no: Quóniam no-
ninus viam justó-
iter impiórum pe-

leprósos ut vidit
dixit: * Ite, osténi-
sacerdótibus. ℣.
tes pópulum docé-
id sit inter sanctum
tum, & inter mun-
immundum osten-
* Ite. Luc. 17.
14.

Lectio ix.

autem Samaritá-
ille, qui cognóvit
habére quod non
et: & idcircò ser-
pósitum, & cum
m actióne ad Dó-
est reversus. Felix,
síngula dona grátiæ
eum, in quo est
lo ómnium gra-
cui dùm nos pro
non ingrátos exhi-
locum in nobis fá-
rátiæ, ut majóra
ccípere mereámur.
ò enim sola nos à

profectu conversatiónis ímpedit ingratitúdo nostra, dùm quodam modo amissum réputans dator quod ingrátus accépit, cavet sibi de cétero ne tantò plura amítteret, quantò plura conferret ingráto. Felix proindè, qui se alienígenam réputans, étiam pro mínimis quibusque benefíciis non mínimas refert grates, gratúitum esse non dúbitans neque dissímulans, quod alieno impénditur & ignóto. Nos autem míseri & miserábiles, cùm in inítio, dum adhuc aliénos nos æstimámus, timoráti satìs, satìs devóti & húmiles inveniámur, tàm fácilè póstmodùm oblivíscimur quàm gratúitum sit quidquid accépimus: & præsumentes non benè quasi de familiaritáte Dei, nequáquàm advértimus quod mereámur audíre: Quóniam inimíci Dómini doméstici ejus.

℟. Dùm irent leprósi, mundáti sunt. * Unus autem regressus est cum magna voce magníficans Deum, & † Cécidit in fáciem ante pedes Jesu, grátias agens; & hic erat Samaritánus. ℣. Oblíti sunt benefactórum Dei, & mirabílium ejus. * Unus. Glória. † Cécidit. *Luc.* 17. *Ps.* 77.

Ad Benedictus.

Ant. 1. g. Dixit Jesus: Nonnè decem mundáti

spei & caritátis augmentum: & ut mereámur ássequi quod promittis, fac nos amáre quod præcipis; Per Dóminum.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Ait Samaritáno Jesus: Surge, vade; quia fides tua te salvum fecit. *Luc.* 17.

FERIA SECUNDA.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. Cap. 11.

IN vestítu ne gloriéris unquàm, nec in die honóris tui extolláris; quóniam mirabília ópera Altíssimi solíus, & gloriósa, & abscónsa, & invísa ópera illíus. Multi tyranni sedérunt in throno, & insuspicábilis portávit diadéma. Multi potentes oppressi sunt válidè, & glorióst tráditi sunt in manus alterórum. Priusquàm intérroges, ne vitúperes quemquam; & cùm interrogáveris, córripe justè. Prius

superbo, induet biam. Pondus super let, qui honestióri s múnicat: & ditióri sócius fúeris. Quid municábit cácabus lam? quandò enim líserint, confringét ves injustè egit, & met; pauper auten tacébit. Si largítus assúmet te; & si non ris, derelinquet te. bes, convívet tecu evacuábit te; & ip dolébit super te. Si sárius illi fúeris, su tábit te; & subríder dabit, narrans tibi & dicet: Quid o tibi?

℟. Vanitatem. 30

Lectio iij.

ADvocátus à pote discéde; ex ho magìs te advocábi ímprobus sis, ne in ris; & ne longè sis ne eas in obliviónei

parcet de malítia, & de vínculis. Cave tibi, & attende diligenter audítui tuo; quòniam cum subversióne tua ámbulas. Audiens verò illa quasi in somnis vide, & vigilábis. Omni vitâ tuâ dílige Deum, & invoca illum in salúte tua. Omne ánimal díligit símile sibi; sic & omnis homo próximum sibi.

℟. Finem loquendi. 304.

FERIA TERTIA.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. Cap. 13.

VEnátio leónis, ónager in erémo; sic & páscua dívitum sunt páuperes: & sicut abominátio est superbo humílitas, sic & execrátio dívitis pauper. Dives commótus confirmátur ab amícis suis; húmilis autem, cùm cecíderit, expellétur & à notis. Díviti decepto multi recuperatóres: locútus est superba, & justificavérunt illum. Húmilis deceptus est, insuper & argúitur: locútus est sensátè, & non est datus ei locus. Dives locútus est, & omnes tacuérunt, & verbum illíus usque ad nubes perdúcent. Pauper locútus est, & dicunt: Quis est hic? & si offénderit, subvertent illum. Bona est substántia, cui non est peccátum in consciéntia; & nequíssima paupertas in ore ímpii.

℟. Vani sunt. 305.

Lectio ij. Cap. 14.

BEátus vir qui non est lapsus verbo ex ore suo, & non est stimulátus in tristítia delicti. Felix qui non hábuit ánimi sui tristítiam, & non éxcidit à spe sua. Viro cúpido & tenáci sine ratióne est substántia; & hómini livido ad quid aurum? Qui acervat ex ánimo suo injustè, áliis cóngregat, & in bonis illíus álius luxuriábitur. Qui sibi nequam est, cui álii bonus erit? & non jucundábitur in bonis suis. Qui sibi ínvidet, nihil est illo néquius, & hæc reddítio est malítiæ illíus: & si benè fécerit, ignoranter & non volens facit; & in novíssimo manifestat malítiam suam.

℟. Dómine. 305.

Lectio iij.

INsatiábilis óculus cupidi in parte iniquitátis; non satiábitur, donec consúmat arefáciens ánimam suam. Oculus malus ad mala, & non satiábitur pane; sed índigens & in tristítia erit super mensam suam. Fili, si habes, bénefac tecum, & Deo dignas oblatiónes offer. Memor esto quóniam mors non tardat, & testamentum inferórum quia demonstrátum est tibi; testamentum enim hujus mundi, Morte moriétur. Ante mortem bénefac amíco

tuo, & secundùm vires tuas expórrigens da páuperi. Non defraudéris à die bono, & partícula boni doni non te prætéreat. Nonnè áliis relinques dolóres, & labóres tuos in divisióne sortis? Da & áccipe, & justífica ánimam tuam. Ante óbitum tuum operáre justítiam; quóniam non est apud ínferos inveníre cibū.

℟. Oculi. 306.

FERIA QUARTA.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. Cap. 20. & 21.

XEnia & dona excœcant óculos júdicum, & quasi mutus in ore avertit correptiónes eórum. Sapiéntia abscónsa, & thesáurus invísus; quæ utílitas in utrísque? Mélior est qui celat insipiéntiam suam, quàm homo qui abscondit sapiéntiam suam. Fili, peccásti? non adjícias íterùm; sed & de prístinis deprecáre, ut tibi dimittántur. Quasi à fácie cólubri fuge peccáta: & si accésseris ad illa, suscípient te. Dentes leónis, dentes ejus, interficientes ánimas hóminum. Quasi rhomphæa bis acúta omnis iníquitas; plagæ illíus non est sánitas. Objurgátio & injúriæ annullábunt substántiam: & domus quæ nimis lócuples est, annullábitur supérbiâ, sic substántia superbi eradicábitur.

℟. Beátus homo. 303.

Lectio ij. Cap. 25.

IN tribus plácitum est spirítui meo, quæ sunt probáta coram Deo & homínibus; concórdia fratrum, & amor proximórum, & vir & múlier benè sibi consentientes. Tres spécies odívit ánima mea, & ággravor valdè ánimæ illórum; páuperem supérbum, dívitem mendácem, senem fátuum & insensátum. Quæ in juventúte tua non congregásti, quómodò in senectúte tua invénies? Quam speciósum canitiéi judícium, & presbyteris cognóscere consílium! Quàm speciósa veteránis sapiéntia, & gloriósus intelléctus & consílium! Coróna senum, multa perítia; & glória illórum, timor Dei.

℟. Vanitátem. 304.

Lectio iij. Cap. 28.

QUi vindicári vult, à Dómino invéniet vindíctam; & peccáta illíus servans servábit. Relinque próximo tuo nocenti te; & tunc deprecanti tibi peccáta solventur. Homo hómini reservat iram, & à Deo quærit medélam? In hóminem símilem sibi non habet misericórdiam, & de peccátis suis deprecátur? Ipse, cùm caro sit, reser-

ı ; & propitiatió-
tit à Deo ? quis
: pro delictis illíus ?
:o novissimórum ,
: inimicári : tabi-
m & mors ímmi-
mandátis ejus. Me-
timórem Dei , &
:áris próximo. Me-
testamentum Al-
& déspice igno-
próximi. Abstine
& mínues peccáta.
ıem loquendi. 304.
.A QUINTA.
ıro Ecclesiástici.
. Cap. 31.
ige quæ sunt pró-
tui ex teipso: útere
. homo frugi his
: apponuntur ; ne
ndúcas multùm ,
ɔeáris. Cessa prior
sciplínæ ; & noli
sse , ne fortè of-
Et si in médio mul-
:disti , prior illis
:das manum tuam ,
ɔr poscas bíbere.
ıfficiens est hómi-
o vinum exíguum!
miendo non labo-
illo , & non sén-
rem. Vigília , chó-
ortúra viro infru-
ɔmnus sanitátis in
parco ; dórmiet
ane , & ánima il-
ı ipso delectábitur.
ını sunt. 305.
Lectio ij.
me , fili , & ne
nas me ; & in no-
ıvénies verba mea.

In ómnibus opéribus tuis esto velox , & omnis infírmitas non occurret tibi. Spléndidum in pánibus benedícent lábia multórum , & testimónium veritátis illíus fidéle. Nequíssimo in pane murmurábit cívitas , & testimónium nequítiæ illíus verum est. Diligentes in vino noli provocáre ; multos enim exterminávit vinum. Ignis probat ferrum durum ; sic vinum corda superbórum árguet in ebrietáte potátum. Æqua vita homínibus , vinum in sobrietáte : si bibas illud moderátè , eris sóbrius. Quæ vita est ei qui minúitur vino ? quid defraudat vitam ? Mors.

℟. Dómine. 305.

Lectio iij.

VInum in jucunditátem creátum est , & non in ebrietátem , ab inítio. Exultátio ánimæ & cordis , vinum moderátè potátum. Sánitas est ánimæ & córpori sóbrius potus. Vinum multum potátum , irritatiónem , & iram , & ruínas multas facit. Amaritúdo ánimæ vinum multum potátum. Ebrietátis animósitas , imprudentis offénsio , minórans virtútem , & fáciens vúlnera. In convívio vini non árguas próximum , & non despícias eum in jucunditáte illíus : verba impropérii non dicas illi , & non

Adolescens, lóquere in tua causa vix. Si bis interrogátus fúeris, hábeat caput responsum tuum. In multis esto quasi ínscius, & audi tacens simul, & quærens. In médio magnatórum non præsúmas; & ubi sunt senes, non multùm loquáris. Ante grándinem præibit coruscátio, & ante verecúndiam præibit grátia; & pro reveréntia accédet tibi bona grátia. Et horâ surgendi non te trices: præcurre autem prior in domum tuam, & illic avocáre, & illic lude, & age conceptiónes tuas, & non in delíctis & verbo superbo. Et super his ómnibus benedícito Dóminum qui fecit te, & inebriantem te ab ómnibus bonis suis.

℟. Beátus homo. 303.

Lectio ij. Cap. 32. & 33.

FIli, sine consílio nihil

sed in tentatióne De
lum conservábit, &
rábit à malis. Sápien
odit mandáta & just
& non illidétur qu
procella navis. Hom
sátus credit legi De
lex illi fidélis.

℟. Vanitátem. 30

Lectio iij. Cap

QUi offert sacri
ex substántia
rum, quasi qui v
fílium in conspectu
sui. Panis egentium
páuperum est: qui d
dat illum, homo s
nis est. Qui aufert
dóre panem, quasi
cídit próximum suun
effundit sánguinem,
fraudem facit merce
fratres sunt. Unus
cans, & unus désti
quid prodest illis
bor? Unus orans,
maledícens; cujus
exáudiet Deus? Qu

em loquendi. 304.
B B A T O.
ro Ecclesiástici.
. Cap. 37.
a viro sancto assí-
ius esto, quem-
mque cognóveris
tem timórem Dei,
ma est secundùm
tuam; & qui,
ibáveris in téne-
idolébit tibi. Cor
silii státue tecum:
iim tibi áliud plu-
Anima viri sancti
aliquandò vera,
item circumspec-
dentes in excelso
andum. Et in his
deprecáre Altíssi-
t dírigat in veri-
i tuam. Ante óm-
a verbum verax
te, & ante om-
im consílium stá-
bum nequam im-
tor, ex quo par-
or oriuntur, bo-
malum, vita &
: dominátrix illó-
ssídua lingua. Est
s multórum eru-
ánimæ suæ inúti-
ir perítus multos
& ánimæ suæ suá-
Qui sophísticè ló-
odíbilis est; in
lefraudábitur.
e Sabbato, ℟℟℟.
è II. Nocturno
: IX.]
j. Cap. 41.
:, quàm amára est
ória tua hómini

pacem habenti in substántiis suis; viro quiéto, & cujus viæ directæ sunt in ómnibus, & adhuc valenti accípere cibum! O mors, bonum est judícium tuum hómini indigenti, & qui minorátur víribus, defecto ætáte, & cui de ómnibus cura est, & incredíbili, qui perdit patiéntiam. Noli metúere judícium mortis. Memento quæ ante te fuérunt, & quæ superventúra sunt tibi; hoc judícium à Dómino omni carni. Et quid supervéniet tibi in beneplácito Altíssimi? sive decem, sive centum, sive mille anni: non est enim in inferno accusátio vitæ.

Lectio iij.

VÆ vobis, viri ímpii, qui dereliquístis legem Dómini Altíssimi. Et si nati fuéritis in maledictióne nascémini; & si mórtui fuéritis, in maledictióne erit pars vestra. Omnia quæ de terra sunt, in terram convertentur; sic ímpii à maledicto in perditiónem. Luctus hóminum in córpore ipsórum; nomen autem impiórum delébitur. Curam habe de bono nómine; hoc enim magis permanébit tibi, quàm mille thesauri pretiósi, & magni. Bonæ vitæ númerus diérum: bonum autem nomen permanébit in ævum. Disciplínam in pace conserváte, fílii.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. Numquid considerasti servum meum Job, quòd non sit ei símilis in terra, vir simplex & rectus, ac timens Deum, & recédens à malo, & adhuc rétinens innocéntiam? *Job* 2.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA XIV. post Pentecosten.

IN I. NOCTURNO.

Incipit liber Job.

Lectio j. Cap. 1.

VIr erat in terra Hus, nómine Job: & erat vir ille simplex & rectus, ac timens Deum, & recédens à malo: natíque sunt ei septem fílii & tres fíliæ. Et fuit posséssio ejus septem míllia óvium, & tria míllia camelórum, quingenta quoque juga boum, & quingentæ ásinæ, ac família multa nimis; eratque vir ille magnus inter omnes Orientáles. Et ibant fílii ejus, & faciébant convívium per domos; unusquisque in die suo. Et mittentes vocábant tres sorores suas, ut coméderent & bíberent cum eis. Cùmque in orbem transissent dies convívii, mittébat ad eos Job, & sanctificábat illos; consurgensque dilúculò, offerébat holocausta pro síngulis. Dicébat enim: Ne fortè peccáverint fílii mei, & benedíxerint Deo in córdibus suis. Sic faciébat Job cunctis diébus.

℟. Dóminus dedit, Dóminus ábstulit: sicut Dómino plácuit, ita factum est: sit nomen Dómini benedictum. * Si bona suscépimus de manu Dei, mala quarè non suscipiámus? ℣. Quem díligit Dóminus, castígat; flagellat autem omnem fílium quem récipit. * Si bona. *Job*, 1. & 2. *Hebr.* 12.

Lectio ij.

QUâdam autem die, cùm venissent fílii Dei ut assísterent coram Dómino, áffuit inter eos étiam Satan. Cui dixit Dóminus: Undè venis? Qui respondens, ait: Circuívi terram, & perambulávi eam. Dixítque Dóminus ad eum: Numquid considerasti servum meum Job, quòd non sit ei símilis in terra, homo simplex & rectus, ac timens Deum, & recédens à malo? Cui respondens Satan, ait: Numquid Job frustrà timet Deum? Nonnè tu vallasti eum, ac domum ejus, universamque substántiam per circúitum; opéribus mánuum ejus benedixisti, & posséssio ejus crevit in terra? Sed extende páululùm manum tuam, & tange cuncta quæ póssidet, nisi in fáciem benedíxerit tibi. Dixit ergò Dóminus ad

ricors : si multùm
it, abundanter trí-
i exíguum tibi füe-
n exíguum libenter
i stude : quóniam
na ab omni peccá-
iorte líberat. ℣. Si
prompta est, se-
id quod habet, ac-
, non secundùm id
n habet. * Si exí-
Tob. 4. 2. Cor. 8.
Lectio iij.
autem quâdam die
& fíliæ ejus comé-
& bíberent vinum
o fratris sui primo-
núntius venit ad
qui díceret : Boves
:, & ásinæ pasce-
juxtà eos, & irrué-
abæi, tulerúntque
, & púeros percus-
gládio ; & evási
lus ut nuntiárem
Cùmque adhuc ille
itur, venit alter,
t : Ignis Dei cécidit
, & tactas oves nue-

tris sui primogéniti, re-
pentè ventus véhemens ír-
ruit à regióne deserti, &
concussit quátuor ángulos
domûs, quæ córruens op-
pressit líberos tuos, &
mórtui sunt ; & effúgi ego
solus ut nuntiárem tibi.

℟. Noli timére, fili mi : páuperem quidèm vitam gérimus ; sed * Multa bona habébimus, si timuérimus Deum, & recessérimus ab omni peccáto, & fecérimus benè. ℣. Nonnè Deus elégit páuperes in hoc mundo, dívites in fide, & hærédes regni quod repromísit diligéntibus se. * Multa. Glória. * Multa. *Tob.* 4. *Jac.* 2.

IN II. NOCTURNO.

Ex libris Morálium sancti Gregórii Papæ.

Lib. 2. *Cap.* 18.

Lectio iv.

DOminus dedit, Dóminus ábstulit ; sicut Dómino plá-

Dóminus dedit, Dóminus ábstulit. Fortassè enim fúerat dolendum, si quod Cónditor déderat, hostis abstulisset: at postquàm non ábstulit nisi ipse qui dedit, sua recépit, non nostra ábstulit. Si enim ab illo accípimus quibus in hac vita útimur, cur doleámus quòd ipso judicante exígimur, quo largiente fenerámur? Nec aliquandò injustus est créditor, qui dum præfíxo reddendi témpore non constríngitur, quandò vult, éxigit quod fenerátur. Ubi & benè subjúngitur: Sicut Dómino plácuit, ita factum est. Cùm enim in hac vita ea quæ nólumus pátimur, necesse est ut ad eum qui injustum velle nil potest, stúdia nostræ voluntátis inclinémus.

℟. Quia pátiens Dóminus est, in hoc ipso pœniteámus, & indulgéntiam ejus fusis lácrymis postulémus. * Nos álterum Deum nescímus præter ipsum: expectémus húmiles consolatiónem ejus. ℣. Humiliámini sub potenti manu Dei, ut vos exaltet in témpore visitatiónis. * Nos. *Judith*, 8. 1. *Petr.* 5.

Lectio v.

MAgna quippè est consolátio in eo quod dísplicet, quòd illo ordinante erga nos ágitur, cui non nisi justum placet. Si ígitur justa placére Dómino scimus, pati autem nulla, nisi quæ Dómino placúerint, póssumus, justa sunt cuncta quæ pátimur; & valdè injustum est, si de justa passióne murmurámus. Sed quia orátor fortis quómodò assertiónem partis suæ contrà adversárium allegávit, audívimus; nunc quómodò in orationis suæ término júdicem benedicendo laudet, audiámus. Séquitur: Sit nomen Dómini benedictum. Ecce omne quod rectum sensit, Dómini benedictióne conclúsit; ut hinc adversárius inspíciat, & ad pœnam suam victus erubescat: quia ipse Dómino cóntumax, étiam in beatitúdine cónditus éxtitit, cui homo hymnum glóriæ étiam percussus dicit.

℟. Non in multitúdine est virtus tua, Dómine, nec superbi ab inítio placuérunt tibi; sed * Humílium & mansuetórum semper tibi plácuit deprecátio. ℣. Omnis qui se exaltat, humiliábitur; & qui se humíliat, exaltábitur. * Humílium. *Judith*, 9. *Luc.* 18.

Lectio vj.

INtuendum verò est quia hostis noster tot nos jáculis pércutit, quot tentatiónibus afflígit. Quotí-

ue in ácie stamus,
tentatiónum ejus
›imus. Sed & nos
llum jácula mítti-
confossi tribula-
humilia respondé-
eátus ígitur Job
damno rerum,
morte filiórum,
ı dolóris vertit in
Conditóris, di-
Dóminus dedit,
; ábstulit; sicut
plácuit, ita fac-
: sit nomen Dó-
ıedictum; super-
›stem humilitáte
crudélem patién-
it.
mine, Rex omní-
in ditióne tua
ınt pósita, & *
qui possit tuæ re-
›luntáti, si decré-
ráre Israël: † Et
Dómine Rex, mi-
›ópuli tui. ℣. Si
› nobis, quis con-
? * Non est. Gló-
: nunc. *Esther*, 13.

NOCTURNO.
sancti Evangélii
dùm Mathæum.
vij. Cap. 6.
› témpore; Dixit
discípulis suis:
›otest duóbus dó-
ervíre. Aut enim
›dio habébit, &
díliget; aut unum
it, & álterum con-
Non potestis Deo
x mammónæ. Et

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Lib. 2. de Serm. Domini in Monte, Cap. 14.

NEmo potest duóbus dóminis servíre. Ad hanc ipsam intentiónem referendum est quod consequenter expónit, dicens: Aut enim unum ódio habébit, & álterum díliget; aut álterum patiétur, & álterum contemnet. Quæ verba diligenter consideranda sunt; nam qui sint duo dómini, deinceps ostendit, cùm dicit: Non potestis Deo servíre & mammónæ. Mammóna apud Hebræos divítiæ appellári dicuntur. Cóngruit & Púnicum nomen; nam lucrum Púnicè mammon dícitur.

℟. Ne sollíciti sitis ánimæ vestræ quid manducétis, neque córpori vestro quid induámini? * Nonnè ánima plùs est quàm esca, & corpus plùs quàm vestimentum? ℣. Quadraginta annis in deserto nihil pátribus défuit; vestimenta eórum non inveteravérunt. * Nonnè. *Matth.* 6. 2. *Esdr.* 9.

Lectio viij. Cap. 16

NOlíte ergò sollíciti esse, dicentes: Quid edémus, aut quid bibémus, aut quid vestiémur? Hìc manifestíssimè ostendit non hæc esse appetenda tanquàm tália bona

rávit, cùm ait: Quærite primùm regnum Dei & justítiam ejus, & hæc ómnia apponentur vobis. Regnum ergò & justítia Dei bonum nostrum est: & hoc appetendum, & ibi finis constituendus, propter quod ómnia faciámus quæcumque fácimus.

℟. Respícite volatília cœli: non serunt, neque metunt, neque cóngregant in hórrea; & Pater vester cœlestis pascit illa. * Nonnè vos magìs pluris estis illis? ℣. Dat jumentis escam ipsórum, & pullis corvórum invocántibus eum. * Nonnè. *Matth.* 6. *Ps.* 146.

Lectio ix.

SEd quia in hac vita militámus, ut ad illud regnum perveníre possímus, quæ vita sine his necessáriis agi non potest: Apponentur vobis hæc,

nam si proptéreà lizámus ut mandu vilius habémus lium quàm cibum jam bonum nost manducando, nec autem in evangeli

℟. Nolíte sollíci dicentes: Quid m bimus, aut quo mur? * Hæc ómni inquírunt: † Sci vester quia his i ℣. Peccatóri ded curam supérfluam dat & cóngreget; vánitas est, & cal citúdo. * Hæc. Gl tri. † Scit. *Matth.* 6 2.

Ad Benedict

Ant. 3. *a.* Nem duóbus dóminis s non potestis Deo se mammónæ. *Matth.*

Oratio.

CUstódi, Dómin sumus, Ecclésia

gnum Dei & justí-
s, & hæc ómnia
tur vobis. *Matth. 6.*
A SECUNDA.
e libro Job.
j. Cap. 1. & 2.
éxit Job, & scidit
timenta sua; &
so cápite córruens
m, adorávit, &
Nudus egressus sum
matris meæ, &
vertar illuc: Dó-
dedit, Dóminus
; sicut Dómino plá-
a factum est: sit
Dómini benedic-
ómnibus his non
Job lábiis suis,
ultum quid contrà
ocútus est. Factum
n cùm quâdam die
t filii Dei, & sta-
am Dómino, venis-
que Satan inter eos
in conspectu ejus,
et Dóminus ad Sa-
Indè venis? Qui
ens, ait: Circuívi
, & perambulávi

óminus. 356.
Lectio ij.
dixit Dóminus ad
an: Numquid con-
servum meum Job,
n sit ei símilis in
vir simplex & rec-
: timens Deum,
dens à malo, &
rétinens innocén-
Tu autem commo-
advérsùs eum, ut
m eum frustrà. Cui
s *Mstva.*

respondens Satan, ait: Pellem pro pelle, & cuncta quæ habet homo, dabit pro ánima sua; alióquin mitte manum tuam, & tange os ejus & carnem; & tunc vidébis quòd in fáciem benedícat tibi. Dixit ergò Dóminus ad Satan: Ecce in manu tua est; verùmtamen ánimam illíus serva. Egressus ígitur Satan à fácie Dómini, percussit Job úlcere péssimo, à planta pedis usque ad vérticem ejus: qui testâ sániem radébat, sedens in sterquilínio. Dixit autem illi uxor sua: Adhuc tu pérmanes in simplicitáte tua? bénedic Deo, & mórere. Qui ait ad illam: Quasi una de stultis muliéribus locúta es: si bona suscépimus de manu Dei, mala quarè non suscipiámus? in ómnibus his non peccávit Job lábiis suis.

℟. Quómodò. 357.

Lectio iij.

IGitur audientes tres amíci Job omne malum quod accidisset ei, venérunt sínguli de loco suo, Elíphaz Themanítes, & Baldad Suhítes, & Sophar Naamathítes. Condíxerant enim ut páriter venientes visitárent eum, & consolarentur. Cùmque elevassent procul óculos suos, non cognovérunt eum: & exclamantes ploravérunt; scissísque véstibus,

ſparſérunt púlverem ſuper caput ſuum in cœlum. Et ſedérunt cum eo in terra ſeptem diébus & ſeptem nóctibus, & nemo loquebátur ei verbum; vidébant enim dolórem eſſe vehementem.

℟. Noli timére. 357.

FERIA TERTIA.

De libro Job.

Lectio j. Cap. 3.

POſt hæc apéruit Job os ſuum, & maledíxit diéi ſuo, & locútus eſt: Péreat dies in qua natus ſum; & nox in qua dictum eſt: Conceptus eſt homo. Dies ille vertátur in ténebras; non requírat eum Deus déſuper, & non illuſtrétur lúmine. Obſcúrent eum ténebræ, & umbra mortis; óccupet eum calígo, & involvátur amaritúdine. Noctem illam tenebróſus turbo poſsídeat, non computétur in diébus anni, nec numerétur in ménſibus. Sit nox illa ſolitária, nec laude digna: maledícant ei qui maledícunt diéi, qui paráti ſunt ſuſcitáre Leviáthan. Obtenebrentur ſtellæ calígine ejus: expectet lucem, & non vídeat, nec ortum ſurgentis auróræ; quia non conclúſit óſtia ventris qui portávit me, nec ábſtulit mala ab óculis meis.

℟. Quia pátiens 358.

Lectio ij. Cap. 4.

REſpondens autem Eliphaz Themanítes, dixit: Si cœpérimus loqui tibi, fórſitan moleſtè accípies; ſed conceptum ſermónem tenére quis póterit? Ecce docuiſti multos, & manus laſſas roboraſti; vacillantes confirmavérunt ſermónes tui, & génua treméntia confortaſti: nunc autem venit ſuper te plaga, & defeciſti; tétigit te, & conturbátus es. Ubi eſt timor tuus, fortitúdo tua, patiéntia tua, & perféctio viárum tuárum? Recordáre, óbſecro te, quis unquàm ínnocens périit? aut quandò recti deléti ſunt? Quin pótiùs vidi eos qui operantur iniquitátem, & ſéminant dolóres, & metunt eos, flante Deo, periiſſe, & ſpíritu iræ ejus eſſe conſumptos.

℟. Non in multitúdine 358.

Lectio iij. Cap. 6.

REſpondens autem Job dixit: Utinam appenderentur peccáta mea quibus iram mérui, & calámitas quam pátior, in ſtatéra! quaſi aréna mari hæc grávior apparéret undè & verba mea dolóre ſunt plena; quia ſagittæ Dómini in me ſunt, quarum indignátio ébibit ſpíritum meum, & terróres Dómini mílitant contra me. Numquid rúgiet óna-

habúerit herbam? et bos, cùm ante plenum stéterit? rit cómedi insul- iod non est sale 1? aut potest áli- táre, quod gustá- rt mortem? Quæ ébat tángere áni- , nunc præ angúst- iei sunt. Quis det t petítio mea; expecto, tríbuat is? & qui cœpit, cónterat; solvat iuam, & succídat hæc mihi sit con- ut afflígens me on parcat, nec :am sermónibus

mine, Rex. 359.

A QUARTA.

e libro Job.

j. Cap. 8.

pondens Baldad hítes, dixit: Us- iequò loquéris tá- :itus múltiplex ser- ris tui? Numquid plantat judícium? ıípotens subvertit tum est? Etiamsi eccavérunt ei, & os in manu iniqui- ; tu tamen si di- consurréxeris ad & Omnipotentem precátus; si mun- rectus incésseris, vigilábit ad te, & reddet habitácu- stiæ tuæ; in tan- si prióra tua fúe- rint parva, & novíssima tua multiplicentur nimìs.

℟. Dóminus. 356.

Lectio ij. Cap. 9.

ET respondens Job, ait: Verè scio quòd ita sit, & quòd non justificétur homo compósitus Deo. Si volúerit conténdere cum eo, non póterit ei respondére unum pro mille. Sápiens corde est, & fortis róbore: quis réstitit ei, & pacem hábuit? Qui tránstulit montes, & nesciérunt hi quos subvertit in furóre suo. Qui cómmovet terram de loco suo, & columnæ ejus concutiuntur. Qui præcipit soli, & non óritur; & stellas claudit quasi sub signáculo. Qui extendit cœlos solus, & gráditur super fluctus maris. Qui facit Arctúrum, & Orióna, & Hyadas, & interióra Austri. Qui facit magna, & incomprehensibília & mirabília, quorum non est númerus.

℟. Quómodò. 357.

Lectio iij.

SI vénerit ad me, non vidébo eum; si abíerit, non intélligam. Si repentè intérroget, quis respondébit ei? vel quis dícere potest: Cur ita facis? Deus, cujus iræ nemo resístere potest, & sub quo curvantur qui portant orbem. Quantus ergò sum ego, ut respóndeam ei, & loquar verbis meis cum eo? Qui

..abúero quídpiam
..non respondébo,
..n júdicem deprecá-
..t cùm invocántem
..rit me, non credo
..ıdíerit vocem meam.
..bine enim cónteret
& multiplicábit vúl-
..nea étiam sine causa.
..concédit requiéscere
..um meum, & implet
..maritudínibus. Si for-
..lo quæritur, robustíssi-
..s est; si æquitas judícii,
..no audet pro me testi-
..nium dícere. Si justifi-
..re me volúero, os meum
..ndemnábit me: si inno-
..entem osténdero, pravum
..ne comprobábit.
℟. Noli timére. 357.

FERIA QUINTA.

De libro Job.

Lectio j. Cap. 11.

RESpondens autem Sophar Naamathítes, dixit: Numquid qui multa lóquitur, non & áudiet? aut vir verbósus justificábitur? Tibi soli tacébunt hómines? & cùm céteros irríseris, à nullo confutáberis? Dixisti enim: Purus est sermo meus, & mundus sum in conspectu tuo. Atque útinàm Deus loquerétur tecum, & aperíret lábia sua tibi, ut osténderet tibi secréta sapiéntiæ, & quòd múltiplex esset lex ejus; & intellígeres quòd multò minóra exigáris ab eo, quàm meretur iniquitas tua.

℟. Quia pátiens. 358.

Lectio ij. Cap. 12.

REspondens autem Job, dixit: Ergò vos estis soli hómines, & vobíscum moriétur sapiéntia? Et mihi est cor sicut & vobis, nec inférior vestrî sum: quis enim hæc quæ nostis ignórat? Qui deridétur ab amíco suo sicut ego, invocábit Deum, & exáudiet eum: deridétur enim justi simplícitas. Lampas contempta apud cogitatiónes dívitum, paráta ad tempus statútum. Abundant tabernácula prædónum, & audacter próvocant Deum, cùm ipse déderit ómnia in manus eórum. Nimírùm intérroga juménta, & docébunt te; & volatília cœli, & indicábunt tibi. Lóquere terræ, & respondébit tibi; & narrábunt pisces maris. Quis ignórat quòd ómnia hæc manus Dómini fécerit? In cujus manu ánima omnis vivéntis, & spíritus univérsæ carnis hóminis.

℟. Non in multitúdine 358.

Lectio iij. Cap. 13.

AUdíte ergò correptiónem meam, & judícium labiórum meórum atténdite. Numquid D... índiget vestro mendácio, ut pro illo loquámini... los? Numquid fáciem... accípitis, & pro Deo... [illegible]

celáre nihil potest?
:ipiétur ut homo
rauduléntiis? Ipse
;uet, quóniam in
ito fáciem ejus ac-
Statìm ut se com-
, turbábit vos; &
us írruet super vos.
a vestra compará-
ıeri, & redigentur
n cervíces vestræ.
paulísper, ut lo-
uodcumque mihi
ıggésserit. Quarè
:arnes meas dénti-
:, & ánimam meam
n mánibus meis?
occíderit me, in
:ábo: verúmtamen
ıs in conspectu ejus
Et ipse erit salvá-
s: non enim véniet
›ectu ejus omnis hy-

ómine, Rex. 359.
IA SEXTA.
le libro Job.
ı j. Cap. 32.
Miſérunt tres viri
sti respondére Job,
:ò quòd justus sibi
r. Et irátus, in-
sque est Elíu fílius
:l Buzítes, de cog-
Ram: irátus est
ıdversùm Job, eò
stum se esse díceret
Deo. Porrò adver-
ícos ejus indignátus
quòd non inveníſ-
ɔonsiónem rationá-
sed tantúmmodò
nassent Job. Igitur
›ectávit Job loquen-
tem, eò quòd senióres es-
sent qui loquebantur. Cùm
autem vidisset quòd tres
respondére non pòtuissent,
irátus est vehementer. Res-
pondensque Elíu fílius Bá-
rachel Buzítes, dixit: Jú-
nior sum témpore, vos au-
tem antquióres; idcircò
demisso cápite, véritus sum
vobis indicáre meam sen-
téntiam. Sperábam enim
quòd ætas prolíxior loque-
rétur, & annórum multi-
túdo docéret sapiéntiam.
Sed, ut vídeo, spíritus est
in homínibus, & inspirá-
tio Omnipotentis dat in-
telligéntiam. Non sunt lon-
gævi sapientes, nec senes
intélligunt judícium.

℟. Dóminus. 356.

Lectio ij. Cap. 36.

ADdens quoque Elíu, hæc locútus est: Sústi-
ne me páululùm, & indicá-
bo tibi; adhuc enim hábeo
quod pro Deo loquar. Ré-
petam sciéntiam meam à
princípio, & operatórem
meum probábo justum. Ve-
rè enim absque mendácio
sermónes mei, & perfecta
sciéntia probábitur tibi.
Deus potentes non ábji-
cit, cùm & ipse sit po-
tens. Sed non salvat ím-
pios, & judícium paupéri-
bus tríbuit. Non áuferet à
justo óculos suos, & reges
in sólio cóllocat in perpé-
tuum, & illi eriguntur.
Et si fúerint in caténis, &
vinciantur fúnibus pauper-

dixit : Quis est iste invol-
vens senténtias sermónibus
imperítis ? Accinge sicut
vir lumbos tuos : interro-
gábo te, & respónde mihi.
Ubi eras quandò ponébam
fundamenta terræ ? índica
mihi, si habes intelligén-
tiam. Quis pósuit mensú-
ras ejus, si nosti ? vel quis
tetendit super eam líneam ?
Super quo bases illíus soli-
dátæ sunt ? aut quis demí-
sit lápidem anguIárem ejus ;
cùm me laudárent simul as-
tra matutína, & jubilárent
omnes fílii Dei ? Quis con-
clúsit óstiis mare, quandò
erumpébat quasi de vulva
procédens ; cùm pónerem
nubem vestimentum ejus,
& calígine illud quasi pan-
nis infántiæ obvólverem ?
Circúmdedi illud términis
meis, & pósui vectem &
óstia. Et dixi : Usque huc
vénies, & non procédes
ámpliùs ; & hìc confringes

respónde mihi. Aud
ris audívi te, nunc
óculus meus videt t
circò ipse me reprel
& ago pœniténtiam
villa & cínere. Po
autem locútus est D
verba hæc ad Job, c
Elíphas Themanítei
tus est furor meus ir
in duos amícos tuos
niam non estis locúti
me rectum ; sicut
meus Job. Súmit
vobis septem tauros
tem aríetes, & ite
vum meum Job, &
holocaustum pro
Job autem servus me
bit pro vobis ; fácie
suscípiam, ut non
imputétur stultítia ;
enim locúti estis ad t
ta, sicut servus me
[*Si fiat de Sc*
℟℟℟. *sumentur è I*
turno Dominicæ pra
tis.]

ad pœniténtiam Job, cùm oráret ille pro amícis suis. Et áddidit Dóminus ómnia quæcumque fúerant Job, duplícia. Venérunt autem ad eum omnes fratres sui, & universæ soróres suæ, & cuncti qui nóverant eum priùs: & comedérunt cum eo panem in domo ejus: & movérunt super eum caput, & consoláti sunt eum super omni malo quod intúlerat Dóminus super eum; & dedérunt ei unusquisque ovem unam, & inaurem áuream unam.

Lectio iij.

DOminus autem benedíxit novíssimis Job magis quàm princípio ejus: & facta sunt ei quatuórdecim míllia óvium, & sex míllia camelórum, & mille juga boum, & mille ásinæ. Et fuérunt ei septem fílii & tres fíliæ... Vixit autem Job post hæc centum quadraginta annis, & vidit fílios suos, & fílios filiórum suórum usque ad quartam generatiónem; & mórtuus est senex, & plenus diérum.

Ad Magníficat.

Ant. 3. a. Tobías factus est cæcus: hanc autem tentatiónem ídeò Dóminus permísit eveníre illi, ut pósteris darétur exemplum patiéntiæ ejus, sicut & sancti Job. *Tob.* 2.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA XV.
post Pentecosten.

IN I. NOCTURNO.

Incipit liber Tobíæ.

Lectio j. Cap. 1.

TObías ex tribu & civitáte Néphthali,.... cùm captus esset in diébus Salmánasar regis Assyriórum, in captivitáte tamen pósitus, viam veritátis non deséruit; ita ut ómnia quæ habére póterat, quotídiè concaptívis frátribus qui erant ex ejus génere, impertíret. Cùmque esset júnior ómnibus in tribu Néphthali, nihil tamen puerîle gessit in ópere. Déniquè cùm irent omnes ad vítulos áureos quos Jeróboam fécerat rex Israël, hic solus fugiébat consórtia ómnium; sed pergébat in Jerúsalem ad templum Dómini, & ibi adorábat Dóminum Deum Israël, ómnia primitíva sua & décimas suas fidéliter ófferens; ita ut in tértio anno prosélytis & ádvenis minístráret omnem decimatiónem. Hæc & his simília secundùm legem Dei puérulus observábat.

℟. Dóminus. 356.

Lectio ij.

CUm verò factus esset vir, accépit uxórem Annam de tribu sua; genuitque ex ea fílium, nomen suum impónens ei, quem ab infántia timére Deum dócuit, & abstinére

ab omni peccáto. Igitur cùm per captivitátem devenisset cum uxóre sua & fílio in civitátem Níniven, cum omni tribu sua; cùm omnes éderent ex cibis gentílium, iste custodivit ánimam suam, & numquàm contaminátus est in escis eórum. Et quóniam memor fuit Dómini in toto corde suo, dedit illi Deus grátiam in conspectu Salmánasar regis; & dedit illi potestátem quocumquè vellet ire, habens libertátem quæcumque fácere voluisset. Pergébat ergò ad omnes qui erant in captivitáte, & mónita salútis dabat eis. Cùm autem venisset in Rages civitátem Medórum, & ex his quibus honorátus fúerat à rege, habuisset decem talenta argenti; & cùm in multa turba géneris sui Gabélum egentem vidéret, qui erat ex tribu ejus, sub chirógrapho dedit illi memorátum pondus argenti.

℟. Quómodò. 357.

Lectio iij.

POst multum verò témporis, mórtuo Salmánasar rege, cùm regnáret Sennácherib fílius ejus pro eo, & fílios Israël exósos habéret in conspectu suo, Tobías quotídiè pergébat per omnem cognatiónem suam, & consolabátur eos, dividebatque unicuíque, prout póterat, de facultátibus suis; esurientes alébat, nudisque vestimenta præbébat, & mórtuis atque occísis sepultúram sollícitus exhibébat. Déniquè cùm reversus esset rex Sennácherib, fúgiens à Judæa plagam quam circa eum fécerat Deus propter blasphémiam suam, & irátus multos occíderet ex fíliis Israël, Tobías sepeliébat córpora eórum. At ubi nuntiátum est regi, jussit eum occídi, & tulit omnem substántiam ejus. Tobías verò cum fílio suo & cum uxóre fúgiens, nudus látuit, quia multi diligébant eum. Post dies verò quadraginta quinque occidérunt regem fílii ipsíus: & reversus est Tobías in domum suam, omnisque facultas ejus restitúta est ei.

℟. Noli timére. 357.

IN II. NOCTURNO.

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi, de Tobía.

Cap. 1. *Lectio iv.*

LEcto prophético libro, qui inscríbitur Tobías, quamvis plenè vobis virtútes sancti Prophétæ Scriptúra insinuáverit, tamen compendiário mihi sermóne de ejus méritis recensendis & opéribus apud vos utendum árbitror; ut ea quæ Scriptúra histórico more digessit látiùs, nos stríctiùs comprehendámus, virtútum ejus génera velut quodam

io colligentes. Fuit
vir justus, misé-
hospitális; & hoc
m præditus choro,
ærumnam captivitá-
m ferébat humíliter
patienter, commú-
agis injúriam quàm
m dolens; nec sibi
m suffrágia nihil
e deplórans, sed
eam sibi contumé-
inórem peccatórum
prétio illátam ar-
s, méruit edictum,
ex fíliis captivitátis
m sepultúræ daret.
uia pátiens est. 358.

Lectio v.

le interdicto non re-
abátur magis quàm
itur, ne desérere
pietátis, mortis
iderétur; erat enim
ordiæ prétium mor-
a. Talis flagítii de-
us reus, vix tan-
r amícum pótuit,
património, egé-
exul restítui suis.
in his versabátur
& si quid alimenti
eregrínum cum quo
súmeret, quærebat.
cùm fessus à sepul-
evertisset múnere,
is sibi edendi subsí-
isso fílio, quærébat
em convívii. Dùm
accérsitur, nun-
sepulti córporis re-
convívium deseré-
ec putábat pium ut
um súmeret, cùm
in público corpus jacéret
exánime. Hoc illi quoti-
diánum opus, & magnum.

℟. Non in multitúdine. 358.

Cap. 2. *Lectio vj.*

Tam sancto fessus offí-
cio Prophéta, dùm
requiescit juxtà paríetem
aulæ, cadente de pásserum
nido stércore, albúgine cæ-
citátem íncidit; nec con-
questus ingémuit, nec dixit:
Hæc merces labórum meó-
rum? Fraudári magis se dó-
luit obsequiórum, quàm
oculórum múnere; nec cæ-
citátem pœnam, sed im-
pedimentum putábat. Et
cùm victum mercéde levá-
ret cónjugis, ne quid fur-
tivum domum suam intrá-
ret, cavébat. Déniquè plùs
honestáti quàm necessitáti,
cónsulens, cui sua dée-
rant, commodáverat próxi-
mo suo pecúniam quam-
dam, quam toto vitæ suæ
témpore in tanta indigén-
tia non repopóscit. Vix
ubi se fessum vidit, & de-
pósitum senectúte, insinuá-
vit fílio, non tàm cúpiens
commodátum repóscere,
quàm sollícitus ne fraudá-
ret hærédem. Quòd ígitur
commodávit pecúniam, &
non fenerávit, justi servá-
vit offícium. Malum est
enim fenus quo quærun-
tur usúræ; sed non illud
fenus malum de quo scrip-
tum est: Fenera próximo

tuo in témpore necessitátis illíus.

℟. Dómine Rex. 359.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 7.

IN illo témpore; Ibat Jesus in civitátem quæ vocátur Naïm; & ibant cum eo discípuli ejus, & turba copiósa. Cùm autem appropinquáret portæ civitátis, ecce defunctus efferebátur fílius únicus matris suæ. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 98. de verbis Evang. Luc 7. C. 4.

VIdeámus quid Christus nos díscere vóluit in tribus mórtuis quos suscitávit. Resuscitávit fíliam mórtuam Archisynagógi, ad quam ægrotantem petebátur ut eam de ægritúdine liberáret. Excitávit & hunc júvenem víduæ fílium, de quo nunc admóniti sumus; ut hinc ista quæ ipse largíri dignátur, cum vestra caritáte loquerémur. Modò audistis quómodò excitátus est. Appropinquábat Dóminus civitáti: & ecce efferebátur mórtuus jam extra portam. Misericórdiâ commótus quòd flebat mater vídua, & destitúta único fílio, fecit quod audistis, dicens: Adolescens, tibi dico, Surge. Surréxit ille mórtuus, cœpit loqui; & réddidit illum matri suæ. Excitávit & Lázarum de sepulchro.

℟. Defunctus efferebátur fílius únicus matris suæ; & hæc vídua erat. Quam cùm vidisset * Dóminus, misericórdiâ motus super eam, dixit illi: Noli flere. ℣. Non despíciet Dóminus víduam, si effúndat loquélam gémitûs. * Dóminus. *Luc. 7. Eccli. 35.*

Cap. 5. *Lectio viij.*

ISta tria génera mortuórum sunt tria génera peccatórum, quos hodiéque súscitat Christus. Illa enim mórtua fília Archisynagógi intùs erat in domo; nondùm erat de secrétis pariétibus eláta in públicum. Ibi intùs suscitáta est, viva paréntibus réddita. Iste autem jam quidèm non in domo, sed tamen nondùm in sepulcro; pariétibus elátus erat, terræ mandátus non erat. Qui suscitávit mórtuam nondùm elátam, suscitávit mórtuum jam elátum, nondùm sepultum. Tértium restábat, ut & sepultum suscitáret; & hoc fecit in Lázaro.

℟. Accessit Jesus, & tétigit lóculum; hi autem qui portábant, stetérunt. Et * Ait: Adolescens, tibi dico, Surge. Et resédit qui erat mórtuus. ℣. Deus noster, Deus salvos faciendi;

ini Dómini éxitus
* Ait. *Luc.* 7. *Ps.*

7. *Lectio ix.*
ergò, caríssimi,
audiámus, ut qui
vivant, qui mór-
:, revivíscant. Sive
peccátum in corde
um est, & non pro-
factum; pœníteat,
:ur cogitátio, sur-
rtuùs intrà domum
itiæ. Sive jam quod
it, admísit; nec sic
:ur. Non surréxit
s intùs, surgat elá-
œníteat facti; de
) revivíscat: non
profundum sepul-
non accípiat désu-
ısuetúdinis molem.
tè jam illi loquor,
duro sui moris lá-
:mitur, qui jam ur-
:onsuetúdinis pón-
[ui jam quatriduá-
et; nec ipse despé-
)rofundus mórtuus
d altus est Christus.
clamando terréna
úmpere, novit in-
s per seipsum vivi-
solvendum discípu-
lere. Agant étiam
eniténtiam; neque
Lázaro resuscitáto
atrídunm ullus pu-
vivente remánserat.
i vivun-, vivant:
que autem mórtui
in quacumque ha-
um morte se invé-
agant ut celériter
rgant.

℟. Sicut Pater súscitat mórtuos, & vivíficat; * Sic & † Fílius quos vult, vivíficat. ℣. Non est fortis sicut Deus noster: Dóminus mortíficat, & vivíficat. * Sic. Glória Patri. † Fílius. *Joan.* 5. 1. *Reg.* 2.

Ad Benedictus.

Ant. 2. Qui erat mórtuus, cœpit loqui; & dedit illum Jésus matri suæ. *Luc.* 7.

Oratio.

Ecclésiam tuam, Dómine, miserátio continuáta mundet & múniat: &, quia sine te non potest salva consístere, tuo semper múnere gubernétur; Per Dóminum.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. Accépit omnes timor, & magnificábant Deum, dicentes: Quia Prophéta magnus surréxit in nobis, & quia Deus visitávit plebem suam. *Luc.* 7.

FERIA SECUNDA.

De libro Tobíæ.

Lectio j. Cap. 2.

Post hæc cùm esset dies festus Dómini, & factum esset prándium bonum in domo Tobíæ, dixit fílio suo: Vade, & adduc áliquos de tribu nostra, timentes Deum, ut epulentur nobiscum. Cùmque abiisset, reversus nuntiávit ei unum ex fíliis Israël jugulátum

jacére in platéa. Statímque exíliens de accúbitu suo, relinquens prándium, jejúnus pervénit ad corpus; tóllensque illud portávit ad domum suam occultè; ut, dum sol occubuísset, cautè sepelíret eum. Cùmque occultasset corpus, manducávit panem cum luctu & tremóre, mémorans illum sermónem quem dixit Dóminus per Amos prophétam: Dies festi vestri convertentur in lamentatiónem & luctum.

℟. Dóminus. 356.

Lectio ij.

CUm verò sol occubuísset, ábiit, & sepelívit eum. Arguébant autem eum omnes próximi ejus, dicentes: jam hujus rei causâ intérfici jussus es, & vix effugisti mortis impérium; & íterùm sépelis mórtuos? Sed Tobías plùs timens Deum quàm regem, rapiébat córpora occisórum, & occultábat in domo sua, & médiis nóctibus sepeliébat ea. Cóntigit autem ut quâdam die fatigátus à sepultúra, véniens in domum suam, jactasset se juxtà paríetem, & obdormisset, & ex nido hirúndinum dormienti illi cálida stércora incíderent super óculos ejus, fieretque cæcus. Hanc autem tentatiónem ídeò permísit Dóminus evenire illi, ut pósteris darétur exemplum patiéntiæ ejus, sicut & sancti Job.

℟. Quómodò. 357.

Lectio iij. Cap. 2. & 3.

ANna verò uxor ejus ibat ad opus textrínum quotídiè, & de labóre mánuum suárum victum quem cónsequi póterat, deferébat. Undè factum est ut hædum caprárum accípiens detulisset domi; cujus cùm vocem balantis vir ejus audisset, dixit: Vidéte ne fortè furtívus sit, réddite eum dóminis suis; quia non licet nobis aut édere ex furto áliquid, aut contíngere. Ad hæc uxor ejus iráta, respondit: Manifestè vana facta est spes tua, & eleemósynæ tuæ modò apparuérunt. Atque his & áliis hujuscémodi verbis exprobrábat ei. Tunc Tobías ingémuit, & cœpit oráre cum lácrymis, dicens: Justus es, Dómine, & ómnia judícia tua justa sunt; & omnes viæ tuæ, misericórdia, & véritas, & judícium. Et nunc, Dómine, memor esto meî, & ne vindíctam sumas de peccátis meis, neque reminiscáris delícta mea, vel parentum meórum. Quóniam non obedívimus præceptis tuis, ídeò tráditi sumus in direptiónem, & captivitátem, & mortem, & in fábulam, & in im-

um ómnibus natió-
n quibus dispersisti
. Et nunc, Dómi-
ecundùm voluntá-
um fac mecum, &
in pace récipi spí-
meum : éxpedit
nihi mori magis
svere.
'oli timére. 357.
IA TERTIA.
libro Tobíæ.
) j. Cap. 4.
'm Tobías putáret
ratiónē suam exau-
fri ut mori potuis-
ávit ad se Tobíam
ium, dixitque ei :
ili mi, verba oris
ea in corde tuo
ndamentum cónf-
im accéperit Deus
meam, corpus
épeli ; & honórem
matri tuæ ómni-
ius vitæ ejus : me-
m esse debes quæ
a perícula passa sit
te in útero suo.
item & ipsa com-
tempus vitæ suæ,
eam circà me.
s autem diébus
e in mente habéto
, & cave ne ali-
peccáto consén-
prætermittas præ-
ómini Dei nostri.
ántia tua fac elee-
n, & noli avér-
em tuam ab ullo
: ita enim fiet ut
e avertátur fácies
. Quómodò potúe-
ris, ita esto miséricors. Si multum tibi fúerit, abundanter tríbue; si exíguum tibi fúerit, étiam exíguum libenter impertíri stude. Præmium enim bonum tibi thesaurízas in die necessitátis; quóniam eleemósyna ab omni peccáto & à morte líberat, & non patiétur ánimam ire in ténebras. Fidúcia magna erit coram summo Deo eleemósyna ómnibus faciéntibus eam.

℟. Quia pátiens. 358.

Lectio ij.

ATtende tibi, fili mi, ab omni fornicatióne; & præter uxórem tuam nunquàm patiáris crimen scire. Supérbiam nunquàm in tuo sensu aut in tuo verbo dominári permittas; in ipsa enim inítium sumpsit omnis perdítio. Quicumque tibi áliquid operátus fúerit, statìm ei mercédem restítue; & merces mercenárii tui apud te omnínò non remáneat. Quod ab álio óderis fíeri tibi, vide ne tu aliquandò álteri fácias. Panem tuum cum esuriéntibus & egénis cómede, & de vestimentis tuis nudos tege. Panem tuum & vinum tuum super sepultúram justi constítue, & noli ex eo manducáre & bíbere cum peccatóribus. Consílium semper à sapiente perquíre. Omni témpore bénedic Deum,

& pete ab eo ut vias tuas dírigat, & ómnia consília tua in ipso permáneant. Indico étiam tibi, fili mi, dedisse me decem talenta argenti, dùm adhuc infántulus esses, Gabélo, in Rages civitáte Medórum; & chirógraphum ejus apud me hábeo: & ideò perquíre quómodò ad eum pervénias, & recípias ab eo suprammemorátum pondus argenti, & restítuas ei chirógraphum suum. Noli timére, fili mi; páuperem quidèm vitam gérimus: sed multa bona habébimus, si timuérimus Deum, & recessérimus ab omni peccáto, & fecérimus benè.

℟. Non in multitúdine. 358.

Lectio iij. Cap. 5.

TUnc respondit Tobías patri suo, & dixit: Omnia quæcumque præcepisti mihi, fáciam, pater. Quómodò autem pecúniam hanc requíram, ignóro. Ille me nescit, & ego eum ignóro: quod signum dabo ei? Sed neque viam per quam pergátur illuc, aliquandò cognóvi. Tunc pater suus respondit illi, & dixit: Chirógraphum quidèm illíus penès me hábeo; quod dùm illi osténderis, statim restítuet. Sed perge nunc, & inquíre tibi áliquem fidélem virum, qui eat tecum, salvâ mercéde suâ; ut, dum adhuc vivo, recípias eam. Tunc egressus Tobías, invénit júvenem spléndidum, stantem præcinctum, & quasi parátum ad ambulandum. Et ignórans quòd Angelus Dei esset, salutávit eum, & dixit: Undè te habémus, bone júvenis? At ille respondit: Ex fíliis Israël. Et Tobías dixit ei: Nosti viam quæ ducit in regiónem Medórum? Cui respondit: Novi; & ómnia itínera ejus frequenter ambulávi, & mansi apud Gabélum fratrem nostrum, qui morátur in Rages civitáte Medórum, quæ pósita est in monte Ecbátanis.

℟. Dómine, Rex. 359.

FERIA QUARTA.

De libro Tobíæ.

Lectio j. Cap. 6.

PRofectus est Tobías, & canis secútus est eum; & mansit primâ mansióne juxtà flúvium Tigris. Et exívit ut laváret pedes suos; & ecce piscis immánis exívit ad devorandum eum. Quem expavescens Tobías, clamávit voce magnâ, dicens: Dómine, invádit me. Et dixit ei Angelus: Apprehende bránchiam ejus, & trahe eum ad te. Quod cùm fecisset, attráxit eum in siccum: & palpitáre cœpit ante pedes ejus.

. , ... carnes
& secum tulérunt
; cétera saliérunt,
ufficerent eis, quousf-
ervenirent in Rages
em Medórum. Tunc
ogávit Tobías An-
, & dixit ei : Ob-
te, Azaría frater,
is mihi quod remé-
habébunt ista, quæ
ce serváre jussisti ?
pondens Angelus,
i : Cordis ejus par-
i si super carbónes
, fumus ejus extrí-
ne genus dæmonió-
sive à viro, sive à
e ; ita ut ultrà non
t ad eos. Et fel va-
ungendos óculos in
fúerit albúgo, &
ntur.
Dóminus. 356.

Lectio ij.

dixit ei Tobías : Ubi
ut maneámus ? Ref-
sque Angelus, ait :
: Ráguël nómine,

dæmonium occidit illos.
Tímeo ergò ne fortè &
mihi hæc evéniant ; &
cum sim únicus paréntibus
meis, depónam senectú-
tem illórum cum tristítia
ad ínferos.

℟. Quómodò. 357.

Lectio iij.

TUnc ángelus Ráphaël dixit ei : Audi me, & ostendam tibi qui sunt quibus prævalére potest dæmónium. Hi namque qui conjúgium ita suscípiunt, ut Deum à se & à sua mente exclúdant, & suæ libídini ita vacent, sicut equus & mulus quibus non est intelléctus, habet potestátem dæmónium super eos. Tu autem cùm accéperis eam, ingressus cubículum, per tres dies cóntinens esto ab ea ; & nihil áliud, nisi oratiónibus vacábis cum ea. Ipsâ autem nocte, incenso jécore piscis, fugábitur dæ-

cum timóre Dómini, amóre filiórum magis quàm libídine ductus, ut in sémine Abrahæ benedictiónem in filiis consequáris.

℟. Noli timére. 357.

FERIA QUINTA.

De libro Tobíæ.

Lectio j. Cap. 7.

Ingressi sunt ad Raguélem; & suscépit eos Ráguël cum gáudio. Intuensque Tobíam Ráguël, dixit Annæ uxóri suæ: Quàm símilis est júvenis iste consobríno meo? Et cùm hæc dixisset, ait: Undè estis, júvenes fratres nostri? At illi dixérunt: Ex tribu Néphthali sumus, ex captivitáte Nínive. Dixitque illis Ráguël: Nostis Tobíam fratrem meum? Qui dixérunt: Nóvimus. Cùmque multa bona loquerétur de eo, dixit Angelus ad Raguélem: Tobías de quo intérrogas, pater istíus est. Et misit se Ráguël, & cum lácrymis osculátus est eum; & plorans supra collum ejus, dixit: Benedíctio sit tibi, fili mi, quia boni & óptimi viri fílius es. Et Anna uxor ejus & Sara ipsórum fília lacrymátæ sunt. Postquàm autem locúti sunt, præcépit Ráguël occídi aríetem, & parári convívium. Cùmque hortarétur eos discúmbere ad prándium, Tobías dixit: Hìc ego hódiè non manducábo, neque bibam, nisi priùs petitiónem meam confirmes, & promittas mihi dare Saram fíliam tuam.

℟. Quia pátiens. 358.

Lectio ij.

Tunc dixit Ráguël: Non dúbito quòd Deus preces & lácrymas meas in conspectu suo admíserit; & credo quóniam ideò fecit vos veníre ad me, ut ista conjungerétur cognatióni suæ secundùm legem Móysi: & nunc noli dúbium gérere quòd tibi eam tradam. Et apprehendens déxteram fíliæ suæ, dextræ Tobíæ trádidit dicens: Deus Abraham, & Deus Isaac, & Deus Jacob vobíscum sit, & ipse conjungat vos, impleatque benedictiónem suam in vobis. Et acceptâ chartâ, fecérunt conscriptiónem conjúgii. Et post hæc epuláti sunt, benedicentes Deum. Vocavitque Ráguël ad se Annam uxórem suam, & præcépit ei ut præparáret álterum cubículum. Et introdúxit illuc Saram fíliam suam, & lacrymáta est. Dixitque ei: Forti ánimo esto, fília mea: Dóminus cœli det tibi gáudium pro tædio quod perpessa es.

℟. Non in multitúdine. 358.

ɔ iij. Cap. 8.
c hortátus est vír-
ıem Tobías, dixit-
Sara, exurge, &
mur Deum hódiè,
& secundum cras;
s tribus nóctibus
ıgimur; tértiâ au-
ınsactâ nocte, in
érimus conjúgio:
ppè sanctórum su-
: non póssumus ita
i sicut gentes quæ
t Deum. Surgentes
ɔáriter, instanter
ambo simul, ut
larétur eis. Dixit-
ɔías: Dómine Deus
nostrórum, bene-
e cœli & terræ,
: & fontes, & flú-
k omnes creatúræ
: in eis sunt. Tu
lam de limo terræ,
ıe ei adjutórium
k nunc, Dómine,
quia non luxúriæ
:ipio sorórẽ meam
n, sed solâ poste-
ilectióne, in qua
itur nomen tuum
.seculórum. Dixit
iara: Miserére no-
ɔmine, miserére
& consenescámus
iriter sani.
ımine, Rex. 359.

IA SEXTA.

libro Tobíæ.

j. Cap. 8. & 9.
jurávit RáguëlTo-
íam, ut duas heb-
ómadas moraréiur
apud se. De ómnibus au-
tem quæ possidébat Rá-
guël, dimídiam partem de-
dit Tobíæ; & fecit scrip-
túram, ut pars dimídia quæ
supérerat post óbitum eó-
rum, Tobíæ domínio de-
veníret. Tunc vocávit To-
bías Angelum ad se, quem
quidèm hóminem existimá-
bat, dixitque ei: Azaría
frater, peto ut auscultes
verba mea. Si meipsum tra-
dam tibi servum, non ero
condignus providéntiæ tuæ:
tamen óbsecro te, ut assú-
mas tibi animália sive ser-
vítia, & vadas ad Gabélum
in Rages civitátem Medó-
rum, reddasque ei chiró-
graphum suum, & recí-
pias ab eo pecúniam, &
roges eum veníre ad núp-
tias meas. Scis enim ipse
quóniam númerat pater
meus dies; & si tardávero
unâ die plùs, contristátur
ánima ejus. Et certè vides
quómodò adjurávit me Rá-
guël, cujus adjuramentum
spérnere non possum. Tunc
Ráphaël, assúmens quá-
tuor ex servis Raguélis, &
duos camélos, in Rages
civitátem Medórum per-
réxit: & invéniens Gabé-
lum, réddidit ei chirógra-
phum suum, & recépit ab
eo omnem pecúniam. In-
dicavitque ei de Tobía fílio
Tobíæ, ómnia quæ gesta
sunt; fècitque eum secum
veníre ad núptias.

℟. Dóminus. 356.

Lectio ij. Cap. 10.

CUm verò moras fáceret Tobías causâ nuptiárum, sollícitus erat pater ejus Tobías, dicens: Putas quarè morátur fílius meus, aut quarè detentus est ibi? Putásne Gabélus mórtuus est, & nemo reddet illi pecúniam? Cœpit autem contristári nimìs ipse, & Anna uxor ejus cum eo; & cœpérunt ambo simul flere, eò quòd die statúto mínimè reverterétur fílius eórum ad eos. Flebat ígitur mater ejus irremediabílibus lácrymis, atque dicébat: Heu, heu me, fili mi! ut quid te mísimus peregrinári, lumen oculórum nostrórum, báculum senectútis nostræ, solátium vitæ nostræ, spem posteritátis nostræ? ómnia simul in te uno habentes, te non debúimus dimíttere à nobis. Cui dicébat Tobías: Tace, & noli turbári; sanus est fílius noster: satìs fidélis est vir ille cum quo mísimus eum.

℟. Quómodò. 357.

Lectio iij. Cap. 11.

ANna autem sedébat secùs viam quotídiè in supercílio montis, undè respícere póterat de longinquo. Et dùm ex eódem loco specularétur adventum ejus, vidit à longè; & íllicò agnóvit veniéntem fílium suum; curensque nuntiávit viro suo, dicens: Ecce venit fílius tuus. Dixitque Ráphaël ad Tobíam: At ubi introíeris domum tuam, statim adóra Dóminum Deum tuum; & grátias agens ei, accéde ad patrem tuum, & osculáre eum. Statimque lini super óculos ejus ex felle isto piscis quod portas tecum: scias enim quóniam mox aperientur óculi ejus; & vidébit pater tuus lumen cœli, & in aspectu tuo gaudébit. Tunc præcucurrit canis qui simul fúerat in via; & quasi núntius advéniens, blandimento suæ caudæ gaudébat. Et consurgens cæcus pater ejus, cœpit offendens pédibus cúrrere; & datâ manu púero, occurit óbviam fílio suo: & suscípiens osculátus est eum cum uxóre sua, & cœpérunt ambo flere præ gáudio. Cùmque adorassent Deum, & grátias egissent, consedérunt. Tunc sumens Tobías de felle piscis, linívit óculos patris sui: & sustínuit quasi dimídiam ferè horam; & cœpit albúgo ex óculis ejus, quasi membrána ovi, égredi: quam apprehendens Tobías traxit ab óculis ejus; statimque visum recépit. Et glorificábant Deum.

℟. Noli timére. 357.

SABBATO.

De libro Tobíæ.

Lectio j. Cap. 12.

VOcávit ad se Tobias filium suum, dixitque ei: Quid póssimus dare viro isti sancto qui venit tecum? Respondens Tobías, dixit patri suo: Pater, quam mercélem dábimus ei? aut quid dignum póterit esse benefíciis ejus? Me duxit & redúxit sanum, pecúniam a Gabélo ipse recépit, uxórem ipse me habére fecit, & dæmónium ab ea ipse compéscuit, gáudium paréntibus ejus fecit, meipsum à devoratióne piscis erípuit, te quoque vidére fecit lumen cœli, & bonis ómnibus per eum repléti sumus. Quid illi ad hæc potérimus dignum dare? Sed peto te, pater mi, ut roges eum si fortè dignábitur medietátem de ómnibus quæ alláta sunt, sibi assúmere. Et vocantes eum, pater scílicèt & fílius, tulérunt eum in partem, & rogáre cœpérunt ut dignarétur dimídiam partem ómnium, quæ attúlerant, acceptam habére.

[*Si fiat de Sabbato*, ℟℟. *sumentur è II. Nocturno Domínicæ XIV.*]

Lectio ij.

TUnc dixit eis occultè: .... Manifesto vobis veritátem, & non abscondam à vobis occultum sermonem. Quandò orábas cum lácrymis, & sepeliébas mórtuos, & derelinquébas prándiū tuum, & mórtuos abscondébas per diem in domo tua, & nocte sepeliébas eos, ego óbtuli oratiónem tuam Dómino. Et quia acceptus eras Deo, necesse fuit ut tentátio probáret te. Et nunc misit me Dóminus ut curárem te, & Saram uxórem fílii tui à dæmónio liberárem. Ego enim sum Ráphaël Angelus, unus ex septem qui astámus ante Dóminum. Cùmque hæc audíssent, turbati sunt, & trementes cecidérunt super terram in fáciem suam. Dixitque eis Angelus: Pax vobis, nolíte timére. Etenim cùm essem vobiscum, per voluntátem Dei eram, ipsum benedícite, & cantáte illi. Vidébar quidèm vobiscum manducáre, & bíbere; sed ego cibo invisíbili & potu qui ab homínibus vidéri non potest, utor. Tempus est ergò ut revertar ad eum qui me misit: vos autem benedícite Deum, & narráte ómnia mirabília ejus.

Lectio iij. Cap. 14.

POstquàm illuminátus est Tobías, vixit annis quadraginta duóbus, & vidit fílios nepótum suórum.... In hora autem mortis suæ, vocávit ad se To-

bíam fílium suum, & septem júvenes fílios ejus nepótes suos, dixitque eis: Propè erit intéritus Níniye; non enim éxcidit verbum Dómini: & fratres nostri qui dispersi sunt à terra Israël, revertentur ad eam. Omnis autem deserta terra ejus replébitur, & domus Dei quæ in ea incensa est, íterùm reædificábitur; ibíque revertentur omnes timentes Deum: & relinquent gentes idóla sua, & vénient in Jerúsalem, & inhabitábunt in ea; & gaudébunt in ea omnes reges terræ, adorantes Regem Israël. Audíte ergò, fílii mei, patrem vestrum: Servíte Dómino in veritáte, & inquírite ut faciátis quæ plácita sunt illi; & fíliis vestris mandáte ut fáciant justítias & eleemósynas, ut sint mémores Dei, & benedícant eum in omni témpore in veritáte, & in tota virtúte sua. Nunc ergò, fílii, audíte me, & nolite manére hìc; sed quâcumque die sepeliéritis matrem vestram circà me in uno sepulcro, ex eo dirígite gressus vestros ut exeátis hinc: vídeo enim quia iníquitas ejus finem dabit ei. Factum est autem post óbitum matris suæ, Tobías abscessit ex Nínive, cum uxóre sua, & filiis, & filiórum filiis, & reversus est ad sóceros suos. Invenitque eos incólume nectúte bona, & cur rum gessit, & ipse óculos eórum: & c hæreditátem domûs lis ipse percépit, v quintam generatión lios filiórum suóru complétis annis no novem in timore D cum gáudio sepe eum. Omnis autem tio ejus, & omnis tio ejus in bona vit sancta conversatión mansit; ita ut acc sent tàm Deo quàm nibus, & cunctis h tibus in terra.

Ad Magnífica

Ant. 5. C. Veni in multitúdine fort suæ: Dóminus aut nipotens trádidit e manus fœminæ, & dit eum. *Judith* 16.

Oratio, ut infrà des.

DOMINICA
post Pentecost

IN I. NOCTU

Incipit liber Jud

Lectio j. C

Arphaxad rex rum subju multas gente rio suo; & ipse æd civitátem potentíssi quam appellávit I nis. . . . . Et glor quasi potens in p exércitûs sui, & in quadrigárum suárum ígitur duodécimo re

lónosor rex Assy-
qui regnábat in
ivitáte magna,
contrà Arphaxad,
it eum.
ninus. 356.

Cap. 2.

értio-décimo Na-
odónosor regis,
& secundâ die
imi, factum est
domo Nabucho-
egis Assyriórum,
eret se. Vocavit-
s majóres natu,
duces, & bella-
; & hábuit cum
ium consílii sui:
ogitatiónem suam
ut omnem terram
igáret império.
tum cùm placuis-
us, vocávit Na-
osor rex Holofer-
íncipem milítiæ
xit ei: Egrédere
omne regnum Oc-
& contrà eos
qui contempsé-
rium meum.
modò. 357.

Cap. 4.

audientes hæc fí-
Israël, qui habi-
terra Juda, ti-
valdè à fácie ejus.
& horror inválit
rum, ne hoc fá-
ísalem & templo
quod fécerat cé-
áribus & templis
t misérunt in om-

nem Samaríam per circúitum usque Jéricho, & præoccupavérunt omnes vértices móntium: & muris circumdedérunt vicos suos; & congregavérunt frumenta in præparatiónem pugnæ. Sacerdos étiam Elíachim scripsit ad univérsos qui erant contrà Esdrelon, quæ est contrà fáciem campi magni juxtà Dothaïn, & univérsos per quos viæ tránsitus esse póterat, ut obtinérent ascensus móntium per quos via esse póterat ad Jerúsalem, & illìc custodírent ubì angustum iter esse póterat inter montes. Et fecérunt filii Israël secundùm quod constitúerat eis Sacerdos Dómini Elíachim.

℟. Noli timére. 357.

IN II. NOCTURNO.

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi, de Elía & jejúnio.

Cap. 9. *Lectio iv.*

Potentes vinum prohibentur bíbere, ne cùm bíberint, obliviscantur sapiéntiam. Bibébant vinum in ebrietáte potentes, qui Holoferni príncipi milítiæ regis Assyriórum se trádere gestiébant: sed non bibébat fémina Judith, jejúnans ómnibus diébus viduitátis suæ, prætèr festórum diérum solemnitátes. His armis muníta procéssit, & omnem

Assyriórum circumvénit exércitum. Sóbrii vigóre consílii ábstulit Holofernis caput, servávit pudicítiam, victóriam reportávit. Hæc enim succincta jejúnio, in castris prætendébat aliénis: ille vino sepultus jacébat, ut ictum vúlneris sentíre non posset. Itaque uníus mulíeris jejúnium innúmeros stravit exércitus Assyriórum.

℟. Quia pátiens. 358.

Lectio v.

ESther quoque púlchrior facta est jejúnio; Dóminus enim grátiam sóbriæ mentis augébat. Omne genus suum, id est, totum pópulum Judæórum à persecutiónis acerbitátibus liberávit: ita ut regem sibi fáceret esse subjectum, non libídinis ardóre flammátum, sed cœlesti miseratióne conversum; ita ut & pœna retorquerétur in ímpium, & honor sacris redderétur altáribus. Itaque illa quæ tríduo jejunávit contínuo, & corpus suum aquâ lavit, plùs plácuit, & vindíctam rétulit. Aman autem, dum se regáli jactat convívio, inter ipsa vina pœnam suæ ebrietátis exolvit. Est ergò jejúnium reconciliatiónis sacrifícium, virtútis incrementum, quod fecit étiam féminas fortióres augmento grátiæ.

℟. Non in multitúdine. 358.

Cap. 10. *Lectio vj.*

NOn omnis fames acceptábile jejúnium facit; sed fames quæ Dei timóre suscípitur. Non sola fames quæritur, sed plena disciplínâ jejúnii. Alius dicitur: In diébus jejuniórum vestrórum inveniúntur voluntátes vestras, & omnes súbditos vobis stimulátis. Non tale jejúnium ego elégi, dicit Dóminus. Quod jejúnium improbétur, audívimus: nunc audiámus quod sit probábile. Sed solve omnem colligatiónem injustítiæ tuæ: dissolve obligatiónes violentárum commutatiónum: dimitte confractos in remissiónem, & omnem conscriptiónem iníquam dirumpe: frange esurienti panem tuum, & egénos non habentes tectum índuc in domum tuam: & si víderis nudum, coóperi eum; & doméstícos séminis tui non despícias.

℟. Dómine Rex. 359.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 14.

IN illo témpore; Cùm intráret Jesus in domum cujusdam príncipis Pharisæórum sábbato manducáre panem, & ipsi observábant eum: & ecce homo quidam hydrópicus erat ante illum. Et réliqua.

a sancti Gregórii
Papæ.
Moral. in Job,
. 23. & 24.
Jantálibet sit justí-
:ia óperis, apud
nternum Júdicem
nulla est, si hanc
imor mentis. Qui
niliátus fúerit, erit
a; & qui incliná-
ılos suos, ipse sal-
Quæ nímirùm sen-
Veritátis ore non
t, dicentis: Om-
exaltat, humiliá-
k qui se humíliat,
:ur. Undè & per
iem dícitur: Ante-
nterátur, exaltá-
ıóminis; & ánte-
oriétur, humiliá-
:tè autem dícitur:
clináverit óculos
e salvábitur; quia
ı per membrórum
um deprehendi po-
ma supérbiæ ostén-
in óculis solet.
rgò inclináre, est
respiciendo despí-
d se minórem at-
arem cunctis quos
æstimáre. Salvá-
i óculos inclínat;
falsum supérbiæ
déserit, veritátis
em ascendit.
ım invitátus fúeris
ıs, * Non discum-
imo loco, ne fortè
or te sit invitá-
qui te vocávit,
i; Da huic locum.

℣. Ubi fúerit supérbia, ibi erit & contumélia; ubi autem est humílitas, ibi & sapiéntia. * Non. Luc. 14. Prov. 11.

Homil. 7. in Evang. n. 4.

Lectio viij.

Restat ergò ut in omne quod scit, sese mens déprimat; ne quod virtus sciéntiæ cóngregat, ventus elatiónis tollat. Cùm bona, fratres, ágitis, semper ad memóriam malè acta revocáte; ut dùm cautè culpa conspícitur, numquàm de bono ópere incautè ánimus lætétur. Superióres ínvicèm, eos máximè qui vobis commissi non sunt, próximos vestros atténdite; quia & quos ágere áliqua prava conspícitis, quæ in eis láteant bona nescítis. Magnus ergò unusquísque esse stúdeat, sed tamen áliquo modo esse se nésciat; ne dùm sibi magnitúdinem arrogánter tríbuit, amittat. Hinc étenim per Prophétam dícitur: Væ qui sapientes estis in óculis vestris, & coram vobisinetipsis prudentes. Hinc Paulus ait: Nolíte prudentes esse apud vosmetipsos. Hinc contrà superbientem Saul dícitur: Cùm esses párvulus in óculis tuis, caput in tríbubus Israël factus es. Ac si apertè dicerétur: Cùm tu te párvulum conspíceres, ego te præ céteris magnum feci. Quia verò

tu te magnum cónspicis, à me parvus æstimáris.

℟. Recumbe in novíssimo loco, ut qui te invitávit, dicat tibi; Amíce, ascende supériùs. * Tunc erit tibi glória coram simul discumbéntibus. ℣. Mélius est ut dicátur tibi, Ascende, quàm ut humiliéris. * Tunc. *Luc.* 14. *Prov.* 25.

Lectio ix.

SI ergò sancti viri, étiam cùm agunt fórtia, de semetipsis vília séntiunt; quid in sua excusatióne dictúri sunt qui sine ópere virtútis intumescunt? Sed etsi quælibet bona adsint ópera, nulla sunt, nisi ex humilitáte condiantur. Miranda quippè áctio cum elatióne non élevat, sed gravat. Qui enim sine humilitáte virtútes cóngregat, in ventum púlverem portat; & undè áliquid ferre cérnitur, indè detériùs cæcátur. In cunctis ergò quæ ágitis, fratres mei, radícem boni óperis humilitátem tenéte; nec quibus jam superióres, sed quibus adhuc inferióres estis aspícite; ut dùm meliórum vobis exempla propónitis, ad majóra semper ascéndere ex humilitáte valeátis.

℟. Superbum séquitur humílitas; * Et † Húmilem spíritu suscípiet glória. ℣. Qui potens est, dispersit superbos, & exaltávit húmiles, * Et húmilem. Glória Patri. † Húmilem. *Prov.* 29. *Luc.* 1.

Ad Benedictus.

Ant. 1. Jesus dixit ad Legisperítos & Pharisæos: Si licet sábbato curáre? At illi tacuérunt. Ipse verò apprehensum sanávit hydrópicū, ac dimísit. *Luc.* 14.

Oratio.

TUa nos, quæsumus, Dómine, grátia semper & prævéniat & sequátur, ac bonis opéribus júgiter præstet esse intentos. Per Dóminum.

Ad Magníficat.

Ant. 7. a. Respondens Jesus ad Legisperítos, dixit: Cujus vestrùm ásinus aut bos in púteum cadet, & non continuò éxtrahet illum die sábbati? & non póterant ad hæc respondére illi. *Luc.* 14.

FERIA SECUNDA.

De libro Judith.

Lectio j. Cap. 8.

ERat Judith relicta vídua jam annis tribus, & ménsibus sex. Et in superióribus domûs suæ fecit sibi secrétum cubículum, in quo cum puellis suis clausa morabátur. Et habens super lumbos suos cilícium, jejunábat ómnibus diébus vitæ suæ, præter sábbata, & neoménias, & festa domûs Israël. Erat autem eleganti aspectu nimis; cui vir suus relíquerat divítias multas, & famíliam copiósam, ac

nes armentis bum
bus óvium plnas.
hæc in ómnibus
ima, quóniam ti-
Dóminum valdè;
qui loquerétur de
um malum.
ominus. 356.
ij. Cap. 10.
m est autem cùm
énderet montem
um diéi, occurré-
exploratóres Assy-
& tenuérunt eam,
: Undè venis? aut
is? Quæ respon-
lia sum Hebræó-
leò ego fugi à fá-
n, quóniam futú-
ióvi quòd dentur
deprædatiónem;
uòd contemnentes
luérunt ultrò trá-
sos, ut invenírent
diam in conspectu
lac de causa cogi-
um, dicens: Va-
fáciem príncipis
is, ut índicem illi
lórum, & osten-
quo áditu possit
eos, ita ut non
unus de exércitu
Et dixérunt ad
nservasti ánimam
quòd tale reperisti
i, ut descénderes
um nostrum. Hoc
ias, quóniam cùm
n conspectu ejus,
i fáciet, & eris
a in corde ejus.
tque illam ad ta-
um Holofernis, annuntiantes eam. Cùmque intrasset ante fáciem ejus, statìm captus est in suis óculis Holofernes.

℟. Quómodò. 357.

Lectio iij. Cap. 13.

Erat Judith sola in cubículo. Porrò Holofernes jacébat in lecto nímiâ ebrietáte sopítus. Dixitque Judith puellæ suæ, ut staret foris ante cubículum, & observáret. Stetitque Judith ante lectum, orans cum lácrymis, & labiórum motu in siléntio, dicens: Confirma me, Dómine Deus Israël, & réspice in hac hora ad ópera mánuum meárum: ut, sicut promisisti, Jerúsalem civitátem tuam érigas; & hoc quod credens per te posse fíeri cogitávi, perfíciam. Et cùm hæc dixisset, accessit ad columnam quæ erat ad caput léctuli ejus; & pugiónem ejus, qui in ea ligátus pendébat, exolvit. Cùmque evaginasset illum, apprehendit comam cápitis ejus, & ait: Confirma me, Dómine Deus, in hac hora. Et percussit bis in cervícem ejus; & abscídit caput ejus.

℟. Noli timére. 357.

FERIA TERTIA.

De libro Judith.

Lectio j. Cap. 15.

Cum omnis exércitus decollátum Holofernem audisset, fugit mens & consílium ab

quos armatos super se ve-
níre audiébant, fugientes per vias campórum & sémitas cóllium. Videntes ítaque fílii Israël fugientes, secúti sunt illos; descenderuntque clangentes tubis, & ululantes post ipsos. Et quóniam Assyrii non adunáti, in fugam ibant præcípites; fílii autem Israël uno ágmine persequentes, debilitábant omnes quos inveníre potuissent.

℟. Quia pátiens. 358.

Lectio ij.

JOacim autem summus Póntifex de Jerúsalem venit in Bethúliam cum universis presbyteris suis, ut vidéret Judith. Quæ cùm exiisset ad illum, benedixérunt eam omnes, unâ voce dicentes: Tu glória Jerúsalem, tu lætítia Israël, tu honorificéntia pópuli nostri; quia fecisti viríliter, & confortátum est cor tuum: eò quòd castitá-

lem adoráre D
& mox ut purifi
obtulérunt om
causta, & vota,
missiónes suas.
dith universa va
Holofernis quæ
pópulus, &
quod ipsa sustúle
bíli ipsíus; óbtu
théma oblivióni
tem pópulus juc
cundùm fáciem s
& per tres mense
hujus victóriæ c
est cum Judith.
autem illos u
rédiit in domu
& Judith magn
in Bethúlia, &
erat universæ te
Erat étiam vir
tas adjuncta, i
cognósceret vir
bus diébus vitæ
quo defunctus e
ses vir ejus. Er
diébus festis proc
magna glória.

PROPRIUM SANCTORUM.

PARS ÆSTIVA.

De B. Maria Virgine, fiet Commem. tanquàm de Festo [...]*plici in Vesperis Fériæ VI. & in Laudibus Sabbati* [...]*ſvis Hebdomadis, ut infrà in Officio de B. Maria in* [...]*ato; niſi de ea fiat Officium, vel fiant Suffragia* [...]*ato.*

[...] *Semiduplicia (niſi cum ſimili Officio aut ſuprà* [...]*currant) habent primas Veſperas integras, hoc* [...]*do: Pſalmi dicuntur ſub unica Antiphona, quæ eſt* [...]*a è primis Veſperis in Communi, vel propria, ſi adſit.*

[F]ESTA MAII.
DIE XIX.

In Feſto
[P]ETRI CŒLESTINI,
[P]apæ, Congregationis
[C]œleſtin. Inſtitutoris.
Semiduplex.

[O]*mnia ut in Comm. Pont.*
[...]*diè AD VESP. Pſ. ſub ſo-*
[...]*Ant.* Suſcitábo. xxij. *Orat.*
[...]us, qui pópulis. xxvj.
[F]*it Commem. S. Yvonis,*
[...]*ſbyt. Ant.* Notum fáciet.
Oculi xliv. *Oratio,*
[...]us, qui beátum. *infrà.*
Lectio ij.
Jacobo Gaëtano & Petro
Alliaco apud Bolland.

[C]Œleſtínus quintus, Petrus de Muróne ante [Pon]tificátum appellátus, [...] paréntibus ex Apúlia [...]ndus, à téneris annis [...]erta pétiit. Eremíta ſa[cer]dótium ſuſcépit Romæ: [...]xque monáſticam vitam [...]reſſus, ſub régula ſancti Benedicti vota profeſſus eſt. Deindè cum ſuperiórum permiſſu in montem Murónem ſeceſſit: undè in montem Magellum póſteà tránſiit. Tanta fuit ejus vitæ aſpéritas, ut dies ferè noctéſque ánimum oratiónibus & legendo Pſaltério inténderet; & jejúniis, labóre mánuum ac cilício, adhíbitâ étiam caténâ férreâ, corpus domáret. Cùmque multi ad eum, tantæ ſanctitátis famâ permóti, conflúerent, congregatiónem Cœleſtinórum ſub régula ſancti Benedicti, ſtatútis étiam arctióribus ádditis, inſtítuit. Poſt mortem Nicólai quarti, cùm Sedes Apoſtólica biénnio & ampliùs vacaſſet, ad Pontificátum promótus eſt. Hoc núntio ita perculſus fuit, ut jam fugam cogitáret; ſed præſulum & ip-

sórum regum précibus victus Pontifícium recépit. Aquilæ magno concursu consecrátio ejus facta est; undè Neápolim venit: sed difficílibus hujus sublímis dignitátis munéribus se ímparem exístimans, post sex círciter menses eam abdicávit, ut rerum divinárum contemplatióne libériùs vacáret. Cùmque deserta repéteret, detentus & in custódiam missus, patiéntiæ corónam felíci morte proméruit, anno ætátis octogésimo quarto: quem miráculis conspícuum Clemens quintus Sanctórum número ascripsit.

De sancto Yvone,

Lectio iij.

Ex Bollando, Papebr. &c.

YVo, in diœcési Trecorensi nobílibus & piis paréntibus natus, Lutétiæ Parisiórum & Aureliánis óperam lítteris dedit. Quibus stúdiis summam imprimìs juris períitiam adeptus, cum in Aremóricam rediisset, judex Ecclesiásticus ab Archidiácono Rhedonensi primùm, tùm à duóbus Epíscopis Trecorensibus est constitútus. Hinc Paróchiæ uníus per annos octo, & altérius per annos decem rector, magna labóris & sollicitúdinis pastorális in utráque exempla præbuit. Cœperat jam tùm, cùm Aureliánis versarétur, à cárnibus & vino abstinére: quod per totum vitæ tempus observávit, sæpiùs solo pane contentus. Singulári in páuperes, víduas & órphanos affectu enítuit. Oratióni & verbi Dei prædicatióni vacávit assíduè. Tanta in eo erat dicendi vis, ut ipse Spíritus sanctus loquenti verba suggérere viderétur. Miráculis clarus, obdormívit in Dómino, anno ætátis círciter quinquagésimo. A Clemente sexto post annos ferè viginti septem, instante Philippo Valésio, solémniter inter Sanctos relátus est.

AD LAUD. pro ejusd. Commem. Ant. Fidúciam. ℣. Emitte. xlix.

Oratio.

DEus, qui beátum Yvónem Presbyterum misericórdiæ viscéribus implevisti: præsta, quæsumus, ut quem páuperum patrem tuâ grátiâ effecisti, benignum apud te júgiter habeámus intercessórem: Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

AD VESP. fit à Capitulo de sequenti cum Commem. præcedentis.

DIE XX.

In Festo

SANCTI BAUDELII,

Nemausensis Martyris.

Semiduplex.

Omnia ut in Communi unius Martyris, Oratio, Deus, qui. *infrà*

Lectio ij.

Ex Actis ejus apud Bolland. Greg. Tur. & Hist. Occit.

BAudélius, sive Baudílius, Nemausi in província Narbonensi martyrio coronátus est tértio vel quarto século. Célebrem olìm in Ecclésia fuisse cultum ejus patet ex Martyrológiis sub nómine sancti Hierónymi, & à Vandalberto, Adóne, & Usuardo éditis. De eo scribens Gregórius Turonensis labente século sexto, Est, inquit, apud Nemausensis urbis óppidum, Baudélii beáti Mártyris gloriósum sepulcrum, de quo sæpiùs virtútes multæ manifestantur. Multam etiamnùm obtinet prædictus sanctus Martyr, licèt sub diversis nomínibus, veneratiónem, tùm in plerisque Ecclésiis Gálliæ, tùm in quibusdam Hispániæ, præsertìm in província Catalaunensi. Ejus sacræ Relíquiæ à Gilbertó Epíscopo Nemausensi inventæ sunt anno octingentésimo septuagésimo octávo. In loco sepultúræ sancti Baudélii, propè Nemausum, erectum olìm fúerat monastérium, quod, cùm ad usquè décimum sextum séculum perstitisset, tandèm recentiórum hæreticórum furóre dírutum est.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm 311. in Nat. S. Cypriani Martyris.

Lectio iij.

CElebrátio solemnitátis Mártyrum imitátio debet esse virtútum. Fácile est honórem Mártyris celebráre; magnum est fidem atque patiéntiam Mártyris imitári. Hoc sic agámus, ut illud optémus: hoc sic celebrémus, ut illud pótiùs diligámus. Quid laudámus in fide Mártyris? Quia usque ad mortem pro veritáte certávit, & ídeò vicit. Blandientem mundum contempsit, sævienti non cessit; ídeò victor ad Deum accessit. Abundant in isto século erróres & terróres: beatíssimus Mártyr erróres sapiéntiâ, terróres patiéntiâ superávit. Magnum est quod fecit: secútus Agnum, leónem vicit. Quando persecútor sæviébat, leo fremébat; sed quia Agnus sursùm attendebátur, leo deorsùm calcabátur.

Oratio.

DEus, qui sancto Mártyri tuo Baudélio, & in te crédere, & pro te pati ac mori tribuísti: da nobis, ejus intercessióne, inviolábilem fídei caritatísque constántiam; ut nec vanis decipiámur erróribus, nec terrénis cupiditátibus ab amóre tuo separémur; Per Dóminum.

Die xxiv.

In Festo

S. FRANCISCI REGIS,

Presbyteri.

Simplex.

Oratio, Dómine Deus. *in Communi Justorum Presbyterorum.* xlix.

Lectio iij.

Ex vita ejus per suos scripta.

JOannes Franciscus Regis, nóbili génere natus in oppídulo diœcésis Narbonensis, cui nomen Fons-coopertus, exímiæ sanctitátis à téneris annis indícia præbuit. Societátem Jesu ingressus Tolósæ anno ætátis décimo nono, ómnibus excélluit vitæ religiósæ virtútibus. Absolútis stúdiis, totum se procurandæ animárum salúti pénitùs devóvit. Velaunórum & Forénsium montes, & ingentes Helviórum tractus, eorumque colónos barbárie intractábiles suscépit excolendos, eo succéssu, ut innumerábiles hómines aut Calviniánâ lue inféctos, aut pérditis móribus corruptos ad fidem cathólicam, & ad christiánam pietátem tradúxerit. Campéstribus missiónibus hiberno témpore perfunctus, æstívo revertebátur Anícium; ibíque per nosocómia in ægrotórum ministériis, sustentandísque paupéribus strénuam exhibébat óperam. Grassante, peste, infirmos eo morbo laborantes sédulò invísens, ardenti caritáte reficiébat. Erga álios blandus, in se ipse sæviébat acérrimè. Somnum humi carpens, semper abstémius, vili cibo víctitans, divíno amóre sic erat incensus, ut illum unum spiráre, loqui, cogitáre viderétur. Tandèm miráculis clarus, in Viennensis diœcésis pago, cui nomen est Lalovescus, spíritum Creátori réddidit anno millésimo sexcentésimo quadragésimo, vitæ suæ quadragésimo quarto.

Die xxviii.

In Festo

SANCTI GUILLELMI, Aquitaniæ Ducis, Comitis Tolosani, ac demùm Monachi.

Semiduplex.

Pridiè AD VESP. Psalmi sub sola Ant. Quid prodest. *in Communi SS. Monachorum* xxxvj. *Oratio*, Da nobis. *infrà.*

Lectio ij.

Ex ejus vita apud Mabillon. & Bolland. ac ex Hist. gen. Occitaniæ.

GUillelmus, patre Theodorico, Cómite & matre Abdónâ natus, sub Cárolo magno aulæ milítiæque mancipátus, primæ cohortis sortítus est principátum. Deindè, cùm in tractandis rebus béllicis egrégiam sibi laudem comparasset, ab eódem Imperatóre, Aquitániæ dux,

ue Tolosánus re-
is est. Tùm victis
bárbaris, dilatató-
pério Christiáno,
constitútâ, sub
a sancti Benedicti
ísis, totum se dedit
s justítiæ, pietátis
icórdiæ. Nec multò
nastérium ædificári
in valle Gellonensi
Lodovensis, scó-
móntibus aspérri-
id nunc sancti Guil-
erémo nuncupátur.
n póstea ab Impe-
ocátus, hinc brevi
idi licéntiam impe-
pergensque ad sanc-
nedictum, moram
fieri passus, hábitu
áli indúitur in Gel-
monastério, quod
jam ántea amplis
itibus donátum fúe-

Lectio iij.

ium deinceps virtú-
a splendóre, ac po-
a humilitátis laude
is ómnibus Guillel-
ecelluit; contínuè
oratióni, jejúniis
ùs favens, ac sæpè
olitus insomnes dú-
lemùm méritis ple-
rænuntiáto mortis
dormívit in Dómi-
into Calendas Jú-
ino octingentésimo
mo. Ejus corpus in
o sancti Michaélis;
pse constrúxerat,
epultum, deindè in

majórem monastérii Gellonensis basílicam translátum, sub altári cónditum est, ubi etiamnùm quiescit. Ex plúribus conjícitur argumentis sanctum quem cólimus Guillelmum patrem fuisse illius Cómitis Beræ, à quo ineunte século nono fundátum est monastérium Electense, quod pósteà, anno scílicèt millésimo trecentésimo décimo octavo, Joannes vigésimus secundus, detractis ex diœcési Narbonensi paróchiis, in sedem Episcopálem eréxit.

Oratio.

DA nobis, quæsumus, Dómine, beátum Confessórem tuum Guillelmum imitári: ut seculáribus expedíti negótiis, donis cœlestibus, te largiente, ditémur; Per Dóminum.

VESP. à Capitulo de sequenti, in Communi Pontif. Oratio Deus, Sanctórum. *infrà; cum Commem. præcedentis.*

DIE XXIX.

In Festo

SANCTI GERMANI,

Parisiensis Epíscopi.

Semiduplex.

Lectio ij.

Ex Venantio Fortunato, Pictav. Episc. & aliis.

GErmánus apud Æduos honestis paréntibus natus, à sancto Scopilióne propinquo suo educátus est. Présbyter à sancto Agrip-

ordinátus, ex mónaper Nectárium Agrippi successórem factus est bas monastérii sancti mphoriáni Augustoduensis. Eusébio Parisiórum Epíscopo suffectus, nihil emísit de vitæ austeritáte quam in monastério égerat. Horâ noctis tértiâ Ecclésiam ingressus, non recedébat ante dilúculum, céteris de Clero per tres vigílias sibi vicissìm ad psallendum succedéntibus. Ita Deo erat intentus, ut de illo semper áliquid conferret in privátis collóquiis, lectiónes sacras ad mensam adhibéret, & dùm iter ágeret, cursum canónicum nudo cápite étiam inter equitandum persólveret. Mira fuit ejus in páuperes, máximè verò in servos captivosque redimendos, beneficéntia, & Childeberto regi tam probáta, ut ex régio ærário ad pias largitiónes ingentem ei pecúniam subministráret.

Lectio ij.

ACcersítus à Clotário, qui, quòd eum contempsisset, à Deo percussus fúerat, illum, admótis vestimentis suis, sanávit. Caribertum reprehendit, qui uxóris sorórem dúxerat, eíque sacris interdixit. Sigebertum per lítteras à cæde Chilperíci fratris deterrére conátus est, & suis mónitis reluctantem brevi moritúrum prædixit. In Synodo Bituricensi plúrimos Judæos Christo lucrátus est. Sedit in Concílio Parisiensi tértio & quarto, & Turonensi secundo. Aliquot ante transitum diébus per notárium hæc verba, Quinto Calendas Júnias, ad lectum suum scríbi vóluit; quâ die cùm obiisset, apertus est qui latébat verbórum sensus. Corpus ejus sepultus est ad sanctum Vincéntium, & sub Pippíno rege in majórem basílicam hujus monastérii, quod nunc San-Germánum appellátur, transSlátum est.

Oratio.

DEus, Sanctórum tuórum splendor mirábilis, qui hunc diem beáti Germáni Pontíficis depositióne consecrasti: da Ecclésiæ tuæ in ejus natalítio exultanti, ut apud misericórdiam tuam exemplis ejus protegátur & méritis; Per Dóminum.

FESTA JUNII.

DIE I.

In Festo

ANCTI FLORI,

niLodovensis Epíscopi.

Semiduplex.

'ridiè AD VESP. Psal. sola Ant. Suscitábo. *in nmuni Pontific.* xxij. *tio,* Deus, qui. *infrà.* *'it Commem. SS. Mart. iandi, Alexandri, Lu- & Audaldi. Ant.* Cùm . ℣. Viriliter. xvj. *Ora-* , Deus, invisíbilis. *infrà.*

Lectio ij.

. vita S. Flori, autore 'oan. Plantavit Lodov. Episc. & aliis.

Lorus, primus Lodo-vénsium Epíscopus, in rbonensem províncjam bi divíni dissemìnandi ná missus, Lodóvam ìit, ibíque cæcutientes pulos ac pagánæ superst. ióni déditos ad Christi am addúxit. Cùm illìc, bilítâ Religióne Chrisnâ, sedem Episcopálem exisset, in állis Narbonen. províncìæ pártibus verim Dei prædicáre cœt; ac tandem vicínas reónes perlustrans, & Evanlii ubíque sémina sparns, ad Arvernos usque rvénit. Ibi quoque cùm úrimos ad fidem è gentiáte convertisset, anno hristi círciter trecentésimo octogésimo nono, vitæ cursum plácido ac beáto fine complévit. Ejus corpus in Arverniæ monte, qui tunc Indicíacus dicebátur, sepultum fuit.

Lectio iij.

Cum in dies frequéntibus miráculis illustrarétur beáti Flori sepulcrum, paulátim populórum úndique ad illud conveniéntium multitúdo urbi in monte Indicíaco ædificandæ occasiónem dedit; quæ urbs sancti Pontíficis nómine fuit insigníta. In ea, anno círciter millésimo, sanctus Odílo Cluniacensis Abbas monastérium sui Ordinis construxit, quod tandèm Joánnes vigésimus secundus eréxit in sedem Episcopálem. Ibi etiamnùm sancti Flori corpus religiósè servátur ac cólitur. ¶ Hâc item die memóriam venerámur sanctórũ Amandi, Alexandri, Lucii & Audaldi, qui Caunenses Mártyres ídeò dicuntur, quòd Caunis in diœcési Narbonensi credantur oriundi. Eos tradunt inítio séculi quarti, sæviente Diocletiáni & Galérii in Christiános persecutióne, martyrii palmam fuisse adeptos. At de illórum passiónis loco vel témpore non planè constat.

Oratio.

DEus, qui per prædicatiónem sancti Pontíficis Flori, non credentem pópulum dono fídei ditáre dignátus es: da propítius, ipso intercedente, ut qui sumus & dícimur Christiáni, huic nómini promissam hæreditátem móribus íntegris ássequi valeámus; Per Dóminum nostrum.

Fit Commem. SS. Mart. Amandi, Alexandri, Lucii & Audaldi.

Ant. Beáti qui persecutiónem patiuntur propter justítiam; quóniam ipsórum est regnum cœlorum. *Matth.* 5.

℣. Multæ tribulatiónes justórum; ℞. Et de ómnibus his liberábit eos Dóminus. *Ps.* 33.

Orémus.

DEus, invisíbilis fortitúdo certántium, adesto, quæsumus, nobis supplicántibus: ut qui hodiernâ die sanctórum Mártyrum tuórum Amandi, Alexandri, Lúcii & Audaldi gloriósum triumphum recólimus, eórum méritis & précibus contrà spirituália nequítiæ muniámur; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sécula seculórum. ℞. Amen.

VESPERÆ à Capitulo de sequenti, ut in Communi plurium Mart. Oratio, Mártyrum tuórum. infrà

Pro Commem. S. Flori, Ant. Sacerdótes. ℣. Salvum. xxviij. *Oratio,* Deus, qui. *suprà.*

Deindè fit Commem. SS. Mart. Marcellini & Petri. Ant. Beáti. ℣. Multæ. xix. *Oratio,* Da nobis. *infrà.*

DIE II.

In Festo SS. Martyrum POTHINI, EPISCOPI, BLANDINÆ, VIRG. & Sociorum.

Semiduplex.

Ex Epístola Ecclesiárum Viennensis & Lugdunensis, ad Ecclésias Asiæ & Phrygiæ.

Euseb. Hist. Eccles. L. 5. *C.* 1.

Lectio ij.

BEatíssimus Pothínus Ecclésiæ Lugdunensis Epíscopus nonagenário major, ob córporis infirmitátem vix spíritum trahens sed præ cupiditáte martyrii mirâ alacritáte ánimi firmátus, ad tribúnal trahebátur. Quò perlátus prosequéntibus ipsum Magistrátibus civitátis, & universâ plebe váriis eum clamóribus impetente, tanquàm ipse Christus esset, egrégium édidit testimónium. Interrogátus à Præside quisnam esset Christianórum Deus, respondit: Si dignus fúeris, cognosces. Post hæc inhumánè raptátus, &

iè graviſſimi piáculi
: exiſtimárent, niſi
ı quiſque parte ei pe-
er inſultárent. Quip-
: modo injúriam deó-
ıórum ultúros ſe ar-
antur. Exindè vix
ſpirans, in cárce-
rojectus eſt; tandèm-
oſt bíduum ánimam
vit. Matúrus verò
ytus, & Sanctus Diá-
Viennenſis cum Blan-
ancilla & Attalo,
ſunt ad béſtias in
theátrum. Et Matú-
idèm ac Sanctus con-
illic flagrórum vér-
ertulérunt, & beſtiá-
ıſſus trahéntium mor-
ıſam poſtrémò fér-
:áthedram; cui ſu-
ita Mártyrum mem-
ım torrerentur, illó-
ares moleſtíſſimus ni-
ıplébat. Hi ergò má-
:ertámine perfuncti,
n juguláti ſunt. Blan-

Lectio iij.

Attalus quoque cùm per amphitheátrum circumduceretur, præcedente eum tabellâ, in qua Latíno ſermóne ſcriptum erat: Hic eſt Attalus Chriſtiánus; Præſes poſtquàm civem Románum eum eſſe cómperit, redúci in cuſtódiam jubet, litteris ad Cæſarem datis de his qui inclúſi tenebantur. Ineunte ígitur ſolemni apud nos mercátu, Præſes addúci jubet Mártyres ad tribúnal, tanquàm in theatráli pompa eos pópulis oſtentans. Cùmque illos dénuò interrogaſſet, quicumque cives Románi reperti ſunt, cápite truncávit; réliquos trádidit béſtiis. Cæterùm ingens glória acceſſit Chriſto per eos qui priùs quidèm negáverant, tunc verò confitebantur fidem. Quibus exámini ſubjectis,

tur. Instans íllicò Præses interrogávit eum quis esset: qui cùm Christiánum se esse dixisset, irátus judex eum ad béstias damnávit. Postrídiè ígitur unà cum Attalo ingressus est; nam & hunc Præses béstiis íterùm tradíderat. Ambo ítaque cùm ómnia tormentórum génera in amphitheátro sustinuissent, gládio percussi sunt. Ultimo tandèm spectaculórum die, Blandína rursùs illáta est, unà cum Póntico adolescente quíndecim círciter annos nato. Et Pónticus quidèm cuncta supplícia generósè perpessus, emísit spíritum. Beáta verò Blandína post flagra, post béstias, post sartáginem, retículo inclúsa, tauro objecta est, à quo diù in altum jactáta, tandèm & ipsa instar víctimæ juguláta est. ¶ Item hâc ipsâ die, Diocletiáno & Maximiáno in Christiános sæviéntibus, pro Christi fide cápite truncáti sunt Marcellínus Ecclésiæ Románæ Présbyter, & Petrus Exorcista, quorum laudes célebrat in cármine à se scripto sanctus Dámasus Papa, & quotídiè nomen in altáris sacrifício commemorátur.

Oratio.

MArtyrum tuórum Pothíni Pontíficis, Blandínæ vírginis & Sociórum solémnia recenséntes, súpplices te, Dómine, deprecámur, ut in tua caritáte radicáti & fundáti, passiónes hujus témporis amóre illíus glóriæ quæ revelanda est in nobis, invícto ánimo sustinére valeámus; Per Dóminum nostrum.

Fit Commem. SS. Marcellini & Petri. Ant. Datæ sunt. ℣. In æternum. xxj.

Oratio.

DA nobis, omnípotens Deus, inter hujus vitæ discrímina, contínuum grátiæ tuæ præsídium; qui sanctis Martyribus Marcellíno & Petro fídei tuæ constántiam, ut hostem antíquum víncerent, contulisti; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, &c.

VESPERÆ, à Capitulo de sancta Clotilde, ut in Communi sanctarum Mulierum, exceptis quæ sequuntur.

Post Hymnum, ℣. Tu, Dómine, adjuvisti me, ℟. Et consolátus es me. *Ps.* 85.

Ad Magníficat.

Ant. 7. a. Sanctificátus est vir infidélis per mulíerem fidélem. 1. *Cor.* 7.

Oratio, Réspice, quæsumus. *infrà.*

Pro Commem. SS. Pothini & Sociorum, Ant. Datæ sunt. ℣. In æternum. xxj. *Oratio*, Mártyrum. *suprà.*

E III.

ı Festo

. CLOTILDIS,

ıæ, Viduæ.

ıiduplex.

ectio ij.

;. Turon. & qui-

lam aliis.

is, Chilperíci

ilia, paréntibus

'undobaldo Bur-

ı rege necátis,

adhuc éthnico

Gundobaldo in

trádita est. Quæ

ogénitum pepe-

ı, tolerante ma-

ipprobante Clo-

baptizári jussit.

n infantis, cui

ıpósitum fúerat

, in Albis de-

tem ægrè ferret

, ac baptismo

, gráviter Clo-

ırgávit, ásserens

ıs ob contemp-

nis sui irátos,

eripuisse. At

. inquit, omni-

eatóri ómnium,

), qui me non

ıè judicávit in-

de útero meo

gno suo digna-

e. Alterum fí-

ıa cùm genuis-

quoque bapti-

; & appellátus

ıéres. Qui cùm

:œpisset, affir-

fore ut idem ei

ri contíngeret,

:ibus conváluit.

Lectio iij.

AT Regína non cessábat hortári virum, ut abjectâ idololátriâ, Deum verum cóleret. Sed ille superstitióni Francórum adhæsit; donec in expeditióne Alamánnica, inclinátam cernens suórum áciem, monitórum cónjugis memor, auxílio Christi imploráto, de hóstibus triumphávit. Cui apud Remos læta uxor occurrens, ubi órdinem rei gestæ cognóvit, advocávit sanctum Remígium, à quo Clodovéus fidem edoctus, baptizátus est, & chrísmate sacro inunctus. Post mortem Clodovéi, Túrones ádiit Clotildis: ibíque ad sepulcrum sancti Martíni summâ pietáte réliquum vitæ exégit, pernox in vigíliis, eleemósynis aliísque piis opéribus intenta, munífica erga Ecclésias & Monastéria. Clodoméris in bello Burgúndico occísi fílios, nepótes suos, Theodovaldum, Guntárium, & Clodoaldum educávit. Tandèm plena diérum, Túrone migrávit ad Dóminum; & Paríſios inter psalléntium choros transláta, sepulta est à fíliis Childeberto & Clotário régibus ad latus Clodovéi, in sacrário Basílicæ sancti Petri, ubi corpus sanctæ Genovéfæ quiescit.

AD LAUDES.

Post Hymnum.

℣. Vovéte, & réddite Dómino Deo vestro, ℟. Terríbili apud Reges terræ. *Ps.* 75.

Ad Benedictus.

Ant. 6. Cùm invocasset ómnium rectórem & salvatórem Deum, convertit Deus spíritum regis. *Esther* 15.

Oratio.

RESpice, quæsumus, Dómine, ad Francórum benignus impérium: & quibus per devótam sanctæ Clotildis instántiam donum fídei contulisti, iisdem per ejus intercessiónem tríbue sincérum christiánæ pietátis affectum; Per.

AD VESPERAS.

Post Hymnum.

℣. Tríbuat tibi Dóminus secundùm cor tuum: ℟. Et omne consílium tuum confirmet. *Ps.* 19.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Tu honorificéntia pópuli nostri; quia fecisti viríliter, & confortátum est cor tuum. *Judith* 15.

Oratio, Réspice. *ut suprà.*

DIE VI.

In Festo

SANCTI NORBERTI, Magdeburgensis Episcopi, Instit. Ord. Præmonstr.

Semiduplex.

Pridiè ad VESP. Psal. sub sola Ant. Suscitábo. xxij. *Oratio*, Da Ecclésiæ. *infrà.*

Lectio ij.

Ex anonymo coætaneo apud Bollandum.

NOrbertus Sanctis, Cliviæ óppido, in diœcési Coloniensi, nóbili prosápiâ ortus, cùm à prima ætáte Clero nomen dedisset, statìm atque idóneos annos áttigit, Subdiáconus média in aula, necdùm formátis ad gravitátem Ecclesiásticam móribus, ordinátus est. Sed in tempestáte deprehensus, & ictu fúlminis ex equo dejectus, toto ánimo ad Deum conversus est. Tùm relictâ Imperatóris aulâ, & majóribus quos háctenùs suscípere distúlerat ordínibus initiátus verbi Dei prædicatiónem ferventi zelo ággredi cœpit. De quo tamen pósteà véritus, ne quid illegítimè à se præsumptum esset quòd uno die sacros diaconátûs & presbytérii Ordines contrà Cánones accepisset, à Gelásio Papa secundo, ignorántiam confessus, véniam pétiit, & regulárem demùm Evangélici múneris confirmatiónem obtínuit. Abdicátis benefíciis ecclesiásticis quibus abundábat, & património paupéribus erogáto, austeriórem vitam ampléxus est. Innúmeros hæréticos ad fidem, peccatóres ad pœniténtiam, dissidentes ad concórdiam re-

Cùm esset Lau-
artholomæo Epís-
átus ne ab ipsíus
liscéderet, deser-
a locum qui Præ-
us dicebátur, si-
t, ex quo totus
uem ibi sub Ré-
ti Augustíni instí-
nen accépit.

Lectio iij.

nentáriam & Ada-
m Tanchelíni hæ-
ituérpiæ grassan-
vocátus, prosli-
k qui multò antè
sibi Cameracen-
copátum recusá-
d Magdeburgen-
iepiscopátum pós-
s, ecclesiásticam
m, præsertìmque
ministrórum cœ-
constanter pro-
Remis in Concí-
éntium secundum
ljúvit: & Romam
Epíscopis profec-
sma Petri Leónis
t, Innocéntio suæ
o. Exactis in pon-
nis ferè octo, ábiit
ium anno millé-
tésimo trigésimo
uncque Gregórius
értius anno millé-
igentésimo octo-
cundo in Sanctó-
iem rétulit.

Oratio.

cclésiæ tuæ, mi-
ors Deus, ut mé-
i Epíscopi Nor-
átem tuam pro
ipsa semper exórent, & fructum in nobis labórum ejus custódiant: Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum. ℟. Amen.

VESP. à Capit. de seq. cum Commem. præc.

DIE VII.

In Festo

SANCTI HILARII,

Carcassonensis Episcopi.

Semiduplex.

Omnia de Communi Pontificum, additis quæ sequuntur. Oratio, Deus, fidélium. xxvij.

Lectio ij.

Ex Tabular. Abb. S. Hilar. & Hist. gen. Occit.

HIlárius seu Hílarus in território Carcassonensi ortus, primos ætátis suæ annos ita exolvit, ut demùm Ecclésiæ Carcassonensis Epíscopus éligi mererétur. Is fuisse putátur, cujus nomen extat in subscriptiónibus quadraginta quátuor Episcopórum Gálliæ, qui Synodálem Epístolam ad sanctum Leónem rescripsére; quâ missam ad eos ab eódem Pontífice Epístolam à se ad Flaviánum de erróre Eutychétis scriptam, cum laude suscípiunt. Quosdam sanctitáte célebres viros in partem sollicitúdinis Episcopális accívit; cum quibus só-

litus erat, annis síngulis, per dies áliquot oratióni vacatúrus, in eum locum secédere, ubì jam tùm monastérii, quod pósteà ejus nómine nuncupátum est, fundamenta jecisse vidétur.

Lectio iij.

SÆviébat tunc témporis in Gállia Narbonensi Arianórum hæresis, quam in has regiónes secum bárbari addúxerant. Errórem ut extirpáret Hilárius, gregem suum verbi divíni pábulo assíduè nutriébat: & quamvis pósitis insídiis ferè quotidiánis, ad mortem contínuò ab hæréticis appeterétur, numquàm tamen à sancto propósito & múnere amovéri pótuit. Cùm autem hæresis in dies sæviùs grassarétur, & profúsus in lácrymas pius Póntifex, írritos esse labóres suos, coram Deo supplex gémeret; Deo revelante, intellexisse fertur, diœcésim post ipsíus mortem ab omni prorsùs hæresis labe esse liberandam. Quapropter mortem vehementíssimè exoptans, non multò pòst extrémum instáre sibi diem intellígere méruit; seque in eum locum recépit ubì pósteà monastérium erectum est: ibíque mórtuus ab alumnis in sacello sancti Saturníni propè altáre quod ipse consecráverat, est tumulátus.

D I E X
In Festo
SANCTI BARN
Gentium Apo
Duplex - maj
IN I. VESPE
Psalmi de Feria
toto Officio.

Ant. MUltitúdi
2. déntium
unum & ánima u
quisquam eórum q
sidébat, áliquid s
dicébat. *Act.* 4.

Ant. 6. Erant i
nia commúnia; &
magnâ reddébant
testimónium resur
Jesu Christi Dómi
tri. *Act.* 4.

Ant. 1. a. Grátia
erat in ómnibus il
que quisquam eg
inter illos. *Act.* 4.

Ant. 5. a. Quotq
sessóres agrórum
mórum erant, v
afferébant prétia
quæ vendébant. *A*

Ant. 8. G. Ponéb
pedes Apostolórum
videbátur autem
prout cuíque op
Act. 4.

CAPITULUM. *De*

QUi dixit patri
matri suæ:
vos; & frátribus
nóro vos, & ne
fílios suos; hi cust
elóquium tuum, &
tuum servavérunt.

℞. Omnis qui r
domum, vel fratr

, aut patrem, aut
ı, aut uxórem, aut
aut agros propter
meum, * Cén-
accípiet, & vitam
n possidébit. ℣. Si
homo omnem subs-
domûs suæ pro di-
, quasi nihil despí-
n. * Céntuplum.
'atri. * Céntuplum.
:9. *Cant.* 8.
Y M N U S.
ı datur quiéscere,
ris relictis, Bár-
a :
s hæc affert tuis
lies labóribus.
propter, agro vén-
ı,
lúcas déferis,
rependens fœnore
us ipse sit tuus.
cra per jejúnia,
licas inter preces,
sancto Spíritu,
reáris núntius.
non adis mundi
;as,
ıórum párticeps !
s ambo Spíritus,
junxit cáritas.
vestra gens Christi
m
ellis réppulit,
tantes bárbaris
illam géntibus.
Christe, nostris se
n
nen offert ménti-
,
e noctis suæ
donum réspuant.
& trino Deo,

Supréma laus, summum
decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

℣. Beátus qui intélligit super egénum & páuperem: ℟. In die mala liberábit eum Dóminus. *Ps.* 40.

Ad Magníficat.

Ant. 4. E. Joseph qui cognominátus est Bárnabas ab Apóstolis, cùm habéret agrum, véndidit eum, & áttulit prétium, & pósuit ante pedes Apostolórum. *Act.* 4.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM, *ut infrà post II. Vesp.*

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Caput córporis Ecclésiæ Dóminum, * Veníte, adorémus. *Coloss.* 1. *Ps.* 94. Veníte. 2.

Hymnus, Supréme. *in Communi Apostolorum.* ij.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. c. Bárnabas apprehensum Saulum duxit ad Apóstolos, & narrávit illis quómodò in via vidisset Dóminum, & quia locútus est ei. *Act.* 9.

Ant. 2. Quidam ex iis qui dispersi fúerant à tribulatióne quæ facta fúerat sub Stéphano, cùm introissent Antiochíam, loquebantur & ad Græcos, annuntiantes Dóminum Jesum. *Act.* 11.

Ant. 1. *f.* Misérunt Apóstoli Bárnabam usquè ad

Antiochíam ; qui cùm perveniſſet , & vidiſſet grátiam Dei , gavíſus eſt. *Act.* 11.

℣. Ego in Dómino gaudébo , ℟. Et exultábo in Deo Jeſu meo. *Cant. Hab.* 3.

Tres Lectiones de Scriptura occurrente.

Poſt j. Lect. ℟. Bárnabas hortabátur omnes in propóſito cordis permanére in Dómino ; * Quia erat vir bonus , & plenus Spíritu ſancto , & fide. ℣. Mónita salútis dabat eis, & conſolabátur eos ; * Quia. *Act.* 11. *Tob.* 1.

Poſt ij. Lect. ℟. Cùm inveniſſet Bárnabas Saulum , perdúxit Antiochíam ; * Et annum totum converſáti in Ecclésia , docuérunt turbam multam : ita ut cognominarentur primùm Antiochíæ Diſcípuli , Chriſtiáni. ℣. Annuntiavérunt opus quod operátus es , Deus , in diébus eórum ; * Et annum. *Act.* 11. *Pſ.* 43.

Poſt iij. Lect. ℟. Diſcípuli , proùt quiſque habébat , propoſuérunt ſínguli in miniſtérium míttere habitántibus in Judæa frátribus : quod & fecérunt : * Mittentes ad ſenióres † Per manus Barnábæ & Sauli. ℣. Prædicátum eſt ut deferrent ſínguli prétium Dómino : lætatíque ſunt cuncti , & ingreſſi contulérunt , * Mittentes. Glória † Per. *Act.* 11. 2. *Paral.* 24.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 8. *G.* Erant in Ecclésia quæ erat Antiochíæ, Prophétæ & Doctóres , in quibus Bárnabas & Saulus. *Act.* 13.

Ant. 3. *a.* Miniſtrántibus illis Dómino , & jejunántibus , dixit illis Spíritus ſanctus : Segregáte mihi Saulum & Bárnabam in opus ad quod aſſumpſi eos. *Act.* 13.

Ant. 7. b. Jejunantes & orantes , imponentéſque eis manus , dimiſérunt illos. *Act.* 13.

℣. Dómini eſt aſſúmptio noſtra : ℟. Locútus es in viſióne ſanctis tuis , Dómine. *Pſ.* 88.

Ex Commentário ſancti Joannis Chryſóſtomi in Acta Apoſtolórum.

Homil. 28. *in Cap.* 13. *n.* 1. & 2.

Lectio iv.

Bárnabas & Saulus ordináti ſimul exiérunt ; & cùm veniſſent Salaminam , prædicábant verbum Dei in Metrópoli Cypri. Per annum manſérunt Antiochíæ. Oportébat illò abíre , nec ſemper hìc ſedére. Majóribus opus habébant Doctóribus. Vide quómodò Seléuciæ non moras trahant , ſcientes à vicína civitáte multùm utilitátis accepiſſe Seleucienſes ; ſed illìc étiam feſtínant ad ea quæ magis urgébant. Nam ut venérunt

ad metrópolim ínsulæ, Procónsulem emendáre studébant. Quòd autem non ex adulatióne dicátur, Erat cum Procónsule viro prudénte, ex re ipsa disce quómodò non multis sermónibus opus habúerit, quómodò volúerit ipsos audíre. Et nihil quidèm ad magum dictum, donec ille occasiónem daret. Quia enim illos attendentes vidébat, id unum ille in scopo habébat ne Princeps persuaderétur. Et cur non áliud signum fecit? Quia nullum huic par erat quod inimícum cáperet. Et statìm credit Proconsul, non simplíciter, sed obstupescens. Vidit enim non hìc verba dari, neque falláciis rem agi. Vide quantum doctrínæ amórem hábuit.

℟. Proconsul Sérgius Paulus, accersítis Bárnabâ & Saulo, desiderábat audíre verbum Dei: sed * Resistébat illis Élymas magus, & cécidit in eum calígo. Proconsul autem cùm vidisset factum crédidit, admírans super doctrína Dómini. ℣. Pósuit Dóminus in eis verba signórum suórum, & prodigiórum in terra. * Resistébat. *Act.* 13. *f.* 104.

Lectio v.

Homil. 30. *n.* 1.

Rursùs Pergen veniéntes, prætercurrunt alias civitátes: nam ad Pisídiæ metrópolim Antiochíam festinábant. Secúti sunt autem eos multi Judæórum & pii ádvenæ, quos allocúti, persuadébant eis ut manérent in grátia Dei. Videntes autem turbas Judæi, repléti sunt zelo, contradicentes ac blasphemantes. Hoc ipsos clarióres reddébat, quòd illi contradícerent. Tunc constanter Paulus & Bárnabas dixérunt: Vobis oportébat primùm loqui verbum Dei: sed quóniam repéllitis illud, & indignos vos judicátis æternâ vitâ, ecce convértimur ad Gentes. Nec dixit, Indigni estis; sed, Indignos vos judicátis; ut non onerósus sermo esset. Quia verò repulístis illud, inquit, non nos, (non enim in nos contumélia vestra vértitur,) convértimur ad Gentes. Multâ plenum mansuetúdine hoc verbum. Non dicunt, Derelínquimus vos; innuentes fíeri posse ut reverteréntur. Et hoc non propter vestram contuméliam factum est, sic enim præceptum est nobis. Oportet adíre Gentes: verùm hoc non à nobis, sed à vobis factum est, quod à nobis fíeri oportébat. Sic enim, inquit, præcépit nobis Dóminus: Pósui te in lucem Géntium, ut sis in salútem, hoc est, in cognitiónem quæ sit ad salú-

tem, non simplíciter Géntium, sed ómnium géntium.

℟. Repléti zelo Judæi contradicébant his quæ dicebantur, blasphemantes. * Tunc constanter Paulus & Bárnabas dixérunt: Vobis oportébat primùm loqui verbum Dei, sed quóniam repéllitis illud, & indignos vos judicátis ætérnæ vitæ, ecce convértimur ad Gentes. ℣. Dedérunt húmerum recedentem, & cervícem suam induravérunt, nec audiérunt; * Tunc. *Act.* 13. 2. *Esdr.* 9.

Lectio vj.

NOn expectârunt ígitur, sed vidérunt ímpetum. Judæi verò concitârunt mulíeres religiósas, & persecutiónem excitavére; id est, calumniáti sunt Apóstolos, de míllibus eos accusantes. Vidérunt ímpetum, & confugérunt ad civitátes Lycaóniæ, Lystram & Derben, & universam in circúitu regiónem, ubi étiam furórem suum exercére licébat illis. Vide Géntium simplicitátem, & Judæórum nequítiam. Opéribus declarábant Gentíles, se dignos esse qui audírent: sicque illos ob sola signa honorábant. Alii ut deos colébant; álii ut perniciósos pellébant. Et álii quidèm non modò prædicatióni non obsistébant, sed étiam dicébant: Dii homínibus símiles descendérunt ad nos; Judæi verò scandalizabantur. Et vocábant, inquit, Bárnabam Jovem, Paulum verò Mercúrium. Mihi vidétur venerábilis aspectu fuisse Bárnabas. Tentátio verò non módica ex immoderáto illo stúdio pródiit: verùm étiam hinc Apostolórum virtus osténditur. Et vide quómodò ómnia ubíquè Deo réferant. Hos & nos imitémur: nihil nostrum esse putémus; quandò nec ipsa quidèm fides nostra est, sed Dei. Quòd autem non sit nosttra, sed magis Dei, audi Paulum dicentem: Et hoc non ex nobis; Dei enim donum est.

℟. Disseminabátur verbum Dómini: & * Audientes Gentes gavísæ sunt, & glorificábant verbum Dómini; Judæi autem excitavérunt persecutiónem in Paulum & Bárnabam, & ejecérunt eos de fínibus suis. ℣. Ecce ego, dicit Dóminus, ecce ego ad Gentem quæ non invocábat nomen meum; expandi manus meas totâ die ad pópulum incrédulum. * Audientes. Glória Patri. * Audientes. *Act.* 13. *Is.* 65.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 6. Bárnabas & Paulus, excusso púlvere pedum, venérunt Icónium; & illic fiduciáliter agébant

no, testimónium
te verbo grátiæ
. 13. & 14.
. a. Cùm factus
etus Gentílium &
n, ut contumé-
rent & lapidárent
:ugérunt ad civitá-
ɔniæ; & ibi evan-
s erant. *Act.* 14.
. *E.* Sacerdos Jo-
bat sacrificáre :
audiérunt Bárna-
Paulus, conscissis
ıis, vix sedavérunt
ne sibi immolá-
t. 14.
n nobis, Dómine,
ni tuo da glóriam,
r misericórdia tua
te tua. *Ps.* 113.
ıncti Evangélii se-
ım Matthæum.
vij. Cap. 10.
ɔ témpore; Dixit
discípulis suis :
.o mitto vos sicut
médio lupórum. Et

a sancti Joannis
hrysóstomi.
. *Homil.* 34. *num.* 1.
tquàm Dóminus
nnem curam à dis-
ɔulórum ánimis ejé-
ac signórum spectá-
nserat, & quasi fér-
amantinosque red-
, sæculáribus ómni-
eriores, & ab omni
ínea sollicitúdine li-
; demùm illa præ-
ala quæ ipsos inva-
ınt, non solùm ea

quæ paulò pòst futúra, sed étiam ea quæ post multum témporis erant eventúra, diù ante illos ad bellum præparans contrà diábolum suscipiendum. Multa enim hinc bona emergébant. Primò, quòd ipsíus præsciéntiæ vim agnóscerent; secundò, quòd nemo suspicári posset hæc mala ob doctóris imbecillitátem eveníre; tértiò, ne ii qui hæc passúri erant, percelleréntur, si hæc inexpectáta & præter spem accidissent; quartò, ne hæc crucis témpore audientes turbaréntur.

℟. Bárnabas & Paulus exiliérunt in turbas, clamantes & dicentes : Viri, quid hæc fácitis? * Et nos mortáles sumus, símiles vobis hómines, annuntiantes vobis ab his vanis converti ad Deum vivum qui fecit cœlum & terram. ℣. Omnes dii populórum, idóla; Dóminus autem cœlos fecit; * Et nos. *Act.* 14. 1. *Paral.* 16.

Lectio viij.

JAm verò ut intélligant novam esse hanc bellandi legem, & inaudítum aciéi modum, cùm nudos mittat, unâ indútos túnicâ, sine cálceis, sine virga, sine cíngulo vel pera, quos ali jubet ab excipiéntibus, non hìc finem dicendi facit; sed suam ostendens ineffábilem poténtiam, di-

cit : Sic abeuntes óvium mansuetúdinem exhibére, etiamsi contrà lupos itúri, nec modò contrà lupos, sed étiam in médio lupórum. Neque tantùm óvium mansuetúdinem jubet habére, sed étiam simplicitátem columbæ. Sic præsertìm meam ostendam fortitúdinem, cùm oves lupos vícerint, etiamsi in médio lupórum sint, & innúmeris mórsibus lacerentur, nec modò non deleantur, sed étiam lupos convertant.

℟. Numquid non habémus potestátem manducandi & bibendi, sicut & céteri Apóstoli? *An ego solus & Bárnabas non habémus potestátem hoc operandi? Sed non usi sumus hâc potestáte, ne quod offendículum demus Evangélio. ℣. Dixit Dóminus ad Aáron: Pro offício sacerdotáli accípies de his quæ sanctificantur & obláta sunt : in sanctuário cómedes. * An. 1. *Cor.* 9. *Num.* 10.

Lectio ix.

MAjus certè atque mirabílius est voluntátem adversariórum mutáre, animumque transformáre, quàm illos occídere : & hæc cùm illi duódecim essent tantùm, & totus orbis lupis esset plenus. Erubescámus ígitur qui contrà facientes quasi lupi inimícos invádimus. Quámdiù enim oves sumus, víncimu que etsi innúmeris cir dati lupis, superámu verò lupi efficiámur, mur : Pastóris quippè lio destitúimur. Non ille lupos, sed oves p tunc autem te relin ac discédit; quia non illum virtútem suam dere.

℟. Reversi sunt Bárn & Paulus per civit confirmantes ánimas pulórum, exhortant ut permanérent in fid * Quóniam per multa bulatiónes oportet no tráre in regnum Dei. ℣ scitis quanta fécimus angústias quales vídi * Quóniam. Glória. *(niam. *Act.* 14. 1. *M* 13.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Euntes il & flebant, mittentes s na sua : ℟. Vénient exultatióne, portantes nípulos suos. *Ps.* 125.

AD LAUDES

Ant. 7. d. BArnabas & P lus cùm constit sent per síngulas Ecclé Presbyteros, & ora cum jejunatiónibus, c mendavérunt eos Dómi in quē credidérunt. *Act.*

Ant. 8. c. Cùm venis Antiochíam, undè e trádiri grátiæ Dei, in o quod complevérunt, re lérunt quanta fecisset D cum illis, & quia apen

ibus óstium fídei.

6. Descendentes
de Judæa, docé-
'uia nisi circumci-
non potestis sal-
cta est ergò discep-
›n mínima Paulo
ıbæ adversùs illos

r. a. Statútum est
ıderent Paulus &
ıs ad Apóstolos :
deducti ab Ecclé-
transíbant narran-
ersiónem Gentium.

4. a. Cùm venissent
mam, suscepti sunt
léfia, & ab Apóf-
x à senióribus, an-
tes quanta Deus fe-
ım illis. Act. 15.
ULUM. Act. 15.
uit omnis multitú-
, & audiébant Bár-
& Paulum, nar-
juanta Deus fecisset
. prodígia in Génti-
· eos.
nus, Quem misit.
:muni Apost. vij.
Annúntient nomen
i, & laudem ejus
salem, ℟. In con-
lo pópulos in unum.

d Benedictus.
1. D. Jacóbus, Ce-
Joannes dextras de-
mihi & Bárnabæ
tis; ut nos in gen-
si autem in circumci-
ı : tantùm ut páu-
perum mémores essémus.
Galat. 2.

Oratio.

DEus, qui beátum Bárnabam, plenum fide & Spíritu sancto, ad opus conversiónis Géntium assúmere dignátus es : concéde propítius, ut mémores labóris & caritátis ejus, dignè Evangélio Christi, quod prædicávit, conversári mereámur; Per eumdem.... in unitáte ejusdem.

AD HORAS,

Doxologia.

Uni sit & trino Deo,
Supréma laus, summum decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 7. d. Bárnabas
In ℟. *br.* ℣. Qui Ecclésiæ tuæ * Apóstolos dedisti. *Ephes.* 4.

AD TERTIAM.

Ant. 8. c. Cùm venissent.

CAPITULUM. *Rom.* 9.

GEntes quæ non sectabantur justítiam, apprehendérunt justítiam : justítiam autem quæ ex fide est. Israël verò, sectando legem justítiæ, in legem justítiæ non pervénit. Quarè? Quia non ex fide, sed quasi ex opéribus.

℟. *br.* Elégit nobis Dóminus * Hæreditátem suam. Elégit. ℣. Subjécit pópulos nobis * & gentes. * Hæreditátem. Glória. Elégit. *Ps.* 46.

℣. In conspectu géntium revelávit justítiam suam:
℟. Recordátus est misericórdiæ suæ. *Ps.* 97.

AD SEXTAM.

Ant. 6. Descendentes.

Capitulum. *Galat.* 2.

Subintroiérunt falsi fratres exploráre libertátem nostram quam habémus in Christo Jesu, ut nos in servitútem redígerent: quibus neque ad horam céssimus subjectióne, ut véritas Evangélii permáneat apud vos.

℟. *br.* Iníquè non égimus * In testamento tuo, Dómine. Iníquè. ℣. Et non recessit retrò * cor nostrum. * In. Glória Patri. Iníquè. *Ps.* 43.

℣. Confirmáta est super nos misericórdia Dómini:
℟. Et véritas ejus manet in æternum. *Ps.* 116.

AD NONAM.

Ant. 4. a. Cùm venissent.

Capitulum. 2. *Cor.* 4.

Abdicámus occulta dedécoris, non ambulantes in astútia, neque adulterantes verbum Dei; sed in manifestatióne veritátis commendantes nosmetipsos ad omnem consciéntiam hóminum coram Deo.

℟. *br.* In Deo * Laudábimur totâ die. In Deo. ℣. Et in nómine tuo * confitébimur in sæculum, * Laudábimur. Glória. In Deo. *Ps.* 43.

℣. Narrantes laudes Dómini, & virtútes ejus, ℟. Et mirabília ejus quæ fecit. *Ps.* 77.

AD II. VESPERAS.

Ant. 8 *G.* Plácuit Apóstolis & senióribus, viros míttere Antiochíam cum Paulo & Bárnaba, scribentes per manus eórum. *Act.* 15.

Ant. 3. c. Descendérunt Antiochíam; & congregâtâ multitúdine, tradidérunt epístolam: quam cùm legissent, gavísi sunt super consolatióne. *Act.* 15.

Ant. 7. c. Paulus & Bárnabas demorabantur Antiochíæ, docentes & evangelizantes cum áliis plúribus verbum Dómini. *Act.* 15.

Ant. 6. Dixit ad Bárnabam Paulus: Revertentes visitémus fratres quibus prædicávimus verbum Dómini. *Act.* 15.

Ant. 2. Bárnabas, assumpto Marco, navigávit in Cyprum; Paulus verò electo Silâ, perambulábat Syriam. *Act.* 15.

Capitulum. 2. *Cor.* 2.

Deo grátias, qui semper triumphat nos in Christo Jesu, & odórem notítiæ suæ manifestat per nos in omni loco.

Hymnus, Cœlo dat… *ut in I. Vesperis.*

℣. Dedísti nos tanquam oves escárum, ℟. Et in géntibus dispersísti nos. *Ps.* 43.

Magníficat.
. D. Bárnabas &
radidérunt ánimas
nómine Dómini
su Christi. *Act.* 15.
, *ut suprà ad Lau-*

MPLETORIUM.
. G. Ergò & Gén-
ænitentiam dedit
vitam. *Act.* 11.
gia, Uni sit. *ut*
Horas.
Nunc dimitis.
a. Géntibus mis-
oc salutáre Dei,
dient. *Act.* 28.
IE XIV.
In Festo
'I EXUPERII,
sani Episcopi.
miduplex.
ad VESP. Psal.
, *Ant.* Suscitábo.
io, Dómine Jesu.

ola sancti Hieró-
esbyteri, ad Rúf-
Mónachum.
. *Lectio ij.*
s Exupérius To-
píscopus, víduæ
s imitátor, esú-
it álios; & ore
júniis, fame tor-
énâ: omnemque
m Christi viscéri-
vit. Nihil illo dí-
orpus Dómini ca-
íneo, sánguinem
t in vitro; qui
ejécit de Tem-
absque funículo,
tióne, cáthedras
vendéntium columbas, id est, dona sancti Spíritûs, mensásque subvertit mammónæ, & nummulariórum æra dispersit: ut domus Dei vocétur domus oratiónis, & non latrónum spelunca. Hujus è vicíno sectáre vestígia, & ceterórum qui virtútum illíus símiles sunt, quos sacerdótium & humilióres facit & páuperes.

De ejusdem Epístola ad Agerúchiam víduam.

Epist. 91. *Lectio iij.*

QUòd rari hùc usquè residémus, non nostri mériti, sed Dómini misericórdiæ est. Innumerábiles & ferocíssimæ natiónes, universas Gállias occupârunt. Quidquid inter Alpes & Pyrenæum est, quod Océano & Rheno inclúditur, vastârunt. Aquitániæ, novemque populórum, Lugdunensis, & Narbonensis províncíæ, præter paucas urbes, populáta sunt cuncta. Quas & ipsas foris gládius, intùs vastat fames. Non possum absque lácrymis Tolósæ fácere mentiónem, quæ ut hùc usquè non rúeret, sancti Epíscopi Exupérii mérita præstitérunt. Cétera táceo, ne vídear de Dei desperáre cleméntia.

Oratio.

DOmine Jesu Christe, qui cùm dives esses, propter nos egénus factus

es, ut tuâ inópiâ dívites essémus; concéde propítius, ut exímii imitatóris tui Exupérii Pontíficis vestígiis inhærentes, contemptis fallácibus mundi divítiis, consequámur ætemas; Qui vivis & regnas.

DIE XVI.

In Festo Sanctorum Martyrum CYRICI, & JULITTÆ, matris ejus.

Semiduplex.

Omnia ut in Communi plurium Martyrum, exceptis quæ sequuntur. Pridiè ad VESP. Psalmi sub sola Ant. Venit hora. xv. *Oratio*, Pietátem. *infrà.*

Lectio ij.

Ex Actis ejus ap. Ruinart.

CYricus & Julitta mater ejus Lycaóniæ civitáte Icónio nóbili génere oriundi, Tarsi in Cilícia sub Diocletiáno imperatóre martyrium consummârunt. Cyricus triennis infántulus, cùm Julittæ matris cruciátus, quæ coram Alexandro præside Christum libérrimè professa, crudis nervis immaníssimè lacerabátur, implacábili ejulátu defléret, pedibusque & mánibus præsidi, qui eum génibus suis imposúerat, pro víribus obnítens, Christiánum se esse proclamáret; ab eo ex alto tribunáli in subjectos gradus lapídeos projectus & contrítus, intériit. Julitta verò in ligno suspensa, férreis pectínibus dilaniáta, & pice bullienti perfúsa martyrii sui cursum cápitis obtruncatióne complévit, anno círciter trecentésimo quinto. Celebérrima est illórum sanctórum Mártyrum per totam Gálliam memória, ex quo sanctus Amátor Autissiodorensis Epíscopus ex orientáli peregrinatióne redux, eórum córpora in Gálliam transtulisse tráditur. Præcípua sacrórum pígnorum pars multis ab hinc séculis Tolósæ in Basílica sancti Saturníni repósita, ibi etiamnùm religiosíssimè asservátur.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 306. in natali Martyrum massæ candidæ.

Lectio iij.

OMnes hoc vólumus, fratres, vitam & veritátem. Sed quà venímus? quà imus? Nam quò veniámus, etsi nondùm possessióne tenémus, jam tamen cogitatióne & ratióne crédimus & vidémus: ad vitam téndimus & veritátem. Ipse Christus est. Quà ire quæris? Ego sum, inquit, via. Quò ire quæris? Et véritas & vita. Ecce quod mártyres amavérunt; ídeò præséntia & transitória contempsérunt. Nolíte mirári fortitúdinem; amor

lórem. Vestígia Már-
ectantes, caputque
am & nostrum in-
, si ad tàm mag-
mnum veníre concu-
s, iter durum non
us. Quid times vias
assiónum & tribula-
? Tránsiit ipse.
des fortè, sed ipse.
runt Apóstoli. Ad-
pondes, sed Apóst-
ccípio. Responde:
unt pósteà & multi
abesce: transiérunt
nae. Senex venisti
ónem? noli timére
i, vel quia vicínus
i. Júvenis es? tran-
& júvenes, qui
itam sibi sperábant;
unt & púeri, tran-
& puellae. Quómodò
ia áspera est, quam
mbulando liniérunt.
gò est solemnis & as-
ommonítio nostra ad
atres, ut solemnitá-
tyrum non vanâ so-
ite celebrémus; sed
suis solemnitátibus
s, étiam fide símili
non formidémus.

Oratio.

item tuam, Dómi-
, súpplices depre-
; ut dum sanctórum
& Julittae matris
assiónem cólimus,
órum véniam confe-
r; Per Dóminum
n Jesum Christum
tuum, qui tecum
t regnat, &c.

DIE XIX.

In Festo
Sanctorum Martyrum
GERVASII & PROTASII.

Semiduplex.

Omnia de Communi plurium Martyrum, additis quae sequuntur. Pridiè ad VESP. *Psalmi sub sola Ant.* Venit hora. xv. *Oratio*, Mártyrum. *infrà.*

AD NOCT. Lectio j. de Scriptura occurrente, tribus in unam junctis.

Ex Epístola sancti Ambrósii, Epíscopi, ad Marcellínam sororem.

Epist. 22. *Lectio ij.*

PRíncipes pópuli quos álios nisi sanctos Mártyres aestimáre debémus, quorum jam in númerum diù antè ignoráti Protásius Gervasiusque proferuntur, qui stérilem martyribus Ecclésiam Mediolanensem, jam plurimórum matrem filiórum, laetári passiónis própriae fecérunt & títulis & exemplis? Grátias tibi, Dómine Jesu, quòd hoc témpore tales nobis sanctórum Mártyrum spíritus excitasti, quo Ecclésia tua praesídia majóra desíderat. Cognoscant omnes quales ego propugnatóres requíram, qui propugnáre possint, impugnáre non sóleant. Hos ego acquisívi tibi, plebs sancta, qui prosint ómnibus, némini nóceant. Tales ego ámbio defensóres, tales mílites

hábeo; hoc eſt, non ſéculi mílites, ſed mílites Chriſti. Sanctórum Mártyrum cognitiónem quam illi amiſérunt, nos adepti ſumus. Eruuntur nóbiles relíquiæ è ſepulcro ignóbili; oſtenduntur cœlo trophæa; ſánguine túmulus madet; appárent cruóris triumphális notæ; inviolátæ relíquiæ loco ſuo & órdine repertæ; avulſum húmeris caput. Nunc ſenes répetunt audiſſe ſe aliquandò horum Mártyrum nómina, titulumque legiſſe. Perdíderat cívitas ſuos Mártyres, quæ rápuit aliénos. Et ſi hoc Dei munus eſt, tamen grátiam quam tempóribus ſacerdótii mei Dóminus Jeſus tríbuit, negáre non poſſum: & quia ipſe martyr eſſe non méreor, hos vobis Mártyres acquiſívi. Succédant víctimæ triumpháles in locum ubì Chriſtus hóſtia eſt: ſed ille ſuper altáre, qui pro ómnibus paſſus eſt; iſti ſub altári, qui illíus redempti ſunt paſſióne.

Ex libro Confeſſiónum ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Lib. 9. Cap. 7. Lectio iij.

CUm Juſtína Valentiniáni regis púeri mater, Ambróſium hóminem tuum, Dómine, perſequerétur hæréſis ſuæ causâ, quâ fúerat ſeducta ab Ariánis, antíſtiti tuo per viſum aperuiſti quo loco latérent Mártyrum córpora Protáſii & Gerváſii; quæ per tot annos incorrupta in theſauro ſecréti tui recondíderas, undè opportúnè prómeres ad coërcendam rábiem fœmíneam, ſed régiam. Cùm enim propaláta & effoſſa digno cum honóre transferrentur ad Ambroſiánam Baſílicam, non ſolùm quos immundi vexábant ſpíritus, confeſſis eiſdem dæmónibus, ſanabantur; verùm étiam quidam plures annos cæcus civis, civitatíque notíſſimus, cùm pópuli tumultuantis lætítiæ cauſam quæſiiſſet, atque audiſſet, exilívit: eóque ſe ut dúceret, ſuum ducem rogávit. Quò perductus impetrávit admitti, ut ſudário tángeret féretrum pretióſæ in conſpectu tuo mortis Sanctórum tuórum. Quod ubì fecit, atque admóvit óculis, confeſtim aperti ſunt. Indè fama diſcurrens, indè laudes tuæ ferventer lucentes, indè illíus inimícæ (Juſtínæ) ánimus, etſi ad credendi ſanitátem non applicátus, à perſequendi tamen furóre compreſſus eſt.

Oratio.

MArtyrum tuórum, Dómine, Gerváſii & Protáſii palmas ánnuâ celebratióne venerantes; ſúpplices te rogámus, ut quos cœleſti glóriâ ſublimaſti, nobis pérpeti ſuffrágio con-

bvenire ; Per Dó-

. à Capitulò de fe-
ım Commem. præ-

I E X X.

In Festo

I ROMUALDI,
s, Institutoris
Camaldulensis.

:miduplex.

Lectiò ij.

ms per S. Petrum
uiani scripta.

ldus Camaldulen-
nstitúti auctor,
nóbili génere na-
escens in propin-
lassense monasté-
ssit. Deindè verò
um sevérióre dis-
lebrem virum se
ut ad arctam &
perfectiónis viam
iterétur. Quâ vi-
óne, Sérgium pa-
ultosque illustres
: prætet céteros
Venetiárum Du-
Gradenícum nó-
ıetum ad húmiles
is addúxit. Pós-
in Gálliam Nar-
, ad monastérium
:haélis de Cusáno
olo, Gradeníco
o, secútus Varí-
ítem, qui ex Ca-
in Itáliam pere-
em suscéperat :
um in solitúdine

propè ejus monastérium an-
nos plures exegisset, mór-
tuo Urséolo, in Itáliam
cum sóclis reversus est,
ubi restítuit ac mirífice pro-
pagávit eremíticam disci-
plínam.

Lectio iij.

INter insignes viros quos Christo acquisívit Romualdus, éminet præcípuè sanctus Bonifácius Russórum apóstolus qui martyrii palmam adeptus est. Deo prædicatióni Romualdi benedictiónibus suis favente, ita crevit númerus eórum quos à século revocábat, vel inter discípulos suscipiébat, ut vária necesse ei fúerit in multis provínciis monastéria erígere. Omnium celebérrimum fuit illud quod in Etrúria apud Casam Málduli in fínibus territórii Florentíni : undè ordo ejus Camaldulensis usque nunc étiam in Gállia vocátur. Exactis in summa vitæ asperitáte plúribus annis, quiévit sanctus vir circâ annum Christi millésimum vigésimum séptimum. Quinquénnio pòst data est discípulis ejus ab Apostólica sede licéntia altáris super corpus ejus construendi, qui erat eo témpore canonizandi ritus. Ejus vitam scripsit sanctus Petrus Damiáni Cardinális.

Oratio.

DA nobis, quæsumus, Deus noster beáti Abbátis Romualdi intercessiónibus sublevári; ut per quem servis tuis perfectiónis evangélicæ documenta donasti, per eum nobis subsídia perpétuæ salútis impendas; Per Dóminum nostrum.

DIE XXII.

In Festo

SANCTI PAULINI,

Nolani Episcopi.

Semiduplex.

Omnia de Communi Pontificum, additis quæ seq.

Pridiè ad VESP. Psalm. sub sola Ant. Suscitábo. xxij. *Oratio*, Deus, qui. *infrà.*

Lectio ij.

Ex scriptis ejus, Ausonio, Hieron. Ambros. August. Sulp. Sev. & aliis.

PAulínus, consulári & patrício génere natus Hebrómagi in Santónia, pátrio in óppido ad Garumnam flúvium haud procul à Burdégala, rhetóricis & poéticis ártibus ab Ausónio institútus est. Património peramplo potítus, ac in ipso juventútis flore Consulátum consecútus, Therásiam piam ac locúpletem mulíerem uxórem duxit, è qua post longa vota fílius ei in Hispánia, quò cum uxóre ob negótia profectus fúerat, natus est, qui sub octávum ab ortu diem Complúti óbiit. Circa annum vitæ suæ trigésimum-octávum à Delphíno Burdegalensi Epíscopo baptizátus, relictâ cognatióne, in Hispániam soli Deo vacatúrus rédiit, Therásiâ viri propósito non dissentiente. Sed cùm virtus ejus latére non posset, Barcínone, facto in eum multitúdinis ímpetu, die Natális Dómini presbyterum se ordinári à Lámpio Barcinonensi Epíscopo passus est, eâ tamen lege ut Ecclésiæ Barcinonensi non alligarétur, in sacerdótium tantùm Dómini, non in locum Ecclésiæ consecrátus.

Lectio iij.

INdè, post facultátes, étiam conjugáles, in Gállia potíssimùm paupéribus erogátas, in Itáliam profectum, ut Nolæ, juxtà quam prædium ipsi erat, ad túmulum sancti Felícis réliquum vitæ Deo servíret, sanctus Ambrósius Clero suo ascríbere vóluit; ut, etsi diversis in locis dégeret, ipsíus présbyter censerétur. Romæ, multórum de Clero invídiâ laborávit. Nolæ déniquè postquàm per séxdecim annos mónachi vitam egisset, ejusdem civitátis Episcopátum suscípere coactus est. Vastántibus pósteà Nolam Gothis, Paulínus ex opulentíssimo

dives

ut sanctus Augus-
scribit, voluntáte
rimus, & copiosís-
nctus, cùm ab eis
ur, sic in corde suo
itur: Dómine, non
er propter aurum &
m; ubi enim sint
mea tu scis. Tan-
m láterum dolóre
us esset, cubícu-
quo jacébat, terræ
ontrémuit; ac pauló
imam Deo réddidit,
ilútis quadringenté-
gésimo primo. Mul-
anter scripsit vérsi-
: solútâ oratióne.
anctus Martínus dis-
imitandum propo-
suumque séculum
udicábat tantæ fí-
utisque documento.
& sanctus Hieró-
ferventíssimè fídei
erum; beátus au-
achérius Lugdunen-
iliáre Gálliæ exem-
ac ubérrimum elo-
e fontem appellábat.
líquiæ, post multos
Romam delátæ, in
a sancti Adalberti,
nc sancti Bartholo-
Insula dícitur, col-
sunt.

Oratio.

s, qui ómnia pro
relinquéntibus, in
ulo céntuplum, &
iro vitam æternam
isti; concéde propí-
ut sancti Pontíficis
i vestígiis inhæren-
tes, peritúra contemná-
mus, & ad sola mansúra
suspirémus; Per Dóminum.

DIE XXIII.

In Vigilia Nativitatis
S. JOANN. BAPTISTÆ.

Officium de Feria occurrente, exceptis quæ sequunt.

AD NOCT. Lectiones duæ priores de Scriptura occurrente; è tribus fiunt duæ.

Duo ℟℟. *priora de Temp.*

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 1.

FUit in diébus Heródis regis Judææ Sacerdos quidam, nómine Zacharías, de vice Abía; & uxor illíus de filiábus Aáron, & nomen ejus Elísabeth. Erant autem justi ambo ante Deum. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

Comment. in Luc. Lib. 1. §. 15. & 16.

DOcet nos Scriptúra divína non solùm mores in iis qui prædicábiles sunt, sed étiam parentes oportére laudári; ut vélut transmissa immaculátæ puritátis hæréditas in iis quos vólumus laudáre, præcellat. Quæ enim ália inténtio hoc loco sancti Evangelistæ, nisi ut sanctus Joannes Baptista nobilitétur paréntibus, mirá-culis, móribus, múnere, passióne? Sic étiam sancti Sámuel mater Anna laudátur: sic Isaac à paréntibus

nobilitátem pietátis accépit, quam pósteris derelíquit. Sacerdos ítaque Zacharías, nec solùm sacerdos, sed étiam de vice Abía, id est, nóbilis inter superióres famílias. Et uxor, inquit, ejus de filiábus Aáron. Non solùm ígitur à paréntibus, sed étiam à majóribus sancti Joannis nobílitas propagátur; non seculári potestáte sublímis, sed religiónis successióne venerábilis. Tales enim majóres habére débuit prænúntius Christi, ut non repentè conceptam, sed à majóribus acceptam, & ipso infúsam jure natúræ prædicáre fidem Domínici viderétur adventûs.

℟. Ne tímeas, Zacharía; quóniam exaudíta est deprecátio tua: & * Uxor tua Elísabeth páriet tibi fílium, & † Vocábis nomen ejus Joannem. ℣. Dixit Deus: Benedícam uxóri tuæ, & ex illa dabo tibi fílium cui benedictúrus sum: * Uxor. Glória. † Vocábis. *Luc.* 1. *Gen.* 17.

AD LAUDES.

Post Hymnum, ℣. Recordátus est Dóminus misericórdiæ suæ, ℟. Et veritátis suæ dómui Isräël. *Ps.* 97.

Ad Benedictus.

Ant. 8. G. Respondens Angelus dixit Zacharíæ: Ego sum Gábriel, qui asto ante Deum, & missus sum loqui ad te, & hæc tibi evangelizáre. *Luc.* 1.

Preces flexis genibus.

Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut família tua per viam salútis incédat; & beáti Joannis præcursóris hortaménta sectando, ad eum quem prædíxit secúra pervéniat, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum; Qui tecum vivit & regnat.

Deindè fiunt Commemorationes communes.

AD HORAS, Preces flexis genibus.

DIE XXIV.

IN NATIVITATE JOANNIS BAPTISTÆ.

SOLEMNE-MAJUS.

N I. VESPERIS.
Psalmi de Feria.
:. CUm sacerdótio fun-
;. gerétur Zacharías
órdine vicis suæ, appá-
t illi Angelus Dómini
as à dextris altáris in-
si. *Luc.* 1.
Ant. 3. a. Ait ad eum
gelus : Ne tímeas, Za-
ría ; exaudíta est depre-
io tua : & uxor tua Elí-
eth páriet tibi fílium.
c. 1.
nt. 1. D. Vocábis nomen
s Joannem : & erit gáu-
m tibi, & exultátio ; &
lti in nativitáte ejus
udébunt. *Luc.* 1.
Ant. 5. a. Vinum & síce-
n non bibet ; & Spíritu
ncto replébitur adhuc ex
ero matris suæ. *Luc.* 1.
Ant. 4. d. Multos filió-
m Israël convertet ad
óminum Deum ipsórum,
præcédet paráre Dó-
ino plebem perfectam.
c. 1.
APITULUM. *Malach.* 4.
Cce ego mittam vobis
Elíam Prophétam, án-
quàm véniat dies Dómini magnus & horríbilis ; & convertet cor patrum ad fílios, & cor filiórum ad patres eórum : ne fortè véniam, & percútiam terram anathémate.

℟. Erit magnus coram Dómino : * Et ipse præcédet ante Dóminum in spíritu & virtúte Elíæ, ut convertat corda patrum in fílios, & incrédulos ad prudéntiam justórum. ℣. Scriptus est Elías in judíciis témporum leníre iracúndiam Dómini, conciliáre cor patris ad fílium, & restitúere tribus Jacob : * Et. Glória. *Repetitur* ℟. Erit magnus. *usquè ad* ℣. *Luc.* 1. *Eccli.* 48.

HYMNUS.

CHriste, prolapsi reparátor orbis,
Ut tuum casto celebrémus omnes
Ore Baptistam, máculas profáni
Élue cordis.
Hunc paratúrum Dómino sequenti
Sémitam prisci cecinére vates :

Vátibus cunctis fuit ipse
major,
Júdice Christo.
Hic & inclúsus genitrícis
alvo,
Sentit exultans Dómi-
num latentem;
Jamque cœlesti trépidat
veníre
Obvius Agno.
Quid fide pendes dúbiâ,
Sacerdos?
Muta torpébit tibi vox:
at infans
Prótinùs nascens pátriæ
resolvet
Víncula linguæ.
Quin repromissam, súbitus
Prophéta,
Cernis humáno géneri
salútem;
Núntias pacem, reserasque fatis
Grándibus ora.
Gaudet admírans pópulus
stupetque:
Quis puer, clamant, erit
iste, cujus
Se statìm prodit mani-
festa tantis
Glória signis?
Laus sit æternæ sua Triní-
táti,
Quæ novam mundo pa-
ritúra lucem,
Prævium Soli vóluit Joan-
nem
Súrgere sidus. Amen.
℣. Suscepisti me, Dó-
mine, de útero matris meæ:
℟. Confitébor tibi, quia
mirabília ópera tua. *Ps.* 138.
Ad Magníficat.
Ant. 6. *duplicanda.* Dixit
Zacharías ad Angelum:
Undè hoc sciam? Et res-
pondens Angelus, dixit:
Ecce non póteris loqui us-
què in diem quo hæc fiant,
pro eo quòd non credidisti
verbis meis. *Luc.* 1.
Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM,

*Psalmi & Capitulum de Fe-
ria. Cetera ut infrà post II.
Vesperas.*

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Agnum Dei à Joan-
ne demonstrátum, * Ve-
níte, adorémus. *Joan.* 1.
Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

Exiit cunis pretiósus in-
fans,
Munus Excelsi: venit
ut tenello
Córpori robur, nova di-
tat intùs
Grátia mentem.
Jamque conventus fúgiens
profános,
Hórridis blandâ procul
urbe lustris,
Mílitem Christo parat,
innocentes
Sævus in artus.
Cinctus hirsúti spóliis ca-
méli,
Arido vitam toleráre victu
Gaudet, insulsas médi-
cans agresti
Melle locustas.
Scilicèt, sacrâ stimulante
flammâ,
Pérfidam natus renováre
gentem,
Ad patrum mentes revo-
cábit olim

ı nepótum.
ıt mundum, sit ho-
Parenti:
tibi compar, Re-
ítor orbis:
s ambórum sit hó-
per omne
ıus Amóri. Amen.
i de Dominica.
NOCTURNO.
:. *D.* Zacharías &
sus Elísabeth erant
e Deum, inceden-
ómnibus mandátis
. *Luc.* 1.
.. Non erat illis fí-
ı quòd esset Elísa-
rílis, & ambo pro-
t in diébus suis.

4. E. Et ecce Elí-
concépit fílium in
e sua; quia non
ossíbile apud Deum
erbum. *Luc.* 1.
huc multiplicabun-
necta úberi, ℟. Et
tientes erunt. *Ps.*

Isaía Prophéta.
j. Cap. 40.
nsolámini, conso-
ímini, pópule meus,
icit Deus vester,
ni ad cor Jerúsa-
advocáte eam; quó-
ompléta est malítia
limissa est iníquitas
suscépit de manu
duplícia pro ómni-
cátis suis. Vox cla-
in deserto: Parate
Dómini, rectas fá-
solitúdine sémitas

Dei nostri. Omnis vallis exaltábitur, & omnis mons & collis humiliábitur; & erunt prava in directa, & áspera in vias planas. Et revelábitur glória Dómini, & vidébit omnis caro páriter, quòd os Dómini locútum est.

℟. Concépit Elísabeth, & occultábat se ménsibus quinque, dicens: * Quia sic fecit mihi Dóminus in diébus quibus respéxit auferre oppróbrium meum inter hómines. ℣. Exaltábitur senectus mea in misericórdia úberi; * Quia. *Luc.* 1. *Ps.* 91.

De Malachía Prophéta.
Lectio ij. Cap. 3.

ECce ego mitto Angelum meum, & præparábit viam ante fáciem meam. Et statìm véniet ad templum suum Dominátor, quem vos quæritis; & Angelus testamenti, quem vos vultis. Ecce venit, dicit Dóminus exercítuum: & quis póterit cogitáre diem adventûs ejus? & quis stabit ad videndum eum? Ipse enìm quasi ignis conflans, & emundans argentum, & purgábit fílios Levi, & colábit eos quasi aurum, & quasi argentum, & erunt Dómino offerentes sacrifícia in justítia. Et placébit Dómino sacrifícium Juda & Jerúsalem sicut dies séculi, & sicut anni antíqui.

℟. Intrávit María in do-

mum Zacharíæ, & salutávit Elísabeth; * Et factum est ut audívit salutatiónem Maríæ Elísabeth, exultávit infans in útero ejus. ℣. Prævenisti eum, Dómine, in benedictiónibus dulcédinis. * Et. *Luc.* 1. *Ps.* 20.

Lectio iij. Cap. 4.

ECce dies véniet succensa quasi camínus: & erunt omnes superbi, & omnes facientes impietátem, stípula: & inflammábit eos dies véniens, dicit Dóminus exercítuum, quæ non derelinquet eis radícem & germen. Et oriétur vobis timéntibus nomen meum Sol justítiæ, & sánitas in pennis ejus; & egrediémini, & saliétis sicut vítuli de armento. Et calcábitis ímpios, cùm fúerint cinis sub planta pedum vestrórum; in die quâ ego fácio, dicit Dóminus exercítuum. Mementóte legis Móysi servi mei, quam mandávi ei in Horeb ad omnem Israël, præcepta & judícia. Ecce ego mittam vobis Elíam prophétam, ántequàm véniat dies Dómini magnus & horríbilis. Et convertet cor patrum ad fílios, & cor filiórum ad patres eórum: ne fortè véniam, & percútiam terram anathémate.

℟. Repléta est Spíritu sancto Elísabeth, & exclamávit voce magnâ: Undè hoc mihi, ut véniat mater Dómini mei ad me? * Ecce exultávit in gáudio infans in útero meo. ℣. Experimento dídici quia benedíxerit mihi Deus propter te. * Ecce. Glória Patri. *Repetitur* ℟. Repléta est. *usquè ad* ℣. *Luc.* 1. *Gen.* 30.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 3. a. Elísabeth implétum est tempus pariendi, & péperit fílium. *Luc.* 1.

Ant. 1. g. Audiérunt vicíni & cognáti ejus, quia magnificávit Dóminus misericórdiam suam cum illa; & congratulabantur ei. *Luc.* 1.

Ant. 6. Venérunt circumcídere púerum; & mater ejus dixit: Vocábitur Joannes. *Luc.* 1.

℣. O Dómine, quia ego servus tuus: ℟. Ego servus tuus, & fílius ancillæ tuæ. *Ps.* 115.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 292. *de Nativ. S. J. B.*

Lectio iv.

NAtivitátis Joannis dies hodiernus tráditur, hódiè celebrátur. Hoc majórum traditióne suscépimus; hoc ad pósteros imitandâ devotióne transmíttimus. Quâ re pósitâ, occurrit quæstio non prætereunda: Quarè natálem, quo est ortus ex útero Joannes, pótiùs celebrámus, quàm cujúslibet Apóstoli, vel Mártyris, vel Prophétæ, vel Patriar-

? Si interrogémur, respondébimus? Quan- mihi vidétur, quan- meárum vírium medio- ti occurrit, hæc causa Discípuli Dómini nati, er ætátis accessum ad s capacióres perducti, iscipulátum assumpti : illórum pósteà fides uino adhæsit, sed nul- illórum natívitas Dó- militávit. Recordé- & Prophétas, recolá- Patriarchas : nati sunt ines; ætátis accessu re- Spíritu sancto Chris- prophetavérunt. Nati , ut pósteà prophetá- Joannis autem ipsa itas Dóminum Chris- prophetávit, quem eptum ex útero salu- :.

. Innuébant patri ejus, n vellet vocári eum. póstulans pugillárem, sit : * Joannes est no- ejus : & miráti sunt ersi. ℣. Vocábitur no- quod os Dómini no- ibit. * Joannes. *Luc.* 1. 2.

Lectio v.

Ic Joannes non inve- nítur inter discípulos iini; sed invenítur pó- discípulos habuisse cum iino. Quid est hoc? est iste homo? Homo is : quis homo tantus? ien non sequebátur in- discípulos Dóminum, equebantur eum discí- puli : absit ut dicam, contrà Dóminum, sed tamen quasi extra Dóminum. Discípulos habébat Christus, discípulos habébat Joannes : docébat Christus, docébat Joannes. Quid jam dicam? Baptizábat Joannes, baptizábat Christus. Plùs hic de baptismo dico : à Joanne baptizátus est Christus. Magna jam eminére causa cœpit, quâ fúerat & Christus à Patre mittendus, & Joannes à Christo præmittendus. Prior missus est Joannes; sed sicut ab obsequéntibus antecéditur judex. Postérior homo creátus est Christus; sed Joannem creávit Deus Christus.

℟. Apertum est íllicò os Zacharíæ, & replétus est Spíritu sancto; & prophetávit, dicens : Tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis; * Præibis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus. ℣. Noli dícere : Puer sum, dixit Dóminus; quóniam ad ómnia quæ mittam te, ibis : * Præibis. *Luc.* 1. *Jerem.* 1.

Lectio vj.

Erat ígitur Joannes homo perfectus quidèm, & cujus tanta grátia commendáta est, ut ipse de illo Dóminus díceret : In natis mulíerum nemo exurréxit major Joanne Baptistâ. Iste ergò tàm magnus agnoscit Dómino in parvo

magnum : agnoscit homo eum qui vénerat homo Deus. Si enim in natis mulíerum, hoc est, in homínibus, nemo exurréxit major Joanne Baptista ; quisquis Joanne plùs est, non tantùm homo, sed & Deus est. Débuit ergò tantus iste & discípulos próprios habére, & cum discípulis suis magistrum ómnium Christum cognóscere. Quod enim est majus testimónium veritátis, quàm se humiliando eum agnóscere, cui æmulando póterat invidére ? Putári Christus pótuit, & nóluit. Dixérunt hómines, cùm fallerentur in eo : Nùm fortè hic est Christus ? Respondit ille quòd non erat, ut manéret quod erat. Indè quippè Adam lapsus pérdidit quod erat, quia id quod non erat usurpávit.

℟. Puer crescébat, & confortabátur spíritu : * Et erat in desertis usquè in diem ostensiónis suæ ad Israël. ℣. Crevit puer, & benedíxit ei Dóminus, cœpitque Spíritus Dómini esse cum eo. * Et. Glória. *Repetitur* ℟. Puer. *usquè ad* ℣. *Luc.* 1. *Judic.* 11.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 7. *d.* Factum est verbum Dómini super Joannem in deserto, & venit in omnem regiónem Jordánis, prædicans baptismum pœniténtiæ. *Luc.* 3.

Ant. 8. c. Ipse Joannes habébat vestimentum de pilis camelórum, & zonam pellíceam circa lumbos suos ; esca autem ejus erat locustæ, & mel sylvestre. *Matth.* 3.

Ant. 9. a. Vox clamantis in deserto : Paráte viam Dómini ; exalta in fortitúdine vocem tuam, qui evangelízas Jerúsalem. *Is.* 40.

℣. Vox Dómini in virtúte : ℟. Vox Dómini in magnificéntia. *Ps.* 28.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 1.

Elísabeth implétum est tempus pariendi, & péperit fílium. Et audiérunt vicíni & cognáti ejus quia magnificávit Dóminus misericórdiam suam cum illa ; & congratulabantur ei. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

In Luc. Lib. 2. *n.* 30.

Habet sanctórum edítio lætítiam plurimórum, quia commúne est bonum ; justítia enim commúnis est virtus. Et ídeò in ortu justi futúræ vitæ insigne præmíttitur, & grátia secutúræ virtútis exultatióne vicinórum præfigurante signátur. Pulchrè autem tempus quo fuit in útero Prophéta, descríbitur, ne Maríæ præséntia taceátur ; sed tempus silétur infántiæ, eò quòd præ-

Dómini matris in
:oborátur, qui infán-
ıpedimenta nescívit.
ò in Evangélio nihil
o légimus, nisi ortum
: oráculum, exultatió-
. útero, vocem in de-
Neque enim ullam in-
sensit ætátem, qui
ıatúram, supra ætá-
. útero situs matris,
ısúra perfectæ cœpit
plenitúdinis Christi.
Fuit homo missus à
:ui nomen erat Joan-
* Non erat ille lux,
testimónium perhi-
le lúmine, ut omnes
ent per illum. ℣. Sur-
quasi ignis; & ver-
ɔsíus quasi fácula ar-
* Non. *Joan.* 1.
48.
io viij. *n.* 31.
rè sanctus Evange-
lista præmittendum
t, quòd plúrimi in-
ı patris nómine Za-
: appellandum putá-
; ut advertas matri
ɔmen alicújus displi-
degéneris, sed id ei
infúsum Spíritu,
ab Angelo antè Za-
: fúerat prænuntiá-
Et quidèm ille mu-
:imáre vocábulum fí-
ıuívit uxóri; sed per
etsam Elísabeth dídi-
od non didícerat à
ɔ. Joannes est, in-
nomen ejus; hoc est,
os ei nomen impóni-
qui jam à Deo nomen

accépit. Habet vocábulum suum quod agnóvimus, non quod elégimus. Habent hoc mérita Sanctórum, ut à Deo nomen accípiant; & benè ádditur: Quia némo in cognatióne ejus vocabátur hoc nómine, ut intélligas nomen non géneris esse, sed vatis.

℟. Joannes testimónium pérhibet de Verbo, & clamat, dicens: Qui post me ventúrus est, ante me factus est, quia prior me erat; * Et de plenitúdine ejus nos omnes accépimus. ℣. Ego novíssimus, in benedictióne Dei & ipse sperávi. * Et. *Joan.* 1. *Eccli.* 33.

Lectio ix. *n.* 32.

SCripsit autem: Joannes est nomen ejus. Et hic nomen non impónitur, sed astrúitur: meritóque continuò resolúta est lingua ejus; quia quam vínxerat incredúlitas, fides solvit. Credámus & nos ígitur, ut loquámur; ut lingua nostra quæ incredulitátis vínculis est ligáta, ratiónis voce solvátur. Scribámus spíritu mystéria, si vólumus loqui: scribámus prænúntium Christi, non in tábulis lapideis, sed in tábulis cordis carnálibus. Etenim qui Joannem lóquitur, Christum prophétat.

℟. Qui misit me, ille mihi dixit: * Super quem víderis Spíritum descendentem, & manentem super eum, hic est qui baptízat

in Spíritu sancto. ℣. Dóminus formans me ex útero servum sibi, ut redúcam Jacob ad eum, factus est fortitúdo mea; & dixit: * Super. Glória. *Repetitur* ℟. Qui misit me. *usquè ad* ℣. *Joan.* 1. *Is.* 49.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Os meum annuntiábit justítiam tuam, ℟. Totâ die salutáre tuum. *Ps.* 70.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica.

Ant. 7. d. EXistimante pópulo de Joanne, ne fortè esset Christus, respondit: Véniet fórtior me, cujus non sum dignus sólvere corrígiam calceamentórum. *Luc.* 3.

Ant. 4. *E.* Conféssus est: Non sum ego Christus: ego vox clamantis in deserto, Dirígite viam Dómini. *Joan.* 1.

Ant. 1. a. Prædicábat, dicens: Ego baptizávi vos aquâ; ille verò baptizábit vos Spíritu sancto. *Marc.* 1.

Ant. 5. a. Vidit Jesum.

CANTICUM. *Isaïæ* 40.

Prænuntius Christi vaticinatur.

SUper montem excelsum ascende tu, * qui evangelízas Sion.

Exalta in fortitúdine vocem tuam, * qui evangelízas Jerúsalem.

Exalta, noli timére; * dic civitátibus Juda: Ecce Deus vester.

Ecce Dóminus Deus in fortitúdine véniet, * & bráchium ejus dominábitur.

Ecce merces ejus cum eo, * & opus illíus coram illo.

Sicut pastor gregem suum pascet: * in bráchio suo congregábit agnos, & in sinu suo levábit; fœtas ipse portábit.

Ant. Vidit Jesum, & ait: Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccátum mundi. Hic est de quo dixi: Post me venit vir, qui ante me factus est. *Joan.* 1.

Ant. 2. Lex & Prophétæ, usquè ad Joannem: ex eo regnum Dei evangelizátur, allelúia. *Luc.* 16.

CAPITULUM. *Act.* 19.

JOannes baptizávit baptismo pœniténtiæ pópulum, dicens: In eum qui ventúrus esset post ipsum, ut créderent, hoc est, in Jesum.

HYMNUS.

NUnc suis tandèm novus è latébris
Prodit Elías, populísque Christum
Clamat, expróbrans sua viperínæ
Crímina proli.
En Deus judex, Deus en propinquat
Véntilans fruges: súperis recondet
Tríticum cellis, paleásque diros
Tradet in ignes.

dventu , rígidum
rbi
nant montes ca-
; erigantur
n pafsìm cava :
igantur
viárum.
'ræcurfor , date
o lucis,
fomno tua vox
es;
es olìm fugiámus

s iras.
aus Patri , geni-
: Verbo :
ambórum fit ho-
Amóri,
rum Christi púgi-
potenter
c armat. Amen.
ébo iníquos vias
Et ímpii ad te
tur. *Pf.* 50.
Benedictus.
a. *duplicanda.* A
oannis Baptistæ
œlórum vim pá-
violenti rápiunt
tth. 11.
Oratio.
, qui præfentem
honorábilem no-
ti Joannis Nati-
ifti : da pópulis
uálium grátiam
1, & ómnium fi-
ientes dírige in
tis æternæ; Per.
HORAS,
oxologia.
'ox Joannis nún-

fit glória,

Cum Patre, & almo Spí-
ritu
Nunc & per omne fécu-
lum. Amen.

Pfalmi de Dominica.

AD PRIMAM.

Ant. 7. d. Existimante pópulo.

In ℟. *br.* ℣. Qui mittis Angelum tuum * ante fáciem tuam. *Mal.* 3.

Canon proprius.

AD TERTIAM.

Ant. 4. *E.* Confeffus eft.

CAPITULUM. *Is.* 52.

Gaudéte, & laudáte fimul, deferta Jerúfalem ; quia confolátus eft Dóminus pópulum fuum, redémit Jerúfalem. Parávit Dóminus bráchium fanctum fuum in óculis ómnium géntium ; & vidébunt omnes fines terræ falutáre Dei noftri.

℟. *br.* Vox Dómini * concutientis defertum, * Allelúia, allelúia. Vox Dómini. ℣. Vox Dómini * revelábit condenfa, * Allelúia. Glória. Vox. *Pf.* 28.

℣. Dabit Deus voci fuæ vocem virtútis : ℟. Date glóriam Deo. *Pf.* 67.

AD SEXTAM.

Ant. 1. a. Prædicábat.

CAPITULUM. *Act.* 13.

Deus ex fémine David fecundùm promiffiónem edúxit Ifraël falvatórem Jefum, prædicante Joanne ante fáciem adventûs ejus baptifmum pœniténtiæ omni pópulo Ifraël.

℟. *br.* Altíssimus * dedit vocem suam, * Allelúia, allelúia. Altíssimus. ℣. Et apparuérunt * fontes aquárum, * Allelúia. Glória. Altíssimus. *Ps.* 17.

℣. Vox Dómini super aquas: ℟. Dóminus dilúvium inhabitáre facit. *Ps.* 28.

AD NONAM.

Ant. 2. Lex & Prophétæ.

CAPITULUM. *Act.* 13.

CUm impléret Joannes cursum suum, dicébat: Quem me arbitrámini esse, non sum ego; sed ecce venit post me, cujus non sum dignus calceamenta pedum sólvere.

℟. *br.* Parávi lucernam * Christo meo, * Allelúia, allelúia. Parávi. ℣. Super ipsum * efflorébit sanctificátio mea, * Allelúia. Glória Patri. Parávi. *Ps.* 131.

℣. Prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meū: ℟. Et ostendam illi salutáre meum. *Ps.* 90.

AD II. VESPERAS.

Ps. Dixit Dóminus. 28.

Ant. 6. CŒpit Jesus dícere ad turbas de Joanne: Quid existis vidére? Prophétam? Etiam dico vobis, & plusquàm Prophétam. *Matth.* 11.

Ps. Beatus vir. 29.

Ant. 5. C. Hic est de quo scriptum est: Ecce ego mitto Angelum meum ante fáciem tuam, qui præparábit viam tuan
Matth. 11.

Ps. Laudate p

Ant. 7. a. A
vobis: Non s
ter natos mulíer
Joanne Baptistâ.

Ps. Dómine, n

Ant. 4. E. A
tris consecrátus
phéta, evértere,
& pérdere, & íte
váre. *Eccli.* 49.

Ps. Memento
divisione. 157.

Ant. 1. D. Si
cípere, ipse est
ventúrus est. *M*

CAPITULUM.

IN fide sua pr
Prophéta, &
est in verbis su
quia vidit Deum

Allelúia, allelú
jor inter natos
Prophéta Joanne
nemo est. Allelú

HYMN

QUid moras n
mino jub
Cede: qui s
igne corda,
Hic tuis ardet
Joannes,
Amne lavári.
Quis fuit sensus
vidéres
Súpplicis ritu
pronum,
Cui pedum s
putes honór
Sólvere lora?
Cernis ut, ni
lante, Chri

s, Patris comi-
: voce,
t; sese Triadisque

imago ?
instas óperi minis-

am mundi scelus
entem
as Agnum, digi-
e fidus
monstras.
r laudis própriæ,
stro
s Christo própe-
lumnos
e: ardébas mínui,
bat
e Christum.
a vitâ sat erit pro-
;
m læsi rígidum
ris
net carcer: Dó-
cruentâ
præsbis.
aus Patri, geni-
e Verbo:
ambórum, sit ho-
móri,
rum Christi púgi-
potenter
armat. Amen.
uébar de testimó-
Dómine, ℟. Et
undébar. *Ps.* 118.
Magníficat.
. G. *duplicanda.*
testimónium per-
ritáti; ille erat lu-
dens & lucens.

t *suprà ad Laudes.*
mem. *S. Maxen-tii, Abbatis, Ant.* Egrédere. ℣. Potens. xxxvij. *Oratio*, Deus, cujus. xlj.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Dominica.

Ant. 7. d. Vox clamantis in deserto: Paráte viam Dómini; rectas fácite in solitúdine sémitas Dei nostri. *Is.* 40.

Doxologia, Quem vox. *ut suprà, ad Horas; nisi occurrat intrà Octav. Corporis Christi.*

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. Revelăbitur glória Dómini; & vidébit omnis caro páriter, quòd os Dómini locútum est. *Is.* 40.

DIE XXV.

In Festo

SANCTI MAXENTII,

Abbatis.

Semiduplex.

Omnia de Communi Abbatum, additis quæ sequuntur.

Lectio ij.

Ex pervetusto Cod. Ms. Reginæ Sueciæ apud Bolland.

MAxéntius qui & Adjútor, Agathæ quæ est urbs Províncíæ Narbonensis, nobílibus paréntibus ortus, méritis tamen & virtúte clárior, cùm ad puerílem venisset ætátem, Sevéro, Abbáti sanctíssimo, in monastério Agathensi tráditur Christiánis præceptis imbuendus. A quo salúbri & sédulo commónitus collóquio, ut fúgiens seculária desidéria,

clericálem valéret ássequi disciplínam, ita se cœpit divíno óperi mancipáre, ut cunctis velut jam futúrus in Ecclésia præsul cernerétur. Cùm autem ab áliis nímiùm laudarétur, ab áliis invídiæ zelo accensis carperétur, è pátria regióne discessit. Quo discedente magna statìm sterílitas orta est. Undè à paréntibus & cívibus suis quæsítus, & tandèm inventus ad própria remeávit: eóque redeunte cessávit sterílitas & aquæ penúria.

Lectio iij.

POst hæc íterùm progrédiens è regióne sua, suisque ómnibus in páuperes erogátis, ad Pictaviensem diœcésim se cóntulit: ibíque in monastério sancti Agapíti Presbyteri (quod nunc ipsíus nómine, sancti Maxéntii dícitur) sese ábdidit. Tunc qui ánteà Adjútor vocabátur, Maxéntius dehinc appellári vóluit, ut hâc nóminis mutatióne latéret magìs cívibus & propinquis suis. Nec multò pòst unánimi beáti Agapíti & monachórum ómnium consensu Abbas electus est. Erat autem Maxéntius in psallendo sédulus, in vigíliis expedítus, in jejúniis contínuus, in eleemósinis promptus, in oratióne assíduus, in humilitáte fundátus, in caritáte perfectus, in castitáte glorióssus, in omni conversatióne sanctíssimus, & in lítteris benè doctus. Ipsum Clodovéus ad quem ejus fama pervénerat, maximis honóribus ac donis cumulávit. Tandèm méritis & virtútibus plenus Maxéntius, prænuntiáto mortis die, obdormívit in Dómino anno ætátis sexagésimo séptimo, Christi circiter quingentésimo décimo quinto.

VESPERÆ à Capitulo de sequenti cum Commem. præc.

DIE XXVI.

In Festo

SS. JOANNIS & PAULI,

Romæ Martyrum.

Semiduplex.

Lectio ij.

Ex Greg. Turon. & Martyrologiis.

SAnctórum Mártyrum Joannis & Pauli constántiam adversùs renascentem sub Juliáno apóstata idololátriam Romæ celebrári testis est Gregórius Turonensis. De his mentiónem habent antíqua Maryrológia; festumque eórum fuisse olìm unum ex solémnibus in urbe Româ appáret ex vetustissimis sacramentáriis. Horum Mártyrum nómina ad altáris sacrifícium tota jam latína Ecclésia comménorat: undè eórum venerátio sensìm per omnes occidentis Ecclésias propagáta est.

sancti Cypriáni
opi & Mártyris.
5. *Lectio iij.*
ıdò judicatúros vos
egnatúros cum Dó-
ɔgitátis, exultétis
əst, & futurórum
ɪræséntia supplícia
, scientes ab inítio
c institútum, ut la-
:ic in seculári con-
ne justítia, quandò
ne statim prima,
.stus occíditur; &
usti quique & Pro-
& Apóstoli missi.
ómnibus Dóminus
in seipso constítuit
ım, docens ad suum
non nisi eos qui se
n suam secúti sunt,
re, dicens: Qui
iimam suam in isto
, perdet illam; &
it ánimam suam in
ulo, in vitam æter-
ɔnservábit illam. Et
: Nolíte timére eos
:ídunt corpus, áni-
erò non possunt oc-
; magis autem me-
um qui potest, &
n & corpus occídere
ennam.

Oratio.

æsumus, omnípo-
:ns Deus, ut nos ge-
ı lætítia hodiernæ
:átis excípiat, quæ
:atórum Joannis &
glorificatióne procé-
ɪuos éadem fides &
verè fecit esse ger-
; Per Dóminum.

VESPERÆ à Capitulo de sequenti cum Commem. præc.

DIE XXVII.

In Festo
SANCTI CRESCENTIS,
primi Viennensis Episcopi.
Semiduplex.
Lectio ij.
Ex variis Monumentis.

BEátū Crescentem Apóstóli Pauli Discípulum ab ipso in Gállias diréctum, ut ibi Evangélium prædicáret, testantur inter véteres Ecclésiæ Scriptóres Eusébius Cæsariensis, sanctus Epiphánius ac Theodorétus, qui eum esse contendunt quem Paulus ad Timótheum scribit in Galátiam, seu, ut interpretantur, in Galliam abiisse. Hanc sententiam fírmiter tenent Ecclésiæ Viennensis & Moguntína, quæ à Crescente fundátas se ac gubernátas gloriantur. Idem docent ómnia ferè Martyrológia, in quibus légitur Crescentem primùm quidèm in Galátia Christum annuntiasse, indè in Gállias transeuntem, verbo prædicatiónis multos ad fidem convertisse, redeuntem verò ad gentem cui speciáliter datus erat Epíscopus, cum Gálatas ipsos usquè ad extrémam senectútem in ópere Dómini confirmasset, demùm glorióso fine quievisse.

Ex libro ſancti Irenæi Epíſcopi & Mártyris adversùs Hæreſes.

Lib. 1. Cap. 10.

Lectio iij.

ECclésia per universum orbem uſquè ad fines terræ ſemináta; & ab Apóſtolis, & à Diſcípulis eórum accépit eam fidem, quæ eſt in unum Deum, Patrem omnipotentem: qui fecit cœlum & terram, & mare, & ómnia quæ in eis ſunt. Et in unum Jeſum Chriſtum Fílium Dei, incarnátum pro noſtra ſalúte: Et in Spíritum ſanctum qui per Prophétas prædicávit diſpoſitiónes Dei. Hanc prædicatiónem cùm accéperit, & hanc fidem, quemádmodùm prædíximus, Ecclésia; & quidèm in univerſum mundum diſſemináta; diligenter cuſtódit quaſi unam domum inhábitans. Et ſimíliter credit iis, vidélicèt quaſi unam ánimam habens, & unum cor; & conſonanter hæc prædicat, & docet, & tradit; quaſi unum póſſidens os. Nam etſi in mundo loquélæ diſsímiles ſunt; ſed tamen virtus traditiónis una & éadem eſt.

Oratio.

DEus, qui ad géntium illuminatiónem beátum Creſcentem Pontíficem prædicatiónis Evangélicæ glóriâ decoraſti; præſta, ut quos per ipsíus documenta eſſe don… les, meritórum i… eſſe concédas; Pe…

VESPERÆ de …
cum Commem. pr…

DIE XXV…

In Feſto

SANCTI IR…

Lugdunenſis Ep…
& Eccl. Doct. & S…
ejus Martyr…

Duplex - mi…

Omnia de Comm… Mart. additis quæ … tio, Omnípotens.

IN II. NOCT…

Ex Epíſtola ſanct… Epíſcopi & M… ad Florínum, … nárchia.

Euſ. Hiſt. Eccl. Lib…

Lectio iv.

FLoríne, vidi … adhuc puer e… inferióre A… Polycarpum, … agentem in palát… magnóperè labora… te illi appobáres. ea quæ tunc témpo… ſunt, méliùs mem… neo, quàm illa qu… accidérunt: ádeò … cum ipſum poſſim … quo beatíſſimus Pol… ſedens diſſerébat, … ſus quoque ejus & … ſus, vitæque totíus … & córporis ſpécie… mónes déniquè quos … pulum habébat; … liárem conſuetúdin… illi cum Joanne, ut … bat, & cum réliq…

um vidiſſent, inter-
:; &. quáliter dicta
ı commemorabat,
cumque de Dómino
em audíerat: de mi-
quoque illíus ac de
a, proùt ab iis qui
n vitæ ipſi conſpéxe-
Polycarpus accépe-
ódem prorsùs modo
at, in ómnibus cum
iris conſéntiens. Hæc
livínâ mihi largiente
órdiâ, tunc ſtudió-
liébam, non in char-
d in corde meo au-
ſcríbens: eademque
i grátiam aſsíduè ré-
c revolvo.

ro ſancti Hierónymi
ſbyteri, de Scriptóri-
Eccleſiáſticis.

35. *Lectio v.*

næus, Pothíni Epíſ-
i qui Lugdunenſem
állia regébat Ecclé-
préſbyter, à Marty-
ejuſdem loci ob quaſ-
Ecclésiæ quæſtiónes
is Romam miſſus,
ríficas ſuper nómine
d Eleuthérium Epíſ-
n perfert lítteras. Póſ-
am Pothíno propè no-
ário, ob Chriſtum
yrio coronáto, in lo-
jus ſubſtitúitur. Scrip-
inque adversùs hære-
bros; & contrà Gen-
volúmen breve; & de
iplína, áliud; & ad
ciánum fratrem, de
ſtólica prædicatióne;
rum variórum tractá-
tuum; & ad Blaſtum, de Schíſmate; & ad Floríanum, de Monárchia, ſive quòd Deus non ſit cónditor malórum; & de Octonário, egrégium commentárium. Feruntur ejus & áliæ ad Victórem Epíſcopum Románum, de quæſtióne Paſchæ epíſtolæ, in quibus cómmonet eum non fácilè debére unitátem collégii ſcíndere: síquidèm Victor multos Aſiæ & Orientis Epíſcopos, qui décimâ-quartâ lunâ cum Judæis Paſcha celebrábant, damnandos credíderat. In qua ſenténtia ii qui diſcrepábant ab illis, Victóri non dedérunt manus. Flóruit máximè ſub Cómmodo Príncipe, qui Marco Antoníno Vero in impérium ſuccéſſerat.

Ex libro primo hiſtoriárum ſancti Gregórii Turonenſis Epíſcopi.

Cap. 27. *Lectio vj.*

Beatíſſimus Irenæus, Pothíni ſucceſſor Mártyris, qui à beáto Polycarpo Lugdunenſem ad urbem directus eſt, admirábili virtúte enítuit: qui in módica témporis ſpátio prædicatióne ſuâ máximè in íntegro civitátem réddidit chriſtiánam. Sed veniente perſecutióne, tália ibídèm diabolus bella per tyrannum exércuit, & tanta ibi multitúdo Chriſtianórum ob confeſſiónem Domínici nó-

minis est juguláta, ut per platéas flúmina cúrrerent de sánguine Christiáno: quorum nec númerum, nec nómina collígere potúimus; Dóminus enim eos in libro vitæ conscripsit. Beátum Irenæum diversis in sua cárnifex præséntia pœnis affectum, Christo Dómino per martyrium dedicávit.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 10.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Nolíte timére eos qui occídunt corpus, ánimam autem non possunt occídere; sed pótiùs timéte eum qui potest & ánimam & corpus pérdere in gehennam. Et réliqua.

Homília sancti Irenæi Episcopi & Mártyris.

Lib. 3. adv. hær. C. 20.

SCiébat Dóminus eos qui persecutiónem passúri erant; sciébat & eos qui flagellári & occídi habérent propter eum. Erat ergò sermo ejus adhortantis étiam illos: Nolíte timére eos qui occídunt corpus, ánimam autem non possunt occídere. Timéte autem magìs eum qui habet potestátem & corpus & ánimam míttere in gehennam, & serváre eas quæ essent ad eum confessiónes. Etenim ipse confessúrum se promittébat coram Patre

suo, qui confiteri
men suum coram
bus, negatúrum a
qui negárent eum
fusúrum eos qui c
rentur contrà con
ejus. Et cùm ha
hábeant, ad tanta
ritátem progressi
dam, ut étiam
spernant, & vitúp
qui propter Dóm
fessiónem occidun
sústinent ómnia à
prædicta, & secun
conantur vestígia
siónis Dómini, p
Mártyres facti,
concúpimus ipsis
bus. Cùm enim in
sanguis eórum,
riam consequentur
Christo confunden
nes qui inhonoravé
rum martyrium.

Lectio viij.

HOc autem iden
occurrit, qu
eum putatívè pass
enim non verè pa
nulla grátia ei, cù
fúerit pássio: & n
incipiémus verè pati
cens vidébitur, ad
nos vapuláre, &
præbére maxillam,
illud non prior in
passus est. Et quen
dùm illos sedúxit, u
rétur eis ipse hoc qu
erat; & nos sedúcit,
tans perferre ea qu
non pértulit. Erim
tem & super Magi

nur & sustinémus
ie passus est, ne-
iuit Magister. Sed
solus verè magis-
inus noster, &
erè Fílius Dei, &
ens fuit Verbum
s, Fílius hóminis
ıctátus est enim &
at enim homo pro
certans, & per
iam, inobedién-
solvens,) & ita
fortem, & solvit
, & salútem do-
smati suo. Igitur
nt eum putatívè
átum, neque in
tum, aut passum,
b véteri sunt dam-

ransferatur, dici-
io ix. ut sequitur.

autem precámur
ı perseveráre eos
ı quam ipsi fodé-
ıd legítimè eos ge-
onversos ad Ecclé-
, & formári Chris-
is, & cognóscere
icatórem & factó-
ıs universitátis so-
ım Deum, & Dó-
omnium. Hæc pre-
e illis, utíliùs eos
s, quàm ipsi se-
ı putant dilígere.
im est à nobis di-
cùm sit vera, sálu-
eis, síquidèm eam
t. Est enim austéro
ıini símilis absú-
ıprobiórem ac su-

pérfluam vúlneris carnem. Elatiónem enim illórum, & inflatiónem evácuat. Quapropter tentantes omni virtúte manum eis porrígere non tædébit nos.]

De Vigilia SS. Petri & Pauli.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio ix. Cap. 16.

IN illo témpore; Venit Jesus in partes Cæsaréæ Philippi, & interrogábat discípulos suos, dicens: Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? Et réliqua.

Homília sancti Bernardi Abbátis.

Serm. in Vig. SS. Petri & Pauli.

GAudium nostrum in hac valle lacrymárum, lacrymárum pane condíri debet. Si hæc in Vigíliis uniuscujusque Sancti cogitáre debémus; quid faciémus in solemnitáte Sanctórum, & summórum Apostolórum? Petrum & Paulum loquor. Sufficeret unius festívitas ad infundendam exultatiónem univérsæ terræ; sed ambórum juncta est ad cúmulum gaudiórum; ut quómodò in vita sua dilexérunt se, ita in morte non sint separáti. Quid illis poténtius dùm fuérunt in terris, quorum álteri traduntur claves cœlórum, álteri magistérium Géntium? Et qui nobis reli-

runt majóra exempla, ım illi, qui in fame & ., in frígore & nuditáte, ·in ómnibus illis, quæ ıulus enúmerat, júgiter ınt afflícti; & demùm fe-.ci Martyrio regna cœléſ-ia conſcendérunt? Verè ıobis rubor confuſiónis ſunt, quos vix audeámus reſpícere, ne dicam imitári. Orémus ergò eos, ut ipſi propítium nobis reddant amícum ſuum, Júdicem noſtrum, qui eſt Deus benedíctus in ſécula.

Oratio.

OMnípotens, ſempiterne Deus, qui in ſanctórum tuórum córdibus flammam tuæ dilectiónis accendis: da méntibus noſtris eamdem fídei caritatiſque virtútem; ut Mártyris tui Irenæi & ſociórum, quorum gaudémus victóriis proficiámus exemplis; Pe Dóminum.

Fit Commem. Vigiliæ SS Apoſtolorum, ut ſequitur

Ant. Tentáti ſunt pa tres noſtri, & per multa tribulatiónes transiérun fidéles. *Judith* 8.

℣. Déxtera tua, Dómine, ſalvávit eos: ℟. Qu niam complacuiſti in ei *Pſ.* 43.

Oratio.

DEus, qui nobis be tórum Apoſtolóru Petri & Pauli natalítia pr veníre concédis: tri nos, quæſumus, ſemper & eórum beneficiis confo véri, & oratiónibus adju vári; Per Dóminum.

VESPERÆ de ſequenti.

DIE XXIX.

ESTO SS. APOSTOLORUM

ETRI ET PAULI.

SOLEMNE-MAJUS.

VESPERIS.
lmi de Feria.
.Eſpíciens Joannes
.Jeſum dicit: Ecce
)ei. Et audiérunt
ı diſcípuli loquen-
ſecúti ſunt Jeſum.

. Erat Andréas fra-
nis Petri, unus ex
qui audíerant à
, & ſecúti fúerant
Joan. 1.
. a. Invénit hic pri-
ıtrem ſuum Simó-
: dixit ei : Invéni-
ſsíam. *Joan.* 1.
.. E. Addúxit An-
imónem fratrem
Jeſum. *Joan.* 1.
. a. Intúitus Simó-
ıs, dixit : Tu es
ſlius Jona : tu vo-
Cephas, quod in-
tur Petrus. *Joan.* 1.
ILUM. 1. *Cor.* 1.
llia mundi, & con-
ibſlia elégit Deus,
æ non ſunt, ut ea
: deſtrúeret; ut non
: omnis caro in
u ejus.

℟. Ecce ego mittam piſcatóres multos, dicit Dóminus, & piſcabuntur fílios Iſraël : * Et oſtendam eis manum meam ; & ſcient quia nomen mihi Dóminus. ℣. Vidit Jeſus Simónem & Andréam fratrem ejus, & dixit eis : Fáciam vos fíeri piſcatóres hóminum ; * Et. Glória. *Repetitur* ℟. Ecce. *uſquè ad* ℣. *Jerem.* 16. *Marc.* 1.

HYMNUS.

QUos junxit unus, vita dùm manſit, labor,
Quos una clarat morte palma Mártyres,
Ambo ſacráti príncipes exércitûs,
Cœlo receptos una vos colit dies.
Vos, anguláris cui ſubeſt Chriſtus lapis,
Fundátis Ædem : myſtico vos córpori,
Cui præſidére gaudet auguſtum Caput,
Fulgére clara juſſit ambo lúmina.
In te poteſtas clávium, Petre, éminet;

Te, Paule, flumen írrigat sciéntiæ:
Uterque Pastor, & magister, & parens,
Olímque mundo destináti júdices.
Infirmitátem carnis experti tamen,
Nostis cadúcam fictilis testam luti;
Et consecúti grátiam, cliéntibus
Præstátis ultrò quam piè poscunt opem.
Vos ergò votis súpplicum solémnibus
Adeste: lapsis impetráte grátiam;
Ut Christiánis assequámur móribus,
Quæ sancta mundo tradidistis dógmata.
Sit sempiterno sempiterna laus Patri:
Petro supernus quem revelávit Pater,
Æterne Fili, laus tibi sit, máxima:
Sit par suprémo laus decusque Flámini. Amen.

℣. Súscitans Dóminus à terra ínopem, ℟. Ut cóllocet eum cum princípibus. *Ps.* 112.

Ad Magníficat.

Ant. 8. *G. duplicanda.* Ait Jesus Simóni qui vocátur Petrus, & Andréæ fratri ejus: Veníte post me. Illi contínuò, relictis rétibus, secúti sunt eum. *Matth.* 4.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Fit Commem. SS. Irene *& Sociorum, Mart. An* Datæ sunt. ℣. In æternu xxj. *Oratio*, Omnípoten *suprà.*

Ad Completorium,

Psalmi & Capitulum *e Feria; cetera ut infrà po* *st II. Vesperas.*

AD OFFICIUM NOCT

Invit. Christum qui æd i-ficávit nos super fundame tum Apostolórum, * Ve níte, adorémus. *Ephes.* 2

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

Orbe nunc toto cel brentur ambo
Príncipes, orbis dec atque lumen,
Mille qui Christo per rére verbi
Sémine gentes.
Auctor incœpti Deus: Ille terras
Incolens, primas ti*bi*, Petre, defert:
Mox vocat Paulum, *su*peras regressus
Victor ad arces.
Alter æterni Patris erudítur
Voce delapsâ: super astra raptus
Alter arcánæ sacra veritátis
Flúmina potat.
Quanta sub vili látitat potestas
Córpore! infirmos tua sanat umbra,
Petre: lethales tua, Paule, pellunt
Líntea morbos.

ponto superante
us :
igum Paulus flúi-
ier æquor :
:, ades, sævosque
s utríque
e fluctus.
em cernis titubáre
ram :
acillantes rege,
ste, gressus :
Deus, tantos dó-
equámur
magistros. Amen.
OCTURNO.
i de Dominica.
. d. Ascendens Je-
ivim quæ erat Si-
ixit : Duc in al-
laxáte rétia vef-
ptúram. *Luc.* 5.
. g. Respondens
dixit illi : Præ-
per totam noctem
es nihil cépimus ;
autem tuo laxábo
:. 5.
G. Cùm hoc fe-
concluférunt píf-
ltitúdinem copió-
mpebátur autem
m. *Luc.* 5.
i vidérunt ópera
℟. Et mirabília
ofundo. *Ps.* 106.
aía Prophéta.
. Cap. 52.
: pópulus meus no-
ı meum in die illa,
ı ego ipse qui lo-
ecce adsum. Quàm
iper montes pedes
ntis & prædican-
n ; annuntiantis

bonum, prædicantis salútem, dicentis Sion : Regnábit Deus tuus. Vox speculatórum tuórum : levavérunt vocem, simul laudábunt : quia óculo ad óculum vidébunt cùm convérterit Dóminus Sion. Gaudéte, & laudáte simul, deserta Jerúsalem : quia consolátus est Dóminus pópulum suum, redémit Jerúsalem. Parávit Dóminus bráchium sanctum suum in óculis ómnium géntium, & vidébunt omnes fines terræ salutáre Dei nostri. Recédite, recédite; exíte indè, pollútum nolíte tángere : exíte de médio ejus, mundámini, qui fertis vasa Dómini. Quóniam non in tumultu exíbitis, nec in fuga properábitis : præcédet enim vos Dóminus, & congregábit vos Deus Israël.

℟. Stupor circumdéderat Petrum, & omnes qui cum illo erant, in captúra píscium. Quod cùm vidisset Petrus, prócidit ad génua Jesu, dicens : * Exi à me, quia homo peccátor sum, Dómine. ℣. Quis póterit stare in conspectu Dómini Dei sancti ? * Exi. *Luc.* 5. 1. *Reg.* 6.

Lectio ij. Cap. 61.

SPíritus Dómini super me, eò quòd únxerit Dóminus me : ad annuntiandum mansuétis misit me, ut medérer contrítis

corde, & prædicárem captívis indulgéntiam, & clausis apertiónem: ut prædicárem annum placábilem Dómino, & diem ultiónis Deo nostro, ut consolárer omnes lugentes: ut pónerem, lugéntibus Sion, & darem eis corónam pro cínere, óleum gáudii, pro luctu, pállium laudis pro spíritu mœróris; & vocabuntur in ea fortes justítiæ, plantátio Dómini ad glorificandum. Et ædificábunt deserta à século, & ruínas antíquas érigent, & instaurábunt civitátes desertas, dissipátas in generatiónem & generatiónem. Et stabunt alièni, & pascent pécora vestra: & fílii peregrinórum, agrícolæ & vinitóres vestri erunt. Vos autem Sacerdótes Dómini vocabímini; Ministri Dei nostri, dicétur vobis: fortitúdinem géntium comedétis, & in glória eárum superbiétis.

℟. Petrus dixit ad Jesum: Dómine, si tu es, jube me ad te veníre super aquas. Jesus ait: Veni. Et * Descendens de navícula, ambulábat super aquam ut veníret ad Jesum. ℣. Dedisti, Dómine, & in mari viam, & inter fluctus sémitam firmíssimam. * Descendens. *Matth.* 14. *Sap.* 14.

Lectio iij. Cap. 66.

VÉnient & vidébunt glóriam meam. Et ponam in eis signum, & mittam ex eis qui salváti fúerint, ad gentes in mare, in Africam, & Lydiam, tendentes sagittam; in Itáliam & Græciam, ad ínsulas longè, ad eos qui non audiérunt de me, & non vidérunt glóriam meam. Et annuntiábunt glóriam meam géntibus, & addúcent omnes fratres vestros de cunctis géntibus donum Dómino, in equis, & in quadrígis, & in lectícis, & in mulis & in carrúcis, ad montem sanctum meum Jerúsalem, dicit Dóminus; quómodò si ínferant fílii Israël munus in vase mundo in domum Dómini. Et assúmam ex eis in Sacerdótes & Levítas, dicit Dóminus. Quia sicut cœli novi, & terra nova quæ ego fácio stare coram me, dicit Dóminus; sic stabit semen vestrum & nomen vestrum.

℟. Videns Petrus ventum válidum, tímuit; & cùm cœpisset mergi, clamávit. Et * Jesus apprehendit eum, & ait: Módicæ fídei, quarè dubitasti? ℣. Noli timére: vocávi te nómine tuo, meus es tu: cùm transíeris per aquas, tecum ero; * Jesus. Glória. *Repetitur* ℟. Videns Petrus. *usquè ad* ℣. *Matth.* 14. *Is.* 43.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 6. Multi discipulórum abiérunt retrò. Dixit ergò Jesus ad duódecim;

uid & vos vultis
Joan. 6.
5. a. Respondit Si-
etrus : Dómine, ad
bimus ? verba vitæ
: habes. Joan. 6.
3. a. Nos credídi-
cognóvimus quia tu
iristus Fílius Dei.
5.
lagnus es tu, & fá-
nirabília : ℟. Tu es
olus. Ps. 85,
sancti Bernardi
Abbátis.
esto Apostolorum.
Lectio iv.
Lorióʃa nobis solém-
nitas illúxit, quam
præclári Mártyres,
um duces, Aposto-
príncipes morte cla-
consecrârunt. Isti
etrus & Paulus, duo
luminária, quos
n córpore Ecclésiæ
nstítuit quasi gémi-
men oculórum. Hi
áditi sunt in magis-
in mediatóres, qui-
úrè me commíttere
; quia & notas mihi
t vias vitæ; & me-
us illis, ad illum
órem ascéndere pó-
qui venit pacificáre
guinem suum & quæ
s & quæ in terris
lle enim in utráque
puríssimus est, qui
m non fecit, nec
s est dolus in ore
Quómodò ergò ad il-
édere audébo, qui sum supra modum peccans peccátor, qui peccávi supra númerum arénæ maris; cùm ille púrior, ego impúrior esse non possim? Proptéreà dedit mihi Deus hómines istos, qui & hómines essent, & peccatóres, & máximi peccatóres, qui in seipsis & de seipsis díscerent quáliter áliis miseréri debérent. Magnórum enim críminum rei, magnis crimínibus fácilè donábunt véniam; & in qua mensúra mensum est eis, remetientur nobis.

℟. Dicit Jesus discípulis : Quem me esse dícitis? *Respondens Petrus, dixit: Tu es Christus Fílius Dei vivi. ℣. Quis ascendit in cœlum, atque descendit? Quod nomen est ejus, & quod nomen Fílii ejus, si nosti? * Respondens. Matth. 16. Prov. 30.

Lectio v.

PEccávit peccátum grande Petrus Apóstolus, & fortassis quo grándius nullum est; & tàm velocíssimè quàm facíllimè véniam consecútus est; & sic, ut nihil de singularitáte sui primátûs amítteret. Sed & Paulus qui in ipsa víscera nascentis Ecclésiæ tàm singuláriter quàm incomparabíliter grassátus est, per ipsíus Fílii Dei vocem ad fidem addúcitur; & pro tántis malis, tantis bonis replé-

tus est, ut vas electiónis fíeret ad portandum nomen ejus coram Géntibus, & régibus, & fíliis Israël: vas dignum, & cœléstibus férculis replétum, de quo & sanus escam, & infirmus accípiat medicínam. Tales decébat humáno géneri pastóres & doctóres constítui, qui & dulces essent, & potentes, & nihilóminùs sapientes: dulces, ut me blandè misericorditerque suscíperent; potentes, ut fórtiter protégerent; sapientes, ut ad viam, & per viam dúcerent quæ ducit ad civitátem.

℟. Beátus es, Simon Barjóna, quia caro & sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus qui est in cœlis; & ego dico tibi * Quia tu es Petrus, & super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam. ℣. Pastor egressus est lapis Israël; Deus omnípotens benedícet tibi: * Quia. *Matth.* 16. *Gen.* 49.

Lectio vj.

QUid Petro dúlcius, qui tàm dúlciter omnes ad se cónvocat peccatóres sicut & Actus Apostólici, & Epistolárum ejus séries attestátur? Quid illo poténtius, cui & terra obedívit cùm mórtuos réddidit, & mare cùm sub ejus pédibus calcábile se præbuit; qui Simónem magum spíritu oris sui in áere áttigit; qui claves regni cœlórum tàm singuláriter accépit, ut præcédat senténtia Petri senténtiam cœli? Quid autem illo sapiéntius, cui non caro & sanguis, sed Pater qui in cœlis est, sapiéntiam illam quæ de cœlis est, multâ largitáte revelávit? Libentíssimè Paulum sequor, qui præ nímia dulcédine luget eos qui peccavérunt, & non egérunt pœniténtiam; qui fórtior est omni principátu & potestáte; qui sapiéntiam & medullam sacrórum sénsuum non à primo vel secundo, sed à tértio cœlo lárgiter asportávit. Hi sunt magistri nostri, qui à Magistro ómnium vias vitæ pléniùs didicérunt, & docent nos usquè in hodiernum diem.

℟. Simon, ego rogávi pro te ut non defíciat fides tua: * Et tu aliquandò conversus, confirma fratres tuos. ℣. Convertam te, & ante fáciem meam stabis, & quasi os meum eris. * Et tu. Glória Patri. *Repetitur* ℟. Simon. *usquè ad* ℣. *Luc.* 22. *Jerem.* 15.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 6. Dixit Jesus: Adhuc módicùm vobíscum sum: quò ego vado, vos non potestis veníre. *Joan.* 13.

Ant. 2. Dicit ei Simon Petrus: Dómine, quò va-

ſpondit Jeſus: Quò
lo, non potes me
equi; ſequéris au-
ſteà. Joan. 13.
4. E. Dicit ei Pe-
Quarè non poſſum
i modò? Tecum
ſum & in cárcerem
ortem ire. Joan. 13.
Jonnè qui odérunt
mine, óderam? ℟.
or meum, & cog-
ſémitas meas. Pſ.

ſancti Evangélii ſe-
idùm Joannem.
vij. Cap. 21.
lo témpore; Dixit
óni Petro Jeſus: Si-
oannis, díligis me
s? Dicit ei: Etiam,
e, tu ſcis quia amo
:it ei: Paſce agnos
Et réliqua.
lia ſancti Auguſtíni
Epíſcopi.
rm. 296. n. 3.
Eſurgit Dóminus,
appáret diſcípulis.
Videt jam Petrus vi-
i, cui morienti ti-
. Videt non Dómi-
ccíſum, ſed mortem
nino occíſam. Jam
onfirmátus exemplo
ipſius Dómini, mor-
on eſſe uſquè ádeò
ıdam, docétur amá-
ɔdò opus eſt ut amet,
ſo Dómino vivo poſt
m: modò amet,
ſecúrus amet; ſecú-
ia ſecutúrus. Dómi-
gò: Petre, amas me?

Et ille: Amo, Dómine. Et íterùm hoc, & tértiò hoc; ut ter confiterétur amor, quod ter negáverat timor. Vidéte, percípite, díſcite. Non áliud quàm, Amas? interrogátur: non áliud quàm, Amo, reſpondétur. Reſpondenti dícitur: Paſce oves meas.

℟. Chriſtus reſurréxit tértiâ die ſecundùm Scriptúras; & * Viſus eſt Cephæ, & poſt hoc Undecim, deindè Apóſtolis ómnibus. ℣. Præóccupat qui ſe concupiſcunt, ut illis ſe prior oſtendat. * Viſus eſt. 1. Cor. 15. Sap. 6.

Lectio viij. n. 3. & 4.

COmmendátis Petro óvibus ſuis, & commendáto ſibi Petro cum óvibus ſuis, jam prænúntiat paſſiónem, & dicit: Cùm eſſes júnior, cingébas te, & ibas quò velles; cùm autem ſénior factus fúeris, alter te cinget, & feret quò tu non vis. Hoc autem dicébat, ait Evangeliſta, ſigníficans quâ morte clarificatúrus eſſet Deum. Vidétis hoc pertinére ad paſcendas oves Dómini, ut non recuſétur mors pro óvibus Dómini. Paſce oves meas. Commendat oves idóneo, an minùs idóneo? Primò, quas oves commendat? Pretióſas, emptas non auro, non argento, ſed ſánguine. Si dóminus homo commendáret ſervo ſuo

oves suas, procul dúbio cogitáret utrùm pecúlium servi illíus idóneum esset prétium óvium suárum, & díceret, Si perdíderit, si dissipáverit, si consúmpserit, habet undè reddat. Commendáret ergò servo idóneo oves suas, & servi facultátes in pecúnia quæreret pro óvibus quas pecúniâ comparávit.

℟. Dicit Simóni Petro Jesus: Simon Joannis, amas me? Dómine, tu ómnia nosti; tu scis quia amo te. Dixit ei: * Pasce oves meas. ℣. Tu pasces pópulum meum Israël, & tu eris dux super Israël. * Pasce. *Joan.* 21. 2. *Reg.* 5.

Lectio ix. n. 4. & 5.

NUnc verò Dóminus Jesus Christus, quia servo commendat oves quas sánguine comparávit, idoneitátem servi in passióne sánguinis quærit. Tanquàm díceret: Pasce oves meas, commendo tibi oves meas. Quas oves? Quas emi sánguine meo. Mórtuus sum pro eis. Amas me? Mórere pro eis. Et quidèm servus ille hóminis homo pecúniam rédderet pro consumptis óvibus; Petrus sánguinem réddidit pro óvibus consevátis. Eia, fratres, áliquid pro témpore volo dícere. Quod Petro commendátum est, quod Petro mandátum est, non Petrus solus, sed étiam álii Apóstoli audiéru[redacted]t; tenuérunt, servavéru[redacted]t, maximéque ipse con[redacted]ors sánguinis & diéi Pa[redacted]lus Apóstolus. Audiérunt i[redacted]ta, & ad nos audienda tr[redacted]nsmisérunt. Páscimus v[redacted]os, páscimur vobíscum. [redacted] Det nobis Deus vires sic am[redacted]ándi vos, ut possímus ét[redacted]iam mori pro vobis, aut eff[redacted]ectu aut affectu.

℟. Dixit Jesus Pe[redacted]ro, signíficans quâ morte clarificatúrus esset De[redacted]m: Cùm senúeris, * Exte[redacted]ndes manus tuas, & álius te cinget, & ducet quò tu non vis. ℣. Ecce data sun[redacted] super te víncula, & ligá[redacted]unt te in eis; & non egre[redacted] iéris de médio eórum: * E[redacted]tendes. Glória. *Repetitu*[redacted] ℟. Dixit Jesus. *usquè a*[redacted] ℣. *Joan.* 21. *Ezech.* 3.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Nimis h[illegible]onorificáti sunt amíci *tui*, Deus: ℟. Nimis confortátus est principátus eórum. *Ps.* 138.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica.

Ant. 1. a. FActa est vox ad Petrum: Surge & mandúca: quod Deus purificávit, tu commúne ne díxeris. *Act.* 10.

Ant. 3. a. Apériens Petrus os suum, dixit: In veritáte cómperi, quia non est personárum acceptor Deus. *Act.* 10.

Ant. 6. Adhuc loquente

:idit Spíritus sanc-
omnes qui audié-
ıum. *Act.* 10.
. *d.* Obstupué-

UM. *Gen.* 49.
chæ Jacob Pro-
Christo & ejus

e laudábunt fra-
i : * manus tua
ibus inimicórum
adorábunt te fi-
ui.
leónis Juda; ad
fili mi, ascen-
requiescens accu-
o; & quasi leæna,
ábit eum?
ferétur sceptrum
& dux de fémore
lonec véniat qui
est, & ipse erit
géntium.
id víneam pullum
& ad vitem, ô
inam suam,
in vino stolam
t in sánguine uvæ
ium.
óres sunt óculi
* & dentes ejus
idióres.
ali, cervus emis-
dans elóquia pul-
s.
in lupus rapax: *
ıedet prædam, &
videt spólia.
Obstupuérunt ex
óne fidéles qui vé-
m Petro, quia &
es grátia Spíritûs
isa est. *Act.* 10.

Ant. 5. a. Glorificavérunt Deum, dicentes : Ergò & Géntibus pœniténtiam dedit Deus ad vitam. *Act.* 11.

CAPITULUM. *Act.* 10.

AUdiébant illos loquentes linguis & magnificantes Deum. Tunc respondit Petrus : Numquid aquam quis prohibére potest, ut non baptizentur hi qui Spíritum sanctum accepérunt sicut & nos? Et jussit eos baptizári in nómine Dómini Jesu Christi.

HYMNUS.

JAm nil Hebræis, Géntium plebs, ínvide,
Dignáta eisdem, fausta plebs, honóribus:
Ovíle summus Pastor expandit suum,
Novusque primo grex adunáris gregi.
Promissa Patrum, Christe, natus éxequi,
De stirpe Jacob quæris amissas oves;
Petrumque, primo quem locavisti gradu,
Tanto labóri súfficis vicárium.
Divína Gentes at simul cleméntia
Respectat, illis, Paule, Doctor mítteris:
Arcána profers tu Dei mystéria:
Tu christiánæ præco fulges grátiæ.
Utrimquè fervet úberi fructu labor:

Judæus, an sis bárbarus, nil intereſt:
Diversa quamquam sors duóbus óbtigit,
Par universi cura succendit gregis.
Sit sempiterno sempiterna laus Patri:
Petro supernus quem revelávit Pater,
Æterne Fili, laus tibi sit máxima:
Sit par suprémo laus decúsque Flámini.
Amen.

℣. Dómini eſt assúmptio noſtra, ℟. Et Sancti Iſraël, Regis noſtri. *Pſ.* 88.

Ad Benedictus.

Ant. J. *duplicanda.* Dei sumus adiutóres: nemo gloriétur in homínibus; quæcúmque enim veſtra sunt, sive Paulus, sive Cephas: vos autem Chriſti, Chriſtus autem Dei. 1. *Cor.* 3.

Oratio.

DEus, qui hodiernam diem Apoſtolórum tuórum Petri & Pauli martyrio consecraſti: da Ecclésiæ tuæ eórum in ómnibus sequi præceptum, per quos religiónis sumpsit exórdium; Per Dóminum.

AD HORAS,

Doxologia.

Uni sit & trino Deo
Suprema laus, summum decus,
De nocte, qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

Dicitur per Oct. excepto Fest. Visitationis. Psalmi de Dominica.

AD PRIMAM.

Ant. 1. a. Facta eſt vox.

In ℟. *br.* ℣. Qui es caput* córporis Ecclésiæ. *Coloſſ.* 1.

Canon proprius.

AD TERTIAM.

Ant. 3. a. Apériens.

CAPITULUM. *Act.* 10.

IN omni gente, qui timet Deum & operátur juſtítiam, acceptus eſt illi. Verbum misit Deus filiis Iſraël, annúntians pacem per Jesum Chriſtum: hic eſt ómnium Dóminus.

℟. *br.* Deus excelsus * subjécit pópulos nobis, * Allelúia, allelúia. Deus. ℣. Et gentes * sub pédibus noſtris, * Allelúia. Glória. Deus. *Pſ.* 46.

℣. Benedícite, gentes, Deum noſtrum; ℟. Et audítam fácite vocem laudis ejus. *Pſ* 65.

AD SEXTAM.

Ant. 6. Adhuc loquente.

CAPITULUM. *Act.* 15.

AB antíquis diébus Deus in nobis elegit per os meum audíre Gentes verbum Evangélii, & crédere: & qui novit corda Deus, teſtimónium perhíbuit, dans illis Spíritum sanctum sicut & nobis.

℟. *br.* Annuntiavérunt cœli * juſtítiam ejus, * Allelúia, allelúia. Annuntiavérunt. ℣. Vidérunt omnes pópuli * glóriam ejus,

lleluia. Glória. Annunérunt. Ps. 96.
℣. Afferte Dómino, pá- e géntium, ℟. Afferte mino glóriam & honón. Ps. 95.

AD NONAM.

nt. 5. a. Glorificavérunt.
CAPITULUM. Act. 15.
Nihil discrévit Deus inter nos & illos, fide urificans corda eórum. unc ergò quid tentátis eum, impónere jugum per cervíces discipulóm, quod neque patres ostri, neque nos portáre otúimus? Sed per grátiam ómini Jesu Christi crédius salvári, quemádmodum & illi.

℟. br. Omnes gentes véient; * & adorábunt coam te, Dómine, * Alluia, allelúia. Omnes. ℣. Et glorificábunt * nomen tuum, * Allelúia. Glória. Omnes.
℣. Magnus es tu, & fáiens mirabília; ℟. Tu es Deus solus. Ps. 85.

AD II. VESPERAS.

Ps. Dixit Dóminus. 28.
Ant. 1. Justum árbitror, quándiù sum in hoc tabernáculo, suscitáre os in commonitióne. 2. Petr. 1.
Ps. Laudáte, púeri. 30.
Ant. 3. E. Velox est deosítio tabernáculi mei, ecundùm quod & Dóminus noster Jesus Christus gnificávit mihi. 2. Petr. 1.

Ps. Crédidi. 114.
Ant. 7. G. Dabo óperam & frequenter habére vos post óbitum meum, ut horum memóriam faciátis. 2. Petr. 1.
Ps. In convertendo. 55.
Ant. 4. E. Properantes in adventum diéi Dómini, satágite immaculáti & inviolári ei inveníri in pace. 2. Petr. 3.
Ps. Dómine, probasti. cum sua divisione. 135.
Ant. 1. D. Dómini nostri longanimitátem, salútem arbitrémini; sicut & caríssimus frater noster Paulus, secundùm datam sibi sapiéntiam, scripsit vobis. 2. Petr. 3.

CAPITULUM. 2. Petr. 3.
Vestram éxcito in commonitióne sincéram mentem, ut mémores sitis eórum quæ prædíxi verbórum à sanctis Prophétis, & Apostolórum vestrórum, præceptórum Dómini & Salvatóris.
Allelúia, allelúia. ℣. Isti sunt duo fílii ólei, qui assistunt Dominatóri univérsæ terræ. Allelúia. Zach. 4.

HYMNUS.

Tandèm labórum, gloriósi Príncipes,
Fructum tenétis: fana passìm córruunt:
Quin ipsa latè Roma victrix géntium,
Se Christiáno jam stupet subdi jugo.

Sævit Tyrannus; at triumphant víctimæ:
Alter per ensem victor, alter per crucem,
Cœlo corónam laureáti póssident,
Fususque sanguis Christiános séminat.

Superba sordent Cæsares cadávera,
Queîs urbs litábat ímpii cultûs ferax:
Apostolórum gloriátur óssibus,
Fixamque adórat cóllibus suis crucem.

Nunc, ô cruóre purpuráta nóbili,
Novísque felix Roma conditóribus,
Horum trophæis aucta, quantò vériùs
Regína fulges orbe toto cívitas!

Sit sempiterno sempiterna laus Patri:
Petro supernus quem revelávit Pater,
Æterne Fili, laus tibi sit máxima:
Sit par suprémo laus decusque Flámini.
Amen.

℣. Pretiósa in conspectu Dómini ℟. Mors Sanctórum ejus. *Ps.* 115.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. *duplicanda.* Príncipes & ínclyti Israël, amábiles & decóri in vita sua, in morte quoque non sunt divísi. 2. Reg. 1.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Dominica.

Ant. 5. a. Cor meum díligit príncipes Israël, qui obtulérunt ánimas suas morti. *Judic.* 5.

Doxologia, Uni sit. *ut suprà ad Horas; nisi occurrat intrà Octavam Corporis Christi.*

Ad Nunc dimittis.

Ant 6. Magnificáti sunt valdè in conspectu omnis Israël & géntium ómnium, ubi audiebátur nomen eórum. 1. *Mach.* 5.

DOMINICA
INTRA OCTAVAM.

Totum Officium fit de Dominica, ut in Psalterio; incipiendo à I. Vesperis, quæ erunt integræ de Sabbato ante Dominicam occurrentem, cum Commem. SS. Apostolorum in utrisque Vesperis & Laudibus.

DIE XXX.
In Commemoratione
SANCTI PAULI,
APOSTOLI.

Duplex - majus.

[*Si transferatur, habet primas Vesperas sic.*

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria.

Ant. 1. D. FIdélis sermo, quòd Christus Jesus venit in hunc mundum peccatóres salvos fácere, quorum primus ego sum. 1. *Tim.* 3.

Ant. 3. a. Grátias ago ei, quia fidélem me existimávit, ponens in ministério; qui priùs blasphé-

, & persecútor, &
elióśus. 1. *Tim.* 1.
6. Misericórdiam
tus sum, quia ig-
feci in increduli-
Tim. 1.
. C. Superabundá-
ia Dómini nostri,
& dilectióne quæ
risto Jesu. 1. *Tim.*

. G. Regi seculó-
iortáli, invisíbili,
, honor & glória
seculórum. Amen.
1.
ILUM. 1. *Tim.* 1.
isericórdiam con-
is sum, ut in me
sténderet Christus
inem patiéntiam,
mationem eórum
itúri sunt illi, in
ternam.
vo, jam non ego;
ò in me Christus:
autem nunc vivo
, † In fide vivo Fí-
qui diléxit me, &
semetipsum pro
Déxtera Dómini
tútem: non mó-
vivam, & narrá-
Dómini. * Quòd.
Patri. † In fide.
Ps. 117.
YMNUS.
ium mémori péc-
re Príncipem,
n pro méritis tól-
láudibus:
concélebret, jam
ilis Deo,
præpósitum ducem.

Quam lucem súperis fón-
tibus háuserat,
Oblítus véterum, raptus
in æthera,
Commissis pópulis, dé-
bitor ómnibus,
Pleno dívidit álveo.
Illi paupéries spléndida có-
pia;
Ingens mœror erat lætí-
tiæ seges;
Carcer, naufrágium, cré-
braque vérbera
Altæ sémina glóriæ.
Mors desidérium, mors fuit
& lucrum:
Terris hunc rétinet sola
necéssitas,
Fratrum solus amor, pro
quibus óbviàm
Se totum vovet hóstiam.
Tandèm Roma virum vi-
dit: inánium
Cultrix Roma Deûm:
Cæsaris in domum
Infert ille fidem: sæva
nec álligant
Verbum víncula líbe-
rum.
Mundo conspícuum seu ju-
bar émicat,
Spargens perpétuum quà
gráditur diem:
Humánis óculis, qui se-
mèl óccidit
Ætérno rútilat die.
Laus sit summa Patri,
súmmaque Fílio,
Par sit, sancte, tibi laus
quoque, Spíritus:
Da Paulum, per iter
quod docet árduum,
Nobis, quà líceat, sequi.
Amen.

℣. Quis Deus magnus sicut Deus noster? ℟. Tu es Deus qui facis mirabília. *Ps.* 76.

Ad Magníficat.

Ant. 2. Ego sum mínimus Apostolórum, qui non sum dignus vocári Apóstolus, quóniam persecútus sum Ecclésiam Dei; grátiâ autem Dei sum id quod sum, & grátia ejus in me vácua non fuit. 1. *Cor.* 15.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Fit Commem. S. Petri. *Ant.* Simon. ℣. Elégit. *Oratio*, Deus, qui. *infrà ad II. Vesp.*

AD COMPLETORIUM, *ut infrà post II. Vesperas.*]

AD OFFIC. NOCT.

Invit. Christum qui vocávit Paulum per grátiam suam, * Veníte, adorémus. *Galat.* 1.

Ps. 94. Venite. 2.

HYMNUS.

SAt, Paule, sat terris datum:
Post multa te certámina,
Cursu peracto, débita
Coróna jam cœlo manet.

Quot tu mari perículis,
Terrâque jactátus malis!
Quot saxa, virgæ, cómpedes!
Quot damna, curæ, fúnera!

Nunc ille confíxum suæ
Qui te cruci dudùm tenet,
Te Christus ad vitam vocat;
Tibíque lucrum jam mori.

Sed caritátis víscera
Strictis coarctant néxibus;
Christóque quos tu párturis,
Patrem reposcunt fílii.

Verùm parátur jam tibi
Finis labóris árdui,
Mercesque: bisſénos thronus
Te poscit inter júdices.

Uni sit & trino Deo
Supréma laus, summum decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

Psal. de Fer. in toto Off.

IN I. NOCTURNO,

Ant. 4. E. Grátia data est mihi à Deo, ut sim minister Christi Jesu in Géntibus, sanctíficans Evangélium Dei. *Rom.* 15.

Ant. 1. f. Qui operátus est Petro in Apostolátum circumcisiónis, operátus est & mihi inter Gentes. *Galat.* 2.

Ant. 7. b. Nonnè Christum Jesum Dóminum nostrum vidi? Nonnè opus meum vos estis in Dómino? Mea defénsio hæc est. 1. *Cor.* 9.

℣. Erípies me, Dómine, de contradictiónibus pópuli: ℟. Constítues me in caput géntium. *Ps.* 17.

Lectiones de Script. occ.

Post j. Lect. ℟. Pósitus sum ego prædicátor, & Apóstolus, & magíster Géntium: ob quam causam * Pátior, sed non confundor; scio enim cui crédidi. ℣. Ipse Deus meus,

Salvátor meus : in Deo ória mea, & spes mea Deo est. *Pátior. 2. *Tim.* *Ps.* 61.

Post ij. Lect. ℟. Evangé- um quod evangelizátum st à me, non est secun- ùm hóminem ; * Neque nim ego ab hómine ac- épi illud, neque dídici, ed per revelatiónem Jesu Christi. ℣. Dixit Dómi- nus ad me : Ecce dedi verba mea in ore tuo ; ecce constítui te super gen- tes. * Neque. *Galat.* 1. *Jerem.* 1.

Post iij. Lect. ℟. Non ju- dicávi me scire áliquid, nisi Jesum Christum, & hunc crucifíxum ; * Et † Sermo meus non in per- suasibílibus humánæ sa- piéntiæ verbis, sed in os- tensióne spíritûs & virtú- tis. ℣. Mihi dedit Deus dí- cere ex senténtia, & præ- súmere digna horum quæ mihi dantur ; quóniam ipse sapiéntiæ dux est. * Et. Glória. † Sermo. 1. *Cor.* 2. *Sap.* 7.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 2. Omnia fácio propter Evangélium, ut párticeps ejus effíciar. 1. *Cor.* 9.

Ant. 4. a. Ego libentís- simè impendam, & super- impendar ipse pro animá- bus vestris. 2. *Cor.* 12.

Ant. 5. a. Sic curro, non quasi in incertum : sed castígo corpus meum, & in servitútem rédigo ; ne fortè, cùm áliis prædicá- verim, ipse réprobus effí- ciar. 1. *Cor.* 9.

℣. Pes meus stetit in di- recto : ℟. In ecclésiis be- nedícam te, Dómine. *Ps.* 25.

Sermo sancti Joannis Chry- sóstomi.

Advers. vitup. vitæ monast. Lib. 1. *Lectio iv.*

CUm beátus Paulus péllicem quam Nero deperíbat, fídei sa- cramenta suscípere induxis- set, simul persuáserat im- púrum illum congressum declináre. Ille corruptó- rem & impostórem Pau- lum vócitans, primùm qui- dèm eum conjécit in víncu- la : cùm verò illi persua- dére non posset ut puellæ hæc mónita dare désineret, necávit tandèm. Quid ígi- tur ex hoc cóntigit, vel detrimenti ei qui mortem passus est, vel emolumenti ei qui íntulit ? Imò, quid non emolumenti fuit tunc necáto Paulo ? quid non detrimenti necanti Ne- róni ?

℟. Omnia detrimentum feci, * Ut Christum lucri- fáciam, ad cognoscendum illum & societátem passió- num illíus, configurátus morti ejus. ℣. Príncipes persecúti sunt me gratis, & à verbis tuis formidávit cor meum ; * Ut. *Philipp.* 3. *Ps.* 118.

In 2. Ep. ad Tim. Cap. 2.
Hom. 4. Lectio v.

PAulus Cilix erat, péllium sutor, inops, imperítus externæ sapiéntiæ: homo sæpè cum fame luctátus, & cui vestítus necessárius sæpè déerat. Neque hoc solùm; sed in vínculis quoque cum latrónibus & homicídis, Neróne jubente, cædebátur tanquàm maléficus. Quis ígitur illústrior, quis glorióstior, qui caténam circumferébat, vinctusque trahebátur ex cárcere, an qui superabátur in púrpura? qui contemnebátur ímperans, an qui jussus nihil curábat jubentis impérium? qui, solus cùm esset, vicit; an qui innúmero vallátus exércitu victus est? Cujus, inquam, sortem quíspiam cúpiat magìs, Nerónis an Pauli? Illíus nempè neque sepulcrum cuíquam notum: at contrà, hic régibus ómnibus splendídior, régia in urbe in qua vicit, cónditus est: hic per ora ómnium ubíquè celebrátur, coronatusque prædicátur; ille contrà, maledictis lacéssitur innúmeris.

℟. In labóre fui & ærumna, in vigíliis multis, in fame & siti, in frígore & nuditáte. * Præter illa quæ extrínsecùs sunt, instántia mea quotidiána, sollicitúdo ómnium Ecclesiárum. ℣. Die noctúque æstu urébar & gelu, fugiebatque somnus ab óculis meis. * Præter. 2. Cor. 11. Gen. 31.

In Epist. ad Rom. Cap. 16.
Hom. 52. Lectio vj.

QUis mihi dabit circumfundi córpori Pauli, affígi sepulcro, vidére púlverem córporis illíus, quæ adhuc in Christo déerant adimplentis, stígmata illíus gestantis, prædicatiónem Evangélii ubíquè seminantis? Púlverem, inquam, oris illíus per quod magnália & ineffabília Christus locútus est, & admiranda illa orácula orbi prótulit Spíritus sanctus? Quid enim os illud sanctum non effécit? Dæmones éxpulit; peccáta absolvit; tyrannos compéscuit; philosophórum linguas obserávit; orbem Deo addúxit; bárbaros philosophári persuásit; ómnia coaptávit quæ in terra; & quæ in cœlis, ad quem vóluit modum, dispósuit. Non solùm autem oris, sed & cordis illíus púlverem vidére vellem. Cor istud ádeò fuit latum, ut in se suscéperit, & íntegras urbes, & pópulos, & gentes: cor cœlis sublímius, orbe látius, rádiis soláribus splendídius, igne fervéntius, adamante sólidius. Cor Pauli, cor erat Christi, & tábula Spíritûs sancti atque grátiæ volúmen. Quid opus est síngula recensére? Vellem

ſepulcrum quo re-
ſunt arma illa juſ-
rma lucis, membra
is vivébat Christus;
mplum fuérunt Spí-
ncti. Hoc corpus
munit, & cum
pus étiam Petri.
m liber essem ex
s, ómnium me ser-
i, ut plures lucri-
: * Omnibus óm-
is sum, ut omnes
salvos. ℣. Vidéte
non soli mihi
, sed ómnibus
tibus veritátem :
us. Glória. * Om-
Cor. 9. Eccli. 24.
. NOCTURNO.
5. Víncula & tri-
es me manent; sed
um véreor, dúm-
nsummem cursum
& ministérium ver-
accépi. Act. 20.
. c. Ego non solùm
sed & mori pará-
ropter nomen Dó-
i. Act. 21.
. G. Non in vá-
orávi; sed etsi ím-
pra sacrifícium, &
m fídei vestræ,
, & congrátulor
vobis. Philipp. 2.
óminus protector
e : ℟. A quo tre-
Ps. 26.
ncti Evangélii se-
m Matthæum.
vij. Cap. 10.
tempore; Dixit
discípulis suis :

Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum; estóte ergò prudentes sicut serpentes, & símplices sicut columbæ. Et réliqua.

Homília sancti Joannis Chrysóstomi.

Hom. 33. in Matth. n. 2.

Sic dícere vidétur: Nolíte turbári, si cùm vos inter lupos mitto, tanquàm oves & columbas esse júbeo: nam etsi possum contrárium quoque præstáre, & non permíttere ut grave áliquid patiámini, nec lupis tanquàm oves subjecti sitis, sed effícere ut leónibus terribilióres evadátis; tamen sic éxpedit fíeri: hoc & vos quoque illustrióres fáciet, & meam declarábit virtútem. Sic enim póstea dixit Paulo: Súfficit tibi grátia mea; nam virtus mea in infirmitáte perfícitur. Ipse ígitur vos mansuetúdine oves effeci. Cùm enim ait: Ego mitto vos sicut oves, illud occultè ínnuit: Ne ígitur ánimo dejiciámini; certè enim scio hâc potíssimùm mansuetúdine ubíquè invictos vos esse futúros.

℟. Deus nos Apóstolos novíssimos ostendit, tanquàm morti destinátos; * Quia spectáculum facti sumus mundo, & Angelis, & homínibus. ℣. Propter te, Dómine, mortificámur totâ die: æstimáti sumus sicut oves occisiónis;

* Quia spectáculum facti sumus. 1. *Cor.* 4. *Ps.* 43.

Lectio viij. *n.* 4.

NOn enim vos estis qui loquímini, sed Spíritus Patris vestri qui lóquitur in vobis. Habébant reges in médio suî duódecim hómines idiótas, quos vínculis, flagellis, carcéribus, ut silérent, comminabantur : sed sicut rádii soláres vincíri néqueunt, sic lingua eórum ligári non póterat. Quod ita fiébat, quia non ipsi erant qui loquebantur, sed virtus Spíritûs sancti. Quâ virtúte Paulus Agrippæ ministros, ipsúmque Nerónem ómnium hóminum flagitiosíssimum fácilè superávit. Dóminus enim mihi áffitit, ait, & confortávit me, & éruit me de ore leónis.

℟. Mihi absit gloriári nisi in cruce Dómini nostri Jesu Christi, * Per quem mihi mundus crucifíxus est, & ego mundo. ℣. Quid mihi est in cœlo? & à te quid vólui super terram? Deus cordis mei, * Per. *Galat.* 6. *Ps.* 72.

Lectio ix. *n.* 5.

REs útique magna, virum circà stagna versári sólitum, circà pelles, & telónii mensam, sedéntibus tyrannis & sátrapis, astántibus satellítibus strictis gládiis, cùm omnes déniquè pro tyrannis starent, solum ingressum, ligátum, prono cápite, potuisse vel os aperíre. Etenim nec loquendi, nec dógmata defendendi locum illis dabant; sed tanquàm commúnes orbis pestes supplíciis deputábant. Hi omnes, aiébant, contrà decréta Cæsaris fáciunt, regem álium dicentes esse Jesum. Ubíquè tribunália hujúsmodi opiniónibus præoccupáta erant; & auxílio supperno multùm egébant (Apóstoli,) ut hoc utrumque probárent, & veram esse doctrínam quam prædicábant, & se commúnibus légibus non adversári; utque, dùm loquerentur de doctrína, ne viderentur leges subvértere; ac rursùs, dùm demonstráre conarentur se commúnia statúta non violáre, dógmatum puritátem ne corrúmperent : quæ ómnia vidébis & à Petro & à Paulo, & à céteris ómnibus prudenter observáta. Quamvìs enim ut factiósi & novatóres ubíquè terrárum accusarentur; hanc tamen suspiciónem repulérunt & contráriam sibi conciliârunt, quasi servatóres, curatóres ac benéfici apud omnes celebráti. Hæc autem ómnia ex ingenti patiéntia operabantur. Quamóbrem dicébat Paulus : Quotídiè mórior; & usquè in finem in perículis persevérávit.

℟. In Evangélio labóro

usquè ad víncula, quasi malè óperans: sed * Verbum Dei non est alligátum. ℣. Loquébar de testimóniis tuis in conspectu regum, & non confundébar; & respondébo exprobrántibus mihi verbum. * Verbum. Glória Patri. * Verbum. 2. *Tim.* 2. *Ps.* 118.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Narrábo nomen tuum frátribus meis; ℟. In médio Ecclésiæ laudábo te. *Ps.* 21.

AD LAUDES.

Ant. 5. a. NIhil minùs fui ab iis qui sunt supra modum Apóstoli, tametsi nihil sum. 2. *Cor.* 12.

Ant. 7. d. Secundùm revelatiónem mihi data est grátia hæc, in Géntibus evangelizáre investigábiles divítias Christi, & quæ sit dispensátio sacramenti abscónditi à sæculis. *Ephes.* 3.

Ant. 1. a. Signa Apostolátûs mei facta sunt in omni patiéntia, in signis, & prodígiis, & virtútibus. 2. *Cor.* 12.

Canticum, Juda. *suprà* 467.

Ant. 3. *a.* Dóminus mihi ástitit, & confortávit me, ut per me prædicátio impleátur, & áudiant omnes gentes. 2. *Tim.* 4.

Ant. 2. Abundántiùs ómnibus laborávi; non ego autem, sed grátia Dei mecum. 1. *Cor.* 15.

CAPITULUM. *Rom.* 15.

SIc prædicávi Evangélium, non ubi nominátus est Christus, ne super aliénum fundamentum ædificárem; sed sicut scriptum est: Quibus non est annuntiátum de eo, vidébunt; & qui non audiérunt, intélligent.

HYMNUS.

SUdóre sat tuo fides,
Crucisque crevit glória;
Multóque per te fœnore
Impléta Christi pássio.

Per sacra sese jam tuæ
Impressa carni stígmata,
Suóque totum Spíritu
In te Magister éxprimit.

Sic, Paule, non vivis; loquens
Sed ipse Christus in tuo
Agensque vivit péctore:
Sat ergò, sat terris datum.

Audíta quondàm tértio
Arcána cœlo, nunc tibi
Fruenda se pleno palàm
De fonte produnt lúminis.

Hinc lacte verbi nos tui
Cibóque faxis créscere;
Christumque tritos, quà doces
Præisque, per calles sequi.

Uni sit & trino Deo
Supréma laus, summum decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

℣. Confiteantur tibi pópuli, Deus: ℟. Confiteantur tibi pópuli omnes. *Ps.* 66.

Ad Benedictus.

Ant. 5. C. Gáudeo in

passiónibus, & adímpleo ea quæ desunt passiónum Christi in carne mea, pro córpore ejus, quod est Ecclésia, cujus factus sum ego minister. *Coloss.* 1.

Oratio.

DEus, qui multitúdinem Géntium beáti Pauli Apóstoli prædicatióne docuisti: da, quæsumus, ut cujus natalítia cólimus, ejus apud te patrocínia sentiámus; Per.

Pro Commem. S. Petri.

Ant. Simon ego rogávi pro te, ut non defíciat fides tua; & tu aliquandò conversus, confirma fratres tuos. *Luc.* 22.

℣. Pósui adjutórium in potente; ℟. Et exaltávi eléctum de plebe mea. *Ps.* 88.

Oratio.

DEus, qui beáto Petro Apóstolo tuo, collátis clávibus regni cœlestis ánimas ligandi atque solvendi Pontifícium tradidisti; concéde, ut intercessiónis ejus auxílio à peccatórum nostrórum néxibus liberémur; Qui vivis.

AD HOR. Doxologia, Uni sit. *ut suprà ad Laudes.*

AD PRIMAM.

Ant. 5. a. Nihil.

In ℟. *br.* ℣. Qui constituisti Paulum * testem tuum ad Gentes. *Act.* 26.

AD TERTIAM.

Ant. 7. d. Secundùm.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 12.

SCio hóminem in Christo ante annos quatuórdecim sive in córpore néscio, sive extra corpus néscio, Deus scit, raptum hujúsmodi usquè ad tértium cœlum. Et scio hujúsmodi hóminem, sive in córpore, sive extra corpus, néscio, Deus scit, quóniam raptus est in Paradísum, & audívit arcána verba, quæ non licet hómini loqui.

℟. *br.* Ecce, Dómine, *Veritátem dilexisti. Ecce. ℣. Incerta & occulta sapiéntiæ tuæ * manifestasti mihi. * Veritátem. Glória. Ecce. *Ps.* 50.

℣. Introíbo in poténtias Dómini, ℟. Usquè in altíssima quæ fecisti magnália. *Ps.* 70.

AD SEXTAM.

Ant. 1. a. Signa.

CAPITULUM. *Rom.* 15.

HAbeo glóriam in Christo Jesu ad Deum. Non enim áudeo áliquid loqui eórum quæ per me non éfficit Christus in obediéntiam Géntium, verbo & factis, in virtúte signórum & prodigiórum, & in virtúte Spíritûs sancti; ita ut ab Jerúsalem per circúitum, usquè ad Illyricum, repléverim Evangélium Christi.

℟. *br.* Ecce cognóvi * Quóniam Deus meus es. Ecce cognóvi. ℣. In Deo laudábo Verbum; * in

laudábo Sermó-
Quóniam. Gló-
Ecce. *Ps.* 55.
uísti super me ma-
n, Dómine : ℟.
facta est sciéntia
138.

NONAM.

Abundántiùs.
UM. 2. *Cor.* 11.
mo nihil me mi-
fecisse à magnis
Nam etsi im-
ermóne, sed non
in ómnibus au-
ifestáti sumus vo-

Benedíxit Dómi-
t multiplicáti sunt
Benedíxit. ℣. Et
sicut oves famí-
Et. Glória. Bene-
s. 106.
onfitébor nómini
r misericórdia tua;
niam magnificasti
ine, nomen sanc-
m. *Ps.* 137.

VESPERAS.

N defensiónem
Evangélii pósitus
ro quo legatióne
in caténa, ita ut
deam, proùt opor-
loqui. *Philipp.* 1.

a. Quæ circà me
agis ad profectum
t Evangélii; ita ut
nea manifesta fíe-
omni prætório; &
in Dómino confi-
nculis meis, abun-
audérent sine ti-

móre verbum Dei loqui. *Philipp.* 1.

Ant. 4. d. Omnia sustíneo propter electos, ut ipsi salútem consequantur, quæ est in Christo Jesu, cum glória cœlesti. 2. *Tim.* 2.

Ant. 5. C. Magnificábitur Christus in córpore meo, sive per vitam, sive per mortem : mihi enim vívere Christus est, & mori lucrum. *Philipp.* 1.

Ant. 6. Respònsum mortis in nobisimetipsis habúimus; ut non simus fidentes in nobis, sed in Deo qui súscitat mórtuos. 2. *Cor.* 1.

CAPITULUM. 2. *Tim.* 4.

Ego jam delíbor, & tempus resolutiónis meæ instat. Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi. In réliquo repósita est mihi coróna justítiæ, quam reddet mihi Dóminus in illa die justus judex.

[*Ubi sit ritu Solemni.* Allelúia, allelúia. Nominátus est usquè ad novíssimum terræ, & de præliis ejus narrábunt omnes gentes. 1. *Mach.* 3.]

HYMNUS.

Paulus, peractis dénique cúrsibus,
Infertur astris, quæ priùs árduis
Evectus alis transvolárat,
Inspíciens sine nube Verum.

Quantis Magistrum, qui caput ímmolat,
Judex corónis nunc décorat bonus,
Post tot labóres, tot perîcla,
Post váriæ genus omne mortis?
Immersus alto flúmine glóriæ,
Circumfluentes delícias bibit;
Mercesque susceptos labóres
Exúperat potióre lucro.
Nos de supernis áspice sédibus
Caros alumnos, quos géneras, Pater,
Verbo feráci; fervidisque
Nos réfove, tua regna, votis.
Sit summa Patri, súmmaque Fílio,
Sit sancte compar laus tibi, Spíritus:
Fac quos revelasti salúbres
Tot mónitus patris æmulémur. Amen.

℣. Veníte, fílii, audíte me; ℟. Timórem Dómini docébo vos. *Ps.* 33.

Ad Magníficat.

Ant. 3. Quæ audistis & vidistis in me, hæc ágite; & Deus pacis erit vobiscum. *Philipp.* 4.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Fit Commem. S. Martialis, Episcopi. Ant. Elégit. ℣. Beátus. xxiij. *Oratio*, Deus, cujus, ineffábili. *infrà.*

Deindè sancti Petri, Ant. Simon Joannis, amas me? Dómine, tu ómnia nosti, tu scis quia amo te; Pasce oves meas. *Joan.* 21.

℣. Elégit Dóminus servum suum, ℟. Páscere hæreditátem suam. *Ps.* 77.

Oratio, Deus, qui beáto Petro. *ut suprà ad Laudes.*

AD COMPLETORIUM.

Ant. 6. Liberávit me Dóminus ab omni ópere malo: & salvum fáciet in regnum suum cœleste. 2. *Timoth.* 4.

Doxologia, Uni sit. *ut suprà.*

Ad Nunc dimittis.

Ant. 5. F. Scio quia non confundar, desidérium habens dissolvi & esse cum Christo. *Philipp.* 1.

FESTA JULII.

Die I.
In Festo
[SAN]CTI MARTIALIS,
Episcopi.
Semiduplex.
Lectio ij.
[E]x *S. Greg. Turon.*

[M]Artiális, ad dissemi- nandam inter Gentes [...]i divíni prædicatió- [...]i, ordinátus Epísco- [...], ab inítio presbyteros [...]s Alpiniánum & Aus- [...]liniánum adjutóres há- [...], qui eum, ut refert [Gre]górius Turonensis, ab [...]nte secúti, comitáti [...] in Galliárum regió- [...], ad quas missus est à [Ro]mánis Epíscopis. Hoc [...]múnere cùm álios sex [Epi]scopos collégas habé- [...] áliis ália loca petén- [...]s, ipse Aquitániæ Apos- [...]tum cum Stremónio, apud Arvernos consé- [...]partítus est, & sta- [...]usquè ad Bitúrigum ci- [...]tem, quam unus ex eó- [...] discípulis aggressus efficacíssimo ópere fi- [...] propagávit. Per ália [...]que ejusdem provín- [...]óppida jactis religiónis [...]tæ fundamentis, tan- [...] Lemóvicas advénit; in urbe ut primùm præ- [...]re cœpit, crédidit ac [...]essa est præ céteris [...]isti nomen Valéria Leo- [...]ii Senatóris fília, quæ virginitátem Deo vovit, & mox prima ómnium in Aquitánia sánguinem martyrio profúdit.

Lectio iij.

STatìm verò sedátâ illíus persecutiónis procellâ, ita deinceps in illa civitáte Martiális exemplo virtutibusque, salútis doctrína conváluit, ut ferè pópulus omnis, abjectis simulacrórum rítibus, ad cultum Dei sese conferret, nec ipse álibi sedem Episcopátûs sui collocandam dúceret. Non tamen ídeò vicínas Pictónum, Santonumque regiónes prorsùs negléxit, in quibus Burdégalam usquè palàm ac líberè annuntiasse tandèm regnum Dei in senectúte tráditur. Demùm post annos octo supra viginti ministério verbi impensos, felíciter migrávit ad Dóminum. Cónditum est corpus ejus in crypta, quam miráculis plúrimis suo témpore inclaruisse refert Gregórius Turonensis, ubi étiam duo Presbyteri qui ei ad mortem usquè adhæserant, conjunctis túmulis, sepulti sunt.

Oratio.

DEus, cujus ineffábili misericórdiâ beátus Póntifex Martiális in Géntibus evangelizávit investi-

gábiles divítias Christi: da nos ejus intercessióne créscere in sciéntia tua, & in omni ópere bono fructificántes, secundùm Evangélii veritátem coram te ambuláre; Per eumdem.

Fit Commem. Oct. SS. Apost. Ant. Dei sumus. ℣. Dómini est. *Oratio*, Deus, qui hodiernam diem, &c. *suprà.*

VESPERÆ de sequenti.

DIE II.

In Festo

VISITATIONIS

B. MARIÆ VIRGINIS.

Duplex-majus.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria; & sic in toto Officio.

Ant. 1. g. Quæ est ista quæ ascendit per desertum sicut vírgula fumi ex aromátibus myrrhæ, & thuris, & universi púlveris pigmentárii? *Cant.* 3.

Ant. 4. d. Quàm pulchri sunt gressus tui, Fília príncipis! *Cant.* 7.

Ant. 5. C. Quàm pulchri super montes pedes annuntiantis bonum! *Is.* 52.

Ant. 8. c. Arca fœderis Dómini véniat in médium nostri, ut salvet nos. 1. *Reg.* 4.

Ant. 6. Descendisti, Dómine, & à fácie tua montes defluxérunt: óculus non vidit absque te, quæ præparasti expectántibus te. *Is.* 64.

CAPITULUM. *Eccli. 4.*

Qui tenúerint sapiéntiam, vitam hæreditábunt; & quò introíbit, benedícet Deus. Qui sérviunt ei, obsequentes erunt Sancto; & eos qui díligunt illam, díligit Deus.

℟. Ecce dilectus meus venit, sáliens in móntibus, transsíliens colles: * En iste stat post paríetem nostrum. ℣. Spíritus dicit, Veni: & qui audit, dicat, Veni. * En. Glória Patri. * En. *Cant.* 2. *Apoc.* 22.

HYMNUS.

Quò sanctus ardor te rapit,
O Virgo, flos ô Vírginum?
Quò tendis, & cito gradu
Conscendis alta móntium?

Urget sacer te Spíritus
Toto replétam Númine:
Matris Dei jam dígnitas
Nil caritáti détrahit.

Tibi propinquam sánguine
Matrem puella vísitas,
Concessa cui divínitùs
Gratáris alvi múnera.

O quanta matrum gáudia!
Stupente natúrâ, gravem
Anum stupes, quæ Vírginem
Fœtam Deo te prædicat.

Abscónditum sub ír
timo
Ceu nube portábas sinu
Solem, suo qui prótin
Lustrábit orbem lúmin
Mundo redemptor venis,

ɔi laus máxima
re: nec tibi minor
riusque Spíritus.
ɜn.
sita nos in salutári
ómine, ℟. Ad vi-
in bonitáte electó-
rum. *Ps.* 105.
l Magníficat.
. a. Tantùm in te
, & non èst abs-
Deus. Verè tu es
ɔscónditus, Deus
.vátor: in Dómino
ɔitur & laudábitur
men Israël. *Is.* 45.
ut infrà ad Laudes.
ommem. Oct. SS.
rum. Ant. Princi-
Prætiósa. *Oratio*,
ɿui. *ut suprà.*
sancti Martialis,
. *Ant.* Sacerdótes.
:m. xxviij. *Oratio*,
cujus ineffábili. *ut*

COMPLETORIUM,
post II. Vesperas.
'FICIUM NOCT.
Jesum de María
* veníte, adoré-
latth. 1.
94. Veníte. 2.
YMNUS.
ıtes, superbum vér-
:icem,
'go transit, súbdite,
ibenter sternerent
cœli sídera.
.ta quæ latet domi,
orâs se pródere:
sibi timens pudor
áte prótegit.
, non nectit moras:

Fugit vidéri, nec minùs
Fugit vidére, ne suo
Quidquam pudóri détrahat.
Beáta quam pressit pede,
Tellus! beáta sémita!
Colles beáti, qui simul
Cum matre sensistis Deum!
Beatióres hóspites,
Vos ô quibus cœléstia,
Loquente matre Vírgine,
Audíre verba cóntigit!
Mundo redemptor qui venis,
Fili, tibi laus máxima
Cum Patre: nec tibi minor
Laus, utriusque Spíritus.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 2. Concépit Elísabeth, & occultábat se ménsibus quinque, dicens: Quia respéxit Dóminus auferre oppróbrium meum. *Luc.* 1.

Ant. 8. *G.* In mense sexto missus est Angelus Gábriël à Deo ad Maríam vírginem desponsátam Joseph. *Luc.* 1.

Ant. 7. *d.* Ingressus Angelus ad eam, dixit: Ecce concípies in útero, & páries fílium; & vocábitur Altíssimi Fílius. *Luc.* 1.

℣. Elégit eam Dóminus
℟. In habitatiónem sibi. *Ps.* 131.

Tres Lect. de Script. occ.

Post j. Lect. ℟. Ecce Elísabeth cognáta tua concépit fílium in senectúte sua, & hic mensis sextus est illi quæ vocátur stérilis; *Quia non erit impossíbile apud Deum omne verbum. ℣.

Plantáti in domo Dómini, adhuc multiplicabuntur in senecta úberi ; * Quia. *Luc.* 1. *Ps.* 91.

Post ij. Lect. ℟. Christi generátio sic erat : Mater ejus * María inventa est in útero habens de Spíritu sancto. ℣. Prope timentes Dóminum salutáre ipsíus. * María. *Matth.* 1. *Ps.* 84.

Post iij. Lect. ℟. Quod in ea natum est, de Spíritu sancto est : páriet autem fílium ; * Ipse enim † Salvum fáciet pópulum suum à peccátis eórum. ℣. Partúriens páriet, & relíquiæ fratrum ejus converten-tur ; * Ipse. Glória Patri. † Salvum. *Matth.* 1. *Mich.* 5.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 6. Ponam visitatiónem tuam, pacem, dicit Dóminus ; & occupábit salus muros tuos. *Is.* 60.

Ant. 8. c. Effundam Spíritum meum super semen tuum, & benedictiónem meam super stirpem tuam. *Is.* 44.

Ant. 1. a. Hódiè salus dómui huic facta est ; venit enim Fílius hóminis quærere & salvum fácere quod períerat. *Luc.* 19.

℣. Visitasti terram, Deus salutáris noster : ℟. Multiplicasti locupletáre eam. *Ps.* 64.

Absol. & Bened. de B. M. V.

Sermo sancti Ambrósii Epíscopi.

In Luc. lib. 2. *n.* 19.

Lectio iv.

Morále est ómnibus ut qui fidem éxigunt, fidem ástruant. Et ídeò Angelus, cùm abscóndita nuntiáret, ut fides astruerétur exemplo, senióris féminæ sterilísque conceptum vírgini Maríæ nuntiávit, ut possíbile Deo omne quod ei placúerit asséreret. Ubì audívit hoc María, non quasi incrédula de oráculo, nec quasi incerta de núntio, nec quasi dúbitans de exemplo ; sed quasi læta pro voto, religiósa pro offício, festína præ gáudio, in montána perréxit. Quò enim, jam Deo plena, nisi ad superióra, cum festinatióne conténderet ? Nescit tarda molímina sancti Spíritûs grátia.

℟. Exurgens María ábiit in montána * Cum festinatióne, in civitátem Juda. ℣. En diléctus meus lóquitur mihi : Surge, própera, amíca mea, * Cum. *Luc.* 1. *Cant.* 2.

Lectio v.

In montána Virgo cum festinatióne, Virgo offícii memor, injúriæ ímmemor, affectu vigente, non sexu, relictâ perréxit domo. Díscite, vírgines, non circumcursáre per aliénas domos, non demorári

;, non áliquos in
niscére sermónes.
domo sera, festí-
iblico. Didicistis,
pudórem Maríæ;
imilitátem. Venit
ia ad próximam,
d seniórem; nec
enit, sed étiam
itávit: decet enim
ò cástior virgo,
mílior sit. Sit ma-
militátis, in qua
ssio castitátis. Est
pietátis, est étiam
octrínæ. Contuen-
enim quia supérior
inferiórem, ut in-
juvétur: Maria ad
i, Christus ad
i.
rávit María in do-
:haríæ, & salutávit
i; * Et exultávit
úteroejus. ℣. Fac-
erbum tuum, Dó-
n gáudium & lætí-
dis; * Et. *Luc.* 1.
5.
Lectio vj.
quoque adventûs
íæ, & præséntiæ
æ benefícia decla-
Simul enim ut au-
utatiónem Maríæ
i, exultávit infans
ejus; & repléta
u sancto. Vide dis-
m, singulorumque
n proprietátes. Vo-
ır Elísabeth audí-
Joannes prior grá-
it. Illa natúræ ór-
dine audívit, iste exultávit
ratióne mystérii. Illa Ma-
ríæ, iste Dómini sensit ad-
ventum. Istæ grátiam lo-
quuntur, illi intùs operan-
tur, pietatisque mystérium
maternis adoriuntur pro-
féctibus, duplicíque mirá-
culo prophétant matres spí-
ritu parvulórum. Exultávit
infans, repléta est mater.
Non priùs mater repléta,
quàm fílius; sed cùm fílius
esset replétus Spíritu sanc-
to, replévit & matrem.

℟. Ut audívit salutatió-
nem Maríæ Elísabeth,
exultávit infans in útero
ejus; * Et repléta est Spí-
ritu sancto Elísabeth. ℣.
Benedíxit Dóminus dómui
ejus, & ómnibus quæ ha-
bébat: * Et. Glória Patri.
* Et. *Luc.* 1. 1. *Paral.*
13.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 5. a. Venit mihi gáu-
dium à Sancto super mise-
ricórdia quæ véniet ab
Æterno salutári nostro.
Baruch 4.

Ant. 4. a. Ecce Deus sal-
vátor meus, & factus est
mihi in salútem. *Is.* 12.

Ant. 1. g. Dixit mihi Dó-
minus: Servus meus es
tu, & glorificátus sum in
óculis Dómini, & fac-
tus est fortitúdo mea. *Is.*
49.

℣. De ventre matris meæ,
℟. Tu es protector meus.
Ps. 70.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 1.

EXurgens María in diébus illis, ábiit in montána cum festinatióne, in civitátem Juda; & intrávit in domum Zacharíæ, & salutávit Elísabeth. Et réliqua.

Homília sancti Bernardi Abbátis.

De 12. Prærog. B. M. V. n. 10.

IN omni textu quátuor Evangeliórum, si benè memínimus, nónnisi quater María loquens audítur. Primò quidèm ad Angelum, sed cùm jam semèl atque íterùm allocútus eam fuísset: secundò ad Elísabeth, quandò vox salutatiónis ejus Joannem exultáre fecit in útero, & eâ magnificante María̋m, ipsa magis Dóminum magnificáre curávit: tértiò ad Fílium, cùm jam esset annórum duódecim, quòd ipsa & pater ejus dolentes quæsíssent eum: quartò in núptiis ad Fílium & minístros. Si Maríam dilígitis, si conténditis ei placére; æmulámini modéstiam ejus. Nec in sola tamen Maríæ taciturnitáte commendátur humílitas, sed evidéntiùs résonat in sermóne. Audíerat, Quod ex te nascétur Sanctum, vocábitur Fílius Dei; & nihil áliud quàm ancillam ejus se esse respondit. Indè ventum est ad Elísabeth, & contínuò Vírginis glória singuláris eídem per Spíritum revelátur. Déniquè & mirabátur persónam venientis, dicens: Undè hoc mihi, ut véniat mater Dómini mei ad me?

℟. Exclamávit Elísabeth voce magnâ, & dixit: * Et undè hoc mihi ut véniat mater Dómini mei ad me? ℣. Quid est homo, Dómine, quòd memor es ejus? aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum? * Et. *Luc. 1. Ps. 8.*

Lectio viij.

COmmendábat & vocem salutantis, adjíciens: Ut facta est vox salutatiónis tuæ in áuribus meis, exultávit in gáudio infans in útero meo. Et beatificábat fidem credentis: Beáta, ínquiens, quæ credidísti; quóniam perficientur in te quæ dicta sunt tibi à Dómino. Magna quidèm præcónia; sed & devóta humílitas nihil sibi passa retinére, in eum magis universa refúdit, cujus in se beneficia laudabantur. Tu, inquit, magníficas matrem Dómini; sed, Magníficat ánima mea Dóminum. In voce mea fílium pérhibes exultasse in gáudio; sed, Exultávit spíritus meus in Deo salutári meo; & ipse

, tanquàm amicus
gáudio gaudet ad
ponsi. Beátam esse
æ credidisset; sed
ítis & beatitúdinis
spectus est supernæ
, ut ex hoc magìs
me dicant omnes
ónes, quia ancil-
nilem & exíguam
Deus.
: María: * Magní-
ima mea Dómi-
x exultávit spíri-
s in Deo salutári
. Veníte, audíte;
oo, omnes qui ti-
ium, quanta fecit
eæ: * Magníficat.
Ps. 65.
Lectio. ix.
atamen numquid
mus, fratres, Elísa-
ctam in eo quod per
útiquè loquebá-
isse? Absit. Beáta
am respéxit Deus,
quæ crédidit. Hic
gnus divínæ res-
éxtitit fructus.
i. síquidèm artifi-
tûs superveniéntis
militáti magnaní-
nta in secretário
cordis accessit, ut
que nihilóminùs
æ ex respectu mú-
óres; quòd vidé-
: humílitas tanta
nagnanimitátem,
gnanímitas tanta
tem. Agit hoc ni-
n córdibus electó-
iæ prærogatíva di-
vínæ, ut eos nec humíli-
tas pusillánimes fáciat, nec
magnanímitas arrogantes;
magìs autem cooperentur
sibi, ut non solùm nulla ex
magnanimitáte subintret
elátio, sed hinc máximè
provehátur humílitas; ut
inveniantur eò ampliùs ti-
moráti, & largitóri múne-
rum non ingráti: ac vicis-
sìm ex occasióne humilitá-
tis pusillanímitas nulla su-
brépat; sed quò minùs de
sua quisque vel in mínimis
præsúmere consuévit, eò
ampliùs étiam in magnis
quibusque de divína virtúte
confídat.

℞. Habitávit Arca Dó-
mini in domo Obédedom
tribus ménsibus, *Et † Be-
nedíxit Dóminus omnem
domum ejus propter illam.
℣. Mansit María cum Elí-
sabeth quasi ménsibus tri-
bus. * Et. Glória Patri.
† Benedíxit. 2. Reg. 6.
Luc. 1.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Laudábo no-
men Dei cum cántico,
℞. Et magnificábo eum in
laude. *Ps.* 68.

AD LAUDES.

Ant. 1. *f.* VIdérunt eam, &
beatíssimam præ-
dicavérunt, & laudavérunt
eam. *Cant.* 6.

Ant. 4. A. Benedícta tu
inter mulíeres, & benedíc-
tus fructus ventris tui. *Luc.*
1.

Ant. 5. a. Ecce ut facta

est vox salutatiónis tuæ in áuribus meis, exultávit in gáudio infans in útero meo. *Luc.* 1.

Ant. 4. *E.* Amícus sponsi.

CANTICUM. *Judith* 13.

Carmen triumphale propter victum salutis hostem.

APeríte portas, quóniam nobíscum est Deus, * qui fecit virtútem in Israël.

Laudáte Dóminum Deum nostrum, * qui non deséruit sperantes in se.

Et in me ancillâ suâ adimplévit misericórdiam suam, * quam promísit dómui Israël.

Et interfécit in manu mea * hostem pópuli sui.

Confitémini illi, omnes; quóniam bonus, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Ant. Amícus sponsi qui audit eum, gáudio gáudet propter vocem sponsi. *Joan.* 14.

Ant. 7. c. Benedíctus Dóminus Deus Israël, qui misit te; & benedíctum elóquium tuum. 1. *Reg.* 25.

CAPITULUM. *Prov.* 3.

VIæ sapiéntiæ, viæ pulchræ; & omnes sémitæ illíus pacíficæ: lignum vitæ est his qui apprehénderint eam; & qui tenúerit eam, beátus.

HYMNUS.

AD prima verba Vírginis,
Intùs movente Spíritu,
In matris alvo cónditus
Infans Joannes géstiit.
Agnóvit infántem Deum:
Quem sensit, ardet pródere:
Vates & infans, quà potest,
Adesse Christum núntiat.

Hic jam Redemptóris vices,
Præcónis ille sústinet:
Materna claustra non vetant
Quin ambo munus ímpleant.

Felix puer, felix parens,
Felix sacerdos, & domus,
Qui per parentem Vírginem
Deo fruuntur hóspite!

Mundo redemptor qui venis,
Fili, tibi laus máxima
Cum Patre: nec tibi minor
Laus, utriuspue Spíritus.
Amen.

℣. Benedixisti, Dómine, terram tuam: ℟. Avertisti captivitátem Jacob. *Ps.* 84.

Ad Benedíctus.

Ant. 1. D. Benedíctus Dóminus Deus Israël, quia visitávit & fecit redemptiónem plebis suæ. *Luc.* 1.

Oratio.

ADesto Ecclésiæ tuæ, miséricors Deus, & filios adoptiónis júgiter in ejus sinu purífica, qui Maríæ clausus útero, Joannem in sinu Elísabeth sanctificasti; Qui vivis & regnas.

Fit Commem. Oct. SS. Apost. Ant. Dei sumus ad-

℣. Dómini est.
Deus, qui. ut

HORAS,
oxologia.
redemptor qui
,
laus máxima
e : nec tibi minor
iusque Spíritus.
1.
PRIMAM.
. f. Vidérunt.
r. ℣. Qui natus
María vírgine.

ERTIAM.
A. Benedicta tu.
UM. Genes. 22.
cam tibi, & be-
entur in sémine
s gentes terræ,
bedisti voci meæ.
Benedicentur in
nes tribus terræ,
, allelúia. Bene-
℣. Omnes gen-
nificábunt eum ;
. Glória. Bene-
Ps. 71.
st Dóminus Deus
adorábunt eum :
n tuum depreca-
unes dívites ple-
4.
SEXTAM.
5. a. Ecce.
UM. Joël. 2.
quia in médio Is-
go sum : & ego
Deus vester, &
ámpliùs : & non
ur pópulus meus
m. Et erit post
hæc : Effundam Spíritum meum super omnem carnem ; & prophetábunt fílii vestri & fíliæ vestræ.

℟. br. Vox exultatiónis & salútis * in tabernáculis justórum, * Allelúia, allelúia. Vox. ℣. Déxtera Dómini * fecit virtútem. * Allelúia. Glória Patri. Vox. Ps. 117.

℣. Signátum est super nos lumen vultûs tui, Dómine : ℟. Dedisti lætítiam in corde meo. Ps. 4.

AD NONAM.

Ant. 7. c. Benedictus.

CAPITULUM. Tob. 12.

Benedícite Deum cœli, & coram ómnibus vivéntibus confitémini ei, quia fecit vobíscum misericórdiam suam.

℟. br. In Dómino * laudábitur ánima mea, * Allelúia, allelúia. In Dómino. ℣. Audiant mansuéti * & lætentur, * Allelúia. Glória Patri. In Dómino.

℣. Magnificáte Dóminum mecum ; ℟. Et exaltémus nomen ejus in idipsum. Ps. 33.

AD II. VESPERAS.

Ant. 6. Respéxit Deus humilitátem ancillæ suæ : ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes. Luc. 1.

Ant. 1. D. Fecit mihi magna qui potens est, & sanctum nomen ejus. Luc. 1.

Ant. 4. E. Misericórdia ejus à progénie in progé-

es timéntibus eum. Luc. 1.
Ant. 5. C. Fecit poténtiam in bráchio suo, dispersit supérbos, & exaltávit húmiles. *Luc.* 1.
Ant. 8. G. Suscépit Israël púerum suum, recordátus misericórdiæ suæ, sicut locútus est ad patres nostros, Abraham & sémini ejus. *Luc.* 1.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 5.

DEus supérbis resístit, humílibus autem dat grátiam. Humiliámini ígitur sub potenti manu Dei, ut vos exaltet in témpore visitatiónis.

HYMNUS.

CÆteri nunquàm, nisi vagiendo,
Prímitùs vocem púeri profundunt:
Unus in cunctis álacris Joannes
Prævenit ortum.

Hunc sibi nondùm génitum sacrávit
Patris æterni Génitus Prophétam:
Spíritu gaudens canit hinc futúra
Utraque mater.

Ecce quàm fructu génitrix utróque
Digna! quàm fructus genitríce dignus!
Hæc Deum Virgo, stérilis recondit
Illa Prophétam.

Fac tuos puris hódiè clientes,
Virgo, collustret rádiis Redemptor
Ille, quem prodit novè nascitúro
Grátia Vati.

Det sequi certo pede quà præisti,
Dum Patris summi paritúra Prolem,
Vilis ancillæ títulum modesto
Péctore præfers.

Qui paras talem, Deus alme, terris
Ut tuo Christo præeat lucernam
Nos, bonus, turmis précibus Maríæ
Junge supernis. Amen.

℣. Exultábit cor meum in salutári tuo: ℟. Cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi. *Ps.* 12.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. Mansit María cum Elísabeth quasi ménsibus tribus, & reversa est in domum suam. *Luc.* 1.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Fit Commem. S. *Prosperi*, *Ant.* Beátus. ℣. Beátus. *in Communi Doct.*

Oratio, Deus, qui. *infrà.*

Deindè Oct. SS. Apostol.

Ant. Principes. ℣. Pretiósa.

Oratio, Deus, qui. ut suprà.

AD COMPLETORIUM

Ant. 2. Recordáre me, Dómine, & vísita me, tuére me. *Jerem.* 15.

Hymnus, Virgíneis tulis, lxxxviij.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 5. a. Eréxit D

salútis nobis in
ıvid púeri sui.

: E III.
n Festo
PROSPERI,
ni Doctoris.
niduplex.
.ectio ij.
'eribus, & Scrip-
ıs coætaneis.
r in Aquitánia
, vir in divínis
ıe lítteris apprí-
tus, sanctitátis
ı quàm doctrínæ
lsit. Dei nutu in
m deductus est,
licam de Grátia
à beáto Augus-
ırsùs Pelagiános
ssertam, contrà
;iános Massíliæ
lantes defénderet
ur. Celebratíssi-
eórum erróribus
s ad sanctum il-
:órem Epístolam
rofessus scríbere
quâ Ecclésia vi-
u. Plúra ália vul-
m ut sincéram de
em astrúeret, tùm
ènsium in sanctum
ım, quem malè
ıbantur, calúm-
lleret. Cùm verò
:erent tantum vi-
ıue defensóres im-
Romam cum Hi-
sdem causæ stré-
ıugnatóre profec-
d Cœlestínum Pa-
delatúrus. Eórum

circà Deum sollicitúdinem laudávit sanctus Póntifex, & célebri ad Galliæ Epíscopos datâ Epístolâ, præclárum judícii sui de Próspero ac Hilário testimónium impértiit, Augustiníque famam magnífico encómio túitus est.

Lectio iij.

Redux in Gállias Prosper ácriùs adhuc Semipelagiános aggressus est, ipsorumque erróres detégere ac refellere non déstitit. Inter ália quæ adversùs illos édidit ópera, valdè commendantur, tùm liber contrà collatórem, id est, contrà Joannem Cassiánum, qui in collatiónibus à se scriptis réferens pias quasdam Orientálium monachórum senténtias, nonnulla intérserit ab Ecclésiæ fide discrepántia; tùm nóbile æquè ac jucundum carmen de ingrátis, de iis nempè qui in seipsis liberíque arbítrii víribus ea pósita putant, quæ máxima misericórdiæ ac omnipoténtiæ Salvatóris dona sunt ac benefícia. Iis sancti Doctóris scriptis tanta vis inest, tantùm affulget lúminis, ut susceptum ab Augustíno debellandórum Pelagianórum opus gloriosíssimè perfecisse prædicétur. A sancto Leóne magno, ubi primùm ad Ecclésiæ fastígium evectus est, áccitus est Prosper & in Notárium assump-

ejus óperâ, consíliis
trínâ uterétur in res-
ad quæstiónes sedi
tólicæ propósitas. Mul-
indèm præclárè pro fi-
defensióne scriptis &
is, cathólicis ómnibus
us, toto orbe célebris,
iit, ut créditur, paulò
st médium quinti séculi.

Oratio.

Deus, qui beátum Prósperum, exímium grátiæ Christi defensórem effecisti; ádjuva nos ejus intercessióne, ut in vácuum à nobis éadem grátia tua nunquàm recipiátur; Per eumdem.

Fit Commem. Oct. SS. Apostol. Ant. Dei sumus adjutóres. ℣. Dómini est. *Oratio,* Deus, qui. *ut suprà.*

AD VESP. fit à Capitulo de Octava SS. Apostolorum Petri & Pauli, ut II. Vesperis Festi, cum Commem. præc. Ant. Qui docti. ℣. Beátus. xxxv. *Oratio,* Deus, qui. *suprà.*

DIEBUS INTRA OCT. SS. APOST. PETRI ET PAULI.

Semiduplex.

Omnia, dempto ritu Solemni, ut in die Festi præter ea quæ sequuntur.

Psalmi de Feria in toto Officio.

AD OFFIC. NOCT. tres Ant. ℣. & ℟℟. ex uno è Nocturnis diei, juxtà Fer. Lectio j. de Scriptura occurr. tribus in unam junctis.

Lectio ij. & iij. ut infrà in qualibet die.

AD LAUD. dicitur Canticum de Festo, Juda.

Ant. sola 5. a. Qui operátus est Petro in Apostolátum circumcisiónis, operátus est & (Paulo) inter gentes. *Gal. 2.*

AD HOR. omittitur Allelúia. *in ℟℟. br.*

AD VESP. Ant. sola 1. D. Dómini nostri longanimitátem, salútem arbitrémini; sicut & caríssimus frater noster Paulus, secùndùm datam sibi sapiéntiam, scripsit vobis. *2. Petr. 3.*

Post Hymnum omittitur Allelúia. *cum suo ℣.*

DIE IV. DE OCTAVA SS. PETRI & PAULI.

De Expositióne sancti Joannis Chrysóstomi in Epístolam ad Romános.

In Cap. 16. Homil. 32.

Lectio ij.

Ego tametsi Romam laudáre queam à magnificéntia, ab antiquitáte, à pulchritúdine, à multitúdine, à potentátu, à divítiis, & à rebus in bello fórtiter gestis; his tamen omíssis, ob id illam beátam prædico, quòd erga illos Paulus, dùm víveret, adeò fuit benévolus, adeò illos amávit, & coram disséruit, & postrémò vitam apud eos finívit; cujus sanctum corpus ipsi possídent: & proptereà cívitas

c facta est insignis
quàm ab áliis re-
nibus : & tanquàm
magnum ac váli-
os habet óculos ful-
sanctórum vidéli-
um córpora.

Lectio iij.

ita cœlum splen-
scit quandò rádios
ittit, quemádmo-
Romanórum urbs
os fulgóres ubíquè
n emittens. Hinc
Paulus, hinc Pe-
onsideráte, & mi-
quale spectáculum
it Roma : Paulum
t repentè ex theca
Petro resurgentem
rsum Dómini sur-
ri. Qualem rosam
mittet Roma? Quá-
rónis duábus orná-
: ista? quálibus ca-
reis cincta est? qua-
et fontes? propté-
iror hanc urbem,
pter cópiam auri,
pter colúmnas, ne-
pter áliam quam-
rerum spéciem,
ter columnas illas
:.

) I E. V.

O C T A V A.

Semiduplex.

ancti Leónis Papæ.
natali Apost. Petri
& Pauli.

Lectio ij.

ium quidèm sanc-
um solemnitátum,
mi, totus mundus est párticeps; & uníus fídei píetas éxigit, ut quidquid pro salúte universórum gestum recólitur, commúnibus ubíquè gáudiis celebrétur. Verúmtamen hodierna festívitas præter illam reveréntiam quam toto terrárum orbe proméruit, speciáli & própriâ nostræ urbis exultatióne veneranda est; ut ubì præcipuórum apostolórum glorificátus est éxitus, ibi in die Martyrii eórum sit lætítiæ principátus. Isti enim sunt viri, per quos tibi Evangélium Christi, Roma, resplénduit; & quæ eras magistra erróris, facta es discípula veritátis.

Lectio iij.

Isti sunt patres tui veríque pastóres, qui te regnis cœléstibus inserendam multò méliùs, multóque felíciùs condidérunt, quàm illi quorum stúdio prima mœnium tuórum fundamenta locáta sunt; ex quibus is qui tibi nomen dedit, fraterná te cæde fœdávit. Isti sunt, qui te ad hanc glóriam provexérunt; ut gens sancta, pópulus electus, cívitas sacerdotális & régia, per sacram beáti Petri sedem caput orbis effecta, latiùs præsidéres religióne divínâ, quàm dominatióne terrénâ. Quamvis enim multis aucta victóriis, jus impérii tui terrâ maríque protúleris; minùs tamen est quod tibi

licus labor súbdidit, jam quod pax christiána bjécit.

DIE VI.

OCTAVA SS. APOSTOLORUM PETRI ET PAULI.

Duplex-minus.

Omnia, dempto ritu Solemni, ut in die Festi, additis quæ sequuntur.

Psalmi de Feria in toto Officio.

IN I. VESPERIS.

Post Hymnum.

℣. Dómine, in lúmine vultûs tui ambulábunt;

℟. Quóniam glória virtútis eórum tu es. *Ps.* 88.

Ad Magníficat.

Ant. 6. Hi sunt duæ olívæ in conspectu Dómini stantes: habent potestátem claudendi cœlum & percútere terram. *Apoc.* 11.

Oratio, Deus, cujus déxtera. *infrà ad Laudes.*

IN I. NOCT. Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Ex libro sancti Hierónymi Presbyteri, de Scriptóribus Ecclesiásticis.

Lectio iv. *Cap.* 1.

SImon Petrus, fílius Joannis, provínciæ Galilææ, è vico Bethsáida, frater Andréæ Apóstoli, & princeps Apostolórum: post Episcopátum Antiochensis Ecclésiæ, & prædicatiónem dispersiónis eórum qui de circumcisióne credíderant, in Ponto, Galátia, Cappadócia, Asia, & Bithynia; secundo Cláudii Imperatóris anno, ad expugnandum Simónem Magum, Romam pergit; ibíque annis viginti quinque Cáthedram sacerdotálem ténuit, usquè ad últimum annum Nerónis, id est, décimum quartum; à quo affixus cruci, martyrio coronátus est, cápite ad terram verso, & in sublíme pédibus elevátis; ásserens se indignum, qui sic crucifigerétur ut Dóminus suus. Scripsit duas epístolas quæ cathólicæ nominantur. Sepultus Romæ in Vaticáno, juxtà viam triumphálem, totíus orbis veneratióne celebrátur.

Lectio v. *Cap.* 5.

PAulus Apóstolus, qui antè Saulus, extra númerum duódecim Apostolórum, de tribu Bénjamin, & óppido Judææ Gíschalis fuit; quo à Románis capto, cum paréntibus suis Tarsum Ciliciæ commigrávit; à quibus ob stúdia legis missus Jerosólymam, à Gamaliéle viro doctíssimo, cujus Lucas méminit, erudítus est. Cùm autem interfuisset neci Mártyris Stéphani, & ac ceptis à pontífice templ epístolis ad persequend eos, qui Christo credi rant, Damascum pér ret: revelatióne comp sus ad fidem, quæ in

Apostolórum scríbi-
in vas electiónis de
:utóre translátus est.
que primùm ad præ-
ónem ejus Sérgius
s Proconsul cypri cre-
:t, ab eo, quòd eum
i fídei subégerat,
ıs est nomen: & junc-
i Bárnabâ, multis
ıs peragrátis, rever-
ıe Jerosólymam, à
, Jacóbo & Joanne
ım Apóstolus ordiná-

Lectio vj.

quia in Actibus
Apostolórum plenís-
le ejus conversatióne
ım est, hoc tantùm
, quòd post passió-
Dómini vicésimo quin-
ıo, id est, secundo
ıis, eo témpore quo
procurátor Judææ
fit Felíci, Romam
s míttitur, & bién-
in líbera manens
ia, adversùs Judæos
ventu Christi quotí-
isputávit. Sciendum
in prima satisfac-
, necdùm Nerónis
io roboráto, nec in
erumpente scélera,
a de eo narrant histó-
Paulum à Nerone di-
n, ut Evangélium
i in Occidentis quo-
írtibus prædicarétur,
ıpse scribit in secunda
ıla ad Timótheum.
décimo quarto Neró-
ıno, eódem die quo
Petrus, Romæ pro Christo
cápite truncátur; sepul-
tusque est in via Ostiensi,
anno post passiónem Dó-
mini tricésimo séptimo.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii se-
cundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 14.

IN illo témpore; Cóm-
pulit Jesus discípulos as-
céndere in navículam, &
præcédere eum trans fre-
tum, donec dimítteret tur-
bas. Et réliqua.

Homília sancti Hyerónymi
Presbyteri.

In Matth. Lib. 2.

DIscípulis præcépit
transfretáre, &
cómpulit ut ascén-
derent navículam: quo ser-
móne osténditur invítos
eos à Dómino recessisse,
dùm amóre præceptóris ne
punctum quidèm témporis
ab eo volunt separári. Na-
vícula autem in médio mari
jactabátur flúctibus: erat
enim contrárius ventus.
Rectè quasi invíti & retrac-
tantes Apóstoli à Dómino
recésserant, ne illo absente
naufrágia sustinérent. Dé-
niquè Dómino in montis
cacúmine commorante, sta-
tìm ventus contrárius óri-
tur & turbat mare, & pe-
riclitantur Apóstoli: &
tándiù imminens naufrá-
gium persevérat, quándiù
Jesus véniat. Quartâ au-
tem vigíliâ noctis venit ad
eos ámbulans supra mare.

Statiónes & vigíliæ militáres in terna horárum spátia dividuntur. Quandò ergò dicit, quartâ vigíliâ noctis venisse ad eos Dóminum, ostendit totâ nocte periclitátos & extrémo noctis atque in consummatióne mundi eis auxílium præbitúrum.

Post pauca. Lectio viij.

RÉspondens autem Petrus dixit : Dómine, si tu es, jube me ad te veníre super aquas. In ómnibus locis ardentíssimæ fídei invenítur Petrus. Interrogátis discípulis quem hómines dícerent Jesum, Dei fílium confitétur. Volentem ad passiónem pérgere, próhibet ; & licèt erret in sensu, tamen non errat in affectu, nolens eum mori quem Fílium Dei fúerat paulò antè conféssus. In montem cum Salvatóre inter primos primus ascendit, & in passióne solus séquitur. Peccátum negatiónis quod ex repentíno timóre descénderat, amáris statìm ábluit lácrymis. Post passiónem cùm essent in lacu Genézareth & piscarentur & Dóminus staret in líttore, ille non pátitur moras ; sed accinctus epéndyte suo, statìm præcipitátur in fluctus. Eódem ígitur fídei ardóre quo semper, nunc quoque céteris tacéntibus credit se posse fácere per voluntátem magistri, quod ille póterat per natúram.

Paulò post. Lectio ix.

ET cùm cœpisset mergi, clamávit dicens : Dómine, salvum me fac. Ardébat ánimi fides ; sed humána fragílitas in profundum trahébat. Páululùm ergò relínquitur tentatióni, ut augeátur fides, & intélligat se non facilitáte postulatiónis, sed poténtiâ Dómini conservátum. Et contínuò Jesus extendens manum apprehendit eum, & ait illi : Módicæ fídei, quarè dubitasti ? Si Apóstolo Petro (de cujus fide & ardóre mentis suprà diximus, qui confidenter rogáverat Salvatórem, dicens : Dómine, si tu es, jube me veníre ad te super aquas) quia páululùm tímuit, dícitur : Módicæ fídei, quarè dubitasti ? quid nobis dicendum est, qui hujus módicæ fídei ne mínimam quidèm habémus portiúnculam ?

Oratio.

DEus, cujus déxtera beátum Petrum ambulantem in flúctibus, ne mergerétur, eréxit ; & coapóstolum ejus Paulum tértiò naufragantem de profundo pélagi liberávit : exaudi nos propítius, & concéde, ut ambórum méritis æternitátis glóriam consequámur ; Qui vivis.

AD VESP. fit Commem.

æ, Cantuariensis
, Antiphona, Ecce
vátor. ℣. In Deo.
mmuni unius Mar-
ratio, Omnípo-
mpiterne Deus,
to Thomæ, &c.

I E V I I.
In Festo
TI THOMÆ,
riensis Episcopi,
Martyris.
emiduplex.
Lectio ij.
an. Sarisberiensi
isc. Carnot.
mas Londíni na-
, ex Angliæ Can-
antuariénsis Epís-
átus est. In ea dig-
ósitus, abdicáto
rii múnere, vitam
quándiù ad séculi
gerat, ad severió-
plínam cœpit exí-
gnátum in se vé-
dium concitávit,
s Ecclésiæ quas in-
, restítui fecisset.
secundo, qui Epís-
l servandas regni
dines júribus Ec-
ntrárias, sacra-
ræstito, volébat
, fórtiter réstitit.
rem sede dejectus,
n pulsus est; ad-
in Fránciam,
ci primùm in diœ-
issiodorensi, tùm
demùmque Parí-
ándiù apud sanc-
órem mansit, ubi
ad fratrum preces hábitâ concióne, instantem labórum finem, própeque imminentem sibi agónem prænuntiávit. Nihilóminùs agéntibus Alexandro tértio Pontífice, & Ludovíco séptimo Francórum rege, in grátiam Henríci restitútus est, & Cantuáriam reversus. Sed cùm illìc novis quotídiè calúmniis impeterétur, conquestus est Henrícus rex per unum sacerdótem stare quóminùs pace fruerétur.

Lectio iij.

AUlici quátuor gratum se regi factúros rati, Thomam in Ecclésia vespertínis Horis óperam dantem aggrediuntur. Qui Cléricis templi áditus præclúdere conántibus accurrens: Non est, inquit, Dei Ecclésia custodienda more castrórum; pro ipsa libenter mortem subíbo. Tùm flexis génibus, se Deo, beátæ Maríæ, sanctis Ecclésiæ suæ Patrónis & Mártyri Dionysio commendans, caput ímpiis mánibus præcidendum óbtulit anno ætátis quinquagésimo secundo, Christi verò millésimo centésimo septuagésimo. Henrícus tàm atróci facínore perculsus, tríduo ab omni penè cibo abstínuit, & per quadraginta dies pœniténtiam egit. Thomam pósteà miráculis insignem Alexander tértius

Sanctis ascripsit. Ad cujus túmulum Ludovícus séptimus cùm oráret, Philippi fílii gravíssimo morbo laborantis sanitátem impetrávit.

Oratio.

OMnípotens, sempiterne Deus, qui beáto Thomæ Pontífici & Mártyri tuo usquè ad mortem pro justítia certáre tribuisti : fac nos ejus méritis, vitæ frágilis amórem abjícere, & ad te qui solus vera vita es, perveníre; Per.

DIE X.

In Festo SS. SEPT. FRATRUM, & Sanctæ FELICITATIS eorum matris, Martyrum.

Semiduplex.

Pridiè ad VESP. Psalmi sub sola Ant. Venit hora. xv. *Oratio*, Da nobis. *infrà.*

Lectio ij.

Ex Actis eorum apud Ruinart.

SEptem Fratres fílii sanctæ Felicitátis, Romæ in persecutióne Marci Antoníni, à Públio Præfecto primùm blandítiis, deindè terróribus tentáti sunt, ut, ejurátâ Christi fide, idólis sacra fácerent. Adhortante matre, tantam hausêre constántiam, ut à religiónis sanctæ propósito, nec spe, nec metu deterréri potúerunt. Itaque in fídei confessióne perseverantes, vária tormentórum & mortis génera perpessi sunt. Januárius plumbátis cæsus est, Felix & Philippus fústibus contúsi; Silvánus ex altíssimo loco præceps dejectus : Alexandro, Vitáli & Martiáli, caput amputátum. Mater eórum quinto pòst mense, abscisso cápite, eamdem martyrii glóriam consecúta est.

Ex libro sancti Augustíni Epíscopi de correptióne & grátia.

num. 35. *Lectio iij.*

MAjor libertas est necessária adversùs tot & tantas tentatiónes, quæ in paradíso non fuérunt, dono perseverántiæ muníta atque firmáta, ut cum ómnibus amóribus, terróribus, erróribus suis vincátur hic mundus; hoc sanctórum martyria docuérunt. Ille Adam, & terrente nullo, & ínsuper contrà Dei terrentis impérium líbero usus arbítrio, non stetit in tanta felicitáte, & in tanta non peccandi facilitáte : isti autem non dico terrente mundo, sed sæviente ne starent, stetérunt in fide ; cùm vidéret ille bona præsénti quæ fúerat relictúrus, ist futúra, quæ acceptúri erant non vidérent. Undè hoc nisi donante illo, à quo mi sericórdiam consecúti sun ut fidéles essent, à qu accepérunt spíritum n timóris quo persequéntib céderent, sed virtútis &

itis & continéntiæ, cuncta minántia, a invitántia, cuncta ántia superárent?

Oratio.

A nobis, misérIcors Deus, unánimes in dilectióne tua perseveráre, qui sanctos Mártyres tuos esse tribuisti sincérâ caritáte in vita concordes, & gloriósâ confessióne in morte conjunctos: Per Dóminum.

VESPERÆ de sequenti.

DIE XI. JULII.

IN FESTO S. BENEDICTI, CASSINENSIS ABBATIS, ECCLESIÆ CATHEDRALIS PATRONI.

In Cathedrali, *SOLEMNE-MAJUS.*

[Per Diœcesim, SOLEMNE-MINUS.]

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria.

Ant. 1. f. NAtus est homo princeps fratrum, firmamentum gentis, stabilimentum pópuli. *Eccli.* 49.

Ant. 8. G. Cùm esset junior, nihil puerile gessit in ópere: custodívit ánimam suam, & nunquàm contaminátus est. *Tob.* 1.

Ant. 4. E. Crevit puer, & benedíxit ei Dóminus, cœpitque Spíritus Dómini esse cum eo. *Judic.* 13.

Ant. 5. a. Dixit Deus ad illum: Exi de terra tua & de cognatióne tua, & veni in terram quam monstrávero tibi. *Act.* 7.

Ant. 3. a. Surgens ábiit, & perréxit in desertum; cùmque venisset illùc, mansit in spelunca. 3. *Reg.* 19.

CAPITULUM. *Thren.* 3.

BOnum est viro cùm portáverit jugum ab adolescéntia sua; sedébit solitárius & tacébit, quia levávit super se.

℟. Invénit eum in terra deserta; & * Circumdúxit eum Dóminus, & dócuit, & custodívit quasi pupillam óculi sui. ℣. Ait illi Jesus: Séquere me; & relictis ómnibus, secútus est eum. * Circumdúxit. Glória. *Repet.* ℟. Invénit. usquè ad. ℣. *Deut.* 32. *Luc.* 5.

HYMNUS.

DEserta, valles, lustra, solitúdines,
Satis sub alta nocte, sub nigra specu
Celastis olìm, quandò terris dégeret,
Qui nunc olympo fulget inter Cœlites.
Quis ille, testes nam fuistis, dícite,
Quot saxa fusis irrigârit flétibus,
Et vestra, quantis & quibus suspíriis,
Turbârit hospes hic novus siléntia.

élis tot labórum
cia,
ca, vivi ceu sepul-
a córporis,
ib umbris quanta,
affúlserit,
ile mundi, solis
ni dies.
undus, ardet, &
d ardenter colit,
iat illi, floris ins-
iridi:
na grandi cuncta
ectans fide,
s, diesque cógitat
éstia.
i lædant críminum
tágia,
m, sodáles, &
s procul fugit:
Christe, solum sci-
te studet sequi,
ns, & altâ doctus
otentiâ.
profundis non satis
bus,
uid parumper tur-
attentum Deo,
pta quærit, & spe-
impérvias,
t relinquit, jam re-
is ómnibus.
mma Patri, sum-
sit laus Filio;
que compar laus de-
que, Spíritus:
orda sacris dùm fo-
s ardóribus,
éna spernunt, & su-
na quæritant.
Amen.
ructum suum dabit
ore suo; ℟. Et óm-
cumque fáciet pros-
ntur. *Ps.* 1.

Ad Magníficat.

Ant. 6. *duplicanda.* Erit quasi lignum quod transplantátur super aquas, quod ad humórem mittit radíces suas, nec aliquandò desinet fácere fructum. *Jer.* 17.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

[*Extrà Cathedr. fit com SS. Septem Fratrum. Ant.* Datæ sunt. ℣. In. xxj. *Or.* Da nobis, *suprà.*]

AD COMPLETORIUM,

Ps. & Capit. de Feria. Cetera ut infrà post. II. Vesp.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Dóminum ponentem desertum Sion quasi delícias, * Veníte, adorémus. *Is.* 51.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

Ecce, quem terris cólimus Patrónum,
Intrat ætternas Benedictus arces:
Annuos hujus celebrémus hymnis
Ritè triumphos.
Hic Deo plenus puer, altióres
Cóncavæ rupis fugit in recessus;
Nil domûs splendor, neq opes, nec obstat
Móllior ætas.
Factus immánis novus hospes antri,
Nil Deum præter videt hunc profundâ
Cónsulit, rerum strépitu silente,
Mentis in aulâ.
Invidus totas movet hostis artes;

h. Obsidet, turbat, júvenem lacessit,
Ossibus miscet malè blandientis
Sémina flammæ.
Sensit ut cæcos malè sanus ignes,
Se per hirsútos agitáre vepres
Cœpit; abscédens lácetos voluptas
Hórruit artus.
Laus Patri, Nato; tibi laus supréma,
Spíritus compar, utriusque nexus,
Cujus impulsu pétiit profundam
Christus erémum. Amen.

In Cathedr. Pss. de Dom. [*per Diæc. de Feria;*] *& sic in reliquo Officio.*

[*Extra Cathedr. ult.* ℟. *j. & ij. Noct. non repet. integrum post* Glória Patri. *sed tantùm ab asterisco* *. *Repetitur verò ult.* ℟. *iij. Noct.*]

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. D. Confortabátur spíritu, & erat in desertis usquè in diem ostensiónis suæ. *Luc.* 1.

Ant. 3. g. Tentátus est, & per multas tribulatiónes probátus, Dei amícus efféctus est. *Judith* 8.

Ant. 7. a. Tulit spinas deserti ac tríbulos, & contrívit carnem suam cum eis. *Judic.* 8.

℣. Conversus sum in ærumna mea, ℟. Dum configitur spina. *Ps.* 31.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Philippenses.

Lectio j. Cap. 3.

FRatres; Quæ mihi fuérunt lucra, hæc arbitrátus sum propter Christum detrimenta. Verúntamen exístimo ómnia detrimentum esse, propter eminentem sciéntiam Jesu Christi Dómini mei, propter quem ómnia detrimentum feci, & árbitror ut stércora, ut Christum lucrifáciam, & invéniar in illo, non habens meam justítiam quæ ex lege est, sed illam quæ ex fide est Christi Jesu: quæ ex Deo est justítia in fide, ad cognoscendum illum, & virtútem resurrectiónis ejus, & societátem passiónum illíus; configurátus morti ejus, si quómodò occurram ad resurrectiónem quæ est ex mórtuis.

℟. Venérunt ad eum in hospítium plúrimi: * Quibus exponébat testíficans regnum Dei à manè usquè ad vésperam. ℣. Posuérunt eum ducem suum, eò quòd ipse fécerat justítiam; & plácuit ei ut præesset ómnibus: * Quibus exponébat. *Act.* 28. 1. *Mach.* 14.

Lectio ij.

NOn quòd jam accéperim, aut jam perfectus sim: sequor autem, si quómodò comprehendam in quo & comprehensus sum

Christo Jesu. Fra-
me non árbitror
endisse. Unum au-
uæ quidèm retrò
ivíscens ; ad ea
sunt prióra exten-
ipsum, ad desti-
ersequor, ad bra-
pernæ vocatiónis
hristo Jesu. Qui-
ergò perfecti sú-
oc sentiámus : &
iter sápitis, & hoc
eus revelábit. Ve-
en ad quod pervé-
ut idem sapiámus,
lem permaneámus

urréxit quasi ignis,
um ipsíus quasi fá-
ébat : * Non enim
t sustinére præcepta
. ℣. Noluérunt obe-
sed repulérunt, &
unt córdibus suis :
enim. *Eccli.* 48.

Lectio iij.

tóres mei estóte,
es ; & observáte eos
ámbulant, sicut
formam nostram.
im ámbulant, quos
cébam vobis (nunc
& flens dico) ini-
crucis Christi, quo-
ais intéritus, quo-
eus venter est, &
in confusióne ipsó-
qui terréna sápiunt.
autem conversátio
s est; undè étiam Sal-
n expectámus Dó-
minum nostrum Jesum Christum, qui reformábit corpus humilitátis nostræ, configurátum córpori claritátis suæ, secundùm operatiónem, quâ étiam possit subjícere sibi ómnia.

℟. Justítia liberábit à morte : * Non afflíget Dóminus ánimam justi, & † Insídias impiórum subvertet. ℣. Concílium fecérunt ut eum interfícerent : notæ autem factæ sunt insídiæ eórum. * Non. Glória. *Repet.* ℟. Justítia. *usquè ad* ℣. *Prov.* 20. *Act.* 9.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 5. a. Fugit ipse in montes : tunc descendérunt multi, quærentes judícium & justítiam, in desertum. 1. *Mach.* 2.

Ant. 4. d. Dixérunt : Tu es dux noster ; ómnia quæcumque díxeris nobis, faciémus. 1. *Mach.* 13.

Ant. 2. Verbis plúrimis testificátus est, & exhortabátur eos, dicens : Salvámini à generatióne prava. *Act.* 2.

℣. Narrabo nomen tuum, Dómine, frátribus meis ; ℟. In médio ecclésiæ laudábo te. *Ps.* 21.

Lectio iv.

BEnedíctus, Núrsiæ in Sabínis claro génere ortus, relíctis quibus Romæ instituebátur liberálibus disciplínis, in altíssimam spelúncam penetrá-

vit. In ea sic per triénnium delítuit, ut unus id sciret Romanus mónachus, quo ad vitæ necessitátem ministro utebátur. Dùm ígitur quodam die ad libídinem vehementíssimè à diábolo sollicitarétur, se in vépribus tándiù volutávit, donec, laceráto córpore, voluptátis sensum dolor opprímeret. Sed jam erumpente ex illis látebris famâ ejus sanctitátis, quidam monachi se illi instituendos tradidérunt: qui pósteà, cùm regulárem ejus disciplínam ferre non possent, venénum ipsi miscére in potu constítuunt. Ille póculum oblátum crucis signo confrégit, ac relicto monastério, in solitúdinem se recépit.

℟. Dedit ei Deus sapiéntiam & prudéntiam multam nimìs, & erat nominátus in univérsis géntibus per circúitum; * Et veniébant ad audiendam sapiéntiam ejus. ℣. Erat Deus cum eo, & dedit ei grátiam & sapiéntiam; * Et veniébant ad audiendam. 3. *Reg.* 4. *Act.* 7.

Lectio v.

Cum autem multi ad eum quotídiè discípuli conflúerent, duódecim monastéria ædificávit, éaque sanctíssimis légibus communívit. Pósteà migrávit ad Casínum, anno quingentésimo vigésimo-nono; ubì simulácrum Apóllinis, qui ibi adhuc colebátur, comminuit, aram evertit, ibíque sancti Joannis-Baptistæ & Martíni sacella constrúxit. Incolas autem christiánis præceptis imbuit. Quarè augebátur in dies magis divínâ grátiâ Benedictus, ut étiam prophético spíritu ventúra prædíceret. Quod ut accépit Totila Gothórum rex, exploratúrus an res ita esset armígerum suum régio ornátu & comitátu præmisit, qui se regem simuláret. Quem ut ille vidit: Depóne, inquit, fili, depóne quod geris, nam tuum non est. Tótilæ vero prædíxit adventum ejus in Urbem, maris transmissiónem, & post novem annos, mortem.

℟. Transgrédiens ad montem, * Ædificávit ibi altáre Dómino, & invocávit nomen ejus. ℣. Fide obedívit in locum exíre, quem acceptúrus erat in hæreditátem: * Ædificávit ibi altáre. *Gen.* 12. *Hebr.* 11.

Lectio vj.

Aliquot antè ménsibus quàm è vita migráret, præmónuit discípulos quo die esset moritúrus, ac sepulcrum in quo suum corpus condi vellet, sex antè diébus quàm eò inferrétur, jussit aperíri. Sexto die deferri

óluit in oratórium,
nínici córporis &
s perceptióne mu-
olátis in cœlum má-
'ans, inter manus
Srum ánimam efflá-
ésimo - primo die
anno salútis quin-
ao quadragésimo-
sepultúsque est in
ancti Joannis Bap-
uod ipse constrúxe-
ncti viri ossa, unà
(quiis beátæ Scho-
oróris ejus, è Cassi-
onastério à sancto
Mártyre in Gállias
, atque in cœnó-
'loriacense, nunc
Benedicti ad Líge-
ircà annum sexcen-
i quinquagésimum-
translata sunt un-
die Július.
ísputábat, interpó-
men Dómini Jesu;
i audientes credé-
& baptizabantur:
autem ibi, docens
s verbum Dei. ℣.
aras eórum, &
a deórum ipsórum:
autem ibi. Glória
Repet. ℟. Disputa-
ue ad ℣. *Act.* 18.
. 5.

I. NOCTURNO.

8. G. Dilectus à
Deo suo, in fide
bátus est prophéta,
itus est in verbis
lis. *Eccli.* 46.
6. Spíritu magno
tima: ostendit fu-
túra & abscóndita ánte-
quàm evenírent. *Eccli.* 48.
Ant. 1. f. Notum fecit
regi, & ostendit illi finem
vitæ suæ & exaltávit vo-
cem suam in prophetía.
Eccli. 46.
℣. Loquébar de testimó-
niis tuis, Dómine, in cons-
pectu regum; ℟. Et non
confundébar. *Ps.* 118.

Léctio sancti Evangélii se-
cundùm Marcum.

Lectio vij. Cap. 10.

IN illo témpore: Cœpit
Petrus dícere ad Jesum:
Ecce nos dimísimus ómnia,
& secúti sumus te. Et réli-
qua.

Homília sancti Paulíni
Epíscopi.

Epist. 24. ad Sulpit. Sever.
aliàs 2. §. 5. 6.

BOna quæ nobíscum
non intulerámus in
hunc mundum, nec
poterámus efferre, quasi
mutuáta reddídimus; nec
ut cutem à carne distráxi-
mus, sed ut vestem à cór-
pore depossúimus. Nunc
opus est, ut quæ verè nos-
tra sunt, dependámus Deo,
hoc est, cor & ánimam,
& córpora nostra exhiben-
tes in hóstiam vivam, ut
scriptum est, Dómino;
nosque ipsos ædificantes ei
in templum sanctum, in
ipso lápide angulári, qui
nobis sanctificatiónis nos-
træ fórmulam in semetipso
dedit, & ait: Sancti es-
tóte, quóniam ego sanc-

tus sum. Quæ ígitur nobis grátia, si in alièno tantùm fidéles fuérimus, nisi de próprio serviámus, id est, de líbero voluntátis arbítrio, ex toto corde nostro, ex totis ánimæ nostræ, ut scriptum est, víribus diligentes Deum?

℟. Fuit gratus Deo, erudítus omni sapiéntiâ; & erat potens in verbis & in opéribus suis, * Fáciens prodígia & signa in desérto. ℣. Amplificátus est in mirabílibus suis, * Fáciens prodígia. *Act.* 7. *Eccli.* 48.

Lectio viij. §. 7. 8.

Quamóbrem temporálium quæ in hoc século habentur bonórum relíctio, sive distráctio; non decursus stádii, sed ingressus; nec ut meta, sed ut jánua est. Non enim athléta tùm vincit, cùm exúitur; qui ídeò nudátur, ut incípiat dimicáre, cùm legítimè certáverit coronandus. Et natátor, amnem interpósitum superatúrus, exúitur; nec tamen hoc tanto apparátu quòd se despoliáverit, transnatábit, nisi totíus córporis nisu torrentis ímpetum scindat, & labórem natatiónis exháuriat. Vídeo & in Jacob hujus expeditiónis órdinem prolusisse; cùm illum lego, postéaquàm torrente transmisso, præmissis curárum suárum onéribus, id est, facultátum & necessitúdinum impediméntis, solus in tabernáculi loco remánserat, Deo colluctátum.

℟. Fecit Deus mirabília: interrúpit petram in erémo, & adaquávit eos; * Edúxit aquam de petra, & dedúxit tanquàm flúmina aquas. ℣. Virtútes non quáslibet faciébat Deus per manum ejus. * Edúxit aquam de petra. *Ps.* 77. *Act.* 19.

Lectio ix.

Itaque ad corripiendam vitæ viam, capiendumque Dei verbum, & prævalendum in regnum cœlórum, quod à diébus Joannis vim pátitur, & à diripiéntibus obtinétur, idonei esse non póssumus, nisi ómnia quæ vel amóre, vel curâ, si in itínere istíus séculi nobis adhæreant, impédiunt & retardant, ante óbitûs nostri vésperam præmittámus, & indè per totam hujus séculi noctem apprehéndere, & tenére Christum sollícitâ spiritálium óperum ac studiórum contentióne luctémur: nec divellámur à caritáte Christi, sicut Jacob ab ejus ampléxu, nisi extorqueámus benedictiónem. Atque útinàm ad salutáris insigne luctáminis, nervum fémoris nostri majestatis suæ timóre percútiat; quo obstupescente, infirmábitur

rnis, & spiritális
ɔnvalescet.
ɪis potest símiliter
tibi, * Qui sustu-
tuum ab ínferis de
ɔrtis † In verbo
℣. Oratiónes tuæ
unt in memóriam
ɔectu Dei, * Qui
. Glória Patri. Re-
Quis potest. *usquè*
ccli. 48. *Act.* 10.
Te Deum.
ɪcerd. Anima mea
vivet, ℟. Et se-
ɛum sérviet ipsi.

LAUDES.
Ecésserat in desér-
tum locum, ibí-
am in móntibus
agébat, ne partí-
sent coinquinatió-
Mach. 5.
2. In cásulis ha-
cum cohærédibus
ſliónis ejúsdem, ex-
fundamenta ha-
civitátem, cujus
& cónditor Deus.
t.
5. a. Circà illum
ratrum: quasi plan-
lri in Líbano, sic
ɪm stetérunt quasi
lmæ. *Eccli.* 50.
6. Dedit.
ICUM. *Is.* 35.
ɪum solitudinis.
ibitur desérta &
a, * & exultábit
, & florébit quasi

ɪnans germinábit, *
& exultábit lætabunda &
laudans.
Glória Líbani data est ei,*
decor Carméli & Saron.
Ipsi vidébunt glóriam
Dómini, * & decórem
Dei nostri.
Tunc sáliet sicut cervus,
claudus; * & aperta erit
lingua mutórum:
Quia scissæ sunt in de-
serto aquæ, * & torrentes
in solitúdine.
Et quæ erat árida, erit
in stagnum; * & síticns in
fontes aquárum.
[*Dicitur per Octavam, quando fit de ea.*]
Ant. Dedit transmigrá-
tis legem, ne oblivísce-
rentur præcepta Dómini;
& hortabátur ne legem
amovérent à corde suo. 2.
Mach. 2.
Ant. 3. *a.* Quicumque
hanc régulam secúti fúe-
rint, pax super illos & mi-
sericórdia. *Galat.* 6.

CAPITULUM. *Eccli.* 3.

Filii sapiéntiæ, ecclésia justórum; & nátio illórum obediéntia & dilèctio. Judícium patris audíte, fílii; & sic fácite ut salvi sitis: Deus enim honorávit patrem in fíliis.

HYMNUS.

Surge, quid cessas? Benedícte, prodi
E tuo demùm redivívus antro:
Pósceris mundo; tua te revélat
Cógnita virtus.

[D]ecet sacros reparáre cultus;
[Ind]e rudes morum répetunt Magistrum;
[P]ro tuo jurant dóciles alumni
Vívere nutu.
[Sæ]va lux ægros necat intuentes.
Néscius flecti sibi fecit hostes:
Mors propinátur; crucis icta signo
Rúmpitur urna.
Cedit ingrátis fugitívus oris;
Se suæ nocti latebrisque reddit:
Liber, exultans habitáre secum,
Cétera mittit.
Impio dudùm temeráta cultu,
Lustra Cassíni petis alta montis,
Ultor infámes, érebo fremente,
Díruis aras.
Hìc novos ritus, nova templa ponis,
Bárbaras Christum resonáre gentes
Hìc doces; per te fera corda sese
Súbdere discunt.
Hæc erat tellus tibi destináta,
Hìc Patrem sancti pópuli futúrum,
Monte sub sacro própior docébit
Te Deus intùs.
Regulam, cœlo priùs approbante,
Scribis; hæc vitæ modus est beátæ.
Sancta quàm multos dabit hæc olympo
Régula cives!
Laus Patri, Nato, tibi laus supréma,
Spíritus compar, utriusque nexus,
Cujus impulsu pétiit profundam
Christus erémum.
Amen.

℣. Perdúxit eos tanquàm gregem in deserto, ℟. Et dedúxit eos in spe. Ps. 77.

Ad Benedictus.

Ant. 1. D. duplicanda. Diréxit Sapiéntia ópera eórum in mánibus Prophét... sancti: iter fecérunt per deserta quæ non habitabantur, & in locis deser... tis fixérunt casas. *Sap. 11*

Oratio.

DEus, qui beátum Benedictum Abbátem ... de ejus quæ in mundo est concupiscéntiæ corruptióne ereptum, Christo fidéliter adhærére fecisti: quæsumus, ut contrà séculi hujus illécebras tuâ virtúte roborati, bravíum supernæ vocatiónis constanter persequi, & feliciter ássequi valeámus; Per eumdem Dóminum.

A D   H O R A S,

Doxologia.

Qui, Christe, te sequéntibus
Æterna promittis bona,

ɔi ; ſit laus Patri :
ecet te, Spíritus.
n.
per Octavam,
Feſtis occurr.
PRIMAM.
ç. Secéſſerat.
r. ℣. Qui ductus
rtum * à Spíritu.

ERTIAM.
z. In cáſulis.
LUM. *Iſ.* 26.
, pópulus meus,
in cubícula tua,
ia ſuper te ; abſ-
nódicùm ad mo-
donec pertrán-
nátio.
bſcondit me Dó-
In tabernáculo
lleluia, allelúia.
. ℣. In die ma-
rotéxit me, * Al-
ória Patri. Abſ-
ſ. 26.
i abjectus eſſe in
i mei, ℟. Magìs
itáre in taberná-
atórum. *Pſ.* 83.
EXTAM.
a. Circà illum.
UM. *Oſee* 14.
ami ejus, & erit
líva glória ejus,
jus ut Líbani :
tur ſedentes in
us ; vivent trí-
erminábunt quaſi

Juſtus * Ut palma
* Allelúia, alle-
is. ℣. Sicut ce-
ni * multiplicá-
bitur, * Allelúia. Glória Patri. Juſtus. *Pſ.* 91.

℣. Potens in terra erit ſemen ejus : ℟. Generátio rectórum benedicétur. *Pſ.* 111.

AD NONAM.

Ant 3. *a.* Quicumque.

Capitulum. *Prov.* 4.

AUdíte, fílii, diſciplínam patris, & atténdite ut ſciátis prudéntiam : donum bonum tríbuam vobis, legem meam ne derelinquátis.

℟. *br.* Veníte, fílii, * Audíte me, * Allelúia, allelúia. Veníte. ℣. Timórem Dómini * docébo vos, * Allelúia. Glória Patri. Veníte. *Pſ.* 33.

℣. Atténdite, pópule meus, legem meam : ℟. Inclináte aurem veſtram in verba oris mei. *Pſ.* 77.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. D. AGnóvit eum Dóminus in benedictiónibus ; & conſervávit illi hómines miſericórdiæ, invenientes grátiam in óculis omnis carnis. *Eccli.* 44.

Ant. 2. Uſquè in ſenectútem permanſit illi virtus, ut vidérent omnes fílii, quóniam bonum eſt óbſequi ſancto Deo. *Eccl.* 46.

Ant. 6. Appropinquavérunt dies ejus moriendi : benedíxit fílios ſuos, & defunctus eſt ; & planxérunt eum planctu magno. 1. *Mach.* 2.

Ant. 4. E. Mórtuum projetávit corpus ejus : in vita sua fecit monstra, & in morte mirabília operátus est. *Eccli.* 48.

Ant. 5. E. Sit memória illíus in benedictióne, & pérmanens ad fílios sancti viri glória. *Eccli.* 46.

Capitulum. *Eccli.* 47.

Deus non derelinquet misericórdiam suam, & non corrumpet nec delébit ópera sua, neque perdet à stirpe nepótes electi sui ; & semen ejus, qui díligit Dóminum non corrumpet.

Allelúia, allelúia. ℣. Dedit illi Dóminus créscere quasi terræ cúmulum, & ut stellas exaltáre semen ejus. Allelúia. *Eccli.* 44.

Hymnus.

Te probant mundo manifesta signa.
Ut jubes, parent elementa voci :
Advolat Maurus, solidosque supra
Ambulat omnes.

Rupe de dura súbitò liquentes
Elicis rivos ; loca sicca stagnant :
Jussa mors primæ rediviva luci
Córpora reddit.

Régio dùm se Gothus apparátu,
Prædicat regem, simulantis artes
Détegis ; diro metuenda pandis
Fata tyranno.

Aspicis solis rádio sub uno
Vana collecti simulácra mundi :
Cuncta decrescunt, Deus unus imo
Péctore crescit.

Præscius mortis propè jam futúræ,
Ut novas vires animosque sumat,
Páscitur Christo, solidâque fortis
Fervet ab esca.

Flebat adstantûm pia turba fratrum ;
Ille gaudébat properáre cœlo :
Visa, quà transit, radiáre longæ
Sémita lucis.

Laus Patri, Nato, tibi laus supréma
Spíritus compar, utriusque nexus,
Cujus impulsu pétiit profundam
Christus erémum. Amen.

℣. Dabis eum in benedictiónem in séculum séculi : ℟. Lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo, Dómine. *Ps.* 20.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. *duplicanda.* Dilectus Deo & homínibus, cujus memória in benedictióne est : in fide & lenitáte ipsíus Dóminus sanctum fecit illum, & beatificávit illum in glória. *Eccli.* 45.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

MPLETORIUM.
apit. de Dominica.
.. c. Qui hábitant
), secúri dórmient
ıs ; & ponam eos
tu collis mei be-
ıem. *Ezech.* 34.
ıs, Grates. *cum*
Qui, Christe, &c.
ad Horas.
Nunc dimittis.
. Habitábit in so-
judícium ; & erit
ítiæ pax, & cul-
tiæ siléntium, &
usquè in sempi-
Is. 32.
iœcesi, Festum S.
non habet Octav.
Cathedrali.
IEBUS
A OCTAVAM
IBENEDICTI.
emiduplex.
ut in die Festi,
itu Solemni, præ-
æ hìc notantur.
de Feria in toto

OCT. Tres Antiph.
℟℟. *ex Nocturno*
diùm Feriam.
j. de Script. occ.
unam junctis.
ij. & iij. ut haben-
pro qualibet die.
AUD. Ant. sola 6.
ansmigrátis. *quæ*
de Laudibus diei.
OR. Non dicitur
in ℟℟℟. *brevibus.*
SP. Ant. sola 1. D.
quæ est prima de
Vesperis diei.

Omittitur Allelúia. *cum suo* ℣. *post Capitulum.*

DOMINICA
INTRA OCTAVAM.

Totum Officium fit de Dominica, ut in Psalterio, incipiendo à primis Vesperis, quæ erunt integræ de Sabbato ante Dominicam occurrentem, cum Commemoratione Octavæ in utrisque Vesp. & Laudib.]

DIE XII.

[*In Cathedrali.*]

DE OCTAVA
SANCTI BENEDICTI.

Sermo sancti Joannis Chrysóstomi.

Homil. 69. *in Matth.*

Lectio ij.

FErte, óbsecro, ut fácilè videátis Monachórum & crucifixórum vitam. Forum enim & urbes, & tumultus plateárum fugientes, in móntibus vívere maluérunt, ubì nihil sibi cum seculáribus rebus commúne est, ubì nihil humanárum rerum perturbat, non mœstítia, non dolor, non acérbior cura, non perícula, non insídiæ, non livor, non turpis amor, non áliud hujúsmodi, sed quæ sunt futúri regni jam meditantur. Valles & montes apud fontes, in solitúdine ac tranquillitáte habitantes, & cum Deo ipsi colloquentes : omni tumultu domus sua omnis vacat, & ánima omni passióne & ægritúdine líbera.

Lectio iij.

ANte diem è léctulo surgentes, tanquàm Angeli in cœlo versantur. Illicò ígitur, choro constitúto, íntegrâ consciéntiâ omnes quasi ab uno consonantes ore, diligenter hymnis Deum laudant, grátias pro universis, tàm própriis quàm commúnibus, benefíciis ei agentes. Nihil præséntium petunt rerum, quippè quarum nulla sibi cura est: sed ut intrépidi, cùm Fílius Dei unigénitus ad judicandos vivos & mórtuos vénerit, ante tribúnal illud terríbile assistant; ut nullus tremendam illam vocem aúdiat, Néscio vos, & laboriósam hanc vitam rectâ péragant consciéntiâ; ut difficíllimum hoc mare secundo návigent vento. Hujus oratiónis dux est eórum pater atque præfectus. His crebris sanctisque absolútis oratiónibus, exorto jam sole, ad opus vertuntur, quo multos paupéribus fructus cólligunt.

DIE XIII.

[*In Cathedrali.*]

DE OCTAVA SANCTI BENEDICTI.

Sermo sancti Joannis Chrysóstomi.

Hom. 14. in Epist. 1. ad Tim.

Lectio ij.

VErè domus luctûs monastéria sunt, ubì cinis atque cilícium, ubì solitúdo; ubì risus nullus, nullus negotiórum seculárium strépitus; ubì jejúnia, ubì terrenórum durítia lectulórum. Absunt procul perturbatiónes, curæ, tumultus. Tranquillo in portu návigant; ac véluti luminária sunt, sublími de loco navigántibus fulgóre suo iter aperientes. Non ibi cónspicis ea quæ domi: mundus est locus ille; alta ibi quies atque siléntium est. Meum & tuum indè prorsùs eliminátum est. Nemo stertentes audit hìc, aut hiantes somno. Isti profectò sunt sancti, atque inter hómines ángeli. Summus namque Dei timor non sinit hos profundo sopóre demergi, animumque à suo vigóre laxári; sed fermè in superfície est, ipsosque réficit solùm.

Lectio iij.

UBì verò illúxit, matutínis précibus hymnisque peractis, ad sanctárum stúdia Scripturárum se convertunt. Sunt & qui libros scríbere didicérunt. Unusquisque autem præstitum habens domicílium, siléntio perpétuo studet. Sicque, némine texente nugas, aut áliud áliquid loquente, Tértiam, Sextam, Nonam, Vespertinamque consummant sy-náxim. Deindè labórem spirituális exercítii laxantes, cibum sumunt, non

dapes & coquó-
laborátas appo-
ed álii panem tan-
l, álii & óleum
lerísque infirmió-
atque legúmina
. Indè ubi paúlu-
int, tempus om-
is concludentes,
oris requiescunt,
n solùm; non ad
ctis.

à Capitulo de se-
cum Commem.
Benedicti in Ca-
ntùm.

E XIV.
n Festo
AVENTURÆ,
i & Doctoris.
miduplex.
iacesim, pridiè
'ERAS, Psalmi
Antiphona, A
ecta est sapién-
'ommuni Docto-
. Oratio, Om-
æterne Deus.

ectio ij.
. de Martinis ap.
in.Min.Wading.
entúra Balneoré-
ı Etrúria natus,
ítis vigésimo-se-
)rdinem Fratrum
ascríbi vóluit;
ndro Alensi ma-
is, tantos pro-
cit, ut séptimo
libros Sententiá-
iis públicè inter-
sit, & láuream
n adeptus. Mi-
nister generális séptimus post sanctum Franciscum electus, Ordinem in Províncias Custodiasque divísit, & singulárem in Ordinis administratióne prudéntiam ac sollicitúdinem adhíbuit. Archiepiscopátum Eboracensem in Anglia sibi à Clemente quarto oblátum recusávit. Hunc Gregórius décimus, Clementis succéssor, honóres licèt fugientem, in Cardinálium collégium, & ab ipso inítio (quod dudùm desuefactum erat) in Episcopórum órdinem coaptávit, propter exímias virtútes, novo, ut tùm visum est, exemplo præfíciens eumdem Ecclésiæ Albanensi, quæ nónnisi antiquióribus Cardinálibus jam à duóbus ferè séculis committi solébat.

Lectio iij.

HAc ille amplíssimâ dignitáte auctus, in propugnanda cathólica fide, & gerendis rebus difficíllimis, egrégiam in Concílio Lugdunensi generáli, quod secundum dícitur, præstitit óperam; pravas opiniónes acérrimè confutávit; ejusque prudéntiâ, doctrínâ & oratiónibus, sublâto schísmatis dissídio, Míchaël Palæólogus Græcórum Imperátor, orientalésque natiónes ad Apostólicæ Sedis communiónem rediérunt. Migrávit è vita

in eódem Concílio quinquaginta tres annos natus, anno Christi millésimo ducentésimo septuagésimo quarto, décimâ-quartâ Júlii, & post óbitum cláruit miráculis. Multa scripsit, in quibus lectórem sic docendo áfficit, ut in íntimos ánimi recessus penetráre videátur. Eum Sixtus quartus in Sanctórum númerum rétulit.

Oratio, Omnípotens. xxxiij.

[IN CATHEDR. *tantùm fit Commem. Octavæ S. Benedicti ut in Laudib. Festi. Oratio*, Deus, qui Beatum Benedictum. *suprà.*

AD VESP. in Cathedr. fit à Capitulo de Octava cum Commem. S. Bonaventuræ.]

DIE XV.

[*In Cathedrali.*]

DE OCTAVA SANCTI BENEDICTI.

Sermo sancti Joannis Chrysóstomi.

Homil. 70. in Matth.

Lectio ij.

IN mentem véniat memória Sanctórum, qui cilício induuntur, erémum hábitant, qui nunquàm oblátas púrpuras acceptárent; sed quemádmodùm rex, si quis pannósa induménta páuperis induenda offerret, abominarétur atque repélleret, non áliter illi régiam púrpuram contemnunt. Hæc illis institúta ciliciórum usu confirmáta sunt; undè régibus ipsis excellentióres sunt atque præstantióres. Nam si posses mentis eórum atque ánimi jánuas referáre, & nudas cogitatiónes eórum, & omnem interiórem ornátum conspícere, fulgóre perculsus in terram concíderes; nec illárum véstium splendórem, nec consciéntiæ lucem perferre posses. Nihil ergò in tabernáculis eórum triste inveniétis; sed tanquàm in cœlo tugúria fabricáti, sic longè à sǽculi perturbatiónibus hábitant, adversùs diábolum militantes, & cum lætítia eum expugnantes.

Lectio iij.

IDcircò in solitúdine domicílium constituérunt, civitátibus & célebri habitatióne hóminum omnínò relictâ; quóniam qui bellum gerit, non potest domi sedére; sed necesse est, quasi súbitò migratúrus, præparáto in diem domicílio hábitet. Quis unquàm in exércitu domûs fundamenta jecit? Quis ædes ædíficat, cùm indè paulò pòst discessúrus sit? Quis in castris agri júgera emit? Nullus certè. In pátria hæc, non in castris, facienda sunt. Cur ítaque magníficas ædes struis, ô homo? an ut teipsum magis víncias? Cur non mœnia condis? an ad cárceres tibi

ruendos ? Quod si hæc difficilia neglectu vi- tur, ad tabernácula achórum proficiscá- , ut reipsâ fácilè ista emni posse perdiscas. ária sibi constítuunt ; si relínquere oporté- ita fácilè id fáciunt, in pace mílites cas- ut absque ullo dolóre linquant.

DIE XVI.

[*In Cathedrali.*]

E OCTAVA NCTI BENEDICTI.

io sancti Joannis Chry- sóstomi.

il. 14. in Epist. 1. ad Tim.

Lectio ij.

Rofectò vox exultatió- nis & salútis in taber- alis Justórum. Non il- udítur ululátus & gé- us : vacant his ómnibus a illa felícia, his trísti- , his clamóribus líbera. riuntur quidèm in ipsis, ue enim córpore sunt nortáles : céterùm mor- illi nec ducunt nec timant mortem. Cum mnis proséquuntur ab- tes ; eamque rem non iónem fúneris, sed pom- a & præmissiónem vo- t. Deniquè, ubì quis- m nuntiátus fúerit mór- s, magna óritur exul- io, ingensque voluptas nium. Imò ne mórtuum idèm áliquis appellári esúmit, sed consummá- tum. Indè gratiárum áctio séquitur, & glória, ingens- que lætítia ; síngulis oránti- bus se hoc fine donári, sic exíre certámine, & à labó- ribus sudoribusque quiés- cere, Christumque vidére.

Lectio iij.

Hom. 70. in Matth.

Collocútio étiam eórum tranquillitáte ornátur. Non enim, quemádmodùm nos, álium príncipem esse factum, álium principátu excidisse, mórtuum esse álium, & hereditátem il- líus in álterum devenisse, cetéraque hujúsmodi, quæ nihil ad nos pértinent, sed de futúris semper philoso- phantur ; &, quasi álium quàm nos orbem habitan- tes, quasi in cœlum trans- láti ac ibi viventes, sic de cœléstibus semper, de sinu Abrahæ, de corónis Sanc- tórum, de societáte Christi sermónem habent. Præsén- tium autem nulla apud eos commemorátio, nullus ser- mo est. Sed quemádmodùm nos nunquàm quid formí- cæ in cavernis suis fáciunt dícimus, eódem illi modo quid nos fácimus nolunt cogitáre ; sed de summo Rege, de bello adversùs diábolum, de fugiendis in- sídiis ejus, de virtútibus & vita Sanctórum diligenter meditantur.

VESPERÆ, à Capitulo de seq. cum Commemora- tione Octavæ.]

DIE XVII.
In Festo SS. Martyrum
SPERATI,
& Sociorum ejus.
Semiduplex.

[*Per Diœcesim, pridiè ad VESPERAS, Psalmi sub sola Ant.* Venit hora. xv. *Oratio*, Omnípotens, sempiterne Deus. xx.]

Ex Actis Mártyrum Scillitanórum.
Apud Baronium, anno 202.

Lectio ij.

CArthágine præcepérunt Magistrátus astáre sibi Sperátum & Sócios ejus (qui Africánæ Ecclésiæ protomártyres esse creduntur.) Astántibus eis, Saturnínus Proconsul dixit: Potestis véniam à dóminis nostris Imperatóribus Sevéro & Antoníno promeréri, si conversi fuéritis ad deos nostros. Sperátus dixit: Nos mínimè aliquandò malum fécimus, nec aliquandò cuíquam maledíximus; sed malè suscepti à vobis grátias égimus semper. Quamóbrem Dóminum verum & regem adorámus. Saturnínus dixit: Jura per Génium regis nostri. Sperátus dixit: Ego Imperatóris mundi Génium néscio, sed cœlesti Deo meo sérvio, quem nullus hóminum vidit, nec vidére potest. Ego enim nec furátus sum aliquandò; sed quodcumque emam, tribútum do Imperatóri, quóniam cognosco eum dóminum meum: sed adóro Dóminum meum Regem regum, & ómnium géntium Dóminum. Saturnínus ad álios conversus dixit: Nolíte furóris hujus insipiéntiâ partícipes fíeri; sed timéte pótiùs Regem nostrum, obediéntes præceptis ejus. Cittínus unus ex eis dixit: Nos non habémus álium quem timeámus, nisi Dóminum Deum nostrum, qui est in cœlis. Saturnínus dixit: Detrudantur in cárcerem, ponantur in ligno in diem crástinum.

Lectio iij.

SEquenti die Saturnínus dixit Sperâto: Persevéras ut Christiánus sis? Sperátus dixit: Etiam, persevéro: & omnes audíte, quia Christiánus sum. Audientes omnes qui cum illo retenti fúerant, consensérunt confessióni illíus, dicentes: Sumus & nos páriter Christiáni. Saturnínus dixit: Qui sunt libri quos adorátis legentes? Sperátus respondit: Quátuor Evangélia Dómini nostri Jesu Christi, & Epístolas sancti Pauli Apóstoli, & omnem divínitùs inspirátam Scriptúram. Saturnínus dixit: spátium trium diérum tríbuo vobis, ut resipiscátis. Sperátus dixit: Christiánus sum,

:s qui mecum sunt, Dómini nostri Jesu ıon discédimus : fac s. Proconsul dedit énténtiam per ex- n, dicens sic : Spe- Nárzalem, Cittí- Vetúrium, Felí- cyllínum, Lætán- Januáriam, Gene- Vestínam, Doná- Secundam, Chris- e esse confitentes, ratóri honórem & em dare recusan- ite truncári præ- . Hæc cùm essent lla recitáta, Spe- qui cum eo erant dixérunt : Deo conférimus, qui nos hódiè márty- ere in cœlis pro ne sua. His dictis it; & flexis gén bus ter, cùm íterùm Christo ágerent, sunt singulórum nense Júlio, die éptimo. Beáti Spe- ıbra Lugdúnum ex ároli Magni tém- ita sanctus Ado in logio testátur.

PERÆ de se- cum Commem.

THEDR. *Commem.* *. Benedicti in Lau-*

ERÆ de die Oc- cti Benedicti, ut peris Festi dempto uni.]

[*Per Diœcesim*,

DIE XVIII.

In Festo

SANCTI THOMÆ AQUINATIS,

Ecclesiæ Doctoris.

Duplex - minus.

Omnia de Communi Doctorum, additis quæ sequuntur. Oratio, Deus, qui. *infrà.*

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Ex Vita ejus & aliis monumentis apud Bollandum.

THomas, Landulfo Cómite Aquináte, ac Theodórâ Cómitis Theatíni fíliâ natus, quintum annum agens, Cassinátibus Mónachis pietáte & lítteris imbuendus tráditur. Indè Neápolim studiórum causâ missus, anno ætátis décimo-octávo, sancti Domínici Ordinem ingressus est. Quod cùm parentes indignè ferrent, Lutétiam Parisiórum míttitur. Verùm in itínere jussu fratrum per vim raptus, in castrum paternæ ditiónis deductus est. Ibi cùm à frátribus, tùm à soróribus váriè exagitátus, quò sanctum mutáret propósitum, eárum álteri persuásit, ut, contemptis séculi pompis, sacris se virgínibus adjúngeret. Mulíerem quoque impudícam, quæ ad labefactandam ejus castitátem introducta fúerat, titióne fugávit. E castro

per fenestram post biénnium ferè íntegrum emissus, Neápolim redúcitur: undè Romam, pósteà Parísios à Joanne Teutoníco Ordinis Generáli ductus, tùm Colóniam Agrippínam missus est, ut Alberto Magno doctóre uterétur. Parísios revocátus, post prælectas Petri Lombardi senténtias, gradum Magistérii obtínuit.

Lectio v.

SUmmæ eruditióni accessit summa vitæ sánctitas. Nunquàm se lectióni aut scriptióni dabat, nisi post oratiónem, ad quam in exponendis difficilióribus Scriptúræ locis jejúnium adhibébat; dícere sólitus, quidquid sciret non tàm se stúdio & labóre suo reperisse, quàm divínitùs tráditum accepisse. Nullum penè fuit scriptórum genus, in quo non esset diligentíssimè versátus: ac ne ex rerum subtiliórum inquisitióne caritátis ardor tepésceret, collatiónes Patrum assíduè pervolvébat. Scripta ejus, & multitúdine, & varietáte, ac in rebus étiam intricatíssimis perspicuitáte ádeò excellunt, ut eam ob causam Doctóris Angélici nomen adeptus sit. De sacrosancto potíssimùm Eucharístiæ sacramento multa piè non minùs quàm scitè conscripsit, ac præter cétera illud célebre Offícium, quod jussu Urbáni quarti ordinávit.

Lectio vj.

DElátum sibi à Clemente quarto Archiepiscopátum Neapolitánum constanter recusávit. Missus à Gregório décimo ad Concílium Lugdunense generále, quod secundum nuncupátur, in itínere morbo correptus, divertit in monastérium Fossanovense Ordinis Cisterciensis in diœcési Terracinensi; & in ipso ingressu mortem præséntiens, ait: Hæc réquies mea in séculum séculi; hic habitábo, quóniam elégi eam. Tùm rogátus à frátribus, expósuit Cántica Canticórum. Deficiéntibus víribus, exhibéri sibi pétiit Ecclésiæ sacramenta. Priusquàm autem Viáticum suscíperet, profúsus in lácrymas ad præséntiam Domínici Córporis, & assuétâ amóris Dei dulcédine liquefactus, hæc verba protulisse refertur: Ego de sanctíssimo Córpore Dómini nostri Jesu Christi, & áliis Sacramentis multa dócui, multa scripsi in fide Jesu Christi, & sanctæ Románæ Ecclésiæ, cujus correctióni cuncta subjício. Recepto deindè Viático, & áliis Ecclésiæ Sacramentis, tértio die obdormívit in Dómino, anno ætátis quadragésimo-nono, Christi verò millé-

lucentésimo septua-
quarto. Clarus mi-
, à Joanne vigésimo
o Sanctis ascriptus
:imo-quinto Calen-
ıgusti, anno millé-
ecentésimo vigésimo
Anno autem millé-
recentésimo sexagé-
ıono, jussu Urbáni
, bráchium ejus dex-
Paríſios ad sanctum
ım Prædicatórum,
ım corpus Tolósam
tum est.

II. NOCTURNO.

sancti Evangélii se-
dùm Matthæum.

› *vij.* Cap. 5.

llo témpore; Dixit
ıs discípulis suis:
:is sal terræ. Quòd
ranúerit, in quo sa-
ad níhilum valet
nisi ut mittátur fo-
conculcétur ab ho-
ıs. Vos estis lux mun-
réliqua.

lia sancti Gregórii
Papæ.

il. 17. in Evang.

æcónes ventúri Jú-
licis sumus. Quis
:rgò ventúrum Júdi-
íntiet, si præco ta-
Proindè considerán-
bis est, ut in quan-
ılet quisque, vel in
m súfficit, & ter-
ventúri judícii, &
nem regni susceptæ
æ insinuáre conten-
:t quia unâ eâdem-
hortatiónis voce non súfficit simul cunctos admonére, debet síngulos, in quantum valet, instrúere, privátis locutiónibus ædificáre, exhortatióne símplici fructum in filiórum suórum córdibus quærere. Debémus namquè pensáre contínuò quod sanctis Apóstolis dícitur, & per Apóstolos nobis: Vos estis sal terræ. Si ergò sal sumus, condíre mentes fidélium debémus.

Lectio viij.

CUráre namquè sacerdótem necesse est quæ síngulis dicat, unumquemque quáliter admóneat; ut quisquis sacerdóti júngitur, quasi ex salis tactu, sapóre vitæ ætérnæ condiátur. Sal étenim terræ non sumus, si corda audiéntium non condímus. Quod profectò condiméntum ille veráciter próximo impendit, qui prædicatiónis verbum non súbtrahit: sed tunc verè áliis recta prædicámus, si dicta rebus & exemplis osténdimus, si nos ipsi divíno amóre compúngimur, & humánæ vitæ, quæ sine culpa transíri nequáquàm potest, quotidiánas lácrymis máculas lavémus. Tunc autem de nobis verè compúngimur, si studiósè patrum præcedéntium facta pensámus, ut ex conspecta illórum glória in nostris nobis óculis vita nostra sordescat. Tunc verè com-

púngimur, cùm præcepta Dómini studiósè perscrutámur, & per hæc profícere ipsi conténdimus, per quæ jam profecisse nóvimus quos venerámur.

Lectio ix. *n.* 11. *&* 14.

EST autem valdè necessárium, ut, cùm de nobis in compunctióne afficimur, étiam commissórum nobis vitam zelémus. Sic ergò nos amaritúdo compunctiónis affíciat, ut tamen à proximórum custódia non avertat. Quid enim prodest, si amantes nosmetipsos, relinquámus próximos? Vel quid rursùm prodest, si amantes vel zelantes próximos, relinquámus nosmetipsos? Sed quandò nos vitam corrígere valeámus aliénam, qui neglígimus nostram? Curis enim secuulár bus intenti, tantò insensibilióres intùs effícimur, quantò ad ea quæ forìs sunt, studiosióres vidémur. Usu quippè curæ terrénæ, à cœlesti desidério obdurescit ánimus; & dùm ipso suo usu durus efficitur per actiónem séculi, ad ea emollíri non valet, quæ pértinent ad caritátem Dei.

Oratio.

DEus, qui Ecclésiam tuam beáti Thomæ doctóris mirâ eruditióne claríficas, & sanctâ operatióne fœcundas: da nobis, quæsumus, & quæ dócuit intellectu conspícere, & quæ egit imitatióne complére; Per Dóminum.

AD II. VESPERAS, fit Commem. sancti Vincentii à Paulo, Presb. Ant. Notum. ℣. Oculi. xlv. *Oratio*, Deus, qui. *infrà.*

DIE XVIII.

[*In Cathedrali.*]

OCTAVA SANCTI BENEDICTI, Cassinensis Abbatis.

Duplex-minus.

Omnia, dempto ritu Solemni, ut in die, exceptis quæ sequuntur.

Psalmi de Feria in toto Officio.

IN I. NOCT. Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Ex libro primo sancti Augustíni Epíscopi de móribus Ecclésiæ Cathólicæ. *Cap.* 31. *n.* 66. *Lectio iv.*

QUis non illos mirétur & prædicet, qui contemptis atque desertis mundi hujus illécebris, in commúnem vitam castíssimam sanctissimamque congregáti, simul ætátem agunt, viventes in oratiónibus, in lectiónibus, in disputatiónibus, nullâ supérbiâ túmidi, nullâ pervicaciâ turbulenti, nullâ invidéntiâ lívidi; sed modesti, verecundi, pacáti, concordíssimam vitam & intentíssimam in Deum, gratíssimum munus ipsi óffe-

unt, à quo ista posse meuérunt. Nemo quidquam óssidet próprium, nemo uísquam onerósus est. Opeantur mánibus ea, quibus corpus pasci possit, & Deo mens impedíri non ossit. Opus autem suum adunt eis quos decános ocant, ut néminem illóum cura sui córporis tanat, neque in cibo, neue in vestimento, neque quid áliud opus est, vel uotidiánæ necessitáti, vel utátæ, ut ádsolet, valeúdini.

Lectio v.

ILli autem decáni cum magna sollicitúdine ómia dispónentes, & præstò acientes quidquid illa vita ropter imbecillitátem córoris póstulat, ratiónem amen étiam ipsi reddunt ini, quem patrem appelant. Hi verò patres, non olùm sanctíssimi móribus, ed étiam divínâ doctrínâ excellentíssimi, ómnibus rebus excelsi, nullâ supérbiâ cónsulunt iis quos fílios vocant, magnâ suâ in jubendo autoritáte, magnâ illórum in obtemperando voluntáte. Corpus verò reficitur, quantùm salúti & salubritáti satìs est, coercente unoquóque concupiscéntiam, ne se profundat vel in ea ipsa, quæ præstò sunt, parca & vilíssima. Ita non solùm à cárnibus & vino ábstinent pro sufficiéntia domandárum libídinum, sed ab iis étiam quæ ventris & gútturis próvocant appetítum.

Lectio vj.

QUidquid necessário víctui redundat (nam redundat plúrimùm ex opéribus mánuum & epulárum restrictióne) tantâ curâ egéntibus distribúitur, quantâ non ab ipsis qui distríbuunt comparátum est. Nullo modo namquè sátagunt ut hæc sibi abundent: sed omni modo agunt ut non apud se remáneat quod abundáverit; ádeò ut onerátas étiam naves in ea loca mittant, quæ ínopes íncolunt. Cáritas præcípuè custodítur; caritáti victus, caritáti sermo, caritáti hábitus, caritáti vultus aptátur; coítur in unam conspiratúrque caritátem. Hanc violáre, tanquàm Deum, nefas dúcitur; huic si quid resístit, expugnátur atque ejícitur; hanc si quid offendit, unum diem duráre non sínitur. Sciunt ita commendátam esse à Christo & Apóstolis: ut si hæc una desit, inánia; si hæc adsit, plena sint ómnia.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Marcum.

Lectio vij. Cap. 10.

IN illo témpore; Cœpit Petrus dícere ad Jesum, Ecce nos dimísimus ómnia,

& secúti sumus te. Et réliqua.

Homília sancti Joannis Chrysóstomi.

Homil. 73. in Matth.

AD spectáculum humilitátis ascendámus; ad Sanctórum dico tabernácula, montes atque convalles: ibi enim sublimitátem vidébimus. Ibi sunt hómines, quorum álii dignitátibus præfulsérunt, álii divítiis excelluérunt; qui omnes mirabíliter se úndiquè vestítu, domo, ministériis, céteris ómnibus ad præcípuam humilitátem reduxérunt. Omnia ígitur quæ ad supérbiam incendunt, amictûs magnificéntia, ædium splendor, ministrórum multitúdo, quibus vel invíti ad insoléntiam pleríque detruduntur, jacent humi prostráta. Ipsi ergò ligna scindunt, ipsi accendunt ignem, ipsi coquunt, ipsi ádvenis ministrant. Nec lædentem ibi, nec læsum áliquem vidébis, nec præcipientem, nec cui præcipiátur: sed omnes ministri sunt, & ab unoquóque convenárum pedes lavantur. Et magna de hoc apud eos & honesta conténtio; quod fáciunt, non inquirentes sive servus, sive liber advénit, sed erga omnes simplíciter hoc ministério utuntur.

Lectio viij.

NUllus ibi est magnus, aut parvus. Ingens ígitur confúsio, ínquies. Imò verò, præcípuus ordo: nemo enim parvusne an magnus sit, réspicit; sed omnes inferióres se céteris ducunt, & hâc ratióne majóres efficiuntur. Una mensa ómnibus, & administrántibus, & his quibus administrátur, eædem épulæ, éadem indumenta, eædem domus, éadem vivendi rátio. Magnus est apud eos, qui vília ópera rapit. Abest indè meum ac tuum: ejectum indè omnínò id verbum est, quod multórum causa est bellórum. Cur autem miráris, si unus vivendi modus, una mensa, unus vestítus ómnibus sit; cùm ánima quoque una sit universis, non dico secundùm substántiam, sed secundùm caritátem? Quómódò ígitur ipsa contrà seipsam supérbiet?

Lectio ix.

NOn est ibi paupéries, non sunt divítiæ; non glória, non ignomínia. Magni & parvi virtúte solúmmodò sunt; sed nemo id réspicit. Non enim dolet parvus quasi cotemptus, quippè cùm qui contemnat nemo sit: quod si esset, per istud erudiuntur, contemni scílicèt, déspui ac vilipendi, non verbis solùm, verùm étiam re-

us. Cum mancis, cum upéribus libenter conrlantur; & his mensæ avívis plenæ quotídiè ir. Non sunt ibi para-, nec aduléntium mulido: imò verò, nec quid adulári cognovérunt. lè igitur insolentes fíeri sunt, cùm tanta sit d eos æquálitas? Quancontúntio de primátu d nos est, tantùm apud certámen de contemdo & evitando primátu Student enim, non ut orentur, sed ut honót: ipsa étiam ad humitem exhortantur, & erbíre non sinunt.

ID VESP. fit Commem. ut in Communi Just. erd. Ant. Notum fáciet. Oculi. xlv. *Oratio*, us, qui. *infrà.*

DIE XIX.

In Festo

NCTI VINCENTII A PAULO,

esbyteri, Congregationis Missionis Institutoris.

Semiduplex.

Omnia ut in Cómmuni florum Presbyterorum; ditis quæ sequuntur.

Lectio ij.

r vita ejus per Ludov. Abeli scripta, & aliis.

Incéntius à Paulo Pódii non procul ab uis-Tarbellis in Aquitáa natus, à púero exímiâ páuperes caritáte enísit. A custódia paterni gregis ad lítteras evocátus, humánas Aquis, divínas cùm Tolósæ, tùm Cæsaraugustæ dídicit. Sacerdótio initiátus, & Theológiæ láureâ insignítus, cùm Tolósam Massíliâ redíret, in Turcas íncidit; qui, navis magistro aliísque interemptis, ipsum sagittâ vulnerátum, in Africam captívum abduxérunt. Ibi herum suum qui à christiána fide, ut Mahumétis sequerétur deliramenta, defécerat, rursùs Christo lucrifécit. Reversus in Gállias, suadente sanctæ Románæ Ecclésiæ Cardináli Berullo, Clippiáci primùm, mox Castelliónis Parœcias sanctíssimè rexit. Moniálibus Visitatiónis à sancto Francisco Salésio præpósitus, quàm verum & rectum esset judícium ejúsdem sanctíssimi Præsulis, qui Sacerdótem Vincéntio digniórem nullum se nosse fatebátur, comprobávit.

Lectio iij.

Gymnasiarcha Collégii Bonórum-Puerórum Parísiis constitútus, Congregatiónem Presbyterórum seculárium Missiónis instítuit; qui, contemptis mundi hujus illécebris, ad rústicos & agrestes fídei cathólicæ mystéria & divína præcepta edocendos se addícerent. Plures misit ex his non solùm in Itá-

liam, Polóniam, Scótiam, Hibérniam, ſed étiam ad Bárbaros & Indos, noſtriſque terris diſſociátas gentes, quas depulſis idololátriæ ténebris, ad lucem veritátis adduxêre. Eccleſiáſticas Domos recipiendis Cléricis qui ad ſacros Ordines promovendi eſſent, aſſignávit. Sacerdótes adunávit, qui ſtatis diébus de divínis rebus inter ſe conferrent. Ut autem non ſolùm ſalúti animárum, ſed étiam córporis indigéntiæ conſúleret; Matronárum cœtus, & ſocietátem Puellárum Caritátis nuncupatárum fundávit, quæ ſénibus, púeris, egénis, & omnis géneris ægrotántibus curandis inſerviendiſque diu noctúque allaborárent. Infantes expóſitos, vírgines periclitantes, mulíeres lapſas, peregrínos infirmos, artífices inválidos ſubsídiis & hoſpítiis etiamnùm ſuperſtítibus excépit ac piè fovit. Valetudinária pro infirmis Remígibus, Paríſiis & Maſſíliæ, eo eníxè procurante, régiâ liberalitáte conſtructa & dotáta fuêre. Lotharíngiam, Campániam, Picárdiam peſte, fame, bellóque vaſtátas lárgiter reféicit: & cùm ipſa Pariſiórum cívitas ingenti annónæ penúriâ graviſſimè vexarétur, domi ſuæ ad duo míllia páuperum ſuſtentávit. Ipſum Ludovícus décimus-tértius móriens, in último illo agóne adjutórem conſolatoremque eſſe vóluit; & Anna Auſtríaca, poſt regis óbitum, in ſánctius conſciéntiæ consílium adſcívit. Quo in múnere ejus præcípua cura fuit, ut nónniſi digniores Eccléſiis ac Monaſtériis præficerentur. Hæc inter & ália graviſſima negótia Deo júgiter intentus, cunctis affábilis, ac ſibi ſemper conſtans, ſimplex, rectus, húmilis, ab honóribus aliénus, ſanctæ Sedi Apoſtólicæ fírmiter addictus, & fídei avítæ apprímè tenax, non minùs ſénio quàm córporis labóribus confectus, óbiit Paríſiis quinto Calendas Octóbris anno milléſimo ſexcenteſimo ſexagéſimo, ætátis ſuæ octogeſimo-quinto, & apud Domum ſancti Lázari, quæ caput eſt Congregatiónis Miſſiónum, ſepultus eſt. Quem Clemens Papa duodécimus anno milléſimo ſeptingentéſimo trigéſimo ſéptimo Sanctórum número adſcripſit, ipsíus celebritáti die décimâ-nonâ menſis Július quotannis aſſignátâ.

Oratio.

DEus, qui ad evangelizandum paupéribus, derelictórum infirmorumque miſérias ſublevandas, & Eccleſiáſtici Ordinis de-

tórem promovendum Fílii tui Spíritum in apostólica beáti Vincéntii caritáte & humilitáte suscitasti; ejus nobis intercessióne concéde, ut à peccatórum miseriis sublevàti eâdem tibi semper caritáte & humilitáte placeámus. Per eumdem.... in unitáte ejusdem

AD VESP. fit à Capitulo de sequenti, cum Commem. præcedentis.

DIE XX.

In Festo

S. MARGARITÆ,

Virginis & Martyris.

Semiduplex.

Lectio ij.

Ex notis Baronii in Martyrol. Rom. & aliis.

MArgaríta, Virgo & Martyr, cultu quidèm in Ecclésia illustris, monumentis verò parùm nota. Hanc Marínam dícere videntur Beda & Usuardus décimo quarto Calendas Július: Græci verò, qui eam Marínam étiam dicunt, agunt de ea in Menológio décimo sexto Calendas Augusti: in véteri autem Románo martyrológio, cui adstipulantur antíqua manuscripta atque recentióra Martyrológia, hâc die ágitur. Erráre noscúntur hi qui ipsam Alexandríæ passam réferunt, cùm constet ipsam Antiochíâ Pisidiæ oriundam, ibídem martyrium consummasse, ut Græci tradunt, vel saltèm Antiochíæ Syriæ, undè videntur relíquiæ in occidentáles plagas circà finem tértii décimi séculi transférrátæ. Vetus fuit in Ecclésia Occidentáli étiam hujus sanctæ Mártyris cultus; in antiquis enim Litániis Románæ Ecclésiæ, quæ habentur in Ordine Románo; inter álias sanctas vírgines & mártyres recensétur. De ejusdem célebri festa die habetur méntio in Concílio Oxoniensi, décimo tértio século ineunte.

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi, de virginitáte ad Marcellínam sorórem.

L. 1. c. 3.

Lectio iij.

QUóniam hódiè natális est Vírginis, invítat nos integritátis amor ut áliquid de virginitáte dicámus: ne véluti tránsitu quodam præstricta videátur, quæ principális est virtus. Non enim ídeò laudábilis virgínitas, quia & in Martyribus reperítur; sed quia ipsa Mártyres facit. Quis autem humáno eam possit ingénio comprehéndere, quam nec natúra suis inclúsit légibus? aut quis naturáli voce compléctı, quod supra usum natúræ sit? E cœlo accersívit, quod imitarétur in terris. Nec immérito vivendi sibi usum quæsívit è cœlo, quæ sponsum sibi invenit in cœlo. Hæc nu-

bes, áëra, sídera, Angelosque transgrédiens, Verbum Dei in ipso sinu Patris invénit, & toto hausit péctore.

Oratio, Omnípotens, sempiterne Deus, &c. lviij.

VESPERÆ à Capitulo de sequenti, cum Commem. præcedentis.

DIE XXI.

In Festo

SANCTI VICTORIS,

Massiliensis, Martyris.

Semiduplex.

Lectio ij.

Ex Actis ejus apud Ruinart.

VIctor miles, in persecutióne Diocletiáni & Maximiáni cùm idólis sacrificáre nollet, Præfectórum tribunálibus oblátus est; ibíque Christum líberè conféssus, quia vir nóbilis erat, Maximiáni Imperatóris audiéntiæ reservátus est. Hic, frustrà tàm blandítiis quàm terróribus adhíbitis, ut eum ad sacrifícia perurgéret, loris ligátum, retortis bráchiis & pedes fune constrictum, per médiam civitátem trahi præcépit. Tùm ad tribunália Præfectórum reductus, dùm alter álterum crudelitáte víncere nítitur, recedente Eutychio qui primus aggressus Mártyrem fúerat, Astérii jussu, cujus tandèm est potestáti tráditus, fústibus crudelíssimè cæsus, deindè suspensus, & táureis cruciátus est. Dénique cùm exhíbitam sibi aram in qua sacrificáret, calce excussisset, pedem ei Præses abscindi jussit. Cùm autem in confessióne constans permanéret, subjectus molæ pistrináriæ, atque ita contrítus, martyrium consummávit. Passi sunt cum eo tres mílites, Alexander, Feliciánus & Longínus. Hi dùm eum noctu in cárcere custodírent, insólito fulgóre perculsi, quem illùc ventitantes Angeli emittébant, credidérunt in Christum, & eádem nocte in mari baptizáti sunt; sequenti verò die ante consummatiónem beáti Mártyris, gládio juguláti. Quorum córpora unà cum beáti Victóris córpore in mare demersa líttori réddita sunt, & à Christiánis sepulta. Eo in loco Cassiánus sancti Chrysóstomi discípulus, duo Monastéria, unum virórum, mulíerum álterum, sancti Victóris nómine constrúxit.

Ex libro sancti Gregórii Turonensis, de Glória Mártyrum.

Cap. 67. *Lectio iij.*

EST ad sepulcrum sancti Victóris Massiliensis Mártyris mira virtus. Nam cùm sæpiùs ad eum accedentes infirmi sanentur, réliqui energúmeni tamen multùm se collidentes &

m clamantes, ejec-
ónibus liberantur.
i autem Patrítii
t dæmónio correp-
endo éxitu crucia-
ita ut plerumquè
se mórsibus lacerá-
adductus ad basí-
ncti, cùm se exúri
úte faterétur, de-
s per totam ædem,
à mundátus abscef-
in tantum fídei mé-
orátus est, ut dein-
umiliátis capillis,
fortítus órdinem,
rio uni præponeré-

Oratio.

ere, Dómine, sá-
m sub pédibus nos-
beáto Victóri Már-
in confessióne tui
, cultum dæmo-
calcáre tribuisti;
minum.

'ERÆ de sequenti.

IE XXII.

In Festo
CTÆ MARIÆ
GDALENES.
uplex-majus.

VESPERIS.

er. & sic in toto Offic.

Esus iter faciébat
per civitátes & caf-
rædicans & evange-
gnum Dei; & duó-
um illo. *Luc.* 8.
2. Mulíeres, in-
s erat María Mag-
cùm esset Jesus in
, sequebantur eum.
15.

Ant. 7. d. Erant curátæ à spirítibus malignis & infirmitátibus; & ministrábant ei de facultátibus suis. *Luc.* 8.

Ant. 1. D. De María Magdáléne Jesus ejécerat septem dæmónia. *Marc.* 16.

Ant. 8. G. Ejiciébat spíritus verbo, ut adimplerétur quod dictum est: Ipse infirmitátes nostras accépit, & ægrotatiónes nostras portávit. *Matth.* 8.

CAPITULUM. *Tob.* 11.

BEnedíco te, Dómine, Deus Israël, quia tu castigasti me, & tu salvasti me.

℟. Egressus es in salútem pópuli tui, * Egressus es in salútem cum Christo tuo, Dómine: † Maledixisti veniéntibus ut turbo, ad dispergendum me. ℣. In hoc appáruit Fílius Dei, ut dissolvat ópera diáboli. * Egressus es. Glória. † Maledixisti. *Habac.* 3. 1. *Joan.* 3.

HYMNUS.

PRocul, maligni, cédite, spíritus,
Nunc imperanti cédite Númini,
Fessamque duris Magdalénam
Párcite nunc agitáre pœnis.
Christi jubentis númine térriti
Fugére septem: mox sibi réddita
Te, Christe, consectátur unum,

Et mémori tibi mente
servit.
Quin & cruentâ de trabe
péndulo
Christo litábat mille dolóribus :
Quàm vellet insontis Magistri
Sola graves toleráre pœnas !
Miscére fletus sánguinis
æmulos.
Non cessat, astans víctima víctimæ :
Christus silendo, nil rependit :
Quàm méliùs probat hinc
amantem !
Laus summa Patri, súmmaque Fílio :
Sit summa puro laus quoque Flámini,
Afflante quo semper calescunt
Æthéreis pia corda flammis. Amen.

℣. Bénedic, ánima mea, Dómino, ℟. Qui sanat omnes infirmitátes tuas. *Ps.* 102.

Ad Magníficat.

Ant. 6. Quod est hoc verbum, quia in potestáte & virtúte ímperat immundis spirítibus, & éxeunt ? *Luc.* 4.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Fit Commem. sancti Victoris, Ant. Justum. ℣. Posuisti. xv. *Oratio*, Cóntere. *suprà.*

AD COMPLETORIUM, *ut infrà post II. Vesperas.*

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Deum qui manifestat se diligéntibus eum, * Veníte, adorémus. *Joan.* 14.

Ps. 94. Veníte 2.

HYMNUS.

PLagis Magistri sáucia
Dùm mœsta largos
fúnderet
María fletus, ácrior
Revíxit in pœnis amor.
Non turba, non vetat
crucis
Mortisque diræ scándalum,
Inter furentes quærere
Ligno peremptum mílites.
Quis tantus ignáram labor
Exercet ? extinctam doles
In morte vitam : quid gemis,
Mors ipsa cùm victrix cadit ?
En ille quem luges amans,
Præsens resumpto córpore,
Notis amantem te redux
Primam salútat vócibus.
O si beátos tángere,
O si tenére fas pedes !
Sed hìc perennis non datur
Gustáre vitæ gáudia.
Impléta nunc Apóstolam
Promissa te primam choro
Apostolórum grándia
Jubent referre núntia.
Qui Magdalénæ visus es,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
Nunc, & per omne séculum. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. Sicut malus inter

r ligna sylvárum, sic di-
ctus meus inter fílios.
nt. 2. · ·
Ant. 3. a. Sub umbra il-
s quem desideráveram
li, & fructus ejus dulcis
tturi meo. *Cant.* 2.
Ant. 4. a. Surge, Aquilo;
veni, Auster: persla hor-
n meum, & fluant aró-
ita illíus. *Cant.* 4.
℣. Adhæsit ánima mea
st te: ℟. Me suscépit
xtera tua. *Ps.* 62.
Lectiones de Scriptura currente.
Post j. Lect. ℟. Fortis est
mors diléctio: lámpades
s, lámpades ignis atque
mmárum; * Aquæ multæ
n potuérunt extínguere
ritátem. ℣. Stabant juxta
ucem Jesu mater ejus, &
ror matris ejus María
léophæ, & María Mag-
iléne. * Aquæ. *Cant.* 8.
Jan. 19.
Post ij. Lect. ℟. Aspícient
l me: & plangent planc-
, quasi super unigéni-
um, & * Dolébunt super
um, ut in morte primo-
éniti. ℣. Jesus clamans,
xpirávit: erant autem de
ongè aspicientes María
Magdaléne, & áliæ quæ
um eo ascénderant Je-
rosólymam. * Dolébunt.
Zach. 12. *Marc.* 15.
Post iij. Lect. ℟. Accepto
Joseph córpore Jesu, pó-
suit illud in monumento
suo novo, & ábiit: * Erat
ibi María Magdaléne, &
áltera María, sedentes con-
trà sepulcrum. ℣. Abjecé-
runt in terram cápita sua
vírgines Jerúsalem. * Erat.
Glória. * Erat. *Matth.* 27.
Thren. 2.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 5. *a.* Nùm quem
díligit ánima mea vidístis?
quæsívi illum, & non in-
véni. *Cant.* 3.

Ant. 6. C. Fíliæ Jerúsa-
lem, si invenéritis dilec-
tum meum, nuntiáte ei
quia amóre lángueo. *Cant.* 5.

Ant. 7. a. Quò decliná-
vit diléctus tuus? & quæré-
mus eum tecum. *Cant.* 5.

℣. Fuérunt mihi lácry-
mæ meæ panes die ac nocte;
℟. Dùm dícitur mihi: Ubi
est Deus tuus? *Ps.* 41.

Sermo sancti Gregórii
Papæ.
Homil. 25. *in Evang.*
Lectio iv.

María Magdaléne, postquàm venit ad monumentum, ibíque corpus Domínicum non invénit, sublátum crédidit, atque discípulis nuntiávit. Qui venientes, vidérunt; atque ita esse ut múlier díxerat, credidérunt. Et de eis prótinùs scriptum est: Abiérunt ergò discípuli ad semetipsos. Ac deindè subjúngitur: María autem stabat ad monumentum foris, plorans. Quâ in re pensandum est hujus mulíeris mentem quanta

vis amóris accénderat, quæ à monumento Dómini, étiam discípulis recedéntibus, non recedébat. Exquirébat quem non invénerat: flebat inquirendo, & amóris sui igne succensa, ejus quem sublátum crédidit, ardébat desidério. Undè cóntigit ut eum tunc sola vidéret, quæ remánserat ut quæreret: quia nimírùm virtus boni óperis, perseverántia est; & voce Veritátis dícitur: Qui perseveráverit usquè in finem, hic salvus erit.

℟. Unâ sábbati María Magdaléne * Venit manè, cùm adhuc ténebræ essent, ad monumentum, & vidit lápidem sublátum à monumento. ℣. Benè consurgit dilúculo, qui quærit bona: * Venit. *Joan.* 20. *Prov.* 11.

Lectio v.

SEd María cùm fleret, inclinávit se, & prospéxit in monumentum. Certè jam monumentum vácuum víderat, jam sublátum Dóminum nuntiáverat: quid est quòd se íterùm inclínat, íterùm vidére desíderat? Sed amanti semel aspexisse non súfficit; quia vis amóris intentiónem multíplicat inquisitiónis. Quæsívit ergò priùs, & mínimè invénit: perseverávit ut quæreret, undè & cóntigit ut inveníret: actumque est ut desidéria dilata créscerent, & crescéntia cáperent quod inveníssent. Sancta enim desidéria dilatióne crescunt; si autem dilatióne defíciunt, desidéria non fuérunt. Hoc amóre arsit quisquis ad veritátem pertíngere pótuit. Hinc Ecclésia in Cánticis Canticórum dicit: Vulneráta caritáte ego sum. Hinc rursùs ait: Anima mea liquefacta est, ut dilectus locútus est.

℟. Cucurrit ad Petrum María Magdaléne, & ad álium discípulum quem amábat Jesus, & dicit illis: Tulérunt Dóminum de monumento, * Et nescímus ubi posuérunt eum. ℣. Quæsívi quem díligit ánima mea: quæsívi illum, & non invéni: * Et. *Joan.* 20. *Cant.* 3.

Lectio vj.

MEns namque hóminis, Conditóris sui spéciem non quærentis, malè dura est; quia in semetipsa rémanet frígida. At si ardére jam ex desidério cœperit ad sequendum quem díligit, liquefacta per ignem amóris currit. Fit desidério ánxia: vilescunt in sǽculo cuncta quæ placébant: nihil est quod extra Conditórem líbeat; & quæ priùs delectábant ánimum, fiunt póstmodùm vehementer onerósa. Nihil ejus mœstítiam consolátur, quousquè adhuc qui desiderátur, non aspícitur. Mœret mens,

fastídio est. Ista
iæ sic amat, se ad
ıtum quod persíterùm inclínat.
iit Petrus, & ille
ípulus, & venémonumentum :
ıtem * Stabat ad
ntum foris, plo-
Donec propinn consolábitur; &
édet, donec Altíspíciat. * Stabat.
Patri. * Stabat.
. Eccli. 35.
NOCTURNO.
. c. Páululùm cùm
ssem eos, invéni
ligit ánima mea.

. Ego dilecto meo;
ıe convérsio ejus.

. c Anima mea liest, ut dilectus
útus est. Cant. 5.
fécit caro mea &
m : ℟. Deus cor-
& pars mea Deus
ım. Ps. 72.
ıncti Evangélii seliùm Joannem.
vij. Cap. 20.
ɔ témpore; María
: ad monumemtum
lorans. Et réliqua.
a sancti Augustíni
Epíscopi.
ın. Tract. 121.
átum esse Dómin de monumento,
ípulis ejus nuntiá
laría Magdaléne :
venientes, invenérunt sola linteámina quibus corpus fúerat involútum. Abiérunt ergò ad semetipsos discípuli, id est, ubi habitábant, & undè ad monumentum cucúrrerant. María autem stabat ad monumentum foris, plorans : viris enim recedéntibus, infirmiórem sexum in eódem loco fórtior figébat affectus; & óculi qui Dóminum quæsíerant, & non invénerant, lácrymis jam vacábant, ámpliùs dolentes quòd fúerat de monumento ablátus, quàm quòd fúerat in ligno occísus; quóniam magistri tanti, cujus eis vita subtracta fúerat, nec memória remanébat. Tenébat ítaque ad monumentum jam dolor iste mulíerem.

℟. Dùm fleret María, * Inclinávit se; & prospéxit in monumentum, & vidit duos Angelos in albis sedentes, unum ad caput, & unum ad pedes, ubi pósitum fúerat corpus Jesu. ℣. Præ sollicitúdine quiéscere non pótuit. * Inclinávit. Joan. 20. Jer. 49.

Lectio viij.

DIcit ei Jesus : Noli me tángere. Aut sic dictum est, Noli me tangere; nondùm enim ascendi ad Patrem meum; ut in illa fémina figurarétur Ecclésia de Géntibus, quæ in Christum non crédidit, nisi cùm ascendisset ad Patrem : aùt

sic in se credi vóluit Jesus, hoc est, sic se spirituáliter tangi, quòd ipse & Pater unum sint. Ejus quippè íntimis sénsibus quodámmodò ascendit ad Patrem, qui sic in eo profécerit ut Patri agnoscat æquálem. Aliter non rectè tángitur, id est, áliter non rectè in eum créditur.

℟. Dicunt ei Angeli: Múlier; quid ploras? Dicit eis: * Quia tulérunt Dóminum meum, & néscio ubi posuérunt eum. ℣. Idcircò ego plorans, & óculus meus dedúcens aquas; *Quia. *Joan.* 20. *Thren.* 1.

Lectio ix.

POterat autem sic crédere María, ut eum putáret ímparem Patri: quod útiquè prohibétur, cùm ei dícitur, Noli me tángere; id est, Noli in me sic crédere, quemádmodùm adhuc sapis. Quómodò enim non carnáliter adhuc in eum credébat, quem sicut hóminem flebat? Nondùm enim ascendi, inquit, ad Patrem meum. Ibi me tanges, quandò me credíderis Patri non ímparem Deum.

℟. In simplicitáte cordis quærite Dóminum; * Quóniam † Invenítur ab his qui non tentant eum: appáret autem eis qui fidem habent in illum. ℣. Conversa est María retrorsùm, & vidit Jesum stantem; * Quóniam. Glória. † Inveníti[illegible] *Sap.* 1. *Joan.* 20.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Exultábit c[illegible] meum in salutári tuo: ℟. Cantábo Dómino q[illegible]i bona tríbuit mihi. *Ps.* 12 [illegible]

AD LAUDES.

Ant. VIdit Jesum Marí[illegible], 6. & non sciéb[illegible]t quia Jesus est; & dicit e[illegible]: Múlier, quid ploras? que[illegible]m quæris? *Joan.* 20.

Ant. 3. *a.* María exís[illegible]i-mans quia hortulánus [illegible]s-set, dicit ei: Dómine, si tu sustulisti eum, díci[illegible]to mihi ubi posuisti eum; & ego eum tollam. *Joan.* 2[illegible].

Ant. 5. a. Dicit ei [illegible]e-sus: María. Conversa il[illegible]*a*, dicit ei: Rabbóni, qu[illegible]*od* dícitur, Magister. *Jo[illegible]n.* 20.

Ant. 8. G. Dicit ei Jes[illegible]*s*: Noli me tángere; nond[illegible]*m* enim ascendi ad Patrem meum. *Joan.* 20.

Ant. 7. ç. Vade ad *fratres* meos, & dic eis: *Ascendo* ad Patrem meum, & Patrem vestrum; Deum meum, & Deum vestrum. *Joan.* 20.

CAPITULUM. *Prov.* 8.

EGo diligentes me díligo; & qui manè vígilant ad me, invénient me.

HYMNUS.

MAría sacro saúcia vúlnere,
Non jam dolendum quid
Dóminum doles?

renafcens hic
s
bi violentus ar-

eris ipfo fúneris
ı,
iumphat fúnere
r.
retecto jam fe-
),
acent revolúta

quid affers, vá-
bálfama?
e functis débita
a:
donandos Olym-

et his redivívus

antem te dolor
t;
vicifsim fe Deus
t:
vocem tu Ma-

te próprio vo-
,
teftis, prímaque
,
urbem prótinùs
a;
ıe nutantes Mi-
s
eo propióre fir-

na Patri, fúm-
: Fílio:
ıa puro laus quo-
lámini,
quo femper ca-
t
s pia corda flam-
Amen.

℣. Anima mea exùltábit in Dómino, ℟. Et delectábitur fuper falutári fuo. *Pf.* 34.

Ad Benedictus.

Ant. 4. d. Appáruit Jefus primò Maríæ Magdalénæ. Illa vadens, nuntiávit his qui cum eo fúerant, lugéntibus & fléntibus. *Marc.* 16.

Oratio.

DEus, cujus Unigénitus poft refurrectiónem fuam primò Maríæ Magdalénæ appáruit: præfta, quæfumus, ut ejus interceffióne eumdem in déxtera tua fedentem vidére mereámur Dóminum noftrum Jefum Chriftum Fílium tuum; Qui tecum vivit.

AD HORAS,

Doxologia.

Qui Magdalénæ vifus es,
Jefu, tibi fit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
Nunc, & per omne fécu-lum. Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 6. Vidit Jefum.

In ℟. *br.* ℣. Qui Maríæ Magdalénæ * vifus es. *Joan.* 20.

AD TERTIAM.

Ant. 3. *a.* María.

CAPITULUM. *Cant.* 3.

SUrgam, & circuíbo civitátem: per vicos & platéas quæram quem díligit ánima mea.

℟. *br.* Deus, Deus meus,

*Ad te de luce vígilo. Deus.
℣. Sitívit in te * ánima mea : * Ad te. Glória. Deus. *Ps.* 62.

℣. Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea : ℟. Fáciem tuam, Dómine, requíram. *Ps.* 26.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. Dixit ei Jesus.

CAPITULUM. *Sap.* 6.

SApiéntia fácilè vidétur ab his qui díligunt eam, & invenítur ab his qui quærunt illam. Præóccupat qui se concupiscunt, ut illis se prior ostendat.

℟. *br.* Exquisívi Dóminum, * Et exaudívit me. Exquisívi. ℣. Et ex ómnibus tribulatiónibus meis * erípuit me, * Et. Glória. Exquisívi. *Ps.* 33.

℣. Secundùm multitúdinem dolórum meórum in corde meo, ℟. Consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam. *Ps.* 93.

AD NONAM.

Ant. 7. c. Vade.

CAPITULUM. 2. *Tob.* 12.

SAcramentum regis abscóndere bonum est, ópera autem Dei reveláre & confitéri honoríficum est.

℟. *br.* Confitébor tibi, Dómine, * In toto corde meo. Confitébor. ℣. Narrábo * ómnia mirabília tua, * In toto. Glória. Confitébor. *Ps.* 9.

℣. Ecce lábia mea non prohibébo : ℟. Dómine, tu scisti. *Ps.* 39.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. *f.* REgressæ mulíeres à monúmento, nuntiavérunt Undecim ómnia quæ víderant ; erat autem María Magdaléne, & Joanna, & céteræ quæ cum eis erant. *Luc.* 24.

Ant. 3. a. Et ecce Jesus occurrit illis, dicens : Avéte. Illæ autem accessérunt, & tenuérunt pedes ejus, & adoravérunt eum. *Matth.* 28.

Ant. 4. E. Ait illis Jesus: Nolíte timére : ite, nuntiáte frátribus meis, ut eant in Galilæam ; ibi me vidébunt. *Matth.* 28.

Ant. 5. C. Audiérunt Apóstoli quòd víveret Dóminus, & visus esset à María. *Marc.* 16.

Ant. 6. Venit María Magdaléne annúntians discípulis, Quia vidi Dóminum. *Joan.* 20.

CAPITULUM. *Act.* 10.

QUem occidérunt suspendentes in ligno, hunc Deus suscitávit tértiâ die, & dedit eum manifestum fíeri.

[*Ubi fit ritu Solemni,* Allelúia, allelúia. ℣. Christus resurréxit tértiâ die secundùm Scriptúras, & visus est mihi. allelúia. 1. *Cor.* 15.]

Hymnus, María sacro. *suprà ad Laudes.*

℣. Narrábo nomen tuum fratribus meis : ℟. In médio ecclésiæ laudábo te. *Ps.* 21.

. *Ad* Magníficat.
Ant. 8. *G.* Erant Apóstli perseverantes unaníter in oratióne cum mu ribus: & repléti sunt om- s Spíritu sancto. *Act.* 1.
atio, ut suprà ad Laudes.
In Cathedr. fit Comm. S. omæ, Aquin. Ant. Beá- :. ℣. Beátus. xxx. *Orat.* :us, qui. *supr. die* 18. *huj.*]
D COMPLETORIUM.
Ant. 1. a. Bonus est Dó- nus sperántibus in eum, imæ quærenti illum. *iren.* 3.
Doxol. Qui Magdalénæ ùs es. *ut suprà ad Horas.*
Ad Nunc dimittis.
Ant. 5. a. Invéni quem igit ánima mea; ténui m, nec dimittam. *Cant.* 3.
[*In Cathedrali,*
DIE XXIII.
it Off. S. Thomæ, Aquin. suprà, Die xviij. hujus, uissâ Commem. S. Vin- ntii à Paulo ad II. Vesp.]
DIE XXV.
In Festo
ANCTI JACOBI,
(*Zebed.*) Apostoli.
Duplex - majus.
De Communi Apost. ex- ntis quæ sequunt.
N I. VESPERIS.
Post Hymnum, ℣. Mihi hærére Deo bonum est, Pónere in Dómino Deo :m meam. *Ps.* 72.
Ad Magníficat.
Ant. J. Procédens Je- :, vidit Jacóbum & Joan- m fratrem ejus in navi, cum Zebedæo patre eórum, reficientes rétia sua; & vocávit eos. Illi autem, relictis rétibus & patre, secúti sunt eum. *Math.* 4.
Orat. Omnípotens. *infrà.*
Fit Commem. S. Christophori, Mart. Ant. Ecce. ℣. In Deo. ix. *Oratio*, Adesto. xij.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Ex Evang. Actis Ap. & ceteris antiq. monum.

JAcóbus Zebedæi fílius, Joannis Apóstoli frater, natióne Galilæus, vocátus à Christo cum fratre, relicto patre cum mercenáriis & rétibus, secútus est Dóminum; qui impósuit utríque nomen Boanerges, quod est, Fílii tonítrui. Is unus fuit ex tribus Apóstolis quos Salvátor máximè diléxit, voluitque interesse miráculo, cùm Jáiri Archisynagógi fíliam à mórtuis excitávit. Eum étiam cum Petro & Joanne assumpsit Christus testem suæ Transfiguratiónis. Ambitiósæ illíus petitiónis occasióne, quâ fratres ambo Dóminum rogábant, ut alter ad déxteram ejus, alter ad sinistram in glória sedéret, suam Christus eórumque passiónem prædíxit his verbis: Cálicem quem ego bibo, bibétis; & baptismo quo ego baptízor, baptizabímini.

Lectio. v.

JAcóbum quoque cum Petro & Joanne assumpsit Christus, cùm éxiit in montem Olivéti, Patrem rogatúrus ántequàm à Judæis apprehenderétur; & post resurrectiónem appáruit eídem cum Petro, & áliquot áliis piscántibus ad mare Tiberíadis. Quamvìs autem hos tres, Petrum, Jacóbum & Joannem, Dóminus per tot signa céteris prætulisset, non tamen, inquit Clemens Alexandrínus, post Servatóris ascensum de primo honóris gradu inter se contendérunt; sed Jacóbum, cognómine Justum, Hierosolymórum Epíscopum elegérunt. Duódecim verò tríbubus quæ erant in dispersióne, Jacóbus Zebedæi prædicátor destinátus fuisse tráditur. Sed ántequàm ab Hierosólymis discéderet, Heródes, ut Judæis se gratum exhibéret, Jacóbum in civitáte Evangélium Christi prædicantem, in ipso azymórum die, cápitis condemnávit. Hunc in virginitáte usquè ad mortem permansisse refert Epiphánius. Ejus corpus Compostellam in Hispánia translátum magnâ veneratióne cólitur; conveniéntibus eò, religiónis & voti causâ, ex toto terrárum orbe peregrínis. Céterùm memória ipsíus natális hodierno die, qui Translatiónis dies est, ab Ecclésia celebrátur; cùm ipse, circà Festum Paschæ, primus Apostolórum, Hierosólymis profúso sánguine testimónium Jesu Christo déderit.

Ex libro séptimo Hypotypóseon sancti Clementis Presbyteri Alexandríni.

Eus. hist. Eccl. Lib. 2. C. 9.

Lectio vj.

IS qui Jacóbum judício obtúlerat, cùm illum vidisset Christi fidem lìberè confitentem, commótus viri constántiâ, se quoque Christiánum esse affirmávit. Ambo ígitur simul ad supplícium ducti sunt. Cùmque inter eundum rogasset Jacóbum comes, ut sibi véniam daret, paulisper morátus Jacóbus: Pax tibi, inquit; statímque illum osculátus est. Ita simul ambo cápite truncáti, interiêre.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 20.

IN illo témpore; Accessit ad Jesum mater filiórum Zebedæi, cum fíliis suis, adórans & petens áliquid ab eo. Et réliqua.

Homília sancti Joannis Chrysóstomi.

33. *de Petit. Filior. Zeb. n. 5.*

DUo sunt quæ ínnuit Christus, dicens: Nescítis quid petátis: unum, quod de regno

loquantur de quo sermónem Christus non institúerat; non enim de terréno annuntiátum erat: álterum, quòd dùm sedis prærogatívam & céteris clarióres vidéri contendunt, ádmodùm intempestívè ista quærant; tempus enim illud non coronárum aut præmiórum, sed certáminum, luctárum, labórum, sudórum, stadiórum atque præliórum fuit. Hoc ígitur sibi vult illud quod ait, Nescítis quid petátis; dùm de his apud me verba fácitis, cùm necdùm labóres ullos exantlavéritis, cùm incorrectus adhuc máneat orbis terrárum; nondùm è carcéribus exiliistis, nondùm ad ineunda luctámina vos exuistis. Potestis bíbere cálicem quem ego bibitúrus sum, & baptísmo quo ego baptízor baptizári? cálicem hoc loco & baptísmum, crucem suam & mortem appellans: cálicem quidèm, quóniam cum voluptáte illam adíbat: baptísmum autem, quia per illam orbem terrárum expurgábat. Quod autem dicit, est hujúsmodi: Potestis occídi & mortem oppétere? horum enim nunc tempus est, fúnerum, periculórum, labórum. Verùm illi, Póssumus, ínquiunt; cùm nec intélligant quid affírment, sed adducti spe impetrandi postuláta, promittant.

Lectio viij.

AT illis ait: Cálicem quidèm meum bibétis, & baptísmo quo ego baptízor baptizabímini; mortem sic appellans: nam & Jacóbo gládio caput abscissum; & multótiès mórtuus est Joannes. Sedére autem ad déxteram meam & ad sinístram non est meum dare, sed quibus parátum est. Quod hìc dicit, est ejúsmodi: Vos quidèm moriémini, occidémini, & honórem martyrii obtinébitis; sed ut ómnium primi sitis, non est meum dare, sed eórum qui decertant, accípere, ob majus nempè stúdium, ob majórem ánimi alacritátem. Id enim præstandum habet certáminum árbiter, ut non témerè, aut quoquómodò præmia largiátur, sed honórem fortitúdini déferat: hoc nimírùm & Christus facit; & ita locútus est, ut indicáret non ipsíus esse solíus dare, sed eórum qui decertant, accípere. Nam si solíus esset ipsíus, omnes hómines salvi fíerent, & ad agnitiónem veritátis venírent: si solíus esset ipsíus, differentes honóres non essent; omnes enim ipse cóndidit, & æquáliter est illi cura de ómnibus.

[Ubi nulla fit Commemorat.

Lectio ix.

HÆc porrò dicébat, ut osténderet non posse nos dormiendo vel stertendo in regnum cœlórum introíre, sed per multas tribulatiónes accipienda esse illa præmia. Nam quia, propter eum, quâ plúrimùm apud ipsum valébant, amicítiam & grátiam, censébant fore ut ipsos étiam honóre céteris anteferret; ne hâc spe delúsi negligentióres eváderent, dixit: Non est meum dare, sed vestrum, si velítis, accípere; ut majórem ánimi alacritátem exhibeátis, ut majórem labórem, ut stúdium majus: opéribus enim corónas propóno, & labóribus honóres, & præmia sudóri: hæc apud me commendátio valet máximè, quæ ab óperum exhibitióne prománat.]

Lectio ix.

De sancto Christophoro, ex Bolland.

CHristóphori Mártyris quàm célebris & antíqua venerátio per univérsam Ecclésiam fúerit, testantur cùm cétera Græcórum & Latinórum martyrológia, tùm pervetustum illud & primárium quod sancti Hierónymi nómine insignítur, & jam à séptimo século describi cœptum est in Ecclésiis. Ædes verò sacræ & basílicæ sub ejus invocatióne Deo dicátæ, étiam ævo anterióre per diversas Gálliæ & Itáliæ partes reperiuntur. Etenim corpus sancti Remígii, qui século quinto flóruit, & Francórum gentem ad Christi fidem amplecténdam perdúxit, Remis in ædícula sancti Christóphori sepultum fuisse tráditur: século verò sequenti, Gregórius magnus in Epístola ad Secundínum Tauromitánum Epíscopum méminit monastérii sancti Christóphori nómine insignis in Sicília. Simíliter in Hispánia sanctus Eulógius présbyter, qui in persecutióne Arábica de certamínibus Mártyrum memoriále scripsit, mentiónem bis facit monastérii juxta Córdubam, quod sancti Christóphori patrocínio gloriabátur. Sanctum hunc mártyrem ígitur extitisse, atque à priscis tempóribus inter sanctos relátum fuisse némini dúbium esse debet, quamvis síngula quæque ad ejus vitam & martyrium attinéntia mínimè comperta sint.

AD LAUDES.

Post Hymnum, ℣. Cálicem salutáris accípiam, ℟. Et nomen Dómini invocábo. *Ps.* 115.

Ad Benedictus.

Ant. 3. a. Cálicem quem

, bibétis; & bap-
o ego baptízor,
mini. *Marc.* 10.
Oratio.
otens, sempiter-
Deus, qui Aposto-
uórum primítias
óbi sánguine de-
da, quæsumus,
uæ, ejus semper
sióne firmári, &
is confovéri; Per
n nostrum Jesum
.
VESPERAS.
mnum, ℣. Prop-
Dómine, mortifi-
tâ die; ℟. Æsti-
us sicut oves oc-
Ps. 43.
Magníficat.
d. Misit Heródes
us, ut afflígeret
de Ecclésia, oc-
em Jacóbum fra-
is gládio. *Act.* 12.
, *ut suprà ad Lau-*

mmem. SS. Joa-
Annæ, *Ant.* Egre-
℣. Jurávi. *Oratio*,
ui beátis. *infrà.*
E XXVI.
In Festo
CHIM & ANNÆ,
m B. Mariæ Virg.
plex - majus.
ibeat I. Vesper.
VESPERIS.
Fer. & sic in toto

Go Dóminus qui
appárui Abraham,
Jacob, in Deo om-
nipotente: recordátus sum
pacti mei. *Exod.* 6.

Ant. 8. *G.* Ego ero vobis in Deum; ut súscitem juramentum quod jurávi pátribus vestris. *Jerem.* 11.

Ant. 3. a. Abraham patrem vestrum unum vocávi, & benedíxi ei, & multiplicávi eum. *Is.* 51.

Ant. 7. c. Respíciam vos & créscere fáciam: & firmábo pactum meum vobíscum. *Levit.* 26.

Ant. 1. *f.* Germináre fáciam David germen justítiæ: multiplicábo semen David servi mei. *Jerem.* 33.

CAPITULUM. *Is.* 55.

INclináte aurem vestram, veníte ad me: audíte, & vivet ánima vestra; & fériam vobíscum pactum sempitérnum, misericórdias David fidéles.

℟. Ecce dies véniunt, dicit Dóminus: & * Suscitábo David germen justum; & regnábit rex, & † Fáciet judícium & justítiam in terra. ℣. Dabo vobis sancta David fidélia: * Suscitábo. Glória. † Fáciet. *Jerem.* 23. *Act.* 13.

HYMNUS.

REgále Davídis genus,
Et cónjugum par nóbile,
Mundo datúri Vírginem,
Matrem futúram Núminis:
Qui sacra nectit víncula,
Vos jungit ínnocens amor;
Piósque sensus ápprobans
Divínus aspírat favor.

Virtúte solâ dívites
Non vos opum fallax decus,
Sed corde fervens cáritas,
Et casta commendat fides.
Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Jurávi in sancto meo, si David méntiar : ℟. Semen ejus in æternum manébit. *Ps.* 88.

Ad Magníficat.

Ant. 1. g. Egrediétur virga de radíce Jesse, & flos de radíce ejus ascendet, & requiescet super eum Spíritus Dómini. *Is.* 11.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Fit Commem. S. Jacobi.

AD COMPLETORIUM, *ut infrà post II. Vesperas.*]

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Christum factum ex sémine David secundùm carnem, * Veníte, adorémus. *Rom.* 1.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

PRomissa mundo gáudia
Jam sperat humánum genus;
Adsunt beáti cónjuges,
Orbíque Christum præparant.
Hunc Anna votis ádvocans,
Summi parentem Núminis,
Thori fidélis præmium,
Favente cœlo, cóncipit.
Fœcunda radix púllulans
Florem tenellum próferet;
Qui lætus optáto dabit
Fructum salútis gérmine.
Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 2. Dóminus testificátus est inter te & uxórem: & hæc párticeps tua, & uxor fœderis tui. *Malach.* 2.

Ant. 3. *a.* Fáciat Dóminus hanc mulíerem quæ ingréditur domum tuam, sic Rachel & Liam, quæ ædificavérunt domum Israël: *Ruth* 4.

Ant. 4. E. Fiat domus tua sicut domus Phares, ex sémine quod tibi déderit Dóminus ex hac puella. *Ruth* 4.

℣. Benedicti vos à Dómino, ℟. Qui fecit cœlum & terram. *Ps.* 113.

Lect. de Script. occurr.

Post j. Lect. ℟. Tu Dómine Deus, elegisti Abraham, & invenisti cor ejus fidéle coram te, & percussisti cum eo fœdus, & implesti verba tua; * Quóniam justus es. ℣. Ex fide sunt fílii Abrahæ, benedicentur cum fidéli Abraham; * Quóniam. 2. *Esdr.* 9. *Galat.* 3.

Post. ij. Lect. ℟. Quærite Dóminum, & confirmámini; quærite fáciem ejus semper: * Mementóte mi-

ı ejus, ſemen Abra- vi ejus. ℣. Fílii Dei r fidem, ſemen n eſtis, ſecundùm ónem hærédes: * tóte. *Pſ.* 104. *Galat.*

ij. Lect. ℟. Deus rit teſtamenti ſui cútus eſt ad Abra- . Iſaac, & Jacob, n ſuórum fidélium; Exáudiat oratiónes ℣. Vos Dóminus cet, & abundáre ıritátem veſtram in , * Et. Glória Pa- Exáudiat. 2. *Mach.* *eſſ.* 3.

NOCTURNO.

. a. Erant ambo in- in ómnibus man- t juſtificatiónibus ſine querela. *Luc.* 1. . c. Exaudítæ ſunt mbórum in conſ- lóriæ ſummi Dei.

. a. Dóminus amá- legitque ſemen eó- eos. *Deut.* 10. uli Dómini ſuper ℟. Et aures ejus in ſrum. *Pſ.* 33. ancti Joannis Da- maſcéni. . *de Nat. Virg. Mariæ.*

Lectio iv.

Jóniam futúrum rat ut Dei géni- rix Virgo ex Anna aſcerétur, natúra ermen antevérte- re non auſa eſt; ſed man- ſit fructûs expers, donec grátia fructum éderet. Naſ- ci síquidèm primogénitam oportébat, ex qua naſcitú- rus eſſet omnis creatúræ primogénitus, in quo óm- nia conſtant. O par beá- tum Jóachim & Anna! vo- bis omnis creatúra obſtric- ta eſt. Per vos enim donum ómnium donórum præſtan- tíſſimum Creatóri óbtulit, nempè caſtam matrem quæ ſola Creatóre digna erat.

℟. Ex toto corde ſuo * Orábant Deum ut viſi- táret pópulum ſuum Iſraël. ℣. Expectábant redemp- tiónem Iſraël: * Orábant. *Judith.* 4. *Luc.* 2.

Lectio v.

EXulta, Jóachim, quó- niam ex fília tua Puer natus eſt nobis, & Fílius datus eſt nobis; & vocábi- tur nomen ejus, magni consílii, hoc eſt, ſalútis univerſi mundi, Angelus, Deus, Fortis. Neſtórius erubeſcat, & ori manum impónat. Puer iſte Deus eſt: quî ergò puérperam Dei genitrícem negas? Si quis ſanctam Vírginem Dei genitrícem non confitétur, aliénus eſt à Deitáte. Non meum hoc dictum eſt, etſi meus eſt ſermo: hanc enim diviniſſimam hæreditátem à Theólogo patre Gregó- rio accépi. O beátum par Jóachim & Anna, imma- culatíſſimum prorsùs! Ex

fructu ventris vestri cognoscímini, velut alícubi Dóminus ait: Ex frúctibus eórum cognoscétis eos. Uti Deo gratum erat, atque eâ dignum quæ ex vobis orta est, vitæ vestræ rationes instituistis. Castâ enim & sanctâ conversatióne vestrâ virginitátis monile protulistis.

℞. Tulit uxórem: & dedit illi Dóminus ut concíperet & páreret. Dixeruntque mulíeres: Benedictus Dóminus, qui * Non est passus ut defíceret famíliæ tuæ nomen in Israël. ℣. Deus Israël ad faciendam misericórdiam cum pátribus nostris, & memorári testamenti sui sancti, *Non. *Ruth* 4. *Luc.* 1.

Lectio. vj.

O Castíssimum rationálium túrturum par Jóachim & Anna! vos castitátem, quam natúræ lex præscríbit conservantes, ea quæ natúram súperant, divínitùs estis consecúti: mundo quippè Dei matrem viri néscíam peperistis. Vos piè & sanctè in humána natúra vitam agentes, fíliam Angelis superiórem, nuncque Angelórum dóminam edidistis. O speciosíssima dulcissímaque puella! O lílium inter spinas, ex generosíssima, & máximè nobilíssima, ac maximè régia radíce Davídica progénitum! O rosa quæ ex spinis, Judæis scílicèt, orta es, divinóque odóre cuncta perfudisti! O fília Adámi, & Dei mater! Beátæ ulnæ quæ te gestavérunt; lábia itèm quibus castis ósculis tuis frui concessum est!

℞. Cùm essent justi, * Erudiérunt fíliam suam secundùm legem Móysi. ℣. Coæquálem nobiscum sortíti fidem in justítia Dei nostri & Salvatóris, *Erudiérunt. Glória. * Erudiérunt. *Dan.* 13. 2. *Petr.* 1.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 3. g. In sémita judiciórum tuórum, Dómine, sustinúimus te; nomen tuum & memoriále tuum in desidério ánimæ. *Is.* 26.

Ant. 7. d. Nunc, Dómine Deus Israël, firmentur verba tua quæ locútus es servo tuo David. 3. *Reg.* 8.

Ant. 6. Dabis veritátem Jacob, misericórdiam Abraham, quæ jurasti pátribus nostris à diébus antíquis. *Mich.* 7.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, ℟. Quemádmodùm sperávimus in te. *Ps.* 32.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 3.

IN illo témpore; Jesus erat incípiens quasi annórum triginta, ut putabátur, fílius Joseph, qui fuit Heli. Et réliqua.

sancti Irenæi,
pi & Mártyris.
dv. hæres. C. 33.
as genealógiam
æ est à generatió-
Dómini nostri
Adam, septua-
generatiónes ha-
dit: finem con-
nítio, & signífi-
iiam ipse est qui
entes exindè ab
persas, & univer-
s, & generatiónes
cum ipso Adam
pso recapitulátus
& à Paulo typus
is est ipse Adam.
i sanctíficat, &
ficantur, ex uno
opter quam cau-
confúnditur fra-
vocáre; * Nus-
n Angelos, sed se-
ihæ apprehendit.
est homo, quòd
ejus? aut fílius
quóniam vísitas
uisti eum paulò
Angelis. * Nus-
. 2. *Ps.* 8.
ctio viij.
ta dicit: Pro pá-
tuis nati sunt ti-
imogéni: us enim
n natus Dómi-
num suum recí-
inos patres, re-
eos in vitam Dei,
m vivéntium fac-
iiam Adam ins-
éntium factus est.
oc & Lucas iní-
atiónis á Dómi-

no ínchoans in Adam rétulit, signíficans quóniam non illi hunc, sed hic illos in Evangélium vitæ regenerávit. Sic autem & Evæ inobediéntiæ nodus solutiónem accépit per obediéntiam Maríæ: quod enim alligávit virgo Eva per incredulitátem, hoc virgo María solvit per fidem.

℟. Misericórdia Dómini ab æterno & usquè in æternum super timentes eum; * Et justítia illíus in fílios filiórum, his qui servant testamentum ejus. ℣. Misericórdia Dómini à progénie in progénies timéntibus eum; * Et justítia. *Ps.* 102. *Luc.* 1.

Lectio ix.

Necesse ergò fuit Dóminum ad pérditam ovem venientem, & tantæ dispositiónis recapitulatiónem facientem, & suum plasma requirentem, illum ipsum hóminem salváre qui factus fúerat secundùm imáginem aut similitúdinem ejus, id est, Adam, adimplentem témpora ejus condemnatiónis quæ facta fúerat propter inobediéntiam, quæ Pater pósuit in sua potestáte; quóniam & omnis diposítio salútis quæ circà hominem fuit, secundùm plácitum fiébat Patris, uti non vincerétur Deus, neque infirmarétur ars ejus. Si enim qui factus

fúerat à Deo homo, ut víveret, hic amittens vitam, læsus à serpente qui depraváverat eum, jam non reverterétur ad vitam, sed in totum projectus esset morti, victus esset Deus, & superasset serpentis nequítia voluntátem Dei: sed quóniam Deus invictus & magnánimus est, magnánimum quidèm se exhíbuit ad correctiónem hóminis, & probatiónem ómnium. Per secundum autem hóminem alligávit fortem, dirípuit vasa ejus, & evacuávit mortem, vivíficans eum hóminem qui fúerat mortificátus.

℟. Deus Israël jusjurandum jurávit ad Abraham patrem nostrum, datúrum se nobis, ut sine timóre serviámus illi * In sanctitáte & justítia coram ipso, † Omnibus diébus nostris. ℣. Ego & domus mea serviémus Dómino. * In. Glória. † Omnibus. *Luc.* 1. *Jos.* 24.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Qui timétis Dóminum, laudáte eum: ℟. Universum semen Jacob, glorificáte eum. *Ps.* 21.

AD LAUDES.

Ant. 1. g. LAudémus gloriósos parentes in generatióne sua, quorum pietátes non defuérunt. *Eccli.* 44.

Ant. 2. Semen benedictórum Dómini est, & nepótes eórum cum eis. *Is.* 65.

Ant. 4. A. Dívites in virtúte glóriam adepti sunt, & in diébus suis habentur in láudibus. *Eccli.* 44.

Ant. 6. Qui de illis nati sunt, reliquérunt nomen narrandi laudes eórum. *Eccli.* 44.

Ant. 8. G. Cum sémine eórum pérmanent bona: semen eórum & glória eórum non derelinquétur. *Eccli.* 44.

CAPITULUM. *Rom.* 9.

NOn omnes qui ex Israël sunt, ii sunt Israelítæ: neque qui semen sunt Abrahæ, omnes fílii; sed in Isaac vocábitur tibi semen. Id est, non qui fílii carnis, hi fílii Dei; sed qui fílii sunt promissiónis, æstimantur in sémine.

Hymnus, Regále. *suprà in I. Vesperis.*

℣. Dóminus fáciens misericórdiam Christo suo David, ℟. Et sémini ejus usquè in séculum. *Ps.* 17.

Ad Benedictus.

Ant. 1. *D.* Benedictus Dóminus Deus Israël; quia eréxit cornu salútis nobis in domo David púeri sui. *Luc.* 1.

Oratio.

DEus, qui beátis Jóachim & Annæ tantam grátiam conferre dignátus es, ut ex eis unigéniti Fílii tui mater nasceretúr: concéde propítius, ut quorum

festivitátem celebrámus, eórum précibus promíssam in Christo salútem consequámur: Per eumdem.

AD HORAS, *Doxologia.*

Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu
In sempiterna sécula.
Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 1. g. Laudémus.

In ℟. *br.* ℣. Qui natus es * de María vírgine. *Matth.* 1.

AD TERTIAM.

Ant. 2. Semen.

CAPITULUM. *Act.* 3.

VOs estis fílii Prophetárum, & testamenti quod dispósuit Deus ad patres nostros, dicens ad Abraham: Et in sémine tuo benedicentur omnes famíliæ terræ.

℟. *br.* Beáta gens * Cujus est Dóminus Deus ejus. Beáta gens. ℣. Pópulus quem elégit * in hæreditátem sibi, * Cujus. Glória. Beáta. *Ps.* 32.

℣. Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum, ℟. Et testamentum ipsíus ut manifestétur illis. *Ps.* 24.

AD SEXTAM.

Ant. 4. A. Dívites.

CAPITULUM. *Eccli.* 10.

SEmen hóminum honorábitur hoc, quod timet Deum: semen autem hoc exhonorábitur, quod prætérit mandáta Dómini.

℟. *br.* Custodiébant * Testimónia ejus. Custodiébant. ℣. Et præceptum * quod dedit illis, * Testimónia ejus. Glória. Custodiébant. *Ps.* 98.

℣. In nómine tuo exultábunt totâ die; ℟. Quóniam glória virtútis eórum tu es. *Ps.* 88.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Cum sémine.

CAPITULUM. *Prov.* 17.

COróna senum fílii filiórum; & glória filiórum patres eórum.

℟. *Br.* Hæc est generátio * Quæréntium Dóminum. Hæc est. ℣. Quæréntium * fáciem Dei Jacob, * Quæréntium. Glória. Hæc est. *Ps.* 23.

℣. Plantáti in domo Dómini, ℟. In átriis domûs Dei nostri florébunt. *Ps.* 91.

AD II. VESPERAS.

Ant. 3. a. EXcelsus jurejurando dedit Abrahæ glóriam in gente sua, & ut stellas exaltáre semen ejus. *Eccli.* 44.

Ant. 1. D. In Isaac eódem modó fecit: benedictiónem ómnium géntium dedit illi, & testamentum confirmávit super caput Jacob. *Eccli.* 44.

Ant. 4. d. Quæ ad patres repromíssio facta est, hanc Deus adimplévit fíliis. *Act.* 13.

Ant. 8. c. Státuit testaméntum David regi fílio Jesse de tribu Juda: hæréditas ipsi & sémini ejus. *Eccli.* 45.

Ant. 6. Hujus Deus ex sêmine secundùm promissiónem edúxit Israël salvatórem Jesum. *Act.* 13.

Capitulum. *Rom.* 9.

SUnt Israelítæ, quorum adóptio est filiórum, & glória, & testamentum, & legislátio, & obséquium, & promissa; quorum patres, & ex quibus est Christus secundùm carnem, qui est super ómnia Deus benedictus in sécula. Amen. ℟. Deo grátias.

[*Ubi fit ritu Solemni*, Allelúia, allelúia. ℣. Sit memória illórum in benedictióne, & nomen eórum permáneat in æternum. Allelúia. *Eccli.* 46.]

Hymnus, Promissa. *suprà ad Offic. Noct.*

℣. Recordátus est Dóminus misericórdiæ suæ, ℟. Et veritátis suæ dómui Israël. *Ps.* 97.

Ad Magníficat.

Ant. 7. a. Suscépit Deus Israël púerum suum, recordátus misericórdiæ suæ, sicut locútus est ad patres nostros, Abraham, & sémini ejus in sécula. *Luc.* 1.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Fit Commem. S. Cucuphatis, Mart. Ant. Ecce Deus. ℣. In Deo. ix. *Orat.* Annue, quæsumus. *infrà.*

AD COMPLETORIUM.

Ant. 6. Bonum est præstolári cum siléntio salutáre Dei. *Thren.* 3.

Doxologia. Qui natus es. *ut suprà ad Horas.*

Ad Nunc dimittis.

Ant. 5. a. Fílii sanctórum sumus, & vitam illam expectámus, quam Deus datúrus est his qui fidem suam nunquàm mutant ab eo. *Tob.* 2.

D I E X X V I I.

In Festo

SANCTI CUCUPHATIS,

Martyris.

Semiduplex.

Omnia de Communi unius Martyris, præter ea quæ sequuntur.

Lectio ij.

Ex Prudent. Adone, Usuard. Bolland. & aliis.

CUcuphas, ex civitáte Scillitána in Africa oriundus, Cesaréæ, quæ tunc Mauritániæ caput erat, educátus est. Declinandæ persecutiónis causâ, quæ sub Diocletiáno & Maximiáno in his pártibus grassabátur, in Hispániam navigávit, Barcinonemque áppulit. Videns autem & ibi sub præside Daciáno accensum persecutiónis furórem, divíno decréto se martyrio destinátum agnóvit. Illuc usque ab Africa Cucúphatem fúerat comitátus sanctus Felix, & ipse Scillitánus, qui Barcinóne Gerundam migrávit, ibíque pro Christò martyr occúbuit. Cúcuphas verò in ipsa urbe Barcinonensi, superátis post ignem gravíssimis cujusque géneris tormentis, tandèm gládio martyrium

ımávit, circà annum
éſimum quartum.
ıultò poſt, pace à
ntíno Eccléſiæ réd-
élebris evâſit ſancti
ıatis memória : jam-
:e finem quarti ſé-
us ſe patrocínio fre-
loriabátur cívitas
onenſis, ut conſtat
Prudéntii, qui tunc
is in Hiſpánia flo-
carmínibus. Cor-
cti Mártyris in Gál-
látum, in Eccléſia
Dionyſii propè Parí-
regnante Ludovíco
ollocátum eſt, ubi
ùm quieſcit.

ſancti Auguſtíni,
Epiſcopi.

ıtali Mart. 334.

Lectio iij.

ıiam quidèm bonó-
n fidélium Chriſtia-
, máximè tàm glo-
m Mártyrum eſt vox
i Deus pro nobis,
ntrà nos ? Fremé-
ndus adversùs eos,
meditabantur iná-
ríncipes convenié-
unum : excogita-
novi cruciátus, &
ncredíbiles invenié-
geniósa crudélitas.
antur oppróbriis,
rguebantur crimí-
cuſtódiis intolera-
includebantur, ún-
xarabantur, ferro
ıantur, béſtiis tra-
r, equúleis ſubri-
gebantur, ígnibus cremabantur, & dicébant Mártyres Chriſti, Si Deus pro nobis, quis contrà nos? Dic mihi, beáte Martyr: corpus tuum laniátur, & tu dicis, Nihil ad me pértinet? Etiam dixi. Quarè? Quia Dóminus ſuſceptor eſt ánimæ meæ. Et quid mihi obeſt, cùm ſit Dóminus ſuſceptor ánimæ meæ, quòd mundus interfector eſt córporis mei? Quid pérdidi? Quid amíſi? Quandò Dóminus ſuſceptor eſt ánimæ meæ, erit & reſtitútor córporis mei.

Oratio.

ANnue, quæſumus, omnípotens Deus, ut ſicut beátus Martyr tuus Cúcuphas ígnium globos, te protegente, evâſit; ità fidélis pópulus ab hujus ſéculi adverſitátibus, te auxiliante, liberétur; Per Dóminum.

VESP. à Capitulo de ſeq. cum Commem. præc.

DIE XXVIII.

In Feſto

SS. NAZARII & CELSI,

Martyrum.

Semiduplex.

Ex libro Paulini Diáconi de vita ſancti Ambróſii.

n. 32. & 33.

Lectio iij.

SAncti Nazárii Mártyris corpus, quod erat in horto póſitum extrà civitátem (Mediolanenſem,) le-

vátum, ad Basílicam Apostolórum, quæ est in Romána Porta, tránstulit (Ambrósius.) Vídimus autem in sepulcro quo jacébat corpus Mártyris, (qui quando passus sit, usque in hodiernum diem scire non póssumus,) sánguinem Mártyris ita recentem, quasi eádem die fuisset effúsus. Caput étiam ipsius, quod ab ímpiis fúerat abscissum, ita íntegrum atque incorruptum, cum capillis cápitis atque barba, ut nobis viderétur eódem témpore quo levabátur, lotum atque compósitum in sepulcro. Et quid mirum? quandóquidèm Dóminus hoc in Evangélio ante promísit, quòd capillus de cápite eórum non períret. Etiam odóre tanto repléti sumus, ut ómnium arómatum vínceret suavitátem.

Lectio ij.

LEváto córpore Mártyris, statim ad sanctum Celsum Mártyrem, qui in eódem horto pósitus est, cum sancto Sacerdóte ad oratiónē perréximus. Nunquam tamen illum ánteà orasse in eódem loco compertum habémus. Sed hoc erat signum reveláti córporis Mártyris, si sanctus Sacerdos ad locum ad quem nunquam ánteà fúerat, orátum isset. Transláto córpore Mártyris, quidam de pópulo replétus spíritu immundo, clamáre cœpit se torquéri ab Ambrósio. At ille conversus ad eum, ait: Obmutesce, diábole; non te torquet Ambrósius, sed fides Sanctórum & invídia tua; nam Ambrósius nescit inflári. Quo dicto, ille qui clamábat obmútuit, prostratusque in terram est; nec ámpliùs vocem quâ obstrépere posset, emísit.

Oratio.

OMnípotens, sempiterne Deus, qui sanctos Mártyres tuos Nazárium & Celsum ad immortáles triumphos extulisti: concéde, quæsumus, ut quorum celebrámus victórias, participémus & præmiis; Per Dóminum.

VESPERÆ à Capitulo de sequenti, cum Commemoratione præcedentis.

DIE XXIX.

In Festo

SANCTI LUPI,

Trecensis Episcopi.

Semiduplex.

Lectio ij.

Ex vita ejus apud Surium, Beda & Greg. Tur.

LUpus Tulli Leucórum nóbili famíliâ natus, uxórem duxit Pœmeniólam, sancti Hilárii Arelaténsis sorórem. Qui cùm séptimo conjúgii anno réliquum vitæ in continéntia dégere decrevissent, Lupus ad beátum Honorátum

irinensem Abbá-
cóntulit : undè
ıum cùm Matis-
·enisset, ut quod
cultátibus supére-
ɔéribus erogáret,
ɔ ad . Trecensem
tum raptus est.
pòst electus est à
rallicána, qui cum
·ermáno Autissio-
ı Británniam ma-
ıd . expugnandam
am hæresim pro-
:ur. Undè Trecas
Hunnis in Gálliam
suis précibus ur-
iis servávit incólu-
.psumque Attilam
.ucem in suî vene-
ı convertit.

Lectio iij.

s círciter viginti,
ılâ pro lecto usus
ıs, cilício pro in-
únicâ; in oratióne
nóctibus pérvigil,
iis assíduus, solo
ɔrdeáceo Sábbato
:, census suos alen-
péribus, captivis-
imendis impéndere
Discípulos hábuit
·Epíscopos Poly-
m Virdunensem,
ı Trevirensem, &
n Ca:alaunensem :
b exímias virtútes,
:um Gallicanórum
ácilè princeps. Cùm
annis quinquaginta
sacerdótio functus
, clarus miráculis
l Dóminum.

Oratio.

Dirige oves tuas, Dómine, in viam salútis ætérnæ, quam beáti Pontíficis Lupi vita cum doctrína monstrávit; & fac nos, eódem intercedente, sic ejus súbsequi vestígia, ut cum ipso coronári mereámur; Per Dóminum.

VESP. à Capit. de seq. Commem. præced.

D I E X X X.

In Festo
SANCTI GERMANI,
Autissiodorensis Episcopi.

Semiduplex.

Lectio ij.

Ex vita ejus per Constant. Lugd. scripta, Beda & Greg. Turon.

Germánus nóbili génere Autissiodóri natus, post auditória Gallicána, Romæ juris perítiam adeptus causas egit; ibíque uxórem duxit. Provínciæ suæ visitátor constitútus, in Gálliam rédiit : ubì venatióni nímiùm déditus, ab Amatóre Autissiodorensi Epíscopo reprehensus est. Sed ubì Germánum sibi successórem futúrum divínitùs cómperit Amátor, Augustodúnum se cóntulit, ut Germáni in Clerum asciscendi potestátem à Júlio Præfecto impetráret. Quod ut obtínuit, Germánum, rescisso capillítio, clericáli veste índuit. Creátus Epíscopus, súbitò mutátur in virum álterum : exindè

namque cœpit sæculi pompam aspernári, uxórem habére pro soróre, vitam ásperam dúcere, cilício carnem domáre, vilem indúere hábitum, sua paupéribus erogáre, ómnibus sine personárum acceptióne hospítium præbére, oratiónem vix unquàm intermíttere. Cùm autem Pelagiána hæresis in Británnia majóre grassarétur, ad eam extirpandam Gálliæ Epíscopi, rogántibus Britannis, misérunt Germánum cum Lupo Trecensi qui ínsulam purgárent ab erróre. Quo in itínere, concitátam in mari tempestátem oratióne suâ compéscuit. In ínsula tùm multis, tùm insígnibus miráculis cathólici dógmatis veritátem assséruit. Junctos adversùs Brítones Sáxonum Pictonumque exércitus, factus ipse dux mílitum, qui quotidiánis Quadragésimæ prædicatiónibus institúti baptismum in Páschate recèns suscéperant, terret fugatque non armórum vi, nec copiárum número vel róbore, sed voce Allelúia ejus jussu ter à Cléricis tùm à milítibus vasto clangóre repetítâ.

Lectio iij.

IN Gálliam redux Germánus cùm accepisset civitátem suam tribútis aliísque calamitátibus ádmodùm premi, Arelátem se cóntulit ad Auxiliárem Gálliæ præfectum, prò vexáta plebe intercessúrus. Auxiliáris Germáni précibus ultrò ánnuit, & vicissìm à Germáno grátiam recépit; quippè qui uxórem ejus quartánâ febre dudùm laborantem prístinæ réddidit sanitáti. Rogátus à Britannis, ut quod cœperat opus absólveret, adjuncto sibi cómite Sevéro Trevirensi, in ínsulam íterùm profectus, renascentem Pelagiánam hæresim prorsùs extinxit. Alanórum regem Eocharícum, cum exércitu in Aremóricos rebelles ab Aétio patrício missum, manu ad habénas equi injectâ, avocávit. Indè expetítâ Ravennâ, ut à Valentiniáno Imperatóre véniam ipsis péteret, ab ipso ejusque matre Placídia, summo honóre exceptus, cùm æqua ómnia & placabília inveníret, mórtuo sub aulæ ipsíus óculis suscitáto, morbo correptus est, & intrà paucos dies decessit. Corpus ejus honorífico comitátu Autissiodórum relátum est.

Oratio.

DA nobis, Dómine in hac sancti Pontíficis Germáni festivitáte cœlestis grátiæ, quam ille verbis, opéribus & miráculis asséruit, præsens adesse præsídium; ut dùm tanti Præsulis exempla mirámur & cólimus, ejus étiam si-

ónes imitémur;
um nostrum Je-
m Filium tuum,
vivit & regnat
Spíritûs sancti
, &c.
: Capit. de seq.
præc.
XXXI.
ı Festo
'II LOYOLÆ,
ı. Semiduplex.
ectio ij.
jus per Ribad.
'uhurt. & alios
ip. scripta.
in Diœcési Pom-
si nobílibus pa-
ıtus est. Adolef-
ilítia seculári ex
iórum librórum
conversus, factâ
Serráto ómnium
ı exomologési,
ırissam inter egé-
s vilíssima étiam
exhibébat, vi-
am egit. Hinc
dein Jerosóly-
óntulit; perlus-
sacris locis, in
ı reversus, tri-
am agens annum,
icis, Philosóphi-
ue Theológicis
dedit; Paríssios
údia illa repétiit,
is ínterim vícti-
intermissis caritá-
iténtiæ opéribus.

Lectio iij.

DUm Lutétiæ Parisiórum dégeret Ignátius, sócios sibi adjunxit Parisiensis Académiæ grádibus insignes, qui in inferióri Ecclésia Montis-Mártyrum sese omnes in próximi auxílium devovérunt: & hæc fuêre societátis nómine Jesu insignítæ incunábula; quam pósteà, áddito ad tria religiónis vota de Missiónibus quarto, Ignátius instítuit; & à Paulo tértio confirmátam, in Præpósitum generálem electus, summâ cum prudéntiâ rexit. Præcípua illi cura erat, ut rudes & púeri doctrínam christiánam perdíscerent, carcéribus inclúsi levarentur, Sacramentórum usus & frequéntior esset & sánctior. Non eum ab opéribus caritátis difficultátes, non contuméliæ aut irrisiónes deterrébant. Ad Deum ómnia referébat, his verbis, Ad majórem Dei glóriam, velut sýmbolo uti sólitus. Romæ obdormívit in Dómino; eumque Gregórius décimus-quintus Sanctis ascripsit.

Oratio, Dómine Deus. *in Communi*. xlix.

VESPERÆ de sequenti.

FESTA AUGUSTI.

DIE I.
In Festo
SANCTI PETRI,
Apostoli, ad Vincula.
Duplex-majus.
Psalmi de Fer. in toto Officio.

Ant. 7. ç. DAbo te pópulo huic in murum æreum, & bellábunt adversùm te, & non prævalébunt. *Jerem.* 15.

Ant. 4. d. Ne tímeas, serve meus, neque páveas; quia ecce ego salvábo te. *Jerem.* 30.

Ant. 1..g. Liberábo te; éruens liberábo te, & gládio non cades. *Jerem.* 39.

Ant. 2. In die illa cónteram jugum de collo tuo, & víncula dirumpam. *Jer.* 30.

Ant. 8. *G.* Ego ante te ibo, & glorióſos terræ humiliábo: portas æreas cónteram, & vectes férreos confringam. *Is.* 45.

CAPITULUM. *Jerem.* 1.

EGo dedi te hódiè in civitátem munítam, & in columnam férream, & in murum æreum super omnem terram, régibus Juda, princípibus ejus, & sacerdótibus, & pópulo terræ; & bellábunt adversùm te, & non prævalébunt, quia ego tecum sum, ait Dóminus, ut líberem te.

℟. Eris quasi os meum, dicit Dóminus: convertentur ipsi ad te, & tu non convertéris ad eos: * Ego verò tecum sum, ut salvem te, & éruam te. ℣. Dixit Jesus Petro: Cùm esses júnior, cingébas te, & ambulábas ubi volébas; cùm autem senúeris, álius te cinget: * Ego. Glória Patri. * Ego. *Jerem.* 15. *Joan.* 21.

HYMNUS.

QUi Christiáno gloriantur nómine,
Ahéna frustrà vincla captívos tenent;
Frustrà satelles servat insomnis fores:
Inter caténas mente stant libérrimâ.
Ornant revinctos invidendæ cómpedes;
Nec ponderósæ, quas amor leves facit:
Non densa tetri cárceris nox óbsidet,
Æterna summo quos manet cœlo dies.
Dulces caténæ! quæ reum non árguunt,
Sed Christi amantem quæ probant Apóstolum;
Regum corónis, áureis monílibus,
Vos sacra pluris æstimámus víncula.
Sit sempiterno sempiterna laus Patri:
Petro supernus quem revelávit Pater,

Æterne

e Fili, laus tibi sit
ima:
r suprémo laus de-
ue Flámini.
men.
mine Deus meus,
rávi; ℟. Salvum
x ómnibus perse-
s me. *Ps.* 7.
Magníficat.
a. Dóminus Deus
r meus, & scio
confundar. *Is.* 50.
, *ut infrà ad Lau-*

mmem. S. Ignatii,
erátus est. ℣. Sa-
. *Oratio*, Dómine
x.
SS. Machabæo-
nt. Parári sumus
gis quàm pátrias
s prævaricári. 2.

què non égimus in
to tuo, Dómine;
n recessit retrò cor
. *Ps.* 43.
, Fraterna. *ad*

MPLETORIUM, *ut*
II. Vesperas.
FICIUM NOCT.
Dóminum qui sol-
edítos, * Veníte,
s. *Ps.* 145.
4. Veníte. 2.
s, Qui Christiáno.

NOCTURNO.
. G. Petrus & Joan-
ndébant in tem-
horam oratiónis
Act. 3.
rs Æstiva.

Ant. 3. c. Vir qui erat claudus ex útero matris suæ, bajulabátur; quem ponébant quotídiè ad portam templi, ut péteret eleemósynam. *Act.* 3.

Ant. 7. c. Intuens in eum Petrus, dixit: Argentum & aurum non est mihi; quod autem hábeo, hoc tibi do: In nómine Jesu Christi Nazaréni surge, & ámbula. *Act.* 3.

℣. Dómine Deus meus, sciant quia manus tua hæc: ℟. Et tu, Dómine, fecisti eam. *Ps.* 108.

Lectiones de Scriptura occurrente.

Post j. Lect. ℟. Petrus, apprehensâ manu claudi déxterâ, allevávit eum; & prótinùs consolidátæ sunt bases ejus & plantæ. Et * Exíliens stetit, & ambulábat. ℣. Deus ipse véniet, & salvábit vos; tunc sáliet sicut cervus, claudus. *Exíliens. *Act.* 3. *Is.* 35.

Post ij. Lect. ℟. Intrávit cum illis in templum, ámbulans, & exíliens, & laudans Deum: Et * Vidit omnis pópulus ambulantem & laudantem Deum; & impléti sunt stupóre. ℣. Deus in médio civitátis judícium suum dabit in lucem, & non abscondétur: * Vidit. *Act.* 3. *Soph.* 3.

Post iij. Lect. ℟. Petrus respondit ad pópulum: Quid mirámini in hoc? Deus glorificávit Filium

uum Jesum; * Et in fide hóminis ejus, † Hunc quem vos vidístis, confirmávit nomen ejus. ℣. Signa Dei excelsi magna sunt, & mirabília ejus fórtia; * Et. Glória Patri. † Hunc. *Act.* 3. *Dan.* 3.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 1. Loquéntibus Petro & Joanne, supervenérunt Sacerdótes, & injecérunt in eos mannus. *Act.* 4.

Ant. 1. *D.* Posuérunt eos in custódiam: multi autem credidérunt, & factus est númerus virórum quinque míllia. *Act.* 4.

Ant. 4. E. Factum est in crástinum, ut congregarentur príncipes, & senióres, & Scribæ; & statuentes eos in médio, interrogábant. *Act.* 4.

℣. Auxit Dóminus pópulum suum vehementer; ℟. Et firmávit eum super inimícos ejus. *Ps.* 104.

Lectio iv.

Ex Actis Apost. & Hist. Eccl. Scriptoribus.

PEtrus Apóstolus propter nomen Dómini Jesu víncula & cárceres, non unâ vice, nec uno in loco expertus est. Nam primò quidèm statìm à Pentecoste, claudo ad portam templi sanáto, dùm pópulum cum Joanne allóquitur, invídiâ Sacerdótum in custódiam detrúsus est; undè productus in crástinum, tantam ostendit constántiam, ut ipsi príncipes satìs admirári non possent intérritam hóminis illiteráti libertatem; & númerus credéntium, auctâ ex ipsis Apóstoli vínculis fidúciâ, ad quinque míllia accréscceret. Non ita multò pòst cùm solâ Petri prætereuntis umbrâ omnis cujusque morbi spécies sanarétur, rursùs per Pontíficem & Sadducæos ipse cum céteris Apóstolis in cárcerem públicum adductus est, & pósteà flagellis cæsus, quòd ob hóminum interdicta, jussa Dei à se contemni non posse respondisset. Tértiâ vice, occíso Jacóbo, cùm Heródes hanc cædem Judæis non ingrátam esse perspíceret, Petrum ítidèm in cárcerem trudi, & caténis duábus vinctum, per quátuor mílitum quaterniónes asservári præcépit; undè nihilóminùs per Angelum mirabíliter eductus est. Ultimò, Romæ cùm martyrium pértulit, in custódia Mamertíni asservátus, & Nerónis jussu caténis constrictus fuisse tráditur, quæ in Romána Ecclésia speciáli honóre à primis séculis hábitæ sunt. Scribit autem Arátor, ejusdem Ecclésiæ sexto século Subdiáconus, étiam ex Jerosólymis Petri caténas, aut certè unam ex iis quibus illic vinctus fúerat, jam Romæ

te servátas fuisse :
n mediócriter auc-
llárum venerátio ;
præsertìm , ut ex
:léfiæ Románæ mo-
:s perspícitur , per
n Eudóxiam Valen-
tértii uxórem in
Ésquilíno Basílicâ,
sancti Petri ad
. Quæ cùm Calen-
usti dedicáta esset,
móriæ dies festus
is est.
plétus Spíritu sanc-
us, dixit : Si nos
judicámur in bene-
* Notum sit omni
raël, quia in nó-
:su Christi iste as-
m vobis sanus. ℣.
lodiébant ánimam
consílium fecérunt
i ; ego autem adjí-
ut annúntiem po-
tuam : * Notum.
Ps. 70.
ositióne sancti Joan-
rysóstomi in Epís-
m ad Ephésios.
â 8. *Lectio v.*
l est æquè præclá-
n atque víncula
Christum. Si quis
iristum, novit quod
: si quis Dómini
íritur , novit vim
:um & dignitátem.
i esse propter Chris-
'ortassè est præclá-
.àm sedére à dex-
: ; hoc est magni-
s , quàm sedére
ıódecim sedes. Aliis
quidèm vidétur ridículum, si probrum & contumélia dignitátis & lætítiæ loco habeantur : iis autem qui sciunt Christi desidérium , quid beátius quàm contuméliis áffici ? Vellem ego quidèm nunc esse iis in locis in quibus dicuntur manére illa víncula : vellem vidére caténas quas pertimescunt quidèm & horrent dæmones, reverentur autem Angeli. Nihil est enim mélius quàm mala pati propter Christum. O beáta víncula ? O beátas manus quas ornávit illa caténa ! Ego si fuissem illis tempóribus, tunc máximè eas essem ampléxus : certassem illas deosculári manus, quæ dignæ sunt hábitæ pro Dómino meo vincíri.

℟. Princeps Sacerdótum , & omnes qui cum illo erant, posuérunt Apóstolos in custódia pública. Angelus autem Dómini per noctem apériens jánuas cárceris, dixit : Ite , * Et stantes loquímini in templo verba vitæ hujus. ℣. Exultáte in conspectu ejus, qui edúcit vinctos in fortitúdine ; * Et stantes. *Act.* 5. *Ps.* 67.

Lectio vj.

ERat , inquit Lucas , Petrus vinctus, & tráditus milítibus ; & dormiébat. Non dormiisset , si in magna fuisset sollicitúdine.

Dormiébat inter mílites; & venit ad eum Angelus, & percussо ejus látere, eum excitávit. Si quis ergò mihi díceret: Quid malles, an esse Angelus qui Petrum pupúgit, an Petrus qui salvus evásit? mallem esse Petrus, propter quem venit Angelus; illa mihi prodessent víncula. Quid ergò? Quómodò, inquit, precátur tanquàm liberátus magnis malis? Ne miréris: precátur enim timens ne moriátur. Timébat autem mori, proptéreà quòd vitam adhuc matériam vellet ac causam ferendi cruciátus. Quanta est gloriátio scire quòd propter Christum sit vinctus! Quanta voluptas, quantus honor, quantus splendor! Vellem hæc perpétuò effári.

℟. Præcipiendo præcépimus vobis ne docerétis in nómine isto; & ecce replestis Jerúsalem doctrínâ vestrâ. Respondens Petrus, & Apóstoli, dixérunt: * Obedíre oportet Deo magìs quàm homínibus. ℣. Est Dóminus vivus ipse in cœlo potens, qui jussit. * Obedíre. Glória. * Obedíre. *Act.* 5. 2. *Mach.* 15.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 6. Cùm audissent Apóstoli quòd recepisset Samaría verbum Dei, misérunt ad eos Petrum & Joannem. *Act.* 8.

Ant. 5. a. Imponébant manus super illos, & accipiébant Spíritum sanctum. *Act.* 8.

Ant. 8. c. Invénit hóminem quemdam paralyticum, & ait illi Petrus: Ænéa, sanat te Dóminus Jesus Christus. Et contínuò surréxit. *Act.* 9.

℣. Veníte & vidéte ópera Dómini, ℟. Quæ pósuit prodígia super terram. *Ps.* 45.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 16.

IN illo témpore: Venit Jesus in partes Cæsaréæ Philippi, & interrogábat discípulos suos, dicens: Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? Et réliqua.

Homília sancti Joannis Chrysóstomi.

In Matth. Homil. 55. *n.* 1.

VOs verò quem me esse dícitis? Quid ígitur os Apostolórum Petrus? Semper fervens, chori Apostólici coryphæus, cùm omnes interrogáti essent, ipse respondet. Et cùm de senténtia pópuli Christus sciscitarétur, omnes respondérunt: cùm autem de sua eos rogáret, Petrus prósilit & prævertit, aitque: Tu es Christus, Fílius Dei vivi. Quid ergò Christus? Tu es Petrus, & super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam, & portæ ínferi non

ébunt adversùs eam:
:cumque sólveris su-
:ram, erunt solúta
œlis. Viden quómo-
sublimiórem de se
iem Petrum érigat,
ùm revélet, ac per
luas promissiónes se
Dei esse ostendat?
quæ uni Deo sunt
i, nempè peccáta
, Ecclésiam in tan-
tuum concursu im-
i réddere, hominem-
catórem, toto in-
ite orbe, petrâ fir-
n réddere, hæc se
úrum pollicétur: si-
iter Jeremíam állo-
, dicébat se posuis-
m sicut columnam
& sicut murum;
im uni genti, hunc
in universo terrá-
be.
'etrus in médio fra-
lixit: Deus elégit
meum audíre Gen-
bum Evangélii, &
; * Et qui novit
Deus, testimónium
uit, dans illis Spí-
sanctum, sicut &
℣. Salvábis me à
lictiónibus pópuli
pópulus quem non
i, servívit mihi,
Act. 15. 2. Reg. 22.

io viij. n. 2.
enter quærerem ab
qui dignitátem Fí-
ıórem quàm Patris
, quæ majóra sint
dona, an quæ Pater, an quæ Fílius Petro dedit. Nam Pater revelatiónem Fílii Petro dedit; Fílius verò & Patris & suam revelatiónem per totum orbem disseminávit, ac mortáli hómini omnem in cœlo potestátem dedit, dùm claves illi trádidit, qui Ecclésiam per totum terrárum orbem extendit, & cœlis firmiórem monstrávit. Nam ait: Cœlum & terra transíbunt, verba autem mea non transíbunt. Quómodò ergò minor is qui tália dedit, qui tália fecit? Hæc porrò dico, non quòd Patris & Fílii ópera dívidam: ómnia enim per ipsum facta sunt, & sine ipso factum est nihil; sed ut impudentem illórum linguam réprimam, qui tália proferre audent. Ex his autem ómnibus ejus poténtiam animadverte: Ego tibi dico, tu es Petrus: ego ædificábo Ecclésiam: ego tibi dabo claves cœlórum.

℟. Augebátur credéntium in Dómino multitúdo, ita ut in platéas ejícerent infirmos; ut, veniente Petro, saltèm umbra illíus obumbráret quemquam illórum: qui * Curabantur omnes. ℣. Erit odor ejus ut Líbani; convertentur sedentes in umbra ejus, & vivent. * Curabantur omnes. Act. 5. Os. 14.

[*Si nulla fiat Commemoratio.*

Lectio ix. *n.* 3.

CUm hæc dixisset, præcépit eis ut némini dícerent quòd ipse esset Christus. Et cur præcépit? Ut scándalis de médio sublátis, & cruce atque áliis quæ passus est consummátis, nullóque demùm restante quod vel impedíret, vel turbáret fidem in ipsum à multis susceptam, sincéra & immóbilis circà ipsum opínio in auditórum ánimis imprimerétur. Certè, si ii qui signa víderant plúrima, & tot ineffabílium mysteriórum partícipes erant, vel solo audítu scandalizáti sunt, immò non ipsi soli, sed & Petrus ómnium coryphæus; cógites velim quid passúri erant plúrimi, si didicissent ipsum esse Fílium Dei, & pósteà vidissent eum crucifígi, & sputis fœdári, cùm mysteriórum hujúsmodi arcána non nossent, necdùm Spíritum sanctum accepissent. Et ut discas quantùm intérerat plenam pósteà doctrínam accípere, summótis iis quæ offendículo esse póterant, id ab ipso coryphæo áccipe. Ipse namque Petrus, qui post tot mirácula ádeò imbecillus appáruit, ut negáret, vilemque puellam timéret, postquàm crucis peracto mystério, resurrectiónis claras hábuit demonstratiónes, cùm nihil illi ultrà offendículo esset, nihil illum turbáret; sic immótam ténuit Spíritûs doctrínam, ut vehementiùs quàm leo in Judæórum pópulum irrúeret, etsi perícula & mille mortes imminérent.]

De SS. Machabæis.

Lectio ix.

Ex Scrip. sacra & SS. Patribus.

MAchábæi fratres septem quorum memória Calendis Augusti consignáta est in Martyrológiis, ante Christi témpora pro pátriis légibus ab Antíocho Epíphane váriis suppliciórum genéribus tentáti, fórtiter sánguinem fudérunt. Horum diem natálem jam à quarto século solemnem in Ecclésia fuisse, testes sunt Gregórius Nazianzénus, aliíque sancti Patres, qui eo die sermónes ad pópulum habuérunt, in quibus eórum triumphos eo potíssimùm nómine magnificéntiùs éfferunt, quòd qui nondùm propósito Christi exemplo, tantam constántiam ostendérunt, multò fortióres fuissent, si post passiónem Christi illos in certámen descéndere contigisset, quamvìs ómnibus Dei amatóribus semper fuisse persuásum testentur néminem eórum qui ante adventum Christi martyrio

onsummáti sunt, id sine de in Christum cónsequi otuisse. ¶ Sanctis Septem átribus in eádem solemniíte jungit Ecclésia ipsórum iatrem, cujus sapiéntiam t constántiam commenat Scriptúra, addens quòd ovíssimè post filios & maer consumpta est.

℟. Factum est ut moreétur quædam discípula lena opéribus bonis : & ùm advenisset Petrus, poiens génua orávit, & diit : Tabítha, surge ; & asignávit eam vivam. * Noum factum est signum ; & redidérunt multi in Dóuino. ℣. Dómine, in virúte tua magna fecisti tibi iomen, & dedisti timóem tuum in córdibus nosris, ut invocémus te. * Noum factum est signum. Glória Patri. * Notum factum est signum. Act. 9. Baruch. 2.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Laudábilem nvocábo Dóminum, ℟. Et ab inimícis meis salvus ro. 2. *Reg.* 22.

AD LAUDES.

Ant. MIsit Heródes rex manus, ut afflíeret quosdam de Ecclésa ; appósuit autem ut aprehénderet & Petrum, uem misit in cárcerem. *Act.* 12.

Ant. 3. c. Petrus servaátur in cárcere ; orátio utem fiébat sine intermissióne ab Ecclésia ad Deum pro eo. *Act.* 12.

Ant. 6. Cùm productúrus eum esset Heródes, in ipsa nocte erat Petrus dórmiens inter duos mílites, vinctus caténis duábus. *Act.* 12.

Ant. 7. d. Angelus Dómini ástitit, & lumen refulsit in habitáculo ; percussóque látere Petri, excitávit eum : & cecidérunt caténæ de mánibus ejus. *Act.* 12.

Ant. 5. a. Dixit Angelus ad eum : Circumda tibi vestimentum tuum, & séquere me. Et éxiens sequebátur eum, & nesciébat quia verum est quod fiébat per Angelum. *Act.* 12.

CAPITULUM. *Sap.* 10.

SApiéntia justum non derelíquit, sed à peccatóribus liberávit eum ; descenditque cum illo in fóveam, & in vínculis non derelíquit illum.

HYMNUS.

PEtrum, tyranne, quid caténis óbruis,
Jubesque condi cárceris nigro specu ?
Quid trux satelles ante limen éxcubat ?
Carcer, satelles, vincla non Petrum tenent.
Fulgens ab alto venit Ales æthere ;
Recédit horror, & fugat noctem dies :
Jubente Christo, rupta vincla cóncidunt ;

ıduntur ultrò clausa
ferro límina.
estis ille ductor osten-
dit viam :
t Petrus ; atque sómnium quod sit, putat :
Verùm, receptâ mente, victrícem Dei
Suæ salútis certus agnoscit manum.
Lux nostra, Christe, nostra libertas, vides
Quibus caténis víinciant nos crímina,
Et quanta nostris íncubet nox méntibus :
Cæcis diem fer, rumpe vinctis víncula.
Sit sempiterno sempiterna laus Patri :
Petro supernus quem revelávit Pater,
Æterne Fili, laus tibi sit máxima :
Sit par suprémo laus decusque Flámini.
Amen.

℣. Dirupisti víncula mea: ℟. Tibi sacrificábo hóstiam laudis. *Ps.* 115.

Ad Benedictus.

Ant. 5. C. Petrus ad se reversus, dixit : Nunc scio verè quia misit Dóminus Angelum suum, & erípuit me de manu Heródis, & de omni expectatióne plebis Judæórum. *Act.* 12.

Oratio.

DEus, qui Beátum Petrum Apóstolum, à vínculis absolútum, illæsum abíre fecisti : nostrórum, quæsumus, absolve víncula peccatórum ; ut ab eórum néxibus expedíti, viam mandatórum tuórum líberâ mente currámus ; Per Dóminum.

Fit Commemoratio SS. Machabæorum,

Ant. Rex mundi defunctos nos pro suis légibus in æternæ vitæ resurrectióne suscitábit. 2. *Machab.* 7.

℣. Judicábit Dóminus pópulum suum, ℟. Et in servis suis deprecábitur. *Ps.* 134.

Oratio.

FRaterna nos, Dómine, Mártyrum tuórum Machabæórum coróna lætíficet, quæ & fídei nostræ præbeat increménta virtútum, & multíplici nos suffrágio consolétur ; Per Dóminum.

A D H O R A S,

Doxologia.

Gregi tuo qui próvidens
Petrum caténis éripis,
Sit laus tibi, Pastor bone,
Cum Patre, cumque Spíritu. Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 2. Misit.

In ℟. *br.* ℣. Qui eduxist i Petrum * de cárcere. *Act.* 12.

AD TERTIAM.

Ant. 3. c. Petrus.

CAPITULUM. *Jac.* 5.

ORáte pro ínvicèm, ut salvémini ; multùm enim valet deprecátio justi assídua.

℟. *br.* Clamavérunt jus-

t Dóminus exaudí-
Clamavérunt. ℣.
nnibus tribulatió-
órum * liberávit
Et. Glória. Clama-
Ps. 33.
xaudívit páuperes
is, ℟. Et vinctos
n despéxit. *Ps.* 68.
SEXTAM.
6. Cùm productú-

ULUM. *Jerem.* 17.
: ipsi dicunt ad me:
t est verbum Dómi-
iat. Et ego non sum
s, te pastórem se-
& diem hóminis
iderávi.
r. In pace in idip-
* Dórmiam & re-
n. In pace. ℣. Quó-
1, Dómine, * sin-
r in spe constituísti
Dórmiam. Glória.
. *Ps.* 4.
eus meus, in te con-
on erubescam; ℟.
irrídeant me inimí-
Ps. 24.
NONAM.
5. a. Dixit Angelus.
ULUM. *Genes.* 49.
olúta sunt víncula
achiórum & má-
llíus per manus Po-
Jacob.
r. Misit de cœlo Dó-
, * Et liberávit me.
℣. Dedit in oppró-
* conculcantes me,
Glória Patri. Misit.

alvum me fecit Dó-

minus, ℟. Quóniam vóluit me. *Ps.* 17.

AD II. VESPERAS.

Ant. 8. *G.* Usquè ad mortem periclitátus sum, & liberátus sum grátiâ Dei. *Eccli.* 34.

Ant. 5. C. Dóminus mihi ástitit, & liberátus sum de ore leónis. 2. *Tim.* 4.

Ant. 6. Factus es mihi adjútor: Dómine, liberasti me à rege iníquo. *Eccli.* 51.

Ant. 1. g. Liberasti me secundùm multitúdinem misericórdiæ nóminis tui, de mánibus quæréntium ánimam meam. *Eccli.* 51.

Ant. 3. a. Cantáte Dómino, laudáte Dóminum; quia liberávit ánimam páuperis de manu malórum. *Jerem.* 20.

CAPITULUM. 2. *Reg.* 22.

Prævénit me in die afflictiónis meæ, & factus est Dóminus firmamentum meum, & edúxit me in latitúdinem: liberávit me, quia complácui ei.

[*Ubi fit ritu Solemni*, Allelùia, allelúia. ℣. Vivit Dóminus, quóniam revocávit me vobis gaudentem in victória sua, in evasióne mea. Allelúia. *Judith* 13.]

Hymnus, Petrum. *suprà ad Laudes.*

℣. Deus, edúcis me ab inimícis meis; ℟. Proptéreà confitébor tibi in géntibus. 2. *Reg.* 22.

Ad Magníficat.

Ant. 4. d. Narrávit Pe-

trus quómodò Dóminus eduxisset eum de cárcere, dixitque; Nuntiáte Jacóbo & frátribus hæc; & egressus ábiit in álium locum. *Act.* 12.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Fit Commem. S. Stephani, Papæ & Martyris. Ant. Ecce. ℣. In Deo. ix. *Oratio*, Deus, cujus grátia. *infrà.*

AD COMPLETORIUM.

Ant. 6. Eruis sustinentes te, Dómine, & líberas eos de mánibus géntium. *Eccli.* 51.

Doxologia, Gregi tuo. *ut suprà ad Horas.*

Ad Nunc dimittis.

Ant. 5. F. Módicum passos ipse Deus perfíciet, confirmábit, solidabitque. 1. *Petr.* 5.

DIE II.

In Festo

SANCTI STEPHANI, Papæ & Martyris.

Semiduplex.

Lectio ij.

Ex Eusebio, Cypriano & aliis Scrip. Ecclesiast.

STéphanus post Lúcium, successórem Cornélii, Románam rexit Ecclésiam. Hunc ádiit Basílides in Hispánia Epíscopus; qui unà cum Martiále à Concílio Episcopórum Hispániæ propter idololátriam & ália crímina sede suâ dejectus, ad communiónem láicam redactus fúerat; & ab eo, rei gestæ & tácitæ veritátis ignáro, obtínuit ut sedi suæ restituerétur, ad superióra peccáta falláciæ & circumventiónis crimen adjungens.

Lectio iij.

GRassabátur his tempóribus Novatianórum hæresis, quæ pœniténtibus lenitátis paternæ solátia claudébat sine spe pacis & communicatiónis. His cùm se Marciánus Arelatensis adjunxisset, Stéphanus primùm à Faustíno Lugdunensi, subindè à sancto Cypriáno mónitus est in hunc modum: Dirigantur in Provínciam & ad plebem Areláte consistentem à te lítteræ, quibus abstento Marciáno, álius in locum ejus substituátur; & grex Christi, qui in hodiernum ab illo dissipátus & vulnerátus contémnitur, colligátur. Ecclésiæ tamen discissæ, ad unitátem reversæ sunt: & rédditam insperátò pacem ipsi Stéphano per lítteras gratulátus est sanctus Dionysius Alexandrínus. Alia non minor exorta est controvérsia, utrùm baptizáti ab hæréticis ad Ecclésiam redeuntes, dénuò essent baptizandi; de qua ad Cypriánum ita scripsit Stéphanus: Nihil innovétur nisi quod tráditum est. Demùm post administrátam per tres annos Ecclésiam, in perse-

Valeriáni Martyr
.
eus, cujus. xiij.
. *à cap. de seq. cum*
ı. præced.
)IE III.
vent. Corporis
ΓI STEPHANI,
to - Martyris.
emiduplex.
a de Comm. unius
dditis quæ seq.
Lectio ij.
. Lucian. Presb. de
Corp. S. Steph.
S. August. t. 7. in
id.
ıra sanctórum Sté-
ni Proto-Mártyris,
lis, Nicodémi &
is, quæ diù latúe-
uciáno Presbytero
s admónito, inventa
ıpè Jerosólymam,
io junióre & Ho-
ıperántibus. Cujus
i, magna hóminum
lo commóta eò
t; pluresque váriis
affecti, sani redié-
cræ relíquiæ summâ
áte in sanctam Ec-
Sion illátæ sunt: ex
váriæ partículæ in
ı, Gálliam, aliasque
ırtes delátæ, multis
ınt miráculis.
Sancti Augustíni
Epíscopi.
18. *de Mart. Steph.*
Lectio iij.
hani corpus usque
sta témpora látuit.
autem appáruit,

sicut solent apparére sanctórum Mártyrum córpora, revelatióne Dei, quando plácuit Creatóri. Præcedentibus enim signis, locus demonstrátus est: & quómodò fúerat revelátum, sic & inventum est. Multi inde relíquias accepérunt, quia Deus vóluit; & hùc venérunt. Commendátur ergò caritáti vestræ & locus & dies; utrumque celebrandum in honórem Dei, quem conféssus est Stéphanus. Nos enim in isto loco non aram fécimus Stéphano, sed de relíquiis Stéphani aram Deo.

Oratio.

OMnípotens sempiterne Deus, qui sacrum beatíssimi Proto-Mártyris Stéphani corpus fidélibus tuis reveláre dignátus es: concéde, ejus ntercessiónis auxílio, nos ab instántibus tribulatiónibus liberári, & æternis consolatiónibus adimpléri; Per Dóminum.

VESP. à cap. de seq. Commem. præc.

DIE IV.

In Festo

SANCTI DOMINICI,

Presbyteri.

Semiduplex.

Omnia de Communi Justorum pro Presbyteris, additis quæ sequuntur.

Lectio ij.

Ex vita ejus per varios ipsius discipulos scripta.

DOmínicus Calárogæ in Hispánia ex nóbili Gusmannórum família natus est. Hunc mater dùm útero gestáret, quædam vidisse per quiétem tráditur, ex quibus conjícere pronum esset, eum quem paritúra erat, splendóre sanctitátis & doctrínæ multos ad pietátem christiánam inflammatúrum. Paléntiæ liberálibus disciplínis ac Theológiæ óperam dedit. Quo in stúdio cùm plúrimùm profecisset, annos natus viginti novem inter Canónicos Reguláres Uxamensis Ecclésiæ cooptátus est. Hujus ingénium & virtus máximè enítuit, tùm in impietáte Mahumetanórum expugnanda, tùm præcípuè in everténdis Albigénsibus hæréticis qui Tolosátes pervértere conabantur. Huic óperi, primùm auctóre Didáco Epíscopo suo, pósteà cum Legátis Apostólicis, & adjunctis eísdem Cisterciensis Ordinis Abbátibus, non sine crebro vitæ discrímine per annos novem, verbo, précibus, & miráculis incúbuit. Qui labor fructus ubérrimos prótulit, conversis infiníto propè número tàm viris quàm muliéribus; inter quas cùm plures ad sanctimoniálem vitam aspiráre cérneret, iis excipiendis monastérium in loco tunc Pruliánō dicto, Fulcóne Tolosáno Epíscopo consentiente, constítuit: quod Simon, Comes de Monteforti, multis donatiónibus auxit.

Lectio iij.

POsteà cœpit étiam adscícere sibi sócios, quibuscum vitæ commúnis ratiónem institúeret; quos Fulco, Tolosánus Epíscopus, cùm se hæréticis ad fidem revocandis, & pravis mortálium móribus corrigendis devovérent, in diœcési sua retinére constítuit; Domínicum verò secum Romam addúxit ad Synodum quam in Basílica Lateranensi quartam Innocéntius Papa tértius indíxerat, ut de propósito institúto cum Pontífice ágeret, ejusque confirmatiónem obtinéret. Sed hæc Innocéntio, propter Decrétum quod de vetandis novis Ordínibus enixè à Pátribus in Synodo petebátur, differenda, visa est; & Domínicus interim dimissus, ut cum sóciis unam ex approbátis ánteà régulis elígeret. Quo facto, Romam rédiens, ab Honório tértio qui próximus Innocéntio succésserat, approbatiónem Ordinis sui sub Augustíni régula, & Prædicatórum título, impetrávit; & primam domum

æ ad Ecclésiam sanc-
náni constítuit. Il-
anno nondùm elap-
ptem ex illo sodalí-
aríssios missi, quos
aicus, anno Ordinis
Paríssios véniens, ad
a illìc excrevisse ré-
undè horum áliquot
ias regni urbes ad
gandum Ordinem,
pse Romam reverti-
iréxit. Dénique Ro-
óbus ítidèm monas-
constitútis, anno
i ducentésimo vigési-
rimo supra milléssi-
, Bonóniæ post cele-
Ordinis comítia, fe-
orreptus, caritátem,
itátem, paupertátem
bus testamento relin-
, obdormívit inDómi-
ta die Augusti: quem
ulis clarum pósteà
órius nonus in Sanc-
i númerum rétulit.

Oratio.

Eus, qui Ecclésiam
tuam beáti Domínici
ináre dignátus es mé-
& doctrínis: concéde,
is intercessióne tempo-
is non destituátur au-
, & spirituálibus sem-
rofíciat incrementis;
Dóminum.

*ESPERÆ à Capitulo
uenti, cum Commem.
dentis.*

D I E V.

In Festo
NCTI FELICIS,
erundensis Martyris.
Semiduplex.

Lectio ij.

Ex Prudentio, Greg. Tur. & aliis.

FElix, natióne Afer, in Scillitána civitáte tot Martyribus insigníta natus, ex Africa, persecutiónis fugiendæ causâ, in Hispániam cum Cucúphate migrávit. Barcinóne primùm prædicatiónis Apostólica múnia exércuit: ibíque relicto Cucúphate, Gérundam se cóntulit; unde cognómine Doctóris Gerundensis, quin & Apóstoli & Prophétæ solet designári. Ibídem propter Christum diversa suppliciórum génera expertus, insignem Martyrii coróنam proméruit. Cultûs ejus tanta est antíquitas, ut in ómnibus Martyrológiis memorétur. Corpus beáti Felícis Gerundæ sepultùm, ibi religiósè colebátur ad finem usque séculi quarti, ut patet ex Prudéntio: sed deinde Narbónem fuisse translátum ínnuit Gregórius Turonensis. Narrat enim plura Narbóne ad sancti Mártyris sepulcrum facta miracula.

Sermo Sancti Augustíni Epíscopi.

Enarr. in Ps. 69. n. 2.

Lectio iij.

NUnc jam Christo in cœlo sedente, jam glorificáto, jam subjectis cervícibus jugo ejus, & suppósitis eorum fróntibus signo ejus, jam nullo re-

manente qui palàm Chrif-tiánis áudeat insultáre, adhuc tamen gémimus; adhuc sunt inimíci Mártyrum, qui quos vócibus & ferro non possunt, eos suâ luxúriâ persequuntur. Atque útinam pagános tantúmmodò dolerémus! esset qualecumque solátium expectáre eos qui nondùm cruce Christi signáti sunt, quandò signentur, & quandò ejus autoritáte alligáti désinant súrere. Vidémus étiam portantes in fronte signum ejus, simul in ipsa fronte portantes impudéntiam luxuriárum, diebusque & solemnitátibus Mártyrum non exultáre, sed insultáre. Et inter hæc gémimus, & hæc persecútio nostra est, si est in nobis cáritas quæ dicat: Quis infirmátur, & ego non infirmor? Quis scandalizátur, & ego non uror?

Oratio.

OMnípotens, sempiterne Deus, qui in corde Mártyris tui Felícis eum caritátis ignem accendisti; ut mundi nec blandítiis, nec terróribus vincerétur: ejus intercessióne concéde, ut eádem caritáte ferventes, mundum sive blandientem, sive sævientem, pro tui nóminis amóre superáre valeámus; Per Dóminum.

VESPERÆ de sequenti, cum commem. præcedentis.

DIE VI.

In Festo

TRANSFIGURATIONIS

DOMINI.

Duplex - majus.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria; & sic in toto Officio.

Ant. MAgnália sapiéntiæ suæ decorávit Dóminus. Quàm desiderabília sunt! & quis satiábitur videns glóriam ejus? *Eccli.* 42.
5. C.

Ant. 1. g. Laudis ejus plena est terra: splendor ejus ut lux erit. *Habac.* 3.

Ant. 2. Confundétur sol, cùm regnáverit Dóminus in monte, & in conspectu senum suórum fúerit glorificátus. *Is.* 24.

Ant. 3. a. Ipsi vidébunt glóriam Dómini, & decórem Dei nostri. *Is.* 35.

Ant. 6. Cánticum erit & lætítia cordis, & audítam fáciet Dóminus glóriam vocis suæ. *Is.* 30.

CAPITULUM. *Is.* 4.

IN die illa erit germen Dómini in magnificéntia & glória, & fructus terræ sublímis, & exultátio his qui salváti fúerint de Israël.

℟. Dicébat Jesus discípulis suis: Amen dico vobis; sunt de hic stántibus, qui * Non gustábunt mortem, donec vídeant regnum Dei véniens in virtúte. ℣. Pósuit óculum suum super corda illórum, ostendere

illis magnália ópe-
ərum. : * Non. Gló-
Jon. *Marc.* 8. *Eccli.*

HYMNUS.
c jussa quondàm
rúmpimus
ie siléntia:
dudùm jam decet
e nos mystéria.
tis sub alto vértice,
vocátis téstibus,
ste, visus háctenùs
homo, pates Deus.
latens lucis jubar
in artus éffluit:
uo te númine,
e totus rédderis.
ı tonante, próti-
s
summi vox Patris:
ıbe ruptâ, Fílium,
óriatur, ásserit.
est Magister óm-
ım,
ɔronus orbis áudiat.
mortáles; Deus
; docet, fatur Deus.
, nube ruptâ, te
.àm
vocávit, laus Pa-
;
: Nato; nec minor
riusque Flámini.
ıen.
pud te, Dómine,
vitæ; ℟. Et in lú-
o vidébimus lumen.

ł Magníficat.
7. G. A século non
nt, neque áuribus
runt; óculus non
Deus, absque te,
quæ præparasti expectán-
tibus te. *Is.* 64.
Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM,
ut infrà post. II. Vesperas.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Splendórem glóriæ Dei Christum, * Veníte, adorémus. *Hebr.* 1.
Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

FOns lucis ætérnæ,
Deus,
Qui nube nostri córporis
Das temperáti núminis
Blandâ frui præséntiâ.
Cessante jam miráculo,
Quo te premébas háctenùs,
Mortále quidquid súmpse-
ras,
Splendóre circumfúnditur.
Rei gerendæ cónscius,
Fidos sodáles éligis;
Ut qui tuæ testes necis,
Testes tuæ sint glóriæ.
E fronte qui lucem vi-
brat,
Cedit tuis fulgóribus:
Vetusta lex jam se pavet
Legi novæ compónere.
Ad astra curru flámmeo
Qui raptus olìm tránsiit,
Sub mole lucis óbrutus,
Vix te tuendo sústinet.
Qui, nube ruptâ, te
palàm
Natum vocávit, laus Pa-
tri;
Tibíque Nato; nec minor
Laus utriusque Flámini.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. *D.* Assumpsit Jesus Petrum, & Jacóbum,

& Joannem, & ascendit in montem ut oráret. *Luc.* 9.

Ant. 2. Ducit illos in montem excelsum seorsùm solos, & transfigurátus est coram ipsis. *Marc.* 9.

Ant. 3. g. Facta est, dùm oráret, spécies vultûs ejus áltera; & resplénduit fácies ejus sicut sol. *Luc.* 9. *Matth.* 17.

℣. Speciósus formâ præ filiis hóminum: ℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. *Ps.* 44.

Lectiones de Scriptura occurrente.

Post j. Lect. ℟. Date Dómino glóriam nómini ejus: * Veníte in conspectu ejus: & adoráte Dóminum in decóre sancto. ℣. Deus patrum nostrórum glorificávit Fílium suum Jesum. * Veníte. 1. *Paral.* 16. *Act.* 3.

Post ij. Lect. ℟. Dómine Deus meus, magnificátus es vehementer: * Confessiónem & decórem induisti, amictus lúmine sicut vestimento. ℣. Vestimenta ejus facta sunt splendéntia & cándida nimis. * Confessiónem. *Ps.* 103. *Marc.* 9.

Post iij. Lect. ℟. Deus qui glorificátur in concílio sanctórum, * Magnus & terríbilis super omnes qui in circúitu ejus sunt. ℣. Notam fécimus vobis Dómini nostri Jesu Christi virtútem & præséntiam, speculatóres facti illíus magnitúdinis. * Magnus. Glória. * Magnus. *Ps.* 88. 2. *Petr.* 1.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 7. d. Erat spécies glóriæ Dómini quasi ignis ardens, super vérticem montis. *Exod.* 24.

Ant. 8. G. Petrus, & qui cum illo erant, graváti erant somno; & evigilantes, vidérunt majestátem ejus. *Luc.* 9.

Ant. 4. E. Ecce apparuérunt illis Móyses & Elías cum eo loquentes. *Matth.* 17.

℣. In concílio justórum & congregatióne, ℟. Magna ópera Dómini. *Ps.* 110.

Sermo sancti Augustíni, Epíscopi.

Tom. V. Serm. 78.

Lectio iv.

INspicienda nobis & tractanda est, caríssimi, vísio ista quam Dóminus demonstrávit in monte. Ipsa est enim de qua díxerat: Amen, dico vobis, quia sunt hìc quidam de circumstántibus, qui non gustábunt mortem, dònec vídeant Fílium hóminis in regno suo. Post dies sex assumpsit tres discípulos, Petrum, Joannem & Jacóbum, & ascendit in montem. Ipsi tres erant quidam de quibus díxerat: Sunt hìc quidam qui non gustábunt mortem, donec vídeant Fílium

ómìnis in regno suo. Regum suum dicit, quod mulis locis appellat regnum œlórum. Regnum autem œlórum est regnum sanctórum. Hoc ut ostenderétur, vidéte quid factum est. Dóminus ipse Jesus resplénluit sicut sol; vestimenta jus facta sunt cándida sicut nix; & loquebantur cum eo Móyses & Elías. pse Jesus quidèm, ipse plénduit sicut sol, se lumen esse signíficans, quod llúminat omnem hóminem venientem in hunc mundum. Quod est iste sol óculis carnis, hoc ille óculis cordis; & quod iste cárnibus, hoc ille córdibus.

℞. Ecce duo viri loquebantur cum Jesu. * Erant autem Móyses & Elías visi n majestáte, & dicébant excessum ejus quem completúrus erat in Jerúsalem. ℣. Dóminus ortus est, apparuit de monte; sancti in manu illíus sunt. * Erant. *Luc.* 9. *Deut.* 33.

Lectio v. *Serm.* 79.

VEstimenta ejus facta sunt cándida sicut nix. Hoc signíficat Ecclésiæ mundatiónem, cui dictum est per Prophétam: Etsi fúerint peccáta vestra sicut phœnícium, tanquàm nivem dealbábo. Elías & Móyses colloquebantur ei, quia Evangélii grátia testimónium habet à Lege & Prophétis. In Móyse Lex, in Elía Prophétæ. Plácuit Petro tria fíeri tabernácula, Móysi unum, Elíæ unum, & Christo unum. Delectábat eum montis solitúdo: tædium patiebátur à tumultu rerum humanárum. Sed tria tabernácula quarè quærébat, nisi quia unitátem Legis, Prophetíæ, & Evangélii nondùm sciébat? Déniquè nube emendátus est. Hæc eo loquente, inquit, ecce nubes lúcida obumbrávit eos. Ecce unum tabernáculum nubes fecit: tu tria quarè quærébas?

℞. Factum est, cùm discéderent Móyses & Elías ab illo, ait Petrus ad Jesum: * Præceptor, bonum est nos hìc esse. ℣. Quàm magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, quam abscondísti timéntibus te! * Præceptor. *Luc.* 9. *Ps.* 30.

Serm. 78. *unde suprà.*

Lectio vj.

VErbum Dei Christus, verbum Dei in Lege, verbum in Prophétis. Quid, Petre, quæris divídere? magìs te oportet adjúngere. Tria quæris, intéllige & unum. Nube ergò obumbrante omnes, sónuit & vox de nube, dicens: Hic est Fílius meus dilectus. Ibi erat Móyses, ibi Elías; non est dictum: Hi sunt fílii mei dilecti. Aliud est

enim únicus, áliud adoptáti. Ille commendabátur, undè Lex & Prophétæ gloriabantur. Hoc audíto, illi cecidérunt in terram. Jam demonſtrátur nobis in Ecclésia regnum Dei. Hìc Dóminus, hìc Lex & Prophétæ: ſed Dóminus, tanquàm Dóminus; Lex in Móyſe; Prophetía in Elía: ſed ipſi tanquàm ſervi, tanquàm miniſtri. Ipſi tanquàm vaſa, ipſe tanquàm fons. Móyſes & Prophétæ dicébant & ſcribébant: ſed de illo implebantur, quandò fundébant. Dóminus autem porréxit manum, & excitávit jacentes. Deindè néminem vidérunt, niſi ſolum Jeſum. Quandò eos Dóminus eréxit, reſurrectiónem ſignificávit. Poſt reſurrectiónem ut quid tibi Lex? ut quid tibi Prophetía? Ideò non appáret Elías, non appáret Móyſes. Rémanet tibi, ut ſit Deus ómnia in ómnibus. Deſcende, Petre: requiéſcere cupiébas in monte, deſcende laboráre: habe caritátem, prædica veritátem; tunc pervénies ad æternitátem, ubì invénies ſecuritátem.

℟. Erant timóre extérriti, & ait Petrus: * Si vis, faciámus hìc tria tabernácula, tibi unum, Móyſi unum, & Elíæ unum. ℣. Mélior eſt dies una in átriis tuis ſuper míllia. * Si vis. Glória Patri. * Si vis. *Marc.* 9. *Matth.* 17. *Pſ.* 89.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 6. Adhuc Petro loquente, ecce nubes lúcida obumbrávit eos. *Matth.* 17.

Ant. 5. a. Opéruit nubes montem, & habitávit glória Dómini tegens illum nube. *Exod.* 24.

Ant. 1. a. Petrus, & qui cum illo erant, timuérunt, intrántibus illis in nubem: & vox facta eſt de nube. *Luc.* 9.

℣. Intónuit de cœlo Dóminus, ℟. Et Altíſſimus dedit vocem ſuam. *Pſ.* 17.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 17.

IN illo témpore; Aſſúmit Jeſus Petrum, & Jacóbum, & Joannem fratrem ejus, & ducit illos in montem excelſum ſeorsùm; & transfigurátus eſt ante eos. Et réliqua.

Homília ſancti Leónis, Papæ.

Serm. 94. *de Transfig.*

PRæſens quidèm erat in Fílio Pater: & in illa Dómini claritáte quam ad diſcipulórum temperârat aſpectum, non ſeparabátur ab Unigénito Genitóris eſſéntia, ſed ad commendandam proprietátem utriuſque perſónæ, ſicut víſui ſignificávit Fílium ſplendor ex córpore, ſic audítui Patrem vox nuntiá-

rit ex nube. Quâ voce acceptâ, discípuli quòd in fáciem cecidérunt, & timuérunt valdè, non de Patris tantùm, sed & de Fílii majestáte tremuérunt: altióri enim sensu unam utriusque intellexérunt deitátem; & quia in fide non erat hæsitátio, non fuit in timóre discrétio. Latum ergò illud & múltiplex testimónium fuit, & plùs in verbórum virtúte quàm in sono vocis audítum est. Dicente enim Patre: Hic est Fílius meus dilectus, in quo mihi benè complácui, ipsum audíte; nonnè evidenter audítum est, Hic est Fílius meus, cui ex me & mecum esse sine témpore est? quia nec Génitor Génito prior, nec Génitus est Genitóre postérior. Hic est Fílius meus, quem à me non séparat déitas, non dívidit potestas, non discernit ætérnitas: qui eam quam mecum habet æqualitátem, non rapínâ appétiit, nec usurpatióne præsumpsit; sed manens in forma glóriæ meæ, ut ad reparandum genus humánum exequerétur commúne consílium, usquè ad formam servílem inclinávit incommutábilem deitátem.

℟. Ecce vox de nube dicens: Hic est Fílius meus dilectus, in quo mihi benè complácui; * Ipsum audíte. ℣. Ecce testem pópulis dedi eum, ducem ac præceptórem géntibus; * Ipsum. *Matth.* 17. *Is.* 55.

Lectio viij.

HUnc ergò, in quo mihi benè per ómnia pláceo, & cujus prædicatióne manifestor, cujus humilitáte claríficor, incunctanter audíte: quia ipse est véritas & vita; ipse virtus mea atque sapiéntia. Ipsum audíte, quem legis mystéria prænuntiavérunt, quem Prophetárum ora cecinérunt. Ipsum audíte, qui sánguine suo mundum rédimit, qui diábolum ligat, & vasa ejus rapit; qui peccáti chirógraphum & prævaricatiónis pacta dirumpit. Ipsum audíte, qui viam áperit ad cœlum, & per crucis supplícium gradus vobis ascensiónis parat ad regnum. Quid trepidátis rédimi? Quid pavetis sáucii liberári? Fiat quod, me volente, vult Christus. Abjícite carnálem formídinem, & fidéli vos armáte constántiâ: indignum est enim ut in Salvatóris passióne timeátis, quod ipsíus múnere nec in vestro fine metuétis.

℟. Dùm fieret vox, inventus est Jesus solus: * Et audientes discípuli, cecidérunt in fáciem suam, & timuérunt valdè. Dixitque eis Jesus: Súrgite, & nolíte timére. ℣. Deus ma-

jeſtátis intónuit : vox Dómini in virtúte, vox Dómini in magnificéntia. * Et. *Luc.* 9. *Matth.* 17. *Pſ.* 28.

Lectio ix.

HÆc, dilectíſſimi, non ad illórum tantùm utilitátem dicta ſunt, qui ea própriis áuribus audiérunt; ſed in illis tribus Apóſtolis, univerſa Eccléſia dídicit quidquid eórum & aſpectus vidit, & audítus accépit. Confirmétur ergò ſecundùm prædicatiónem ſacratíſſimi Evangélii ómnium fides, & nemo de Chriſti cruce per quam mundus redemptus eſt, erubeſcat. Nec ídeò quiſquam aut pati pro juſtítia métuat, aut de promiſſórum retributióne diffídat; quia per labórem ad réquiem, & per mortem transítur ad vitam : cùm omnem humilitátis noſtræ infirmitátem ille ſuſcéperit, in quo, ſi in confeſſióne & in dilectióne ipsíus permaneámus, & quod vicit víncimus, & quod promíſit accípimus. Quia ſive ad facienda mandáta, ſive ad toleranda adverſa, præmiſſa Patris vox debet ſemper áuribus noſtris intonáre, dicentis : Hic eſt Fílius meus dilectus, in quo mihi benè complácui, ipſum audíte, qui vivit & regnat cum Patre & Spíritu ſancto in ſécula ſeculórum, Amen. Tu autem, &c.

℟. Deus qui dixit de ténebris lucem ſplendéſcere, * Ipſe † Illúxit in córdibus noſtris, ad illuminatiónem ſciéntiæ claritátis Dei in fácie Chriſti Jeſu. ℣. Ecce oſtendit nobis Dóminus Deus noſter majeſtátem & magnitúdinem ſuam : vocem ejus audívimus. * Ipſe. Glória. † Illúxit. 2. *Cor.* 4. *Deut.* 5.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Dómine, in lúmine vultûs tui ambulábunt; ℟. Et in nómine tuo exultábunt totâ die. *Pſ.* 88.

AD LAUDES.

Ant. 1. g. FIlii Sion, exultáte, & lætámini in Dómino Deo veſtro, quia dedit vobis doctórem juſtítiæ. *Joel.* 2.

Ant. 8. c. Vocem nos audívimus de cœlo allátam, cùm eſſémus cum ipſo in monte ſancto. 2. *Petr.* 1.

Ant. 5. a. Venit vox de nube, dicens : Hic eſt Fílius meus caríſſimus, audíte illum. *Marc.* 9.

Ant. 7. d. Ipſum.

CANTICUM. *Baruch* 3.

MAgnus eſt Dóminus, & non habet finem; * excelſus & immenſus.

Hic eſt Deus noſter, * & non æſtimábitur álius adversùs eum.

Hic adinvénit omnem viam diſciplínæ, * & trádidit illam Jacob púero ſuo, & Iſraël dilecto ſuo.

Poſt hæc in terris viſus
:, * & cum homínibus
nverſátus eſt.

Ant. Ipſum audiétis,
ttà ómnia quæcumque
cútus fúerit. *Act.* 3.

Ant. 3. *a.* Omnis ánima
uæ non audíerit Prophé-
m illum, exterminábi-
ır de plebe. *Act.* 3.

CAPITULUM. *Hebr.* 12.

Idéte ne recuſétis lo-
quentem: ſi enim illi
on effugérunt, recuſantes
ım qui ſuper terram lo-
uebátur; multò magis
os, qui de cœlis loquen-
em nobis avértimus.

HYMNUS.

Eſu dulcédo córdium,
Fons vivus, lumen mén-
tium,
xcédens omne gáudium
Et omne deſidérium.

Mane nobiſcum, Dó-
mine,
Et nos illuſtra lúmine,
Pulsâ mentis calígine,
Mundum replens dulcé-
dine.

Quandò cor noſtrum ví-
ſitas,
Tunc lucet ei véritas:
Mundi vileſcit vánitas,
Et intùs fervet cáritas.

Jeſu mi bone, ſéntiam
Amóris tui cópiam,
Da mihi per præſéntiam
Tuam vidére glóriam.

Quem tuus amor ébriat,
Novit quid Jeſus ſápiat:
Quàm felix eſt quem ſá-
tiat!
Non eſt ultrà quod cúpiat.

Tu fons miſericórdiæ,
Tu verè lumen pátriæ,
Pelle nubem triſtítiæ,
Dans nobis lucem glóriæ.
Amen.

℣. Glóriâ & honóre co-
ronaſti eum, Dómine,
℟. Et conſtituiſti eum ſu-
per ópera mánuum tuárum.
Pſ. 8.

Ad Benedictus.

Ant. J. Amplióris glóriæ
Jeſus præ Móyſe dignus eſt
hábitus, quantò amplió-
rem honórem habet domûs,
qui fabricávit illam. *Hebr.* 3.

Oratio.

DEus, qui fídei ſacra-
menta in Unigéniti
tui glorióſa Transfigura-
tióne, patrum teſtimónio
roboraſti; & adoptiónem
filiórum perfectam, voce
delapsâ, in nube lúcida
mirabíliter præſignaſti:
concéde propítius, ut ip-
ſíus Regis glóriæ nos cohæ-
rédes effícias, & ejuſdem
glóriæ tríbuas eſſe conſor-
tes; Per eumdem.

AD HORAS,

Doxologia.

Qui, nube ruptâ, te pa-
làm
Natum vocávit, laus Pa-
tri;
Tibíque Nato; nec minor
Laus utriuſque Flámini.
Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 1. g. Fílii Sion.

In ℟. *br.* ℣. Qui acce-
piſti à Deo Patre * honó-
rem & glóriam. 2. *Petr.* 1.

AD TERTIAM.

Ant. 8. c. Vocem.

CAPITULUM. 1. *Joan.* 5.

SI testimónium hóminum accípimus, testimónium Dei majus est; quóniam hoc est testimónium Dei, quod majus est, quóniam testificátus est de Fílio suo.

℟. *br.* Fílii hóminum, * úsquequò gravi corde? * Allelúia, allelúia. Fílii. ℣. Scitóte quóniam mirificávit Dóminus * Sanctum suum, * Allelúia. Glória. Fílii. *Ps.* 4.

℣. Accédite ad eum, & illuminámini; ℟. Et fácies vestræ non confundentur. *Ps.* 33.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. Venit vox.

CAPITULUM. *Is.* 42.

ECce servus meus, suscípiam eum; electus meus, complácuit sibi in illo ánima mea: dedi Spíritum meum super eum; judícium géntibus próferet.

℟. *br.* Ipse invocábit me: * Pater meus es tu, * Allelúia, allelúia. Ipse. ℣. Deus meus, * & susceptor salútis meæ, * Allelúia. Glória Patri. Ipse. *Ps.* 88.

℣. Hódiè si vocem ejus audiéritis, ℟. Nolíte obduráre corda vestra. *Ps.* 94.

AD NONAM.

Ant. 3. *a.* Omnis ánima.

CAPITULUM. *Hebr.* 2.

PRoptéreà abundántiùs oportet observáre nos ea quæ audívimus, ne fortè pereffluámus. Si enim qui per Angelos dictus est sermo, factus est firmus, & omnis prævaricátio & inobediéntia accépit justam mercédis retributiónem; quómodò nos effugiémus, si tantam neglexérimus salútem?

℟. *br.* Audiam quid loquátur in me * Dóminus Deus, * Allelúia, allelúia. Audiam. ℣. Quóniam loquétur pacem * in plebem suam, * Allelúia. Glória. Audiam. *Ps.* 84.

℣. Notas mihi fecisti vias vitæ: ℟. Adimplébis me lætítiâ cum vultu tuo, Dómine. *Ps.* 15.

AD II. VESPERAS.

Ant. 7. ç. VOcávit nos Deus vocatióne suâ sanctâ, secundùm grátiam quæ manifestáta est nunc per illuminatiónem Salvatóris nostri Jesu Christi. 2. *Tim.* 1.

Ant. 6. Appáruit grátia ejus erúdiens nos, ut abnegantes impietátem & sæculária desidéria, sóbriè, & justè, & piè vivámus, expectantes adventum glóriæ ejus. *Tit.* 2.

Ant. 4. E. In ipso edocti estis, depónere vos véterem hóminem, qui corrúmpitur secundùm desidéria erróris. *Ephes.* 4.

Ant. 3. a. Quos præscí- t Deus, & prædestinávit nformes fíeri imáginis lii sui; ut sit ipse pri- ogénitus in multis frátri- is. *Rom.* 8.

Ant. 1. f. Nondùm ap- ruit quid érimus: scimus óniam, cùm apparúerit, miles ei érimus; quóniam débimus eum sícuti est. *Joan.* 3.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 15.

P Rimus homo de terra, terrénus; secundus ho- mo de cœlo, cœlestis: qua- s terrénus, tales & ter- éni; & qualis cœlestis, ales & cœlestes. Igitur cut portávimus imáginem erréni, portémus & imá- inem cœlestis.

[*Ubi fit ritu Solemni*, llelúia, allelúia. ℣. Con- upíscit & déficit ánima mea in átria Dómini. Beáti ui hábitant in domo tua, Dómine. *Ps.* 83.]

HYMNUS.

Q Uàm nos potenter ál- licis!
e, Christe, quandò dé- tegis,
e quandò celas, próvidus
obis peræquè cónsulis.
Hic nos adoptat fílios,
ui te vocávit Fílium;
ponsor futúræ glóriæ
at certa nobis pígnora.
E nube quid, Pater, probas?
e monte, Fili, quid doces?
mbris procul cedéntibus,
estábat una véritas.
Ut jussa Patris ímpleas
Mactanda mundo víctima,
Formam resúmens prísti- nam,
Mortalitáti rédderis.
Fac, Christe, qui nobis lates,
Obscúra dùm regit fides,
Fracto solútos córpore,
Nos te vidére, te frui.
Qui, nube ruptâ, te pa- làm
Natum vocávit, laus Patri;
Tibíque Nato; nec minor
Laus utriúsque Flámini.
Amen.

℣. Satiábor, Dómine,
℟. Cùm apparúerit glória tua. *Ps.* 16.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Nostra conver- sátio in cœlis est, undè Sal- vatórem expectámus Dómi- num nostrum Jesum Chris- tum, qui reformábit cor- pus humilitátis nostræ, con- figurátum córpori claritá- tis suæ. *Philipp.* 3.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Fit Commem. S. Xysti, Papæ & Mart. Ant. Ecce Deus. ℣. In Deo. ix. *Oratio*, Quæsumus, omnípo- tens Deus, ut nos virtúte sancti Spíritus. *infrà.*

AD COMPLETORIUM.

Ant. 2. Fidélis sermo: si commórtui sumus, & con- vivémus; si sustinébimus, & conregnábimus. 2. *Tim.* 2.

Doxologia. Qui, nube ruptâ. *ut suprà ad Horas.*

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. Ipse Spíritus testimónium reddit spirítui nostro, quòd sumus fílii Dei; si autem fílii, et herédes; herédes quidem Dei, cohærédes autem Christi, si tamen compátimur, ut & conglorificémur. *Rom.* 8.

DIE VII.

In Festo

SANCTI XYSTI,

Papæ & Mart. *Semiduplex.*

Lectio ij.

Ex SS. Cypriano & Ambros. aliisque Scriptorib. Eccles.

XYstus secundus Stéphano succéssit in sede Romána. Ad eum Dionysius Alexandrínus scripsit epístolam de Baptísmate, quâ étiam eum commonefécit de exortâ apud Ptolemáïdem Pentapóleos urbem Sabelliánórum hæresi. Sed & in ália epístola senténtiam ejus expétiit de ímpio quodam hæreticórum baptísmo, quem se dudùm suscepísse quidam fidélis asserébat. Cùm autem, acrióri adversùs Christiános persecutióne decrétâ, Valeriánus inter ália, rescripto ad Senátum dato, edixisset ut Epíscopi, Presbyteri & Diácones incontinenti animadverterentur; Xystus, simul cum Quarto, sextâ die Augusti in cœmetério animadversus est. Quem cùm sanctus Lauréntius ad martyrium duci cérneret, in has voces flens erúpit: Quò progréderis sine fílio, Pater? quò, Sacerdos sancte, sine ministro próperas? Cui Xystus: Non ego te désero, fili, majóra te manent certámina; post tríduum me sequéris. Gloriósam Xysti mortem sanctus Cypriánus Epíscopis Africæ per Succéssum illórum collégam significári vóluit; quò suos quisque corroboráret, ut gaudérent magis quàm timérent in hac confessióne, in qua scirent Christi mílites non périmi, sed coronári.

Lectio iij.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. cap. 7. *Tract.* 27.

QUid est quod ait Christus: Qui manet in me, & ego in illo? quid, nisi quod Mártyres audiébant: Qui perseverávit usquè in finem, hic salvus erit? Quómodò mansit in illo sanctus Lauréntius? Mansit usquè ad tentatiónem, mansit usquè ad tyránnicam interrogatiónem, mansit usquè ad acérrimam comminatiónem: mansit usquè ad peremptiónem: parum est; usquè ad immánem excruciatiónem mansit. Non enim occísus est citò; sed cruciátus est in igne: diù vívere permissus est; immò non diù vívere permissus est, sed tardè mori compulsus est. In illa ergò longa morte, in illis tormentis,

quia

a benè manducáverat & iè bíberat, tàmquàm escâ saginátus & ille ice ébrius, tormenta i sensit. Ibi enim erat dixit: Spíritus est qui ficat. Caro enim ardé-; sed spíritus ánimam erábat. Non cessit, & regnum succéssit. Dixe- autem illi Xystus mar- sanctus; Noli mœrére Epíscopus enim erat, iste Diáconus. Noli œrére, inquit; sequéris post tríduum. Tríduum em dixit médium inter passiónis sancti Xysti, diem passiónis sancti uréntii. Tríduum est mé-. O consolátio! non. Noli mœrére, fili; inet persecútio, & secú- eris: sed, Noli mœ-; quò ego præcédo, sequéris; nec consecú- tua differtur: tríduum dium erit, & mecum. Accépit oráculum, it diábolum, pervénit triumphum.

Oratio.

Q Uæsumus, omnípotens Deus, ut nos virtúte Spíritûs & ad cre- dum dóciles, & ad con- endum fortes effícias; beáto Xysto Pontífici, opter verbum tuum & timónium Jesu, ánimam pónere tribuisti; Per ndem Dóminum.... in itáte ejusdem.

VESPERÆ de sequenti, in Communi plurium Martyrum. xv. *Oratio*, Omnípotens, sempitérne Deus, qui beátos, &c. *infrà.*

Pro Commemoratione sancti Xisti, Ant. Justum non derelíquit. ℣. Posuisti, Dómine. xv. *Oratio*, Quæsumus, omnípotens Deus, *suprà.*

DIE VIII.

In Festo SS. JUSTI & PASTORIS, Complutensium Martyr.

Duplex - minus.

Omnia de Communi plurium Martyrum, exceptis quæ sequúntur.

IN I. NOCTURNO, tres Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Ex Actis apud Sur. itèm ex Prudent. S. Eulog. & Hist. Occit.

QUo témpore Daciánus, Diocletiáni imperatóris jussu, Christiános in Hispániis vário tormentórum génere cruciábat, cóntigit eum Complútum harum regiónum urbem deveníre. Ibi tunc témporis púeri duo, Justus & Pastor fratres, lítteris imbuebantur, ambo puris conspícui móri-

bus, ac præsertìm christiánæ religióni addictíssimi. Quod cùm Daciáno nuntiátum esset, púeros statìm comprehendi, & à lictóribus cædi jussit; véritus ne, si interrogandos ad se vocáret, ipsi circumstántium ánimos ad Christi confessiónem præparárent: non magnum prætéreà réputans si púeri supplíciis céderent, à quibus tamen ánimi fortitúdine júdicem superári turpíssimum foret.

Lectio v.

COmprehensi ígitur sancti Mártyres, cùm ad supplícium traherentur, ad perferenda forti ánimo tormenta mutuis sese corroborábant adhortatiónibus. Cùm ergo carnífices nihil profícere se intellígerent, núntiant Daciáno sciscitantes quid de iis præcíperet, quos audíerant sese ínvicem pro nómine Dómini consolantes. Daciánus jussit eos procul ab urbe gládio trucidári. Cùmque producti essent in campum qui Laudábilis dicebátur, ibi pro Christi nómine à carnífice jugulati, martyrii glóriâ coronáti sunt. Daciáno hinc pósteà discedente, Christiáni sanctórum Mártyrum corpóra eódem in loco quo passi fúerant, honoríficè sepeliérunt.

Lectio vj.

PAce Ecclesiæ póstmodùm rédditâ, sanctórum Mártyrum túmulo basílica superextructa est: ad quam sanctus Paulínus, nondùm Epíscopus Nolánus, peregrinatiónem religiónis ergò suscépit, filiumque suum Celsum, tunc vitâ defunctum, juxta Mártyrum córpora sepelíri vóluit. Nono autem século, Mauris Hispániam occupántibus, sacra córpora è túmulo erepta à barbarórum rábie vindicáta sunt, & majóri ex parte in Gállia Narbonensi, obscúro loco cóndita. Hinc ea, século undécimo, in suam Ecclésiam tránstulit Guifredus Narbonensis Archiepíscopus: ex qua demùm, anno millésimo trecentésimo quinto, sacræ Mártyrum relíquiæ ad novam Basílicam solémniter translátæ sunt, ubi hactenùs religiósè servántur.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 16.

IN illo témpore: Jesus dixit Discípulis suis: Si quis vult post me veníre, ábneget semetipsum, & tollat crucem suam, & sequátur me. Qui enim volúerit ánimam suam salvam fácere, perdet eam. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 131. in Nat. Martyrum.

ILlá Evangélicâ tubâ, quando ait Dóminus, Qui amat ánimam suam, perdet illam; & qui perdíderit illam propter me, invéniet eam, accensi sunt Mártyres, & vicérunt; quia non de se, sed de Dómino præsumpsérunt. Duóbus modis intélligi potest quod dictum est, Qui amat ánimam suam perdet illam. Si amas illam, perdis eam. Et álio modò: Noli amáre, ne perdas. Prior modus istum habet sensum: Si amas, perde illam. Hîc sémina illam, & in cœlo metes illam. Agrícola si non tríticum perdidit in sémine, non amat in messe. Alius modus sic habet: Noli amáre illam, ne perdas illam. Videntur sic amáre ánimas suas, qui timent mori. Animas suas Mártyres si sic amassent, procul dúbio perdidissent. Quid enim prodesset tenére ánimam in hac vita, & pérdere in futúra?

Lectio viij.

SEd quia Christum non negavérunt, transiérunt e hoc mundo ad Patrem. Quæsiérunt Christum, contendo tenuérunt; moriendo magno lucro perdidérunt ánimas suas, fœnum perdentes, corónam promerentes, & vitam sine fine tenentes. Fit déniquè, imò factum est in eis quod Dóminus subsequenter adjunxit: Et qui perdidérit ánimam suam propter me, invéniet eam. Qui perdíderit, inquit, propter me; tota causa ibì est. Qui perdíderit, non quomodocumque, non quálibet causâ, sed propter me. Illi enim in prophetía jam dixérunt Mártyres: Propter te mortificámur totâ die. Proptéreà Mártyrem non fácit pœna, sed causa.

Lectio ix.

QUando Dóminus passus est, tres cruces causa discrévit. Inter duos latrónes crucifixus erat. Si pœna interrogátur, símilis erat Christus latrónibus. Sed si intérrogat quis crucem: Quare crucifixus est Christus? respondet nobis: propter vos. Dicant ergò illi & Mártyres: Et nos mórtui sumus propter te. Ipse propter nos, nos autem propter illum: sed ipse propter nos, ut conferret nobis benefícium; nos autem propter illum, non ad impertiendum illi benefícium. Proindè nobis in utróque consultum est. Et quod manat ex illo, venit ad nos; & quod fit propter illum, redit ad nos.

Ipſe eſt enim de quo dicit ánima quæ lætátur in Dómino : Dixi Dómino, Deus meus es tu; quóniam bonórum meórum non eges. Quid eſt enim, bonórum meórum; niſi, à te datórum? Et quómodò eget áliquo bono, à quo eſt omne bonum?

Oratio.

OMnípotens, ſempiterne Deus, qui beátos Juſtum & Paſtórem, fraternâ caritáte conjunctos, martyrii glóriâ ſociaſti : da, quæſumus, nos fámulos tuos, ipſórum intercedentibus méritis, unánimes, uno ore glorificáre Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum; Qui tecum vivit.

DIE X.

In Feſto

SANCTI LAURENTII,

Diaconi & Martyris.

Duplex-majus.

Omnia de Communi unius Martyris, exceptis quæ ſequuntur.

IN I. VESPERIS.

Ant. 8. G. FOrtitúdo ſímplicis via Dómini : juſtus in æternum non commovébitur. *Prov.* 10.

Ant. 4. E. Qui timet Dóminum, nihil trepidábit, & non pavébit; quóniam ipſe eſt ſpes ejus. *Eccli.* 34.

Ant. 3. a. Qui audit ſapiéntiam, permanébit confídens; quóniam in tentatióne ámbulat cum eo, & in primis elégit eum. *Eccli.* 4.

Ant. 6. Timórem, & metum, & probatiónem indúcet ſuper illum, donec credat ánimæ illíus; & firmábit illum. *Eccli.* 4.

Ant. 1. D. In tentatióne Deus illum conſervábit, & liberábit à malis; & non illidétur quaſi in procella navis. *Eccli.* 33.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 4.

SIc nos exíſtimet homo ut miniſtros Chriſti, & diſpenſatóres myſteriórum Dei : hic jam quæritur inter diſpenſatóres, ut fidélis quis inveniátur.

℟. Beátus qui intélligit ſuper egénum & páuperem : * In die mala liberábit eum Dóminus. † Dóminus opem ferat illi ſuper lectum dolóris ejus. ℣. Qui ſéminat in benedictiónibus, de benedictiónibus & metet : * In die mala. Glória Patri. † Dóminus. *Pſ.* 40. 2. *Cor.* 9.

HYMNUS.

BEáte quò tendis, Pater?
Quò, ſancte, pergis, Póntifex?
Offerre temet víctimam,
Me non miniſtro, quid paras?
Levíta, qui juſſu tuo
Chriſti propínat ſánguinem,
Litáre promptus & ſuum,
Ibit comes Lauréntius.
Audíris; è cœlo Deus
Majóra

ſpondet prælia.
ıcem nec dégener
ſequéris filius.
a Chriſto múnera,
ıi tot créditas,
x avárus éxigit,
idélis dénegat.
ɔreces, addit minas;
precesſque nil mo-
t,
s, profánas in ma-
:
heſáuros ſinet.
rans egéntûm ſquál-
ɔs
ſe paſcébat greges;
rba, dixit, quas
s
lympo tránſtulit.
us Patri, laus Fí-
,
iéli, quo duce
ıta vincunt Mártyr-
;
ibi laus, Spíritus.
ıen.
iſperſit, dedit pau-
; ℟. Juſtítia ejus
in ſéculum ſéculi.
.
d Magníficat.
ı. Ignem ardentem
it aqua, & eleemó-
ſiſtit peccátis: &
ɔroſpector eſt ejus
lit grátiam. *Eccli.* 3.
o. Da nobis quæ-
omnípotens Deus,
rà ad Laudes.
FFICIUM NOCT.
us, Beáte. *ut ſu-*
l. Veſperis.
NOCT. Lectiones
tura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Sermo ſancti Leónis Papæ.

83. *In Nat. S. Laurentii.*

Lectio iv.

CUm furor gentílium poteſtátum in electíſſima quæque Chriſti membra ſævíret, ac præcípuè eos qui órdinis erant ſacerdotális impéteret; in Levítam Lauréntium, qui non solùm in miniſtério ſacramentórum, ſed étiam diſpenſatióne eccleſiáſticæ ſubſtántiæ præeminébat, ímpius perſecútor effér-buit, dúplicem ſibi prædam de uníus viri comprehenſióne promittens; quem ſi feciſſet ſacræ pecúniæ traditórem, fáceret étiam veræ religiónis exortem. Armátur ítaque gémina face homo pecúniæ cúpidus, & veritátis inimícus: avarítiâ, ut rápiat aurum; impietáte, ut áuferat Chriſtum. Póſtulat ſibi ab immaculáto ſacrárii præſule opes eccleſiáſticas, quibus avidíſſimus inhiábat, inferri. Cui Levíta caſtíſſimus, ubi eas repóſitas habéret oſtendens, numeroſíſſimos ſanctórum páuperum óbtulit greges, in quorum victu atque veſtítu inamiſſíbiles condíderat facultátes; quæ tantò intégriùs erant ſalvæ, quantò ſánctiùs probabantur expenſæ.

Lectio v.

emit ergò prædo fruſtrátus; & in ódium giónis quæ talem divium uſum inſtituiſſet arcens, direptiónem theari potióris aggréditur, ud quem nullam denaórum ſubſtántiam repeiſſet, ut illud depóſitum, quo ſacrátiùs erat dives, auferret. Renuntiáre Chriſto Lauréntium jubet, & ſolidiſſimam illam Levítici ánimi fortitúdinem diris parat urgére supplíciis: quorum ubi prima nihil óbtinent, vehementióra ſuccédunt. Láceros artus, & multâ vérberum ſectióne conſciſſos, ſubjecto præcipit igne torréri; ut per cratem férream, quæ jam de fervóre contínuo vim in ſe habéret urendi, converſórum alternâ mutatióne membrórum, fíeret cruciátus vehementior, & pœna prodúctior.

Lectio vj.

Nihil óbtines, nihil próficis, ſæva crudélitas. Subtráhitur inventis tuis matéria mortális; & Lauréntio in cœlos abeunte, tu déficis. Flammis tuis ſuperári caritátis Chriſti flamma non pótuit; & ſégnior fuit ignis qui foris uſſit, quàm qui intùs accendit. Sævíſti, perſecútor, in Mártyrem, ſævíſti, & auxíſti palmam, dùm ággeras pœnam. Nam quid non ad victóriæ glóriam ingénium tuum réperit, quandò in honórem tranſiérunt triumphi étiam inſtrumenta ſupplícii? Gaudeámus ígitur, dilectíſſimi, gáudio ſpiritáli; & de felicíſſimo ínclyti viri fine gloriémur in Dómino, qui eſt mirábilis in Sanctis ſuis, in quibus nobis & præſídium conſtítuit & exemplum; atque ita per univerſum mundum clarificávit glóriam ſuam, ut à ſolis ortu uſquè ad occ ſum, Leviticórum lúm num coruſcánte fulgóre, quàm clarificáta eſt Jer ſólyma Stéphano, tam luſtris fíeret Roma La réntio.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Cap. 12.

Lectio vij.

In illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Amen, amen dico vobis; niſi granum fruménti cadens in terram, mórtuum fúerit, ipſum ſolum manet; ſi autem mórtuum fúerit, multum fructum affert. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 305. al. 26. è XL. à Sirm. editis.

Agnoſcit fides veſtra granum quod in te ram cécidit, & mó tuum multiplicátum Agnoſcit, inquam,

granum fides vestra; quia ipsum hábitat in mente vestra. Hoc enim quin de seipso dixerit Christus, nullus ámbigit Christiánus. Sed planè illo mórtuo grano & multiplicáto, multa grana sunt sparsa in terram, ex quibus est & beátus Lauréntius, cujus seminatiónem hódiè celebrámus.

Lectio viij.

DE illis autem granis sparsis toto orbe terrárum quanta pulluláverit seges vidémus, gaudémus, sumus; si tamen & nos per illíus grátiam ad hórreum pertinémus. Neque enim ad hórreum pértinet, quidquid in ségete est. Eadem quippè plúvia, útilis & nutritória, & tríticum pascit & páleam. Absit ut simul utrumque in hórreo recondátur, quamvis simul utrumque in agro nutriátur, & simul utrumque in area triturétur.

Lectio ix.

NUnc tempus eligendi est. Antequàm véniat ventilátio, fiat morum separátio: sicut in área granum adhuc mundatióne discérnitur, nondùm ventilábro último separátur. Audíte me, grana sancta; imò, audíte primum granum per me. Non amétis in hoc século ánimas vestras. Nolíte amáre, si amátis; ut non amando servétis, quia non amando plùs amátis. Qui amat in hoc século ánimam suam, perdet eam. Granum lóquitur; granum quod in terram cécidit, & mortificátum est ut multiplicarétur, lóquitur: audiátur, quia non mentítur. Quod admónuit, ipse fecit: instrúxit præcepto, præcessit exemplo.

AD LAUDES.

CAPITULUM. *Isaïæ* 43.

CUm ambuláveris in igne, non comburéris, & flamma non ardébit in te; quia ego Dóminus Deus tuus, sanctus Israël; Salvátor tuus, dicit Dóminus.

HYMNUS.

FRustrà parantur cómpedes,
Armáta plumbo vérbera,
Et rubra crates ígnibus,
Ardens cubíle stérnitur.

Christi pugil, lætus mori,
Pœnisque magnis débitus,
Hanc irretorto lúmine,
Pompam dolórum réspicit.

Nudos in artus sæviunt;
Scissæ flagris carnes volant:
Tortóris ad fastídium
Truncus jacens relínquitur.

Sed ille fracto córpore
Serváre pectus íntegrum;
Suo cruóre tíngitur
Lustranda flammis víctima.

Sit laus Patri, laus Fílio,
Testi fidéli, quo duce
Tormenta vincunt Mártyres.
Sit & tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Introíbo in domum tuam in holocaustis; ℟. Reddam tibi vota mea. *Ps.* 65.

Ad Benedictus.

Ant. 6. Cutis mea denigráta est super me, & ossa mea aruérunt præ cáumate. *Job* 30.

Oratio.

DA nobis, quæsumus, omnípotens Deus, vitiórum nostrórum flammas extínguere, qui beáto Lauréntio tribuisti tormentórum suórum incéndia superáre; Per Dóminum nostrum.

AD II. VESPERAS.

CAPITULUM. 1. *Joan.* 4.

QUisquis conféssus fúerit quóniam Jesus est Fílius Dei, Deus in eo manet, & ipse in Deo.

[*Ubi fit ritu Solemni*, Allelúia, allelúia. ℣. In conspectu astántium factus es mihi adjútor, Dómine, & in médio ignis non sum æstuátus. Allelúia. *Eccli.* 51.]

HYMNUS.

NOndùm satis dignum Deo
Christi probasti mílitem,
Tyranne, cruda sint tui
Furóris hæc prælúdia.

Imposta membra crátibus
Ardente prunâ férvidis
Despectat exultans, suo
Et ipse plaudit fúneri.

Altis medullis íntimus
Tostos per artus it dolor;
Menti Deus sed íntimæ
Præsens dolórem témperat.

Dùm corpus in flammas abit
Mens intùs ardet fórtior,
Sacris profános cómprimens
Ignes retundit ígnibus.

Corpus perustum Mártyris
Horret vel ipse cárnifex;
Sed thuris instar, dùm perit,
Deo litátur grátiùs.

Flammis in ipsis, cenrosis
Visus sibi quiéscere;
Versa, Tyranne, páscere
Assáta, dixit, víscera.

Quid inter ardentes rogos
Sensum dolóris ábstulit?
Te nempè potus ébrium
Sanguis Dei jam fécerat.

O pura, quæ Deo places,
Igni probáta víctima!
Fac nos sacris urat Deus,
Quibus flagrábas, ígnibus.

Sit laus Patri, laus Fílio,
Testi fidéli, quo duce
Tormenta vincunt Mártyres;
Sit & tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Igne me examinasti, Dómine; ℟. Et non est inventa in me iníquitas. *Ps.* 16.

Ad Magníficat.

Ant. 6. Confitébor tibi, Dómine, quóniam liberasti me, secundùm multitúdinem misericórdiæ nóminis tui, à pressúra flammæ quæ circúmdedit me. *Eccli.* 51.

Orat. Da nobis, *ut suprà.*

Die xii.
In Festo
CTÆ CLARÆ,
Virginis,
ssarum Abbatissæ.
Semiduplex.
iè *AD VESP. Psal.*
Ant. Quid Dómini.
ratio, Tribue quæ-
, virtútum cœlés-
nfrà.

Lectio ij.

us vita Alexandri ti Papæ jussu scripta Surium.

ra nóbili génere As-i in Umbria nata, tibus in páuperes s, século renuntiá-ncti Francisci adhor-bus permóta, qui llos ei incídit. Plu-dem institúti sócias, céteris Hortulánam a & soróres sibi ad-Arctiórem vitæ ra-ampléxa, aut nudo aut sarmentis inter-o léctulo utebátur, pro cervicáli. Unà cum pállio ex vili, adhíbito frequen-carnem cilício, in-ur. Per multos an-ériis secundâ quartâ, nihil pénitùs ali-réliquis diébus par-n capiébat cibum. r octo & viginti an-e infirmitáte è léc-rgere non posset, fúgiens, corporá-lino, in sacrifícii quæ váriis largiré-tur Ecclésiis, conficiébat. Paupertátis ádeò amans fuit, ut ne Monastérium possessiónes habéret, ipsi étiam Gregório nono, suf-ficientes réditus assignáre volenti, obstíterit.

Lectio iij.

Saracénis jussu Frederíci Imperatóris Asíssium obsidéntibus, & cœnóbium cui illa præerat jam-jam invasúris, infirma ad portam duci vóluit, atque hóstibus óbjici, simul & præferri cápsulam argénteam ébore inclúsam in qua sacratíssima Eucharístia servabátur: cùmque coram Christo prostráta oráret ut soróres tutarétur, vocem quasi púeri audívit: Ego vos semper custódiam. Iterùmque pro civitáte precáta eamdem vocem audívit dicentem: Gravámina sustinébit; sed múnere meo defendétur. Tuncque Saracéni divínitùs térriti, per ipsos quos conscénderant muros fugérunt. Tandèm cùm quadraginta duóbus annis Monastérium rexisset, instante morte, Viáticum à Cardinále Ostiensi accépit. Ejus exéquiis intérfuit Innocéntius quartus, qui ægrotantem invíserat, & supplíciter petenti peccatórum indulgéntiam fúerat impertítus. Alexander quartus, Innocéntii succéssor, eam inter sanctas Vírgines rétulit.

Oratio.

TRíbue, quæsumus, virtútum cœléstium Deus, ut hæc sanctæ Claræ virginis tuæ sacra solémnia terréna contémnere nos éxcitent, & bona ambíre sempiterna; Per.

AD VESPERAS, fit à Capitulo de sequenti, cum Commemorat. præcedentis.

DIE XIII.

In Festo
S. RADEGUNDIS,
Viduæ,
Francorum Reginæ.
Semiduplex.

Lectio ij.

Ex S.Greg.Tur.S.Fortunat. Pictav. & aliis Scriptoribus, apud Mabillon.

RAdegundis, filia Berthárii Thuringórum príncipis, décimum explébat ætátis annum, cùm à Clothário primo, Francórum Suessionénsium Rege in Gállias captíva ducta est. Clothárius óptimis eam magistris, liberálibus erudiendam disciplínis crédidit. Tùm Radegundis, arreptis ávidè fídei Christiánæ documentis, & spontè ejuráto hæreditário deórum inánium cultu, non præcepta tantùm, sed & Evangélica decrévit serváre consília. Detractis ex própria mensa cibis, púeros reficiébat egénos. Domesticórum contemptum ac persecutiónes álacri tolerábat ánimo. Christo, quem sibi sponsum destináverat, in ómnibus studébat placére. At Clothárius exímiis captívæ dótibus, & eleganti decóre captus, eam sibi jamdúdùm uxórem destináverat: quem honórem nec resisténtiâ nec fugâ vitáre pótuit. Ex captíva Regis facta conjux, beneficéntiam in páuperes, crebras vigílias, oratiónes assíduas, cilícii & aculeátæ caténæ usum, vini abstinéntiam, jejúnia, summam dénique vitæ asperitátem, cum régia dignitáte conjunxit.

Lectio iij.

ORphanórum mater, viduárum & Ecclésiæ Ministrórum patróna Radegundis erat. Nullum fuit miseriárum genus, cui maternâ non occúrrerit pietáte. Cœlestis hæc vivendi norma Prócerum in eam irrisiónes & persecutiónes concitávit. Quamóbrem occíso fratre jussu Clothárii, ipso permittente, Radegundis ab aulâ discédens, sanctum Medardum adit, à quo monásticam vestem enixè póstulat: quo reluctante, sacrárium ingressa, tonsis capillis & accepto velo, confidenter ad eundem Pontíficem reversa, ab ipso in Diáconam benedicta est. Pictávos profecta, ibi monastérium Vírginum sub regula sancti Cæsárii Arelatensis cóndi-

pietáte Sacrifícium
·ístiæ prosequebá-
ut in illíus usum,
s mánibus confíce-
nes, quos diversis
itábat Ecclésiis. Id
ximè curæ erat, ut
ge indesinenter pre-
rent in monastério.
Clericis ad Justínum
ıtórem, partem lig-
ninicæ Crucis impe-
, quam in Monasté-
émniter repóni cu-
Accensis carbónibus,
ıe candenti, córpo-
nbra, viscera autem
uciábat inextinguí-
ta voto Martyr, ju-
'e perferébat marty-
Obiit anno quingen-
octogésimo sépti-
orpus ejus terræ man-
Gregórius Turonen-
occupáto in diœcési
da Merovæo Picta-
, cui reservátum est,
versus Missam cele-
, ac túmulo opércu-
apóneret.

Oratio.

ıus, cujus amóre,
beáta Radegundis ex
tumultu, spretis
i illécebris, in soli-
em evolávit; tríbue
ex ejus imitatióne
a despícere & amáre
ia; Per Dóminum.

DIE XIV.

In Vigilia
UMPTIONIS
ATÆ MARIÆ.

venerit in Dominica,
*Officium fit de Dominica usquè ad versiculum tertii Nocturni exclusivè: reliqua de Vigilia, id est, septima & octava Lect. de Evangelio Vigiliæ, cum Homilia S. Joannis Chrysostomi, infrà, divisione facta ad * Asteriscum: Lectio ix. de Evangelio & Homil. Dominicæ occurr.*

℟℟℟. *ut infrà. Et dicitur* Te Deum.

AD LAUDES, & ad Horas, Psalmi de Dominica, cum Commem. Dominicæ. Reliqua de Vigilia. ¶

¶ *Si Vigilia ista venerit in Feriis, Officium fit ut seq.*

AD OFFICIUM NOCT.

Simplex.

Invit. Jesum de María natum, * veníte, adorémus. *Matth.* 1.

Ps. 94. Veníte 2.

HYMNUS.

Quæ longa tandèm,
Virgo, post suspíria,
Te donat astris, reddit
& Nato dies,
Hanc præveníre cántibus
festis decet:
Nostras, benígna Ma-
ter, ausculta preces.
Te nempè nobis ut Joanni
Fílius
Matrem relíquit, è cru-
cis pendens trabe;
Agnosce natos, Virgo,
quos fratres sibi
Deóque Christus compa-
rávit fílios.
Tu, Christiáni flos decus-
que nóminis,

Adstas petenti Spíritum cœnáculo :
Apóstolis mox verba seminántibus,
Tu caritáte párturis Ecclésiam.
Quæ nos amóre tam pio compléteris,
Nos gratulári da tuis honóribus.
Jam nos relinquis, Mater : at nostri memor
Te comprobábis sédulâ matrem prece.
Sit sempiterno sempiterna laus Patri :
Sit sempiternum Fílio Patris decus :
Fœcunda per quem Virgo fit Mater Dei,
Sit & tibi laus sempiterna Spíritus. Amen.

Ps. & Ant. de Feria occurr.

℣. Quantas ostendisti mihi tribulatiónes multas & malas! ℟. Et convérsus, consolátus es me. *Ps.* 170.

Lect. duæ priores de Scriptura occ. è tribus fiunt duæ.

Post j. Lect. ℟. Stabant juxtà crucem Jesu * Mater ejus, & soror matris ejus María Cléophæ, & María Magdaléne. ℣. Luctum & plorátum vidérunt vicínæ Sion ; Sic vidébunt & in celeritáte salútem à Deo quæ supervéniet, * Mater. *Joan.* 19. *Baruch* 4.

Post ij. Lect. ℟. Cùm vidísset Jesus matrem & discípulum stantem quem diligébat, dicit matri suæ : * Múlier, ecce fílius tuus. ℣. Amíco fidéli nulla est comparátio, & non est digna ponderátio auri & argenti contrà bonitátem fídei illíus. * Múlier. *Joan.* 19. *Eccli.* 6.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 19.

IN illo témpore ; Stabant juxtà crucem Jesu Mater ejus, & soror matris ejus María Cléophæ, & María Magdaléne. Et réliqua.

Homília Sancti Joannis Chrysóstomi.

Hom. 85. *aliàs* 84. *in Joan.*

IPse crucifixus matrem suam discípulo commendat, ut nos dóceat ad extrémum usquè hálitum, parentum curam præcípuam esse gerendam. Quandò ígitur Mater intempestívè accessit, dicit : Quid mihi & tibi est, múlier ? & : Quæ est mater mea ? Hic verò magnum éxhibet amórem, & discípulo quem diligébat ipsam commendat. Matrem verò commendans, dicit : Ecce fílius tuus. O quantum honórem discípulo collátum! Cùm enim ipse jam abíret, ipsam discípulo curandam tradit. Quia enim credíbile erat ipsam, útpotè matrem, dolére & patrocínium quærere ; jure illam discípulo tradit, dicens : Ecce mater tua. Hæc porrò dicébat, ipsos mú-

njungens amóre ;
ım intellígeret dis-
, ipsam in sua ac-
Cur autem nullam
memorávit mulíe-
icèt ália quoque as-
Ut nos docéret plus
dum. mátribus esse.
m parentes , cùm
a impédiunt , ne
endi quidèm sunt ;
non ea cóhibent ,
débitum est ipsis
dum , & áliis sunt
ıendi , quia nos ge-
: , . educârunt , míl-
ıala subiérunt. Sic
ıis impudéntiam ré-
Si enim secundùm
natus non esset, nec
, habéret , cur tan-
illa sola gerit cu-

icit Jesus discípulo :
ater tua. Et,*Ex illa
Accépit eam discí-
sua. ℣. Cùm accé-
eus ánimam meam,
n habébis matri
mnibus diébus vitæ
Ex. Glória. † Ac-
Joan. 19. Tob. 4.
cerd. Tibi dixit cor
: exquisívit te fá-
a : ℟. Fáciem tuam,
e, requíram. Ps. 26.

L A U D E S.

Semiduplex.

Aus mea tu es ,
Dómine : diem
non desiderávi ;
Jerem. 17.
3. a. Nomen tuum
ıoriále tuum in de-
sidério ánimæ : ánima mea desiderávit te. *Is.* 26.

Ant. 8. G. Attenuáti sunt óculi mei suspicientes in excelsum, Dómine. *Is.* 38.

Canticum, Lauda. xcvj.

Ant. 5. a. Cunctis diébus quibus nunc mílito, expecto donec véniat immutátio mea. *Job* 14.

Ant. 4. E. Quis mihi det te, ut invéniam te foris, & jam me nemo despíciat? *Cant.* 8.

CAPITULUM. *Cantic.* 2.

SUrge, amíca mea, speciósa mea, & veni : columba mea, in foramínibus petræ, in caverna macériæ, ostende mihi fáciem tuam.

H Y M N U S.

QUòd carne Christum , Virgo, paris, vocant
Hinc te beátam : réctiùs óccupas
Nomen beátæ, quæ fidéli
Credíderis , pia Virgo , corde.
Orbáta Nato , non muliébriter ,
Ploras ademptum. Scilicèt áltior
Tellúre cœlestes, triumphans
Quò rédiit , meditáris arces.
Amóris illùc te rapit ímpetus ;
Tardi sed obstant víncula córporis ,
Dolesque durum longióris
Exílii toleráre pondus.
Hæc vota tandèm qui cúmulas , Pater ,

Succurre nostris, áuspice Fílio:
Infunde sacrum, quo vigémus,
Pectóribus, Deus alme, Flamen. Amen.

℣. Quis dabit mihi pennas sicut columbæ? ℟. Et volábo, & requiéscam. *Ps.* 54.

Ad Benedíctus.

Ant. 1. D. Veni, dilécte mi, in portis nostris: ómnia nova & vétera servávi tibi. *Cant.* 7.

Oratio.

DEus, qui virginálem úterum beátæ Maríæ, in quo requiésceres, elígere dignátus es: da nobis Assumptiónis ejus solémnia præveniéntibus, dignum in córdibus nostris habitáculum tuæ præparáre majestáti; Qui vivis, &c.

AD HORAS,

Duplex - minus.

Doxologia.

Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu
In sempiterna sécula.
Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 2. Laus mea.

In ℟. *br.* ℣. Qui natus es * de María Vírgine. *Matth.* 1.

AD TERTIAM.

Ant. 3. *a.* Nomen tuum.

CAPITULUM. *Prov.* 13.

SPes quæ differtur, afflígit ánimam: lignum vitæ, desidérium véniens.

℟. *br.* Heu mihi, Dómine, * Quia incolátus meus prolongátus est! Heu mihi. ℣. Multùm íncola fuit * ánima mea, * Quia. Glória. Heu. *Ps.* 119.

℣. Sitívit in te ánima mea: ℟. Quàm multiplíciter tibi caro mea! *Ps.* 41.

AD SEXTAM.

Ant. 8. G. Attenuáti sunt.

CAPITULUM. *Thren.* 3.

OCulus meus afflíctus est, nec tácuit, eò quòd non esset réquies, donec respíceret & vidéret Dóminus de cœlis.

℟. *br.* In salutáre tuum * Defécit ánima mea. In. ℣. Et in verbum tuum * supersperávi: * Defécit. Glória. In. *Ps.* 118.

℣. Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, ℟. Dicentes: Quandò consoláberis me? *Ps.* 118.

AD NONAM.

Ant. 4. E. Quis mihi.

CAPITULUM. *Tob.* 3.

NUnc, Dómine, secundùm voluntátem tuam fac mecum, & præcipe in pace récipi spíritum meum: éxpedit enim mihi magis mori quàm vívere.

℟. *br.* Educ de custódia ánimam meam * Ad confiténdum nómini tuo. Educ. ℣. Me expéctant justi, * donec retríbuas mihi, * Ad. Glória. Educ. *Ps.* 141.

℣. Mélior est misericórdia tua super vitas: ℟. Lábia mea laudábunt te. *Ps.* 62.

DIE XV.
IN ASSUMPTIONE
ATÆ MARIÆ VIRGINIS,
ESIÆ ALECTENSIS ET TOTIUS DIŒCESIS PATRONÆ.
ANNUALE.

. VESPERIS.
ſalmi de Feria.
Cce tu pulchra es, amíca mea, ecce chra es: óculi tui árum. *Cant.* 1.
8. G. Multæ fíliæ gavérunt divítias: rgreſſa es univerſas. 31.
4. E. Indue te de- & honóre ejus, quæ tibi eſt, ſempiternæ. *Baruch* 5.
3. a. Circúmdabit is diplóide juſtítiæ, óner mitram cápiti is æterni. *Baruch* 5.
5. C. Eris coróna in manu Dómini, léma regni in manu ii; quia complácuit io in te. *Iſ.* 62.
TULUM. *Cant.* 6.
chra es, amíca mea, ávis, & decóra ſicut lem, terríbilis ut caſ- n ácies ordináta.
Concupiſcet Rex de- tuum; quóniam * Ipſe eſt Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum: vultum tuum deprecabuntur omnes dívites plebis. ℣. Benedicta tu in muliéribus; invenisti enim grátiam apud Deum. *Ipſe. Glória. *Ipſe. *Repetitur* ℟. Concupiſcet. *uſquè ad* ℣. *Pſ.* 44. *Luc.* 1.

HYMNUS.

O Vos æthérei, pláudite, cives:
Hæc eſt illa dies clara triumpho,
Quâ matrem plácidâ morte ſolútam
Natus ſidéreâ ſúſcipit aulâ.

Quæ non, Virgo, tibi dona rependit!
Cœli divítias éxplicat omnes:
Verbum veſtíeras carne; vicíſsim
Te Verbum próprio lúmine veſtit.

Qui velo látuit carnis, aperti
Pleno te ſátiat Núminis hauſtu:

Et quem virgíneo lacte cibasti,
In jugem tibi dat se Deus escam.
O concessa tibi quanta potestas!
Per te quanta venit grátia terris!
Cunctis Cœlítibus célsior una,
Solo facta minor, Virgo, Tonante.
Quæ Regína sedes próxima Christo,
Alto de sólio vota tuórum
Audi; namque potes fléctere Natum,
Virgo mater: amas nos quoque natos.
Divínæ Sóboli qui dare matrem
In terris vóluit, glória Patri:
Cujus Virgo parens, glória Nato:
Quo fœcunda, tibi glória Flamen. Amen.

℣. Magna est glória ejus
℟. In salutári tuo, Dómine. *Ps.* 20.

Ad Magníficat.

Ant. 6. *duplicanda.* In plenitúdine sancta admirábitur, & in multitúdine electórum habébit laudem, & inter benedictos benedicétur. *Eccli.* 24.

Oratio, Veneranda. *infrà.*

AD COMPLETORIUM,

Psalmi & Capit. de Feria. Cetera ut infrà post II. Vesp.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Jesum de María natum, * Veníte, adorémus. *Matth.* 1.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

QUæ cœlo nova nunc ádditur hospes!
Sese tota poli Régia pandit:
Ruptis Virgo parens líbera vinclis,
Caro se próperat réddere Nato.
Quantùm delítuit páupere tecto,
Tantùm spléndida nunc fulget in astris:
Se veláre quibus mater amábat,
Densas Natus amat rúmpere nubes.
Olim quæ fúerat juncta maríto,
Et de connúbio crédita mater,
Totum jam cólitur nota per orbem
Cum matris títulis íntegra virgo.
Ancillæ tríbuit quæ sibi nomen,
Cœlesti dóminans regnat in aula:
Quæ tot passa neces Prolis amóre,
Jam secúra, suâ Prole triumphat.
Nostras, tu nova lux, díscute noctes:
Tu Regína, graves solve caténas:
Cæcos, stella maris, dírige cursus;
Da quo tu frúeris, cérnere Natum.

Sóboli qui dare ma-
m
rris vóluit, glória
tri:
Virgo parens, gló-
Nato:
fœcunda, tibi gló-
, Flamen.
men.
. *NOCTURNO.*
Dómine Dóminus
46.
1. D. Fortis est ut
léctio: aquæ multæ
tuérunt extínguere
m. *Cant.* 8.
œli enarrant... *cum*
sione. 58.
4. E. Adjúro vos,
úsalem, ut nuntié-
cto meo quia amóre
. *Cant.* 5.
ructávit. 152.
8. *G.* Ego dórmio;
neum vígilat: vox
nei pulsantis: sur-
t aperírem dilecto
nt. 5.
am pétii à Dómi-
c requíram: ℟. Ut
m in domo Dómi-
nibus diébus vitæ
s. 26.
t Cántica Canti-
córum.
ij. Cap. 1.
Sculétur me ósculo
oris sui; quia me-
lióra sunt úbera tua
agrántia unguéntis
. Oleum effúsum
tuum; ídeò adolés-
dilexérunt te. Tra-
: post te currémus
in odórem unguentórum tuórum. Introdúxit me rex in cellária sua: exultábimus & lætábimur in te, mémores úberum tuórum super vinum: recti díligunt te. Nigra sum, sed formósa, fíliæ Jerúsalem, sicut tabernácula Cedar, sicut pelles Salomónis. Nolíte me consideráre quòd fusca sim, quia decolorávit me sol.

℟. Quid mihi est in cœlo? & * A te quid vólui super terram? † Defécit caro mea & cor meum: Deus cordis mei, & pars mea in ætérnum. ℣. Mihi vívere Christus est, & mori lucrum. * A te. Glória Patri. † Defécit. *Ps.* 72. *Philipp.* 1.

Lectio ij.

EQuitátui meo in cúrribus Pharaónis assimilávi te, amíca mea. Pulchræ sunt genæ tuæ sicut túrturis; collum tuum sicut monília. Murénulas áureas faciémus tibi, vermiculátas argento. Dùm esset rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suum. Fascículus myrrhæ dilectus meus mihi: inter úbera mea commorábitur. Botrus Cypri dilectus meus mihi, in víneis Engaddi. Ecce tu pulchra es, amíca mea; ecce tu pulchra es: óculi tui columbárum. Ecce tu pulcher es, dilecte mi, & decórus. Léctulus noster

flóridus : tigna domórum nostrárum cédrina, laqueária nostra cypréssina.

℟. Concupiscit & déficit ánima mea in átria Dómini : * Cor meum & caro mea exultavérunt in Deum vivum. † Vidébitur Deus deórum in Sion. ℣. Scio quia secundùm expectatiónem & spem meam in nullo confundar. * Cor. Glória Patri. † Vidébitur. *Ps.* 83. *Philipp.* 1.

Lectio iij. Cap. 2.

EGo flos campi, & lílium convállium. Sicut lílium inter spinas, sic amíca mea inter fílias. Sicut malus inter ligna sylvárum, sic diléctus meus inter fílios. Sub umbra illíus quem desideráveram, sedi; & fructus ejus dulcis gútturi meo. Introdúxit me in cellam vináriam, ordinávit in me caritátem. Fulcíte me flóribus, stipáte me malis; quia amóre lángueo. Læva ejus sub cápite meo, & déxtera illíus amplexábitur me. Adjúro vos, fíliæ Jerúsalem, per cápreas cervosque campórum, ne suscitétis, neque evigiláre faciátis diléctam, quoadusque ipsa velit. Vox dilécti mei : ecce iste venit sáliens in móntibus, transíliens colles : símilis est diléctus meus cápreæ, hinnulóque cervórum. En ipse stat post paríetem nostrum, respíciens per fenestras, prospíciens per cancellos. En diléctus meus lóquitur mihi : Surge, própera, amíca mea, columba mea, formósa mea, & veni. Jam enim hyems tránsiit, imber ábiit & recessit; flores apparuérunt in terra nostra, tempus putatiónis advénit; vox túrturis audíta est in terra nostra; ficus prótulit grossos suos : víneæ florentes dedérunt odórem suum.

℟. Desíderat ánima mea ad te, Deus : * Sitívit ánima mea ad Deum fortem, vivum. † Quandò véniam, & apparébo ante fáciem Dei ! ℣. Quæ retrò sunt oblivíscens, ad destinátum pérsequor, ad bravíum supernæ vocatiónis Dei in Christo Jesu. * Sitívit. Glória Patri. † Quandò. *Repet.* ℟. Desíderat. *usquè ad* ℣. *Ps.* 41. *Philipp.* 3.

IN II. NOCTURNO.

Ps. Deus noster refúgium. 153.

Ant. 7. *d.* Veni in hortum meum, soror mea, sponsa : méssui myrrham meam cum aromátibus meis. *Cant.* 5.

Ps. Deus, judícium tuum. *cum sua divisione.* 59.

Ant. 6. Jam hyems tránsiit : surge, amíca mea, speciósa mea, & veni : ostende mihi fáciem tuam; fácies enim tua decóra. *Cant.* 2.

Ps. Benedixisti Dómine. 63.

Ant. 3. a. Favus distillans, lábia tua, sponsa; mel & lac sub lingua tua. *Cant.* 4.

℣. Glória filiæ Regis ab intùs: ℟. In fímbriis áureis circumamícta varietátibus. *Ps.* 44.

Absol. & Bened. B. M. V.

Sermo sancti Bernardi, Abbátis.

In Assumpt. B. M. V. Serm. 1.

Lectio iv.

VIrgo hódiè gloriósa cœlos ascendens, supernórum gáudia civium copiósis sine dúbio cumulávit augmentis. Hæc est enim, cujus salutatiónis vox & ipsos exultáre facit in gáudio, quos matérna adhuc víscera claudunt. Quòd si párvuli necdùm nati ánima liquefacta est, ut María locúta est; quid putámus quænam illa fúerit cœléstium exultátio, cùm & vocem audíre, & vidére fáciem, & beátâ ejus frui præséntiâ meruérunt? Nobis verò, caríssimi, quæ in ejus Assumptióne solemnitátis occásio, quæ causa lætítiæ, quæ matéria gaudiórum! Maríæ præséntiâ totus illustrátur orbis; ádeò ut & ipsa jam cœlestis pátria clárius rútilet virgíneæ lámpadis irradiáta fulgóre. Méritò proindè résonat in excélsis gratiárum áctio & vox laudis.

℟. Veni de Líbano, sponsa mea, * Veni, coronáberis. † Odor unguentórum tuórum super ómnia arómata. ℣. Corónam justítiæ reddet justus Judex: * Veni. Glória † Odor. *Cant.* 4. 2. *Tim.* 4.

Lectio v.

SEd plangendum nobis quàm plaudendum magìs esse vidétur. Quantùm enim de ejus præséntia cœlum exultat, numquid non cónsequens est ut tantùm lúgeat hic noster inférior mundus ejus abséntiam? Cesset tamen queréla nostra, quia nec nobis hìc est manens cívitas; sed eam inquírimus, ad quam hódiè María benedícta pervénit. In qua si conscripti cives sumus, dignum profectò est étiam in exílio, étiam super flúmina Babylónis, ejus nos recordári, ejus communicáre gáudiis, ejus participáre lætítiam, maximéque eam quæ tam copióso ímpetu lætíficat hódiè civitátem Dei, ut sentiámus & ipsi stillicídia stillántia super terram. Præcessit nos Regína nostra: præcessit, & tam gloriósè suscepta est, ut fiduciáliter sequantur Dóminam sérvuli clamantes: Trahe nos; post te in odórem unguentórum tuórum currémus.

℟. Tota pulchra es, amíca mea, & * Mácula non est in te; veni de Lí-

bano : † Odor vestimentórum tuórum sicut odor thuris. ℣. Qui non inquinavérunt vestimenta sua, ambulavérunt mecum in albis, quia digni sunt. * Mácula. Glória Patri. † Odor. *Cant.* 4. *Apoc.* 3.

Lectio vj.

ADvocátam præmísit peregrinátio nostra, quæ tanquàm Júdicis mater, & mater misericórdiæ, suppliciter & efficáciter salútis nostræ negótia pertractábit. Pretiósum hódiè munus terra nostra diréxit in cœlum; ut dando & accipiendo felíci amicitiárum fœdere copulentur humána divínis, terréna cœléstibus, ima summis. Illò enim ascendit fructus terræ sublímis, undè data óptima & dona perfecta descendunt. Ascendens ergò in altum Virgo beáta, dabit ipsa quoque dona homínibus. Quidni daret? Síquidèm nec facultas ei deesse póterit, nec voluntas. Regína cœlórum est, miséricors est; dénique mater est unigéniti Fílii Dei. Nihil enim sic potest potestátis ejus seu pietátis magnitúdinem commendáre, nisi fortè aut non créditur Dei Fílius honoráre matrem, aut dubitáre quis potest omnínò in affectum caritátis transisse Maríæ víscera, in quibus ipsa quæ ex Deo est cáritas, novem ménsibus corporáliter requiévit.

℟. Antefbit fáciem tuam justítia tua, * Et glória Dómini cólliget te; & † Dóminus implébit splendóribus ánimam tuam. ℣. Abundanter ministrábitur intróitus in æternum regnum; * Et glória. Glória Patri. † Dóminus. *Repetitur* ℟. Anteíbit. *usquè ad* ℣. *Is.* 58. 2. *Petr.* 1.

IN III. NOCTURNO.

Ps. Fundamenta ejus 154.

Ant. 5. C. En dilectus meus lóquitur mihi: Surge, própera, amíca mea, columba mea, formósa mea, & veni. *Cant.* 2.

Ps. Dóminus regnávit, exultet. 64.

Ant. 2. Anima mea liquefacta est, ut locútus est dilectus meus. *Cant.* 5.

Ps. Cantáte Dómino... quia mirabília. 50.

Ant. 1. a. Totus desiderábilis, talis est dilectus meus; & ipse est amícus meus. *Cant.* 5.

℣. In justítia apparébo conspéctui tuo: ℟. Satiábor, cùm apparúerit glória tua. *Ps.* 15.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 10.

IN illo témpore; Intrávit Jesus in quoddam castellum: & múlier quædam, Martha nómine, excépit illum in domum suam. Et réliqua.

mília sancti Bernardi, Abbátis.

Assumpt. B. M. V. Serm. 1.

QUem in castellum mundi hujus intrantem priùs María suscéperat, ab suscípitur hódiè sanctam rédiens civitátem. Sed n quanto putas honóre, n quanta putas exultane, cum quanta glória? c in terris locus dígnior ri virginális templo, in Fílium Dei María susit; nec in cœlis regáli io, in quo Maríam Fí- sublimávit. Felix nirùm útraque suscéptio: ffábilis útraque, quia aque inexcogitábilis est. quid enim ea hódiè in cléśiis Christi Evangélilćctio recitátur, in qua lier benedicta in muliéus excepisse intellígitur lvatórem? Credo; ut c quam celebrámus, ex susceptióne aliquátenùs imétur; imò ut juxtà us inæstimábilem glóm, inæstimábilis cogscátur & ista. Quis enim amsi linguis hóminum gelorumque loquátur, plicáre queat, quemádidùm superveniente Spíu, obumbrante virtúte tíssimi, caro factum sit rbum Dei, per quod ta sunt ómnia; & Dónus majestátis, quem n capit univérsitas creatúræ, intrà vírgínea sese cláuserit víscera factus homo?

℟. Qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo. * Et dixit: mihi: Inter electos meos hæreditáre. Et sic in Sion firmáta sum. ℣. Beátam me dicent omnes generatiónes; quia fecit mihi magna qui potens est. * Et dixit mihi. *Eccli. 24. Luc. 10.*

¶ *Quandò hoc Festum incidit in Dominicam, loco Lectionis sequentis dicitur pro Commemoratione voti Lud. XIII.* Hódiè, &c. *infrà & pro ix. Lectione dicitur Homilia in Evangelium Dominicæ occurrentis, cum Commem. ejusdem in to Officio.*].

Lectio viij.

SEd & illud quis vel cogitáre sufficiat, quàm glorióśa hódiè mundi Regína procésserit, & quanto devotiónis affectu tota in ejus occursum cœléstium legiónum prodíerit multitúdo; quibus ad thronum glóriæ cánticis sit deducta; quàm plácido vultu, quàm seréná fácie, quàm lætis ampléxibus suscepta à Fílio, & super omnem exaltáta creatúram, cum eo honóre quo tanta mater digna fuit, cum ea glória quæ tantum décuit Fílium? Felícia prorsùs óscula lábiis impressa lactentis, cui virgíneo mater applaudé-

bat in grémio. Verùm numquid non felicióra censébimus quæ ab ore sedentis in déxtera Patris hódiè in beáta salutatióne suscépit, cùm ascénderet ad thronum glóriæ, epithalámium canens, & dicens: Osculétur me ósculo oris sui? Christi generatiónem, & Maríæ assumptiónem quis enarrábit? Quantùm enim grátiæ in terris adepta est præ céteris, tantùm & in cœlis óbtinet glóriæ singuláris. Felix planè María, & multiplíciter felix, sive cùm éxcipit Salvatórem, sive cùm à Salvatóre suscípitur. Utrobíque miranda dígnitas Vírginis matris; utrobíque amplecténda dignátio majestátis.

℟. Fulcíte me flóribus, stipáte me malis; quia amóre lángueo. Vox dilecti mei: * Ecce iste venit. ℣. Spíritus & sponsa dicunt: Veni. * Ecce iste venit. *Cantic.* 2. *Apoc.* 22.

Pro Commemoratione voti Ludovici XIII.

Lectio ix.

Ex Declaratione Ludovici XIII. data die 10. Februarii 1638.

HOdiè celebrátur memória solemnis illíus voti, quo Ludovícus décimus-tértius, Francórum Rex, se súaque tutelæ beátæ Maríæ Vírginis commendávit Edicto propósito in hæc verba: beatíssimam & gloriosíssimam Vírginem in speciálem Regni nostri patrónam assumentes, eídem speciáli modo Nos, nostrum Sceptrum, nostram Corónam, nostrosque omnes Súbditos dicámus & consecrámus. Cujus nostri mancipátûs ne memória apud pósteros éxcidat, mandámus fieri post Vésperas diéi Festi Assumptiónis Processiónem, ritu & apparátu quàm máximè solemni in síngulis dominatiónis nostræ Ecclésiis, tàm Cathedrálibus quàm Parochiálibus & Conventuálibus cujuscumque Civitátis & pagi: præcipientes ínsuper quátenùs superióres Cúriæ, ac locórum optimátes dictæ processióni intersint. Móneant étiam Epíscopi Pópulos omnes nostros ut peculiári erga beatíssimam Vírginem amóre afficiantur, ipsiusque patrocínium die illâ solemni implórent, ut fretum ádeò potentis Patrónæ præsídio regnum nostrum ab ómnibus hóstium tuum sit insídiis, & diuturnâ gáudeat pace, Deusque óptimus máximus, tantâ in eo colátur reveréntiâ, ut Nos Subditíque omnes ad beátum finem cui sumus cónditi téndere ac perveníre valeámus. [Vitâ functo Ludovíco décimo-tértio, Edictum confirmávit Anna

Austríaca,

ı, mater Ludovíci
uarti, Regni mo-
: & Ludovícus dé-
ııntus erga beatíſ-
írginem avítæ pie-
ıtátor, líttteris ad
Galliárum Epíſco-
s, anno milléſimo
ntéſimo trigéſimo
pia vota renová-

ertum eſt templum
œlo; * Et ſignum
ı appáruit in cœlo:
micta ſole, & luna
ibus ejus, & † In
ejus coróna ſtellá-
ódecim. ℣. Aſtitit
dextris tuis, Deus,
tu deauráto, cir-
ı varietáte. * Et.
† In. *Repet.* ℟.
n. *uſquè ad* ℣.
ı. *&* 12. *Pſ.* 44.
Te Deum.
acerd. Magnificáte
ım mecum, ℟. Et
us nomen ejus in
. *Pſ.* 33.

LAUDES.
ni de Dominica.

Uæ eſt iſta quæ
aſcendit de de-
líciis áffluens, in-
per diléctum ſuum?
.
5. a. Aſcendit ſicut
fumi ex aromáti-
rrhæ, & thuris, &
púlveris pigmen-
ant. 3.
7. c. Dóminus cón-
ſplendórem, ut in-
ábili decóre óm-
nium óculis apparéret. *Judith.* 10.

Ant. 6. Vidérunt.

CANTICUM. *Judith.* 13.
Triumphatricis encomium.

B Enedíxit te Dóminus in virtúte ſua, * quia per te ad níhilum redégit inimícos noſtros.

Benedicta es tu, fília, à Dómino Deo excelſo * præ ómnibus muliéribus ſuper terram.

Benedictus Dóminus, * qui creávit cœlum & terram:

Qui te diréxit * in vúlnera cápitis príncipis inimicórum noſtrórum;

Quia hódiè nomen tuum ita magnificávit, * ut non recédat laus tua de ore hóminum.

Dicitur per Octavam, quandò fit de ea.

Ant. Vidérunt eam fíliæ, & beatíſſimam prædicavérunt, & laudavérunt eam. *Cant.* 6.

Ant. 3. a. Benedictus Dóminus, qui exaltávit eam: Amen, Allelúia. *Tob.* 13.

CAPITULUM. *Cant.* 6.

Q Uæ eſt iſta, quæ progréditur quaſi auróra conſurgens, pulchra ut luna, electa ut ſol, terríbilis ut caſtrórum ácies ordináta?

HYMNUS.

P Aráta cùm te póſcerent,
O Virgo, cœli præmia,

Purum sacrátis ártubus
Amor resolvit spíritum.
Sed victa partu mors tuo
Te labis expertem nequit,
Suis nec audet stríngere
Vitæ parentem néxibus.
O qualis inter óbvios
Regína scandit Cœlites!
Quàm pulchra, celsæ próxima
Sedi Tonantis, ássidet!
Amicta sole fémina,
Lunamque subjectam premens,
Bisséna cui cingunt caput
Fulgóre miro sídera.
O tu, clientûm cui preces,
Cui vota cordi, Júdicem
Præbére nobis, quod potes,
Patróna, placátum velis.
Sit nostra per te laus Patri:
Tuóque grata Fílio,
Et utriusque Flámini,
In seculórum sécula.
Amen.

℣. Tu, Dómine, suscéptor meus es, ℟. Glória mea, & exaltans caput meum. *Ps.* 3.

Ad Benedictus.

Ant. 1. D. *duplicanda.* In plenitúdine sanctórum deténtio mea: quasi cedrus exaltáta sum in Líbano, & quasi cypressus in monte Sion. *Eccli.* 24.

Oratio.

VEneranda nobis, Dómine, hujus diéi festívitas opem cónferat salutárem, in qua sancta Dei Génitrix mortem subiit temporálem, nec tamen mortis néxibus déprimi pótuit, quæ Fílium tuum Dóminum nostrum Jesum Christum de se génuit incarnátum; Qui tecum vivit & regnat.

AD HORAS, in fine Hymnorum dicitur Doxologia,

Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna secula.
Amen.

Dicitur per Octavam etiam in Festis occurrentibus.

Psalmi de Dominica.

AD PRIMAM.

Ant. 1. g. Quæ est ista.

In ℟. *br.* ℣. Qui natus es * de María vírgine. *Matth.* 1.

Canon proprius.

AD TERTIAM.

Ant. 5. a. Ascendit.

CAPITULUM. *Eccli.* 24.

SIcut cinnamómum & & bálsamum aromatízans odórem dedi: quasi myrrha electa dedi suavitátem odóris.

℟. *br.* In voluntáte tua * deduxisti me, Dómine, * Allelúia, allelúia. In voluntáte. ℣. Et cum glória * suscepisti me, * Allelúia. Glória Patri. In. *Ps.* 72.

℣. Propter innocéntiam suscepisti me, Deus; ℟. Et

asti me in conf-
o in æternum. Ps.

SEXTAM.
r. c. Dóminus.
ulum. Is. 61.
iento justítiæ cir-
dit me Deus meus,
onsum decorátum
, & quasi sponsam
i monílibus suis.
. Convertisti planc-
um * in gáudium
Allelúia, allelúia.
:isti. ℣. Conscidisti
meum, * & cir-
isti me lætítiâ, * Al-
Glória Patri. Con-

ómine, in volun-
, ℟. Præstitisti de-
o virtútem. Ps. 29.
NONAM.
3. a. Benedictus.
ulum. Eccli. 24.
vitáte sanctificáta
iévi, & in Jerúsa-
estas mea. Et radi-
pópulo honorifi-
& in parte Dei mei
as illíus, & in ple-
: sanctórum detén-
i.
. Hæc réquies mea *
um séculi, * Alle-
lelúia. Hæc réquies
r. Hic habitábo, *
n elégi eam, * Al-
Glória Patri. Hæc
.
irge, Dómine, in
i tuam, ℟. Tu &
inctificatiónis tuæ.
.

AD II. VESPERAS.

Psalmi de Officio parvo.

Ant. 1. D. Regína ingressa Jerúsalem multo cum comitátu & divítiis, venit ad Regem. 3. *Reg.* 10.

Ant. 2. Surréxit rex in occursum ejus; positusque est thronus matri regis, quæ sedit ad déxteram ejus. 3. *Reg.* 2.

Ant. 3. E. Hábuit grátiam & misericórdiam coram rege super omnes mulíeres, fecitque eam regnáre. *Esther* 2.

Ant. 4. E. Rex dedit regínæ ómnia quæ vóluit & petívit ab eo. 3. *Reg.* 10.

Ant. 5. C. Benedixérunt eam omnes unâ voce, dicentes: Tu glória Jerúsalem, tu honorificéntia pópuli nostri. *Judith* 15.

Capitulum. *Judith* 13.

Benedictus Dóminus, quia hódiè nomen tuum ita magnificávit, ut non recédat laus tua de ore hóminum, qui mémores fúerint virtútis Dómini in ætérnum.

Allelúia, allelúia. ℣. Sit Dóminus Deus tuus benedictus, cui complacuisti, & pósuit te super thronum. Allelúia. 3. *Reg.* 10.

Hymnus, O vos æthérei. *ut in primis Vesperis.*

℣. Posuisti, Dómine, in cápite ejus corónam, ℟. De lápide pretióso. *Ps.* 20.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. *duplic.* Ref-

péxit Deus humilitátem ancillæ suæ : ecce ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes; quia fecit mihi magna qui potens est. *Luc.* 1.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Fit Commem. S. Rochi, Ant. Stans. ℣. Stetit. *Oratio*, Pópulum. *ut infrà die* 16.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi & Capitulum de Dominica.

Ant. 4. d. Ego dilecto meo, & ad me convérsio ejus. *Cant.* 7.

Hymnus, Virgíneis títulis. *infrà.* lxxxviij. *& dicitur per Octavam etiam in Festis occurrentibus.*

Ad Nunc dimittis.

Ant. 3. a. Sub umbra illíus quem desideráveram, sedi; & fructus ejus dulcis gútturi meo. *Cant.* 2.

DIEBUS

INTRA OCTAVAM

ASSUMPTIONIS.

Semiduplex.

Omnia, omisso ritu Solemni, ut in die, præter ea quæ hìc notantur.

Ps. de Feria in toto Off.

AD NOCT. Tres Antiph. ℣. *&* ℟℟℟. *ex Nocturno diei, secundùm Feriam.*

Lectio j. de Scriptura occurrente; è tribus fit una.

Lectio ij. & iij. ut infrà in qualibet die.

AD LAUDES.

Ant. sola. 6. Vidérunt eam fíliæ, & beatíssimam prædicavérunt, & laudavérunt eam. *Cant.* 6.

AD HOR. ℟℟℟. *cum duplici* Allelúia, *etiam in Festis occurrentibus.*

AD VESPERAS.

Ant. 2. *sola.* Pósuit rex diadéma regni in cápite ejus. *Esther* 2.

Omittitur Allelúia. *cum suo* ℣.

SABBATO

INTRA OCTAVAM.

IN VESPERIS, Psalmi de Sabbato, Ant. Capitulum, (omisso Responsorio.) Hymn. ℣. *& Ant. ad* Magníficat. *ut in I. Vesp. Fest. cum Commem. Dom. seq.*

DOMINICA

INTRA OCTAVAM.

Ut in die, dempto ritu Solemni, exceptis quæ seq.

Ps. de Dom. in toto Off.

AD OFFICIUM NOCT.

Responsoria omnia, dempto ritu Solemni, ut in die Festi.

IN I. NOCT. Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Cyrilli Alexandríni.

Homil. contrà Nest. hab. Ephes. in Basilica majori.

Lectio iv.

Sanctórum cœtum, qui à sancta Deípara semper vírgine María invitáti prompto ánimo huc confluxérunt, lætum erectumque conspício. Quarè licèt multâ premerer tristitiâ, áttamen hic sanctórum

n Patrum cœtus lætí-
m mihi præbuit. Nunc
ce illud hymnógraphi
vid verbum apud nos im-
tum est : Ecce jam quid
num aut quid jucundum,
i habitáre fratres in
um ? Salve ítaque à no-
, sancta Mystica Trí-
as, quæ nos omnes con-
asti in hanc Ecclésiam
íparæ Maríæ.

Lectio v.

Alve à nobis, María
Deípara, venerábile ci-
lium totíus orbis terrá-
n, lampas inextinguí-
is, sceptrum rectæ doc-
næ, templum indissolú-
e, locus ejus qui loco
i non potest, mater &
go; per quam nominá-
: in sanctis Evangéliis:
nedictus qui venit in nó-
ne Dómini.

Lectio vj.

Alve, quæ immensum
incomprehensumque in
cto virgíneo útero com-
ehendisti; per quam cœ-
m exultat; per quam
geli & Archángeli læ-
ntur; per quam dæmo-
s fugantur; per quam
olapsus homo cœlum re-
perat; per quam omnis
eatúra idolórum vesániâ
tenta ad agnitiónem ve-
átis pervénit; per quam
nctum baptísma obtingit
edéntibus; per quam
eum exultatiónis; per
am toto orbe terrárum
ndátæ sunt Ecclésiæ; per
quam gentes adducuntur
ad pœniténtiam : & quid
plura dicam ? per quam
unigénitus Dei Fílius iis
qui in ténebris & umbra
mortis sedébant, lux ef-
fulsit.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii se-
cundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 1.

IN illo témpore; Replé-
ta est Spíritu sancto Elí-
sabeth; & exclamávit voce
magnâ, & dixit : Bene-
dicta tu inter mulíeres. Et
réliqua.

Homília sancti Andréæ
Cretensis.

In S. Annuntiatione.

BEnedicta tu inter mu-
líeres. Verè quidem
benedicta : nam be-
nedíxit te Deus suum ta-
bernáculum, quandò pa-
ternâ glóriâ exímiè plenum
hóminem Christum Jesum,
eumdemque Deum, ex qui-
bus ac in quibus perfectus
constat natúris, incompre-
hensâ ratióne útero gestas-
ti. Benedicta tu inter mu-
líeres, quæ cœlestem the-
saurum, in quo sunt om-
nes thesauri sapiéntiæ &
sciéntiæ abscónditi, in vir-
ginitátis tuæ invioláto thá-
lamo, nihil angustátum
compléxa es. Benedicta tu
in muliéribus, quæ sola
benedictiónem hæreditáte
consecúta es, quam Deus
per Abraham géntibus pro-
míserat. Benedicta tu in

muliéribus, quam generatiónes beátam dicunt, quam Reges gloríficant, quam Príncipes venerantur, cujus vultum dívites plebis deprecantur, ac post quam vírgines quà sequentes, quà præeuntes in templum Regis unà contendunt.

Lectio viij.

BEnedicta tu in muliéribus, quam Isaías prophéticis óculis videns, Prophetissam & Vírginem appellávit. Verè benedicta tu, quam Ezéchiel Orientem prænuntiávit, & portam clausam, per quam Deus solus tránseat, & quæ íterùm clausa máneat. Sola tu verè benedicta, quam montem magnum vir desideriórum Dániel vidit, Habacucque ille admirábilis, montem umbrósum; quam prætéreà avus tuus David, montem Dei, montem pinguem, montem coagulátum, montem dénique in quo sit beneplácitum Deo habitáre in eo, prophéticè decantávit. Benedicta tu in muliéribus, quam Zacharías, in divínis perspicacíssimus, vidit áureum candelábrum, lucernis septem, & septem infusóriis spléndidum, nempè septem divíni Spíritûs carismátibus úndiquè collustrátum.

Lectio ix. Homilia Dominicæ occurrentis. Cetera ut in die, cum Commem. ejusdem in Laudibus, & Vesperis.

AD PRIMAM non dicitur Symbolum Quicumque.

DIE XVI.

In Festo

SANCTI ROCHI, Laïci.

Duplex-minus.

Omnia de Communi Justorum, exceptis quæ seq.

Pridiè AD VESP. Assumptionis, fit de eo Commem. ut sequitur.

Ant. Stans inter mórtuos & viventes, pro pópulo deprecátus est, & plaga cessávit. *Num.* 16.

℣. Stetit & placávit, ℟. Et cessávit quassátio. *Ps.* 105.

Oratio. Pópulum. *infrà.*

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Ex vita ejus per Diedo & per Maldura scripta, & aliis monumentis.

ROchus circà sǽculi décimi tértii finem apud Montempessulánum equestri génere ortus, à pia matre sollícitè educátus, mortificatiónem Christi jejúniis & austeritáte vitæ, à prima ætáte in córpore suo portávit. Paréntibus orbátus, vigésimum círciter annum agens, post facultátes magna ex parte paupéribus erogátas, peregrinatiónem Románam religiónis causâ suscépit. Iter aggressus, in Xenodóchia & Nosocómia

vertébat, ibíque páupe-
s & ægros quacumque
sterat ratióne & ope so-
bátur. Peste ígitur in Itá-
a fervente, præcláram
ictus exercendæ caritátis
pportunitátem, strénuam
juvandis ac sanandis eâ
fectis óperam naváre cœ-
t, plurimisque solo cru-
s signo sanitátem resti-
isse tráditur. Quod solá-
am præcípuè Aquapen-
ns & Ceséna célebres Itá-
æ urbes, ipsaque urbs
oma expertæ sunt.

Lectio v.

VErùm ut tanti viri mé-
rita augerentur, post-
àm multos curasset, ip-
Româ egressus, Placén-
æ pestiléntiâ corrípitur,
â cùm graviſſimè labo-
ret, in próximam syl-
m se recépit, ubi fons
víno nutu ad languentis
eces exiliisse fertur, ad
mperandum febris ardó-
m. E vicína quoque do-
o canis doméſticus rap-
m è mensa frustum pa-
singulári planè Dei pro-
déntiâ, qui quondàm
rvi ministério Elíam in
émo alúerat, ipsi quotí-
è detulisse dícitur. Re-
perátâ sanitáte, cùm in
triam reverterétur, in-
r bellórum tumultus pro
ploratóre comprehensus,
ísque pátruo mínimè ág-
tus, in cárcerem, eo ju-
ente, conjícitur. Ibi per
uinquénnium acerbíſſima
quæque perpessus, cum
máxima patiéntiæ laude,
in jugi meditatióne Passió-
nis Christi, excessit è vivis,
décimo sexto Calendas Sep-
tembris, anno millésimo
trecentésimo vigésimo sép-
timo.

Lectio vj.

POst ejus tránsitum multi lue pestíferâ la-
borantes, prístinæ sanitáti
précibus ejus restitúti sunt.
Quibus intellectis, Pa-
trum Constantiensis Concí-
lii œcuménici decréto, ad
pestem in urbe grassantem
propulsandam, honóres
Sanctis exhibéri sóliti, Ro-
cho inter Sanctos nondùm
reláto impensi sunt, & ip-
síus imágine à Pátribus
frequenti pópulo, per vi-
cos & cómpita civitátis in
solemni supplicatióne cir-
cumductâ, quiévit confes-
tìm sævítia morbi. Qua-
propter cœpérunt honorári
ejus imágines, ac in ejus
honórem Deo sacella ædi-
ficári, templa érigi, &
éxtrui altária. Deinceps
mirácula ad ejus invoca-
tiónem pro peste afflictis
multa facta fuisse, pública
plurimórum locórum vo-
ta, atque ánnuæ, seu étiam
quotidiánæ, gratiárum ac-
tiónes cómprobant. De-
mùm sub Innocéntio octá-
vo sacrum Rochi corpus
Venétias magna ex parte
delátum honoríficè à Sená-
tu susceptum est, ac in

ejus honórem magnífica Basílica constructa. Réliqua pars córporis Arelátem transláta, in Ecclésia sanctíssimæ Trinitátis religiósè asservátur, undè multa fragmenta áliò váriè transláta sunt.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 9.

IN illo témpore; Circuíbat Jesus omnes civitátes & castella, docens in Synagógis eórum, & prædicans Evangélium Regni, & curans omnem languórem, & omnem infirmitátem. Et réliqua.

Homília sancti Irenæi, Epíscopi & Mártyris.

Lib. 2. adversùs Hæres. C. 57.

NOn possunt hærétici visum cæcis conferre, neque surdis audítum, neque omnes dæmones effugáre, præter eos qui ab ipsis immittuntur, si tamen & hoc fáciunt: neque débiles, aut claudos aut paralyticos curáre. Tantùm absunt ab eo ut mórtuum éxcitent, quemádmodùm Dóminus excitávit, & Apóstoli per oratiónem, & in fraternitáte sæpíssimè propter áliquid necessárium, eâ, quæ est in quoquo loco Ecclésiâ postulante per jejúnium & supplicatiónem multam, revérsus est spíritus mórtuo, & donátus est homo oratiónibus sanctórum.

Lectio viij. Cap. 58.

IN Jesu nómine qui verè illíus sunt Discípuli, ab ipso accípientes grátiam, perfíciunt ad benefícia reliquórum hóminum, quemádmodùm unusquísque accépit donum ab eo. Alii enim dæmones exclúdunt, álii autem præsciéntiam habent futurórum, & visiónes, & dictiónes prophéticas. Alii autem áliquâ laborantes infirmitáte per manûs impositiónem curant, & sanos restítuunt. Jam étiam quemádmodùm díximus, & mórtui resurrexérunt & perseveravérunt nobiscum annis multis. Et quid autem? Non est númerum dícere gratiárum, quas per univérsum mundum Ecclésia à Deo accípiens, in nómine Christi Jesu crucifíxi sub Póntio Piláto per síngulos dies in opitulatiónem géntium pérficit.

Lectio ix. Lib. 3. Cap. 5.

POrrò ad inventiónem errántium missi erant Apóstoli, & ad visiónem eórum qui non vidébant, & ad medicínam languéntium; útiquè non secundùm præsentem opiniónem colloquebantur eis, sed secundùm veritátis manifestatiónem. Nec enim quílibet hómines rectè fácient, si cæcos, jamjam

[..]ne per præcipítium ferri [..]cipientes, adhortentur [..]ssistere illi periculosíssimæ [..]iæ, quasi verè rectæ, & [q]uasi benè perventúri sint. [Q]uis autem médicus vo[le]ns curáre ægrótum, fá[c]iet secundùm concupis[c]éntias ægrotantis; & non [se]cundùm quod aptum est [m]edicínæ? Quóniam au[te]m Dóminus médicus ve[n]it eórum qui se malè ha[b]ent, ipse testificátur, di[ce]ns: Non opus est sanis [m]édicus, sed malè habén[t]ibus; non enim veni vo[c]áre justos, sed peccatóres [a]d pœniténtiam.

[A]D LAUDES, *post [H]ymnum*, ℣. Dixit Dó[m]inus ut dispérderet eos; ℟. Si non electus ejus ste[t]isset ut avérteret iram [e]jus. *Ps.* 105.

Ad Benedictus.

Ant. 5. Próperans ho[m]o sine queréla deprecári [p]ro pópulis, próferens ser[v]itútis suæ scutum, ora[t]iónem, réstitit iræ, & [f]inem impósuit necessitáti. *Sap.* 18.

Oratio.

Populum tuum, quǽsumus, Dómine, ad te [c]onfugientem paternâ ré[s]pice pietáte; ut qui tuæ [i]racúndiæ flagella formí[d]ant, intercedente beáto [R]ocho, tua mereantur mi[se]ricórdiâ liberári: Per [D]óminum nostrum Jesum [C]hristum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Fit Commem. Oct. Assumptionis, ut in Laud. Festi, suprà.

AD II. VESP. post Hymn. ℣. Memor sit Dóminus omnis sacrifícii tui; ℟. Impleat omnes petitiónes tuas. *Ps.* 19.

Ad Magníficat.

Ant. 6. Cadat orátio nostra in conspectu tuo, & ora pro nobis ad Dóminum Deum tuum, ut benè sit nobis. *Jerem.* 42.

Oratio, ut suprà.

Fit Commem. Oct. Assumptionis, ut in II. Vesp. Festi, suprà.

DIE XVII.

DE OCTAVA.

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi, de Virgínibus.

Lib. 2. *c.* 2. *Lectio ij.*

Sit vobis tanquàm in imágine descripta virgínitas vítaque beátæ Maríæ, de qua velut spéculo refúlgeat spécies castitátis & forma virtútis. Hinc sumátis licèt exempla vivendi, ubi tanquàm in exempløri magistéria expressa probitátis, quid corrígere, quid effúgere, quid tenére debeátis ostendunt. Primus discendi ardor nobílitas est magistri. Quid nobílius Dei matre? quid splendídius eâ quam splendor elégit? quid cástius eâ

quæ corpus sine córporis contagióne generávit! Talis fuit María, ut ejus unius vita ómnium sit disciplína. Si ígitur auctor non displícet, opus probémus; ut quicumque sibi ejus exoptat præmium, imitétur exemplum. Quantæ in una vírgine spécies virtútum émicant! Secrétum verecúndiæ, vexillum fídei, devotiónis obséquium; virgo intrà domum, comes ad ministérium, mater ad templum. O quantis illa virgínibus occurret! quantas compléxa ad Dóminum trahet, dicens: Hæc thorum fílii mei, hæc thálamos nuptiáles immaculáto servávit pudóre! Quemádmodùm eas ipse Dóminus commendábit Patri, nimírùm illud répetens suum: Pater sancte, istæ sunt quas custodívi tibi; peto ut ubi ego sum, & ipsæ sint mecum. Tunc étiam María tympanum sumens, choros virgináles excitábit cantantes Dómino, quòd per mare séculi sine seculáribus flúctibus transiérunt.

Sermo sancti Procli Epíscopi.

In S. Deip. Orat. 5. hab. in Concil. Ephes.

Lectio iij.

QUamvis ómnium Sanctórum memóriæ mirábiles sint, nihil tamen diéi hujus solémniis æquále ad glóriam. Abel propter sacrifícium celebrátur; Abraham propter fidem præclàris láudibus cumulátur; Móyses tanquàm legislátor prædicátur; Elías, ut zelótes, testimónium habet; David, ut pater mystérii in carne peracti, commendátur: Verùm nihil tale est qualis est Dei génitrix María; ipsa enim, quem illi in ænígmate vidérunt, incarnátum in útero portávit. Cunctas res creátas, ô homo, cogitatióne percurre, & vide an quicquam sit æquále vel majus Maríâ Deíparâ. Terram úndiquè lustra, cœlos mente scrutáre, invisíbiles omnes virtútes cógita, ac pérspice nùm sit in univérsis creátis áliud ejúsmodi miráculum.

DIE XVIII.

DE OCTAVA.

De sermóne sancti Bernardi Abbátis.

In Assump. B. M. Virg. 4.

Lectio ij.

DE Vírginis glória nec silére devótio pátitur, nec dignum áliquid stérilis concípere cogitátio, aut inerudíta potest locútio parturíre. Hinc est quòd & ipsi cœlestis cúriæ Príncipes in consideratióne tantæ novitátis clamant non sine admiratióne: Quæ est ista quæ ascendit de deserto, delíciis áffluens? ac si manifèstiùs dicant: Quanta est hæc, aut undè ei ascen-

lti, útiquè de deserto,
uéntia tanta deliciárum?
: enim pares inveniun-
delíciæ vel in nobis;
s in civitáte Dómini
ificat flúminis ímpetus;
à vultu glóriæ, volup-
s torrente potámur.
æ est ista quæ de sub
:, ubi nihil est nisi labor
lolor, & afflíctio spíri-
, ascendit delíciis spi-
álibus áffluens? Quidni
cias díxerim, virgini-
s decus cum múnere
unditátis, humilitátis
gne, distillantem cari-
s favum, misericórdiæ
era, plenitúdinem grá-
, prærogatívam glóriæ
;ulàris?

Lectio iij.

Scendens ígitur de de-
serto regína mundi,
m. Angelis sanctis, ut
it Ecclésia; Speciósa
a est & suávis in delí-
suis. Désinant tamen
rti hujus mirári delí-
; quia Dóminus dedit
ignitátem, & terra nos-
dedit fructum suum.
d mirantur de terra de-
a Maríam ascéndere de-
s affluentem? Miren-
ótiùs páuperem Chris-
de cœlestis regni pleni-
ne descendentem. Lon-
nim amplióri miráculo
ıum vidétur, Dei Fí-
ı paulò minùs ab An-
ı minorári, quàm Dei
rem super Angelos
tári.

DIE XIX.

DE OCTAVA.

Sermo sancti Joannis Damascéni.

Orat. 2. de Dormitione Beatæ Mariæ.

Lectio ij.

Hodiè sacra & animáta arca Dei viventis, quæ suum in útero concépit Creatórem, requiéscit in templo Dómini, quod nullis est extructum mánibus; & David exultat ejus parens, & cum eo choros ducunt Angeli, célebrant Archángeli, & Virtútes glorificant, Principátus exultant, Potestátes collætantur, gaudent Dominatiónes, Throni festum diem agunt, laudant Chérubim, glóriam ejus prædicant Séraphim. Hódiè Eden, novi Adam paradísum suscipit animátum, in quo solúta est condemnátio, in quo plantátum est lignum vitæ, in quo operta fuit nostra núditas.

Lectio iij.

Hodiè virgo immaculáta, quæ nullis terrénis inquináta est afféctibus, sed cœléstibus educáta cogitatiónibus, non in terram reversa est; sed, cùm esset animátum cœlum, in cœléstibus tabernáculis collocátur. Ex qua enim ómnibus vera vita manávit, quómodò illa mórtem gustáret? Sed cedit legi latæ ab eo quem génuit; & ut

filia véteris Adam, véterem senténtiam súbiit: (nam & ejus Fílius, qui est vita ipsa, eam non recusávit:) ut autem Dei viventis mater, ad illum ipsum dignè assúmitur.

VESPERÆ de sequenti Commem. Octavæ Assumpt. ut in II. Vesp. Fest.

Die xx.

In Festo SANCTI BERNARDI, primi Claravallensis Abbátis & Ecclésiæ Doctóris.

Duplex - minus.

Omnia de Communi Doctorum, additis quæ sequunt.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Ex vita ejus per Guill. Arn. & Gausr. scripta ap. Sur.

Bernardus, Fontánis in Burgúndia nobílibus & piis paréntibus natus, anno ætátis vigésimo secundo, Cisterciense monastérium, cui Stéphanus Hardingus tértius à sancto Roberto præerat, ingressus est; ejusque exemplo triginta sócii idem vitæ genus ampléxi sunt. Ut autem se ad arctiórem observántiam excitáret, hoc sæpiùs in ore habébat: Bernarde, ad quid venisti? Eos in pietáte fecit progressus, ut à Stéphano ad construendum Claravallense monastérium, júvenis licèt, mitterétur. Cujus loci, ut tunc mos erat, Abbas páriter designátus, à Guillelmo Catalaunensi Epíscopo, absente Josceranno Epíscopo Lingonensi, benedictiónem accépit. Ibi pro victu pulmenta, sæpiùs ex fóliis: panis ex hórdeo, mílio & víciâ; húmiles casæ; solitúdo ingens in magna fratrum multitúdine; siléntiíque tanta observántia, ut præter laborántium strépitus & voces laudántium Deum, nihil pénitùs audirétur. Tùm legem sibi ipsi impósuit Bernardus è monastério numquàm exeundi, nisi aut urgérent Ordinis sui negótia, aut ab Apostólicæ Sedis Legáto, vel próprio Epíscopo evocarétur.

Lectio v.

Intérfuit Bernardus Concílio Trecensi sub Honório secundo, in quo Templáriis milítibus Régula præscripta est. Remensem pópulum Archiepíscopo reconciliávit. Pontificátum asséruit Innocéntio secundo, quem Petrus Leónis, usurpáto Anacléti secundi nómine, Româ expúlerat: cùm enim, coacto apud Stampas Concílio, Rex & Antístites rem totam ad uníus Bernardi arbítrium detulíssent, Innocéntium legítimum esse beáti Petri suc-

Tórem declarávit. Henum primum Angliæ rem, partes Anacléti cum iscopis Anglicánis tuenn, ita flexit, ut Incéntio Carnútas usquè viàm procésserit. Tùm rnardus, solútâ Synodo ánâ cui affúerat, Melanenses & Aquitános, i Anaclétum fovébant, unitátem Ecclésiæ recávit; Ducemque Aquiiæ Guillelmum, expóâ cum obtestatióne ob ulos ejus tremendâ Hóst, ádeò térruit, ut ille jecto schíſmate, ad sarem mentem súbitò rerit. Imperatórem Lorium jus investiturárum i vindicantem sólitâ loendi libertáte reprehen-, & à susceptis consíliis nóvit. Romam áccitus, tóri, qui Anacléto & ipse udo póntifex subrogátus rat, persuásit ut Innotio obsequerétur.

Lectio vj.

Laravallem reversus Bernardus, sancti Anasii monastério, quod ad quas Sálvias propè Rom extrúxerat, eum præit Abbátem, qui pósteà mmus Póntifex creátus, génius tértius appellátus, ad quem étiam scriplibros de Considerane. Eo summi Pontíis jussu concionante, sa in Saracénos expedítio suscepta est, quæ tamen felícem éxitum non hábuit. Hinc multórum agitátus est calúmniis, quas patientíssimè tulit. Abailardum confutávit in Senonensi Concílio; & in Remensi adversùs Gilbertum Porretánum Pictavensem Epíscopum, quem errória convícerat, symbolum cóndidit. Henriciánam hæresim in Tolosátibus repressit; & Radulfum mónachum árguit, qui interficiendos esse Judæos contendébat. Ab homínibus ómnium órdinum úndiquè consultus, oratióni vacáre numquàm, Missæ sacrifícium celebráre vix aliquandò intermísit. Oblátos quinque Episcopátus recusávit, ac inter álios Genuensem & Mediolanensem. Cùm dénique annum vitæ sexagésimum tértium ágeret, miraculórum magnitúdine & número claríssimus, Claravalle obdormívit in Christo, anno millésimo centésimo quinquagésimo tértio; sepultusque est ante altáre beátæ Vírginis, quam religióne singulári colúerat: péctori verò, uti præcéperat, cápsula reliquiárum sancti Thaddæi Apóstoli in túmulo superpósita est. Sanctórum cánoni vixdùm viginti post mortem annis ab Alexandro Papa tértio ascriptus est.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 19.

IN illo témpore; Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, & secúti sumus te; quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homília sancti Bernardi Abbátis.

Serm. 22. de divers. qui est de quadrup. debito.

IN via estis, fratres, quæ ducit ad vitam, in via recta & impollúta, quæ ducit ad civitátem sanctam Jerúsalem illam, quæ líbera est, quæ sursum est, quæ est mater nostra. Arduus quidem ascensus ejus, útpote per ipsam montis summitátem incíssus; sed via compendiósior labóris magnitúdinem vel témperat, vel exclúdit. Vos autem tàm felíci facilitáte, quàm fácili felicitáte, viam istam non solùm itis, sed cúrritis; quia exonerári estis & accincti, nihil pónderis super dorsa portantes.

Lectio viij.

FElíces igitur vos, qui vos & vestra sine omni exceptiúncula reliquistis, per ipsum montis vérticem iter fácitis ei qui ascendit super occásum; Dóminus nomen illi. Illi verò, qui quamvis Ægyptum fúgerint, tamen ad quæque Ægyptia tenérrimè respirant, viam civitátis habitáculi non invenérunt; sed voluntátum suárum gravíssimis sárcinis prægraváti, vel sub ónere, vel cum ónere cadunt, ut vix ad cursum pervéniant destinátum. Quid enim est quòd vita vestra vitam apostólicam repræsentet? Illi reliquérunt ómnia, & in schola Salvatóris sub ejus præséntia congregáti, hausérunt aquas in gáudio de fonte Salvatóris, ipsum vitæ fontem in ipso fonte bibentes.

Lectio ix.

BEáti óculi qui vidérunt. Numquid non & vos, non in præséntia, sed in abséntia ipsíus; non ad verba oris ejus, sed ad vocem nuntiórum ejus, símile áliquid fecistis? Deféndite vobis hanc prærogatívam; quòd illi ad visum & ad verbum, vos ad audítum & núntium, credidistis. Sic state in Dómino, caríssimi, ut quemádmodùm illi in fame & siti, in frigóre & nuditáte, in labóribus & jejúniis, & vigíliis, & céteris observántiis, justítiæ viam régiam tenuérunt: sic & vos, etsi non eórum méritis, tamen exercítiis aliquátenus coæquáti, dicátis Dómino Deo vestro, cùm venéritis ante thronum glóriæ ipsíus: Lætáti sumus pro diébus

ibus nos humiliasti, an-
s quibus vídimus mala.

Oratio.

DEus, qui beátum Bernardum Abbátem caritátis tuæ igne succensum Ecclésia tua lucére simul ardére fecisti: ejus intercessióne concéde, eódem nos caritátis Spíritu ferventes, coram te semper ut fílios lucis ambulare; Per Dóminum... in unitáte ejusdem.

Fit Commem. Octavæ Assumpt. Ant. In plenitúdine. ℣. Tu, Dómine. *Oratio*, Veneranda. *suprà.*

AD II. VESP. fit Comm. Octavæ Assumpt. Ant. Respéxit. ℣. Posuísti. *Oratio*, Veneranda. *ut suprà.*

DIE XXI.

DE OCTAVA.

De Sermóne sancti Bernardi Abbátis.

De 12. prærogat. B. M. V.

Lectio ij.

AMplectámur Maríæ vestígia, fratres mei, & devotíssimâ supplicatióne beátis illíus pédibus provolvámur. Teneámus eam, nec dimittámus, donec benedíxerit nobis; potens est enim. Nempè vellus est médium inter rorem & áream, múlier inter solem & lunam, María inter Christum & Ecclésiam constitúta. Sed fortè miráris non tàm vellus opertum rore, quàm amictam sole mulíerem. Magna síquidèm familiáritas, sed mira omnínò vicínitas solis & mulíeris. Quómodò enim in tàm vehementi fervóre tàm frágilis natúra subsístit? Non est virtútis humánæ, sed nec angélicæ quidèm; sublímior quædam necessária est. Spíritus sanctus, inquit, supervéniet in te. Et tanquàm respondéret illa: Quóniam Spíritus est Deus, & Deus noster ignis consúmens est; Virtus, ait, non mea, non tua, sed Altíssimi obumbrábit tibi. Nihil ítaque mirum, si sub tali obumbráculo talis étiam à muliere sustineátur amíctus.

Lectio iij.

MUlier, inquit, amicta sole. Planè amicta lúmine tanquàm vestimento. Non pércipit fortè carnális; nímirùm spirituále est, stultítia illi vidétur. Non sic videbátur Apóstolo, qui dicébat: Induímini Dóminum Jesum Christum. Quam familiáris ei facta es, Dómina! quàm próxima, imò quàm íntima fíeri meruísti! quantam invenísti grátiam apud eum! In te manet, & tu in eo; & vestis eum, & vestíris ab eo. Vestis eum substántiâ carnis, & vestit ille te glóriâ suæ majestátis. Vestis Solem nube, & Sole ipsa vestíris. Novum enim fecit Dóminus super ter-

ram, ut múlier circúmdaret virum, nec álium quàm Christum, de quo dícitur: Ecce vir; Oriens nomen ejus. Novum quoque fecit in cœlo, ut múlier sole apparéret amicta. Dénique, & coronávit eum, & vicissim ab eo méruit coronári.

VESPERÆ de die Octava Assumpt. B. M. V. ut in primis Vesp. Festi, servato ritu duplici-maj.

Oratio, Deus, qui sanctíssimam. *infrà.*

Fit Commem. S. Symphoriani, Mart. Ant. Ecce Deus. ℣. In Deo. ix. *Oratio*, Sancti Mártyris. *infrà.*

DIE XXII.

Octava ASSUMPTIONIS BEATÆ MARIÆ.

Duplex-majus.

Omnia, dempto ritu Solemni, ut in die, exceptis quæ sequuntur. Psalmi de Feria in toto Officio.

IN II. NOCTURNO.

De Sermóne sancti Bernardi Abbátis.

In Assumpt. Serm. 4. n. 5.

Lectio. iv.

NOn est quod me magis deléctet, sed nec quod térreat magis, quàm de glória Vírginis matris habére sermónem. Ecce enim si in ea laudávero virginitátem, mihi multæ vírgines post eam videntur offerri. Si humilitátem prædicávero, invenientur fortè vel pauci, qui, docente Fílio ejus, mites facti sunt & húmiles corde. Si magnificáre volúero misericórdiæ ejus multitúdinem, sunt áliqui misericórdiæ viri, étiam & mulíeres. Unum est, in quo nec primam símilem visa est, nec habére sequentem, gáudia matris habens cum virginitátis honóre. Maríæ privilégium est, non dábitur álteri: singuláre est, sed contínuò étiam indicíbile invenítur.

Lectio v.

VErúmtamen non hoc tantùm, sed céteras quoque virtútes singuláres prorsùs invénies in María, quæ videbantur esse commúnes. Quæ enim vel angélica púritas virginitáti illi áudeat comparári, quæ digna fuit Spíritûs sancti sacrárium fieri, & habitáculum Fílii Dei? Quanta verò & quàm pretiósa humilitátis virtus cum tanta puritáte, cum innocéntia tanta, cum consciéntia prorsùs absque delicto, imò cum tanta grátiæ plenitúdine? Undè tibi humílitas, & tanta humílitas, ò beáta? Digna planè quam respíceret Dóminus, cujus decórem concupísceret Rex, cujus odóre suavíssimo ab ætérno illo patérni sinûs attraherétur accúbitu.

Lectio vj.

Cce jam quibus potúi-
mus votis ascendentem
d Fílium dedúximus,
rosecúti sumus saltèm
ngè, Virgo benedicta.
deinceps pietátis tuæ
m quam apud Deum
iam invenisti, notam
re mundo: reis véniam,
élam ægris, pusillis
le robur, afflictis con-
tiónem, periclitánti-
adjutórium & libera-
em sanctis tuis préci-
obtinendo. In hac quo-
die solemnitátis & læ-
e dulcíssimum Maríæ
ien cum laude invo-
tibus sérvulis, per te,
ína clemens, grátiæ
múnera largiátur Jesus
istus Fílius tuus, Dó-
us noster, qui est su-
ómnia Deus benedic-
in sécula: Amen. Tu
em.

In III. NOCTURNO.

tio sancti Evangélii se-
cundùm Lucam.

ctio vij. Cap. 11.

N illo témpore; Lo-
uente Jesu ad turbas,
ollens vocem quædam
lier de turba, dixit illi:
itus venter qui te por-
it. Et réliqua.

mília venerábilis Bedæ,
Presbyteri.

Luc. Cap. 11. Lib. 4.

MAgnæ devotiónis
& fídei hæc mú-
lier osténditur,
Scribis & Pharisæis
Dóminum tentántibus, si-
mul & blasphemántibus,
tantâ ejus incarnatiónem
præ ómnibus sinceritáte
cognoscit, tantâ fidúciâ
confitétur, ut & præsén-
tium prócerum calúmniam
& futurórum confundat hæ-
reticórum perfídiam. Nam
sicut tunc Judæi, sancti
Spíritûs ópera blasphemando,
do, verum consubstantia-
lemque Patri Dei Fílium
negábant; sic hærétici,
póstea negando Maríam
semper vírginem, sancti
Spíritûs operante virtúte,
nascitúro ex humánis mem-
bris Unigénito Dei carnis
suæ matériam ministrasse,
verum consubstantialem-
que matri fílium hóminis
fatéri non debére dixérunt.
Sed si caro Verbi Dei se-
cundùm carnem nascentis
à carne Vírginis matris pro-
nuntiátur extránea; sine
causa venter qui eum por-
tasset, & úbera quæ lactas-
sent, beatificarentur.

Lectio viij.

NOs ígitur, his contrà
Eutychen dictis, ex-
tollámus vocem cum Ec-
clésia Cathólica, cujus hæc
múlier typum gessit: ex-
tollámus & mentem de mé-
dio turbárum, dicamusque
Salvatóri: Beátus venter
qui te portávit, & úbera
quæ suxisti! Verè enim
beáta parens, quæ, sicut
quidam ait, eníxa est puér-
pera Regem, qui cœlum

terramque tenet per sécula, cujus Numen & æterno compleçtens ómnia gyro, impérium sine fine manet; quæ ventre beáto gáudia matris habens cum virginitátis honóre, nec primam símilem visa est, nec habére sequentem. At ille dixit: Quinímò, beáti qui áudiunt verbum Dei, & custódiunt! Pulchrè Salvátor attestationi mulíeris ánnuit, non eam tantúmmodò quæ Verbum Dei corporáliter generáre merúerat, sed & omnes qui idem Verbum spirituáliter audítu fídei concípere, & boni óperis custódiâ vel in suo vel in proximórum corde párere, & quasi álere studúerint, assevérans esse beátos: quia & éadem Dei Génitrix & indè quidèm beáta, quia Verbi incarnandi ministra est facta temporális; sed indè multò beátior, quia ejusdem semper amandi custos manébat æterna.

De Sancto Symphoriano,
Lectio ix.

SYmphoriánus Augustodúni, patre Fausto nóbili & christiáno, oriundus; cùm simulácrum Berecynthiæ, plaudente pópulo, per urbem carpento veherétur, ad tantum scelus exhórruit, & idólum se adoratúrum negávit. Quarè ad Heráclium virum Consulárem tanquàm seditiósus statìm addúcitur: qui loris cæsum in cárcerem conjécit: undè edúctus pósteà, & coram eódem júdice Christum prædicans, cápite damnátus est. Qui cùm ad supplícium ducerétur, matrem sic clamantem audívit: Nate, nate Symphoriáne, memento Dei vivi; sursùm, fili, erecto corde, áspice regnantem in cœlis; hódiè tibi vita non tóllitur, sed mutátur in mélius. Igitur extrà muros edúctus, à carnífice occísus est. Non procul à loco martyrii sanctus Euphrónius, Presbyter, ac pósteà Æduensis Epíscopus, in memóriam ejus Basílicam extrúxit.

Oratio.

DEus, qui sanctíssimam Vírginem Maríam genitrícem tuam super omnes Angelórum órdines paradísi sédibus collocasti: ejusdem nos suffrágiis, post emensum sanctæ vitæ stádium, ad æterna jubeas regna perduci; Qui vivis & regnas.

Pro Commem. S. Symphoriani, Ant. Bonum. ℣. Adjútor. xij.

Oratio.

SAncti Mártyris Symphoriáni mérita nos, Dómine, pretiósa tueantur, in quibus ópera tua prædicantes, & exemplis ejus accendi, & præmiis sociári mereámur; Per.

VESPERAS , *fit*
m. sequentis. Ant.
vit. ℣. Averte. lxij.
, Deus, qui beátæ.

IE XXIII.

In Festo
TÆ HELENÆ,
ratrícis, Viduæ.
Simplex.
ia de Communi
im Mulierum.
atióne sancti Am-
Epíscopi de óbitu
dósii Imperatóris.
Lectio iij.
us est Constantínus
ente Hélenâ, quæ
iti fílio divíni mú-
uæsívit auxílium,
ter prælia quoque
síisteret, & perícu-
n timéret. Magna
, quæ multò ám-
vénit quod Impera-
ferret, quàm quod
eratóre accíperet!
mater pro fílio,
num orbis Románi
, festinávit Hiero-
n, & scrutáta est
Domínicæ passiónis.
riam hanc primò
sserunt, sic cógni-
onstántio senióri,
teà regnum adeptus
nit ergo Hélena;
evísere loca sancta;
ei Spíritus ut lig-
ucis requíreret. Ac-
l Gólgotha, & ait:
cus pugnæ; ubi est
? Quæro vexillum
salútis, & non invénio.
Ego, inquit, in regnis, &
Crux Dómini in púlvere?
Ego in aulis, & in ruínis
Christi triumphus? Aperit
ítaque humum, décutit
púlverem; tria patíbula
confúsa réperit, quæ ruína
contéxerat. Incerta hæret
ut múlier, sed certam indá-
ginem sanctus Spíritus ins-
pírat. Lignum refulsit, &
grátia mícuit. Quæsívit
clavos quibus crucifixus est
Dóminus, & invénit. De
uno clavo frænos fíeri præ-
cépit; de áltero diadéma
intéxuit: unum ad decó-
rem, álterum ad devotió-
nem vertit. Utróque usus
est Constantínus, & fidem
transmísit ad pósteros re-
ges. Sapienter Hélena, quæ
Crucem in cápite regum
locávit, ut Crux Christi in
régibus adorétur.

Oratio.

DEus, qui beátæ Hé-
lenæ grátiam contu-
listi, ut venerandam Uni-
géniti tui Salvatóris nostri
Crucem invenfret: da fidé-
libus tuis, ut & Christum
sollícitè quærendo invé-
niant, & ejus Cruci toto
cordis affectu adhæreant;
Per eumdem Dóminum
nostrum Jesum Christum
Fílium tuum, qui tecum
vivit & regnat in unitáte
Spíritûs Sancti Deus, per
ómnia sécula seculórum.
℞. Amen.
VESPERÆ de sequenti.

Die xxiv.
In Festo
S. BARTHOLOMÆI,
Apostoli.
Duplex - majus.
Omnia de Comm. Apost. additis quæ sequuntur.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Ex Eusebio, S. Hieronymo, & Usuardo.

Bartholomæus, unus ex Duódecim quos elégit Jesus & Apóstolos nominávit, post ejus Ascensiónem, accepto Spíritu sancto, in Indiam proféctus, Christi fidem, ut scribit Eusébius in História Ecclesiástica, fertur illis Géntibus prædicasse, & Evangélium Matthæi Hebráicis conscriptum lítteris reliquisse, quod quidèm ad Pantæni témpora servátum esse memorátur. Idem refert in libro de Scriptóribus Ecclesiásticis Hierónymus. Postquàm enim Pantænum in Indiam à Demétrio Alexandríæ Epíscopo, rogántibus illíus gentis legátis, missum rétulit, subdit eundem inter gentes illas comperisse olìm adventum Dómini Jesu juxtà Matthæi Evangélium à Bartholomæo, qui inter duódecim Apóstolos numerátur, illìc fuisse prædicátum. In cujus rei fidem ipsum Matthæi exemplar Hebráicis lítteris scriptum secum Alexandríam revertens detúlerat. Fide Gentílibus prædicátâ, Bartholomæus vitam martyrio consummávit.

De Sermóne sancti Joannis Chrysóstomi.
Homil. 33. in Cap. 9. Matth.

Lectio v.

Viden ministérii magnitúdinem? Viden Apostolórum dignitátem? Nihil sensíbile jubentur dícere, nec sicut Móyses & Prophétæ prióres; sed nova quædam & inexpectáta. Neque enim tália ipsi prædicábant, sed terram & terréna bona: hi autem regnum cœlórum, & quæ ibi sunt ómnia. Neque indè solùm hi majóres sunt, sed étiam ex obediéntia. Neque enim recúsant, neque cunctantur sicut véteres illi: sed etiamsi perícula, bella & intolerabília mala áudiant, cum obsequéntiâ multâ imperáta suscípiunt, útpotè qui regni sint præcónes. Et quid mirum; ínquies, si nihil durum & ásperum prædicatúri, súbitò paruérunt? Quid dicis? Nihil durum prædicáre jussi sunt? Non audis cárceres, abductiónes ad mortem, bella civília, universórum ódium? Quæ ómnia ipsis paulò pòst eventúra esse dicébat.

Lectio vj.

Diábolo cum orbe toto & turbâ dæmonum innúmerâ contrà Duódecim

ruente, non brevi
e, sed per totum
átium vicérunt illi
erârunt. Quodque
est, non cæsis hóst-
sed mutátis & con-
Illud enim máximè
observandum est,
c occidisse, nec de-
insidiatóres suos;
m illos dæmónibus
episſent, Angelis
fecisse, humánam
n hâc ímprobâ ty-
liberantes: illos
scelestos dæmones,
nia conturbábant,
foro & à dómibus,
am à deserto expu-
Quodque mirabí-
, non instructâ ácie
iébant; sed malè
implébant ómnia.
nt enim in médio
illos ínfimæ condi-
íros quos ligábant,
bant, circumagé-
ec póterant eórum
dere: sed sicut rá-
olis vincíre nemo
sic non póterant
linguam alligáre.
ei causa erat, non
lèm qui loqueban-
d Spíritûs virtus.

I. NOCTURNO.

ancti Evangélii se-
ndùm Lucam.

vij. Cap. 6.

ibus illis; Exiit Je-
n montem oráre;
ernoctans in ora-
ei. Et cùm dies fac-
, vocávit discípu-
los suos; & elégit duóde-
cim ex ipsis, quos & Apóst-
tolos nominávit. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii, Epíscopi.

In Luc. Lib. 5. n. 43.

SPécies tibi, Christiá-ne, datur, forma præscríbitur quam débeas æmulári. Quid enim te pro salúte tua fácere oportet, quandò pro te Christus in oratióne pernoctat? Quid te fácere cónvenit, cùm vis áliquod pietátis offícium adoríri; quandò Christus missúrus Apóstolos, orávit priùs, & solus orávit? Nec usquàm álibi, si non fallor, orasse cum Apóstolis repe-rítur: ubíquè solus óbsecrat. Dei enim consílium humána vota non cápiunt, nec quisquam interiórum potest esse párticeps Christo.

Lectio viij.

VIs scire quóniam mihi, non sibi oráverit? Vocávit, inquit, discípulos suos, & elégit duódecim ex ipsis, quos ad propagandum auxílium salútis humánæ per terrárum orbem satóres fídei destináret. Simul adverte cœleste consílium: non sapientes áliquos, non dívites, non nóbiles, sed piscatóres & publicános, quos dirígeret, elégit; ne traduxisse prudéntiâ, nec redemisse divítiis, ne poténtiæ no-

bilitatiſque auctoritáte traxiſſe áliquos ad ſuam grátiam viderétur; ut veritátis rátio, non diſputatiónis grátia, prævaléret.

Lectio ix.

Elígitur & Júdas, non per imprudéntiam, ſed per providentiam. Quanta eſt véritas, quam nec adverſárius miniſter infirmat! quanta morálitas Dómini, qui periclitári magis apud nos judícium ſuum quàm affectum máluit! Suſcéperat enim hóminis fragilitátem; & ideò nec has partes recuſávit infirmitátis humánæ. Vóluit déſeri, vóluit prodi, vóluit ab Apóſtolo ſuo tradi; ut tu à ſócio deſertus, à ſócio próditus, moderátè feras tuum erraſſe judícium, periiſſe beneficium.

Oratio.

Omnípotens ſempitérne Deus, qui hujus diéi venerandam ſanctamque lætítiam in beáti Apóſtoli tui Bartholomæi feſtivitáte tribuiſti: da Eccléſiæ tuæ, quæſumus, & amáre quod crédidit, & prædicáre quod dócuit: Per Dóminum.

AD VESP. fit Commem. S. Ludovici. Ant. Quæsívit Dóminus ſibi virum juxtà cor ſuum, & præcépit ei ut eſſet dux ſuper pópulum ſuum. *Reg.* 13.

℣. Invéni ſervum meum: ℟. Oleo ſancto meo unxi eum. *Pſ.* 88.

Oratio, Deus, qui. *ut infrà ad Laudes.*

DIE XXV.

In Feſto

SANCTI LUDOVICI IX. REGIS FRANCIÆ.

Duplex-majus.

Pſalmi de Feria in toto Officio.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Regem regum Dóminum, * Veníte, adorémus. 1. *Tim.* 6.

Pſ. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

Rex ſumme regum, qui potenti númine
Quo ſunt creáta regna nutu dívidis,
Dùm thure fumant templa, voce pérſonant,
Audi profúſas Regis in laudem preces.

Naſcens in ipſa Ludovícus púrpura,
Sceptris avítis parvus ádmovet manus;
Piæque ductu mátris, ignárus mali,
Servíre Chriſto diſcit, ántequàm regat.

Juſti ſevérus cultor, urbes légibus,
Amóre cives cóntinens, hoſtes metu:
Pietáte cœlum flectit, áras éxcitat;
Deóque templa, tecta nudis érigit.

Mox chriſtiáni ſerus ultor ſánguinis
Emenſus æquor, inque littus bárbarum

Vexilla pandens, urget armis ímpios,
Unóque vitam pro Deo pacíscitur.
Sit Trinitáti sempiterna glória,
Honor, potestas, atque jubilátio,
In unitáte, quæ gubernans ómnia,
Per cuncta regnat seculórum sæcula.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. g. Confortátus ... in regno suo, & Dó... inus Deus ejus erat cum ..., & magnificávit eum in ... celsum. 2. *Paral.* 1.

Ant. 2. Fecit quod bonum & plácitum erat in ... nspectu Dei sui; & subvertit altária peregríni cul... is. 2. *Paral.* 14.

Ant. 3. *a.* Percussit fœ... us coram Dómino, ut ... mbuláret post eum, & ... ustodíret præcepta ejus; ... t fecit omnes servíre Dó... ino Deo suo. 2. *Paral.* 4.

℣. Dómine, in virtúte ... a lætábitur rex, ℟. Et ... uper salutáre tuum exul... ábit vehementer. *Ps.* 20.

Tres Lectiones de Script. ... ccurr.

Post j. Lect. ℟. Locútus ... s sanctis tuis, & dixisti, ... ómine: * Exaltávi elec... um de plebe mea; manus ... ium mea auxiliábitur ei, ... t bráchium meum confor... ábit eum. ℣. Deus elégit patres nostros, & suscitávit illis regem; cui testimónium pérhibens, dixit: * Exaltávi. *Ps.* 88. *Act.* 13.

Post ij. Lect. ℟. Ecce dedit vobis Dóminus regem: * Si timuéritis Dóminum, & serviéritis ei, éritis & vos & rex qui ímperat vobis, sequentes Dóminum Deum vestrum. ℣. Deum timéte, regem honorificáte; quia sic est voluntas Dei: * Si. 1. *Reg.* 12. 1. *Petr.* 2.

Post iij. Lect. ℟. Díssipat ímpios rex sápiens: misericórdia & véritas custódiunt regem; * Et † Roborábitur cleméntiâ thronus ejus. ℣. Dei minister est in bonum; * Et. Glória. † Roborábitur. *Pr.* 20. *Rom.* 13.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. *d.* Fortis in bello, máximus in salútem electórum Dei, expugnáre insurgentes hostes, quam glóriam adeptus est! *Eccli.* 46.

Ant. 5. a. Invocávit Altíssimum potentem, in oppugnando inimícos úndiquè; & audívit illum magnus & sanctus Deus. *Eccli.* 46.

Ant. 6. Succinxit se arma béllica sua in prælìis, & protegébat castra gládio suo. 1. *Mach.* 3.

℣. Véritas mea & misericórdia mea cum ipso; ℟. Et in nómine meo exaltábitur cornu ejus. *Ps.* 88.

Lectio iv.

Ex ejus vita per Joan. à Joinv. & alios Autores scripta.

LUdovícus nonus, Francórum Rex, anno ætátis duodécimo, patri Ludovíco succéssit, regnumque sub tutéla Blanchæ sapientíssimæ matris administráre cœpit. Hæc fílium à púero sanctis documentis instituerat, dícere sólita: Mallem, fili, te vitâ & regno privátum, quàm lethális peccáti reum agnóscere. In ipso regni exórdio, viros spectátæ virtútis & prudéntiæ, cùm è cléricis, tùm è láicis, in consílium adhíbuit; & Albigenses perduelles, paternis jam armis impetítos, subégit. Rebus cum finítimis princípibus compósitis, totum se divíno cúltui promovendo dedit. Duello & blasphémiis pénitùs extirpandis incúbuit, histriónes & joculatóres regno éxpulit. Benefícia ecclesiástica nónnisi probátis, ac præcípuè per Ecclésiæ Parisiensis Cancellárium, persónis, neque jam áliud habéntibus, nisi illo abdicáto, conferébat. Adeò justítiæ studiósus fuit, ut quàcumquè transíret, illáta si qua forent à comitatu damna, per Archidiáconum Parisiensem aliosve notæ æquitátis viros inquíri juberet ac resarcíri: & contrà Saracénos profectúrus, mónitos per præcónem súbditos volúerit, ut qui læsi fortè essent, ipsum adírent, ómnibus factúrum satìs.

℟. Sancta in manu extraneórum facta sunt: vasa glóriæ nostræ captíva abducta sunt: * Quæ erat líbera, facta est ancilla: quò ergò nobis adhuc vívere? Omnis qui zelum habet legis, statuens testamentum, éxeat post me. ℣. Ascendérunt gentes super latitúdinem terræ: & circuiérunt castra sanctórum & civitátem dilectam. * Quæ erat líbera, facta est. 1. *Mach.* 2. *Apoc.* 20.

Lectio v.

TRicésimo ætátis anno gravi morbo affectus, acceptâ cruce ab Epíscopo Parisiensi, sacrum bellum vovit. Et post áliquot annos, contractis ingéntibus cópiis, matri commissâ regni curâ, mare trajécit. Atque ubi primùm Saracénos in líttore astantes conspéxit, è navi in mare ense districto congressúrus insíliit: fugatísque hóstibus, Damiátam victor intrávit. Sed debilitáto póstmodùm ex lue exércitu, victus ipse captusque est; neque, per totum captivitátis tempus, Horárum Canonicárum,

nas ubíquè ad usum Ecclésiæ Parisiensis quotídiè persolvébat, recitatiónem intermísit. Cùm de pace actum est, ipse conditiónes Saracénis dedit, mirantibus quòd victus victóribus leges impóneret. Pacto cedere, Rex cùm exércitu liber dimíttitur: cùmque in pecúnia numeranda, Saracénis non adverténtibus, errátum esset; íntegrum pecúniæ pondus solvi vóluit, violáti pacti alióquin reis. Annos deindè círciter quátuor, quò Saracénos ad servandas induciárum conditiónes adígeret, in Syria commorátus; Christiános multos è vínculis erípuit, Gentíles fídei præceptis ímbuit, ac Christianórum urbes áliquot & castra suis súmptibus instaurávit. Interim mater ejus migrat è vita; cujus ille mortem accépit, in génua prócidens, obortis lácrymis, hæc verba prótulit: Grátias tibi ago, Dómine, qui matrem únicè diléctam quam ad tempus commodáveras, recepísti; ita sit ut plácitum est coram te; sit nomen Dómini benedíctum.

℟. Custodívit illum Dóminus ab inimícis, & * In vínculis non derelíquit illum, & dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Erat Deus cum eo, & erípuit eum ex ómnibus tribulatiónibus ejus: * In vínculis. *Sap.* 10. *Act.* 7.

Lectio vj.

IN Gálliam rédiens, navi propè Cyprum ad syrtes allísâ, coram sacra Eucharístia, cujus in navi asservandæ facultátem à Legáto Apostólico obtinúerat, supplíciter orans, ab imminénte naufrágii perículo liberátus est. Cùmque navis ad réliquum itíneris minùs tuta à nautis renuntiarétur; Rex pius, rejectâ prócerum sententiâ, in áliam transíre nóluit; ne sexcenti ferè hómines qui metu perículi ex eádem navi descendissent, in ínsula remanérent, indè nunquàm aut vix reversúri; malle se dicens, cum líberis & uxóre, Deo áuspice, perículum adíre, quàm sibi suísque cum tanto totque hóminum damno consúlere. Post réditum, piis opéribus impensiùs stúduit. Plúrima Lutétiæ aliísque in locis ædificávit aut perfécit monastéria, & páuperum hospítia. Frequens visitábat ægrótos, quibus non súmptibus modò, sed & mánibus própriis ministrábat. In páuperes munificentíssimè próvidus, virgínibus dotem, províncíis annónæ inópiâ laborántibus aliménta, univérsis egéntibus necessária suppeditábat. Veste vulgári utebátur; cilício & jejúnio sæpè

corpus affligébat; statis jejuniórum & festórum diébus, cónjuge ábstinens. Cùm in Africam trajecísset, bellum dénuò Saracénis illatúrus; jamque, captâ Carthágine, castra propè Tunétum in eórum conspectu posuísset, mortem imminére séntiens, documenta Rege digna Christianíssimo, suâ manu conscripta, Philippo fílio & successóri trádidit: illudque Davídicum próferens, Introíbo in domum tuam, adorábo ad templum sanctum tuum, & confitébor nómini tuo, Dómine; ánimam Deo réddidit apud Cartháginem, anno ætátis quinquagésimo quinto, Christi verò millésimo ducentésimo septuagésimo. Eum miráculis illustrem Bonifácius octávus Sanctórum albo inséruit. Ossa ejus apud sanctum Dionysium religiósè asservantur in capsa argéntea, caput Parísiis ad sanctam Capellam, pars verò carnis apud Montem-regálem propè Panormum in Sicília.

℟. Ipse est diréctus divínitùs in pœniténtiam gentis, & * Tulit abominatiónes impietátis; & gubernávit ad Dóminum cor ipsíus, & † In diébus peccatórum corroborávit pietátem. ℣. Dei minister, vindex in iram ei qui malum agit, * Tulit. Glória. † In diébus. *Eccli.* 49. *Rom.* 13.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 4. a. Vólui nequáquàm abúti poténtiæ magnitúdine, sed cleméntiâ & lenitáte gubernáre subjectos. *Esther.* 13.

Ant. 8. c. Adversùm me terra mea non clamat, nec ánimam agricolárum ejus afflíxi. *Job* 31.

Ant. 1. D. Non putávi aurum robur meum, nec lætátus sum super multis divítiis meis. *Job* 31.

℣. Diléxi mandáta tua super aurum & topázion: ℟. Proptéreà ad ómnia mandáta tua dirigébar. *Ps.* 118.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Léctio vij. Cap. 19.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Homo quidam nóbilis abiit in regiónem longínquam accípere sibi regnum, & reverti. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

De Civitate Dei. Lib. 5. *C.* 24.

CHristiános imperatóres non ideò felíces dícimus, quia vel diútiùs imperârunt, vel imperantes fílios morte plácidâ reliquérunt, vel hostes Reipúblicæ domuérunt, vel inimícos cives adversùs se insurgentes & cavére &

rímere potuérunt. Hæc m & ália vitæ hujus mnóſæ, vel múnera, ſolátia quidam étiam tóres dæmonum accí- e meruérunt, qui non tinent ad regnum Dei, pértinent iſti: & hoc lus misericórdiâ factum, ne ab illo iſta, qui eum créderent, velut ima bona deſiderárent. ℟. Auris áudiens beati- ibat me, eò quòd libe- ſem páuperem vociferan- ı, & pupillum cui non ıt adjútor. * Cùm ſe- em rex, circumſtante rcitu, eram tamen mœ- ıtium conſolátor. ℣. Sic et nos implére omnem ítiam: * Cùm. Job 29. ıtth. 3.

Lectio viij.

Ed felíces eos dícimus, ſi juſtè ímperant; ſi in- linguas ſublímiter ho- rántium & obſéquia ni- s humíliter ſalutántium n extolluntur, ſed ſe hó- nes eſſe meminérunt; ſi am poteſtátem, ad Dei ltum máximè dilatan- m, majeſtáti ejus fámu- n fáciunt; ſi Deum ti- ent, díligunt, colunt; plùs amant illud regnum, il non timent habére con- rtes; ſi tárdiùs víndi- nt, fácilè ignoſcunt; ſi mdem vindíctam pro ne- ſſitáte regendæ tuendæ- ie Reipúblicæ, non pro turandis inimicitiárum ódiis exerunt; ſi eamdem véniam, non ad impunitá- tem iniquitátis, ſed ad ſpem correctiónis indul- gent; ſi quod aſperè co- guntur plerumque decér- nere, misericórdiæ leni- táte & beneficiórum largi- táte compenſant; ſi luxú- ria tantò eis eſt caſtigá- tior, quantò poſſet eſſe li- bérior; ſi malunt cupidi- tátibus pravis, quàm qui- búſlibet géntibus imperáre.

℟. Juſtítiâ indútus ſum; & veſtívi me, ſicut veſti- mento & diadémate, judí- cio meo; * Pater eram páuperum; & cauſam quam neſciébam, diligentíſſimè inveſtigábam. ℣. Judícium ſine misericórdia illi qui non fecit misericórdiam; ſuperexaltat autem miſeri- córdia judícium. * Pater eram páuperum. Job 29. Jac. 2.

Lectio ix.

ET ſi hæc ómnia fáciunt, non propter ardórem inánis glóriæ, ſed propter caritátem felicitátis ætér- næ; ſi pro ſuis peccátis, humilitátis & miſeratiónis & oratiónis ſacrifícium Deo vero immoláre non négligunt. Tales Chriſtiá- nos Imperatóres dícimus eſſe felíces intérim ſpe, póſteà reipsâ futúros, cùm id quod expectámus advé- nerit.

℣. Regna terræ, cantáte Deo, pſállite Dómino,

* Quóniam rex omnis terræ Deus. ℣. Lucerna civitátis sanctæ Jerúsalem est Agnus; & reges terræ áfferent glóriam suam, & honórem in illam; * Quóniam. Glória Patri. * Quoniam. *Ps.* 67. *&* 46. *Apoc.* 21.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Vivit Dóminus, & benedictus Deus meus, ℟. Magníficans salútes regis ejus. *Ps.* 17.

AD LAUDES.

Ant. 1. g. MAgnificávit eum Dóminus, & dedit illi glóriam regni, qualem nullus hábuit ante eum rex. 1. *Paral.* 29.

Ant. 4. E. Operátus est bonum, & rectum & verum coram Dómino Deo suo, volens requírere Deum suum in toto corde suo: fecitque, & prosperátus est. 2. *Paral.* 31.

Ant. 8. G. Fecit judícium & justítiam, judicávit causam páuperis & egéni, quia cognóvit me, dicit Dóminus. *Jerem.* 22.

Ant. 7. d. Perambulávit civitátes, & pérdidit ímpios ex eis; & nominátus est usque ad novíssimum terræ. 1. *Mach.* 3.

Ant. 2. De omni corde suo laudávit Dóminum, & diléxit Deum qui fecit illum, & dedit illi contrà inimícos poténtiam. *Eccli.* 47.

Capitulum. 1. *Esdr.* 7.

BEnedictus Dóminus Deus patrum nostrórum, qui dedit hoc in corde regis, ut glorificáret domum Dómini.

HYMNUS.

TEmpla nunc fument, resonentque cantu,
En triumpháto Lodóicus hoste
Quærit ætérnas, tibi militando,
Christe, corónas.

Hic tuos ardet reparáre cultus:
Hic gregem tuto fugitívum ovíli
Reddit: hic armis tua christiánis
Sacra tuétur.

Béllicæ vixdùm memor ille laudis,
Cuncta qui subdit, tibi servit uni:
Imperes unus, satis imperábit,
Te duce, princeps.

Stat tuâ fidens ope, fortiorque
Sumit ex ipsis ánimos ruínis:
Jura dat victus, sedet inter ipsos
Arbiter hostes.

Summa laus summo super astra Patri:
Christe Rex regum, tibi laus sit æqua;
Nec tibi dispar, utriusque sacri
Nexus amóris. Amen.

℣. Ego primogénitum ponam illum, ℟. Excelsum

im præ régibus terræ. Ps.

R.

Ad Benedictus.

Ant. J. In tentatióne inventus est fidélis: ídeò dedit illi Dóminus glóriam in gente sua, créscere illum quasi terræ cúmulum; & ut stellas exaltáre semen ejus. Eccli. 44.

Oratio.

Deus, qui beátum regem Ludovícum, de terréno regno ad cœléstis regni glóriam transtulísti: ejus, quæsumus, méritis & intercessióne, Regis regum Jesu Christi Fílii tui fácias nos esse consórtes; Qui tecum.

AD HORAS,

Doxologia.

Rex summe regum, sit tibi
Laus, Christe, Patris únice;
Sit laus Patri, laus Flámini,
Per cuncta semper sǽcula. Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 1. g. Magnificávit.

In R. br. V. Qui es Rex regum * & Dóminus dominántium. Apoc. 19.

AD TERTIAM.

Ant. 4. E. Operátus est.

Capitulum. Deut. 17.

Discat rex timére Deum, & custodíre verba ejus, & cæremónias ejus quæ in lege præcepta sunt: nec elevétur cor ejus in supérbiam super fratres suos, neque declínet in partem déxteram vel sinístram; ut longo témpore regnet ipse, & fílii ejus.

R. br. Erudímini, reges * Qui judicátis terram. Erudímini. V. Servíte Dómino * in timóre, * Qui. Glória. Erudímini. Ps. 2.

V. Rex qui sperat in Dómino, R. In misericórdia Altíssimi non commovébitur. Ps. 20.

AD SEXTAM.

Ant. 8. G. Fecit judícium.

Capitulum. Prov. 29.

Rex qui júdicat in veritáte páuperes, thronus ejus in æternum firmábitur.

R. br. Judicábit páuperes pópuli, * Salvos fáciet fílios páuperum. Judicábit. V. Et humiliábit * calumniatórem; * Salvos. Glória. Judicábit. Ps. 71.

V. Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malignus; R. Timentes autem Dóminum gloríficat. Ps. 14.

AD NONAM.

Ant. 2. De omni.

Capitulum. Eccli. 47.

Stare fecit cantóres contrà altáre, & in sono eórum dulces fecit modos: & dedit in celebratiónibus decus, & ornávit témpora usquè ad consummatiónem vitæ, ut laudárent nomen sanctum Dómini, & amplificárent manè Dei sanctitátem.

R. br. Confiteantur tibi,

Dómine, * Omnes reges terræ. Confiteantur. ℣. Et cantent in viis Dómini, * quóniam magna est glória Dómini, * Omnes. Glória, Confiteantur. *Ps.* 137.

℣. Deus, cánticum novum cantábo tibi; ℞. Qui das salútem régibus. *Ps.* 143.

AD II. VESPERAS.

Ant. IN géntibus non erat 6. rex símilis ei, & dilectus Deo suo erat; & pósuit eum Deus regem super omnem Israël. 2. *Esdr.* 13.

Ant. 7. c. Símilis illi non fuit rex, qui reverterétur ad Dóminum in omni corde suo, & in tota ánima sua, & in universa virtúte sua. 4. *Reg.* 23.

Ant. 3. a. Confirmávit omnes húmiles pópuli sui, & legem exquisívit: sancta glorificávit, & multiplicávit vasa sanctórum. 1. *Mach.* 14.

Ant. 1. f. Hortabátur suos, ne formidárent ad adventum natiónum, sed in mente habérent adjutória sibi facta de cœlo. 2. *Mach.* 15.

Ant. 4. E. Spíritu magno vidit última, & consolátus est lugentes in Sion. *Eccli.* 48.

CAPITULUM. *Is.* 60.

JErúsalem, aperientur portæ tuæ júgiter; die ac nocte non claudentur, ut afferátur ad te fortitúdo géntium, & reges eárum adducantur, gens enim & regnum quod non servíerit tibi, períbit.

[*Ubi fit ritu Solemni*, Allelúia, allelúia. ℣. Deus non derelinquet misericórdiam suam, neque perdet à stirpe nepótes electi sui, Allelúia. *Eccli.* 47.]

HYMNUS.

TE sancte rursùs, Ludovíce, prælia
Divína poscunt: tu crucis clavum tenens,
Spesque sacras ánchora fundans rates,
Moves tyrannis bella, Christo mílitas.
Vincis cadendo: mors tibi victóriam
Aufert & addit: corpus hic palmæ tegunt
Nondum sepultum; sed triumpho nóbili
Cœlum parátur, & corónis sídera.
Tuus paternæ rédditus terræ cinis
Regnum tuétur, dum throno præsens Dei,
Ætérna regnans pascis inter lília,
Favensque blando nostra cernis lúmine.
Sit Trinitáti sempitérna glória,
Honor, potestas, atque jubilátio,
In unitáte, quæ gubernans ómnia,
Per cuncta regnat sæculórum sæcula. Amen.

℣. Introíbo in domum tuam, Dómine; ℞. Ado-

ibo ad templum sanctum
uum in timóre tuo. *Ps.* 5.
Ad Magníficat.
Ant. 5. C. Ambulábunt
ges in splendóre ortûs
ii, Jerúsalem; & minis-
ábunt tibi, & vénient,
: adorábunt vestígia pe-
um tuórum. *Is.* 60.
ratio, ut suprà ad Laudes.
Fit Commem. S. Genesii,
lart. Ant. Ecce Deus. ℣.
ı Deo. ix. *Oratio*, Deus,
ii. *infrà.*
D COMPLETORIUM.
Ant. 1. Nunc facta est
lus, & virtus, & regnum
ei nostri, & potestas
hristi ejus. *Apoc.* 12.
Doxologia, Rex. *suprà.*
Ad Nunc dimittis.
Ant. 6. Det Dóminus
irtútem nobis, & illúmi-
et óculos nostros, ut vi-
ímus sub umbra Regis, &
ub umbra Fílii ejus. *Bar.* 1.

D I E X X V I.
In Festo
ANCTI GENESII,
Arelatensis Martyris.
Semiduplex.

*Omnia ut in Communi
nius Martyris, exceptis
uæ sequuntur.*

Ex Passióne sancti Genésii
Mártyris Arelatensis.
*Script. à S. Paulino Nol.
Ep. aut saltèm ab Autore
ejusd. S. Paulini coæta-
neo; apud Ruinart.*

Lectio ij.

GEnésius in juventútis flore primævo provinciális milítiæ tirocínia suscépit. Accidit autem ut eódem, ante tribúnal júdicis, exceptóris munus implente, ímpia atque sacrílega mandátæ persecutiónis jussa legerentur: quæ cum devótus Deo repudiáret audítus, & imprímere ceris manus sancta respúeret, abjectis ante júdicis pedes tábulis, triste ministérium sacráta jam Deo mens refúgit. Et ut in nullo à præceptis evangélicis actus martyrii deviáret, quibus declináre persecutiónis ímpetum vel permíttimur vel jubémur, ab ira se furentis júdicis paulísper occúluit. Qui cùm eum córripi prótinùs offerríque jussísset, neque fácilis investigátio ad procurátam látebram perveníret; crudelíssimis pœnæ minístris, ut ubi repertum, gládio interfícerent, imperávit. Quod ubi beáto Genésio compertum est, diversa latendi loca, non infirmitáte spíritûs, sed carnis trepidatióne mutávit. Atque ínterim, quóniam nondùm erat ex aqua & Spíritu sancto renátus, per fidos internúntios à Cathólicæ Religiónis Antístite donum baptísmatis postulávit. Sed ille fortasse témporis angústiis impedítus, huic fidéliter indicávit quòd plenam consummatiónem étiam hujus múneris daret prompta pro Christo cruóris effúsio.

Lectio iij.

Itaque cùm jam Dóminus, futúri Mártyris scrutans arcána, non paterétur differri corónam, percussóribus eum suis óbtulit. Atque is, ubi se pérspicit deprehensum, instinctu Dómini Rhódanum pétiit, & sancta fluento membra commisit. Transgressum contínuò in ulterióra flúminis, & de subeundis passiónis præmiis Christo sponsóre secúrum, in eo beátum Mártyrem loco, quem effusióni sánguinis glorióſi Dóminus elégerat, quique nunc oratióne assíduâ & votis nunquam írritis frequentátur, percussor assequitur; exoptatóque gládii ictu festinantem ad Deum ánimam vínculis corporis, quibus tenebátur, absolvit. Providérunt tamen fidéles témporis illíus Dei servi, ut utramque flúminis ripam geminátis úrbibus ambiendam uníus Mártyris tutéla muníret. Nam in ipso beátæ passiónis loco, consecráti cruóris vestígia relinquentes, in álterum flúvii latus honorátas relíquias transtulérunt; ut utrobíque præsens sanctus Genésius, illic sánguine haberétur, hic córpore.

Oratio.

Deus, qui beátum Genésium, à fácie inimíci & persequentis fugientem, mirâ virtúte ad martyrium roboraſti: fac nos, quæsumus, própriam infirmitátem sic agnóscere, ut contrà salútis hostes à te confortári mereámur; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit.

VESPERÆ de sequenti, ut in Communi Doctorum, Oratio, Deus, qui pópulo tuo. *infrà.*

Pro Commem. S. Genesii, Ant. Justum. ℣. Posuisti. xv. *Oratio*, Deus, qui beátum. *suprà.*

DIE XXVII.

In Festo

SANCTI CÆSARII, Arelatensis Episcopi & Ecclesiæ Doctoris.

Duplex minus.

Omnia de Comm. Doct. additis quæ sequuntur.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Ex vita ejus per discipulos suos scripta.

Cæsarius Cabilóne claro génere ortus, in ínsula Lirinensi sub Porcário Abbáte mónachus, & pósteà cellerárius fuit. Quo múnere post breve tempus absolútus, ita per jejúnia, vigílias & orandi stúdium, vires córporis attrívit, ut Arelátem valetúdinis recuperandæ causâ missus fúerit. Illic, cum Æónio Arelatensi Antístite statim ob sacra

doctrínæ desidérium junxit consuetúdinem. Is Cæsárium, perspectâ morum ejus innocéntiâ, Diáconum, & tandèm, impetráto Porcárii Abbátis consensu, Presbyterum ordinávit, & Arelatensi Ecclésiæ ascripsit, in qua nihilóminùs cursum canónicum institutiónis monásticæ, máximè verò humilitátem, caritátem, obséquium, & patiéntiam monastérii semper retínuit. Hinc triénnio ferè ante mortem Æónii, suburbánæ ínsulæ monastério ab eódem præfectus est; qui cùm eum jamprídèm sibi successórem cúperet, suum hâc de re votum cívibus & Gothórum princípibus expósuit. Cæsárius verò, ne id fieret, arreptâ fugâ, in sepulcris aliquándiù delítuit: verùm, Deo sic volente, detectus & inventus, Pontificátûs quidèm onus, cogente caritátis necessitáte, suscépit; sed sublevante quam non dimísit contemplatiónis suavitáte, léniùs tolerávit.

Lectio v.

Ertiæ, Sextæ, & Nonæ Offícia in majóre Basílica sancti Stéphani instítuit, Laicosque hortabátur Dei laudes in Ecclésia cánere, ut eos à fábulis avocáret. Ter apud reges Gothos proditiónis accusátus, ac tótiès in exílium, & in cárcerem detrúsus, ter innocéntiâ ejus manifestis argumentis comprobátâ, absolútus est, & ad Ecclésiam suam remissus. In hac síngulis ferè diébus prædicábat; áliis verò Ecclésiis homílias pópulo recitandas suppeditábat. Inter bella quibus tunc ferè contínuis Arelatensis província deflagrábat, captívis redimendis sacram supelléctilem distráhere non dubitávit, in hoc cum Ambrósio conséntiens, ei displicére non posse de supelléctili sua dari redemptiónem, qui priùs semetipsum pro redemptióne hóminis tradidisset. Puelláre cœnóbium ante hæc bella in civitáte constrúere cœperat, ut Vírginum choris, Arelaténsium Ecclésia & cívitas muniréntur. Quo tandèm instauráto atque perfecto, Cæsáriam sorórem præpósuit Abbatissam. Extat hactenùs inter régulas Patrum institutiónis norma quam illi præscripsit; cujus prima lex erat, ut nulli unquàm licéret exíre è monastério. A Symmacho Papa, qui eum Romam invitáverat, humaníssimè exceptus est, & pállii dignitáte auctus.

Lectio vj.

Plúribus interfuit præfuitque Concíliis; imprímis Arausicáno secundo, in quo de grátia &

sibi possint extráhere cibum; ita pópuli christiáni sacerdótes suos, velut sanctæ Ecclésiæ úbera, assíduâ debent interrogatióne provocáre, ut cibum possint sibi salútis acquírere, & victum ánimæ suæ necessárium providére; ne fortè (si & sacerdótes tárdiùs volúerint offerre, & pópuli nímiis impedimentis mundi istíus occupáti, dedignentur inquírere) impleátur illud quod scriptum est: Mittam, inquit, famem in terram, non famem panis aut sitim aquæ, sed audiendi verbum Dei. Crédimus tamen de Dei misericórdia, quòd ita & nobis stúdium legendi vel prædicandi; & vobis audiendi desidérium præstáre dignábitur; ut ante tribúnal æterni Júdicis, & nos de prædicatiónibus nostris bonam possímus réddere ratiónem, & vos pro benigna obediéntia, & bonórum óperum perseverántia, ad ætérnæ salútis præmia perveníre.

Oratio.

DEus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Cæsárium minístrum tribuísti: præsta, ut, quem doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis; Per Dóminum.

AD VESP. fit à Capitulo de sequenti.

DIE XXVIII.

In Festo

SANCTI AUGUSTINI,

Hipponensis Episcopi & Ecclesiæ Doctoris.

Duplex-minus.

Omnia de Communi Doctorum, exceptis quæ seq.

[*Si habeat primas Vesperas integras,*

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria; & sic in toto Officio.

Ant. 1. f. ERat vir astútus, multórum erudítor, & ánimæ suæ inútilis. *Eccli.* 37.

Ant. 2. Derelíquit Deum factórem suum, & recessit à Deo salutári suo. *Deut.* 32.

Ant. 3. a. Flebat mater ejus irremediabílibus lácrymis, atque dicébat: Heu, heu me, fili mi! *Tob.* 10.

Ant. 5. C. Cùm esset amáro ánimo, orávit ad Dóminum, flens lárgiter, & ait ei Sacerdos: Vade in pace; & Deus det tibi petitiónem tuam, quam rogasti eum. 1. *Reg.* 1.

Ant. 4. E. Fílius honorábilis mihi: idcircò conturbáta sunt víscera mea super eum: míserans miserébor ejus, ait Dóminus. *Jerem.* 31.]

CAPITULUM. *Jerem.* 31.

CAstigasti me, & erudítus sum quasi juvénculus indómitus: converte me, & convertar; quia tu Dóminus Deus meus.

m enim convertisti
i pœniténtiam.
fit ritu dup. maj.
ıdívi vocem dicen-
:cipe librum & dé-
ım ; * Et † Accépi
& devorávi illum,
ı ore meo tanquàm
ce. ℣. Factum est
à Dómino, di-
'ölle & lege ; * Et.
Patri. † Accépi.
). *Jerem.* 36.

YMNUS.

non, Christe, po-
s ! Néscia cédere
udes sine vi rúm-
e péctora !
ictríce manu quos
igis, tuæ
as milítiæ duces !
túmidus dùm sa-
ıtiâ
stínus ovat, nec pá-
ıs regi,
o, ferre priùs quod
uit, jugo,
servit amóribus.
n tenebris ut pré-
ıus miser,
n quærit amans,
ım trépidus fugit :
s sollícitant hinc
ıa gáudia,
rursùs mala dístra-
ır.
ı plena suo lúmine
itas
sit Júveni, térrita
t fugit ;
vínus Amor sacrílle-
s piis
ígnibus excutit.

Quas victus lácrymas, quos
gémitus dedit !
Altè, corda domans, Spí-
ritus íncubat :
Rumpit vincla, sacro
flúmine tíngitur,
Christi libérior jugo.
Tùm quæsíta diù pax áni-
mo redit ;
Vanescunt dúbiæ lucis
imágines ;
Sublími plácidæ mentis
in ótio,
Vero lúmine páscitur.
Qui lucis pater est, glória
sit Patri ;
Qui lux ipsa Patris, gló-
ria Fílio ;
Amborumque tibi, ne-
xus amábilis,
Compar glória, Spíritus.
Amen.
℣. Dirupísti, Dómine,
víncula mea : ℟. Tibi sa-
crificábo hóstiam laudis.
Ps. 115.
Ad Magníficat.
Ant. 6. Grátia Dei sum
id quod sum, & grátia
ejus in me vácua non fuit.
1. *Cor.* 15.
*Oratio, ut infrà ad Lau-
des.*
Fit Commem. S. Cæsarii.
Ant. Qui docti. ℣. Beátus.
xxxv. *Oratio*, Deus, qui.
suprà. Deindè S. Juliani,
Brivatensis Mart. Ant. Ecce
Deus. ℣. In Deo. ix. *Orat.*
Deus, qui in corde. *infrà*
ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 7. Abjiciámus
ópera tenebrárum, sicut in

die honestè ambulémus. Rom. 13.

In fine Hymni, Doxol.

Sit laus Patri, laus Fílio:
Sit par tibi laus, Spíritus;
Qui grátiæ das víndicem,
Fac corde regnet grátia.
Amen.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 1. D. Induímini Dóminum Jesum Christum; & carnis curam ne fecéritis in desidériis. *Rom.* 13.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Fontem sapiéntiæ Dóminum; * Veníte, adorémus. *Eccli.* 1.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

Nunc cœlo, stygiis líbera péstibus,
Effer conspícuum, Relígio, caput:
Augustínus adest, cédite, Tártara,
Tanto cédite lúmini.

Sacris, undè Deum pléniùs háuserat,
Pectus multa capax imbúerat libris;
Illi nuda patent, quæ fúerant priùs
Densis óbsita núbibus.

Tantis quanta venit de ténebris dies!
Vires indè novas, hinc ánimos refert;
Armis, undè Erebi tela retúnderet,
Se cœléstibus índuit.

Hinc hostes cálami figit acúmine;
Illinc ore potens fulmíneo tonat:
Christi vellit agro, quæ ségetem necant
Errórum mala sémina.

Christi Sponsa, novas scissa per hæreses,
Per te tuta suis fulget honóribus,
Cui dos una fuit, pactaque désuper,
Simplex, únaque Véritas.

Actos dissídiis, & malè tránsfugas,
Ut priscæ fidei restítuat Patres,
Ter centum, duce te, Pontífices suis
Sese sédibus ábdicant.

Quæ vis blanda Dei te rápuit tibi,
Illam gratus amas pándere pósteris,
Ut natúra húmilis cedat amábili
Ultrò súbdita grátiæ.

Qui lucis pater est, glória sit Patri;
Qui lux ipsa Patris, glória Fílio;
Amborumque tibi, nexus amábilis,
Compar glória, Spíritus.
Amen.

IN I. NOCT. Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Ex vita ejus per Possid. discip. ejus scripta, & ex scriptis ejus.

Augustínus, Tagaste in Africa natus, adolescens in amóres illícitos & Manichæó-

tum hæresim impégit. Carthágine primùm Rhetóricam dócuit, deindè Romæ, ac Medioláni; ubi cùm Ambrósii frequens esset audítor, paulátim in Cathólicos propénsior factus, sacros códices, à quorum lectióne priùs abhorrébat, evólvere studiósiùs cœpit, & novæ vitæ institútum meditári. Verùm cùm diù multùmque secum ipse luctátus, conversiónem procrastinasset; tandèm insólitâ voce admónitus ut légeret, ex verbis Apóstoli in quæ íncidit, derepentè mutátus est, & ab Ambrósio aliquantò pòst, annum agens tricésimum tértium, in Páschate baptizátus. Cùm pátriam repéteret, matri ad Ostia Tiberína defunctæ supréma christiánæ pietátis officia persolvit. Reversus in Africam, rus se recépit, ut uni Deo vacáret.

Lectio v.

HIppónem régium evocátus, ut virum ipsíus audiendi cúpidum Deo lucrarétur; raptus à pópulo, invítus atque ubertìm flens, Présbyter civitátis ordinátus est à Valério Epíscopo: qui cùm génere Græcus esset, nec satìs Latínè sciret, potestátem ei fecit in Ecclésia coram se Evangélium prædicandi; idque ex more Orientálium, sed præter Africánæ Ecclésiæ consuetúdinem. Tùm Augustínus monastérium intrà Ecclésiam instítuit, & cum Dei servis vívere cœpit secundùm régulam sub sanctis Apóstolis constitútam. Véritus autem Valérius jam sénior, ne sibi Augustínus ab áliis Ecclésiis præriperétur, obtínuit à Primáte Carthaginensi, ut sibi adhuc viventi darétur Coepíscopus. In Episcopátu commúnem vitæ ratiónem, quam Présbyter instítuerat, cum Cléricis ténuit. Vestis ejus ac supellex nec nítida nímiùm, nec abjecta. Ita frugáli & parcâ mensâ utebátur, ut non nisi propter hóspites & infirmos carnes ad legúmina & ólera adhibéret; eamque lectióne aut disputatióne, exclúsâ pénitùs obtrectatióne, semper condiébat. Causis dirimendis vacábat per totam diem, sæpè jejúnus. Ut páuperes áleret, cùm non esset ália facultas, sacra vasa frangi jubébat. Pupillos dumtáxat invisébat & víduas: feminárum autem monastéria non adíbat, nisi urgente necessitáte: cùmque ab ægrotántibus peterétur ut ipsis manus impóneret, ad eos sine mora pergébat. Quin & áliquos, éditis miráculis, sublevávit; ægrum enim ad se adductum æger ipse manûs impositióne sanávit; energúmenos étiam

fusis in oratióne lácrymis, Présbyter & Epíscopus liberávit.

Lectio vj.

ACérrimus contrà omnes hæreses cathólicæ veritátis propugnátor, Manichæos, quos statìm à baptismo aggressus fúerat, tùm scriptis tùm públicis disputatiónibus confutávit. Arianórum hæresim singulári veritátis illustratióne profligávit. Ecclésiæ unitátis stúdio, quam advèrsùs Donatístas validíssimè tutátus est, Epíscopos penè trecentos indúxit, ut schismáticis ad Ecclésiam redeúntibus, non honórem modò sédium servárent, sed &, si opus esset, Episcopátum céderent. Grátiam Christi, suo témpore à Pelagiánis impugnátam, invictíssimè asséruit; eorúmque in Semipelagiánis relíquias, morti jam próximus, repressit. Adversùs Paganórum calúmnias & erróres, Religiónem Christiánam, eruditíssimo præsertìm ópere de Civitáte Dei, vindicávit. In Confessiónum ac Retractatiónum libris, à se gesta scriptaque magnâ cum humilitáte severus judex recénsuit. De Scriptúra váriis tractátibus sapientíssimè disséruit. Difficíllimas quæstiónes undequáque sibi propósitas suis epístolis enodávit. Eum Theodósius júnior nominátìm invitávit ad Synodum Ephesínam in causa Nestórii, cujus erróres jam ipse scriptis præfocáverat: sed morte præventus, Concílio interesse non pótuit. Vándalis enim tértium jam mensem Hippónem obsidéntibus, in extrémum morbum íncidit: atque ubi lecto decúbuit, Psalmos de pœniténtia paríeti jussit affigi, quos profúsis lácrymis júgiter meditátus, & per decem últimos dies soli inténtus oratióni, obdormívit in Dómino anno ætátis septuagésimo sexto, Christi quadringentésimo trigésimo. Pro commendanda córporis ejus depositióne, sacrifícium Deo oblátum est. Testamentum nullum fecit; quia undè fáceret, ait Possídius, Christi pauper non hábuit. Corpus ejus primùm in Sardíniam translátum est; pósteà Papíam, ad Basílicam sancti Petri in Cœlo áureo, nunc sancti Augustíni dictam; ubi tunc Mónachi sub régula sancti Benedicti Deo militábant.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 5.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quòd si sal evanúerit, in quo saliétur? Ad níhilum valet

ultrà, nisi ut mittátur foràs, & conculcétur ab homínibus. Vos estis lux mundi. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

In Joan. Tract. 23. Ed. Ben.

OMnes hómines, lucernæ, cùm sápiunt; lucent, & spíritu fervent. Permansérunt enim servi Dei lucernæ bonæ, ex óleo misericórdiæ illíus, non ex víribus suis. Grátia quippè Dei gratúita, illa óleum lucernárum est. Plùs enim illis ómnibus laborávi, ait quædam lucerna; & ne víribus suis ardére viderétur, adjunxit: Non ego autem, sed grátia Dei mecum. Lucernæ ergò & Apóstoli: & grátias agunt, quia accensi sunt lúmine veritátis, & fervent Spíritu caritátis, & súppetit illis óleum grátiæ Dei. Si non essent lucernæ, non díceret illis Dóminus: Vos estis lumen mundi. Pósteà ostendit ne tale lumen se putárent, quale dictum est, Erat lumen verum quod illúminat omnem hóminem venientem in hunc mundum. Ergò cùm & discípulis díceret: Vos estis lumen mundi, ne áliquid sibi tribútum putárent quod de solo Christo intelligendum esset, & ita lucernæ vento supérbiæ extinguerentur; contínuò subjunxit: Sic lúceat lumen vestrum coram homínibus, ut videntes bona ópera vestra, gloríficent, non vos, sed Patrem vestrum qui in cœlis est.

Lectio viij. Serm. 340.

QUid retríbuam Dómino, pro ómnibus quæ retríbuit mihi? Si dicam hoc me retribúere, quòd pasco oves ejus; hoc fácio, non ego, sed grátia Dei mecum. Ubi ergò retribútor invéniar, cùm ubíquè prævéniar? Et tamen, quia gratìs amámus, quia oves páscimus, mercédem quærimus. Quómodò fiet istud? quómodò cónvenit? Gratìs amo ut pascam, & mercédem posco, quia pasco? Nullo modo fieret hoc, nullo modo merces quærerétur ab eo qui gratìs amátur, nisi merces esset ipse qui amátur. Nam si hoc retribúimus pro eo quòd nos redémit, quia ejus páscimus oves; pro eo ipso quid retribuémus, quòd nos fecit esse pastóres? Mali namque pastóres (quod à nobis absit) nostrâ malítiâ sumus: boni verò (quod ab illo nobis adsit) nisi ejus grátiâ esse non póssumus. Undè & vos, fratres mei, præcipientes rogámus, ne in vácuum grátiam Dei recipiátis. Fácite nostrum ministérium fructuósum. Adjuváte nos & orando & obtemperando; ut nos vo-

fusis in oratióne lácrymis, Présbyter & Epíscopus liberávit.

Lectio vj.

ACérrimus contrà omnes hæreses cathólicæ veritátis propugnátor, Manichæos, quos statim à baptismo aggressus fúerat, tùm scriptis tùm públicis dispurtatiónibus confutávit. Arianórum hæresim singulári veritátis illustratióne profligávit. Ecclésiæ unitátis stúdio, quam advérsùs Donatístas validíssimè tutátus est, Epíscopos penè trecentos indúxit, ut schismáticis ad Ecclésiam redeúntibus, non honórem modò sédium servárent, sed &, si opus esset, Episcopátum céderent. Grátiam Christi, suo témpore à Pelagiánis impugnátam, invictíssimè asséruit; eorúmque in Semipelagiánis relíquias, morti jam próximus, repressit. Adversùs Paganórum calúmnias & erróres, Religiónem Christiánam, eruditíssimo præsertim ópere de Civitáte Dei, vindicávit. In Confessiónum ac Retractatiónum libris, à se gesta scriptaque magnâ cum humilitáte sevérus judex recénsuit. De Scriptúra váriis tractátibus sapientíssimè dissséruit. Difficíllimas quæstiónes undequáque sibi propósitas suis epístolis enodávit. Eum Theodósius junior nominátim invitávit ad Synodum Ephesínam in causa Nestórii, cujus erróres jam ipse scriptis præfocáverat: sed morte præventus, Concílio interesse non pótuit. Vándalis enim tértium jam mensem Hippónem obsidéntibus, in extrémum morbum íncidit: atque ubi lecto decúbuit, Psalmos de pœniténtia paríeti jussit affígi, quos profúsis lácrymis júgiter meditátus, & per decem últimos dies soli inténtus oratióni, obdormívit in Dómino anno ætátis septuagésimo sexto, Christi quadringentésimo trigésimo. Pro commendánda córporis ejus depositióne, sacrifícium Deo oblátum est. Testamentum nullum fecit; quia undè fáceret, ait Possídius, Christi pauper non hábuit. Corpus ejus primùm in Sardíniam translátum est; pósteà Papíam, ad Basílicam sancti Petri in Cœlo áureo, nunc sancti Augustíni dictam; ubi tunc Mónachi sub régula sancti Benedícti Deo militábant.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 5.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Ad níhilum valet

trâ, nisi ut mittátur foras, & conculcétur ab homínibus. Vos estis lux mundi. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Joan. Tract. 23. Ed. Ben.

Omnes hómines, lucernæ, cùm fáciunt; lucent, & spíritu fervent. Permanserunt enim servi Dei lucernæ bonæ, ex óleo misericórdiæ illíus, non ex víribus suis. Grátia quippè Dei gratúita, illa óleum lucernárum est. Plùs enim illis ómnibus laborávi, ait quidam lucerna; & ne víribus suis ardére viderétur, adjunxit: Non ego autem, sed grátia Dei mecum. Lucernæ ergò & Apóstoli: & grátias agunt, quia accensi sunt lúmine veritátis, & fervent Spíritu caritátis, & accipiunt illis óleum grátiæ Dei. Si non essent lucernæ, non díceret illis Dóminus: Vos estis lumen mundi. Pósteà ostendit ne ipse lumen se putárent, unde dictum est, Erat lumen verum quod illúminat omnem hóminem veniéntem in hunc mundum. Ergò cùm & discípulis díceret: Vos estis lumen mundi, ne áliquid sibi tribútum putárent quod de solo Christo intelligendum esset, & ita lucernæ vento supérbiæ exstinguerentur; contínuò adjunxit: Sic lúceat lumen vestrum coram homínibus, ut videntes bona ópera vestra, gloríficent, non vos, sed Patrem vestrum qui in cœlis est.

Lectio viij. Serm. 340.

Quid retríbuam Dómino, pro ómnibus quæ retríbuit mihi? Si dicam hoc me retribúere, quòd pasco oves ejus; hoc fácio, non ego, sed grátia Dei mecum. Ubì ergò retribútor invéniar, cùm ubíquè prævéniar? Et tamen, quia gratìs amámus, quia oves páscimus, mercédem quærimus. Quómodò fiet istud? quómodò cónvenit? Gratìs amo ut pascam, & mercédem posco, quia pasco? Nullo modo fíeret hoc, nullo modo merces quærerétur ab eo qui gratìs amátur, nisi merces esset ipse qui amátur. Nam si hoc retribúimus pro eo quòd nos redémit, quia ejus páscimus oves; pro eo ipso quid retribuémus, quòd nos fecit esse pastóres? Mali namque pastóres (quod à nobis absit) nostrâ malítiâ sumus: boni verò (quod ab illo nobis adsit) nisi ejus grátiâ esse non póssumus. Undè & vos, fratres mei, præcipientes rogámus, ne in vácuum grátiam Dei recipiátis. Fácite nostrum ministérium fructuósum. Adjuváte nos & orando & obtemperando; ut nos vo-

Qui lux ipsa Patris, glória Fílio;
Amborumque tibi, nexus amábilis,
Compar glória, Spíritus. Amen.

℣. Introíbo in poténtias Dómini, ℟. Usquè in altíssima quæ fecisti magnália. *Ps.* 70.

Ad Benedictus.

Ant. 7. a Ministérium verbi accépi à Dómino Jesu, testificári Evangélium grátiæ Dei. *Act.* 20.

Oratio.

OMnípotens & miséricors Deus, qui beátum Augustínum Evangélii grátiæ tuæ testem & propugnatórem in Ecclésia suscitasti; ejusdem grátiæ, quæsumus, in nobis ostende virtútem: ut & voluntátem tuam, te docente, cognóscere, & eam corde magno valeámus, te operante, perfícere; Per.

Pro Commem. S. Juliani, Ant. Bonum. ℣. Adjutor, xij.

Oratio.

DEus, qui in corde beáti Juliáni ignem sancti tui amóris accendisti, ut persecutórum supplícia te vincente, despíceret: da nobis, ut cujus natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit, &c.

AD HORAS,

Doxologia, Sit laus, &c. *ut suprà ad Completorium.*

AD PRIMAM.

Ant. 7. *d.* Dedit.

In ℟. *br.* ℣. Qui es via, * véritas, & vita. *Joan.* 14.

AD TERTIAM.

Ant. 5. a. Universa terra.

CAPITULUM. *Sap.* 8.

HAbébo propter sapiéntiam claritátem ad turbas, & honórem apud senióres júvenis: & acutus invéniar in judício, & in conspectu poténtium admirábilis ero, & fácies príncipum mirabuntur me.

℟. *br.* Constítuit eum Dóminus, * Ut erudíret príncipes. Constítuit. ℣. Et senes * prudéntiam docéret; * Ut erudíret. Glória. Constítuit. *Ps.* 104.

℣. Loquétur poténtias Dómini; ℟. Audítas fáciet omnes laudes ejus. *Ps.* 105.

AD SEXTAM.

Ant. 3. a. Expósuit.

CAPITULUM. *Sap.* 8.

LOquente me respicient, & sermocinante me plura, manus ori suo impónent. Prætéreà habébo per sapiéntiam, immortalitátem: & memóriam æternam his, qui post me futúri sunt, relinquam.

℟. *br.* In æternum * Non commovébitur. In æternum. ℣. Dispónet sermones suos * in judício; * Non commovébitur. Gló-

i. In æternum. Ps.

onuntiábo mirabí-
Dómine ; ℟. Po-
tuam, & justítiam
s. 70.

NONAM.

t. E. Contrívit.
ULUM. Eccli. 46.
ivit Altíssimum po-
m in oppugnando
s úndiquè, & au-
um magnus & sanc-
s.
. Pérsequar inimí-
s, * Et compre-
illos. Pérsequar.
m convertar, * do-
ciant ; * Et com-
am. Glória. Pérse-

ivit Dóminus, &
us Deus meus ;
rátor meus de ini-
is. Ps. 17.

. VESPERAS.

lum non transfera-
esperæ dicuntur de
uenti cum Comm.
utis.
rò transferatur, &
ecundas Vesperas ;
r Antiphonæ de
i Doctorum, Ca-
verò, &c. ut se-

LUM. Phil. 4.
& didicistis, & ac-
stis, & audistis, &
n me, hæc ágite, &
is erit vobiscum.
us, Assertor fídei.
ad Laudes.
mine, Dómine, vir-

tus salútis meæ ; ℟. Obumbrasti super caput meum in die belli. Ps. 139.

Ad Magníficat.

Ant. 8. *G.* Máximus in salútem electórum Dei expugnáre insurgentes hostes : quis ante illum réstitit ? Nam hostes ipse Dóminus perdúxit. *Eccli.* 46.

Oratio. Omnípotens. *ut suprà.*

AD COMPLETOR. ut suprà, post I. Vesperas.

DIE XXIX.

In Festo

DECOLLATIONIS

S. JOANN. BAPTISTÆ.

Duplex - majus.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria ; & sic in toto Officio.

Ant. 3. a. ECce ego mitto Angelum meum, & præparábit viam ante fáciem meam. *Malach.* 3.

Ant. 1. g. Mittam vobis Elíam Prophétam, ántequàm véniat dies Dómini. *Malach.* 4.

Ant. 2. Convertet cor patrum ad fílios, & cor filiórum ad patres eórum. *Malach.* 4.

Ant. 6. Erit quómodò scriptum est in Fílium hóminis, ut multa patiátur, & contemnátur. *Marc.* 9.

Ant. 4. *E.* Si vultis recípere, Joannes ipse est Elías qui ventúrus est. *Matth.* 11.

CAPITULUM. *Act.* 12.

DEus ex sémine David secúndùm promissiónem eréxit Israël Salvatórem Jesum, prædicante Joanne ante fáciem advéntus ejus baptismum pœniténtiæ omni pópulo Israël.

℟. Misístis ad Joannem, & testimónium perhíbuit veritati: * Ille erat lucerna ardens & lucens. ℣. Surréxit Elías Prophéta quasi ignis, & verbum illius quasi fácula ardébat: * Ille. Glória Patri. * Ille. *Joan.* 5. *Eccli.* 48.

HYMNUS.

QUis ille, sylvis è penetrálibus
Egressus, ad se tot pópulos trahit?
Ab ore pendentes loquentis
Quâ súbitò tenet arte turbas?
An ille fastu regífico tumens,
Mollisolútus díffluit ótio?
Levis-ne arundo ventilátur
Arbítrio populáris auræ?
Atqui ter annos jam décies trahit
Vitam in profundis sáltibus asperam,
Virtútis Elíæ futúrus
Atque ánimi generósus hæres.
Ergò sevéram Núminis ómnibus
Ostentat iram, non tímidus mori:
Assertor acer veritátis,
In próceres tonat, itáque plebem.
Aulâ receptum non rétinet timor,
Non blanda flectit grátia Príncipis,
Contamináti quin reprendat
Flagítium oppróbriúmque lecti.
Sit summa Patri, summáque Fílio,
Sanctóque compar glória Flámini:
Sanctæ litémus Trinitáti
Perpétuo pia corda cultu.
Amen.

℣. Dixi iníquis: Nolíte iníquè ágere; ℟. Et delinquéntibus: Nolíte exaltáre cornu. *Ps.* 74.

Ad Magníficat.

Ant. J. Dico vobis quia Elías jam venit, & non cognovérunt eum, sed fecérunt in eo quæcumque voluérunt. *Matth.* 17.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Pro Commem. sancti Augustini, Ant. Máximus. ℣. Dómine. *Oratio*, Omnípotens & miséricors Deus, qui beátum Augustínum. *ut suprà.*

AD COMPLETORIUM, *ut infrà post II. Vesperas.*

AD OFFIC. NOCT.

Invit. Dóminum qui dat voci suæ vocem virtútis, * Veníte, adorémus. *Ps.* 67. *Ps.* 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

IMpúnè Vati non erit, Impotens

i furórem fémina
git ;
causas aggerando
ilat fera corda re-

libído cogis addi-
?
cavénis innócua
us :
gári veritátis
vox, sua jura ser-

vel atro cárceris
ecu
fidélis núntiat ;
os
patranti Magis-

ilos jubet ire tes-

riumphat ; tu pá-
s fremis,
te. Cæcum mens
cónscia
flagellum : stricta
m
dum fériet secú-

a Patri, súmma-
'ilio,
que compar gló-
lámini :
litémus Trinitáti
io pia corda cultu.
1.

IOCTURNO.

a. Venit Joannes
i regiónem Jor-
ædicans baptis-
iténtiæ in remis-
ccatórum. *Luc.* 3.
a. Hic est qui
per Isaíam Pro-
dicentem : Vox clamantis in deserto, Paráte viam Dómini. *Math.* 3.

Ant. 8. *G.* Exíbat ad eum omnis Judæa ; & baptizabantur ab eo in Jordáne, confitentes peccáta sua. *Matth.* 3.

℣. Vox Dómini super aquas, ℟. Vox Dómini concutientis desertum. *Ps.* 28.

Tres Lectiones de Scriptura occurrente.

Post j. Lect. ℟. Videns Joannes multos Pharisæórum venientes ad baptismum suum, dixit eis : Progénies viperárum, quis demonstrávit vobis fúgere à ventúra ira ? * Fácite ergò fructum dignum pœniténtiæ. ℣. Replétus sum fortitúdine Spíritûs Dómini, judício, & virtúte ; ut annúntiem Israël peccátum suum : * Fácite. *Matth.* 3. *Mich.* 3.

Post ij. Lect. ℟. Interrogábant eum turbæ : Quid faciémus ? Dicébat illis : Qui habet duas túnicas, det non habenti. Et dixit ad publicános : * Nihil ámpliùs quàm quod constitútum est vobis, faciátis. ℣. Vir si fécerit justítiam, per vim nihil rapúerit, panem suum esurienti déderit, vitâ vivet : * Nihil. *Luc.* 3. *Ezech.* 18.

Post iij. Lect. ℟. Interrogábant eum & mílites : Quid faciémus & nos ? Ait illis : Contenti estóte sti-

péndiis vestris. * Multa quidem & ália exhortans, † Evangelizábat pópulo. ℣. Mónita salútis dabat eis, & consolabátur eos : * Multa quidem. Glória. † Evangelizábat. *Luc.* 3. *Tob.* 1.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. *E.* Venérunt ad Joannem, & dixérunt ei: Ille cui tu testimónium perhibuísti trans Jordánem, ecce hic baptízat; & omnes véniunt ad eum. *Joan.* 3.

Ant. 2. Respondit Joannes: Ipsi vos mihi testimónium perhibétis, quòd díxerim: Non sum ego Christus, sed quia missus sum ante illum. *Joan.* 3.

Ant. 1. a. Illum opportet créscere, me autem mínui. Qui desursùm venit, super omnes est. *Joan.* 3.

℣. Tu es lucerna mea, Dómine : ℟. In te enim curram accinctus. 2. *Reg.* 22.

Sermo sancti Joannis Chrysóstomi.

Homil. 28. *in Ep.* 2. *ad Cor.*

Lectio iv.

UT virtúte nihil púrius est, sic improbitáte nihil obscœnius est. Illa enim sole splendídior est : hæc cœno fœtídior. Atque hoc suo testimónio comprobáre illi queant, qui in cœno volutantur, atque in ténebris versantur, cùm ab áliquo eórum, qui in virtúte vivunt, sese coárgui víderint, vel étiam eum conspéxerint. Tùm demùm misériam suam apértiùs agnóscunt, ac velut immisso quodam rádio fœditátem suam cóntegunt, atque ante consciórum ora erubéscunt; etiamsi hic servus sit, ille liber; hic súbditus, ille rex. Sic Heródes, cùm reprehensiónum pudórem ferre non posset, (siquidèm prophéticæ vocis ingens ac præclárus splendor erat,) Joannem in cárcerem conjécit, tanquàm qui nudus esset, ac lucernam extínguere conarétur, ut rursùs in ténebris dégeret. Cur enim non eum contempsit? Num Joannes eum in judícium tractúrus erat? Num adultérii pœnas ab eo expétiit? Nonnè reprehénsio duntáxat erant ea quæ dicebantur? Quid ergò métuit ac tremit? Annon verba erant, ac simplex sermo? Sed hujúsmodi verba magis quàm res ipsæ pungébant. Non eum ad judícium, sed ad áliud consciéntiæ tribúnal pertrahébat; omnesque eos qui líberâ cogitatióne suffrágium tunc ferébant, júdices ipsi constituébat. Quocircà tremébat tyrannus, virtútis splendórem haud ferens. Vides quanta philosóphiæ vis sit? Eum qui

vinctus erat, ty-
lendidiórem réd-
ffecitque ut hic il-
idáret ac trémeret.
ódes cùm corripe-
oanne de Herodía-
fratris sui, & de
malis quæ fecit,
: & hoc super óm-
inclúsit Joannem
e. ℣. Non récipit
erba prudéntiæ;
n profundum vé-
eccatórum, con-
* Adjécit. Luc. 3.
3.

*ejusdem ad eos qui
lizati sunt. C. 22.*
Lectio v.

nde quómodò af-
im fuisse verisímile
dem reprehensum
, cùm cérneret ni-
de loquendi liber-
pter caténam re-
, sed occídi malle
ılchérrimam illam
quendi facultátem
: Cógita quis ex
us illíus ætátis,
n consequentis ævi
: cérneret & audí-
antumvis deses ac
esset, at exíguo
ıdício valéret, non
ı utilitátem indè
et. Noli enim mi-
nemoráre scelerá-
ultos hómines, so-
totos córpori cu-
ddictos, ac fóliis
Isti enim non his
sed re quâvis quæ
; , offenduntur; non áliter ac pópulus Judæórum, qui & cùm manna coméderet, & cùm panem, páriter morósus erat & offendebátur, sive in Ægypto esset, sive ab Ægypto liberátus, sive adesset Móyses, sive abesset. Verùm illos in médium mihi prodúcito, qui sóbrii erant & vígiles: & cum ánimo tuo réputa quantam ipsos probábile sit utilitátem indè percepisse, cùm ánimam constantem cérnerent, mentem invictam, linguam máximâ libertáte loquendi præditam; hóminem deserti íncolam, regem superáre; vinctum esse, nec tamen cédere; cápite truncári, nec silére.

℟. Joannes in vínculis duos de discípulis suis misit ad Jesum. In ipsa autem hora multos curávit Jesus à languóribus, & ait: Dícite Joanni quæ vidistis; & * Beátus qui non fúerit scandalizátus in me. ℣. Ne extimescas fáciem potentis, & ponas scándalum in æquitáte tua: * Beátus. Matth. 11. Luc. 7. Eccli. 7.

Lectio vj.

Sed ne hìc quidèm subsiste; verùm ea quæ secúta sunt, exámina. Caput amputávit Heródes, cápite truncátus est Joannes. Quis ergò beátus ab ómnibus prædicátur? quis imitándus propónitur? quis

celebrátur ? quis coronátur ? quis præcóniis ornátur ? quis laudátur ? quis commendátur ? quis in hunc usquè diem reprehendit ? Nonnè in síngulis Ecclésiis hic quidèm clamat : Non licet tibi habére uxórem fratris tui : ille verò diffamátur étiam post óbitum ob adultérium, insániam, & audáciam ? Consídera verò præter ea quæ dicta sunt, quanta virtus esset captívi, tyranni imbecíllitas. Nam hic quidèm non pótuit linguam unam compéscere ; sed, eâ sublátâ, sexcenta pro illa & cum illa ora reserávit. Síquidèm unusquísque dùm Evangélium illud legit, dicit, Non licet tibi habére uxórem fratris tui : & sine Evangélio in cœtibus, in congréssibus, vel étiam ad ipsos últimos mundi límites, hanc vocem áudies ; & justum illum vidébis etiamnùm clamantem, inculcantem, & nequítiam tyranni redarguentem. Quid ergò detrimenti cepit ex óbitu justus ille ? quid ex morte violenta ? quid ex caténa ? quid ex cárcere ? Quos autem non corréxit, quibus cor sáperet, ex iis quæ dixit, ex iis quæ passus est, ex iis quæ nunc prædicat, éadem prorsùs quæ cùm víveret ?

℟. Cùm discessissent núntii Joannis, cœpit Jesus de Joanne dícere ad turbas : Quid existis in desertum vidére ? Arúndinem vento agitátam ? * Dico vobis : † Major inter natos mulíerum Prophéta Joanne Baptistâ nemo est. ℣. Sicut Angelus Dei, sic est, ut nec benedictióne nec maledictióne moveátur. * Dico vobis : Major inter natos. Glória Patri. † Major. *Luc.* 7. 1. *Reg.* 14.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 6. A diébus Joannis Baptistæ usque nunc, regnum cœlórum vim pátitur, & violenti rápiunt illud. *Matth.* 11.

Ant. 7. a. Omnes Prophétæ & lex usquè ad Joannem prophetavérunt. Qui habet aures audiendi, áudiat. *Matth.* 11.

Ant. 1. f. Omnis pópulus áudiens, & publicáni, justificavérunt Deum, baptizáti baptismo Joannis : Pharisæi autem consilium Dei sprevérunt, non baptizáti ab eo. *Luc.* 7.

℣. Deféctio tenuit me, ℟. Pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam. *Ps.* 118.

Léctio sancti Evangélii secundùm Marcum.

Lectio vij. Cap. 6.

IN illo témpore ; Heródes misit, ac ténuit Joannem, & vinxit eum in cárcere, propter Herodíadem uxórem Philippi fratris sui. Et réliqua.

omília sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 3. de Virg.

Quóniam Joannis prænúntii Christi non strictìm prætereunda est recordátio; interest ut quis, & à quibus, & quam ob causam, quo modo, & quo témpore sit occísus, advértere debeámus. Ab adúlteris justus occíditur, & à reis in júdicem capitális scéleris pœna convértitur. Deindè præmium saltatrícis, mors est Prophétæ. Postrémò (quod étiam omnes bárbari horrére consuevérunt) inter épulas atque convívia consummandæ crudelitátis profertur edictum; & à convívio ad cárcerem, à cárcere ad convívium, ferális flagítii circumfertur obséquium. Quanta in uno facínore sunt crímina!

℟. Heródes dúxerat Herodíadem. Dicébat Joannes Heródi: * Non licet tibi habére uxórem fratris tui. ℣. Ne sequáris in fortitúdine tua concupiscéntiam cordis tui; Deus enim víndicans vindicábit: * Non. *Marc. 6. Eccli. 5.*

Lectio viij.

Quis non, cùm è convívio ad cárcerem cursum vidéret, putáret Prophétam jussum esse dimitti? Quis, inquam, cùm audísset natálem esse Heródis, solemne convívium, puellæ optiónem eligendi quod vellet datam, missum ad Joannem ob solutiónem non arbitrarétur? Quid crudelitáti cum delíciis? quid cum funéribus voluptáti? Rápitur ad pœnam Prophéta, convivVáli témpore, conviváli præcepto, quo non cúperet vel absolvi: perímitur gládio, caput ejus affertur in disco. Hoc crudelitáti férculum debebátur, quo insatiáta épulis féritas vescerétur.

℟. Heródias insidiabátur Joanni, & volébat occídere eum, nec póterat; * Heródes enim metuébat Joannem, sciens eum virum justum & sanctum. ℣. Fortitúdo símplicis, via Dómini; & pavor his qui operantur malum: * Heródes. *Marc. 6. Prov. 10.*

Lectio ix.

Intuére, rex acerbíssime, tuo spectácula digna convívio. Pórrige déxteram, ne quid sævítiæ tuæ desit, ut inter dígitos tuos rivi défluant sancti cruóris. Et quóniam non exsaturári épulis fames, non restingui póculis pótuit inaudítæ sævítiæ sitis; bibe sánguinem scaturiéntibus adhuc venis exsecti cápitis profluentem. Cerne óculos in ipsa morte scéleris tui testes, aversantes conspectum deliciárum. Clauduntur lúmina, non tàm mortis necessitáte, quàm hor-

róre luxúriæ. Os áureum illud exangue, cujus senténtiam ferre non póteras, conticescit, & adhuc timétur.

℟. In diébus suis non pertímuit príncipem, & poténtiâ nemo vicit illum, * Nec superávit illum verbum áliquod. ℣. Heródes propter Herodíadem volens Joannem occídere, tímuit pópulum, quia sicut Prophétam eum habébant: * Nec. Glória Patri. * Nec. *Eccli.* 48. *Matth.* 14.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Loquébar de testimóniis tuis in conspectu regum; ℟. Et non confundébar. *Ps.* 118.

AD LAUDES.

Ant. 3. a. HEródes ténuit Joannem, & alligávit eum, & pósuit in cárcerem propter Herodíadem. *Matth.* 14.

Ant. 8. G. Die natális Heródis saltávit fília Herodíadis, & plácuit Heródi; undè cum juramento pollícitus est ei dare quodcumque postulásset ab eo. *Matth.* 14.

Ant. 7. d. Illa præmónita à matre sua, Da mihi, inquit, hic in disco caput Joannis Baptistæ. *Matth.* 14.

Ant. 6. Contristátus est rex: propter juramentum autem, & eos qui páriter recumbébant, jussit dari. *Matth.* 14.

Ant. 1. a. Misso spiculatóre, præcépit afferri caput ejus in disco. *Marc.* 6.

CAPITULUM. *Jerem.* 1.

EGo dedi te hódiè in civitátem munítam, & in columnam férream, & in murum æreum super omnem terram, régibus Juda, princípibus ejus, & sacerdótibus, & pópulo terræ.

HYMNUS.

ECce, saltantis prétium puellæ,
Fertur in disco caput amputátum:
Hæc cruentátis nova proferuntur
Fércula mensis.
Quæ rudes sylvis pópulos docébat,
Quæ Deum totâ resonábat aulâ,
Illa vox, eheu! gládio resecta,
Muta silébit.
Occidit Vates, & adhuc timétur;
Vox silet Verbi, cruor ille clamat:
Sancta fraterni temeráta carpit
Fœdera lecti.
Nube sub densa jubar involútum
Vénerat cæcis aperíre sæclis:
Sole matúro, velut umbra, cessit
Lúcifer Orbi.
Summa laus Patri, genitóque Verbo;
Et tibi compar, utriusque nexus

Spíritus semper, duce
quo, Joannes
Fúnera vincit. Amen.

℣. Superbi iníquè agébant usquequáquè : ℟. A lege autem tua non declinávi. *Ps.* 118.

Ad Benedictus.

Ant. 2. Misit Heródes, & decollávit Joannem in cárcere ; & allátum est caput ejus in disco, & datum est puellæ ; & puella dedit matri suæ. *Matth.* 14. *Marc.* 6.

Oratio.

DEus, qui beátum Joannem Baptistam, & nascentis & morientis Fílii tui Præcursórem esse voluisti : concéde, ut sicut ille veritátis & justítiæ Martyr occúbuit, ita nos pro veritáte & justítia ad mortem usquè certémus ; Per.

AD HORAS,

Doxologia.

Sit laus Patri, laus Fílio ;
Par sit tibi laus, Spíritus,
Afflante, quo Vates sacri
Et vincla spernunt & necem. Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 3. a. Heródes.

In ℟. *br.* ℣. Qui mittis Angelum tuum * ante fáciem tuam. *Mal.* 3.

AD TERTIAM.

Ant. 8. *G.* Die natális Heródis.

CAPITULUM. *Ecclesf.* 5.

NE témerè quid loquáris, neque cor tuum sit velox ad proferendum sermónem coram Deo ; Deus enim in cœlo, & tu super terram.

℟. *br.* Deus, iníqui * Insurrexérunt super me. Deus. ℣. Et synagóga poténtium * quæsiérunt ánimam meam, * Insurrexérunt. Glória Patri. Deus. *Ps.* 85.

℣. Totâ die exprobrábant mihi inimíci mei ; ℟. Et qui laudábant me, adversùm me jurábant. *Ps.* 101.

AD SEXTAM.

Ant. 7. d. Illa præmónita.

CAPITULUM. *Is.* 4.

VÆ qui potentes estis ad bibendum vinum, & viri fortes ad miscendam ebrietátem : qui justificátis ímpium pro munéribus, & justítiam justi aufertis ab eo. Propter hoc sicut dévorat stípulam lingua ignis, & calor flammæ exúrit ; sic radix eórum quasi favilla erit, & germen eórum ut pulvis ascendet.

℟. *br.* Adversùm me loquebantur, * Qui sedébant in porta. Adversùm. ℣. Et in me psallébant * qui bibébant vinum, * Qui. Glória. Adversùm me. *Ps.* 68.

℣. Quæsiérunt ánimam meam, ℟. Et non proposuérunt Deum ante conspectum suum. *Ps.* 53.

AD NONAM.

Ant. 1. a. Misso.

Capitulum. *Eccli.* 49.

MAlè tractavérunt illum, qui à ventre matris consecrátus est Prophéta, evértere, & erúere, & pérdere, & iterùm ædificáre, & renováre.

℞. *br.* Príncipes * Persecúti sunt me gratìs. Príncipes. ℣. Et à verbis tuis * formidávit cor meum: * Persecúti sunt. Glória. Príncipes. *Ps.* 118.

℣. Eripe me, Dómine, de operántibus iniquitátem: ℞. Et de viris sánguinum salva me. *Ps.* 58.

AD II. VESPERAS.

Ant. 3. *a.* ACcedentes discípuli Joannis, tulérunt corpus ejus, & sepeliérunt illud. *Matth.* 14.

Ant. 1. f. Audívit Heródes famam Jesu, & ait: Hic est Joannes Baptista; ipse surréxit à mórtuis. *Matth.* 14.

Ant. 5. C. Hæsitábat, & ait: Joannem ego decollávi. Quis est iste de quo tália áudio? Et quærébat vidére eum. *Luc.* 9.

Ant. 8. G. Venientes discípuli Joannis, nuntiavérunt Jesu. Quod cùm audisset Jesus, secessit indè in navícula, in locum desértum seorsùm. *Matth.* 14.

Ant. 6. Venérunt multi ad Jesum, & dicébant: Quia Joannes quidèm signum fecit nullum: ómnia autem quæcumque dixit de hoc, vera erant. Et credidérunt in eum. *Joan.* 10.

Capitulum. *Is.* 57.

JUstus perit, & non est qui recógitet in corde suo. Et viri misericórdiæ colliguntur, quia non est qui intélligat: à fácie enim malítiæ collectus est justus.

[*Ubi fit ritu Solemni*, Allelúia, allelúia. ℣. Condemnat justus mórtuus vivos ímpios: vidébunt enim finem sapientis, & contemnent eum; illos autem Dóminus irridébit. Allelúia. *Sap.* 4.]

HYMNUS.

OMnibus manat cruor ecce venis:
Hinc sitim longam sátia, Tyranne,
Et cibos inter paterasque puro
Sánguine liba.
Ut caput vidit dápibus parátis
Triste fumanti natitáre tabo,
Hæsit, impastis fremuitque mensis
Fúneris auctor.
Non tamen frontis grávitas serénæ
Cessit immíti violáta ferro:
Dura mitescit plácido sub ore
Mortis imágo.
Sic suo rursùm Deus hunc præíre
Núntium Christo jubet, inferisque
Ferre præcónem nova liberandi

Gáudia mundi.
Qui Deo plenus rígidis futúrum
Móribus Christum rudis exprimébat,
Débuit durâ quoque morte totum
Réddere Christum.
Summa laus Patri, genitóque Verbo;
Et tibi compar, utriusque nexus
Spíritus semper, duce quo, Joannes
Fúnera vincit.
Amen.

℣. Custódit Dóminus ánimas Sanctórum suórum: ℟. De manu peccatóris liberábit eos. *Ps.* 96.

Ad Magníficat.

Ant. 7. a. Venit Joannes in via justítiæ, & non credidistis ei: publicáni autem & meretríces credidérunt ei; vos autem videntes, nec pœniténtiam habuistis póstea, ut crederétis ei. *Matth.* 21.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Fit Commem. S. Severi, Abbatis. Ant. Egrédere. ℣. Potens. xxxvij. *Oratio*, Deus, qui. *infrà.*

Deindè S. Veredemii, Anachoretæ. Ant. Reliquisti. ℣. In umbra. xxvij. *Oratio*, Quærénium. xlj.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 1. Dómine pater & Deus vitæ meæ, ánimæ irreverenti & infrunítæ ne tradas me. *Eccli.* 23.

Doxologia, Sit laus Patri. *ut suprà ad Horas.*

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. Mundus gaudébit, vos autem contristabímini; sed tristítia vestra vertétur in gáudium. *Joan.* 16.

D I E XXX.

In Festo

SANCTI SEVERI,

Abbatis Agathensis.

Semiduplex.

Omnia ut in Communi Abbatum, additis quæ sequuntur.

Lectio ij.

Mabill. Annal. & Act. SS. Ord. S. Bened.

SEvérus è Syria ad plagam Agathensem appulisse créditur circà médium quinti séculi, quo témpore frequens intérerat commércium Gallos inter & Assyrios. Ecclésiæ Agathensi tunc præerat Béticus, exímiæ vir sanctitátis. Cujus audítâ famâ Sevérus, piisque ejusdem collóquiis affectus, se súaque Christo íllicò consecrávit. Itaque, ópibus quas secum attúlerat, in páuperes & captívos effúsis, in erémum secessit, uni Deo vacatúrus. Stetit primò extrà urbem cum sóciis aliquot, quos pœnitentiæ stúdium in solitúdinem duxit. Sed cùm, ob diffúsam ipsíus sanctitátis famam, númerus discipulórum frequéntior evasis-

set; ad civitátem redíre coáctus, ibi propè basílicam sancti Andréæ, monastérium ædificávit, in quo usque ad trecentos fratres habuisse dícitur. Ipsis Sevérus, non minùs exemplo quàm auctoritáte præfuit, virtútibus éminens, oratióni insistens, magnáque vitæ austeritáte corpus édomans. Discípulos hábuit sanctitáte conspícuos, præsertìm sanctum Maxéntium civem Agathensem, qui pósteà in diœcesi Pictaviensi Abbas fuit.

Lectio iij.

PLúrimis Sevérum claruisse miráculis refert ipsíus vitæ Scriptor, pius quidem, sed témporis incerti; apud quem légitur sanctum Abbátem senectúte conféctum ánimam Deo reddidísse octavo Calendas Septembris, circà annum quingentésimum. In Ecclésia sancti Martíni sepultus fuisse créditur: pósteà verò, indè translátas ejus relíquias testantur Ecclésiæ Agathensis monumenta, licèt locum sacro illo depósito ditátum táceant. In suburbio Agathensi, in loco ubi sepultus fuit sanctus Sevérus, vel ad quem sacræ ejus reliquiæ translátæ, ædificátum fuit cœnóbium ejus nómine insignítum, quod Abbátiæ título & honóre tempóribus Caroli Calvi gaudébat. ¶ Hâc item die memóriam cólimus sancti Veredémii, qui sexto século, ad ripam Vardónis amnis in diœcesi Ucetiensi, vitam anachoréticam agens, admirandæ pœniténtiæ exemplar se præbuit: apud quem sanctus Ægidius annos áliquot égit in rerum divinárum contemplatióne.

Oratio.

DEus, qui beáto Sevéro Abbáti in via perfectiónis evangélicæ incédere, & álios dedúcere tribuisti: ejus intercessióne gressus nostros dírige secundùm elóquium tuum, ut viam mandatórum tuórum dilatáto corde currámus; Per Dóminum.

Pro Commem. S. Veredémii, Ant. Pars mea. ℣. Clamávi. *Oratio,* Quæréntium. xlj.

DIE XXXI.

AD VESPERAS de sancto Lupo, Senonensi Episc. Psalmi sub sola Ant. Suscitábo. *in ‖ Communi Pontificum.* xxij.

Oratio.

DEus, qui beátum Pontíficem Lupum caritátis tuæ ministrum, in adversis quoque patientem effecisti: præsta, ut qui tibi ejus exemplo benè ministráverint, æternæ cum eo glóriæ mereantur esse partícipes; Per Dóminum nostrum.

SUPPLEMENTUM PRO ECCLESIA COLLEGIATA.

IE XXX. JUNII.
In Commemoratione
SANCTI PAULI,
APOSTOLI.
Solemne - minus.
Omnia ut in Breviario, idem die, additis sequentibus.

IN I. NOCTURNO.
De Epístola secunda beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio j. Cap. 11.

QUóniam multi gloriantur secundùm carnem; & ego gloriábor...... In uo quis audet (in insipiéntia dico) áudeo & ego. Hebræi sunt? & ego. Israëlitæ sunt? & ego. Semen Abrahæ sunt? & ego. Ministri Christi sunt? (ut minùs sapiens dico) plus ego. In labóribus plúrimis, in carcéribus abundántiùs, in plagis suprà modum, in mórtibus frequenter. A Judæis quínquies quadragénas una minùs, accépi. Ter virgis cæsus sum, semèl lapidátus sum, ter naufrágium feci; nocte & die in profundo maris fui, in itinéribus sæpè, perículis flúminum, perículis latrónum, perículis ex génere, perículis ex Géntibus, perículis in civitáte, perículis in solitúdine, perículis in mari, perículis à falsis frátribus; in labóre & ærumna, in vigíliis multis, in fame & siti, in jejúniis multis, in frígore & nuditáte. Præter illa quæ extrínsecùs sunt; instántia mea quotidiána, solicitúdo ómnium Ecclesiárum. Quis infirmátur, & ego non infirmor? Quis scandalizátur, & ego non uror?

Lectio ij. Cap. 11. & 12.

SI gloriári oportet: quæ infirmitátis meæ sunt gloriábor. Deus & Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui est benedíctus in sécula, scit quòd non méntior. Damasci præpósitus Gentis Arétæ regis, custodiébat civitátem Damascenórum, ut me comprehénderet; & per fenestram in sporta dimissus sum per murum, & sic effúgi manus ejus. Si gloriári oportet (non éxpedit qui-

dem :) véniam autem ad visiónes & revelatiónes Dómini. Scio hóminem in Christo ante annos quatuórdecim (sivè in córpore, néscio, sivè extrà corpus, néscio, Deus scit,) raptum hujúsmodi usque ad tértium cœlum. Et scio hujúsmodi hóminem (sivè in córpore, sivè extrà corpus, néscio, Deus scit,) quóniam raptus est in Paradísum; & audívit arcána verba, quæ non licet hómini loqui. Pro hujúsmodi gloriábor : pro me autem nihil gloriábor nisi in infirmitátibus meis. Nam & si volúero gloriári, non ero insípiens; veritátem enim dicam : parco autem, ne quis me exístimet suprà id quod videt in me, aut áliquid audit ex me.

Lectio iij.

ET ne magnitúdo revelatiónum extollat me, datus est mihi stímulus carnis meæ, ángelus sátanæ, qui me colaphízet. Propter quod ter Dóminum rogávi ut discéderet à me; & dixit mihi : Súfficit tibi grátia mea; nam virtus in infirmitáte perfícitur. Libenter igitur gloriábor in infirmitátibus meis, ut inhábitet in me virtus Christi. Propter quod pláceo mihi in infirmitátibus meis, in contuméliis, in necessitátibus, in persecutiónibus, in angústiis pro Christo : cùm enim infirmor, tunc potens sum. Factus sum insípiens, vos me coëgistis. Ego enim à vobis débui commendári : nihil enim minùs fui ab iis qui sunt suprà modum Apóstoli; tametsi nihil sum. Signa tamen Apostolátûs mei facta sunt super vos in omni patiéntia, in signis, & prodígiis, & virtútibus.... Ego autem libentíssimè impendam, & superimpendar ipse pro animábus vestris.

℟. ix. *post* Glória Patri. (*omissâ reclamatione*) *resumitur integrum usque ad* ℣. *exclusivè.*

AD LAUD. duplicatur Ant. ad Benedictus.

℟℟℟. *brevibus Tertiæ, Sextæ & Nonæ additur duplex* Allelúia.

AD VESP. ante Hymnum, dicitur Allelúia. *cum suo* ℣. *& duplicatur Ant. ad* Magníficat.

꞉RPTA QUÆDAM E RUBRICIS
ı Communis Sanctorum contingentia.

icium Duplex, & suprà, nisi cum æquali aut concurrat, habet I. & II. Vesperas integras; 'atutinum tres Nocturnos, & Psalmos Feriales,)ominica, vel proprios pro qualitate Festorum, dicitur in Communi Apostolorum.

um Semiduplex habet etiam I. Vesperas inte- sed isto modo: quinque Psalmi dicuntur sub lntiphona, quæ est prima è I. Vesperis de Com- nisi adsit propria. Unico verò ad Matutinum Nocturno, in quo dicuntur tres Antiphonæ ovem Psalmos, scilicèt unaquæque Antiphona 'es Psalmos; deindè Versiculus, tres Lectiones Responsoria. Lectio j. semper est de Scriptura nte, tribus in unam junctis, ij. & iij. haben- Proprio Sanctorum: tres autem Antiphonæ, ℟℟℟. sumenda sunt secundùm Feriarum ordi- d est; Feriâ II. & V. de primo Nocturno; Feriâ VI. de secundo; Feriâ IV. & Sabbato de tertio no. Quinque habet Antiphonas ad Laudes & ad 'peras, nisi aliter fieri debeat propter Octavam, locis notatur.

ium simplex incipit à Capitulo I. Vesperarum. n habet Antiphonam ad Laudes, quæ semper ırta ex assignatis. Hoc Officium desinit ad No- nclusivè. Unico ad Matutinum constat Nocturno, ordinatur ut in Officio Semiduplici. Excipiendæ Lectiones j. & ij. quæ erunt de Scriptura occur- è tribus duæ: scilicèt j. legitur sola, ij. & iij. ım junguntur; Lectio verò iij. ut assignatur in io Sanctorum.

lus dicendi Invitatorii in quolibet Officio varia- o gradu Festorum. In Solemnibus & suprà, Invi- ım ante Psalmum Veníte. bis dicitur, & post os ejus Versus repetitur integrum: post Glória. ꞉icut erat. repetitur ab Asterisco*, id est, à me- ac posteà integrè adhuc dicitur. In Duplicibus scumque & Dominicis, idem servatur ritus, nisi post II. & IV. Versum repetitur dumtaxat à me- In Semiduplicibus & infrà, semèl tantùm dicitur

ante Psalmum Veníte. *Repetitur integrum post I. Versum* & Glória. *cum* Sicut erat. *à medio autem post alios Versus ; licèt aliter notetur in Psalterio.*

Responsorium in I. Vesperis assignatum dicitur tantùm in Duplicibus-majoribus , & suprà , licèt aliter notetur in Communi. Modus autem illius dicendi variatur in Solemnibus & Annualibus. In Solemnibus quibusvis , post Glória Patri. *omissâ reclamatione, repetitur* ℟. *integrum usquè ad* ℣. *In Annualibus post* Glória. *dicitur reclamatio , post quam resumitur* ℟. *integrum usquè ad* ℣. *Ad Officium Noctur. in Solemnibus-minor.* ℟. *IX. omissâ reclamatione post* Glória. *repetitur usquè ad* ℣. *In Solemnibus - major.* ℟. *III. VI. & IX. dicitur modo supradicto. In Annualibus verò dicitur* Glória Patri. *in omnibus* ℟℟. *sed ad III. VI. & IX. post ultimam reclamationem , resumitur* ℟. *integrum usquè ad* ℣.

Doxologiæ unicuique Communi assignatæ dicuntur ad Horas & ad Completorium , præterquam intrà Octavas. In hac regula comprehenditur etiam Hymnus Completorii Feriæ sextæ , etiamsi in Vesperis dictæ Feriæ facta sit Commemoratio B. Mariæ in Sabbato : perperàm enim contrarium notatur in Breviario p. lxxxviii.

Antiphonæ ad Completorium dicuntur de Festo, de quo dictæ sunt Vesperæ, vel de quo factum est à Capitulo.

Quocumque Festo etiam Annuali occurrente intrà Octavam Corporis Christi, dicetur in omnibus Hymnis ejusdem metri Doxologia , Qui carne. *de Festo Corporis Christi necnon* ℣. *in* ℟. *br. Primæ , Hymnus ad Completorium, ac Canticum ad Laudes, (nisi Festum occurrens proprium habeat.)*

COMMUNE

OMMUNE SANCTORUM.

PARS ÆSTIVA.

OMMUNE APOSTOLORUM.

In hoc Communi, & cæteris, ad I. Vesperas per dicuntur Psalmi de ia.]

N I. VESPERIS.

t. D. **V**Ocávit Jesus discípulos suos, & git duódecim ex ipsis, s & Apóstolos nominá- *Luc. 6.*

Ant. 3. a. Vocávit ad se os vóluit; & dedit illis testátem curandi infirmi-s, & ejiciendi dæmó-i. *Marc.* 3.

Ant. 4. E. Hos misit Je-, præcípiens eis: Ite ad s quæ periérunt domûs ael. *Matth.* 10.

Ant. 5. C. Euntes præ-áte, dicentes: Quia ap-pinquávit regnum cœló-n. *Matth.* 10.

Ant. 7. d. Egressi au-i, circuíbant per cas-a, evangelizantes, & antes ubíquè. *Luc.* 9.

APITULUM. *Hebr.* 2.

Um inítium accepisset salus enarrári per Dó-ıum, ab eis qui audié-t in nos confirmáta est, testante Deo signis & portentis, & váriis virtútibus, & Spíritûs sancti distributiónibus secundùm suam voluntátem.

℟. Ecce dedi vobis potestátem super omnem virtútem inimíci: * Verúmtamen in hoc nolíte gaudére: † Gaudéte quòd nómina vestra scripta sunt in cœlis. ℣. Dabo vos in nomen, & in laudem ómnibus pópulis: * Verúmtamen. Glória Patri. † Gaudéte. *Luc.* 10. *Soph.* 3.

HYMNUS.

LÆtáre, cœlum; pláusibus
Tellus resultet æmulis:
Apostolórum glóriam
Solemnis instaurat dies.
Vos, ceu tubis sonántibus,
Christum per orbem spárgitis:
Vos illa sacris vátibus
Prædicta mundi lúmina.
Qui, dante Christo, pánditis,
Qui cláuditis cœli fores,
Nos críminum tenácibus
Vinclis ligátos sólvite.
Potente qui nutu graves

audítis, prædicáte super tecta. *Matth.* 10.

℣. Annuntiáte inter gentes glóriam Dómini, ℟. In ómnibus pópulis mirabília ejus. *Ps.* 95.

Pater noster. *Benedictiones habentur post Psalterium.*

Tres Lectiones, ut in Proprio Sanctorum.

℟. iv. Vos estis qui permansístis mecum in tentatiónibus meis: * Et ego dispóno vobis sicut dispósuit mihi Pater meus regnum. ℣. Dispósui testamentum eléctis meis: * Et ego. *Luc.* 22. *Ps.* 88.

℟. v. Jam non dicam vos servos: vos autem dixi amícos; * Quia ómnia quæcumque audívi à Patre meo, nota feci vobis. ℣. Antíqua ne intueámini: ecce ego fácio nova, & nunc oriéntur: útique cognoscétis ea; * Quia. *Joan.* 15. *Is.* 43.

℟. vj. Elégi vos, & pósui vos, ut eátis, & fructum afferátis, & fructus vester máneat; * Ut quodcumque petiéritis Patrem in nómine meo, det vobis. ℣. Quod salvátum fúerit de domo Juda, fáciet fructum: zelus Dómini exercítuum fáciet istud; * Ut. Glória Patri. * Ut. *Joan.* 15. *Is.* 37.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 8. G. Príncipes géntium dominantur eórum; & qui majóres sunt, potestátem exercent in eos: non ita erit inter vos. *Matth.* 20.

Ant. 7. d. Quicumque volúerit inter vos major fieri, sit vester miníster: sicut Fílius hóminis non venit ministrári, sed ministráre. *Matth.* 20.

Ant. 3. a. Cùm fecéritis ómnia quæ præcepta sunt vobis, dícite: Servi inútiles sumus; quod debúimus fácere, fécimus. *Luc.* 17.

℣. Non nobis, Dómine, non nobis, sed nómini tuo da glóriam, ℟. Super misericórdia tua & veritáte tua. *Ps.* 113.

Pater noster. *Benedictiones habentur post Psalterium.*

Evangelium & Homilia, ut in Proprio Sanctorum.

℟. vij. Mementóte sermónis mei quem ego dixi vobis: * Non est servus major dómino suo: si me persecúti sunt, & vos persequentur. ℣. Locúti sunt adversùm me linguâ dolósâ, & sermónibus ódii circumdedérunt me: * Non est. *Joan.* 15. *Ps.* 108.

℟. viij. De mundo non estis, sed ego elégi vos de mundo; proptérea odit vos mundus: sed * Confídite, ego vici mundum. ℣. Non derelinquet Dóminus sanctos suos; éruet eos à peccatóribus, & salvábit eos: * Confídite. *Joan.* 15. *Ps.* 36.

℟. ix. Pater sancte, serva

in nómine tuo quos de-
mihi. Sicut tu me mi-
in mundum, ego misi
in mundum; & * Pro
go sanctífico meipsum,
ut & ipsi sanctificáti in
táte. ℣. Sanctificábunt
ctum Jacob, & Deum
ël prædicábunt: * Pro.
ria Patri. * Pro. *Joan.*
ℓ. 29.
Te Deum.
. *Sacerd.* Confitémini
míno, & invocáte no-
ejus: ℟. Annuntiáte
r gentes ópera ejus.
104.
D LAUDES.

J Esus locútus est ún-
decim discípulis,
ns: Data est mihi om-
potestas in cœlo & in
a; euntes ergo, docéte
tes gentes. *Matth.* 28.
nt. 6. Prædicáte Evan-
ım omni creatúræ, bap-
ntes eos, docentes ser-
ómnia quæcumque
dávi vobis. *Marc.* 16.
th. 28.
nt. 2. Quorum remi-
tis peccáta, remittun-
eis; & quorum re-
éritis, retenta sunt.
J. 20.
nt. 4. *D.* Accipiétis vir-
m superveniéntis Spíri-
ancti in vos; & éritis
testes usque ad últi-
a terræ. *Act.* 1.
nt. 1. a. Ecce ego vo-
um sum ómnibus dié-
usque ad consummatió-
sǽculi. *Matth.* 28.

CAPITULUM. *Ephes.* 4.

C Hristus dedit quosdam quidem Apóstolos; quosdam autem Prophétas, álios verò Evangelistas; álios autem Pastóres, & Doctóres, ad consummatiónem sanctórum in opus ministérii, in ædificatiónem córporis Christi.

HYMNUS.

C Œlestis aulæ Príncipes,
Sacri duces exércitûs,
Bissena mundi lúmina,
Olim futúri júdices.:
Mersis gravi calígine,
Per vos dies renáscitur:
Quos vanus error lúserat,
Illustrat alma véritas.
Non vi, nec armis mílitum,
Fandi nec ullis ártibus,
Verbo sed irrísæ Crucis,
Christo rebelles súbditis.
Quibus gemébat súbditus,
Rumpuntur orbis víncula:
Jam gaudet, excusso jugo,
Liber Dei sub légibus.
Vulgata terris ómnibus
Per vos Dei mystéria:
Sic vestra terris ómnibus
Præclára facta pérsonant.
¶ Uni sit & trino Deo
Supréma laus, summum decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

[*Hæc Doxologia dicitur ad omnes Horas.*]

℣. Príncipes populórum congregáti sunt. ℟. Cum Deo Abraham. *Ps.* 46.

[*In Solemnibus minori-*

bus & suprà, Antiphona sequens dicitur integra, antè & post Canticum: & sic in cæteris communibus.]

Ad Benedictus.

Ant. 1. D. Vos qui secúti estis me, in regeneratióne cùm séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis & vos judicantes duódecim tribus Isráël. *Matth.* 19.

Oratio, ut in Proprio.

AD HORAS.

Antiphonæ de Laudibus, quartâ prætermissâ; quod semper observatur, nisi aliter notetur: & sic in quolibet communi.

AD PRIMAM.

Ant. 8. *G.* Jesus.

Capitulum & cætera indè sumuntur, undè sumpti sunt Psalmi: & sic in aliis communibus.

In ℟. *br.* ℣. Qui Ecclésiæ tuæ * Apóstolos dedisti. *Ephes.* 4.

Cetera ut in Psalterio.

AD TERTIAM.

Ant. 6. Prædicáte.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 2.

DEo grátias, qui semper triumphat nos in Christo Jesu, & odórem notítiæ suæ manifestat per nos in omni loco.

℟. *br.* In omnem terram * Exívit sonus eórum. In omnem. ℣. Et in fines orbis terræ * verba eórum. *Exívit. Glória Patri. In omnem.

[*In Solemnibus-minoribus & suprà, ac per Octa. Annalium (nisi aliter notetur). in* ℟℟. *brevibus additur* * Allelúia, allelúia. *Isque ritus servatur in quolibet Communi.*]

℣. Non sunt loquélæ neque sermónes, ℟. Quorum non audiantur voces eórum. *Ps.* 18.

Oratio, ut in Proprio.

AD SEXTAM.

Ant. 2. Quorum.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 5.

POsuit in nobis Deus verbum reconciliatiónis. Pro Christo ergo legatióne fúngimur, tanquàm Deo exhortante per nos. Obsecrámus pro Christo, reconciliámini Deo.

℟. *br.* Dóminus excelsus *Subjécit pópulos nobis. Dóminus. ℣. Elégit nobis * hæreditátem suam: * Subjécit. Glória Patri. Dóminus. *Ps.* 46.

℣. Nimis honorificáti sunt amíci tui, Deus: ℟. Nimis confortátus est principátus eórum. *Ps.* 138.

AD NONAM.

Ant. 1. a. Ecce.

CAPITULUM. 2. *Thess.* 2.

STate, & tenéte traditiónes quas didicistis sive per sermónem, sive per epístolam nostram. Ipse autem Dóminus noster Jesus Christus, & Deus, & Pater noster, qui diléxit nos, & dedit consolatiónem æternam, & spem bonam in grátia, exhortétur corda

a, & confirmet in om-
iere & sermóne bono.
br. Confitébimur tibi,
; : * Invocábimus no-
tuum. Confitébimur.
larrábimus * mirabília
* Invocábimus. Gló-
Patri. Confitébimur.
4.
In generatiónem &
rationem. ℟. Annun-
mus laudem tuam.
8.

II. VESPERAS.

INjecérunt manus
in Apóstolos, &
runt eos in custódia.
5.
it. 2. Cæsis denuntia-
it ne omnínò loque-
ır in nómine Jesu.
5.
t. 4. E. Ibant gauden-
conspectu concílii,
iam digni hábiti sunt
ómine Jesu contumé-
pati. *Act.* 5.
t. 1. g. Loquebantur
ım Dei cum fidúcia;
túte magnâ reddébant
ıónium resurrectiónis
Christi. *Act.* 4.
t. 3. a. Tradidérunt
as suas pro nómine
ni nostri Jesu Christi.
15.

ITULUM. 1. *Cor.* 4.
Eus nos Apóstolos no-
víssimos ostendit, tan-
morti destinátos;
spectáculum facti su-
mundo, & ángelis,
mínibus.
*Solemnibus & Annua-
libus* : Allelúia, allelúia.
℣. Exulta, cœlum, &
sancti Apóstoli, quóniam
judicávit Deus judícium
vestrum. Allelúia. *Apoc.* 18.

H Y M N U S.

QUem misit in terras
Deus,
Ut morte nos servet suâ,
Amóris hic fidos sui
Vos éligit vicários.
Occísus Agnus à lupis,
Vos misit agnos ad lupos;
Mores ferínos éxuunt,
Agni repentè de lupis.
Quæ victimárum cædibus
Tellus madébat ímpiis,
Vestris eam sudóribus,
Vestro piastis sánguine.
Hoc rore facta pínguior,
Quot illa fructus prótulit!
Quæ, quanta surrexit se-
ges!
Et ista nos seges sumus.
Quam si bonus respéxe-
ris,
Qui das rigátis créscere;
Frumenta nos cœléstibus
Matúra condes hórreis.
Uni sit & trino Deo
Supréma laus, summum
decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.
℣. Pro pátribus tuis nati
sunt tibi filii: ℟. Constí-
tues eos príncipes super om-
nem terram. *Ps.* 44.
[*In Solemnibus-minori-
bus & suprà, Antipho-
na sequens dicitur integrà
antè & post Canticum: &
sic in cæteris Communibus.*]

a iv

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. In fundamentis civitátis sanctæ Jerúsalem nómina duódecim Apostolórum Agni : & lucerna ejus est Agnus. *Apoc.* 21.

Oratio, ut in Proprio.

AD COMPLETORIUM.

Antiphonæ ut pridiè, Capitulum & cætera indè sumuntur undè sumpti sunt Psalmi : & sic in aliis communibus.

COMMUNE UNIUS MARTYRIS.

IN I. VESPERIS.

Ant. 8. G. Fortitúdo símplicis via Dómini : justus in æternum non commovébitur. *Prov.* 10.

Ant. 4. E. Qui timet Dóminum, nihil trepidábit, & non pavébit ; quóniam ipse est spes ejus. *Eccli.* 34.

Ant. 3. a. Qui audit Sapiéntiam, permanébit confídens ; quóniam in tentatióne ámbulat cum eo, & in primis éligit eum. *Eccli.* 4.

Ant. 6. Tímórem, & metum, & probatiónem indúcet super illum, donec credat ánimæ illíus ; & firmábit illum. *Eccl.* 4.

Ant. 1. D. In tentatióne Deus illum conservábit, & liberábit à malis ; & non illidétur quasi in procella navis. *Eccli.* 33.

CAPITULUM. *Josue* 1.

Ecce præcípio tibi : Confortáre, & esto robustus. Noli metúere, & noli timére ; quóniam tecum est Dóminus Deus tuus.

In Duplicibus, & suprà : ℟. Cepérunt me inimíci mei gratìs : dixi, Périi ; vocem meam, Dómine, audísti : * Dixísti, Ne tímeas : † Judicásti causam ánimæ meæ, Redemptor vitæ meæ. ℣. Ego non solùm alligári, sed & mori parátus sum propter nomen Dómini Jesu : * Dixísti. Glória Patri. † Judicásti. *Thren.* 3. *Act.* 21.

HYMNUS.

Ex quo, salus mortálium,
Fluxit sacer Dei cruor ;
Homo redemptus æmulum
Deo litávit sánguinem.

Non jam crucis Christi pudet :
Quin surgit ingens glória
Deum fatéri mórtuum,
Pro mórtuo mori Deo.

Hoc iste plenus spíritu
Ridet minas, ridet neces ;
Tuáque fretus déxterâ,
Tibi, Redemptor, mílitat.

Paráta spectans præmia,
Secúrus ad pœnas volat :
Sic pugnat, ut speret mori,
Et morte mortem víncere.

tot armátas manus
te lassat júdice ;
us ipsis qui cadit
entibus fit fórtior.
Christe, tanti mi-
s
e facta fórtia :
inére pro tuo,
amque durum, nó-
ne.
t laus Patri ; laus
lio,
déli, quo duce
nta vincunt Márty-
;
ibi laus, Spíritus.
ien.
Doxologia dicitur
pletorium, & ad
loras.]
Deo sperávi, ℟. Non
quid fáciat mihi
f. 55.
i Magníficat.
8. G. Ecce Deus
meus, fiduciáliter
& non timébo ;
ortitúdo mea, &
ea Dóminus, &
est mihi in salútem.

o, ut infrà ad Lau-
i sit propria.

)MPLETORIUM.

3. *a.* Qui séquitur
on ámbulat in téne-
d habébit lúmen vi-
t Dóminus. *Joan.* 8.
Nunc dimíttis.
6. Ego ad Dómi-
píciam : expectábo
salvatórem meum.
.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Deum patiéntiæ & solátii, * Veníte, adorémus. *Rom.* 15.

Ps. 94. Veníte, 2.

HYMNUS.

Felix morte tuâ, qui cruciátibus.
Cœlo diffícilem rúmpere amas viam,
Et signáre cruóre
Quam Christo déderas fidem !

Pœnis victa quibus defíceret fides ?
Tu pœnas ávidâ mente præóccupas:
Cui non súfficit una,
Ambis innúmeras neces.

Te pro lege sua magnánimum mori,
Te Christus púgilem spectat ab æthere :
Ne succúmbere possis,
Tecum prælia sústinet.

Et nos delícias, vana per ótia,
Gens infída Deo, quærimus ánxii :
Quid torpémus ? inertes
Sanguis Mártyris éxcitat.

Patri máxima laus ; máxima Fílio ;
Amborúmque sacro máxima Flámini,
Cujus róbore freti,
Vincunt fúnera Mártyres.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. a. Omnis qui te colit, Dómine, vita ejus, si in probatióne fúerit, coronábitur. *Tob.* 3.

Ant. 8. G. Hæc est grátia, si propter Dei consciéntiam sústinet quis tristítias, pátiens injustè. 1. *Petr.* 2.

Ant. 6. Qui sustinúerit in finem, hic salvus erit. *Marc.* 13.

℣. Cepérunt ánimam meam; irruérunt in me fortes; ℟. Neque iníquitas mea, neque peccátum meum, Dómine. *Ps.* 58.

Lectiones de Scriptura occurrente.

℟. *j.* Probávit me Dóminus quasi aurum quod per ignem transit: * Vestígia ejus secútus est pes meus; viam ejus custodívi, & non declinávi ex ea. ℣. Omnia detrimentum feci ad cognoscendum Christum, & societátem passiónum illíus, configurátus morti ejus: * Vestígia. *Job.* 23. *Philipp.* 3.

℟. *ij.* Certámen forte dedit illi Dóminus, * Ut vínceret, & sciret quóniam ómnium poténtior est sapiéntia. ℣. Confortátus est fide, dans glóriam Deo, * Ut vínceret. *Sap.* 10. *Rom.* 4.

℟. *iij.* Custodívit illum Dóminus ab inimícis: * Descendit cum illo in fóveam, & † In vínculis non derelíquit illum. ℣. Erat Deus cum eo, & erípuit eum ex ómnibus tribulatiónibus ejus: * Descendit. Glória. † In vínculis. *Sap.* 10. *Act.* 7.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 1. f. Etsi in præsenti témpore supplíciis hóminum erípiar, manum Omnipotentis nec vivus, nec defunctus effúgiam; quamóbrem fórtiter vitâ excedendo, exemplum forte relinquam. 2. *Mach.* 6.

Ant. 7. *d.* Prompto ánimo pro gravíssimis ac sanctíssimis légibus honestâ morte perfungar. 2. *Mach.* 6.

Ant. 8. c. E cœlo membra ista possídeo; sed propter Dei leges hæc ipsa despício, quóniam ab ipso me ea receptúrum spero. 2. *Mach.* 7.

℣. Fortitúdinem meam ad te custódiam; ℟. Quia Deus suscéptor meus es. *Ps.* 58.

Lectiones, ut in Proprio.

℟. *iv.* Factus es mihi adjútor, Dómine, & liberasti me, * A rugiéntibus præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, & de portis tribulatiónum quæ circumdedérunt me. ℣. Dóminus mihi ástitit, & confortávit me; & liberátus sum de ore leónis, * A rugientibus. *Eccli.* 51. 2. *Tim.* 4.

℟. *v.* Dómine, qui habes sanctam sciéntiam, manifestè tu scis quia cùm à morte possem liberári, * Duros córporis sustíneo dolóres; secundùm ánimam verò, propter timórem tuum, libenter hæc

or. ℣. Gáudeo in
ónibus, & adímpleo
uæ desunt passiónum
sti in carne mea; *
os córporis. 2. *Mach.* 6.
ſ. 1.
vj. Liberávit me Dó-
us ab omni ópere malo.
salvum fáciet in reg-
suum cœleste. ℣. In
ribulatiónis exultábo,
leo Jesu meo: super
lsa deducet me victor.
salvum. Glória. * Et.
im. 4. *Habac.* 3.
III. NOCTURNO.
nt. 5. a. Scio ópera
& labórem, & pa-
iam tuam; & quia
uisti propter nomen
n, & non defecisti.
. 2.
nt. 4. a. Scient omnes
ego dilexi te: quó-
i servasti verbum pa-
iæ meæ, & ego ser-
te ab hora tentatió-
Apoc. 3.
nt. 3. g. Qui vícerit,
istodíerit usquè in fi-
ópera mea, dabo illi
státem super gentes,
& ego accépi à Patre
Apoc. 2.
In die tribulatiónis
n te, ℟. Et honori-
is me. *Ps.* 49.
angelium & Homilia,
Proprio.
vij. Qui volúerit áni-
suam salvam fácere,
et eam; * Qui autem
derit ánimam suam
ter me & Evangélium,

salvam fáciet eam. ℣. Erit
tibi ánima tua in salútem,
quia in me habuisti fidú-
ciam, ait Dóminus. * Qui.
Marc. 8. *Jerem.* 39.

℟. *viij.* Esto fidélis usquè
ad mortem, & dabo tibi
corónam vitæ: * Qui více-
rit, non lædétur à morte
secunda. ℣. Usquè ad mor-
tem certa pro justítia, &
Deus expugnábit pro te ini-
mícos tuos: * Qui. *Apoc.*
2. *Eccli.* 4.

℟. *ix.* Qui vícerit, fá-
ciam illum columnam in
templo Dei mei; * Et
foràs non egrediétur ám-
pliùs: & † scribam super
eum nomen Dei mei, &
nomen civitátis novæ Jerú-
salem. ℣. Plantábo eum,
& non turbábitur ampliùs;
nec addent fílii iniquitátis,
ut afflígant eum sicut priùs,
* Et. Glória. † Scribam.
Apoc. 3. 2. *Reg.* 7.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Cantábo, Dó-
mine, fortitúdinem tuam:
℟. Et exultábo manè mise-
ricórdiam tuam. *Ps.* 58.

AD LAUDES.

Ant. DOminus mecum
3. a. est, quasi bellá-
tor fortis: idcircò qui per-
sequuntur me, cadent, &
infirmi erunt. *Jerem.* 20.

Ant. 1. f. Circumdedé-
runt me úndiquè, & non
erat qui adjuváret: mè-
morátus sum misericórdiæ
tuæ, Dómine, quóniam è-
ruis sustinentes te. *Eccli.* 51.

Ant. 2. Bonus Dóminus, & confórtans in die tribulatiónis, & sciens sperantes in se. *Nahum* 1.

Ant. 4. A. Cantáte Dómino, laudáte Dóminum; quia liberávit ánimam páuperis de manu malórum. *Jerem.* 20.

Ant. 7. d. Eripuisti me de témpore iníquo; proptéreà confitébor, & laudem dicam tibi, & benedícam nómini Dómini. *Eccli.* 51.

CAPITULUM. *Apoc.* 3.

QUi vícerit, vestiétur vestimentis albis; & non delébo nomen ejus de libro vitæ: & confitébor nomen ejus coram Patre meo, & coram Angelis ejus.

HYMNUS.

ECquis magnánimus se
pugil exhibet?
Fit verbum gládius, fit
clypeus fides;
Athletámque Dei præparat árdua
Ad certámina véritas.
I nunc, sancte pugil, quò
pia prælia,
Quò te magna vocant
præmia mílitem:
Præsens Christus adest:
hoc duce, non cades,
Ni victâ nece fórtior.
Frustrà barbáries explícuit
cruces;
Nil tormenta movent,
ore serénior,
Et fidens ánimi, promptus ad ómnia;
Pœnas inter ovat suas.
Reges antè feros impávidus volat,
Testatúrque fidem, nil
métuit mori:
Os, viréfque, sui pollíciti memor
Præsens suppéditat Deus.
Æternum cita mors vivere
Mártyri
Quod spondet, própera
Martyr ovans mori:
Palmam dum móriens
conséqueris tibi,
Firmas, nosque mori
doces.
Patri máxima laus, máxima Fílio,
Ambortúmque sacro máxima Flámini,
Qui dat Martyribus mille
neces pati,
Et per fúnera víncere.
Amen.

℣. Adjútor meus, tibi psallam; ℟. Quia Deus suscéptor meus es. *Ps.* 58.

Ad Benedictus.

Ant. 1. D. Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi: in réliquo repósita est mihi coróna justítiæ. 2. *Tim.* 4.

Oratio.

ADesto, Dómine, supplicatiónibus nostris, ut qui beáti Mártyris tui *N.* natalítiis gloriámur, nec minis injustè persequéntium, nec ullis perturbémur adversis: Per.

Alia Oratio.

DA nobis, quæsumus, Dómine, intercedente beato *N.* Mártyre tuo, in

ſinceritáte conſ-
ut in caritáte di-
ti, nullis tenta-
ɔ ejus integritáte
; Per.
tifex, Oratio.
ɔtens ſempiterne
qui beáto *N.* dig-
re atque Pontí-
& fortitúdinem
ac nos ejus mé-
frágilis amórem
ı ad te, qui ſo-
a es, perveníre;

ı *Oratio.*
cujus grátia beá-
N. Pontíficem
acerdótium elé-
na ad prædican-
t, poténtia ad
lum confirmá-
bis ex ejus imi-
pulum chriſtiá-
ſtrúere vivendi
ı confirmáre pa-
r.
erdos tantùm,
ratio.
à quo conſtán-
ides, & virtú-
nfírmitas: quæ-
beáti *N.* Sacer-
rtyris tui exem-
ibus, quidquid
iónibus ſævum
id in morte ter-
ıs nos tui nómi-
óne ſuperáre;

R I M A M.
. Dóminus.
. Qui es teſtis*
rìs. *Apoc.* 3.

AD TERTIAM.

Ant. 1. f. Circumdedérunt me.

CAPITULUM. *Iſ.* 41.

Erunt quaſi non ſint, & véluti conſumptio, hómines bellantes advers̀um te; quia ego Dóminus Deus tuus apprehendens manum tuam, dicenſque tibi: Ne tímeas, ego adjúvi te.

℟. *br.* In Deo ſalutáre meum, * & glória mea: In Deo. ℣. Deus auxílii mei, * & ſpes mea in Deo eſt, * Et. Glória Patri. In Deo. *Pſ.* 61.

℣. Deus meus adjútor meus, & ſperábo in eum: ℟. Protector meus, & cornu ſalútis meæ. *Pſ.* 17.

AD SEXTAM.

Ant. 2. Bonus Dóminus.

CAPITULUM. 2. *Tim.* 1.

Patior, ſed non confundor: ſcio enim cui crédidi; & certus ſum quia potens eſt depóſitum meum ſerváre in illum diem.

℟. *br.* Si conſiſtant advers̀um me caſtra, * Non timébit cor meum. Si. ℣. Si exurgat advers̀um me prælium, * in hoc ego ſperábo: * Non. Glória Patri. Si. *Pſ.* 26.

℣. Dóminus mihi adjútor, ℟. Non timébo quid fáciat mihi homo. *Pſ.* 117.

AD NONAM.

Ant. 7. d. Eripuisti me.

CAPITULUM. *Tob.* 5.

POst tempestátem tranquillum facis, Dómine; & post lacrymatiónem & fletum, exultatiónem infundis. Sit nomen tuum, Deus Israël, benedictum in sécula.

℟. *br.* Factus es, Dómine, * Susceptor meus. Factus es. ℣. Et refúgium meum * in die tribulatiónis, * Susceptor. Glória. Factus es. *Ps.* 58.

℣. Tu, Dómine, adjuvisti me, ℟. Et consolátus es me. *Ps.* 85.

AD II. VESPERAS.

Ant. 8. G. PRopter opus Christi usquè ad mortem accessit, tradens ánimam suam. *Philipp.* 2.

Ant. 3. a. Patienter sústinens, destinávit non admittere illícita propter vitæ amórem. 2. *Mach.* 6.

Ant. 7. a. Divítias æstimans impropérium Christi, aspiciébat in remuneratiónem. *Hebr.* 11.

Ant. 5. C. Gloriosíssimam mortem magis quàm odíbilem vitam complectens, voluntáriè præibat ad supplícium 2. *Mach.* 6.

Ant. 1. D. Hoc modo vitâ decessit, universæ genti memóriam mortis suæ ad exemplum virtútis & fortitúdinis derelinquens. 2. *Mach.* 6.

CAPITULUM. *Jac.* 1.

BEátus vir qui suffert tentatiónem; quóniam cùm probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

In solemnibus & Annualibus : Allelúia, allelúia.

℣. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam æternam, custódit eam. Allelúia. *Joan.* 12.

HYMNUS.

JAm non te lácerant carníficum manus,
Inter qui récubas cœlítuum choros :
Nunc pro cárcere cæco
Fulgentes hábitas domos.
Non jam vincla manus, non cóhibent pedes;
Tu liber súperûm regna perámbulas :
Quot plagis laniátus,
Cœlo tot rádiis nites.
Nec te dira fames, nec sitis ámpliùs,
Nec probrósa premit te modò núditas :
Nunc te lúmine puro
Pascit Christus & índuit.
Sic tu Martyribus dexter ades, Deus,
Ut quos mors périmit, glória víndicet;
Confundisque tyrannum,
Dum quos déprimit, élevas.
Patri máxima laus, máxima Fílio,
Amborúmque sacro máxima Flámini;

róbore freti
nt fúnera Márty-

imen.
)suisti, Dómine,
te ejus corónam,
lápide pretióso.

Ad Magníficat
Ant. 4. *D.* Justum non derelíquit Deus, donec afferret illi poténtiam advérsùs eos qui eum deprimébant; & dedit illi claritátem æternam. *Sap.* 10.
Oratio, ut suprà ad Laudes.

MUNE PLURIUM MARTYRUM.

VESPERIS.

r Enit hora, ut
omnis qui intér-
, arbitretur ob-
se præstáre Deo.

. g. Injícient vobis
ıas, & persequen-
hentes ad reges &
propter nomen
Luc. 21.
. *D.* Tradet autem
atrem in mortem;
gent fílii in paren-
iorte eos affícient.
o.
t. D. Eritis ódio
propter nomen
qui autem perse-
: úsquè in finem,
s erit. *Matth.* 10.
3. *G.* Dabo vobis
iéntiam, cui non
resístere & con-
omnes adversárii
ic. 21.

LUM. 1. *Petr.* 4.
robrámini in nó-
Christi, beáti éri-
iiam quod est ho-
lóriæ, & virtútis

Dei, & qui est ejus Spíritus, super vos requiescit.
In Duplicibus, & suprà:
℟. In nullo terreámini ab adversáriis; * Quia vobis donátum est pro Christo, non solùm ut in eum credátis, sed ut étiam pro illo patiámini. ℣. Confortámini, & non dissolvantur manus vestræ: erit enim merces óperi vestro; * Quia. Glória Patri. * Quia. *Philipp.* 1. 2. *Paral.* 15.

HYMNUS.

Christi Martyribus débita nos decet,
Virtútis mémores, prómere cántica;
Quos nec blandítiis, nec pótuit minis
Fallax víncere séculum.
Cœlestis Pátriæ mens inhians bonis,
Mundi spernit opes, flúxaque gáudia:
Vitæ quin étiam, præ Dómini lucro,
Jactúram fácilem putant.
Non vultus métuunt carníficum truces:

Fœtas suppliciis despíciunt manus :
Enses, flágra, rotas, ómnia pérpeti
Victrix edócuit fides.
O incredíbilem vim patiéntiæ!
Non, artus láceros qui crúciat dolor,
Extorquet gémitum, non querimóniam
Agnis mítibus élicit.
Ergo nunc própior, Christe, tibi sedet
Palmis turba nitens usque viréntibus,
Victorumque gerens præmia, nóbiles
Multo sánguine láureas.
Sit laus summa Patri, súmmaque Fílio :
Sit par, sancte, tibi glória, Spíritus,
Cujus præsídio prælia sústinent,
Contemptâ nece, Mártyres.
Amen.

℣. Viríliter ágite, & confortétur cor vestrum, ℟. Omnes qui sperátis in Dómino. *Ps.* 30.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Cùm vos óderint hómines, & exprobráverint propter Fílium hóminis, gaudéte & exultáte: ecce enim merces vestra multa est in cœlo. *Luc.* 6.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 2. Complebuntur dies luctûs tui, Sion; non óccidet ultrà sol tuus: pópulus tuus omnes justi. *Is.* 60.

Doxologia, ¶ Testis fidélis, *ut infrà ad Off. Noct.*

Ad Nunc dimittis.

Ant. 3. E. Sérvient Deo servi ejus, & vidébunt fáciem ejus; & nomen ejus in fróntibus eórum. *Apoc.* 22.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Dóminum legítimè certantes coronantem, * Veníte, adorémus. 2. *Tim.* 2.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

Fortes cadendo Mártyres,
Quos empta fuso sánguine
Cœlestis ornat púrpura,
Junctis canámus vócibus.
Acti procellis ómnibus,
Sui cruóris flúmine
Vehuntur, & Christo duce,
Portus beátos óccupant.
Sævit tyrannus, álicit:
Temnunt minas, temnunt preces,
Deum minantem dum timent,
Dum munerantem díligunt.
Quem lictor insánus sitit,
Quem cæcus effundit furor,
Amor sacerdos pródigum
Christo cruórem cónsecrat.
Et ille mixtus sánguini
Quem fudit in ligno Deus,
Fundéntibus placábilem
Oráre non cessat Deum.
Impléte vos omnes decet
Passo Deo quod défuit:
Per tot neces læso Patri

t plena Christus hóstia.
¶ Testis fidélis, quo duce
ırmenta vincunt Márty-
res,
ſu, tibi ſit glória
ım Patre, cumque Spí-
ritu. Amen.

N I. NOCTURNO.

Ant. 3. g. Convenérunt
versùm nos, ut nos diſ-
rdant: quómodò potéri-
ıs ſubsíſtere, niſi tu,
ıus, ádjuves nos? 1.
ıch. 3.

Ant. 5. a. Séquimur te in
o corde, & timémus te,
quærimus fáciem tuam:
e nos, & da glóriam
mini tuo, Dómine.
n. 3.

Ant. 8. G. Omnes qui
endunt ſervis tuis mala,
ıfundantur in omnipo-
ıtia tua; & ſciant quia
es Dóminus Deus ſolus.
n. 3.

℣. Da nobis auxílium de
ɔulatióne, ℟. Quia vana
ıs hóminis. *Pſ.* 59.

*ectiones de Scriptura oc-
rente.*

℟. *j.* Nos ſtulti propter
riſtum: maledícimur,
benedícimus: * Perſe-
iónem pátimur, & ſuſ-
émus: blaſphemámur,
obſecrámus. ℣. Propter
Dómine, mortificámur
â die: æſtimáti ſumus
ıt oves occiſiónis: * Per-
utiónem. 1. *Cor.* 4.
43.

℟. *ij.* Quis nos ſeparábit
aritáte Chriſti? Tribu-
látio? an angúſtia? an fa-
mes? an perſecútio? an
gládius? * Neque mors, ne-
que vita póterit nos ſepa-
ráre à caritáte Dei. ℣. Hæc
ómnia venérunt ſuper nos,
nec oblíti ſumus te, Dó-
mine; * Neque mors. *Rom.*
8. *Pſ.* 43.

℟. *iij.* Deus omnis grá-
tiæ, qui vocávit nos in
æternam ſuam glóriam in
Chriſto Jeſu, * Módicùm
paſſos ipſe perfíciet: ipſi
glória & impérium † In
ſécula ſæculórum. ℣. Rex
mundi defunctos nos pro
ſuis légibus in æternæ vitæ
reſurrectione ſuſcitábit:
Módicùm. Glória Patri.
† In ſécula. 1. *Petr.* 5. 2.
Mach. 7.

IN II. NOCTURNO.

Ant 7. b. In mortem
trádimur propter Jeſum,
ut & vita Jeſu manifeſté-
tur in carne noſtra mortáli.
2. *Cor.* 4.

Ant. 3. b. Paráti ſumus
mori, magis quàm pátrias
Dei leges prævaricári. 2.
Mach. 7.

Ant. 6. Propítius ſit no-
bis Deus: non eſt nobis
útile relínquere legem &
juſtítias Dei, ut eámus ál-
tera viâ. 1. *Mach.* 2.

℣. In Deo faciémus vir-
tútem; ℟. Et ipſe ad ní-
hilum dedúcet tribulantes
nos. *Pſ.* 59.

Lectiones, ut in Proprio.

℟. *iv.* Abſit à nobis, ut
relinquámus Dóminum,

& serviámus diis aliénis : * Dómino Deo nostro serviémus, & obedientes érimus præceptis ejus. ℣. Et si sunt qui dicantur dii, sive in cœlo, sive in terra ; nobis tamen unus Deus : *Dómino. *Jos.* 24. 1. *Cor.* 8.

℟. v. Dóminus Deus aspíciet veritátem, & consolábitur in nobis. * Pótius est ab homínibus morti da[tos] spem expectáre à Deo, [i]terùm ab ipso resuscitandos. ℣. Sicut abundant passiónes Christi in nobis, ita & per Christum abundat consolátio nostra : * Pótius est. 2. *Mach.* 7. 2. *Cor.* 1.

℟. vj. Exhibeámus nosmetipsos sicut Dei minístros, in multa patiéntia, in tribulatiónibus, * In necessitátibus, in angústiis, in plagis, in carcéribus. ℣. Omnes qui placuérunt Deo, per multas tribulatiónes transiérunt fidéles, * In. Glória Patri. * In. 2. *Cor.* 6. *Judith* 8.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 7. c. Ruent in gládio, & in flamma, & in captivitáte ; ut conflentur, & dealbentur usque ad tempus præfinítum. *Dan.* 11.

Ant. 4. A. Distenti sunt, non suscipientes redemptiónem, ut meliórem invenírent resurrectiónem. *Hebr.* 11.

Ant. 8. c. Ecce quómodò computáti sunt inter filios Dei, & inter sanctos sors illórum est ! *Sap.* 5.

℣. Salus justórum à Dómino ; ℟. Et protector eórum in témpore tribulatiónis. *Ps.* 36.

Evangelium & homilia, ut in Proprio.

℟. vij. Ludíbria & verbera experti, ínsuper & vincula & cárceres, * Lapidáti sunt, secti sunt, tentáti sunt, in occisióne gládii mórtui sunt. ℣. Tradidérunt córpora sua, ne servírent, & ne adorárent omnem deum, excepto Deo suo : * Lapidáti sunt. *Hebr.* 11. *Dan.* 3.

℟. viij. Vicérunt propter sánguinem Agni, & propter verbum testimónii sui, & non dilexérunt ánimas suas usque ad mortem : * Protéreà lætámini, cœli, & qui habitátis in eis. ℣. Módico dolóre sustentáto, sub testamento æternæ vitæ effecti sunt : * Proptéreà. *Apoc.* 12. 2. *Mach.* 7.

℟. ix. Antíquus diérum judícium dedit sanctis excelsi ; * Et † Regnum obtinuérunt sancti. ℣. Per fidem operáti sunt justítiam, adepti sunt repromissiónes ; * Et. Glória. † Regnum. *Dan.* 7. *Hebr.* 11.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Salvasti nos, Dómine, de affligéntibus nos ; ℟. Et in nómine tuo confitébimur in séculum. *Ps.* 43.

AD LAUDES.

Ant. D Atum est béstiæ
1. G. bellum fácere
cum sanctis, & víncere eos.
Apoc. 13.

Ant. 7. d. Elegérunt ma-
gis mori, & noluérunt in-
fríngere legem Dei sanc-
tam; & trucidáti sunt. 1.
Mach. 1.

Ant. 1. f. Si coram homi-
nibus tormenta passi sunt,
spes illórum immortalitáte
plena est. *Sap.* 3.

Ant. 2. In paucis vexá-
ti, in multis benè dispo-
nentur; quóniam Deus ten-
távit eos, & invénit illos
dignos se. *Sap.* 3.

Ant. 7. d. Tanquàm au-
rum in fornáce probávit il-
los, & quasi holocausti hós-
tiam accépit illos; & in
témpore erit respectus illó-
rum. *Sap.* 3.

CAPITULUM. *Jac.* 1.

OMne gáudium existi-
máte, fratres mei, cùm
in tentatiónes várias inci-
déritis: sciéntes quòd pro-
bátio fídei vestræ patién-
tiam operátur; patiéntia
autem opus perfectum ha-
bet.

HYMNUS.

QUam Christe, signasti
viam
...imus, profúso sánguine,
...er hanc tui te fórtiter
...ucem sequuntur mílites.
Fossus manus, fossus pe-
des,
...vans ad astra tránsvolas;
...t membra trunci Márty-
res
Addunt triumpho se tuo.
Omnes in ostro spléndidi
Tuum tribúnal ámbiunt;
Accepta monstrant vúlne-
ra,
Et per tot ora súpplicant.
Audíre si nos réspuis,
Quos críminum moles gra-
vat;
Audi tuos, qui sánguinem
Fudére pro te, Mártyres.
Fac, si tyrannus déficit,
Ne blandiendo mólliùs
Frangat voluptas péctora,
Ipsis tyrannis sævior.
¶ Testis fidélis, quo ducé
Tormenta vincunt Márty-
res,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spí-
ritu. Amen.

[*Hæc Doxologia dicitur ad omnes Horas.*]

℣. Multæ tribulatiónes justórum; ℟. Et de ómnibus his liberábit eos Dóminus. *Ps.* 33.

Ad Benedictus. *Ant.* J. Beáti qui persecutiónem patiuntur propter justítiam; quóniam ipsórum est regnum cœlórum. *Matth.* 5.

Oratio.

DEus, invisíbilis fortitúdo certántium, adesto, quæsumus, nobis supplicántibus; ut qui hodiernâ die sanctórum Mártyrum tuórum *N.* & *N.* gloriósum triumphum recólimus, eórum méritis & précibus contra spirituália nequítiæ muniámur; Per.

Alia Oratio.

OMnípotens, sempitérne Deus, qui in sanctórum tuórum córdibus flammam tuæ dilectiónis accendis: da méntibus nostris eamdem fídei caritátisque virtútem; ut Mártyris tui *N.* & sociórum, quorum gaudémus victóriis, proficiámus exemplis; Per.

AD PRIMAM.

Ant. 8. G. Datum est bestiæ.

In ℟. *br.* ℣. Qui es testis * fidélis & verus. *Apocal.* 3.

AD TERTIAM.

Ant. 7. *d.* Elegérunt.

CAPITULUM. *Sap.* 3.

JUstórum ánimæ in manu Dei sunt, & non tanget illos tormentum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori, & æstimáta est afflíctio éxitus illórum; & quod à nobis est iter, extermínium: illi autem sunt in pace.

℟. *br.* Dóminus loquétur pacem * In plebem suam. Dóminus. ℣. Et super * sanctos suos. * In. Glória. Dóminus. *Ps.* 84.

℣. Custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum; ℟. De manu peccatóris liberábit eos. *Ps.* 96.

AD SEXTAM.

Ant. 1. f. Si Coram homínibus.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 4.

QUod in præsenti est momentáneum & leve tribulatiónis nostræ, supra modum in sublimitáte ætérnum glóriæ pondus operátur in nobis, non contemplántibus nobis quæ vidéntur, sed quæ non videntur. Quæ enim videntur, temporália sunt; quæ autem non videntur, ætérna sunt.

℟. *br.* Probasti nos, Deus, * Et eduxisti nos in refrigérium. Probasti. ℣. Igne nos examinasti * sicut examinátur argentum, * Et eduxisti. Glória Patri. Probasti. *Ps.* 65.

℣. Lætáti sumus pro diébus quibus nos humiliasti, ℟. Annis quibus vídimus mala. *Ps.* 89.

AD NONAM.

Ant. 7. d. Tanquam aurum.

CAPITULUM. *Isaiæ* 9.

LÆtabuntur coram te, sicut qui lætantur in messe, sicut exultant victóres captâ prædâ, quando dívidunt spólia.

℟. *br.* Qui séminant in lácrymis, * In exultatióne metent. Qui. ℣. Euntes ibant & flebant, * mittentes sémina sua; * In exultatióne. Glória Patri. Qui séminant.

℣. Venientes vénient cum exultatióne, ℟. Portantes manípulos suos. *Ps.* 125.

AD II. VESPERAS.

Ant. 2. VIdi ánimas interfectórum propter verbum Dei, & propter testimónium quod habébant. *Apoc.* 6.

D. Stabant antè
n conspectu Ag-
lmæ in mánibus
poc. 7.
G. Venérunt de
ıe mágna, & la-
las suas & deal-
eas in sánguine
oc. 7.
. D. Antè thro-
sunt, & sérviunt
ıocte in templo
ui sedet in thro-
tábit super illos.

a. Non esúrient,
ent ámpliùs, nec
r illos sol, nequè
s. *Apoc.* 7.
LUM. *Apoc.* 21.
get Deus omnem
nam ab óculis
t mors ultrà non
ıè luctus, nequè
ıequè dolor erit
a prima abiérunt.
nnibus & Annua-
elúia, Allelúia.
ecunda mors non
státem; sed erunt
s Dei & Christi,
unt cum illo. Al-
oc. 20.

YMNUS.

, morte sacrâ
ıos tibi dévoves,
, Christe, tuos
e mílites!
enta rapit, non
os mori,
ıs, ígnea cáritas.
ábies sæviat ím-
s;

Addat carcéribus férrea
vincula;
Constanti púgiles péctore
prælia,
Trunci córpore sústinent.
Alto de sólio nunc, Deus,
áspice,
Non indigna tuo númine
múnera;
Quot prostráta jacent
córpora Mártyrum,
Astant tot tibi víctimæ.
Ad te lethífero vúlnere
saúcii,
Vectantur róseo flúmine
sánguinis:
Emensi, duce te, Christe,
te, perícula,
Tangunt líttora pátriæ.
Sed quid barbáries ímpia
próficit?
Non hæc Christiádas vúl-
nera déprimunt:
Gens exorta sacro fúnere
Númìnis,
Crescit sánguine Márty-
rum.
Patri máxima sit, máxima
Fílio,
Sit par Spirítui, laus ti-
bi, Trínitas,
Quæ te Martyribus pró-
diga præmium,
Das, & vívere per neces.
Amen.

℣. In æternum exultá-
bunt, ℟. Et habitábis in
eis. *Ps.*

Ad Magníficat.

Ant. 8. *G.* Datæ sunt il-
lis síngulæ stolæ albæ; &
dictum est illis ut requiés-
cerent, donec compleantur
conservi eórum, qui

interficiendi sunt sicut & illi. *Apoc.* 6. *Oratio, ut suprà ad Laudes.*

COMMUNE PONTIFICUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 3. a. SUscitábo mihi sacerdótem fidélem, qui juxtà cor meum & ánimam meam fáciet. 1. *Reg.* 2.

Ant. 8. *G.* Elégi eum ex ómnibus mihi in sacerdótem, ut ascénderet ad altáre meum, & adoléret mihi incensum. 1. *Reg.* 2.

Ant. 2. Ædificábo ei domum fidélem; & ambulábit coram Christo meo cunctis diébus. 1. *Reg.* 2.

Ant. 5. C. Erit ipsi pactum sacerdótii sempiternum, quia zelátus est pro Deo suo, & expiávit scelus filiórum Israël. *Num.* 25.

Ant. 1. f. Quemcumque elégerit Dóminus, ipse erit sanctus. *Num.* 16.

CAPITULUM. *Hebr.* 5.

NEc quisquam sumit sibi honórem, sed qui vocátur à Deo, tanquàm Aaron. Sic & Christus non semetipsum clarificávit ut póntifex fíeret, sed qui locútus est ad eum; Fílius meus es tu, ego hódiè génui te; quemádmodùm & in álio loco dicit: Tu es sacerdos in ætérnum secundùm órdinem Melchísedech.

In duplicibus, & suprà:

℟. Locútus es sanctis tuis, Dómine, & dixisti: Invéni servum meum, * Oleo sancto meo unxi eum: † Manus mea auxiliábitur ei. ℣. Huic Deus testimónium pérhibens, dixit: Invéni virum secundùm cor meum: * Oleo. Glória Patri. † Manus. *Ps.* 88. *Act.* 13.

HYMNUS.

CHriste, Pastórum caput atque princeps,
Præsulis festam veneráta lucem,
Débitis supplex tua templa votis
Turba frequentat.

Ille non vano ténuit tremendam
Spíritu sedem, próprio nec ausu:
Sed sacrum jussus, Dómino vocante,
Sumpsit honórem.

Strénuum bello púgilem superni
Chrísmatis pleno tuus unxit intùs
Spíritus cornu, posuítque sanctam
Páscere gentem.

Fit gregis pastor, pater atque forma:
Lætus impendit sua, seque; servus
Omnium, curis gravis, omnibusque
Omnia factus.

orat, réficit ge-
es,
apsos, ténebras-
ellit;
ens verbo, docet
pravum
it hostem.
ius précibus juvé-
,
; fac Patrem,
erque tecum
n jugi celebrémus
no
per ævum.
n.
tus quem elegísti
isti; ℟. Inhabi-
itriis tuis. *Ps.* 64.
Magníficat.
. *E.* Elégit ipsum
ab omni vivente
àcrifícium Deo,
& bonum odó-
pópulo suo. *Eccli.*

ut infrà ad Lau-

MPLETORIUM.
. *a.* Die noctúque
somnus ab óculis
o grégibus tuis,
. *Gen.* 31.
ogia, ¶ Supréme
Póntifex, *ut infrà*
es.
unc dimittis.
. G. Cùm vénerit
s, & pulsáverit,
rvi quos invénerit
s. *Luc.* 12.
FICIUM NOCT.
Christum Pastó-
icipem, * Veníte,
is. 1. *Petr.* 5

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

CHriste, decréto Patris institútus
Póntifex summo, tibi, qui fidéles
Quos legis, formas pópulis regendis
Ipse ministros:

Hunc juvat festo celebráre cantu,
Qui licèt magnis méritis abundans,
Flens & invítus, duce te, treméndum
Sumpsit honórem.

Nóverat quantis páteat periclis
Ille, qui summos ápices adeptus,
Omnium curas, sibi raptus uni,
Sústinet omnes.

Fécerat fervens amor inquiétum:
Quò gregis cari pia cura poscit;
Advolat promptus: mora non euntem
Ulla retardat.

Dux iter, vitâ præeunte, monstrat;
Cómprobat factis sua dicta magnis;
Et domum sanctam benè olente Christi
Implet odóre.

Lux erat cæco, cólumen labanti,
Una spes lapso, mísero levámen,
Próvidus cunctis pater, omnibusque
Omnia factus.

Christe, Pastórum bonus ipse Pastor,
Qui greges pascis próprio cruóre,
Fac ut ætérnæ subeant opíma
Páscua vitæ. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 2. Vocávit eum Dóminus, & ait: Vidi afflictiónem pópuli mei: veni, & mittam te, ut edúcas pópulum meum. *Exod.* 3.

Ant. 1. g. Dixit ad Deum: Quis sum ego, ut vadam & edúcam fílios Israël? Qui dixit ei: Ego ero tecum. *Exod.* 3.

Ant. 8. G. Vade in hac fortitúdine tua, & liberábis Israël: scito quòd míserim te. *Judic.* 6.

℣. Pósui adjutórium in potente, ℟. Et exaltávi electum de plebe mea. *Ps.* 88.

Lectiones de Script. occurrente.

℟. *j.* Rectórem te posuérunt, noli extolli: * Esto in illis quasi unus ex ipsis; curam illórum habe. ℣. Si quis vult primus esse, erit ómnium novíssimus, & ómnium minister: * Esto. *Eccli.* 32. *Marc.* 9.

℟. *ij.* Speculatórem dedi te dómui Israël: * Audiens ergo ex ore meo sermónem, annuntiábis eis ex me. ℣. In mente habe quáliter accéperis & audíeris, & serva: * Audiens. *Ezech.* 33. *Apoc.* 3.

℟. *iij.* Accéde ad altáre, & ímmola pro peccáto tuo: * Offer holocaustum, & † Deprecáre pro te & pro pópulo. ℣. Debet Póntifex quemádmodùm pro pópulo, ita étiam & pro semetipso offerre pro peccátis: * Offer. Glória Patri. † Deprecáre. *Levit.* 9. *Hebr.* 5.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 5. a. In lege Dómini congregatiónem judicávit, & in fide sua probátus est prophéta; & cógnitus est in verbis suis fidélis. *Eccli.* 46.

Ant. 1. a. Dedit illis legem, ne oblivisceréntur præcepta Dómini, & ut non exerrárent méntibus; & hortabátur ne legem amovérent à corde suo. 2. *Mach.* 2.

Ant. 8. c. Apériet os suum, & in oratióne confitébitur Dómino; & ipse díriget consílium ejus & disciplínam. *Eccli.* 39.

℣. Invocábant Dóminum sacerdótes ejus; ℟. Ipse exaudiébat eos, & loquebátur ad eos. *Ps.* 98.

Lectiones, ut in Proprio.

℟. *iv.* Audívit eum Dóminus & vocem ipsíus, & dedit illi præcepta & legem vitæ & disciplínæ, * Docére Jacob testaméntum suum, & judícia sua Israël. ℣. Hic est qui fuit in Ecclésia cum pátribus nostris, qui accépit verba vitæ dare nobis, * Docére.

Docére. *Eccli.* 45. *Act.* 7.
℟. v. Pactum meum fuit
im eo vitæ & pacis ; &
di ei timórem, & tímuit
e : * Lex veritátis fuit in
e ejus ; & iníquitas non
t inventa in lábiis ejus.
. Fidélis erat in tota domo
us tanquàm fámulus, in
stimónium eórum quæ di-
nda erant : * Lex. *Ma-
ch.* 2. *Hebr.* 3.

℟. vj. In pace & in æqui-
te ambulávit, & multos
ertit ab iniquitáte : * Lá-
a enim sacerdótis custó-
ent sciéntiam, & legem
quírent ex ore ejus ;
Quia ángelus Dómini
ercítuum est. ℣. Oportet
píscopum amplecti eum,
ii secundùm doctrínam
t, fidélem sermónem ; ut
tens sit exhortári in doc-
ína sana : * Lábia. Gló-
a Patri. † Quia. *Malach.*
Tit. 1.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 4. A. In omni ópere
dit confessiónem Sancto
Excelso in verbo glóriæ.
ccli. 47.

Ant. 7. d. Erogávit pecú-
as multas : justítiam & fi-
em consérvávit genti suæ,
exquisívit omni modo
altáre pópulum suum. 1.
lach. 14.

Ant. 1. a. Non recédet
emória ejus, & nomen
us requirétur à generatió-
in generatiónem. *Eccli.*
).

℣. Justítia ejus manet in
sæculum sæculi : ℟. Cornu
ejus exaltábitur in glória.
Ps. 111.

Evangelium & Homilia, ut in Proprio.

℟. vij. Quis est fidélis
servus & prudens, quem
constítuit dóminus suus su-
per famíliam suam, ut det
illis cibum in témpore ?
* Beátus ille servus, quem
cùm vénerit dóminus ejus,
invénerit sic faciéntem. ℣.
A dómino suo præpósitus
ómnibus, gubernábat cré-
ditam sibi domum : * Beá-
tus. *Matth.* 24. *Genes.* 39.

℟. viij. Dóminus supra
ómnia quæ póssidet, cons-
títuet illum : * Omni autem
cui multùm datum est, mul-
tùm quærétur ab eo ; & cui
commendavérunt multùm,
plus petent ab eo. ℣. In
manu Dei potestas terræ,
& útilem rectórem suscitá-
bit in tempus super illam :
* Omni autem. *Luc.* 12.
Eccli. 10.

℟. ix. Euge, serve bone
& fidélis ; quia super pauca
fuisti fidélis, super multa te
constítuam : * Intra in gáu-
dium dómini tui. ℣. Super
pópulum meum constítui
te : sapiéntia & sciéntia data
sunt tibi ; & glóriam dabo
tibi : * Intra. Glória. * In-
tra. *Matth.* 25. 2. *Paral.* 1.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Domus Aa-
ron, benedícite Dómino :
℟. Domus Levi, benedí-
cite Dómino. *Ps.* 134.

AD LAUDES.

Ant. 7. a. QUi intrat per óstium, pastor est óvium: huic ostiárius áperit; & oves vocem ejus áudiunt. *Joan.* 10.

Ant. 2. Próprias oves vocat nominátim, & edúcit eas, & ante eas vadit. *Joan.* 10.

Ant. 7. d. Oves illum sequuntur, quia sciunt vocem ejus; aliénum autem non sequuntur, sed fúgiunt ab eo. *Joan.* 10.

Ant. 6. Si perdíderit unam ex illis, vadit ad illam donec invéniat eam; & cùm invénerit, impónit in húmeros suos gaudens. *Luc.* 15.

Ant. 8. G. Fur venit ut perdat; mercenárius videt lupum, & fugit: bonus pastor ánimam suam dat pro óvibus suis. *Joan.* 10.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 5.

PAscite qui in vobis est gregem Dei, providentes non coactè, sed spontáneè secundùm Deum; neque turpis lucri grátiâ, sed voluntáriè; neque ut dominantes in cleris, sed forma facti gregis ex ánimo.

HYMNUS.

JEsu, Sacerdótum decus,
In hac die, quâ glóriâ
Sanctum corónas Præsulem,
Votis adesto súpplicum.
Sui probátus præmium
Amóris, & pignus tui,
A Patre tráditos tibi
Accépit agnos páscere.
Hos novit, & præit vocans
In tuta quemque páscua,
Victumque præbet: áudiunt,
Sequuntur, & vivunt oves.
Quam sentit errantem jugis,
Hanc nocte quærit ac die;
Et gaudet inventam suo
Portans ovíli réddere.
Arcet frementes béstias,
Lupi retundit ímpetus,
Dolosque fallit, vel mori
Caro parátus pro grege.
Offert frequentem víctimam
Cum plebe Pastor ínnocens;
Secumque devótum gregem
Pius Sacerdos ímmolat.
¶ Supréme, Christe, Póntifex,
Jugis tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

[*Hæc Doxologia dicitur ad omnes Horas.*]

℣. Elégit Dóminus servum suum, ℟. Páscere hæreditátem suam. *Ps.* 77.

Ad Benedictus.

Ant. 1. D. Ego sum óstium; per me si quis introíerit, salvábitur; & ingrediétur, & egrediétur, & páscua invéniet. *Joan.* 10.

Oratio.

DEus, qui pópulis tuis regendis vicários caritátis tuæ præficis minis-

la, quǽsumus, in-
nte beáto N. Pon-
Spíritum sapiéntiæ,
præesse dedisti Ec-
uæ, ut de profectu
um óvium fiant gáu-
rna pastórum; Per...
ite ejusdem Spíritûs.
Alia Oratio.
us, fidélium lumen
Pastor animárum,
átum N. Epíscopum
ésia posuisti, ut oves
rbo páſceret, & in-
et exemplo: da no-
s interceſſióne, &
ervάre quam dócuit,
i sequi quam exem-
onstrávit; Per.

PRIMAM.

7. a. Qui intrat.
. br. ℣. Qui es Pón-
confeſſiónis nostræ.
3.

TERTIAM.

. 2. Próprias oves.
ITULUM. *Prov.* 27.
ligenter agnosce vul-
um pécoris tui, tuos-
eges consídera; non
habébis júgiter potes-
; sed coróna tribué-
generatiónem & ge-
ónem.
br. Deus protector
, * In ipso sperávi.
℣. Qui súbdit * pó-
meum sub me, * In
Glória Patri. Deus.
3.
Nisi Dóminus custo-
civitátem, ℟. Frus-
ilat qui custódit eam.
5.

AD SEXTAM.

Ant. 7. d. Oves.

CAPITULUM. *Jerem.* 3.

INtrodúcam vos in Sion, & dabo vobis Pastóres juxtà cor meum; & pascent vos sciéntiâ & doctrínâ.

℟. *br.* Dedúxit eos * In viam rectā. Dedúxit. ℣. Ut irent * in civitátem habitatiónis, * In viam. Glória Patri. Dedúxit. *Ps.* 106.

℣. Abstulit sicut oves pópulum suum, ℟. Et dedúxit eos in spe. *Ps.* 77.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Fur venit.

CAPITULUM. *Act.* 20.

ATténdite vobis, & univerſo gregi in quo vos Spíritus sanctus pósuit Epíscopos régere Ecclésiam Dei, quam acquisívit sánguine suo.

℟. *br.* Pavit eos * In innocéntia cordis sui. Pavit eos. ℣. Et in intelléctibus mánuum suárum * dedúxit eos, * In innocéntia. Glória. Pavit eos. *Ps.* 77.

℣. Nos pópulus tuus & oves páſcuæ tuæ, ℟. Confitébimur tibi in séculum. *Ps.* 78.

AD II. VESPERAS.

Ant. 3. a. ECclésiæ factus sum ego minister secundùm dispensatiónē Dei, quæ data est mihi in vos, ut ímpleam verbum Dei. *Coloss.* 1.

Ant. 4. E. Scitis quómodò nihil subtráxerim utílium, quóminùs annuntiá-

rem vobis, & docérem vos públicè, & per domos. *Act.* 20.

Ant. 1. D. Mundus sum à sánguine ómnium; non enim subterfúgi quóminùs annuntiárem omne consílium Dei vobis. *Act.* 20.

Ant. 8. G. Nihil véreor, nec fácio ánimam meam pretiosiórem quàm me, dúmmodò consummem cursum meum, & ministérium verbi quod accépi à Dómino Jesu. *Act.* 20.

Ant. 7. c. Absit à me hoc peccátum in Dóminum, ut cessem oráre pro vobis; & docébo vos viam bonam & rectam. 1. *Reg.* 12.

CAPITULUM. *Act.* 20.

NOcte & die non cessávi, cum lácrymis monens unumquemque vestrûm: & nunc commendo vos Deo, & verbo grátiæ ipsíus, qui potens est ædificáre, & dare hæreditátem in sanctificátis ómnibus.

In Solemnibus & Annualibus, Allelúia, allelúia.

℣. Dedit illi Dóminus sacerdótium gentis, & beatificávit illum in glória. Allelúia. *Eccli.* 45.

HYMNUS.

SEdibus, Præsul, súperis recepte,
Advola terris: sacra te reposcunt,
Nostra dum cantu tibi dedicáto
Templa resultant.

Pro Deo vitam cúpidus pacisci,
Otium durus tibi denegasti;
Prælium Christi benè præliári
Una voluptas.

Si reis vindex minitátur ira,
Súpplici defers prece vim Tonanti:
Et Deum, jugis grege pro tuendo
Víctima placas.

Erudis, vitâ præeunte, Clerum;
Légibus sacris pópulum coërces:
Quas Deus dotes dedit, ad salúbrem
Cóntrahis usum.

Laude non unâ, memorande Præsul,
Nos ama patris stúdio benigni;
Et laborantem médiis períclis
Dírige plebem.

Christe, pro nobis, Patre sic jubente,
Póntifex factus, tibi laus, tuóque
Una sit Patri, sit & una sancto
Semper Amóri. Amen.

℣. Salvum fecit Dóminus Christum suum: ℟. Exáudiet illum de cœlo sancto suo. *Ps.* 19.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Sacerdótes tui induantur salútem: Dómine Deus, ne avérteris fáciem Christi tui: meménto misericordiárum servi tui. 2. *Paral.* 6.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

)MMUNE DOCTORUM.

I. VESPERIS.
A Deo profecta est sapiéntia : & in déli abundábit ; & nátor dabit eam illi.
 15.
. 5. C. Denudábit ısa sua illi, & theábit super illum sciént & intellectum justí- 'ccli. 4.
. 8. G. Firmábitur), & non flectétur ; tinébit illum, & non ndétur ; & exaltábit apud próximos suos.
 15.
. 3. a. In médio Ecapériet os ejus, & lébit illum Spíritu tiæ & intellectûs.
 15.
. 1. D. Stolâ glóriæ illum ; & nómine)- hæreditábit illum.
 15.
[TULUM. *Eccli.* 51.
imam meam diréxi l Sapiéntiam, & in ône invéni eam : posım ipsa cor ab iníropter hoc non deaar.
uplicibus, & suprà :
Dóminus dat sapiénapiéntibus, & sciénntelligéntibus disci- ı : * Ipse revélat pro- & abscóndita, & cum eo est. ℣. Spíómnia scrutátur, étiam profunda Dei : *Ipse. Glória. † Lux. *Dan.* 2. 1. *Cor.* 2.

HYMNUS.

O Qui perpétuus nos mónitor doces,
 Vox æterna Patris, Christe, vicários
 Doctóres, pátrias cùm rémeas domos,
 Nobis quàm benè súfficis!
Hi semper vígilant, ne quid adúlterum
 Corrumpat fídei virgíneum decus :
 Lædi vel léviter non pátitur fides,
 His custódibus íntegra.
Infâmes ábolent rellíquias deûm :
 Erróres ábigunt, crímina dédocent :
 Christo restítuunt, quos malè crédulos
 Mendax lúserat hæresis.
Patrum canítiem, tot venerábiles
 Rugas objíciunt, undè nitet fides :
 Quæ sunt prisca, docent ; quæ nova, súbruunt :
 Servant depósitum Dei.
Sit supréma tibi glória, Véritas,
 Quæ per scripta Patrum quandò foris sonas,
 Nullo vocis egens corda doces sono,
 Et te méntibus ínseris.
 Amen.
℣. Beátus homo quem

tu erudíeris, Dómine, ℟. Et de lege tua docúeris eum. *Ps.* 93.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. Beátus qui excógitat vias sapiéntiæ in corde suo, vadens post illam quasi investigátor: protegétur sub tégmine illíus à fervóre, & in glória ejus requiéscet. *Eccli.* 14.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 3. *a.* Dedit illi Dóminus in præceptis suis potestátem docére Jacob testimónia, & in lege sua lucem dare Israël. *Eccli.* 45.

In fine Hymni,

¶ Jesu, Magister único
Tibi decus, laus, glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
Nunc & per omne séculum.
Amen.

[*Hæc Doxologia dicitur ad omnes Horas.*]

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. Qui vigiláverit propter sapiéntiam, citò secúrus erit; quóniam dignos se ipsa círcuit quærens, & in viis osténdit se illis hiláriter. *Sap.* 6.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Fontem sapiéntiæ Dóminum, * Veníte, adorémus. *Eccli.* 1.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

JAm nunc, quæ númeras tot tibi víndices,
Effer sidéreum, Relligio, caput:
Quot sunt mota tibi prælia, nóbiles
Tot nectis tibi láureas.
Cùm per mille neces impíetas furit,
Oppónis válido péctore Mártyres:
Cùm per mille dolos décipit hæresis,
Doctóres tibi súscitas.
Quandò sparsa lues úndiquè críminum,
Hi gliscens vítium prótinus ámputant:
Quandò plúrima nox méntibus íncubat,
Hi plenū révehunt diem.
Firmant instábiles, & dúbios regunt:
Monstrant tuta procul líttora náufragis:
Nobis, qui véhimur cæca per æquora,
Lucent perpétuæ faces.
Quæ dixêre tuis cónsona sénsibus,
Nostris illa, Deus, córdibus ímprimas:
Quos terris cólimus, quos séquimur duces,
Fac nos móribus ássequi.
Sit supréma tibi glória, Véritas,
Quæ per scripta Patrum, quandò foris sonas,
Nullo vocis egens corda doces sono,
Et te méntibus ínseris.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. a. Sapiéntia non est multis manifesta; quibus autem cógnita est, pér-

t usque ad conspec-
Dei. *Eccli.* 6.
t. 4. E. Os prudentis
itur in ecclésia, &
ı illíus cogitábunt in
bus suis. *Eccli.* 21.
t. 5. a. Sciéntia sa-
is tanquàm inundátio
dábit, & consílium
sicut fons vitæ pér-
:t. *Eccli.* 21.
Os justi meditábitur
ntiam, ℟. Et lingua
oquétur judícium. *Ps.*

tiones de Scriptura oc-
nte.
j. Sápiens apériet os
ı in oratióne : * Si
Dóminus magnus vo-
:, Spíritu intelligén-
replébit illum. ℣. Si
vestrûm índiget sapién-
ɔóstulet à Deo qui dat
ibus affluenter. * Si.
. 39. *Jac.* 1.
ij. Ipse tanquàm im-
mittet elóquia sapién-
iæ : * Ipse palàm fá-
discíplínam doctrínæ
, & in lege testa-
i Dómini gloriábitur.
Multos filiórum Is-
convertet ad Dómi-
Deum ipsórum.*Ipse.
. 39. *Luc.* 1.
ij. Omnis scriba doc-
ı regno cœlórum.*Sí-
est hómini patrifamí-
:ui † Profert de the-
suo nova & véte-
. In corde prudentis
escit sapiéntia, &
ctos quosque erúdiet.

* Símilis. Glória. † Pro-
fert. *Matth.* 13. *Prov.* 14.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 7. c. Ecce dedi ver-
ba mea in ore tuo : ecce
constítui te ut evellas, &
déstruas, & disperdas, &
ædífices, & plantes. *Je-*
rem. 1.

Ant. 8. G. Ne retíneas
verbum in témpore salútis :
in lingua enim sapiéntiæ
dignóscitur ; & sensus, &
sciéntia, & doctrína in
verbo sensáti. *Eccli.* 4.

Ant. 2. Depósitum cus-
tódi, devítans profánas vo-
cum novitátes, & opposi-
tiónes falsi nóminis scién-
tiæ. 1. *Tim.* 6.

℣. Deus, docuísti me à
juventúte mea : ℟. Pronun-
tiábo mirabília tua. *Ps.* 70.

Lectiones, ut in Proprio.

℟. *iv.* Qui habet sermó-
nem meum, loquátur ser-
mónem meum verè.* Num-
quid non verba mea sunt
quasi ignis, & quasi mál-
leus cónterens petram ? ℣.
Si quis volúerit voluntátem
fácere ejus qui misit me,
cognóscet de doctrína,
utrùm ex Deo sit. * Num-
quid. *Jerem.* 23. *Joan.* 7.

℟. *v.* Ponam verba mea
in ore ejus, loqueturque
ómnia quæ præcépero illi :
* Qui autem verba ejus au-
díre nolúerit, ego ultor
exístam. ℣. Qui à semetipso
lóquitur, glóriam própriam
quærit : qui quærit glóriam
ejus qui misit eum, hic ve-

rax est. * Qui. *Deut.* 18. *Joan.* 7.

℟. *vj.* Dabo te, dicit Dóminus, in murum æreum, fortem: * Et bellábunt adversùm te, & † Non prævalébunt; quia ego tecum sum. ℣. Exurgent viri loquentes perversa, ut abdúcant discípulos post se: * Et bellábunt. Glória Patri. † Non. *Jerem.* 15. *Act.* 20.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 4. *E.* Propósui sapiéntiam addúcere mihi ad convivendum; sciens quóniam mecum communicábit de bonis. *Sap.* 8.

Ant. 7. d. Quæsívi sapiéntiam palàm in oratióne mea; & efflóruit tanquàm præcox uva. *Eccli.* 51.

Ant. 1. f. Inventi sunt sermónes tui, Dómine; & comédi eos: & factum est mihi verbum tuum in lætítiam cordis mei. *Jerem.* 15.

℣. Scrutábor legem tuam, Dómine; ℟. Et custódiam illam in toto corde meo. *Ps.* 118.

Evangelium & Homilia, ut in Proprio.

℟. *vij.* Super salútem & spéciem diléxi sapiéntiam: * Et propósui pro luce habére illam: venérunt autem mihi ómnia bona páriter cum illa. ℣. Quæ desursùm est sapiéntia, pudíca est, pacífica, plena misericórdiâ & frúctibus bonis; * & propósui. *Sap.* 7. *Jac.* 3.

℟. *viij.* Optávi, & datus est mihi sensus; & invocávi, & venit in me Spíritus sapientiæ: & præpósui illam regnis & sédibus, * Et divítias nihil esse duxi in comparatióne illíus. ℣. Exístimo ómnia detrimentum esse propter eminentem sciéntiam Jesu Christi Dómini mei; * Et divítias. *Sap.* 7. *Philipp.* 3.

℟. *ix.* Sapiéntia bonórum ómnium mater est, quam sine fictióne dídici, & sine invídia commúnico: infinítus enim thesaurus est; * Quo qui usi sunt, † Partícipes facti sunt amicítiæ Dei. ℣. Bonus homo de bono thesauro cordis sui profert bonum; * Quo. Glória Patri. † Partícipes. *Sap.* 7. *Luc.* 6.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Os meum annuntiábit justítiam tuam, ℟. Totâ die salutáre tuum. *Ps.* 70.

AD LAUDES.

Ant. 2. DOminus dedit mihi linguam erudítam; ut sciam sustentáre eum qui lassus est, verbo. *Is.* 50.

Ant. 6. Sermo meus non in persuasibílibus humánæ sapiéntiæ verbis; sed in ostensióne Spíritûs & virtútis. 1. *Cor.* 2.

Ant. 3. g. Auxílio adjútus Dei sto, testíficans minóri

majóri, nihil extra
quàm ea quæ Pro-
locúti sunt. Act. 26.
. 4. E. Non judicávi
re áliquid inter vos,
esum Christum, &
rucifixum. 2. Cor. 2.
. 5. a. Si nóverim
ia ómnia, & omnem
am; caritátem au-
on habúero, nihil
. Cor. 13.
ITULUM. Sap. 7.
hi dedit Deus dícere
x senténtia, & præ-
: digna horum quæ
lantur; quóniam ipse
tiæ dux est, & sa-
um emendátor: in
enim illíus & nos,
nónes nostri, & om-
piéntia, & óperum
a & disciplína.
HYMNUS.
s succensa Deo splén-
dida lúmina:
sal, nos hómines quo
pimus Deum;
im, puri ánimo, mó-
bus íntegri,
condímur in álterum:
is Relígio, tútaque
ritas,
vos virgíneis fulget
onóribus:
vos Christus amat
indere dívites
sauros sapiéntiæ.
unda fluit pura ca-
ilibus;
ti floret ager; mún-
niter seges:
iptum púeris, & só-
lum viris
Cauti sufficitis cibum.
Hi sunt, summe Deus, qui
tibi mílitant;
Hi sunt, qui stábiles ædí-
ficant domos:
Unâ docta cohors arma
tenet manu,
Muros cónstruit álterâ.
Vicistis stygias vos quibus
hæreses,
Hæc nos accípimus tela
supérstites:
His pugnámus adhuc,
nec dúbio éxitu;
His armis quoque vínci-
mus.
Sit supréma tibi glória,
Véritas,
Quæ per scripta Patrum
quando foris sonas,
Nullo vocis egens corda
doces sono,
Et te méntibus ínseris.
Amen.
℣. Annuntiávi justítiam
tuam in ecclésia magna;
℟. Ecce lábia mea non
prohibébo: Dómine, tu
scisti. Ps. 39.
Ad Benedictus.
Ant. Sapiéntia & for-
titúdo Dómini sunt: tibi,
Deus, confíteor, teque
laudo; quia sapiéntiam &
fortitúdinem dedisti mihi.
Dan. 2.

Oratio.

Omnípotens, ætérne
Deus, qui Ecclésiæ
tuæ fílios, sicut non cessas
erudíre, ita non désinis ad-
juváre: da fidélibus tuis
intercessióne beáti N. quem
eis ætérnæ salútis minis-

trum tribuisti, ut, te miserante, sciéntiam recta faciendi, & virtútem cápiant exequendi ; Per.

Alia Oratio.

EXcita, Dómine, in Ecclésia tua Spíritum, quo beátus *N.* servívit : ut eódem nos replente, studeámus amáre quod amávit, & ópere exercére quod dócuit ; Per .... in unitáte ejusdem Spíritûs.

AD PRIMAM.

Ant. 2. Dóminus.

In ℟. *br.* Qui Magister noster * unus es. *Matth.* 23.

AD TERTIAM.

Ant. 6. Sermo meus.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 12.

UNicuíque datur manifestátio Spíritûs ad utilitátem : álii quidèm per Spíritum datur sermo sapiéntiæ : álii autem sermo sciéntiæ secundùm eumdem Spíritum.

℟. *br.* Da mihi intellectum, * Et scrutábor legem tuam. Da mihi. ℣. Státue servo tuo * elóquium tuum, Dómine, * Et. Glória Patri. Da mihi. *Ps.* 118.

℣. Os meum loquétur sapiéntiam, ℟. Et meditátio cordis mei prudéntiam. *Ps.* 48.

AD SEXTAM.

Ant. 3. g. Auxílio.

CAPITULUM. 1. *Tim.* 6.

SI quis áliter docet, & non acquiescit sanis sermónibus Dómini nostri Jesu Christi, & ei quæ secundùm pietátem est doctrínæ, superbus est, nihil sciens.

℟. *br.* Viam veritátis elégi, * Judícia tua non sum oblítus. Viam. ℣. Adhæsi * testimóniis tuis, Dómine, * Judícia. Glória Patri. Viam.

℣. A judíciis tuis non declinávi ; ℟. Quia tu legem posuisti mihi. *Ps.* 118.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Si nóverim.

CAPITULUM. 1. *Tim.* 1.

FInis præcepti est cáritas de corde puro, & consciéntiâ bonâ, & fide non fictâ : à quibus quidam aberrantes, conversi sunt in vanilóquium, volentes esse legis doctóres, non intelligéntes, neque quæ loquuntur, neque de quibus affirmant.

℟. *br.* Veritátem tuam * Et salutáre tuum dixi. Veritátem. ℣. Non abscondi misericórdiam tuam, * & veritátem tuam ; * Et salutáre. Glória Patri. Veritátem. *Ps.* 39.

℣. Pronuntiávi ómnia judícia oris tui : ℟. In via testimoniórum tuórum delectátus sum. *Ps.* 118.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. f. FUit gratus Deo, erudítus omni sapiéntiâ ; & erat potens in verbis & in opéribus suis. *Act.* 7.

Ant. 5. C. Juxta manum Dei sui bonam super se,

parávit cor suum, ut investigáret legem Dómini, & fáceret, & docéret. 1. *Esdr.* 7.

Ant. 8. c. Postquàm se ampliùs dedit ad diligéntiam lectiónis legis & Prophetárum, voluit & ipse scríbere quæ ad doctrínam & sapiéntiam pértinent. *Prolog. Eccli.*

Ant. 3. a. Cùm esset sapientíssimus, dócuit pópulum: quæsívit verba utília, & conscripsit sermónes rectíssimos ac veritáte plenos. *Eccles.* 12.

Ant. 4. E. Sapiéntiam ejus enarrábunt gentes; & laudem ejus enuntiábit Ecclésia. *Eccli.* 39.

CAPITULUM. *Prov.* 3.

Beátus homo qui invénit sapiéntiam, & qui áffluit prudéntiâ: mélior est acquisítio ejus negotiatióne argenti & auri primi; & puríssimi fructus ejus: pretiósior est cunctis ópibus; & ómnia quæ desiderantur, huic non valent comparári.

In Solemnibus & Annualibus: Allelúia, allelúia.

℣. Qui fécerit & docúerit, hic magnus vocábitur in regno cœlórum. Allelúia. *Matth.* 5.

HYMNUS.

Lux lucis & fons lúminis,
A quo dies hic náscitur,
Quàm dignióri lúmine
Lucére das Ecclésiam!

Sanctis eam Doctóribus
Indesinenter ínstruens,
Quibus tenébris quæritat
Error latére, détegis.

His stat fides, his véritas
Intamináta pérmanet;
Ab hisque, quam nos vis sequi,
Doctrína sana tráditur.

His hauriámus fóntibus
Verbi tui sciéntiam,
Horumque puris móribus
Præcepta fac nos ássequi.

Qui vera lux es méntium,
Jesu, Magister única,
Sit laus tibi, sit laus Patri,
Sancto simul cum Spíritu.
Amen.

℣. Beátus vir qui dispónet sermónes suos in judício: ℟. In ætérnum non commovébitur. *Ps.* 111.

Ad Magníficat.

Ant. 6. Qui docti fúerint, fulgébunt quasi splendor firmamenti, & qui ad justítiam erúdiunt multos, quasi stellæ in perpétuas æternitátes. *Dan.* 12.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

COMMUNE SS. ABBATUM, Monachorum, Cœnobitarum, & Anachoretarum.

IN I. VESPERIS.

Ant. 2. QUid prodest hómini, si mundum univérsum lucrétur, ánimæ verò suæ detrimentum patiátur? *Matth.* 16.

Ant. 8. c. Si vis perfectus esse, vade, vende quæ habes, & da paupéribus; & habébis thesaurum in cœlo. *Matth.* 19.

Ant. 6. Nemo est qui relíquerit domum, aut agros propter me, qui non accípiat cénties tantùm in témpore hoc, & in século futúro vitam æternam. *Marc.* 10.

Ant. 3. b. Salva ánimam tuam: noli respícere post tergum; salvum te fac, ne péreas. *Genes.* 19.

Ant. 7. c. Séquere me, & dimitte mórtuos sepelíre mórtuos suos. *Matth.* 8.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 6.

EXíte de médio eórum, & separámini, dicit Dóminus, & immundum ne tetigéritis: & ego recípiam vos; & ero vobis in patrem, & vos éritis mihi in fílios.

In Duplicibus, & suprà:

℟. Susceptor meus es tu, Dómine, & in verbum tuum supersperávi: * Declináte à me, maligni, & † Scrutábor mandáta Dei mei. ℣. Magister, sequar te quocumquè ieris. * Declináte. Glória Patri. † Scrutábor. *Ps.* 118. *Matth.* 8.

HYMNUS.

FElíces némorum pángimus íncolas,
Certo consílio quos Deus ábdidit
Ne contágio secli
Mores læderet íntegros.
Ut te possídeant, quem sítiunt Deum,
Urbes, regna, suos, se quoque déserunt:
Totus víluit orbis,
Dum cœléstia cógitant.
Nudi, prompti, álacres, líberi ab ómnibus,
Ad luctam púgiles ócius ádvolant:
Ut vastum mare tranent,
Prudentes onus éxuunt.
Æternas ut opes, cértaque gáudia
Secúri rápiant, ómnia lúdicra
Sano péctore temnunt,
Confísi melióribus.
Illis summa fuit glória, déspici;
Illis divítiæ, paupériem pati;
Illis summa voluptas,
Longo supplício mori.

ɔs, summe Deus, quæ
ítimur mala,
œnam scélerum ferre
ɔéntiùs;
tellúre relíctâ,
ıortália quærere.
máxima laus; máxi-
a Fílio,
ɔorumque sacro má-
ma Flámini,
ı deserta petívit
ındàm ductus homo
eus. Amen.
t Abbas, ℣. Potens
ʼa erit semen ejus:
nerátio rectórum be-
tur. *Ps.* 111.
ld Magníficat.
8. G. Egrédere de
ióne tua, & de do-
tris tui; & veni in
ı quam monstrábo
aciamque te in gen-
agnam, & benedí-
bi. *Genes.* 12.
ɔ,*ut infrà ad Laudes.*
ɔ*n sit Abbas*, ℣. In
alárum tuárum spe-
℟. Donec tránseat
aʂ. *Ps.* 56.
ld Magníficat.
4. d. Reliquisti pa-
tuos: plenam mer-
recípias à Dómino
ad quem venisti, &
ıjus confugisti alas.
2.
ı,*ut infrà ad Laudes.*
OMPLETORIUM.
4. c. Qui hábitant
rto, secúri dórmient
ibus: & ponam eos
íitu collis mei bene-
ıem. *Ezech.* 34.

Doxologia, ¶ Qui sponte desertum petis, *ut infrà ad Laudes.*

Ad Nunc dimittis.

Ant. 1. Habitábit in solitúdine judícium; & erit opus justítiæ pax, & cultus justítiæ siléntium, & secúritas usque in sempitérnum. *Is.* 32.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Jesum, qui ductus est in desertum à Spíritu, * Veníte, adorémus. *Matt.* 4.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

O Pulchras ácies, cástraque fórtia,
Quæ spes, una fides, unus amor regit!
Omnes lege sub una,
Uno sub duce mílitant.

Heu! quantis rápiunt astra labóribus!
Pulsant perpétuis questibus æthera,
Per jejúnia longa
Vires córporis átterunt.

Votis unánimes, vi quoque flétuum
Instant, & sócias ingéminant preces,
Et concórdibus armis
Vim cœlo simul ínferunt.

Hæc vis grata Deo: sic amat óptimus
Vinci per lácrymas, per gémitus, Pater:
Sic duris referátur
Cœlum conditiónibus.

Fervent quandò die cuncta tumúltibus,
Altum turba silet: cætera dum tacent,

Hi per cántica rumpunt
Noctis longa siléntia.
Exercet vígiles contínuus labor;
Incumbunt ópperi non rémisses manus;
Tellus culta colónis
Victum suppéditat suis.
Quin regína suî mens quoque súbditur,
Rectorísque studet nútibus óbsequi:
Nil servat sibi juris,
Capto libérior jugo.
Patri máxima laus, máxima Fílio,
Amborumque sacro máxima Flámini,
Quo desérta petívit
Quondàm ductus homo Deus. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. g. Omnis ex vobis qui non renúntiat omnibus quæ póssidet, non potest meus esse discípulus. *Luc.* 14.

Ant. 7. c. Véndite quæ possidétis, & date eleemósynam: fácite vobis thesaurum non deficientem in cœlis. *Luc.* 12.

Ant. 8. G. Nolíte quærere quid manducétis, aut quid bibátis: quærite primùm regnum Dei, & justítiam ejus; & hæc ómnia adjicientur vobis. *Luc.* 12.

℣. Non est inópia timéntibus Dóminum: ℞. Dívites eguérunt, & esuriérunt. *Ps.* 33.

Lectiones de Scriptura occurrente.

℞. *j.* Fúgite de médio Babylónis, & salvet unusquisque ánimam suam; * Quóniam tempus ultiónis est à Dómino. ℣. Exite de illa, pópulus meus, ut ne partícipes sitis delictórum ejus, & de plagis ejus non accipiátis; * Quóniam. *Jerem.* 51. *Apoc.* 18.

℞. *ij.* Vade, pópule meus, intra in cubícula tua, abscóndere módicùm, * Donec pertránseat indignátio. ℣. Veníte seorsùm in desértum locum, & requiéscite, * Donec. *Is.* 26. *Marc.* 6.

℞. *iij.* Exeámus ad Jesum extrà castra, impropérium ejus portantes: * Non enim habémus hîc manentem civitátem, sed futúram inquírimus. ℣. Peregríni sumus coram te, Deus: dies nostri quasi umbra super terram. * Non. Glória Patri. * Non. *Hebr* 13. 1. *Paral.* 29.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 3. g. Ecce nos relíquimus ómnia, & secúti sumus te. *Matth.* 19.

Ant. 7. c. Esurímus, & sitímus, & nudi sumus, & laborámus operantes mánibus nostris. 1. *Cor.* 4.

Ant. 2. Non defícimus: sed licèt is qui foris est, noster homo corrumpátur; tamen is qui intùs est renovátur de die in diem. 2. *Cor.* 4.

℣. Rédimit Dóminus de intéritu vitam tuam;

℟. Renovábitur ut áquilæ juventus tua. *Ps.* 102.

Lectiones, ut in Proprio.

℟. *iv.* Omnis qui in agóne conténdit, ab ómnibus se ábstinet : * Ego ígitur sic curro, non quasi in incertum : sic pugno, non quasi áerem vérberans ; sed castígo corpus meum, & in servitútem rédigo. ℣. A juventúte mea investigábam sapiéntiam : colluctáta est ánima mea in illa, & in faciendo eam confirmátus sum. * Ego ígitur. 1. *Cor.* 9. *Eccli.* 51.

℟. *v.* Non secundùm carnem ambulámus, sed secundùm spíritum ; quóniam sapiéntia carnis inimíca est Deo ; * Qui autem in carne sunt, Deo placére non possunt. ℣. Excelsus Deus & hábitans cum contríto & húmili spíritu ; ut vivíficet spíritum humílium, & vivíficet cor contritórum. * Qui. *Rom.* 8. *Is.* 57.

℟. *vj.* Quæ mihi fuérunt lucra, hæc arbitrátus sum propter Chrìstum detrimenta ; * Ut invéniar in illo habens justítiam quæ ex fide est, configurátus morti ejus. ℣. Elégi abjectus esse in domo Dei mei, magis quàm habitáre in tabernáculis peccatórum ; * Ut. Glória. * Ut. *Philipp.* 3. *Ps.* 83.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 4. E. Omnes erant perseverantes unanímiter in oratióne. *Act.* 1.

Ant. 5. F. Possessiónes & substántias vendébant, & dividébant illa ómnibus, prout cuíque opus erat. *Act.* 11.

Ant. 6. Plorábant, & jejunabant, & orábant in conspectu Dómini. *Baruch* 1.

℣. Flévimus, cùm recordarémur Sion : ℟. Quómodò cantábimus in terra aliéna ? *Ps.* 136.

Evangelium & Homilia, ut in Proprio.

℟. *vij.* Sapiéntia diréxit ópera eórum : * Iter fecérunt per desérta quæ non habitabantur ; & in locis desertis fixérunt casas. ℣. Circuiérunt in péllibus caprínis, egentes, angustiáti, afflícti ; quibus dignus non erat mundus : in solitudínibus errantes, & in cavernis terræ. * Iter. *Sap.* 11. *Hebr.* 11.

℟. *viij.* Multitúdinis erat cor unum, & ánima una : nec quisquam áliquid suum esse dicébat ; sed * Erant illis ómnia commúnia. ℣. Ecce quàm bonum & quàm jucundum habitáre fratres in unum ! * Erant. *Act.* 4. *Ps.* 132.

℟. *ix.* Pars Dómini pópulus ejus : invénit eum in terra deserta, circumdúxit, & dócuit, atque portávit in húmeris suis, * Et constítuit super excelsam ter-

ram. ℣. Confiténtes quia peregríni & hóspites sunt super terram, pátriam meliórem áppetunt: ídeò parávit illis civitátem, * Et. Glória. * Et. *Deut.* 32. *Hebr.* 11.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Benedícite, sancti, & húmiles corde, Dómino: ℟. Laudáte, & superexaltáte eum in sécula. *Dan.* 3.

AD LAUDES.

Ant. 7. d. PErféctio tua, Dómine, & doctrína tua viro sancto tuo, qui dixit patri suo & matri suæ: Néscio vos; & frátribus suis: Ignóro vos. *Deut.* 33.

Ant. 1. g. Non sedi in concílio ludéntium: solus sedébam, quóniam comminatióne replesti me. *Jerem.* 15.

Ant. 3. b. Exui me stolâ pacis, índui autem me sacco obsecratiónis; & venit mihi gáudium à Sancto. *Baruch.* 4.

Ant. 4. a. Mihi mundus crucifixus est, & ego mundo. *Galat.* 6.

Ant. 8. G. In voce laudis immolábo tibi: quæcumque vovi, reddam pro salúte Dómino. *Jonæ* 2.

CAPITULUM. *Isaïæ* 51.

COnsolábitur Dóminus Sion, & consolábitur omnes ruínas ejus: & ponet desertum ejus quasi delícias, & solitúdinem ejus quasi hortum Dómini. Gáudium & lætítia inveniétur in ea, gratiárum actio, & vox laudis.

HYMNUS.

QUid tu, relictis úrbibus,
Mortálium consórtia
Timens fugis? quid tu vides,
Solusque tecum cógitas?
Mentis volátu líbero,
Percurris ætérnas domos;
Et quæ negas mortálibus,
Transfers Deo commércia.
Præsens choris cœléstibus,
Sacro quiétus ótio,
Totus tuendo Númini,
Totus colendo tu vacas.
Quàm pura, qui te díligunt,
O Christe, libant gáudia!
Te propter antris ábditos
Sinu recondis in tuo.
¶ Qui sponte desertum petis,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

[*Hæc Doxologia dicitur ad omnes Horas.*]

Si sit Abbas, ℣. Veníte, fílii, audíte me: ℟. Timórem Dómini docébo vos. *Ps.* 33.

Ad Benedictus.

Ant. 1. *D.* Ecce ego & púeri mei, quos dedit mihi Dóminus in signum & in portentum Isräël à Dómino exercítuum, qui hábitat in monte Sion. *Is.* 8.

Oratio.

.us, cujus múnere beá-
ıs *N.* Abbas Chriſtum
rem ſequi, & húmi-
ɔrde uſque in finem
erávit imitári : da
s ſémitam mandató-
uórum ingreſſis, ut
trò aſpíciant, nec in
:reant ; ſed ad te ſine
óne currentes, vitam
ım apprehendant ;
:mdem.

Alia Oratio.

ı nobis, quæſumus,
)eus noſter, beáti
is *N.* interceſſiónibus
ári ; ut per quem ſer-
s perfectiónis evan-
documenta donaſti,
n nobis ſubsídia per-
ſalútis impendas ;

ɔn *ſit Abbas*, ℣. Cla-
d te, Dómine ; dixi :
ſpes mea, ℟. Pórtio
n terra vivéntium.
ı.
ld Benedictus.
ſ. C. Pars mea Dó-
, dixit ánima mea.
eſt Dóminus ánimæ
ıti illum. Bonum eſt
:ári cum ſiléntio ſa-
Dei. *Thren.* 3.

Oratio.

ıíſpotens, ſempiterne
:us, terréna pro te
:ium merces magna
: da nobis exemplo
ɛrceſſióne beáti *N.*
ódiè tránſitum cele-
ı, temporália óm-
píſcere, & ad æterna
totâ mentis intentióne feſ-
tináre ; Per.

Alia Oratio.

QUærentium te, Dómine, Salvátor & cuſtos, qui beáto *N.* ne párticeps eſſet coinquinatiónis, renuntiáre ſæculo, & ſub alas tuas confúgere tribuiſti : ejus interceſſióne da pópulo tuo diabólica vitáre contágia, & te ſolum Dóminum purâ mente ſectári ; Qui vivis.

AD PRIMAM.

Ant. 7. d. Perféctio.

In ℟. *br.* ℣. Qui ductus es in deſertum * à Spíritu. *Matth.* 4.

AD TERTIAM.

Ant. 1. g. Non ſedi.

CAPITULUM. 1. *Joan.* 2.

SI quis díligit mundum, non eſt cáritas Patris in eo ; quóniam omne quod eſt in mundo, concupiſcéntia carnis eſt, & concupiſcéntia oculórum, & ſupérbia vitæ, quæ non eſt ex Patre, ſed ex mundo eſt. Et mundus tranſit, & concupiſcéntia ejus : qui autem facit voluntátem Dei, manet in ætérnum.

℟. *br.* Elongávi fúgiens : *Manſi in ſolitúdine. Elongávi. ℣. Quóniam vidi iniquitátem * & contradictiónem in civitáte, * Manſi. Glória. Elongávi. *Pſ.* 54.

℣. Confíge timóre tuo carnes meas : ℟. A judíciis enim tuis tímui. *Pſ.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 3. b. Exui me.

CAPITULUM. *Hebr.* 1.

OMnis disciplína in præsenti quidem vidétur non esse gáudii, sed mœróris; pósteà autem fructum pacatíssimum exercitátis per eam reddet justítiæ.

℟. *br.* Propter verba labiórum tuórum * Ego custodívi vias duras. Propter. ℣. Pérfice gressus meos * in sémitis tuis. * Ego. Glória Patri. Propter. *Ps.* 16.

℣. Induébar cilício: ℟. Humiliábam in jejúnio ánimam meam. *Ps.* 34.

AD NONAM.

Ant. 8. *G.* In voce laudis

CAPITULUM. *Eccli.* 51.

VIdéte óculis vestris quia módicùm laborávi, & invéni mihi multam réquiem. Assúmite disciplínam in multo número argenti, & copiósum aurum possidéte in ea. Lætétur ánima vestra in misericórdia ejus; & non confundémini in laude ipsíus.

℟. *br.* Séptiès in die * Laudem dixi tibi. Séptiès in die. ℣. Super judícia * justítiæ tuæ, * Laudem. Glória Patri. Séptiès.

℣. Cantábiles mihi erant justificatiónes tuæ, ℟. In loco peregrinatiónis meæ. *Ps.* 118.

AD II. VESPERAS.

Ant. 2. SUmus húmiles in universa terra, Dómine: sed in ánimo contríto & spíritu humilitátis suscipiámur; quóniam non est confúsio confidéntibus in te. *Dan.* 3.

Ant. 8. G. Non derelínquimur, semper mortificatiónem Jesu in córpore nostro circumferentes; ut & vita Jesu manifestétur in carne nostra mortáli. 2. *Cor.* 4.

Ant. 6. Quasi morientes, & ecce vívimus; quasi tristes, semper autem gaudentes; tanquàm nihil habentes, & ómnia possidentes. 2. *Cor.* 6.

Ant. 7. d. Omnes unánimes, compatientes, fraternitátis amatóres, misericórdes, modesti, húmiles. 1. *Petr.* 3.

Ant. 4. d. Teneámus spei nostræ confessiónem indeclinábilem, (fidélis enim est qui repromísit,) & considerémus ínvicèm in provocatiónem caritátis & bonórum óperum. *Hebr.* 10.

CAPITULUM. *Deut.* 7.

DOminus Deus ipse est fortis & fidélis, custódiens pactum & misericórdiam diligéntibus se, & his qui custódiunt præcepta ejus in mille generatiónes.

In Solemnibus & Annualibus, Allelúia, allelúia; ℣. In loco solitúdinis, Dóminus eum dócuit, & custodívit quasi pupillam óculi sui. Allelúia. *Deut.* 32.

HYMNUS.

Quas ferat pœnas pia turba flentûm,
Turba crudélis sibi quis renarret?
Prævenit læsi nimis ah! timendas
Júdicis iras.

Próferunt longas vigilando noctes,
Et dies ducunt sólidos canendis
Láudibus sacris, precibusque juncti
Astra lacessunt.

Frígidos temnunt, calidosque soles:
Quæ tegit nudos malè vestis artus
Hirit, intonsis & acúta figit
Spícula setis.

Invidet cœlum, próprios reposcit,
Gente qui regnant super astra, cives:
Dum novos terris hómines iníquus
Déspicit orbis.

Sic ad æternas datur ire sedes;
Nullus intrábit, nisi durus ultor
Expiet fletu, crucianda sævis
Crímina flammis.

Ipse desertum petis, ô Redemptor,
Factus exemplum: decus hinc tibi sit:
Par decus Patri: decus & tibi par,
Spíritus alme. Amen.

Si sit Abbas, ℣. Justus ut palma florébit: ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur. *Ps.* 91.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. Atténdite ad patrem vestrum, qui sequímini quod justum est, & quærítis Dóminum; quia unum vocávi eum, & benedixi ei, & multiplicávi eum. *Is.* 51.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Si non sit Abbas, ℣. Plantáti in domo Dómini, florébunt; ℟. Ut annúntient quóniam rectus Dóminus. *Ps.* 91.

Ad Magníficat.

Ant. 3. E. Scimus quóniam, si terrestris domus nostra dissolvátur, ædificatiónem ex Deo habémus æternam in cœlis: nam & in hoc ingemíscimus, habitatiónem nostram quæ de cœlo, est superíndui cupientes. 2. *Cor.* 5.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

COMMUNE JUSTORUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 1. A. Dicébat Jesus ad omnes: Si quis vult post me veníre, ábneget semetipsum, & tollat crucem suam quotídiè, & sequatur me. *Luc.* 9.

Ant. 2. Dico vobis;

Nisi abundáverit justítia vestra pluíquàm Scribárum & Pharisæórum, non intrábitis in regnum cœlórum. *Matth.* 5.

Ant. 6. Nisi conversi fuéritis, & efficiámini sicut párvuli, non intrábitis in regnum cœlórum. *Matth.* 18.

Ant. 8. G. Non omnis qui dicit mihi: Dómine, Dómine, intrábit in regnum cœlórum; sed qui facit voluntátem Patris mei qui in cœlis est, ipse intrábit in regnum cœlórum. *Matth.* 7.

Ant. 4. *d.* Conténdite intráre per angustam portam; quia multi, dico vobis, quærent intráre, & non póterunt. *Luc.* 13.

CAPITULUM. *Eccli.* 2.

QUi timétis Dóminum, crédite illi; & non evacuábitur merces vestra. Qui timétis Dóminum, speráte in illum; & in oblectatiónem véniet vobis misericórdia. Qui timétis Dóminum, dilígite illum; & illuminabuntur corda vestra.

In Duplicibus, & suprà:

℟. Qui timent Dóminum non erunt incredíbiles verbo illíus; & * Qui díligunt illum, conservábunt viam illíus. ℣. Plenitúdo legis est diléctio. * Qui. Glória. * Qui. *Eccli.* 2. *Rom.* 13.

Si sit Sacerdos

HYMNUS.

JAm satis fluxit hostiárum
Prístinæ cessent causta legis;
Christe, quos fo melióra libant
Sacra Ministri.

Orat Elías; celer astat:
Mysta nunc major & potenti
Obsequens verbo astat aris,
Hostia factus.

Pingue libámen, n Sacerdos,
Orbe jam toto, immolátur:
Se, manu Mystæ incruento
Fúnere Christus.

Tale nil priscis p tribútum;
Angelis nusquàm par potestas:
Se, manu Mystæ ipse cunctis
Præbet in escam.

Christe, fac sem sacra puro
Corde tractémus busque puris;
Cáritas aptos tua mendis
Applicet aris.

Lúminis splendor, una proles,
Christe, te prom rétur orbis,
Qui Sacerdótes p ris almi
Flamen inungis.

℣. Oculi mei ad fidéles terræ, ut sédeant mecum; ℟. Ambulans in via immaculáta, hic mihi ministrábat. *Ps.* 100.

Ad Magníficat.

Ant. 5. c. Notũ fáciet Dóminus qui ad se pertíneant, & sanctos applicábit sibi, & quos elégerit, appropinquábunt ei. *Num.* 16.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Si non sit Sacerdos,

HYMNUS.

Summi pusillus grex Patris,
Timóre mentem sólvite:
Sui paternus vos amor
Vult esse regni cómpotes.

En regnat inter Cœlites,
Qui vixit olim século
Ignótus, exósus sibi,
Qui pauper, & sciens pati.

Angusta pœniténtiæ
Ingressus, & viam crucis,
Per dura Christum prælia,
Per damna non timet sequi.

Carnem terit jejúniis;
Linguam domat siléntio:
In páuperum; parcus sibi,
Abscondit & spargit sinu.

Sapóre verbi páscitur;
Totóque legem péctore
Scrutátus, orat pérvigil:
Mens celsa versátur polo.

Hâc surgit ad cœlum viâ:
Et nos eâdem da, Pater,
Da, Nate, da cum Spíritu,
Ad te veníre sémitâ. Amen.

℣. Sperent in te qui novérunt nomen tuum; ℟. Quóniam non dereliquisti quærentes te, Dómine. *Ps.* 9.

Ad Magníficat.

Ant. J. Qui confídunt in Dómino, intélligent veritátem, & fidéles in dilectióne acquiescent illi; quóniam donum & pax est electis ejus. *Sap.* 3.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 1. Vigiláte, & estóte paráti; quia quâ nescítis horá Fílius hóminis ventúrus est. *Matth.* 24.

Si sit Sacerdos,

In fine Hymni.

¶ Jesu, Sacerdos máxime,
Jugis tibi sit glória,
Cum Patre, & almo Spíritu,
Per cuncta semper sécula.
Amen.

[*Hæc Doxologia dicitur ad omnes Horas.*]

Si non sit Sacerdos, Æterna Justórum quies, *ut infrà ad Officium Noct.*

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. Oculus non vidit, Deus, absque te, quæ præparasti expectántibus te. *Is.* 64.

AD OFFICIUM NOCT.

Si sit Sacerdos,

Invitatorium. Sacerdótem in æternum Jesum Christum, * Veníte, adorémus. *Hebr.* 5.

Psalmus. Veníte.

HYMNUS.

O Tuâ dignum pietáte munus!
Christe, cùm per te légitur Sacerdos

Ille, qui primum decus, & ministris,
Reddit & aris.
Quàm pavens, sanctus, procul à tumultu,
Cùm dapes Christi meditátur Agni,
In quibus manat sacer incruento
Fúnere sanguis!
Thure fumantes quis hic inter aras?
Quanta majestas sedet ore sancto!
Nec minùs fervent calefacta puris
Péctora flammis.
Nec sacrum durus sedet ad tribúnal:
Súblevat tristes miseráta casus
Cáritas, clemens, aliísque mater,
Dum sibi judex.
Quas relaxávit, luit ipse noxæ
Innocens pœnas; aliéna culpa
Hunc reum fecit; piat acta largo
Non sua fletu.
Lúminis splendor, Patris una proles,
Christe, te pronus venerétur orbis,
Qui Sacerdótes per amóris almi
Flamen inungis.
Amen.
Si non sit Sacerdos,
Invit. Diligentem justos Dóminum, * Veníte, adorémus. *Ps.* 145.
Ps. 94. Veníte. 2.

H Y M N U S.

NOn parta solo sánguine
Ornat beátos púrpura:
Sunt incruenta, quæ suos
Habent triumphos, prælia.
Non iste flammas, non cruces,
Non sensit uncos péctinis:
Crudélis & durus sibi
Se morte lentâ cónficit.
Si lictor illi défuit,
Si vincla, fustes, úngulæ;
Paráta pro Christo mori
Hoc supplet omne cáritas.
Corpus subégit cástitas,
Et líberam mentem fides:
Amor supernis ígnibus
Totam litávit hóstiam.
Venis apertis ómnibus
Qui vellet ultrò erúmpere,
Fraudátus optátâ viâ,
It fusus in fletum cruor.
Da, Christe, sic nos vívere,
Discámus ut semper mori:
Da, post brevis vitæ dies,
Vitæ perennis gáudia.
¶ Æterna justórum quies,
Tibi beáta Trínitas,
Sit summa laus, summum decus
In sempiterna sécula.
Amen.

IN. I. NOCTURNO.

Ant. 1. a. Qui vult vitam dilígere, & dies vidére bonos, declínet à malo, & fáciat bonum. 1. *Petr.* 3.

Ant. 4. d. Cùm ingressus fúeris sémitas æquitátis, non arctabuntur gressus tui; & currens, non

habébis offendículum. *Proverb.* 4.

Ant. 7. d. Inhabitábis cum justítia, & próteget te in sempiternum; & in die agnitiónis invénies firmamentum. *Eccli.* 27.

℣. In nómine tuo exultábunt justi, Dómine, ℟. Et in justítia tua exaltabuntur. *Ps.* 88.

Lect. de Script. occurente.

℟. *j.* Tóllite jugum meum super vos, & díscite à me quia mitis sum & húmilis corde: * Et inveniétis réquiem animábus vestris; jugum enim meum suáve est, & onus meum leve. ℣. Interrogáte quæ sit via bona, & ambuláte in ea: * & inveniétis. *Matth.* 11. *Jerem.* 6.

℟. *ij.* Nihil dúlcius, quàm respícere in mandátis Dómini. * Glória magna est sequi Dóminum. ℣. Si quis mihi ministrat, me sequátur; & ubi sum ego, illîc & minister meus erit. *Glória magna. *Eccli.* 23. *Joan.* 12.

℟. *iij.* Omnis qui venit ad me, & audit sermónes meos, & facit eos, ostendam vobis cui símilis sit: * Símilis est hómini ædificanti domum, qui † Fodit in altum, & pósuit fundamentum super petram. ℣. Beátus homo, cui donátum est habére timórem Dei: qui tenet illum, cui assimilábitur? * Símilis est. Glória. † Fodit. *Luc.* 6. *Eccli.* 25.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 8. G. Turris fortíssima nomen Dómini: ad ipsum currit justus, & exaltábitur. *Prov.* 18.

Ant. 6. Deridétur justi simplícitas: lampas contempta apud cogitatiónes dívitum, paráta ad tempus statútum. *Job.* 12.

Ant. 5. a. Benedíctio Dei in mercédem justi festínat; & in hora velóci procesſus illíus fructíficat. *Eccli.* 11.

℣. Gloriabuntur in te omnes qui díligunt nomen tuum, ℟. Quóniam tu benedíces justo. *Ps.* 5.

Lectiones, ut in Proprio.

℟. *iv.* Quàm magnus qui invénit sapiéntiam & sciéntiam! sed * Non est super timéntem Dóminum. ℣. Mundémus nos ab omni inquinamento carnis & spíritûs, perficientes sanctificatiónem in timóre Dei: * Non est. *Eccli.* 25. 2. *Cor.* 7.

℟. *v.* Si quis emundáverit se, * Erit vas in honórem sanctificátum, & útile Dómino, ad omne opus bonum parátum. ℣. Sápiens cor abstinébit se à peccátis, & in opéribus justítiæ succesſus habébit. *Erit vas. 2. *Tim.* 2. *Eccli.* 3.

℟. *vj.* Beátus qui inventus est sine mácula, & qui post aurum non ábiit, nec

sperávit in pecúnia & thesauris : * Qui probátus est in illo, & perfectus est, † Erit illi glória æterna. ℣. Probátio fídei multò pretiósior auro. * Qui. Glória. † Erit. *Eccli.* 31. 1. *Petr.* 1.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 8. *G.* Qui sperant in Dómino, mutábunt fortitúdinem : current, & non laborábunt ; ambulábunt, & non defícient. *Is.* 40.

Ant. 2. Tenébit justus viam suam, & mundis mánibus addet fortitúdinem. *Job.* 17.

Ant. 3. a. Qui fidúciam habet meî, hæreditábit terram, & possidébit montem sanctum meum. *Is.* 57.

℣. Beátus vir cujus est nomen Dómini spes ejus ; ℟. Et non respéxit in vanitátes & insánias falsas. *Ps.* 39.

Evangelium & Homilia, ut in Proprio.

℟. *vij.* Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ardentes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum ; ut, cùm vénerit, conféstìm apériant ei. ℣. Qui vigiláverint ad illum, justítias quasi lumen accendent. * Et vos. *Luc.* 12. *Eccli.* 32.

℟. *viij.* Ego in justítia apparébo conspéctui tuo, Dómine : * Satiábor, cùm apparúerit glória tua. ℣. Nunc cognosco ex parte ; tunc autem cognoscam sicut & cógnitus sum. * Satiábor. *Ps.* 16. 1. *Cor.* 13.

℟. *ix.* Sapiéntia justum deduxit per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei ; & * Dedit illi sciéntiam sanctórum : † Honestávit illum in labóribus ; & complévit labóres illíus. ℣. Regnum Dei justítia est, & pax in Spíritu sancto : qui in hoc servit Christo, placet Deo. * Dedit. Glória. † Honestávit. *Sap.* 10. *Rom.* 14.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Benedícite, servi Dómini, Dómino : ℟. Laudáte & superexaltáte eum in sécula. *Dan.* 3.

AD LAUDES.

Ant. 1. f. ANte Dóminum qui elégit me, vílior fiam plusquàm factus sum ; & ero húmilis in óculis meis. 2. *Reg.* 6.

Ant. 8. c. Semper quasi tumentes super me fluctus tímui Deum, & pondus ejus ferre non pótui. *Job.* 31.

Ant. 4. a. A mandátis labiórum ejus non recessi, & in sinu meo abscondi verba oris ejus. *Job.* 23.

Ant. 5. a. Ambulávit pes meus iter rectum ; zelátus sum bonum, & non confundar. *Eccli* 51.

Ant. 3. *à.* Donec superest hálitus in me, non loquentur lábia mea iniquitátem, nec lingua mea meditábitur

ditábitur mendácium. *Job.* 27.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 1.

Glória nostra hæc est, testimónium consciéntiæ nostræ, quòd in simplicitáte cordis & sinceritáte Dei, & non in sapiéntia carnáli, sed in grátia Dei conversáti sumus in hoc mundo.

Si sit Sacerdos,

HYMNUS.

O Sacerdótum veneranda jura!
Ceu vices Christi téneant salútis
Arbitri, claudunt, reserantque nobis
Atria cœli.

Omne pendentes scelus in statéra,
Cùm reum solvunt, Deus ipse solvit;
Cùm ligant fontem, Deus ipse fontis
Víncula nectit.

Quàm manus morbis ádhibent perítas!
Cùm secant, semper pia dextra cædit;
Cùm fovent, semper pia lenit ungens
Vúlnera dextra.

Verba dum promunt, pópulus fidélis
Excipit vocem, cúpidus docéri;
Nempè divínæ sacra verba legis
Mente recondunt.

Irruens prompti cohibére fulmen,
Stant ab adverso, Dominumque placant,
Víndices in nos quótiès ab alto
Dépluit iras.

Dùm Sacerdótes tua sacra tractant,
Christe, fac sacris quibus applicasti,
Cónsonent mores, populique fiat
Forma Sacerdos.

Lúminis splendor, Patris una proles,
Christe, te pronus venerétur orbis,
Qui Sacerdótes per amóris almi
Flamen inungis.
Amen.

℣. Emitte lucem tuam & veritátem tuam, Dómine; ℟. Ipsa me deduxérunt & adduxérunt in tabernácula tua. *Ps.* 42.

Ad Benedictus.

Ant. J. Fidúciam habémus per Christum ad Deum, qui & idóneos nos fecit minístros novi testamenti, non litterâ, sed spíritu. 2. *Cor.* 3.

Oratio.

Domine Deus omnípotens, qui fámulum tuum *N.* ut sacerdótio tibi fungerétur, à pópulo segregasti: ejus nos intercessióne à peccatóribus ségrega; ut, secundùm vocatiónem nostram, gens sancta, & regále sacerdótium coram te efficiámur; Per.

Alia Oratio.

DEus, qui in Ecclésiæ tuæ decus & subsídium, beátum *N.* verendo sacerdótii ministério decorasti: præsta ut, per quem pópulus tuus Evangélii verbum, & Domínici córporis sacramentum suscépit, ejus patrocínio dignos utriusque fructus percípiat; Per eumdem.

Si non sit Sacerdos,

HYMNUS.

QUi te, Deus, sub íntimo
Amans recépit péctore,
Non ille terras ámpliùs
Suspírat, oblítus suî.

Quid ergo gaudes néctere
Tristes moras amántibus?
Terris retardas éxules
Cives polo quos déstinas.

Hinc fervet in dies amor;
In vota toti díffluunt:
Ad astra festinántibus
Fit pœna vita lóngior.

Vix iste tardi córporis
Pondus molestum sustinet;
Præ mortis óccupat diem,
Ardens Deo se júngere.

¶ Æterna justórum quies,
Tibi beáta Trínitas,
Sit summa laus, summum decus
In sempiterna sécula.
Amen.

[*Hæc Doxologia dicitur ad omnes Horas.*]

℣. Proba me, Deus, & vide si via iniquitátis in me est; ℟. Et deduc me in via ætérna. *Ps.* 138.

Ad Benedictus.

Ant. 1. D. Qui facit veritátem, venit ad lucem, ut manifesténtur ópera ejus, quia in Deo sunt facta. *Joan.* 3.

Oratio.

FAc, quæsumus, Dómine Deus noster, intercedente beáto *N.* pópulum tuum in tua dilectióne ambuláre; quia perpétua est & plena felícitas, si bonórum ómnium serviámus auctóri; Per.

AD PRIMAM.

Ant. 1. f. Ante Dóminum.

Si fiat de Sacerdote,

In ℟. *br.* ℣. Qui es Sacerdos * in æternum. *Ps.* 109.

Si fiat de non Sacerdote,

In ℟. *br.* ℣. Qui exemplum * dedisti nobis. *Joan.* 13.

AD TERTIAM.

Ant. 8. c. Semper.

CAPITULUM. *Philipp.* 2.

CUm metu & tremóre vestram salútem operámini; Deus est enim qui operátur in vobis & velle & perfícere, pro bona voluntáte.

℟. *br.* Convertántur mihi * Timentes te, Dómine. Convertántur. ℣. Et qui novérunt * testimónia tua, * Timentes. Glória Patri. Convertántur.

℣. Párticeps ego sum ómnium timéntium te, ℟. Et custodiéntium mandáta tua. *Ps.* 118.

AD SEXTAM.
Ant. 4. a. A mandátis.
CAPITULUM. *Jac.* 1.
QUi perspéxerit in legem perfectam libertátis, & permánserit in ea, non audítor obliviósus factus, sed factor óperis; hic beátus in facto suo erit.
℟. *br.* Lucerna pédibus meis * Verbum tuum, Dómine. Lucerna. ℣. Et lumen * sémitis meis, * Verbum. Glória Patri. Lucerna.
℣. Servávi mandáta tua & testimónia tua; ℟. Quia omnes viæ meæ in conspectu tuo. *Ps.* 118.
AD NONAM.
Ant. 3. *a.* Donec súperest.
CAPITULUM. *Eccli.* 15.
JUstítia longè abest à supérbia & doló: viri mendáces non erunt illíus mémores; & viri veráces invenientur in illa, & succéssum habébunt usquè ad inspectiónem Dei.
℟. *br.* Justítia tua, Dómine, * Justítia in ætérnum. Justítia tua. ℣. Et lex tua, * véritas. * Justítia. Glória Patri. Justítia tua.
℣. Ne áuferas de ore meo verbum veritátis usquequáquè; ℟. Quia in judíciis tuis supersperávi. *Ps.* 118.
AD II. VESPERAS.
Ant. 6. ECce verè Israëlíta, in quo dolus non est. *Joan.* 1.
Ant. 4. *E.* Erat vir simplex, & rectus, ac timens Deum, & recédens à malo. *Job.* 1.
Ant. 1. D. Custodívit ánimam suam, & mémor fuit Dómini in toto corde suo. *Tob.* 1.
Ant. 3. a. Non prætériit de universis mandátis, nec unum quidem verbum quod júsferat Dóminus. *Josue* 11.
Ant. 5. C. Immóbilis in Dei timóre permansit, agens grátias Deo ómnibus diébus vitæ suæ. *Tob.* 2.
CAPITULUM. *Galat.* 6.
FRatres, quæ semináverit homo, hæc & metet. Quóniam qui séminat in carne sua, de carne & metet corruptiónem: qui autem séminat in spíritu, de spíritu metet vitam ætérnam.
Si sit Sacerdos,
In Solemnibus & Annualibus: Allelúia, allelúia.
℣. Induit eum Deus stolam glóriæ, & coronávit eum in vasis virtútis. Allelúia. *Eccli.* 45.
HYMNUS.
QUantis micas honóribus,
Cœlo Sacerdos áddite,
Cùm, præmiórum pródigus,
Totum tibi dat se Deus!
Partis labóre plúrimo
Quot clarus es virtútibus;
Tot fulgurantem glóriâ
Ornant corónæ vérticem.
Quos parturisti Númini,

Te filii nunc ámbiunt:
Tuóque lætis cántibus
Certant triumpho pláudere.

Christus tuum sit præmium,
Quem consecrasti víctimam;
Dehinc, aperto Númine,
Te pascet escâ Cœlitûm.

Adhuc Sacerdos, hóstiam
Gratam Deo, nos dévove;
Undísque mersos naúfragis,
Duc ad salútis líttora.

Jesu, Sacerdos máxime,
Jugis tibi sit glória,
Cum Patre & almo Spíritu
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Sacerdótes Sion índuam salutári: ℟. Et sancti ejus exultatióne exultábunt. *Ps.* 131.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Operátus est bonum, & rectum, & verum coram Dómino Deo suo in universa cultúra ministérii domûs Dómini: fecítque, & prosperátus est. 2. *Paral.* 31.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Si non sit Sacerdos,

In Solemnibus & Annualibus: Allelúia, allelúia. ℣. Timenti Dóminum benè erit in extrémis, & in die defunctiónis suæ benedicétur. Allelúia. *Eccli.* 1.

HYMNUS.

TUâ beandos glóriâ,
Miris, Deus, probas modis;
Qui dum lates præsentior
Votis amantûm páisceris.

Procul remóti, súpplices
Tendunt manus, & pátrium,
Per vota, per suspíria,
Cœlum salútant éxules.

Te sola mors cùm det frui,
Sese necant labóribus,
Sese necant jejúniis,
Et, quâ licet, vellent mori.

Quam, morte promptâ, férvidi
Emêre palmam Mártyres;
Hic doctus in dies mori,
Longo reportat fúnere.

Æterna justórum quies,
Tibi beáta Trínitas,
Sit summa laus, summum decus
In sempiterna sécula.
Amen.

℣. Innocens mánibus & mundo corde, ℟. Hic accípiet benedictiónem à Dómino. *Ps.* 23.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. Tu fecisti, Dómine, cum servo tuo misericórdiam magnam, sicut ambulávit in conspectu tuo in veritáte, & justítia, & recto corde tecum. 3. *Reg.* 3.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

)MMUNE VIRGINUM.

I. VESPERIS.

QUid Dómini bonum est, & quid
rum ejus, nisi frumen-
lectórum, & vinum
nans virgines? *Zach.*

·. 6. Laudábunt, &
ient ad bona Dómini;
·à non esúrient: tunc
tur virgo in choro.
. 31.
. 5. a. Non dicat:
ego lignum áridum;
hæc dicit Dóminus:
núerint fœdus meum,
eis in domo mea lo-
Is. 56.
·. 1. D. Dabo eis no-
mélius à fíliis & filiá-
nomen sempiternum
ris, quod non períbit.
,
·. 7. a. Non omnes
it verbum istud, sed
sdatum est. *Matth.* 19.
:TULUM. 1. *Cor.* 7.
Iusquisque próprium
onum habet ex Deo:
uidem sic, álius verò
ico autem non nup-
: víduis: Bonum est
si sic permáneant.
iplicibus, & *suprà*:
Nescítis quóniam cór-
vestra membra sunt
:i? membra vestra
um sunt Spíritûs sanc-
in vobis est. * Glori-
, & † Portáte Deum
pore vestro. ℣. Po-
nam tabernáculum meum in médio vestrî: ambulábo inter vos, & ero Deus vester. * Glorificáte. Glória Patri. † Portáte. 1. *Cor.* 6. *Levit.* 26.

Si sit Martyr, HYMNUS.

FEstis læta sonent sídera cántibus:
Nunc aptáte tubas, súmite tympana,
Cœtus Angélici: dícite Vírginem,
Christi dícite Mártyrem.
Vestris illa fuit débita cœtibus,
Quæ mortális adhuc, nóbilis æmula
Ut vos exprímeret, dedídicit genus,
Virgo córporis ímmemor.
Sed quid cogis, amor? Fórtiter ámbiit
Sponso virgíneum fúndere sánguinem:
Oblíti méminit tunc benè córporis,
Præclaræ sítiens necis.
Sic quâ parte minor, vos superéminet,
Immortále genus, quæ pótuit mori,
Et per damna sui córporis íntegram
Testári Dómino fidem.
Patri máxima laus, máxima Fílio,
Amborumque sacro máxima Flámini,
Per quem magnánimæ prælia sústinent,

Spreto fúnere, Vírgines.
Amen.

℣. Deus præcinxit me virtúte, ℟. Et pósuit immaculátam viam meam. *Ps.* 17.

Ad Magníficat.

Ant. 4. *E.* Infirma mundi elégit Deus, ut confundat fórtia; ut non gloriétur omnis caro in conspectu ejus. 1. *Cor.* 1.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Si non sit Martyr,

HYMNUS.

VOs ô virgínei cum cítharis chori,
Agni delíciæ, pars gregis óptima,
Sponsum virgíneo progénitum sinu
Puris tóllite láudibus.
Hæc est sacra dies, óbvia quâ suo
Cum plena rútilans lámpade júngitur
Sponso, stansque throno próxima cóncinit
Virgo cántica Vírgini.
Solo digna Deo cónjuge, réspuit
Mortáles thálamos: ut semèl óbligat
Sese fida suo, quem benè déperit,
Ultrò se Deus óbligat.
Purum ne máculent pectus imágines,
In se tota sui córporis ímmemor
Mens sese récipit; nil óculi vident,
Surdis nil sonat áuribus.
Ægro vix sua sunt pábula córpori,
Ardet mille modis ante diem mori:
Quidquid mors rápiet, jam sibi præripit;
Unus sit Deus ómnia.
Fac, ô Christe, tuæ Vírginis æmulos
Hâc nos ire tibi, quâ gráditur viâ:
Qui gens sancta sumus, móribus íntegris
Fac soli tibi vívere.
Da te, summe Pater, tóllere láudibus:
Da te, Christe, sequi, láurea Vírginum:
Fac incensa tuis, Spíritus, árdeant
Flammis frígida péctora.
Amen.

℣. Audi, fília, & vide, & inclína aurem tuam: ℟. Oblivíscere pópulum tuum, & domum patris tui. *Ps.* 44.

Ad Magníficat.

Ant. 8. *G.* Complácuit Dómino in te: & gaudébit super te Deus tuus. *Is.* 62.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 2. Ego dilecto meo; & ad me convérsio ejus. *Cant.* 7.

In fine Hymni.

¶ Æterne Sponse Vírginum,
Jesu tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

ec Doxologia dicitur
ies Horas.]
Nunc dimittis.
3. E. Vox dilecti mei
:is : Aperi mihi, so-
a, immaculáta mea.
:.
FFICIUM NOCT.
t. Agnum quem se-
ir Vírgines, * Vení-
lorémus. Apoc. 14.
: 94. Veníte. 2.
Martyr, HYMNUS.
ginum robur, Deus,
·atque custos :
is imbellis, médios
:r enses,
ı faves, quas non
perat viríli
ore mortes!
is aris animósa Virgo
le dat pœnis laceráre
ırpus :
suos sentit, memor
! tuórum,
ste, dolórum.
raves plagæ, válidi
:c ictus
gram possunt violáre
entem :
ı sacri crescit magis
ıstinátus
ır amóris.
ı dilecto placitúra
onso,
ıicit ruptum laniáta
ırpus :
uus truncis honor,
venustas
ua membris.
à Recto fluit ille
lendor :
ste, sic olim cruce
ısus altâ,

Obsequens Patri, láce-
ros placébas
Hórridus artus.
Summa laus Patri, geni-
tóque Verbo;
Et tibi compar, utriusque Nexus :
Fac tibi semper placeá-
mus uni
Pectore mundo. Amen.

Si non sit Martyr,

HYMNUS.

CŒlestis aula pánditur:
En Sponsus; omnes
óbviæ
Exíte sponso vírgini,
Exíte, sponsæ Vírgines.
Hæc nuptiális est dies,
Quæ, longa post suspíria,
Dat ómnibus, dat síngulis
Jam pléniùs frui Deo.
Quæ casta vobis gáudia;
Quos afflet ignes, dícite:
Ab ore cujus púrior
Torrens voluptas éffluit!
Hunc propter unum ví-
luit
Superba regum púrpura :
Dotáta quæ sponso Deo,
Quid Virgo terris ámbiat!
O virgináles núptiæ,
Per quas caro fit spíritus!
O dulce vinclum, júngitur
Quo mens Deo, menti
Deus!
Sit laus Patri, laus Fílio:
Sit par tibi laus, Spíritus,
Divína qui perénnibus
Firmas sigillis fœdera.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. Oleum effúsum nomen tuum; ídeò adolescéntulæ dilexérunt te. *Cant.* 1.

Ant. 3. g. Trahe me : post te currémus in odórem unguentórum tuórum. *Cant.* 1.

Ant. 5. a. Exultábimus & lætábimur in te ; recti díligunt te. *Cant.* 1.

℣. Deus meus, impollúta via ejus : ℟. Protector est ómnium sperántium in se. *Ps.* 17.

Lectiones de Scriptura occurrente.

℟. *j.* Súscipe me, Dómine, secundùm elóquium tuum, & vivam : * Non confúndas me ab expectatióne mea. ℣. Ut Deo vivam, in fide vivo Fílii Dei qui dilexit me. * Non. *Ps.* 118. *Galat.* 2.

℟. *ij.* Lex tua, Dómine, meditátio mea est : * Fiat cor meum immaculátum in justificatiónibus tuis, ut non confundar. ℣. Secundùm expectatiónem & spem meam, magnificábitur Christus in córpore meo. * Fiat. *Ps.* 118. *Philipp.* 1.

℟. *iij.* Ecce qui elongant se à te, Dómine, períbunt :* Mihi adhærére Deo bonum est, pónere in Dómino Deo spem meam. ℣. Qui adhæret Dómino, unus spíritus est. * Mihi. Glória Patri. * Mihi. *Ps.* 72. 1. *Cor.* 6.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 8. *G.* In caritáte perpétua dilexi te ; ídeò attraxi te, míserans. *Jerem.* 31.

Ant. 4. *E.* Ingressus sum pactum tecum, & facta es mihi. *Ezech.* 16.

Ant. 7. b. Cave nequandò obliviscáris pacti Dómini Dei tui, quod pépigit tecum; quia Dóminus Deus tuus, Deus æmulátor. *Deuter.* 4.

℣. Concupiscet rex decórem tuum ; ℟. Quóniam ipse est Dóminus Deus tuus. *Ps.* 44.

Lectiones, ut in Proprio.

℟. *iv.* Sponsábo te mihi in sempitérnum :* Et sponsábo te in justítia & judício, & in misericórdia, & in miseratiónibus. ℣. Sectáre justítiam, pietátem, fidem, caritátem, patiéntiam, mansuetúdinem. * Et sponsábo. *Os.* 2. 1. *Tim.* 6.

℟. *v.* Scient quia ego diléxi te : * Tene quod habes, ut nemo accípiat corónam tuam. ℣. Dedi corónam decóris in cápite tuo : & profecisti in regnum, quia perfecta eras in decóre meo. * Tene. *Apoc.* 3. *Ezech.* 16.

℟. *vj.* Pone me ut signáculum super cor tuum, ut signáculum super bráchium tuum ; * Quia † Fortis est ut mors diléctio. ℣. Neque instántia, neque fortitúdo, neque creatúra ália póterit separáre à caritáte Dei ; * Quia. Glória Patri. † Fortis est. *Cant.* 8. *Rom.* 8.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 6. Grátia cum ómnibus qui díligunt Dóminum nostrum Jesum Chris-

in incorruptióne.
es. 6.
nt. 3. *a.* Incorrúptio
t esse próximum Deo.
. 6.
nt. 1. a. Omnis ponde-
o non est digna conti-
tis ánimæ. *Eccli.* 26.
. Beáti immaculáti in
, ℟. Qui ámbulant in
: Dómini. *Ps.* 118.
vangelium & Homilia,
n Proprio.
l. vij. O quàm pulchra
asta generátio cum cla-
te! * Immortális est
n memória illíus; quó-
n & apud Deum nota
, & apud hómines. ℣.
ígio munda apud Deum
Patrem hæc est, imma-
ítum se custodíre ab hoc
ılo. * Immortális. *Sap.*
Iac. 1.
l. viij. Felix est stérilis;
t incoinquináta habébit
ctum in respectióne ani-
rum sanctárum. ℣. Deus
det iis qui secundùm pa-
ıtiam boni óperis incor-
tiónem quærunt, vitam
rnam; * Et incoinqui-
a. *Sap.* 3. *Rom.* 2.
l. ix. Dábitur illi sors
templo Dei acceptíssi-
; * Bonórum enim la-
um gloriósus est fructus,
quæ non cóncidat radix
iéntiæ. ℣. Beáti mundo
de, quóniam ipsi Deum
ébunt. * Bonórum. Gló-
Patri. * Bonórum. *Sap.*
Matth. 5.
Te Deum.

℣. *Sacerd.* Cantábo tibi, Dómine: ℟. Psallam, & intélligam in via immaculáta. *Ps.* 100.

AD LAUDES.

Ant. 1. g. Dilectus meus descendit in hortum suum ad aréolam arómatum, ut lília cólligat. *Cantic.* 6.

Ant. 5. a. Invéni quem díligit ánima mea: ténui eum, nec dimittam. *Cant.* 3.

Ant. 2. Ego dilecto meo, & dilectus meus mihi, qui páscitur inter lília. *Cant.* 6.

Ant. 6. Dilectus meus ordinávit in me caritátem: fulcíte me flóribus, stipáte me malis. *Cant.* 2.

Ant. 3. a. Sub umbra illíus quem desideráveram, sedi; & fructus ejus dulcis gútturi meo. *Cant.* 2.

CAPITULUM. *Sap.* 8.

Scivi quóniam áliter non possem esse cóntinens, nisi Deus det; & hoc ipsum erat sapiéntiæ, scire cujus esset hoc donum.

Si sit Martyr,

HYMNUS.

Quid sacram, Virgo, generósa Martyr,
Ambiunt frontem dúplices corónæ?
Nempè non unum gémino reportas
Hoste triumphum.
Móllior fregit neque te voluptas;
Impotens flexit neque te tyrannus:
Tu graves pœnas, pa-

riterque blandos
Vincis amóres.
Líliis Sponsus récubat, rosísque :
Tu, tuo semper benè fida Sponso,
Et rosas martyr, simul & dedisti
Lília virgo.
Summa laus Patri, genitóque Verbo ;
Et tibi compar, utriusque Nexus :
Fac tibi semper placeámus uni
Péctore mundo. Amen.

℣. Hæréditas immaculatórum in æternum erit : ℟. Non confundentur in témpore malo. *Ps.* 36.

Ad Benedictus.

Ant. 5. C. Factus est Dóminus firmamentum meũ : liberávit me, quia complácui ei : secundùm mundítiam mánuum meárum reddet mihi. 2. *Reg.* 22.

Oratio.

DEus, qui inter cétera potentiæ tuæ mirácula, étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulisti : concéde propítius, ut qui beátæ *N.* Vírginis & Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exempla gradiámur ; Per.

Alia Oratio.

OMnípotens, sempiterne Deus, cujus múnere beáta *N.* virginitátis & martyrii palmam adepta est : da nobis ejus précibus, ita córporis ac mentis serváre puritátem, ut nec blandítiis carnis, nec malórum acerbitáte vincámur ; Per.

Si non sit Martyr,

HYMNUS.

NOn vana dilectum gregem
Pavêre mundi gáudia,
Nec pura fallax péctora
Imágo lusit séculi.
Sed hæc tuárum própria
Sunt, Christe, sponsárum bona,
Te semper, & tecum tuis
In te potíri gáudiis.
Castis vicissìm tu tibi
In córdibus thorum struis;
Interque flammas íntimo
Amans quiescis in sinu.
Hic unus est sponsis amor,
Unusque tecum spíritus ;
Beasque sponsus síngulas,
Inteque transformas, Deus.
Te deprecámur súpplices,
Nostris ut addas sénsibus,
Nescíre prorsùs ómnia
Corruptiónis vúlnera.
Sit laus Patri, laus Fílio :
Sit par tibi laus, Spíritus,
Divína qui perénnibus
Firmas sigillis fœdera.
Amen.

℣. Sitívit in te ánima mea : ℟. Quàm multiplíciter tibi caro mea ! *Ps.* 62.

Ad Benedictus.

Ant. 7. G. Exultábit ánima mea in Deo meo ; quia índuit me vestimentis salútis, quasi sponsam ornátam monílibus suis. *Isaiæ* 61.

Oratio.
us, qui habitáculum
:um in corde pudíco
uisti : concéde , ut
élis sponsæ tuæ *N.*
tem húmili venerá-
bséquio , piæ con-
ónis exemplo sequá-
Per.
Alia Oratio.
:les tuos, quæsumus,
omine, intercedente
N. Vírgine tuâ, cór-
: mente purífica ; ut
piratióne compunc-
tuâ semper suavi-
fecti, nóxias delec-
:s vitáre præváleant;

PRIMAM.

1. g. Dilectus meus.
l. br. ℣. Quem se-
ır * vírgines. *Apoc.*

TERTIAM.

, 5. a. Invéni.
TULUM. 1. *Cor.* 7.
: virgínibus præcep-
ım Dómini non há-
consílium autem
quàm misericórdiam
útus à Dómino, ut
:élis.
br. Lætétur mons
* Exultent fíliæ Ju-
ætétur. ℣. Propter
ı tua, * Dómine, *
:nt. Glória Patri. Læ-
Ps. 47.
udívit, & lætáta est
℟. Et exultavérunt
udæ. *Ps.* 96.

AD SEXTAM.

Ant. 2. Ego.
CAPITULUM. 1. *Cor.* 7.
Mulier innupta, & virgo cógitat quæ Dómini sunt, ut sit sancta córpore & spíritu : quæ autem nupta est, cógitat quæ sunt mundi, quómodò pláceat viro.
℟. *br.* Quid mihi est in cœlo ? * Et à te quid vólui super terram ? Quid. ℣. Deus cordis mei, * & pars mea Deus in æternum.* Et. Glória Patri. Quid. *Ps.* 72.
℣. Concupíscit, & déficit ánima mea in átria Dómini : ℟. Cor meum & caro mea exultavérunt in Deum vivum. *Ps.* 83.

AD NONAM.

Ant. 3. a. Sub umbra.
CAPITULUM. 2. *Cor.* 11.
Æmulor vos Dei æmulatióne : despondi enim vos uni viro vírginem castam exhibére Christo.
℟. *br.* Afferentur Regi vírgines * In lætítia & exultatióne. Afferentur Regi vírgines. ℣. Adducentur * in templum Regis, * In lætítia. Glória Patri. Afferentur.
℣. Delectavérunt te fíliæ regum, ℟. In honóre tuo. *Ps.* 44.

AD II. VESPERAS.

Ant. Vírgines accipiéntes lámpades suas, exiérunt óbviam sponso & sponsæ. *Matth.* 25.
Ant. 3. a. Prudentes ac-

cepérunt óleum in vasis suis cum lampádibus, & ornavérunt lámpades suas. *Matth.* 25.

Ant. 7. d. Médiâ nocte clamor factus est : Ecce sponsus venit, exíte óbviàm ei. *Matth.* 25.

Ant. 2. Venit sponsus ; & quæ parátæ erant, intravérunt cum eo ad núptias. *Matth.* 25.

Ant. 1. D. Vírgines sequuntur Agnum quocumquè íerit : sine mácula enim sunt ante thronum Dei. *Apoc.* 14.

CAPITULUM. *Apoc.* 19.

REgnávit Dóminus Deus noster omnípotens : gaudeámus, & exultémus, & demus glóriam ei ; quia venérunt núptiæ Agni, & uxor ejus præparávit se.

In Solemnibus & Annualibus : Allelúia, allelúia.

℣. Cantábant vírgines quasi cánticum novum ante sedem Dei & Agni. Allelúia. *Apoc.* 14.

Si sit Martyr,

HYMNUS.

ADeste, Sponsæ Vírgines,
Christi gregis, pars óptima :
O vos, furóris víctimæ,
O vos, amóris hóstiæ.

Adeste, solemnis dies
Hæc consecráta Vírgini,
Quæ dúplicem gestat suo
Tinctam cruóre laúream.

Inter choros cantántium
Agno litáto Vírginum,
Hæc jure fusi sánguinis
Virgo sedet non última.

Quæ córpori pœnæ nocent,
Illas amans ampléctitur;
His nempè pœnis líbera
Mortále corpus éxuit.

Amat rosas & lília
Sponsus rubens & cándidus;
Martyr dedit Sponso rosas,
Dedítque Virgo lília.

Sit laus Patri, laus Fílio,
Sit par tibi laus, Spíritus,
Qui corda pura Vírginum
Puris adúris ígnibus.
Amen.

℣. Conféssio & pulchritúdo in conspectu Dei : ℟. Sanctimónia & magnificéntia in sanctificatióne ejus. *Ps.* 95.

Ad Magníficat.

Ant. 8. *G.* Casta generátio in perpétuum coronáta triumphat, incoinquinatórum certáminum præmium vincens. *Sap.* 4.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Si non sit Martyr,

HYMNUS.

O Virgo, pectus cui sacrum,
Amóris expers ímprobi,
Intùs suis ardóribus
Sanctus perussit Spíritus!

Non te voluptas dúlcibus
Fallax venénis móllit,
Solas amantem pérsequi
Cœlestis Agni núptias.

Sic ille natus Vírgine
Suo decóre céperat,
Ut ejus ardens ígnibus

Mundána cuncta témneres.
Beáta cui nunc, Cœlí-
tûm
Inter canéntium choros,
Cœlo licet perénnibus
Sponsi potíri gáudiis.
Æterne sponse Vírginum,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spí-
ritu,
In sempitérna sécula.
Amen.

℣. Vírgines laudent nomen Dómini; ℟. Quia exaltátum est nomen ejus solíus. *Ps.* 148.

Ad Magníficat.

Ant. 1. f. In resurrectióne neque nubent, neque nubentur; sed erunt sicut Angeli Dei in cœlo. *Matth.* 22.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

COMMUNE SANCTARUM MULIERUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 6. DOmine, qui habes ómnium sciéntiam, tu scis quòd nunquàm lætáta sit ancilla tua nisi in te, Dómine Deus. *Esther* 14.

Ant. 2. Ad te, Dómine, óculos meos dírigo: tu scis quia mundam servávi ánimam meam ab omni concupiscéntia. *Tob.* 3.

Ant. 8. c. Nunquàm cum ludéntibus míscui me; neque cum his qui in levitáte ámbulant, partícipem me præbui. *Tob.* 3.

Ant. 3. a. Dómine Pater, omne desidérium averte à me, & ánimæ irreverenti & infrunítæ ne tradas me. *Eccli.* 23.

Ant. 5. C. Adjuva me ancillam tuam, nullum áliud auxílium habentem, nisi te, Dómine, qui nosti quia óderim glóriam iniquórum. *Esther* 14.

CAPITULUM. *Ephes.* 5.

RElinquet homo patrem, & matrem suam, & adhærébit uxóri suæ; & erunt duo in carne una. Sacramentum hoc magnum est; ego autem dico in Christo & in Ecclésia. Verúmtamen & vos singuli unusquisque uxórem suam sicut seipsum díligat; uxor autem tímeat virum suum.

In Duplicibus, & suprà:

℟. Virum, Dómine, cum timóre tuo, non cum libídine mea consensi suscípere: * Sit nomen tuum, Deus Israël, benedictum in sécula. ℣. Non vocávit nos Deus in immundítiam, sed in sanctificatiónem. * Sit. Glória. * Sit. *Tob.* 3. 1. *Thess.* 4.

HYMNUS.

AD núptias Agni Pater
Matres & innuptas vocat:
O te beátam, cui thorus
Interque sponsas sors datur!
Lex nuptiárum cáritas;
Dos magna, paupertas, tibi,
Calcáre falláces opes,
Cadúca corde spérnere.
Te multus oblectat labor,
Fusæque jejúnam preces:
Te pœnitentem lácrymæ:
Te cura páuperum juvat.
Quacumquè confixam sibi,
Per probra sponsam, per cruces
Trahit Magister; & sequi
Despecta gaudes, & pati.
Beáta quæ sponso Deo
Castis adhæret vínculis:
Sic corpus unum póssumus,
Sic unus esse spíritus.
Hoc præstet almo cum Patre,
Natóque nobis Spíritus,
Qui trinus ac unus Deus
Regnat per omne séculum.
Amen.

Si sit Martyr, ℣. Factus es spes mea, Dómine: ℟. Turris fortitúdinis à fácie inimíci. *Ps.* 60.

Ad Magníficat.

Ant. 4. d. Deus cœlórum, exaudi me deprecantem, & de tua misericórdia præsumentem; ut gentes agnoscant quia tu es Deus, & non est álius præter te. *Judith* 9.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Si non sit Martyr, ℣. Averte óculos meos, ne vídeant vanitátem: ℟. vivífica me. *Ps.*

Ad Magn

Ant. 1. A. E
meum in Dómi
tátum est os m
lætáta sum in
1. *Reg.* 2.

Oratio, ut infrà

AD COMPLE

Ant. 2. Gust
dit quia bona e
ejus: non ext
nocte lucerna ej

Doxologia, ¶
les féminæ, *ut*
Noct.

Ad Nunc

Ant. 1. D. I
córe sempitern
Deus enim ost
dórem suum in

AD OFFICIU

Invit. Deum
rant sanctæ mul
níte, adorémus

Ps. 94. Venit

HYMN

ADeste, sa
ges;
En illa fortis
Ornáta quæ vi
Inter triumpha
Blandos ut h
ret,
Hanc fortitúdo
Ut prosit intué
Cœlestis ornáv
Non vana p
Sensus fefellit,
Glíscens volup
Viríle pectus m
Non illa luxi
Non crine tort

nitens ſed símplice ,
placebat móribus.
ſub ſerénis vúltibus
ra virtus ócculit :
t Vidéri , ne ſuum ,
prodit, amittat decus.
cenda cœleſti cibo ,
ſtudébat lítteris ;
lo frequens , ſed ſé-
ula
at ad curam domûs.
ivína proles féminæ,
tibi ſit glória ,
Patre , cumque Spí-
tu
& per omne ſéculum.
men.

, *NOCTURNO.*

. 1. a. Inítium ſapién-
nor Dómini, & cum
féminis gráditur. *Ec-*

. 2. Sápiens múlier
it domum : múlier
ſà invéniet glóriam.
14.
. 3. *a.* Pars bona ,
bona : in parte ti-
um Deum dábitur.
26.
Lex Dei ejus in corde
; ℟. Et non ſupplan-
tur greſſus ejus. *Pſ.* 36.
iones de Scriptura oc-
te.
j. Mulíerem fortem
ivéniet ? Procul &
mis fínibus prétium
* Confídit in ea cor
i : reddet ei bonum ,
n malum , ómnibus
vitæ ſuæ. ℣. Vir
& glória Dei eſt :
autem glória viri eſt.
* Confídit *Prov.* 31. 1. *Cor.* 11.

℟. *ij.* Grátia mulíeris ſé-
dulæ delectábit virum ſuum:
* Diſciplína illíus datum
Dei eſt. ℣. Quæ fílios aut
nepótes habet , diſcat do-
mum ſuam régere ; hoc
enim acceptum eſt coram
Deo. * Diſciplína. *Eccli.* 26.
1. *Tim.* 5.

℟. *iij.* Grátia ſuper grá-
tiam ; mulier ſancta & pu-
doráta : * Fundamenta æ-
terna ſuprà petram ſólidam,
mandáta Dei in corde mu-
líeris ſanctæ. ℣. venérunt
flúmina, & flavérunt venti;
& irruérunt in domum , &
non cécidit ; fundáta enim
erat ſuper petram. * Fun-
damenta. Glória. * Funda-
menta. *Eccli.* 26. *Matth.* 7.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. E. Deprecabátur
Dóminum , dicens : Dó-
mine mi , qui rex noſter es
ſolus , ádjuva me , cujus
præter te nullus eſt auxiliá-
tor álius. *Eſther* 14.

Ant. 5. a. Oſtende quó-
niam non derelinquis præ-
ſumentes de te ; & præſu-
mentes de ſe , & de ſua vir-
túte gloriantes humílias.
Judith 6.

Ant. 6. In consílium eó-
rum non véniat ánima mea,
& in cœtu illórum non ſit
glória mea. *Geneſ.* 49.

℣. Non habitábit in mé-
dio domûs meæ , qui facit
ſupérbiam : ℟. Qui lóqui-
tur iníqua , non diréxit in

conspectu oculórum meó-rum. Ps. 100.

Lectiones, ut in Proprio.

℟. iv. Misericórdia tua, Dómine, ante óculos meos est; & * Complácui in veritate tua : non sedi cum concilio vanitátis. ℣. Quæ participátio justítiæ cum iniquitáte ? * Complácui. Ps. 25. 2. Cor. 6.

℟. v. Dilexi, Dómine, mandáta tua super aurum & topázion ; * Proptéreà ad ómnia mandáta tua dirigébar : omnem viam iníquam ódio hábui. ℣. Non in abundántia cujusquam vita ejus est ex his quæ póssidet. * Proptéreà. Ps. 118. Luc. 12.

℟. vj. Ego in Dómino sperávi : * Exultábo & lætábor in misericórdia tua ; † Quóniam respexisti humilitátem meam, salvasti de necessitátibus ánimam meam. ℣. Ubi Spíritus Dómini, ibi libertas. * Exultábo. Glória Patri. † Quóniam. Ps. 30. 2. Cor. 3.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 7. d. Tu glória Jerúsalem, tu lætítia Israël, tu honorificéntia pópuli nostri. *Judith* 15.

Ant. 8. G. Benedicta es à Dómino ; scit enim omnis pópulus mulíerem te esse virtútis. *Ruth* 3.

Ant. 5. C. Gaudébit super te Dóminus in lætítia, silébit in dilectióne sua, exultábit super te in laude. *Soph.* 3.

℣. Benedícat te Dóminus ex Sion ; ℟. Et vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ. *Ps.* 127.

Evangelium & Homilia, ut in Proprio.

℟. vij. Multæ fíliæ congregavérunt divítias, tu supergressa es universas. * Fallax grátia, & vana est pulchritúdo : mulier timens Dóminum, ipsa laudábitur. ℣. In incorruptibilitáte modesti spíritûs, qui est in conspectu Dei lócuples, sanctæ mulíeres ornábant se. * Fallax. *Prov.* 31. 1. *Petr.* 3.

℟. viij. Fecisti viríliter, & confortátum est cor tuum, eò quòd castitátem amáveris : * Ideò & manus Dómini confortávit te, & ideò eris benedicta in æternum. ℣. O múlier, magna est fides tua : * Ideò. *Judith* 15. *Matth.* 15.

℟. ix. Omnia quæ locúta es, vera sunt ; & non est in sermónibus tuis ulla reprehénsio : * Nunc ergo † Ora pro nobis, quóniam múlier sancta es, & timens Deum. ℣. Fides tua te salvam fecit. * Nunc. Glória. † Ora. *Judith* 8. *Luc.* 7.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Glorificábo nomen tuum in æternum ; ℟. Quia misericórdia tua magna est super me. *Ps.* 85.

D LAUDES.

S Icut sol óriens mun-
do in altíssimis Dei,
ılíeris bonæ spécies in
ıentum domûs ejus.
, 26.

ᵳ. 2. Múlier fortis
:at virum suum ; &
: vitæ illíus in pace
bit. *Eccli.* 26.

ᵳ. 3. g. Múlier sensá-
k tácita : non est im-
:io erudítæ ánimæ.
26.

. 4. a. Os suum apé-
apiéntiæ, & lex cle-
æ in lingua ejus. *Prov.*

. 5. a. Non discedébat
ıplo, jejúniis & obse-
nibus sérviens nocte
. *Luc.* 2.

:TULUM. 1. *Petr.* 3.

Jlíeres súbditæ sint vi-
ris suis ; ut & si qui
:redunt verbo, per
:um conversatiónem
:rbo lucrifíant, con-
ıtes in timóre castam
rsatiónem vestram.

HYMNUS.

det Deo quæ Fémina,
atére frustrà cógitat :
índigos hæc súblevat,
ıróditur præcónibus.
desse quærit ómni-
ıs,
honestis ánxia ;
ıa custos vírginum,
la mater órphanis.
nis latentem vílibus
um fovébat hóspi-
m :
Quas dura subtraxit sibi,
Opes refundit pródiga.

Pacem domi, pacem fo-
rìs
Alto colit siléntio :
Lites amat compónere,
Ut una mens sit ómnibus.

¶ Divína proles féminæ,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spí-
ritu,
Nunc & per omne sǽculum.
Amen.

[*Hæc Doxologia dicitur ad omnes Horas.*]

Si sit Martyr, ℣. Adhæsit ánima mea post te, Deus meus : ℟. Me suscépit déxtera tua. *Ps.* 62.

Ad Benedictus.

Ant. 5. Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ ; & exaudíta est orátio mea. *Eccli.* 51.

Oratio.

DEus, cujus grátiâ virtus in infirmitáte perfícitur : largíre nobis beátæ *N.* Mártyris tuæ passiónem recoléntibus ; ut quæ à te accépit ut vínceret, à te quoque vincendi grátiam nobis obtíneat ; Per.

Si non sit Martyr, ℣. Humiliábam ánimam meam. ℟. Et orátio mea in sinu meo convertétur. *Ps.* 34.

Ad Benedictus.

Ant. 6. Orátio humiliántis se nubes penetrávit ; & non discédet, donec Altíssimus aspíciat. *Eccli.* 35.

Oratio.

TUórum corda fidélium, Deus miserátor, illustra: & beátæ *N.* précibus ac méritis, fac nos terréna despícere, & amáre cœléstia; Per.

Si sit Vidua, Oratio.

DEus, in quem sperat omnis ánima quæ longè à te éxulans in terris se verè víduam sentit ac desolátam: tríbue nobis, quæsumus, ut exémplo beátæ *N.* nocte ac die obsecratiónibus & oratiónibus instantes, cœléstium consolatiónum mereámur esse partícipes; Per.

AD PRIMAM.

Ant. 1. a. Sicut sol.

In ℟. *br.* ℣. Cui ministravérunt * sanctæ mulíéres. *Luc.* 8.

AD TERTIAM.

Ant. 2. Múlier fortis.

CAPITULUM. *Ephes.* 5.

MUlíeres viris suis súbditæ sint, sicut Dómino; quóniam vir caput est mulíeris, sicut Christus caput est Ecclésiæ: ipse salvátor córporis ejus.

℟. *br.* Doce me fácere voluntátem tuam, * Quia Deus meus es tu. Doce me. ℣. Spíritus tuus bonus * dedúcet me, Quia. Glória Patri. Doce me. *Ps.* 142.

℣. Ab omni via mala prohíbui pedes meos; ℟. Ut custódiam verba tua. *Ps.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 3. g. Múlier.

CAPITULUM. 1. *Tim.* 2.

MUlier in siléntio discat cum omni subjectióne. Docére autem mulíeri non permitto, neque dominári in virum, sed esse in siléntio.

℟. *br.* Custódiam vias meas, * Ut non delínquam in língua mea. Custódiam. ℣. Pósui ori meo * custódiam, * Ut non. Glória Patri. Custódiam. *Ps.* 38.

℣. Apud me orátio Deo vitæ meæ: ℟. Dicam Deo, Suscéptor meus es. *Ps.* 41.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Non discedébat.

CAPITULUM. 1. *Tim.* 2.

VOlo oráre mulíeres in hábitu ornáto, cum verecúndia & sobrietáte ornantes se, & non in tortis crínibus, aut auro, aut margarítis, vel veste pretiósâ; sed quod decet mulíeres, promittentes pietátem per ópera bona.

℟. *br.* Expectávi Dóminum, * Et intendit mihi. ℣. Expectávi. ℣. Et exaudívit * preces meas, * Et. Glória Patri. Expectávit. *Ps.* 39.

℣. Veníte, & vidéte ópera Dei, ℟. Qui pósuit ánimam meam ad vitam. *Ps.* 65.

AD II. VESPERAS.

Ant. 2. IN ancilla sua adimplévit Dóminus misericórdiam suã. *Judith* 13.

Ant. 4. E. Erat hæc in ómnibus famosíssima, quóniam timébat Dóminum valdè ; nec erat qui loquerétur de illa verbum malum. *Judith* 8.

Ant. 7. ç. Considerávit sémitas domûs suæ, & panem otiósa non comédit. *Prov.* 31.

Ant. 1. D. Fílios educávit, hospítio recépit, sanctórum pedes lavit, tribulatiónem patiéntibus subministrávit, omne opus bonum subsecúta est. 1. *Tim.* 5.

Ant. 6. Surrexérunt filii ejus, & beatíssimam prædicavérunt : vir ejus, & laudávit eam. *Prov.* 31.

CAPITULUM. 1. *Tim.* 2.

MUlier salvábitur per filiórum generatiónem, si permánserit in fide, & dilectióne, & sanctificatióne cum sobrietáte.

In Solemnibus & Annualibus : Allelúia, allelúia.

℣. Ego sum, ego sum, quæ Dómino canam : psallam Dómino Deo Israël. Allelúia. *Judic.* 5.

HYMNUS.

O Jam beáta, quæ suo
Tandem solúta córpore,
Vinclis perennióribus
Uni Deo conjúngitur !
Per quos gradus cœlum petit,
Hâc ire vos omnes docet,
Junctæ jugáli vínculo ;
Et vos solútæ Cónjuges.
Insignis & nos Féminæ
Sequi decet vestígia,
Magnum vel ipsis quæ fuit
Virtútis exemplum viris.
Queis arsit illa, fac, Deus,
Flagrémus & nos ígnibus ;
Eóque, quo te vis coli,
Amóre fac mens te colat.
Divína proles féminæ,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
Nunc & per omne séculum.
Amen.

Si sit Martyr, ℣. Vídeant qui odérunt me, & confundantur ; ℟. Quóniam, tu Dómine, adjuvisti me. *Ps.* 85.

Ad Magníficat.

Ant. 3. a. Confitébor nómini tuo, Dómine; quóniam adjútor & protector factus es mihi, & liberasti corpus meum à perditióne. *Eccli.* 51.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Si non sit Martyr, ℣. Anima mea Dómino vivet : ℟. Et semen meum sérviet ipsi. *Ps.* 21.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Fortitúdo & decor induméntum ejus : date ei de fructu mánuum suárum ; & laudent eam in portis ópera ejus. *Prov.* 31.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

IN ANNIVERSARIO DEDICATIONIS ECCLESIÆ.

SOLEMNE-MAJUS.

(Ipso die Dedicationis, ANNUALE.)

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria.

Ant. 1. D. SErnitis quòd Dóminus Deus vester vobíscum sit: præbéte ígitur corda vestra, ut quærátis Dóminum; & consúrgite, & ædificáte sanctuárium Dómino. 1. *Paral.* 22.

Ant. 7. *d.* Domus quam ædificári volo Dómino, talis esse debet, ut in cunctis regiónibus nominétur: præparábo ergo ei necessária. 1. *Paral.* 22.

Ant. 5. C. Magnus est Deus noster super omnes deos: quis ergo póterit prævalére, ut ædíficet dignam Deo domum? 2. *Paral.* 2.

Ant. 6. Si cœlum & cœli cœlórum cápere eum néqueunt, quantus ego sum, ut possim ædificáre ei domum? 2. *Paral.* 2.

Ant. 3. a. Dóminus Deus cœli ipse præcépit mihi ut ædificárem ei domum. 1. *Esdr.* 1.

CAPITULUM. *Agg.* 1.

HÆc dicit Dóminus exercítuum: Pónite corda vestra super vias vestras: ascéndite in montem, portáte ligna, & ædificáte domum; & acceptábilis mihi erit, & glorificábor, dicit Dóminus.

℟. Cuncta, Dómine, quæ in cœlo sunt & in terra, tua sunt; & quæ de manu tua accépimus, dédimus tibi: * Dómine Deus noster, † Omnis hæc cópia quam parávimus, ut ædificarétur domus nómini sancto tuo, de manu tua est. ℣. Quis prior Dómino dedit, & retribuétur ei? Ex ipso sunt ómnia: ipsi glória in sécula. * Dómine. Glória. † Omnis. 1. *Paral.* 29. *Rom.* 11.

HYMNUS.

QUisquis ô! sacram próperas ad ædem,
Dírigat gressus piétas fidésque;
Regis hæc regum Domus, & Tonantis
Altera Sedes.

Cujus in cœlo thronus est perennis,
Parva vult terris habitáre tecta:
Incapax claudi, latet hospes, arcto

Clausus in orbe.
Non malos ultor venit inter ignes,
[N]on nigrâ nimbi tonat è procellâ:
[N]ec minùs credas plácido verenda
Número templa.
Quid vetus fluxit cruor hostiárum?
[P]rístinæ cessent holocausta legis:
[I]pse libámen Deus, & Sacerdos,
Se litat aris.
Quid venis, audax? procul hinc profánus;
[S]ancta ni fletûs lavet unda crimen.
[Ab]lunda quàm multis jubet esse mundum
Vócibus ædes!
Quæ tibi fumant, Deus alme, templis,
[T]hura, jucundo pláceant odóre;
[E]t pluant pingues resolúta lætis
Núbibus imbres.
Amen.
℣. Fundátur exultatióne [u]niversæ terræ mons Sion:
℟. Deus in dómibus ejus [c]ognoscétur. *Ps.* 47.
Ad Magníficat.
Ant. 4. d. Domus mea [æ]dificábitur in Jerúsalem; [e]t consolábitur adhuc Dó[mi]nus Sion, & éliget ad[h]uc Jerúsalem. *Zach.* 1.
Oratio, ut infrà ad Laudes.
¶ *Si sit Dominica, fit Commemoratio Dominicæ occurrentis in utrisque Vesperis & Laudibus.*]

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Feria.

Ant. 6. Sint óculi tui aperti super domum hanc nocte ac die, Dómine, ut exáudias deprecatiónem pópuli tui. 3. *Reg.* 8.

Doxologia, qui nos tibi templum facis, *ut infrà ad Horas.*

Ad Nunc dimittis.

Ant. 5. a. Implébo domum istam glóriâ, & in loco isto dabo pacem. *Agg.* 2.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Dóminum in templo sancto suo, * Veníte, adorémus. *Habac.* 2.

Ps. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

Ecce sedes hìc Tonantis;
Ecce cœli jánua:
Hìc Sacerdos, ara, templum,
Hìc Deus fit hóstia;
Incruentâ morte, jugis
Hìc amor litat Deum.
Qualis ara, quanta sedes,
Ipsíus capax Dei!
Quem nec universa terra,
Omne nec cœlum capit,
Orbe parvo se coarctans
Hìc latére sústinet.
Quàm libentèr hìc pudícis
Inserit se córdibus!
Hìc amantis tota Christi
Exerit se cáritas;
Hìc Pater caros sedére
Gestit inter fílios.
Hinc facesse, quem profána

Pólluit contágio ;
Neu sacrum transíre límen
Inquinátus aúdeas :
Ultor astat cum flagellis,
Púniens sontes Deus.
Sit perennis laus Parenti;
Sit perennis Fílio :
Laus tibi, qui nectis ambos,
Sit perennis, Spíritus,
Chrisma cujus nos inungens,
Viva templa cónsecrat.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

In Psalm. Verba mea. *p.* 85. *Ant.* 6. Salvábit Dóminus Deus gregem pópuli sui, quia lápides sancti elevabuntur super terram ejus. *Zach.* 9.

In Ps. Dómini est terra. 63. *Ant.* 7. *d.* Glória Líbani véniet ad ornandum locum sanctificátiónis meæ, & locum pedum meórum glorificábo. *Is.* 60.

In Ps. Júdica me, Dómine. 68. *Ant.* 2. Dabo sanctificatiónem meam in médio éorum, & erit tabernáculum meum in eis. *Ezech.* 37.

℣. Lætátus sum in his quæ dicta sunt mihi : ℟. In domum Dómini íbimus. *Ps.* 121.

De libro secundo Paralipómenon.

Lectio j. Cap. 7.

CUm complesset Sálomon fundens preces, ignis descendit de cœlo, & devorávit holo-

causta & víctin
jestas Dómini
mum ; nec pót
dótes íngredi te
mini, eò quò
majestas Dómi
Dómini. Sed &
lii Israël vidéb
dentem ignem
Dómini super
corruentes proi
super paviment
lápide, adorav
davérunt Dómi
niam bonus,
séculum miseri
Rex autem & c
lus immolába
coram Dómine
ígitur rex Sálon
boum viginti d
aríetum centum
lia : & dedicá
Dei rex, & un
pulus.

℟. Non mans
usque ad diem h
Dóminus ; sed
in tentório ma
omni Israël : * N
dedi locum póp
plantábitur, &
commovébitur.
náculum testim
cum pátribus in
que in diébus Da
mon autem ædifi
mino domum : *
Paral. 17. *Act.* 7

Lectio ij

SAcerdótes autem
in offíciis suis
vítæ in órganis
Dómini, quæ fe

rex ad laudandum Dóminum: Quóniam in ætérnum misericórdia ejus; hymnos David canentes per manus suas. Porrò sacerdótes canébant tubis ante eos, cunctusque Isráël stabat. Sanctificávit quoque Sálomon médium átrii ante templum Dómini: obtúlerat enim ibi holocausta & adipes pacificórum; quia altáre æneum quod fécerat, non póterat sustinére holocausta & sacrifícia & ádipes. Fecit ergo Sálomon solemnitátem in témpore illo septem diébus; & omnis Isráël cum eo, ecclésia magna valdè, ab intróitu Emath usque ad torrentem Ægypti. Fecitque die octávo collectam, eò quòd dedicasset altáre septem diébus, & solemnitátem celebrasset diébus septem.

℟. In templo hoc ponam nomen meum in sempitérnum, & ultrà non fáciam commovéri pedem Isráël, * Si tamen custodíerint ómnia ópera quæ præcépi eis. ℣. Vos estis templum Dei vivi; sicut dicit Deus: Quóniam inhabitábo in illis, & inambulábo inter eos, * Si. 4. *Reg.* 21. 2. *Cor.* 6.

Lectio iij.

Omplevitque Sálomon domum Dómini, & domum regis, & ómnia quæ disposúerat in corde suo, ut fáceret in domo Dómini, & in domo sua; & prosperátus est. Appáruit autem ei Dóminus nocte, & ait: Audívi oratiónem tuam, & elégi locum istum mihi in domum sacrifícii. Si cláusero cœlum, & plúvia non flúxerit; & mandávero & præcépero locustæ ut dévoret terram; & mísero pestiléntiam in pópulum meum: convérsus autem pópulus meus, super quos invocátum est nomen meum, deprecátus me fúerit, & exquisíerit fáciem meam, & égerit pœniténtiam à viis suis péssimis; & ego exáudiam de cœlo, & propítius ero peccátis eórum, & sanábo terram eórum. Oculi quoque mei erunt aperti, & aures meæ erectæ ad oratiónem ejus qui in loco isto oráverit. Elégi enim & sanctificávi locum istum, ut sit nomen meum ibi in sempitérnum, & permáneant óculi mei & cor meum ibi cunctis diébus.

℟. Elégi locum istum mihi in domum sacrifícii: * Oculi quoque mei erunt aperti, & aures meæ erectæ † Ad oratiónem ejus qui in loco isto oráverit. ℣. De omni re quamcúmque petíerint fiet; ubi enim sunt duo vel tres congregáti in nómine meo, ibi sum. * Oculi. Glória. † Ad oratiónem. 2. *Paralip.* 7. *Matth.* 18.

IN II. NOCTURNO.

In Ps. Afferte Dómino. 151.

Ant. 1. *f.* Sanctificávi dómum hanc quam ædificasti, ut pónerem nomen meum ibi in sempiternum. 3. *Reg.* 9.

In Ps. Deus noster. 153.

Ant. 5. a. Sanctificábitur altáre in glória mea : sanctificábo & tabernáculum cum altári, & habitábo in medio filiórum Israël. *Exod.* 29.

In Ps. Magnus Dóminus. 154.

Ant. 4. *E.* Scient gentes quia ego Dóminus sanctificátor Israël, cùm fúerit sanctificátio mea in médio eórum in perpétuum. *Ezech.* 37.

℣. Sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus : ℟. Deus in médio ejus. *Ps.* 45.

Sermo sancti Bernardi Abbátis.

Serm. 1. *de Dedicatione,* *N.* 1. *Lectio iv.*

FEstívitas hodierna, fratres, tantò nobis debet esse devótior, quantò familiárior est. Nam céteras quidèm Sanctórum solemnitátes cum Ecclésiis áliis habémus communes : hæc verò sic nobis est própria, ut necesse sit, vel à nobis eam, vel à némine, celebrári. Nostra est, quia de Ecclésia nostra : magis autem nostra, quia de nobis ipsis. Mirámini fórsitan, & erubéscitis celebrári festa de vobis. Sed quid lápides isti potuérunt sanctitátis habére, ut eórum solémnia celebrémus? Habent útique sanctitátem, sed propter córpora vestra. An verò córpora vestra sancta esse quis dúbitet, quæ templum sancti Spíritus sunt; ut sciat unusquisque vas suum possidére in sanctificatióne? Itaque sanctæ sunt ánimæ propter inhabitantem Spíritum Dei in vobis : sancta sunt córpora propter ánimas : sancta est étiam propter córpora domus.

℟. Mactávit hóstias, & dedicávit domum Dei rex, & universus pópulus; Sacerdótes autem stabant & Levítæ ad laudandum Dóminum : * Quóniam in ætérnum misericórdia ejus. ℣. Christus diléxit Ecclésiam, & seipsum trádidit pro ea, ut illam sanctificáret : * Quóniam. 2. *Paral.* 7. *Ephes.* 5.

N. 3. & 4. *Lectio v.*

QUando domus ista per manus Pontíficum dedicáta est Dómino, propter nos sine dúbio factum est. In nobis proindè spirituáliter impléri necesse est, quæ in pariétibus visibíliter præcessérunt. Et si vultis scire, hæc útique sunt : aspérsio, inscríptio, inúnctio, illuminátio, benedíctio. Hæc quidem in

hac

visibili domo fecêre
tífices ; hæc Christus
:ens Póntifex futuró-
bonórum invisibíliter
:ſdiè operátur in nobis.
:rgit nos hyſſópo , ut
,démur, lavémur, deal-
ur : lavat nos in con-
óne ; lavat nos lacry-
um imbre; lavat sudóre
.itentiæ : magis autem
t nos aquâ illâ pretiósâ
de fonte pietátis , id
ab ejus látere, emaná-
Non solùm autem , sed
ríbit dígito Dei , in quo
ébat dæmónia , haud
ium quin in Spíritu
ɔ̃o. Inscríbit, inquam,
m suam , non jam in
de , sed in tábulis cor-
carnálibus , prophéti-
ı implens promissiónem,
se pollícitus est ablatú-
ı cor lapídeum , & cár-
m cor esse datúrum , id
non durum , non obsti-
um , non Judáicum ; sed
n , sed mansuétum , sed
ɔ̃ábile , sed devótum.
itus quem tu erudíeris ,
mine , & de lege tua
úeris eum.
. Qui adhærent Dómi-
, ut colant eum , & dí-
ınt nomen ejus , lætifi-
o eos in domo oratió-
meæ ; * Quia domus
a , domus oratiónis vo-
ıitur cunctis pópulis. ℣.
líte facere domum Pa-
: mei, domum negotia-
nis. * Quia. *Is.* 56. *Joan.*

N. 4. 5. 6. *Lectio vj.*

BEáti, inquam, qui docti & mémores sunt mandatórum ejus , sed ad faciendum ea : alióquin scienti bonum & non facienti , peccátum est illi ; & servus sciens voluntátem dómini sui , & non fáciens , plagis vapulábit multis. Undè necesse est , ut únctio spirituális grátiæ ádjuvet infirmitátem nostram , observantiárum & multímodæ pœniténtiæ cruces devotiónis suæ grátiâ líniens ; quia nec est sine cruce sequi Christum ; & sine unctióne, crucis asperitátem ferre quis posset ? Hinc est quòd multi abominantur & fúgiunt pœniténtiam , crucem quidem videntes , sed non étiam unctiónem. Vos qui experti estis , ecce ipsi scitis quia verè crux nostra inuncta est , & per grátiam Spíritûs adjuvantis , suávis & delectábilis est pœniténtia nostra. At postquàm únctio grátiæ hujus præcésserit , jam lucernam suam Christus non ponit sub módio , sed super candelábrum ; quia tempus est ut lúceat lux nostra coram homínibus. Jam verò benedictiónem quidem expectámus in fine , quando apériet manum suam , & implébit omne ánimal benedictióne. Nam in quátuor præmissis mérita constant : in benedictióne sunt præ-

mia. In benedictióne tota complébitur grátia sanctificatiónis, quandò jam in domum transíbimus non manufactam, æternam in cœlis.

℟. Tu, Dómine universórum, qui nullíus índiges, voluisti templum habitatiónis tuæ fieri in nobis: * Et nunc, Sancte Sanctórum, Dómine, † Conserva in æternum impollútam domum istam. ℣. Si quis templum Dei violáverit, disperdet illum Deus: templum enim Dei sanctum est. * Et. Glória Patri. † Conserva. 2. *Mach.* 14. 1. *Cor.* 3.

IN III. NOCTURNO.

In Ps. Te decet hymnus. 26. *Ant.* 1. g. Majestas Dómini implévit domum; nec póterant Sacerdótes íngredi domum Dómini, eò quòd impleffet majestas Dómini templum Dómini. 2. *Paral.* 7.

In Ps. Quàm dilecta. 110. *Ant.* 6. Verè Dóminus est in loco isto: quàm terríbilis est locus iste! Non est hic áliud nisi domus Dei, & porta cœli. *Genes.* 28.

In Ps. Fundamenta. 154. *Ant.* 3. g. Ipse qui habet in cœlis habitatiónem, visitátor & adjútor est loci; & venientes ad malefaciendum pércutit ac perdit. 2. *Mach.* 3.

℣. Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? ℟. Qui ingréditur sine mácula, & operátur justítiam. *Ps.* 14.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 21.

In illo témpore: Cùm intrasset Jesus Jerosólymam, commóta est univérsa cívitas, dicens: Quis est hic? Pópuli autem dicébant: Hic est Jesus Prophéta à Názareth Galilææ. Et intrávit Jesus in templum Dei. Et réliqua.

Homília sancti Basílii Epíscopi.

In Ps. 28. *Ed. Ben.* 1721. *n.* 3.

Necessária est adorátio, non ea quæ fit extrà Ecclésiam, sed quæ in ipsa Dei aula perfícitur. Ne mihi privátas aulas aut ecclésias excogitétis. Una est aula sancta Dei. Synagóga Judæórum prius aula erat: sed post admissum in Christum peccátum, facta est habitátio eórum desérta. Quapropter & Dóminus: Et álias oves hábeo, quæ non sunt ex hoc ovíli. Cùm autem loquitur de iis qui ex Géntibus ad salútem præordináti sunt, aulam própriam præter Judæórum aulam osténdit. Non ígitur extrà sanctam hanc aulam adoráre opórtet, sed intrà ipsam, ne quis extrà ipsam constitútus, aut ab iis qui extrà illam sunt, attractus, in aula Dómini esse désinat. Inter-

sunt enim multi in hábitu quidèm precatiónis; nec sunt tamen in aula ob mentis evagatiónem, & ánimi eórum aberratiónem, ex vanis ac inutílibus curis nascentem.

℟. Cùm intulisset Móyses arcam in tabernáculum, pósuit & mensam, & candelábrum è regióne mensæ, * Juxtà præceptum Dómini. ℣. Lucernam ponunt super candelábrum, ut lúceat ómnibus qui in domo sunt: sic lúceat lux vestra coram homínibus: * Juxtà. *Exod.* 40. *Matth.* 5. *n.* 7.

Lectio viij.

IN templo adstant sancti Angeli: adest Dóminus, qui ánimum ingrediéntium intuétur. Preces uniuscujusque manifestæ Deo sunt, quis ex affectu, quis scitè exquírat cœléstia; quis perfunctoriè & extrémis labris verba pronúntiet, cor verò ipsíus procul à Deo sit. Quòd si orat; carnis sanitátem, opésque terrestres, & humánam glóriam exquírit. Oportet autem nihil horum quærere, ut Scriptúra docet: sed in templo ejus unusquisque dicit glóriam. Creatúra omnis tum silens, tum loquens, tum cœlestis, tum terréna, dat glóriam Conditóri: miserábiles verò hómines, postquàm, ædibus suis relictis, ad templum concurrérunt, quasi quidpiam consecutúri emolumenti, tamen Dei verbis aures non præbent, suam ipsórum natúram non sentiunt: præoccupáti peccáto, non affliguntur: non mœrent, dum reminiscuntur peccatórum; non timent judícium; sed arridentes, & inter se jungentes dextras, precatiónis domum in locum immódicæ loquacitátis vertunt.

℟. Móyses tabernáculum & ómnia vasa ministérii aspersit; & ómnia in sánguine secundùm legem mundantur: * Necesse est ergo exemplária quidèm cœléstium his mundári; ipsa autem cœléstia melióribus hóstiis, quàm istis. ℣. Tulit Móyses unctiónis óleum, quo linívit tabernáculum cum omni supelléctili sua: óbtulit & vítulum pro peccáto. * Necesse est. *Hebr.* 9. *Levit.* 8.

[*Si sit Dominica, loco sequentis Lectionis, legitur Evangelium & Homilia Dominicæ occurrentis.*]

Lectio ix.

CAve ne quandò ábeas unà cum iis qui ímpia & contumeliósa verba in Dei nomen évomunt, condemnátus, cùm debuisses mercédem pro rerum divinárum celebratióne recípere. Habes Psalmum, habes Prophetíam, præcepta Evangélica, Apostolórum prædicatiónes. Lingua psal-

lat : mens eórum quæ dicta sunt, scrutétur intelligéntiam ; ut psallas spíritu, psallas item & mente. Deus enim mínimè índiget glóriâ : sed te vult esse dignum, quî glóriam consequáre. Quapropter quod séminat homo, hoc & metet. Sémina glorificatiónem, ut corónas, honoresque & laudes in regno cœlórum metas. Hæc à nobis ídeò dicta sunt, quòd sunt qui loquendi finem in Dei templo nunquàm fáciant, ac inutíliter ingrediantur. Utinàm inutíliter, non cum detrimento !

℟. Exaltáte Dóminum Deum nostrum, & adoráte scabellum pedum ejus, quóniam sanctum est : adoráte in monte sancto ejus, * Quóniã sanctus Dóminus Deus noster. ℣. Veri adoratóres adorábunt Patrem in spíritu & veritáte : nam & Pater tales quærit qui adórent eum : * Quóniam. Glória Patri. * Quóniam. *Ps.* 98. *Joan.* 4.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Cantáte Dómino cánticum novum : ℟. Laus ejus in ecclésia sanctórum. *Ps.* 149.

AD LAUDES.

Psalmi de Dominica.

Ant. 3. a. DOmus Dei est Ecclésia Dei vivi, columna & firmamentum veritátis. 1. *Tim.* 3.

Ant. 4. E. Christi domus sumus nos, si fidúciam & glóriam spei usque ad finem, firmam retineámus. *Hebr.* 3.

Ant. 8. c. Ad Dóminum accedentes, lápidem vivum & electum, & ipsi tamquàm lápides vivi superædificámini, domus spirituális. 1. *Petr.* 2.

Ant. 5. a. Omnis ædificátio.

CANTICUM. *Tob.* 13.

De Ecclesia Prophetia.

JErúsalem cívitas Dei, luce spléndidâ fulgébis, * & omnes fines terræ adorábunt te.

Natiónes ex longinquo ad te vénient : & múnera deferentes adorábunt in te Dóminum, * & terram tuam in sanctificatiónem habébunt ;

Nomen enim magnum * invocábunt in te.

Maledicti erunt qui contémpserint te ; & condemnáti erunt omnes qui blasphemáverint te ; * benedictíque erunt qui ædificáverint te.

Tu autem lætáberis in fíliis tuis ; * quóniam omnes benedicentur & congregabuntur ad Dóminum.

Beáti omnes qui díligunt te, * & qui gaudent super pace tua.

Anima mea, bénedic Dóminum ; * quóniam liberávit Jerúsalem civitátem suam à cunctis tribulatió-

nibus ejus Dóminus Deus noster.

Beátus ero si fúerint relíquiæ séminis mei * ad vidéndam claritátem Jerúsalem.

Portæ Jerúsalem ex sapphíro & smaragdo ædificabuntur; * & ex lápide pretióso omnis circúitus murórum ejus.

Ex lápide cándido & mundo omnes platéæ ejus sternentur: * & per vicos ejus Allelúia cantábitur.

Benedíctus Dóminus qui exaltávit eam; * & sit regnum ejus in sécula seculórum super eam. Amen.

Glória Patri, &c.

Ant. Omnis ædificátio constructa in Christo Jesu, crescit in templum sanctum in Dómino; in quo & vos coædificámini in habitáculum Dei in Spíritu. *Ephes.* 2.

Ant. 1. a. Dei ædificátio estis, fundamentum pósui: unusquisque vídeat quómodò superædificet; fundamentum enim Christus Jesus. 1. *Cor.* 3.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 6.

An nescítis quóniam membra vestra templum sunt Spíritûs sancti qui in vobis est, quem habétis à Deo, & non estis vestri? Empti enim estis prétio magno: glorificáte & portáte Deum in córpore vestro.

H Y M N U S.

Patris æterni Sóboles coæva,
Dum tuæ sacros pia plebs honóres
Ædis instaurat, Deus alme, nostris
Annue votis.

Hîc sacri fontis látices ab ortu
Inditi purgant máculam reátûs:
Hîc & infúsum nova membra Christo
Chrisma coaptat.

Hîc suâ pascit pópulos fidéles
Carne, qui mundi scelus omne tollit
Agnus, & fusi prétium cruóris
Ipse propínat.

Hîc salus ægris ánimis parátur:
Hîc reos Judex fácilis relaxat,
Atque lethálem redivíva pellit
Grátia culpam.

Cujus in cœlo thronus est perennis,
Incolit parvam Deus altus ædem:
Hîc adorátor sibi quisque sedem
Præparat astris.

Nullus hanc turbo quatit, irruentis
Nulla vis nimbi, rapidive fluctûs:
Cedit hanc contra furor inferórum
Irritus omnis.

Laus Deo, qui nos sibi consecrávit:
Una sit Patri, parilísque Proli:
Par sit ambórum tibi nexus omni,
Spíritus, ævo.
Amen.

℣. Domum tuam decet sanctitúdo, Dómine, ℟. In longitúdinem diérum. *Ps.* 92.

Ad Benedictus.

Ant. 7. a. Domus tua, Dómine, in sanctificatióne tua permáneat; & omnes gentes agnoscant quia tu es Deus, & non est álius præter te. *Judith* 9.

[*Ipso die Dedicationis, & per Octavam,*

Oratio.

DEus, qui invisibíliter ómnia cóntines, & tamen pro salúte géneris humáni signa tuæ poténtiæ visibíliter osténdis: Templum hoc poténtiâ tuæ inhabitatiónis illústra, & concéde ut omnes qui huc deprecatúri convéniunt, ex quacumque tribulatióne ad te clamavérint, consolatiónis tuæ benefícia consequantur; Per Dóminum.]

In Anniversario Dedicationis, & per Octavam.

Oratio.

DEus, qui nobis per síngulos annos hujus sancti Templi tui consecratiónis réparas diem, & sacris semper mystériis repræsentas incólumes: exaudi preces pópuli tui, & præsta ut quisquis hoc Templum benefícia petitúrus ingréditur, cuncta se impetrasse lætétur; Per Dóminum.

AD HORAS,

Doxologia.

Qui nos tibi templum facis,
Ter sancte, ter potens Deus,
Jugis tibi sit glória,
Per cuncta semper sécula.
Amen.

Psalmi de Dominica.

AD PRIMAM.

Ant. 3. a. Domus Dei.

In ℟. *br.* ℣. Qui magníficas in nobis * locum tuum & Templum. 2. *Mach.* 3.

AD TERTIAM.

Ant. 4. E. Christi domus.

CAPITULUM. *Hebr.* 10.

HAbentes, fratres, fidúciam in intróitu sanctórum in sánguine Christi, quam initiávit nobis viam novam & viventem per velámen, (id est, carnem suam,) & Sacerdótem magnum super domum Dei; accedámus cum vero corde in plenitúdine fidei.

℟. *br.* In multitúdine misericórdiæ tuæ * introíbo in domum tuam, * Allelúia, allelúia. In ℣. Adorábo ad templum sanctum tuum * in timóre tuo, * Allelúia. Glória Patri. In. *Ps.* 5.

℣. Introíbo in domum tuam in holocaustis: ℟.

Reddam tibi vota mea. *Ps.* 65.

[*Per Octavam Anniversarii, omisso* Allelúia *resumptio fit ad primum asteriscum* * ; *& sic ad alias Horas.*]

AD SEXTAM.

Ant. 8. c. Ad Dóminum.

CAPITULUM. *Apoc.* 3.

QUi vícerit, fáciam illum columnam in templo Dei mei, & foràs non egrediétur ámpliùs: & scribam super eum nomen Dei mei, & nomen civitátis Dei mei novæ Jerúsalem, quæ descendit de cœlo à Deo meo, & nomen meum novum.

℟. *br.* Beátus * quem elegisti & assumpsísti, * Allelúia, allelúia. Beátus. ℣. Inhabitábit * in átriis tuis, * Allelúia. Glória. Beátus. *Ps.* 64.

℣. Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine: ℟. In sǽcula sæculórum laudábunt te. *Ps.* 83.

AD NONAM.

Ant. 1. a. Dei.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 5.

SCimus quóniam si terrestris domus nostra hujus habitatiónis dissolvátur, quòd ædificatiónem ex Deo habémus, domum non manufactam, ætenam in cœlis. Nam & in hoc ingemíscimus, habitatiónem nostram, quæ de cœlo est, superíndui cupientes.

℟. *br.* Replébimur * in bonis domûs tuæ, * Allelúia, allelúia. Replébimur. ℣. Sanctum est templum tuum, * mirábile in æquitáte, * Allelúia. Glória Patri. Replébimur. *Ps.* 64.

℣. Quàm dilecta tabernácula tua, Dómine virtútum! ℟. Concupíscit & déficit ánima mea in átria Dómini. *Ps.* 83.

AD II. VESPERAS.

In Ps. Lætatus sum. 74.

Ant. 4. E. UNus de septem Angelis sústulit me in spíritu, & ostendit mihi civitátem sanctam Jerúsalem descendentem de cœlo à Deo. *Apoc.* 21.

In Ps. Nisi Dóminus. 96.

Ant. 8. G. Erat structúra muri ejus ex lápide jáspide; ipsa verò cívitas aurum mundum, símile vitro mundo. *Apoc.* 21.

In Ps. Memento. *cum sua divisione*, 157. *Ant.* 1. D. Templum non vidi in ea; Dóminus enim Deus omnípotens templum illíus est, & Agnus. *Apoc.* 21.

In Ps. Super flúmina. 55.

Ant. 3. a. Cívitas non eget sole neque lunâ, ut lúceant in ea; nam cláritas Dei illuminávit eam, & lucerna ejus est Agnus. *Apoc.* 21.

In Ps. Lauda, Jerúsalem, Dóminum. 107. *Ant.* 6. Non intrábit in eam áliquod coinquinátum, aut abominatiónem fáciens & mendácium, nisi qui scripti

sunt in libro vitæ Agni. *Apoc. 21.*

CAPITULUM. *Isaiæ 33.*

RESpice Sion civitátem solemnitátis nostræ: óculi tui vidébunt Jerúsalem, habitatiónem opulentam, tabernáculum quod nequáquàm transferri póterit: nec auferentur clavi ejus in sempiternum, & omnes funículi ejus non rumpentur; quia solúmmodò ibi magníficus est Dóminus noster.

Allelúia, allelúia. ℣. Erit Jerúsalem sancta, & alieni non transíbunt per eam ampliùs, allelúia. *Joël. 3.*

HYMNUS.

URbs beáta, vera pacis
Vísio Jerúsalem,
Quanta surgit! celsa saxis
Cónditur vivéntibus:
Quæ polívit, hæc coaptat
Sédibus suis Deus.

Síngulis ex margarítis
Síngulæ portæ nitent:
Murus omnis fulget auro,
Fulget uniónibus:
Anguláris petra Christus
Fundat urbis mœnia.

Ejus est sol cæsus Agnus,
Ejus est templum Deus:
Æmulantes hìc beáti
Purióres Spíritus,
Laude jugi Numen unum
Terque Sanctum cóncinunt.

Undequáquè sunt aperta
Civitátis óstia:
Quisquis ambit huc veníre,
Inferíque mœnibus,
Antè duris hìc probári
Débuit labóribus.

Sit perennis laus Parenti;
Sit perennis Fílio;
Laus tibi, qui nectis ambos,
Sit perennis, Spíritus;
Chrisma cujus nos inungens,
Viva templa cónsecrat.
Amen.

℣. Glorióſa dicta sunt de te, cívitas Dei: ℟. Sicut lætántium ómnium habitátio est in te. *Ps. 86.*

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Gressus rectos fácite pédibus vestris; accessístis enim ad civitátem Dei viventis Jerúsalem cœlestem: ítaque regnum immóbile suscipientes, serviámus Deo cum metu & reveréntia. *Hebr. 12.*

Oratio, ut suprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi & Capitulum de Dominica. Cetera ut heri, lxix.

[¶ *De Dominica (si occurrat intra Octav. Anniversarii Dedic.) fit Officium ut in Psalterio, cum Commem. Octavæ in utrisque Vesp. & Laudibus.*]

DIEBUS

INTRA OCTAVAM.

Semiduplex.

Omnia ut in die, exceptis quæ sequuntur.

Psalmi de Feria in toto Officio.

AD NOCTURNUM.

Tres Antiph. ℣. & ℟℟℟. ex Nocturno Festi, juxtà Feriam.

Lectio j. de Script. occ. è tribus fit una: ij & iij. ut habent. infrà pro qualibet die.

AD LAUDES.

Ant. sola 5. a. Omnis ædificátio constructa in Christo Jesu, crescit in templum sanctum in Dómino; in quo & vos coædificámini in habitáculum Dei in Spíritu. *Ephes.* 2.

Cantic. Jerúsalem. lxxvj.

AD HORAS, omittitur Allelúia. *in* ℟℟℟ *brevibus.*

AD VESPERAS.

Ant. sola 4. E. Unus de septem Angelis sústulit me in spíritu, & ostendit mihi civitátem sanctam Jerúsalem descendentem de cœlo à Deo. *Apoc.* 21.

SECUNDA DIE.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 336. *in Dedic. Tom.* 5.

Lectio ij.

CElébritas hujus congregatiónis, dedicátio est domûs oratiónis. Domus ergo nostrárum oratiónum, ista est; domus Dei, nos ipsi. Si domus Dei nos ipsi, nos in hoc século ædificámur, ut in fine séculi dedicémur. Ædifícium, imò ædificátio habet labórem, dedicátio exultatiónem. Quod hîc fiébat, quandò ista surgébant; hoc fit modò, cùm congregantur credentes in Christum. Credendo enim, quasi de sylvis & móntibus ligna & lápides præciduntur. Cùm verò catechizantur, baptizantur, formantur; tanquàm inter manus fabrórum & opíficum dolantur, collineantur, complanantur. Verúmtamen domum Dómini non fáciunt, nisi quandò caritáte compaginantur.

Lectio iij.

LIgna ista & lápides si non sibi certo órdine cohærérent, si non se pacíficè innécterent, si non se ínvicèm, cohærendò sibi, quodam modo amárent, nemo huc intráret. Deniquè quandò vides in áliqua fábrica lápides & ligna benè sibi cohærére, secúrus intras, ruínam non times. Volens ergo Dóminus Christus intráre, & in nobis habitáre, tanquàm ædificando dicébat: Mandátum novum do vobis, ut vos ínvicèm diligátis. Mandátum, inquit, novum do vobis; véteres enim erátis, domum mihi nondùm faciebátis, in vestra ruína jacebátis. Ergo ut eruámini de vestræ ruínæ vetustáte, vos ínvicèm amáte.

TERTIA DIE.

De Sermóne sancti Augustíni Epíscopi.

Unde suprà. *Lectio ij.*

DUm novam constructiónem sanctæ hujus Ecclésiæ libenter atténdimus, quam divíno nómini hódiè dedicamus; invenímus à nobis debéri, & Deo nostro máximam lau-

dem, & sanctitáti vestræ cóngruum de divínæ domûs ædificatióne sermónem. Tunc autem sermo noster cóngruus erit, si in se áliquid ædificatiónis habeat, quod utilitáti animárum vestrárum, Deo vos intériùs ædificante, profíciat. Quod hîc factum corporáliter vidémus in pariétibus, spirituáliter fiat in méntibus: & quod hîc perfectum cérnimus in lapídibus & lignis, hoc, ædificante grátiâ Dei, perficiátur in córdibus vestris.

Lectio iij.

PRincipáliter ergo grátias agámus Dómino Deo nostro, à quo est omne datum óptimum, & omne donum perfectum: & ejus bonitátem totâ cordis alacritáte laudémus; quóniam ad construendam istám domum oratiónis, fidélium suórum visitávit ánimum, excitávit affectum, subrogávit auxílium; inspirávit necdùm voléntibus ut vellent, adjúvit bonæ voluntátis conátus ut fácerent; ac per hoc Deus, qui operátur in suis & velle & perfícere pro bona voluntáte, hæc ómnia ipse cœpit, ipse perfécit. Et quia ópera bona in conspectu suo nunquàm esse permittit inánia; fidélibus suis, quibus operántibus præbuit virtútis suæ favórem, tríbuet condignam pro tanta operatióne mercédem. Adhuc ampliùs agendæ sunt grátiæ Deo nostro: hanc enim Ecclésiam, quam fecit nómini suo construi, fecit étiam sanctórum Mártyrum relíquiis ampliùs honorári.

QUARTA DIE.

De Sermóne sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 337. de Dedic. Eccles. C. 1. *Lectio ij.*

BOna ópera fidéliū de sua temporáli terrenáque substántiâ, cùm in thesáuris cœléstibus reconduntur; fides hoc videt, quæ pietátis óculum habet in corde. Undè & ista ædifícia, quæ congregandis religiósis cœtibus extruuntur, cum óculo carnis inspéxerit, laudat intériùs quod cernit extériùs; & visíbili áccipit lúmine, ad quod gáudeat invisíbili veritáte. Neque enim occupáta est fides inspícere quàm pulchra sint membra hujus habitatiónis, sed de quanta interióris hóminis pulchritúdine procédant hæc ópera dilectiónis.

Lectio iij.

REtríbuet ergo Dóminus fidélibus suis tam piè, tam hiláriter, tam devótè ista operántibus, ut eos quoque ipsos in suæ fábricæ constructióne compónat, quò currunt lápides vivi, fide formáti, spe solidáti, caritáte compacti: ubi sa-

piens ille architectus Apóstolus fundamentum pósuit Christum Jesum, summum ipsum lápidem angulárem; sicut & Petrus de prophética Scriptúra commémorat, ab homínibus quidèm reprobátum, à Deo autem electum & honorificátum. Huic adhærendo, pacámur; huic incumbendo, firmámur.

QUINTA DIE.

De Sermóne sancti Augustíni Epíscopi.

Unde suprà. Lectio ij.

CHristus simul est & lapis fundamentális, quia ipse nos regit; & anguláris, quia ipse conjungit. Ipsa est petra suprà quam vir sápiens ædíficans domum suam, contrà omnes hujus séculi tentatiónes tutíssimus persevérat; nec plúviâ irruente lábitur, nec flúmine inundante subvértitur, nec ventis flántibus commovétur. Ipse est & pax nostra, qui fecit útraque unum: in ipso enim neque circumcísio quidquam valet, neque præpútium, sed nova creatúra. Hi enim duo tanquàm paríetes ex diverso venientes, longè ab ínvicem fúerant; donec ad illum, tanquam ad ángulum ducti, étiam in illo síbimet copuláti sunt.

Cap. 2. Lectio iij.

ITaque sicut hoc ædifícium visíbile factum est nobis corporáliter congregandis; ita illud ædifícium, quod nos ipsi sumus, Deo spirituáliter habitatúro constrúitur. Templum enim Dei sanctum est, inquit Apóstolus, quod estis vos. Sicut hoc terrénis mólibus constrúimus, sic illud benè compósitis móribus erigámus. Hoc enim nunc visitántibus nobis, illud in fine séculi, Dómino veniente, dedicábitur, quandò corruptíbile hoc nostrum índuet incorruptiónem, & mortále hoc nostrum índuet immortalitátem; quia corpus humilitátis nostræ conformábit córpori glóriæ suæ.

SEXTA DIE.

Sermo sancti Joannis Chrysóstomi.

Homil. 33. in Matth.

Lectio ij.

COmmúnis ómnium domus est Ecclésia, in quam vobis priùs ingressis, nos intrámus, discipulórum formam retinentes: ideòque commúniter ómnibus, statìm atque ingressi fuérimus, ut illis datam legem sequámur, pacem offérimus. Nemo ígitur socórdiâ tórpeat, nemo seculáribus rebus suspensum ánimum hábeat, cum jam ad prædicandum Sacerdótes intráverint. Non enim parva huic rei ímminet pœna. Equidèm milliès pótiùs malim in domum alicújus vestrûm ingressus des-

rítui, quàm hic prædicans non audíri. Hoc mihi moléstius esset quàm illud; quandóquidèm hæc magis próprię domus nostra est, quàm illa.

Lectio iij.

HIc magnæ illæ nostræ opes pósitæ sunt, hîc spes nostra omnis. Quid enim hoc loco non magnum est & admirandum? Nam hæc mensa longè pretióśior est atque jucúndior; & lucerna hæc quàm illa, ut nôrunt qui cum fide óleo perúncti, à morbis liberáti sunt. Arca étiam hæc multò mélior, magísque necessária. Non enim vestes, sed misericórdiam inclúsam cóntinet; quamvis pauci sint qui eam possídeant. Hîc & léctulus est valdè illo præstántior; divinárum enim Scripturárum réquies quovis lecto suávior est.

SEPTIMA DIE.

De Sermóne sancti Joannis Chrysóstomi.

Hom. in Vidi Dóminum.

Lectio ij.

CUm ánimi divítias consídero in vobis augéscere, gáudeo semper, ut qui non frustrà sementem fécerim, ut qui non incassùm labóres pertúlerim. Undè ígitur hoc lucrum conjício, undè perspício sermónes ad ópus profícere? Nimírùm, ex hoc concursu; ex eo quòd Ecclésiam ómnium matrem studiósè amplectímini; ex hac pernocte perpetuâque statióne; ex eo quòd angelicórum órdinum statiónem imitantes, sine cessatióne laudes & hymnos offertis Conditóri. O mira Christi dona! In supernis, exércitus Angelórum canunt glóriam: in terris, hómines in Ecclésiis choros agentes, ad illórum exemplum eamdem canunt glóriam. In supernis, Séraphim ter sanctum illum hymnum résonant: in terris, eumdem hóminum promit multitúdo; communiterque, tum cœléstium, tum terréstrium plaudit celébritas.

Lectio iij.

NUlla res tantùm affert gáudii vitæ nostræ, quantùm hoc, quòd ex ánimo gaudétis in Ecclésia congregári. In Ecclésia, gaudéntium conservátur gáudium. In Ecclésia, ánimo dejectórum est recreátio. In Ecclésia, doléntium est voluptas. In Ecclésia, defatigatórum est respirátio. In Ecclésia, laborántium est réquies. Veníte enim, inquit, post me, qui laborátis & oneráti estis; & ego refíciam vos. Quid hâc voce potest esse desiderabílius? quid hàc invitatióne jucúndius? Ad épulum te vocat, qui in Ecclésiam te vocat.

VESPERÆ de die Octava, ut in I. Vesperis Festi.

)CTAVA
)IDATIONIS.
Duplex-minus.
:ium, dempto ritu So-
, ut in die, præter

I. NOCT. Lectiones
iptura occurrente.
I. NOCTURNO.
mo sancti Cæsárii
Epíscopi.
App. t. 5. Op. S. Aug.
229. qui est in Dedic.
ïæ. *Lectio iv.*

Uotiescumquè, fratres caríssimi, altá-ris vel templi festi-m cólimus, si fidéliter igenter atténdimus, ctè ac justè vívimus; uid in templis manu-ágitur, totum in no-piritáli ædificatióne létur. Non enim men-:st ille qui dixit: Tem-enim Dei sanctum est, estis vos; & íterùm: tis quia córpora ves-mplum sunt Spíritûs ? Quia verò nullis :déntibus méritis, sed rátiam Dei merúimus templum Dei; quan-)óssumus, cum ipsíus ório laborémus, ne inus noster in templo hoc est, in nobis ip-invéniat quod óculos iajestátis offendat: sed áculum cordis nostri létur vítiis, & virtú-repleátur; claudátur lo, & aperiátur Chris-

Serm. 230. *Lectio v.*

Quia, fratres, habitáre desíderat in nobis Deus, cum ipsíus adjutório ita cor nostrum studeámus bonis semper cogitatiónibus occupáre, & córpora nostra ab omni sorde luxúriæ munda custodíre, ut Deum in nobis delectet habitáre. In templo enim à Salomóne ædificáto légimus duo altária fuisse constitúta, unum foris, áliud intùs: in illo quod foris erat, animálium celebrabátur sacrifícium; in illò verò quod intùs erat, thymiámatis offerebátur incensum. Videámus ergo ne fortè in nobis duo sint altária constitúta; córporis scílicet, & cordis nostri. Déniquè duplex à nobis sacrifícium quærit Deus: unum, ut simus casto córpore; áliud, ut mundo corde esse debeámus.

Lectio vj.

In illo altári, quod à Salomóne légitur dedicátum, júgiter quotidiánus ignis ardébat: quod útinàm & in nobis píetas divína perfíciat! Undè non solùm oratiónibus; sed étiam bonis opéribus placandus est Deus; ut in altári cordis nostri ignem suum semper accendat, illum de quo ipse dixit: Ignem veni míttere in terram; & quid volo nisi ut accendátur ? Quia duo sunt ignes; cupiditátis sci-

licèt, & caritátis: & unus de parte Dei, alter de parte diáboli: unus dévorans ómnia mala, alter univérsa bona consúmens. Consíderet unusquísque consciéntiam suam: & si in se videt ignem cupiditátis ardére, cum Dei adjutório festínet extínguere; quia nihil in illo boni remanére póterit, quem ignis cupiditátis accénderit; sicut è contrário nihil in eo mali remanébit, in quo ignis árserit caritátis.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Joannem.

Lectio vij. Cap. 10.

IN illo témpore; Facta sunt Encænia in Jerosólymis; & hyems erat: & ambulábat Jesus in templo in porticu Salomónis. Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Præsbyteri.

Expos. in Evang. Joan.

ENcænia vocabátur solémnitas dedicatiónis templi, quam pópulus Dei ex antíqua patrum traditióne per annos síngulos celebráre consuéverat. Sed notandum est quòd hæc Encænia quæ hìc leguntur, non ad primam templi dedicatiónem, sed ad últimam pértinent: quod ex eo fácile collígitur, quia híeme facta referuntur. Prima síquidem ejusdem templi dedicátio à Salomóne, témpore autumni; secunda autem à Zoróbabel & Jesu sacerdóte, tempore veris; tértia à Juda Machabæo, témpore híemis est facta; quandò speciáliter constitútum esse légitur, ut eadem dedicátio per omnes annos in memóriam solémnibus renovarétur offíciis: quæ étiam ad tempus usque Domínicæ Incarnatiónis observáta fuit, sicut modò, cùm legerétur Evangélium, audívimus. Quæ étiam dedicátio salúbri consuetúdine in Ecclésiis Christi moderno témpore dignóscitur.

Lectio viij.

ET ambulábat Jesus in pórticu Salomónis. Si Dei Fílius ambuláre vóluit in templo, in quo caro & sanguis brutórum animálium offerebátur; multò magis nostram oratiónis domum, ubi carnis ipsius ac sánguinis sacramenta celebrantur visitáre gaudébit. Si perambuláre non despexit pórticum in qua rex quondam mortális ac terrénus, quamvis potentíssimus ac sapientíssimus, ad orandum stare solébat; quantò magis penetrália córdium nostrórum invísere atque illustráre desíderat: si tamen ea pórticum esse Salomónis, hoc est, si ea timórem suum, qui est inítium sapiéntiæ, habére perspéxerit?

[Si Octava Dedicationis

minicam inciderit, quentis Lectionis legi- angelium cum Homi- minicæ occurrentis.]

Lectio ix.

:que enim putandum st, quia domus so- odò in qua ad oran- el ad mystéria cele- a convenímus, tem- plum sit Dómini; & non ipsi qui in nómine Dómini convenímus, multò ámplius templum ejus appellémur & simus; cum manifestè dicat Apóstolus: Vos estis templum Dei vivi; sicut dicit Deus: Inhabitábo in eis, & inter illos ambulábo.

FICIUM B. MARIÆ IN SABBATO.

Simplex.

VESPERIS Feriæ præcedentis,

ITULUM. *Genes.* 3.

t Dóminus Deus ad rpentem: Inimicítias n inter te & mulíe- & semen tuum & se- illíus: ipsa cónteret tuum.

HYMNUS.

'e, maris stella,
)ei mater alma,
r semper Virgo,
cœli porta.
nens illud Ave
iélis ore,
a nos in pace,
ns Evæ nomen.
lve vincla reis,
r lumen cæcis,
nostra pelle,
i cuncta posce.
onstra te esse matrem;
at per te preces,
pro nobis Natus
t esse tuus.
Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solútos,
Mites fac & castos.
Vitam præsta puram,
Iter para tutum;
Ut videntes Jesum,
Semper collætémur.
Sit laus tibi, Christe,
Cujus Virgo parens:
Laus par sit & Patri,
Sit par tibi, Flamen.
Amen.

℣. Deus operátus est salútem in médio terræ: ℟. Tu confregisti cápita dracónis. *Ps.* 73.

Ad Magníficat.

Ant. 1. f. Benedictus Dóminus qui te direxit in vúlnera cápitis príncipis inimicórum nostrórum. *Judith* 13.

Oratio, Concéde nos. *ut infrà ad Laudes*

AD COMPLETORIUM.

Ant. 5. a. In omni gente quæ audíerit nomen tuum, magnificábitur super te Deus Israël. *Judith* 13.

Hymnus.

Virgíneis títulis matris quæ jungis honóres,
Hâc natos fóveas nocte benigna tuos.
Fúlgida stella maris, secli dum mérgimur undis,
Sis lux in ténebris, & benè fida quies.
Si sopor obrépit, casti fac Mater amóris,
Cor vígilans uno spiret amóre Dei.
O Regína potens, própiùs res áspice nostras.
Dicáris pópuli vita salusque tui.
Cujus Virgo parens, sit laus tibi summa Redemptor;
Compar sit Patri, Spiritúique decus.
Amen.

Cùm in Vesperis Feriæ sextæ facta est tantùm commemoratio de B. M. tunc ad Completorium dictæ Feriæ vj. In fine Hymni dicitur Doxologia.

Qui natus es de Vírgine, *ut infrà ad Horas.*

Ad Nunc dimittis.

Ant. 4. E. Memoráre diérum humilitátis tuæ, & ínvoca Dóminum, & lóquere Regi pro nobis, & líbera nos de morte. *Esther* 15.

AD NOCTURNUM.

Invit. Jesum de María natum, * Veníte, adorémus. *Matth.* 1.

Ps. 94. Veníte. 2.

Hymnus.

O Quàm glorífica luce coruscas,
Stirpis Davídicæ régia proles;
Sublímis résidens, Virgo María,
Supra Cœlígenas ætheris omnes!
Tu cum virgíneo mater honóre
Cœlórum Dómino pectoris aulam
Sacris viscéribus casta dedisti:
Humános Deus hinc índuit artus.
Quem cunctus vénerans orbis adórat,
Cui nunc ritè genu flectitur omne;
A quo, te précibus subveniente,
Æterni pétimus gáudia regni.
Divínæ Sóboli qui dans matrem
In terris vóluit, glória Patri:
Cujus Virgo parens, glória Nato:
Quo fœcunda, tibi glória, Flamen.
Amen.

Psalmi de Sabbato, sub tribus Antiphonis sequentibus.

Ant. 1. a. Avè, grátiâ plenâ; Dóminus tecum;

ꝺa tu in muliéribus.
.
8. c. Ecce concípies
o, & páries fílium;
ibis nomen ejus Je-
uc. 1.
2. Quod nascétur
anctum, vocábitur
Dei. *Luc.* 1.
)escendet sicut plú-
vellus: ℟. Et replé-
iajestáte ejus omnis
Ps. 71.
ter noster, &c.
*lutio & Benedictio-
rdinantur post Psal-*
,
*ones duæ priores de
ra occurrente; è tri-
it duæ.*
j. Lect. ℟. Benedí-
, & ex illa dabo fí-
ii benedictúrus sum:
ítuam pactum meum
œdus sempiternum.
erit magnus, & Fí-
íssimi vocábitur; &
it in domo Jacob in
m. * Constítuam.
17. *Luc.* 1.
j. Lectio. ℟. Quod in
m est, de Spíritu
est: páriet autem
; * Ipse salvum fá-
pulum suum à pec-
rum. ℣. Benedic-
ómnium géntium
li Dóminus. * Ipse.
1. *Eccli.* 44.
*tertia Lectione legi-
t è sequentibus, se-
r diversitatem men-*

iij. Lect. ℟. Deus ex sémine David * Secundùm promissiónem eduxit Israël salvatórem Jesum. ℣. Jurávit Dóminus David veritátem: De fructu ventris tui ponam super sedem tuam. * Secundùm. Glória. * Secundùm. *Act.* 13. *Ps.* 131.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Confiteantur tibi pópuli, Deus: ℟. Terra dedit fructum suum. *Ps.* 66.

AD LAUDES.

Psalmi de Sabbato, sub sola Ant. 4. A. Benedicta tu inter mulíeres, & benedictus fructus ventris tui. *Luc.* 1.

CAPITULUM. *Jerem.* 31.

CReávit Dóminus novum super terram: Fémina circúmdabit virum.

HYMNUS.

NUnc auróra, novæ
  núntia lucis,
Tristes orbe procul díssi-
  pat umbras.
O quàm lucídior, nocte
  sepultis
Portans ipsa diem, Vir-
  go, refulges!
O quæ nunc hábitas lúcida
  regna,
Mittas indè tuæ múnera
  lucis:
Te si terra dedit munus
  olympo,
Quæ non dona memor
  reddet olympus?
Inter perpétuos Núminis
  haustus,
O Regína, tibi sánguine
  junctum

Ne dedifce genus: noftra fuifti,
Summi facta parens, Virgo, Tonantis.
Divínæ Sóboli qui dare matrem
In terris vóluit, glória patri:
Cujus Virgo parens, glória Nato:
Quo fœcunda, tibi glória, Flamen.
Amen.

℣. Recordátus eft Dóminus misericórdiæ suæ, ℟. Et veritátis fuæ dómui Ifraël. *Pf.* 97.

Ad Benedictus.

Ant. 3. a. Beáta quæ credidifti; quóniam perficientur ea quæ dicta funt tibi à Dómino. *Luc.* 1.

Oratio.

Concéde nos fámulos tuos, quæfumus, Dómine Deus, perpétuâ mentis & córporis fanitáte gaudére; & gloriósâ beátæ Maríæ femper Vírginis intercessióne, à præfenti liberári tristítia, & æternâ pérfrui lætítia; Per Dóminum.

AD HORAS, Doxologia:

Qui natus es de Vírgine,
Jèfu, tibi fit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In fempiterna fécula.
Amen.

Pfalmi de Sabbato.

AD PRIMAM.

Ant. 2. Filius Dei factus eft ei ex fémine David fecundùm carnem. *Rom.* 1.

In ℟. *br.* ℣. Qui natus eft de María vírgine. *Matth.* 1.

AD TERTIAM.

Ant. 4. a. De María natus eft Jefus, qui vocatur Chriftus. *Matth.* 1.

Capitulum. *Ifaiæ* 7.

Dabit Dóminus ipfe vobis fignum: Ecce Virgo concípiet, & páriet filium; & vocábitur nomen ejus, Emmánuel.

℟. *br.* Deus in médio ejus; * Non commovébitur. Deus. ℣. Adjuvábit eam * mane diluculo: * Non commovébitur. Glória Patri. Deus. *Pf.* 45.

℣. Elégit eam Dóminus ℟. In habitatiónem fibi. *Pf.* 131.

AD SEXTAM.

Ant. 7. d. Péperit filium másculum, qui rectúrus erat omnes gentes. *Apoc.* 12.

Capitulum. *Mich.* 5.

Egrediétur qui fit dominátor in Ifraël, & egreffus ejus ab inítio, à diébus æternitátis.

℟. *br.* Dominábitur * A mari ufque ad mare. Dominábitur. ℣. Et à flúmine * ufque ad términos orbis terrárum. * A mari. Glória. Dominábitur.

℣. Adorábunt eum omnes reges terræ; ℟. Omnes gentes fervient ei. *Pf.* 71.

NONAM.
g. Manifestum est
Iuda ortus sit Dó-
ster. *Hebr.* 7.
LUM. *Galat.* 4.
nit plenitúdo tém-
:, misit Deus Fí-
n, factum ex mu-
tum sub lege ; ut
b lege erant redí-
it adoptiónem fi-
:ciperémus.
Misericórdia &
Obviavérunt sibi.
dia. ℣. Justítia &
ılátæ sunt, * Ob-
sibi. Glória. Mi-
l.
itas de terra orta
:t justítia de cœlo
. *Ps.* 84.
IONES sequentes
singulis mensibus
› *beatæ Mariæ in*

SE MAIO.

: sancti Augustíni
i, de Trinitáte.
C. 18. *Lectio iij.*
it Deus hóminem
ere non de génere
d mélius judicávit
quod victum fúe-
e assúmere hómi-
m, per quem gé-
ıáni vínceret ini-
& tamen, ex vír-
us conceptum spí-
n caro ; fides, non
ævénit. Nascebá-
, nullum habens,
abitúrus omnínò
ı ; per quem re-

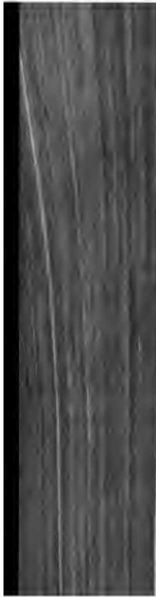
nascerentur liberandi à peccáto, qui nasci non possent sine peccáto. Oportébat ítaque ut concupiscéntia nulla ibi esset omnínò, quandò concipiebátur vírginis partus ; in quo nihil dignum morte fúerat inventúrus (& eum tamen occisúrus) auctor mortis, auctóris vitæ morte vincendus : victor primi Adam, & tenens genus humánum ; victus à secundo Adam, & amittens genus christiánum ; ut deceptor ille ab eo vincerétur génere, quod víceràt crímine.

MENSE JUNIO.

Sermo sancti Petri Chrysólogi.

Serm. 143. *Lectio iij.*

CONcépit virgo, virgo péperit : non te conceptus turbet ; partûs te non confundat audítus, quandò virgínitas quidquid est humáni pudóris excúsat. Aut quæ ibi verecúndiæ læsio, ubi init Déitas cum amíca sibi semper integritáte consórtium ? Ubi est interpres Angelus ; fides, prónuba ; desponsátio, cástitas ; dotátio, virtus ; judex, consciéntia ; causa, Deus ; conceptus, intégritas ; virgínitas, partus ; virgo, mater. Nemo ergò júdicet humáno modo quod divíno géritur sacramento : nemo mystérium cœleste discútiat ratióne terrénâ.

MEdiator Dei atque hominum homo Christus Jeſus, non, ſicut iſte hæréticus déſipit, alter in humanitáte, alter in Deitáte eſt: non purus homo conceptus atque éditus, pòſt per méritum ut Deus eſſet, accépit; ſed nuntiante Angelo, & adveniente Spíritu, mox Verbum in útero, mox intra úterum Verbum caro, & manente incommutábili eſſéntiâ quæ eſt ei cum Patre & cum ſancto Spíritu coætérna, aſſumpſit intrà virgíneâ víſcera undè & impaſſíbilis pati, & immortális mori, & æternus ante ſǽcula tempóralis poſſet eſſe in fine ſeculórum; ut per ineffábile ſacramentum, conceptu ſancto & partu inviolábili ſecundùm veritátem utriuſque natúræ, éadem virgo & ancilla Dómini eſſet & mater. Sic quippè ei ab Eliſabeth dí-

udui vel
MENS
Sermo 1

In S.

QUib
lór
pingam
laudum
minátun
móniæ c
ſacrum
tum : h
Dei tem
reum al
tum : ha
poſitióni
ſacrum
hæc, pre
ci alaba
dotále e
tátem ſn
reum ca
tem ell
nam po
intrínſec
deauráta
& ſpíritu

OFFICIUM PARVUM BEATÆ MARIÆ.

[*Dicitur in Choro secundùm consuetudinem locorum Ecclesiarum , & ut præscribitur parte 3. Rubricarum eneralium.*]

Singulæ Horæ hujus Officii dicuntur hoc modo : Offiium Nocturnum , Laudes & Vesperæ dicuntur intrà uffragia. Prima post Primam diei , antè Officium Capiuli : Tertia post Benedicámus. *Tertiæ ; & sic de ceteris loris.*

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Jesum de María natum , * Veníte , adorémus. *Matth.* 1.

Ps. 94. Venite. 2.

HYMNUS.

O Quàm glorificâ luce coruscas ,
Stirpis Davídicæ régia proles ;
Sublímis résidens, Virgo María ,
Supra Cœlígenas ætheris omnes !
Tu cum virgíneo mater honóre
Cœlórum Dómino péctoris aulam
Sacris viscéribus casta dedisti :
Humános Deus hinc índuit artus.
Quem cunctus vénerans orbis adórat ,
Cui nunc ritè genu fléctitur omne ;
A quo , te précibus subveniente ,
Æterni pétimus gáudia regni.
Divínæ Sóboli qui dare matrem
In terris vóluit , glória Patri :
Cujus Virgo parens , glória Nato :
Quo fœcunda , tibi glória, Flamen. Amen.

Ant. sola Ave.

PSALMUS 44.

Christus , Rex ; Regina , Virgo Mater.

ERructávit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Reg .

Lingua mea * cálamus scribæ velóciter scribentis.

Speciósus formâ præ fíliis hóminum , diffúsa est grátia in lábiis tuis ; * proptéreà benedixit te Deus in æternum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum , * Potentíssime.

Spécie tuâ & pulchritúdine tuâ intende, * prósperè procéde,

Et regna propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam; * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagittæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in séculum séculi: * virga directiónis, virga regni tui.

Dilexisti justítiam, & odisti iniquitátem; * proptéreà unxit te, Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, & gutta, & cásia à vestimentis tuis, à dómibus ebúrneis; * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína à dextris tuis in vestítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Divisio Psalmi 44.

Audi, fília, & vide, & inclína aurem tuam; * & oblivíscere pópulum tuum, & domum patris tui:

Et concupiscet rex decórem tuum, * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus: * vultum tuum deprecabuntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ regis ab intùs, * in fimbriis aureis circumamicta varietátibus.

Adducentur regi vírgines post eam: * próximæ ejus afferentur tibi.

Afferentur in lætítia & exultatióne; * adducentur in templum regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii: * constítues eos príncipes super omnem terram,

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne & generatiónem.

Proptéreà pópuli confitebuntur tibi in ætérnum, * & in séculum séculi.

P S A L M U S 45.

Vivum Dei tabernaculum non commovebitur.

Deus noster refúgium & virtus; * adjutor in tribulatiónibus quæ invenérunt nos nimis.

Proptéreà non timébimus, dum turbábitur terra, * & transferentur montes in cor maris.

Sonuérunt & turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábit eam Deus manè dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, & inclinátæ sunt regna: *

vocem suam, mota
ra.
ninus virtútum no-
, * suscéptor nos-
us Jacob.
te, & vidéte ópera
ni, quæ pósuit pro-
uper terram, * áu-
bella usque ad finem

m cónteret, & con-
: arma, * & scuta
iret igni.
íte, & vidéte quó-
ego sum Deus: *
oor in géntibus, &
bor in terra.
ninus virtútum no-
, * suscéptor nos-
us Jacob.
. Ave, grátiâ plena,
nus tecum, benedicta
nuliéribus. *Luc.* 1.
anctificávit taberná-
suum Altíssimus:
eus in médio ejus.

er noster, &c.
solutio & Benedictio-
B. M. post Psalte-

o j. Isaiæ 7.
Djécit Dóminus lo-
qui ad Achaz, di-
cens: Pete tibi sig-
Dómino Deo tuo in
dum inferni, sive in
um suprà. Et dixit
: Non petam, &
ntábo Dóminum. Et
Audíte ergo, domus
: Numquid parum
est molestos esse ho-
us; quia molesti estis

& Deo meo? Propter hoc dabit Dóminus ipse vobis signum: Ecce Virgo concípiet, & páriet fílium; & vocábitur nomen ejus Emmánuel. Tu autem.

℟. Benedícam. lxxxix.

Lectio ij. Galat. 4.

QUanto témpore hæres párvulus est, nihil differt à servo, cùm sit dóminus ómnium; sed sub tutóribus & actóribus est, usque ad præfinítum tempus à patre: ita & nos, cùm essémus párvuli, sub eleméntis mundi erámus serviéntes. At ubi venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum, factum ex mulíere, factum sub lege; ut eos qui sub lege erant redímeret, ut adoptiónem filiórum reciperémus. Tu autem.

℟. Quod in ea. lxxxix.

Lectio iij. Apoc. 11. & 12.

APertum est templum Dei in cœlo, & visa est arca testamenti ejus in templo ejus: & facta sunt fúlgura, & voces, & terræ motus, & grando magna. Et signum magnum appáruit in cœlo: Múlier amicta sole, & luna sub pédibus ejus, & in cápite ejus coróna stellárum duódecim. Tu autem.

℟. Deus ex sémine. lxxxix.

Non dicitur Te Deum.

℣. *Sacerd.* Confiteántur tibi pópuli, Deus: ℟. Terra dedit fructum suum. *Ps.* 66.

Si Laudes non sequantur, dicitur hìc Oratio, Concéde. *ut infrà ad Sextam*. xcvij.

AD LAUDES.

℣. Deus, † in adjutórium, &c.

Psalm. Deus misereátur. 108. Dóminus regnávit; decórem. 11. Jubiláte Deo, omnis terra; servíte, 11.

CANTICUM. *Zach*. 2.

De adventu Christi Prophetia.

LAúda & lætáre, fília Sion; * quia ecce ego venio, & habitábo in médio tuî, ait Dóminus.

Et applicabuntur gentes multæ ad Dóminum in die illa, * & erunt mihi in pópulum, & habitábo in medio tuî.

Et scies quia Dóminus exercítuum * misit me ad te.

Et possidébit Dóminus Judam partem suam in terra sanctificáta; * & éliget adhuc Jerúsalem.

Sileat omnis caro à fácie Dómini, * quia consurrexit de habitáculo sancto o.

Psalm. Laudáte Dóminum, omnes gentes. 149. *sub sola Ant*. Benedicta tu inter mulieres, & benedictus fructus ventris tui. *Luc*. 1.

CAPITULUM. *Jerem*. 31.

CReávit Dóminus novum super terram: Fémina circúmdabit virum.

HYMNUS.

NUnc auróra, nova núntia lucis,
Tristes orbe procul dissipat umbras
O quàm lucídior, noctis sepultis
Portans ipsa diem, Virgo, refulges!
O quæ nunc hábitas lúcida regna,
Mittas indè tuæ múnera lucis:
Te si terra dedit munus Olympo,
Quæ non dona memor reddet Olympus!
Inter perpétuos Núminis haustus,
O Regína, tibi sánguine junctum
Ne dedisce genus: nostra fuisti,
Summi facta Parens, Virgo, Tonantis.
Divínæ sóboli qui dare matrem
In terris vóluit, glória Patri:
Cujus Virgo parens, glória, Nato:
Quo fœcunda, tibi glória, Flamen.
Amen.

℣. Recordátus est Dóminus misericórdiæ suæ, ℟. Et veritátis suæ dómui Israël. *Ps*. 97.

Ad Benedictus.

Ant. Beáta quæ credidisti; quóniam perficientur ea quæ dicta sunt tibi à Dómino. *Luc*. 1.

Oratio

Oratio.

us, qui de beátæ Ma-
ſiæ vírginis útero Ver-
:uum, Angelo nun-
, carnem ſuſcípere
ti: præſta ſupplícibus
ut qui verè eam geni-
ı Dei crédimus, ejus
te interceſſiónibus ad-
ıur; Per eumdem Dó-
m noſtrum.

Suffragium de omni-
'anctis.

) PRIMAM.

HYMNUS.

Ɛmento, de Deo Deus,
Quòd matre natus Vír-
;ine,
·ſ miſertus, pérditi
li redemptor véneris.
nos, Dei Virgo pa-
·ens,
ı benigno réſpice:
ibilem tuâ prece
:ſſe nobis Fílium.
ıi natus es de Vírgine,
, tibi ſit glória,
Patre, cumque Spí-
ritu,
mpiterna ſécula.
Amen.

: Dómine Dóminus
:r. 46. Fundamenta.
Cantáte.... quia mi-
ıia. 50. *ſub Ant.* Fílius
factus eſt ei ex fémine
id ſecundùm carnem.
ı. 1.

PITULUM. *Iſaiæ* 11.
Grediétur virga de ra-
díce Jeſſe, & flos de
ce ejus aſcendet, & re-
ſcet ſuper eum Spíritus
nini.

℟. *br.* Semen ejus * In æternum manébit. Semen. ℣. Et thronus ejus ſicut ſol * in conſpectu meo, * In. Glória Patri. Semen.

℣. Ponam in ſéculum ſéculi ſemen ejus, ℟. Et thronum ejus ſicut dies cœli. *Pſ.* 88.

Oratio.

PRótege, Dómine, fámulos tuos ſubsídiis pacis; & beátæ Maríæ ſemper vírginis patrocíniis confidentes, à cunctis hóſtibus & perículis redde ſecúros; Per Dóminum.

AD TERTIAM.

Hymnus, Memento, de Deo Deus. *ut ſuprà.*

Pſ. Crédidi propter. 114. Ad te levávi. 95. Niſi quia. 54. *ſub Ant.* De María natus eſt Jeſus, qui vocátur Chriſtus. *Matth.* 1.

CAPITULUM. *Iſaiæ* 7.

DAbit Dóminus ipſe vobis ſignum: Ecce Virgo concípiet, & páriet fílium; & vocábitur nomen ejus Emmánuel.

℟. *br.* Deus in médio ejus; * Non commovébitur. Deus. ℣. Adjuvábit eam * mane dilúculo: * Non commovébitur. Glória Patri. Deus. *Pſ.* 45.

℣. Elégit eam Dóminus ℟. In habitatiónem ſibi. *Pſ.* 131.

Oratio.

DEus, qui ſalútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fœcundâ, humáno

géneri præmia præstitisti: tribue, quæsumus, ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum; Qui tecum.

AD SEXTAM.

Hymnus, Memento, xcvij.

Ps. Qui confídunt. 96. In convertendo. 55. Beáti omnes. 157. *sub. Ant.* Péperit fílium másculum, qui rectúrus erat omnes gentes. *Apoc.* 12.

CAPITULUM. *Mich.* 5.

EGrediétur qui sit dominátor in Israël: & egressus ejus ab inítio, à diébus æternitátis.

℟. *br.* Dominábitur * A mari usque ad mare. Dominábitur. ℣. Et à flúmine * usque ad términos orbis terrárum, * A mari. Glória. Dominábitur.

℣. Adorábunt eum omnes reges terræ; ℟. Omnes gentes sérvient ei. *Ps.* 71.

Oratio.

COncéde, misericors Deus, fragilitáti nostræ præsídium; ut qui sanctæ Dei Genitrícis memóriam ágimus, intercessiónis ejus auxílio, à nostris iniquitátibus resurgámus; Per eumdem Dóminum.

AD NONAM.

Hymnus, Memento. xcvij.

Ps. Memento. 157. *Divisio hujus Ps.* Juravit. 158. Ecce quàm bonum. 75. *sub Ant.* Manifestum est quòd ex Juda ortus sit Dóminus noster. *Hebr.* 7.

CAPITULUM. *Galat.* 4.

UBi venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum, factum ex mulíere, factum sub lege; ut eos qui sub lege erant redímeret, ut adoptiónem filiórum reciperémus.

℟. *br.* Misericórdia & véritas * Obviavérunt sibi. Misericórdia. ℣. Justítia & pax * osculátæ sunt, * Obviavérunt sibi. Glória Patri. Misericórdia.

℣. Véritas de terra orta est, ℟. Et justítia de cœlo prospéxit. *Ps.* 84.

Oratio.

FAmulórum tuórum, quæsumus, Dómine, delictis ignosce; ut qui tibi placére de áctibus nostris non valémus, Genitrícis Fílii tui Dómini nostri intercessióne salvémur; Per eumdem Dóminum.

AD VESPERAS.

PSALMUS 109.

DIxit Dóminus Dómino meo: * Sede à dextris meis;

Donec ponam inimícos tuos, * scabellum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emittet Dóminus ex Sion: * dominare in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in ſplendóribus ſanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum : * Tu es Sacerdos in æternum ſecundùm órdinem Melchíſedech.

Dóminus à dextris tuis : * confrégit in die iræ ſuæ reges.

Judicábit in natiónibus ; implébit ruínas : * conquaſſábit cápita in terra multórum.

De torrente in via bibet : * proptéreà exaltábit caput.

PSALMUS 112.

LAudáte, púeri, Dóminum, * Laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, & uſque in ſéculum.

A ſolis ortu uſque ad occáſum, * laudábile nomen Dómini.

Excelſus ſuper omnes gentes Dóminus, * & ſuper cœlos glória ejus.

Quis ſicut Dóminus Deus noſter, qui in altis hábitat, * & humília réſpicit in cœlo & in terra ?

Súſcitans à terra ínopem : & de ſtércore érigens páuperem ;

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli ſui.

Qui habitáre facit ſtérilem in domo : * matrem filiórum lætantem.

PSALMUS 121.

LÆtátus ſum in his quæ dicta ſunt mihi : *In domum Dómini ibimus.

Stantes erant pedes noſtri * in átriis tuis, Jerúſalem.

Jerúſalem quæ ædificátur ut cívitas, * cujus participátio ejus in idipſum.

Illùc enim aſcendérunt tribus, tribus Dómini ; * teſtimónium Iſraël, ad confitendum nómini Dómini.

Quia illìc ſedérunt ſedes in judício, * ſedes ſuper domum David.

Rogáte que ad pacem ſunt Jerúſalem, * & abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua, * & abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos & próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei noſtri, * quæſívi bona tibi.

PSALMUS 126.

NIſi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Niſi Dóminus cuſtodíerit civitátem, * fruſtrà vígilat qui cuſtódit eam.

Vanum eſt vobis ante lucem ſúrgere : * ſúrgite, poſtquam ſedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cùm déderit dilectis ſuis

ſomnum : * ecce hæréditas Dómini, fílii, merces, fructus ventris.

Sicut ſagittæ in manu potentis, * ita fílii excuſſórum.

Beátus vir qui implévit deſidérium ſuum ex ipſis; * non confundétur, cùm loquétur inimícis ſuis in porta.

PSALMUS 147.

LAuda, Jerúſalem, Dóminum : * lauda Deum tuum, Sion;

Quóniam confortávit ſeras portárum tuárum, * benedixit fíliis tuis in te;

Qui póſuit fines tuos pacem, * & ádipe frumenti ſátiat te.

Qui emittit elóquium ſuum terræ, * velóciter currit ſermo ejus;

Qui dat nivem ſicut lanam, * nébulam ſicut cínerem ſpargit.

Mittit cryſtallum ſuam ſicut buccellas : * ante fáciem frígoris ejus quis ſuſtinébit?

Emittet verbum ſuum, & liquefáciet ea : * flabit ſpíritus ejus, & fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum ſuum Jacob, * juſtítias & judícia ſua Iſraël;

Non fecit táliter omni natióni, * & judícia ſua non manifeſtávit eis.

Ant. In me ancillâ ſuâ adimplévit Dóminus miſericórdiam ſuam quam promíſit dómui Iſraël. *Judith* 13.

CAPITULUM. *Eccli.* 24.

QUi creávit me, requiévit in tabernáculo meo; & dixit mihi : In Jacob inhábita, & in Iſraël hæreditáre, & in electis meis mitte radíces. Et ſic in Sion firmáta ſum.

Hymnus, Ave, maris ſtella. lxxxvij.

℣. Anima mea exultábit in Dómino : ℟. Et delectábitur ſuper ſalutári ſuo. *Pſ.* 34.

Ad Magníficat.

Ant. Beátam me dicent omnes generatiónes; quia fecit mihi magna qui potens eſt, & ſanctum nomen ejus. *Luc.* 1.

Oratio.

COrdibus noſtris, quæſumus, Dómine, grátiam tuam benignus infunde; & intercedente ſanctíſſimâ Dei genitríce Maríâ, córpora noſtra caſtitáte, & mentes noſtras humilitáte & caritáte ſanctífica; Per eumdem.

Fit Suffragium de omnibus Sanctis.

AD COMPLETORIUM.

℣. Converte nos. ℣. Deus, † in adjutórium.

Pſ. Sæpè expugnavérunt. 135. De profundis. 96. Dómine non eſt exaltátum. 97. *ſub Ant.* In omni gente quæ audíerit nomen tuum, magnificábitur ſuper te Deus Iſraël. *Judith* 13.

HYMNUS.

VIrgo Dei génitrix, quem totus non capit orbis,
In tua se clausit víscera, factus homo.
Hinc méritò dicent te sécula cuncta beátam:
Hinc pópuli matrem te dominamque colunt.
Súscipe; quos pia plebs tibi péndere certat, honóres:
Annue, sollícitâ quam prece poscit, opem.
Cujus Virgo parens, laus sit tibi summa, Redemptor:
Compar sit Patri, Spiritu ísque decus.
Amen.

CAPITULUM. *Judith* 13.

NOmen tuum Dóminus ita magnificávit, ut non recédat laus tua de ore hóminum, qui mémores fúerint virtútis Dómini in æternum.

℟. *br.* Vultum tuum * Deprecabuntur. Vultum. ℣. Omnes dívites * plebis, * Deprecabuntur. Glória Patri. Vultum.

℣. Mémores erunt nóminis tui ℟. In omni generatióne & generatiónem. *Ps.* 44.

Ad Nunc dimittis.

Ant. Memoráre diérum humilitátis tuæ; & ínvoca Dóminum, & lóquere Regi pro nobis, & líbera nos de morte. *Esther* 15.

Oratio.

BEátæ & gloriósæ semperque vírginis Maríæ, quæsumus, Dómine, intercéssio gloriósa nos prótegat, & ad vitam perdúcat æternam; Per Dóminum.

PROSA DE BEATA ad devotionem.

INvioláta, íntegra & casta es, María:
Quæ es effecta fúlgida cœli porta.
O mater alma Christi caríssima,
Súscipe pia laudum præcónia.
Nostra ut pura péctora sint & córpora,
Te nunc flágitant devóta corda & ora.
Tua per precáta dulcísona,
Nobis concédas véniam per sécula.
O benigna! O benigna! O benigna
Quæ sola invioláta permansisti.

℣. Véritas de terra orta est, ℟. Et justítia de cœlo prospexit. *Ps.* 84.

Oratio.

FAmulórum tuórum, quæsumus, Dómine, delictis ignosce; ut qui tibi placére de áctibus nostris non valémus, Genitrícis Fílii tui Dómini nostri intercessióne salvémur; Per eumdem Christum.

PSALMI PŒNITENTIALES.

Dicuntur secundùm consuetudinem locorum & Ecclesiarum, & ut præscribitur Parte 3. Rubricarum generalium.

PSALMUS 6.

Pœnitentis gemitus & fiducia.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére meî, Dómine, quóniam infirmus sum: * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde: * sed tu, Dómine, úsquequò?

Convértere, Dómine, & éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam;

Quóniam non est in morte, qui memor sit tuî: * in inferno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum: * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est à furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite à me, omnes qui operámini iniquitátem; * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletûs mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam: * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubescant & conturbentur vehementer omnes inimíci mei: * convertantur & erubescant valdè velóciter.

PSALMUS 31.

Misericordia Dei peccatorem per gratiam suam justificantis commendatur.

BEáti quorum remissæ sunt iniquitátes, * & quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt ossa mea, * dùm clamárem totâ die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua: * conversus sum in ærumna mea, dùm configitur spina.

Delictum meum cógnitum tibi feci, * & injustítiam meam non abscondi

Dixi: Confitébor advérsùm me injustítiam meam Dómino; * & tu remisisti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum à tribulatióne quæ circúmdedit me : * exultátio mea, érue me à circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, & ínstruam te in via hac qua gradiéris : * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fíeri sicut equus & mulus, * quibus non est intelléctus.

In camo & fræno maxillas eorum constringe, * qui non appróximant ad te.

Multa flagella peccatóris : * sperantem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino, & exultáte, justi ; * & gloriámini, omnes recti corde.

PSALMUS 37.

Mala hujus vitæ sustinenda ad obtinendam peccatorum veniam.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me ;

Quóniam sagittæ tuæ infixæ sunt mihi, * & confirmasti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea à fácie iræ tuæ : * non est pax óssibus meis à fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergressæ sunt caput meum : * & sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt & corruptæ sunt cicatríces meæ, * à fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum & curvátus sum, usque in finem : * totâ die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus ; * & non est sánitas in carne mea.

Afflictus sum & humiliátus sum nimis : * rugiébam à gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum ; * & gémitus meus à te non est abscónditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea ; * & lumen oculórum meórum, & ipsum non est mecum.

Amíci mei, & próximi mei * adversùm me appropinquavérunt & stetérunt.

Et qui juxtà me erant, de longè stetérunt ; * & vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes, * & dolos totâ die meditábantur.

Ego autem tanquàm surdus non audiébam, * & sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens, * & non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómi-

me, sperávi: * tu exáudies me, Dómine Deus meus.

Quia dixi: Nequandò supergáudeant mihi inimíci mei; * &, dùm commoventur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagella parátus sum; * & dolor meus in conspectu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo; * & cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, & confirmáti sunt super me; * & multiplicáti sunt qui odérunt me iníquè.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi; * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelinquas me, Dómine; Deus meus, ne discésseris à me: * intende in adjutórium meum, Dómine Deus salútis meæ.

PSALMUS 50.

Cor mundum à Deo postulandum: Ecclesiæ bona desideranda.

MIserére mei, Deus, * secundùm magnam misericórdiam tuam.

Et secundùm multitúdinem miseratiónum tuárum * dele iniquitátem meam.

Ampliùs lava me ab iniquitáte mea, * & à peccáto meo munda me;

Quóniam iniquitátem meam ego cognosco, * & peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, & malum coram te feci; * ut justificéris in sermónibus tuis, & vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus conceptus sum, * & in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexisti: * incerta & occulta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Asperges me hyssópo, & mundábor: * lavábis me, & super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium & lætítiam; * & exultábunt ossa humiliáta.

Averte fáciem tuam à peccátis meis, * & omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus; * & spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me à fácie tua; * & Spíritum sanctum tuum ne áuferas à me.

Redde mihi lætítiam salútaris tui; * & spíritu principáli confirma me.

Docébo iníquos vias tuas; * & ímpii ad te convertentur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ; * & exultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries; * & os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluisses sacrifícium, dedissem útiquè;

* holocaustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum & humiliátum, Deus, non despícies.

Benignè fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion, * ut ædificentur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes & holocausta; * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

PSALMUS 101.

Pœnitentis inter mundi hujus adversa spes in Dei verbo, per quod omnia facta sunt.

Domine, exaudi oratiónem meam; * & clamor meus ad te véniat.

Non avertas fáciem tuam à me: * in quacumque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacumque die invocávero te, * velóciter exaudi me;

Quia defecérunt sicut fumus dies mei, * & ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percussus sum ut fœnum, & áruit cor meum; * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitûs mei * adhæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pelicáno: solitúdinis; * factus sum sicut nycticorax in domicílio.

Vigilávi, * & factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Totâ die exprobrábant mihi inimíci mei; * & qui laudábant me, adversùm me jurábant.

Quia cínerem tanquàm panem manducábam, * & potum meum cum fletu miscébam.

A fácie iræ & indignatiónis tuæ; * quia élevans allisísti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt; * & ego sicut fœnum árui.

Tu autem Dómine, in æternum pérmanes; * & memoriále tuum in generatiónem & generatiónem.

Tu exurgens miserébéris Sion, * quia tempus miserendi ejus, quia venit tempus;

Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus, * & terræ ejus miserebuntur.

Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine, * & omnes reges terræ glóriam tuam;

Quia ædificávit Dóminus Sion, * & vidébitur in glória sua.

Respexit in oratiónem humílium, * & non sprevit precem eórum.

Scribantur hæc in generatióne áltera: * & pópulus qui creábitur, laudábit Dóminum.

Quia prospexit de excelso sancto suo : * Dóminus de cœlo in terram aspexit ;

Ut audíret gémitus compeditórum, * ut sólveret filios interemptórum ;

Ut annúntient in Sion nomen Dómini, * & laudem ejus in Jerúsalem,

In conveniendo pópulos in unum, & reges, * ut sérviant Dómino.

Respondit ei in via virtútis suæ : * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum : * in generatiónem & generatiónem anni tui.

Inítio, tu, Dómine, terram fundasti : * & ópera mánuum tuárum sunt cœli.

Ipsi períbunt ; * tu autem pérmanes :

Et omnes sicut vestimentum veterascent ; * & sicut opertórium mutábis eos, & mutabuntur.

Tu autem idem ipse es, * & anni tui non defícient.

Fílii servórum tuórum habitábunt ; * & semen eórum in séculum dirigétur.

PSALMUS 129.

Pœnitentis spes in Redemptore Christo.

DE profundis clamávi ad te, Dómine : * Dómine, exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine ; * Dómine, quis substinébit ?

Quia apud te propitiátio est, * & propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem * speret Israël in Dómino ;

Quia apud Dóminum misericórdia, * & copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israël * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

PSALMUS 142.

Pœnitentis nihil de se, omnia de Deo misericorde, præsumentis instantia & fiducia.

DOmine, exaudi oratiónem meam : * áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua ; exaudi me in tua justítia.

Et non intres in judícium cum servo tuo ; * quia non justificábitur in conspectu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam : * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos séculi ; * & anxiátus est super me spíritus meus : in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum : meditátus sum in ómnibus opéribus tuis ; * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expandi manus meas ad te : * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exaudi me, Dómine, * defécit spíritus meus.

Non avertas fáciem tuam à me ; * & símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi manè misericórdiam tuam ; * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam in qua ámbulem ; * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine ; ad te confúgi : * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam : * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam ; * & in misericórdia tua disperdes inimícos meos.

Et perdes omnes qui tríbulant ánimam meam, * quóniam ego servus tuus sum.

Ant. Dómine, memor esto meî, & ne vindíctam sumas de peccátis meis, neque reminiscáris delícta mea, vel parentum meórum. *Tob.* 3.

LITANIÆ.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.
Christe, audi nos. Christe, exaudi nos.
Pater de cœlis, Deus, Miserére nobis.
Fili, redemptor mundi, Deus, miserére nobis.
Spíritus sancte, Deus, miserére nobis.
Sancta Trínitas, unus Deus, miserére nobis.
Sancta María, Ora pro nobis.
Sancta Dei Génitrix, ora.
Sancta Virgo vírginum, ora.
Sancte Míchaël, ora.
Sancte Gábriël, ora.
Sancte Ráphaël, ora.
Omnes sancti Angeli & Archángeli, oráte pro nobis.
Omnes sancti beatórum Spirítuum órdines, oráte.
Sancte Joannes Baptista, ora pro nobis.
Sancte Joseph, ora.
Omnes sancti Patriarchæ & Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Jacóbe, [*Zeb.*] ora.
Sancte Joannes, ora.
Sancte Thoma, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Philippe, ora.
Sancte Bartholomæe, ora.
Sancte Matthæe, ora.
Sancte Simon, ora.
Sancte Thaddæe, ora.
Sancte Matthía, ora.
Sancte Bárnaba, ora.
Sancte Marce, ora.

Sancte Luca, ora.
Omnes sancti Apóstoli & Evangelistæ, oráte.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.
Omnes sancti Innocentes, oráte pro nobis.
Sancte Stéphane, ora pro nobis.
Sancte Clémens, ora pro nobis.
Sancte Fabiáne, ora pro nobis.
Sancte Cypriáne, ora pro nobis.
Sancte Vincenti, ora.
Sancte Laurenti, ora.
Sancte Sebastiáne, ora.
Sancte Pothíne cum sóciis tuis, ora.
Sancte Irenæe cum sociis tuis, ora pro nobis.
Sancte Dionysi cum sóciis tuis, ora pro nobis.
Sancte Maurici cum sóciis tuis, ora pro nobis.
Sancti Joannes & Paule, oráte pro nobis.
Sancti Cosma & Damiáne, oráte pro nobis.
Sancti Gervási & Protási, oráte pro nobis.
Sancti Juste & Pastor, oráte pro nobis.
Omnes sancti Mártyres, oráte pro nobis.
Sancte Sylvester, ora pro nobis.
Sancte Leo, ora pro nobis.
Sancte Gregóri, ora pro nobis.
Sancte Ambrósi, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Sancte Hierónyme, ora.
Sancte Athanási, ora.
Sancte Basíli, ora.
Sancte Gregóri Nazianzéne, ora pro nobis.
Sancte Joannes Chrysóstome, ora pro nobis.
Sancte Hilári, ora.
Sancte Cæsári, ora.
Sancte Nicoláe, ora pro nobis.
Sancte Martíne, ora pro nobis.
Sancte Remígi, ora pro nobis.
Sancte Lupe (*Sen.*) ora pro nobis.
Sancte Paule (*Narb.*) ora pro nobis.
Sancte Rústice, ora pro nobis.
Sancte Theodarde, ora pro nobis.
Sancte Cárole, ora.
Sancte Francisce Saléfi, ora pro nobis.
Sancte Bernarde, ora pro nobis.
Sancte Thoma Aquínas, ora pro nobis.
Omnes sancti Pontífices & Confessóres, oráte pro nobis.
Omnes sancti Doctóres, oráte pro nobis.
Sancte Antóni, ora pro nobis.
Sancte Benedicte, ora pro nobis.
Sancte Guillelme, ora pro nobis.
Sancte Domínice, ora.
Sancte Francisce, ora.
Sancte Ludovíce, ora.

Sancte Roche, ora.
Omnes sancti Sacerdótes & Levítæ, oráte.
Omnes sancti Mónachi & Eremítæ, oráte.
Sancta Anna, ora.
Sancta María Magdaléne, ora pro nobis.
Sancta Thecla, ora.
Sanctæ Perpétua & Felícitas, oráte pro nobis.
Sancta Agatha, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Sancta Agnes, ora.
Sancta Cæcília, ora.
Sancta Catharína, ora.
Sancta Anastásia, ora.
Sancta Genovéfa, ora.
Sancta Scholástica, ora.
Sancta Therésia, ora.
Sancta Clotildis, ora.
Sancta Radegundis, ora.
Sancta Bathildis, ora.
Sancta María Ægyptia, ora.
Omnes sanctæ Vírgines & Víduæ, oráte.
Omnes Sancti & Sanctæ Dei, intercédite pro nobis.
Propítius esto, Parce nobis, Dómine.
Propítius esto, Exaudi nos, Dómine.
Ab omni malo, Líbera nos, Dómine.
Ab omni peccáto, líbera nos, Dómine.
Ab ira tua, líbera.
A subitánea & improvísa morte, líbera.
Ab insídiis diáboli, líbera.
Ab immundis cogitatiónibus, líbera nos, Dómine.
A spíritu fornicatiónis, líbera nos, Dómine.
Ab ira, & ódio, & omni mala voluntáte, líbera.
A fúlgure & tempestáte, líbera nos, Dómine.
A morte perpétua, líbera.
Per mystérium sanctæ Incarnatiónis tuæ, líbera.
Per Adventum tuum, líbera.
Per Nativitátem tuam, líbera nos, Dómine.
Per Baptismum & sanctum Jejúnium tuum, líbera.
Per Crucem & Passiónem tuam, líbera.
Per Mortem & Sepultúram tuam, líbera.
Per sanctam Resurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem Ascensiónem tuam, líbera.
Per adventũ Spíritûs sancti paracléti, líbera.
In die judícii, líbera.
Peccatóres, Te rogámus, audi nos.
Ut ad veram pœniténtiam nos perdúcere dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut remissiónem peccatórum nostrórum nobis dones, te rogámus, audi nos.
Ut compunctiónem cordis, fontemque lacrymárum nobis dones, te.
Ut fidem, spem & caritátem nobis dones, te.
Ut Ecclésiam tuam sanctam régere & conserváre dignéris, te.
Ut Domnum Apostólicum, & omnes gradus Ecclésiæ in sancta religióne conserváre dignéris, te.

Ut Antístitem nostrum, & omnes congregatiónes illi commissas, in tuo sancto obséquio conserváre dignéris, te.

Ut Regem nostrum custodíre dignéris, te.

Ut inimícos sanctæ Ecclésiæ humiliáre dignéris, te.

Ut Régibus & Princípibus Christiánis pacem & veram concórdiam donáre dignéris, te.

Ut cuncto pópulo Christiáno pacem & unitátem largíri dignéris, te.

Ut nosmetipsos in tuo sancto servítio confortáre & conserváre dignéris, te.

Ut mentes nostras ad cœléstia desidéria érigas, te.

Ut ómnibus benefactóribus nostris sempiterna bona retríbuas, te.

Ut ánimas nostras, fratrum, propinquórum, & benefactórum nostrórum, ab æterna damnatióne erípias, te.

Ut fructus terræ dare & conserváre dignéris, te.

Ut ómnibus fidélibus defunctis réquiem æternam donáre dignéris, te.

Ut nos exaudíre dignéris, te rogámus, audi nos.

Fili Dei, te rogámus, audi nos.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Parce nobis, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Exaudi nos, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Miserére nobis.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater. *secretò usque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Dómine, non secundùm peccáta nostra fácias nobis: ℟. Neque secundùm iniquitátes nostras retríbuas nobis. *Ps.* 102.

℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis, ℟. A fácie inimíci. *Ps.* 60.

℣. Orémus pro summo Pontífice *N.* ℟. Det illi Dóminus assistrícem sapiéntiam, ut dispónat pópulum Dei justè. *Sap.* 9.

℣. Pro Pastóre nostro *N.* ℟. Dóminus consérvet eum, & vivíficet eum. *Ps.* 40.

℣. Pro Rege nostro *N.* ℟. Dómine, salvum fac Regem; & exaudi nos in die quâ invocavérimus te. *Ps.* 19.

℣. Pro benefactóribus nostris. ℟. Deus omnem grátiam abundáre fáciat in illis, & áugeat incrementa frugum justítiæ illórum. 2. *Cor.* 9.

℣. Pro cunctis fidélibus defunctis. ℟. Edúcat eos Dóminus in lucem, & vídeant justítiã ejus. *Mich.* 7.

℣. Pro infirmis, afflictis, captívis, & peregrínis. ℟. Líbera eos, Deus, ex óm-

s tribulatiónibus suis.
24.
. Pro frátribus nostris
ntibus. ℟. Bénefac,
aine, bonis & rectis
e. *Ps.* 124.
. Memor esto congre-
ónis tuæ, ℟. Quam
edisti ab inítio. *Ps.* 73.
. Dómine, exaudi ora-
em meam; ℟. Et cla-
meus ad te véniat.
or.
Dóminus vobiscũ, &c.
Orémus.
Eus, qui próprium est
miseréri semper, &
ere: súscipe depreca-
em nostram; ut nos,
nes fámulos tuos quos
tórum caténa constrin-
miserátio tuæ pietátis
enter absolvat.
Xaudi, quæsumus, Dó-
mine, súpplicum pre-
& confiténtium tibi
peccátis; ut páriter
indulgéntiam tríbuas
gnus & pacem.
effábilem nobis, Dó-
ine, misericórdiam
clementer osténde;
nul nos & à peccátis
bus éxuas, & à pœ-
uas pro his merémur,
is.
Eus, qui culpas de-
linquéntium districtè
ndo pércutis, fletus
ue lugéntium non re-
: quæsumus, ut qui
us tuæ animadversió-
ognóvimus, pietátis
rátiam sentiámus.

DEus, ómnium fidé-
lium pastor & rector,
fámulum tuum *N.* quem
pastórem Ecclésiæ tuæ præ-
esse voluisti, propítius rés-
pice; da ei, quæsumus, ver-
bo & exemplo, quibus
præest profícere, ut ad vi-
tam unà cum grege sibi
crédito, pervéniat sempi-
ternam.

OMnípotens, sempiter-
ne Deus, miserére fá-
mulo tuo Pontífici nostro
N. & dírige eum secundùm
tuam cleméntiam in viam
salútis ætérnæ; ut, te do-
nante, tibi plácita cúpiat,
& totâ virtúte perfíciat.

QUæsumus, omnípotens
Deus, ut fámulus tuus
Rex noster *N.* qui tuâ mise-
ratióne suscépit regni gu-
bernácula, virtútum étiam
ómnium percípiat incre-
menta; quibus decenter
ornátus, vitiórum monstra
devitáre, hostes superáre,
& ad te, qui via, véritas,
& vita es, gratiósus váleat
pervenire.

DEus, à quo sancta de-
sidéria, recta consí-
lia, & justa sunt ópera: da
servis tuis illam, quam
mundus dare non potest,
pacem; ut & corda nostra
mandátis tuis dédita, &,
hóstium sublátâ formídine,
témpora sint tuâ protec-
tióne tranquilla.

URe igne sancti Spíritûs
renes nostros, & cor
nostrum, Dómine; ut tibi

casto córpore serviámus, & mundo corde placeámus.

ACtiónes nostras, quæsumus, Dómine, aspirando præveni, & adjuvando proséquere, ut cuncta nostra orátio & operátio à te semper incípiat, & per te semper finiátur.

FIdélium, Deus, ómnium cónditor & redemptor, animábus famulórum famularumque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum; ut indulgéntiam quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequantur.

OMnípotens, sempitérne Deus, qui vivórum domináris simul & mortuórum, omniumque miseréris, quos tuos fide & ópere futúros esse prænoscis: te súpplices exorámus, ut pro quibus effúndere preces decrévimus, quosque vel præsens séculum adhuc in carne rétinet, vel futúrum jam exútos córpore suscépit, intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, pietátis tuæ clementiâ, ómnium delictórum suórum véniam consequantur; Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

ORDO
COMMENDATIONIS ANIMÆ
ANTE DECESSUM.

Primùm dicuntur Litaniæ breves in hunc modum.

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.
Sancta María, Ora pro eo (*vel* ea.)
Omnes sancti Angeli, oráte.
Sancte Abel, ora.
Omnis chorus Justórum, ora.
Sancte Abraham, ora.
Sancte Joannes Bapt. ora.
Sancte Joseph, ora.
Omnes sancti Patriarchæ & Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Joannes, ora.
Omnes sancti Apóstoli & Evangelistæ, oráte.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.
Omnes sancti Innocentes, oráte pro eo (*vel* ea.)
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Laurenti, ora.
Sancte Sebastiáne, ora.
Omnes sancti Mártyres, oráte pro eo (*vel* ea.)
Sancte Sylvester, ora.

Sancte Augustíne, ora.
Sancte Benedícte, ora.
Sancte Francísce, ora.
Omnes sancti Confessóres, oráte pro eo (*vel* ea.)
Sancta María Magdaléne, ora pro eo (*vel* ea.)
Sancta Thecla, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Omnes sanctæ Vírgines, oráte pro eo (*vel* ea.)
Omnes Sancti & Sanctæ Dei, intercédite pro eo (*vel* ea.)
Propítius esto, Parce ei, Dómine.
Propítius esto, Adjuva eum, (*vel* eam,) Dómine.
Propítius esto, Líbera eum, (*vel* eam,) Dómine.
Ab ira tua, líbera.
A mala morte, líbera.
A potestáte diáboli, líbera.
A pœnis inferni, líbera.
Per nativitátem tuam, líbera eum, (*vel* eam,) Dómine.
Per Crucem & Passiónem tuam, líbera.
Per Mortem & Sepultúram tuam, líbera.
Per gloriósam Resurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem Ascensiónem tuam, líbera.
Per grátiam Spíritûs sancti paracléti, líbera.
In die judícii, líbera.
Peccatóres, te rogámus, audi nos.
Ut ei parcas, te rogámus.
Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Deindè, cum in agone sui exitûs anxiatur anima, dicitur:

PRoficíscere, ánima christiána, de hoc mundo, In nómine Dei Patris omnipoténtis, qui te creávit: In nómine Jesu Christi Fílii Dei vivi, qui pro te passus est: In nómine Spíritûs sancti, qui in te effúsus est. Egrediénti de córpore áditus tibi páteat ad Sion montem, civitátem Dei viventis, Jerúsalem cœlestem, & multórum Angelórum frequéntiam, & Ecclésiam primitivórum qui conscripti sunt in cœlis. Exurgat Deus, & dissipentur omnes potestátes tenebrárum; fúgiant cuncta spirituália nequítiæ in cœléstibus, & ovem pretióso Christi sánguine redemptam violáre non áudeant. Líberet te à cruciátu Christus, qui pro te crucifixus est. Líberet te ab ætérna morte Christus, qui pro te mori dignátus est. Ovem suam te bonus pastor agnoscat, atque in electórum suórum grege constítuat. Redemptórem tuum fácie ad fáciem vídeas; & præsens semper assistens manifestíssimam beátis óculis aspícias veritátem in sǽcula sæculórū. ℟. Amen.

COmmendámus tibi, Dómine, ánimam * fámuli tui [*vel* fámulæ tuæ]; precamurque te, Dómine Jesu Christe, Salvátor mundi, ut propter

quam ad terram misericórditer descendisti, eam in pace suscípias, & in sinu Abrahæ per manus sanctórum Angelórum collocáre dignéris. Agnosce, Dómine Jesu, creatúram tuam, per te renátam ex aqua & Spíritu sancto, consecrátam signo crucis tuæ, nutrítam córpore & sánguine tuo, & in Ecclésiæ tuæ sinu verbo veritátis instructam. Ne péreat prétium quod pro ejus æterna redemptióne persolvisti. Delicta juventútis ejus & ignorántias clementer indulge. Ne memíneris iniquitátum ejus antiquárum, quas suscitávit furor mali desidérii: sed memento miseratiónum tuárum, & glóriæ nóminis tui. Licèt enim peccáverit, tamen in te sperávit & crédidit, teque Deum & Salvatórem suum unà cum Patre & Spíritu sancto fidéliter adorávit. ℟. Amen.

Ps. Dómine, quid multiplicáti sunt. 4.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater. ℣. Et ne nos, &c. ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Salvum me fac, Deus; ℟. Quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam. *Ps.* 68.

℣. In multitúdine misericórdiæ tuæ exaudi me, ℟. In veritáte salútis tuæ. *Ps.* 68.

℣. Eripe me de luto, ut non infígar: ℟. Líbera me ab iis qui odérunt me, & de profundis aquárum. *Ps.* 68.

℣. Non me demergat tempestas aquæ, neque absórbeat me profundum: ℟. Neque úrgeat super me púteus os suum. *Ps.* 68.

℣. Exurge in adjutórium mihi: ℟. Dic ánimæ meæ, Salus tua ego sum. *Ps.* 34.

℣. Fac mecum signum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, & confundantur; ℟. Quóniam tu, Dómine, adjuvisti me, & consolátus es me. *Ps.* 85.

Orémus.

UNigénite & dilecte Fili Dei vivi, qui pro redemptióne mundi voluisti in præsépio nasci, à Judæis reprobári; à Juda proditóre ósculo tradi, vínculis alligári, sicut agnus ad víctimam duci, flagellis & cólaphis cædi, sputis fœdári, spinis coronári, cruci affígi, cum scelerátis deputári, & inter acerbíssimos dolóres expiráre: quæsumus ut per has sanctíssimas pœnas tuas, & per crucem ac mortem tuam, liberáre dignéris * fámulum tuum *N.* [*vel* fámulam tuam *N.*] à pœnis inferni, & perdúcere quò perduxisti latrónem tecum crucifixum: Qui cum Patre & Spíritu sancto vivis & regnas Deus. ℟. Amen.

Posteà legitur de Passione Domini nostri Jesu Christi. (Ex Matth. Marc. Luc.)

ASsúmit Jesus Petrum, & Jacóbum, & Joannem secum; & cœpit pavére & tædére, contristári & mœstus esse. Tunc ait illis; Tristis est ánima mea usque ad mortem; sustinéte hîc, & vigiláte mecum. Et progressus pusillùm, pósitis génibus, orábat dicens: Pater, si vis, transfer cálicem istum à me: verúmtamen non mea voluntas, sed tua fiat. Appáruit autem illi Angelus de cœlo, confortans eum. Et procídit super terram in fáciem suam, orans; & factus in agónia, prolíxiùs orábat, ut, si fíeri posset, transíret ab eo hora. Et dixit: Abba, Pater, si posíbile est, tránseat à me calix iste: ómnia tibi possibília sunt; transfer cálicem hunc à me: sed non quod ego volo, sed quod tu. Et factus est sudor ejus, sicut guttæ sánguinis decurrentis in terram.

Ps. Deus, in adjutórium meum. 113.

℣. Exaudi, Deus, oratiónem meam, & ne despexeris deprecatiónem meam: ℟. Intende mihi, & exaudi me. *Ps.* 54.

℣. Cor meum conturbátum est in me: ℟. Et formído mortis cécidit super me. *Ps.* 54.

℣. Timor & tremor venérunt super me: ℟. Et contexérunt me ténebræ. *Ps.* 54.

℣. Ego autem in te sperávi, Dómine; ℟. Dixi: Deus meus es tu; in mánibus tuis sortes meæ. *Ps.* 30.

℣. Illúmina óculos meos, ne unquàm obdórmiam in morte; ℟. Nequandò dicat inimícus meus: præválui adversùs eum. *Ps.* 12.

℣. Custódi ánimam meam, & érue me: ℟. Non erubescam; quóniam sperávi in te. *Ps.* 24.

Orémus.

DOmine Jesu Christe, cleméntiam tuam humíliter implorámus, per illam ánimæ tuæ tristítiam usque ad mortem, & per ágoniam quam, instante passióne, pertulisti, quandò factus est sudor tuus sicut guttæ sánguinis decurrentis in terram: succurre * fámulo tuo, [*vel* fámulæ tuæ] in agóne mortis * constitúto [*vel* constitútæ]: tuére * eum [*vel* eam] in hac hora contrà diabólicos incursus: líbera * eum [*vel* eam] à mortis imminentis terróribus; & de peccatórum suórum consciéntia formidantem, fac * eum [*vel* eam] de misericórdiæ tuæ immensa largitáte * secúrum [*vel* secúram]: Qui vivis & regnas Deus. ℟. Amen.

Ps. Voce meâ ad Dóminum. 76.

℣. Vide, Dómine, humilitátem meam & labórem meum : ℟. Et dimitte universa delicta mea. *Ps.* 24.

℣. Dómine Deus miserátor & miséricors, pátiens, & multæ misericórdiæ, & verax ; ℟. Réspice in me, & miserére mei. *Ps.* 85.

℣. Ne derelinquas me, Dómine ; ℟. Deus meus, ne discésseris à me. *Ps.* 37.

℣. Quis dabit mihi pennas sicut columbæ ? ℟. Et volábo & requiescam. *Ps.* 54.

℣. Moriátur ánima mea morte justórum : ℟. Et fiant novíssima mea horum simília. *Num.* 23.

Orémus.

DOmine Jesu Christe, qui per os Prophétæ dixisti : In caritáte perpétua dilexi te ; ídeò attráxi te, míserans : te súpplices deprecámur per istam caritátem quâ dilexisti nos, ut omnes amaritúdines passiónum tuárum quas pro nobis peccatóribus sustinuisti in cruce, offerre & osténdere dignéris Deo Patri pro ánima * fámuli tui [*vel* fámulæ tuæ] in hac hora éxitûs ejus ; quátenùs cum ipsa misericórdiùs agátur, quàm ejus peccáta meruérunt : Qui cum eódem Deo Patre & Spíritu sancto vivis & regnas Deus. ℟. Amen.

Finitis Psalmis & Orationibus, (vel etiam antequàm finiantur,) si instet momentum exitûs animæ de corpore, legitur super moribundum quod sequitur de Passione Domini nostri Jesu Christi. (Ex Matth. Luc. Joann.)

TEnebræ factæ sunt in universam terram usque in horam nonam, & obscurátus est sol. Et circà horam nonam clamávit Jesus voce magnâ, dicens : Eli, Eli, lamma, sabactháni ? hoc est : Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquisti me ? Pósteà, sciens Jesus quia ómnia consummáta sunt, ut consummarétur Scriptúra, dixit : Sítio. Vas ergò erat pósitum acéto plenum. Et contínuò currens unus ex eis, acceptam spóngiam implévit acéto, & impósuit arúndini ; & dabat ei bíbere. Cùm ergò accepisset Jesus acétum, dixit : Consummátum est. Et íterùm clamans voce magnâ, ait : Pater, in manus tuas commendo spíritum meum. Et hæc dicens, inclináto cápite, trádidit spíritum.

Orémus.

MEmor esto, piíssime Dómine Jesu, illíus horæ in qua de cruce pendens, clamasti voce magnâ : Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquisti me ? & íterùm : Pater, in manus tuas commendo spíritum meum ; & hæc dicens expirasti. Per istam ergò pretiosíssimam mortē quæ

vita nostra fuit, obsecrámus cleméntiam tuam, ut non derelinquas in hac hora * fámulum tuum [*vel* fámulam tuam] cujus præter te nullus est auxiliátor álius; sed suscípere dignéris spíritum ejus, & introdúcere in regnum tuum, ubi te cum Deo Patre & Spíritu sancto perpétuâ caritáte díligat, & cum sanctis & electis in æternum cantet misericórdias tuas.

℟. Amen.

¶ *Finitâ præcedenti Oratione, & egresâ animâ, statim dicitur* ℟. In te, Dómine, sperávi. *cum Versibus & Oratione infrà.*]

Si autem adhuc anxiatur anima, recitantur sequentes Psalmi, vel eorum pars, prout necesse erit.

Ps. 21. Deus, Deus meus, réspice in me. 133.

Ps. 34. Júdica, Dómine, nocentes me. 67.

Ps. 53. Deus, in nómine tuo. 124.

Ps. 56. Miserére mei, Deus..... quóniam in te confídit. 145.

Ps. 70. In te, Dómine, sperávi. 124.

Ps. 85. Inclína, Dómine, aurem tuam. 160.

Ps. 87. Dómine Deus salútis. 150.

Ps. 90. Qui hábitat in adjutório. 33.

Ps. 138. Dómine, probasti me. 135.

Egressâ autem animâ, dicitur ℟. In te, Dómine, sperávi; non confundar in æternum: accélera ut éruas me: in manus tuas commendo spíritum meum: * Redemisti me, Dómine Deus veritátis: illustra fáciem tuam super *servum tuum [*vel* ancillam tuam]; * salvum [*vel* salvam] me fac in misericórdia tua. ℣. Dómine Jesu, súscipe spíritum meum: * Redemisti me. *Ps.* 30. *Act.* 7.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Secretò, Pater. *Altâ voce,* ℣. Et ne nos, &c. ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Non intres in judícium cum * servo tuo [*vel* ancilla tua,] Dómine; ℟. Quia non justificábitur in conspectu tuo omnis vivens. *Ps.* 142.

℣. Ne tradas béstiis ánimas confitentes tibi: ℟. Et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem. *Ps.* 73.

℣. Dómine, exaudi, &c.

℣. Dóminus vobiscū, &c.

Orémus.

Tibi, Dómine, commendámus ánimam * fámuli tui [*vel* fámulæ tuæ] *N.* ut* defunctus [*vel* defuncta] século, tibi vivat: & quæ per fragilitátem humánæ conversatiónis peccáta commísit, tu véniâ misericordíssimæ pietátis absterge; Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

OFFICIUM DEFUNCTORUM.

Qualibet Hora sequentis Officii inchoatur absolutè.

AD VESPERAS.

In Psalm. Diléxi. 53. *Ant.* 3. b. O Dómine, líbera ánimam meam.

In hoc Officio, in fine omnium Psalmorum & Canticorum tantum, dicitur:

Réquiem ætérnam dona eis, Dómine; * & lux perpétua lúceat eis.

In Ps. Ad Dóminum. 74. *Ant.* 2. e. Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est!

In Ps. Levávi óculos. 54. *Ant.* 8. d. Auxílium meum à Dómino, qui fecit cœlum & terram.

In Ps. De profundis. 96. *Ant.* 4. g. Si iniquitátes observáveris, Dómine; Dómine, quis sustinébit?

In Ps. Confitébor tibi, Dómine.... quóniam audísti. 115. *Ant.* 6. Opera mánuum tuárum, Dómine, ne despícias.

Continuò dicitur:

Ad Magníficat.

Ant. 1. g. Omne quod dat mihi Pater, ad me véniet; & eum qui venit ad me, non ejíciam forás. *Joan.* 6.

Secretò. Pater. *Clarâ voce,* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. In memória ætérna erunt justi; ℟. Ab auditióne mala non timébunt. *Ps.* 111.

℣. A porta ínferi ℟. Erue, Dómine, ánimas eórum. *Ps.* 88.

℣. Credo vidére bona Dómini ℟. In terra vivéntium. *Ps.* 26.

Dicitur Psalmus. Lauda, ánima mea, Dóminum, 127. *in cujus fine non additur,* Réquiem ætérnam, *sed continuò dicitur:*

℣. Requiescant in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

In depositione Defuncti,

Oratio.

INclina, Dómine, aurem tuam ad preces nostras, quibus misericórdiam tuam súpplices deprecámur; ut ánimam fámuli tui *N.* quam de hoc sǽculo migráre jussísti, in pacis ac lucis regióne constítuas,

lórum tuórum júbeas
-nsortem ; Per.
Diacono, post litte-
I. additur Diáconi.
positione Defunctæ,
Oratio.
'æsumus, Dómine,
ro tua pietáte mise-
ıimæ fámulæ tuæ *N.*
ɔntágiis mortalitátis
n, in ætérnæ salva-
partem restítue: Per
num.
ıositione Sacerdotis,
Oratio.
Eus, qui inter Apos-
ólicos Sacerdótes fá-
n tuum *N.* sacerdo-
cisti dignitáte vigére:
ı, ut eórum quoque
tuo aggregétur con-
t Per.
ro Episcopo, loco sa-
táli. *dicitur* pontifi-
)
nniversariis dicuntur
sequentes Orationes.
Eus indulgentiárum,
Dómine, da ánimæ *
li tui *N.* [sacerdótis,
ɔntíficis] [*vel* fámulæ
I.] cujus [*vel* animá-
ımulórum tuórum *N.*
quorum] [*vel* famu-
ı tuárum *N.* & *N.*
m] anniversárium de-
ónis diem commemo-
s, refrigérii sedem,
is beatitúdinem, &
ıis claritátem.
ro Benefactoribus.
Eus, véniæ largítor, &
humánæ salútis amá-
quæsumus cleméntiam
tuam, ut nostræ congrega-
tiónis fratres, propinquos,
& benefactóres, qui ex
hoc sǽculo transiérunt, beá-
tâ Maríâ semper vírgine in-
tercedente cum ómnibus
Sanctis tuis, ad perpétuæ
beatitúdinis consórtiu per-
veníre concédas.

Pro omnibus Defunctis.

FIdélium, Deus, óm-
nium cónditor & re-
demptor, animábus famu-
lórum famularumque tuá-
rum remissiónem cunctó-
rum tríbue peccatórum; ut
indulgéntiam quam semper
obtavérunt, piis supplica-
tiónibus consequantur: Qui
vivis & regnas in sǽcula sæ-
culórum. ℟. Amen.

Si aliud Officium non se-
quatur, dicitur :
Requiescant in pace.
℟. Amen.
[*Privatim pro patre &*
matre,

Oratio.

DEus, qui nos patrem
& matrem honoráre
præcepisti : miserére cle-
menter animábus patris
mei ac matris meæ, eo-
rumque peccáta dimitte;
meque eos in ætérnæ clari-
tátis gáudio fac vidére; Per
Dóminum nostrum.]

AD VIGILIAS.

Invit. Deum, cui omnes
vivunt, * Veníte, adoré-
mus. *Luc.* 20.
Psalmus. Veníte. *in cu-*
jus fine, loco Glória Patri.
dicitur : Réquiem ætérnam

dona eis, Dómine; & lux perpétua lúceat eis.

[*Invitat. & Psalmus*, Veníte. *dicuntur tantùm in Commemoratione omnium Fidel. Def. in depositione corporis, & in Anniversariis solemniter celebratis.*]

Vigiliæ in depositione corporis, & in omnibus Anniversariis dicuntur cum unicò Nocturno sic: die Dominicâ primum: Feriâ II. & V. dicitur etiam primum; Feriâ III. & VI. secundum; Feriâ IV. & Sabbato, tertium.

Cæterùm Vigiliæ dicuntur cùm unico, vel cùm tribus Nocturnis secundùm usum locorum.

Si Vigiliæ celebrentur manè, dicitur Nocturnum diei: si verò celebrentur vespere, dicitur Nocturnum diei sequentis.

IN I. NOCTURNO.

In Ps. Verba mea. 58. *Ant.* 7. b. Dómine, deduc me in justítia tua: propter inimícos meos dírige in conspectu tuo viam meam.

In Ps. Dómine, ne in furóre.... Miserére. 56. *Ant.* 8. b. Salvum me fac propter misericórdiam tuam; quóniam non est in morte, qui memor sit tui.

In Ps. Usquequò Dómine. 77. *Ant.* 1. e. Illúmina óculos meos, ne unquàm obdórmiam in morte.

℣. Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi; ℟. Et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem. *Ps.* 73.

Secretò, Pater. *Clarâ voce*, ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

Lectiones leguntur sine Absolutione, sine Benedictionibus & sine Titulo.

Lectio j. Job. 7.

PArce mihi, nihil enim sunt dies mei. Quid est homo, quia magníficas eum? aut quid appónis erga eum cor tuum? Vísitas eum dilúculo, & súbitò probas illum. Usquequò non parcis mihi, nec dimittis me ut glútiam salívam meam? Peccávi: quid fáciam tibi, ô custos hóminum? Quare posuísti me contrárium tibi, & factus sum mihimetipsi gravis? Cur non tollis peccátum meum? & quare non aufers iniquitátem meam? Ecce nunc in púlvere dórmiam; & si manè me quæsíeris, non subsístam.

In fine Lectionum nihil additur.

℟. Defecérunt sicut fumus dies mei, & ossa mea sicut crémium aruérunt: * Dies mei sicut umbra declinavérunt. ℣. Quæ est vita nostra? Vapor est ad módicum parens. * Dies. *Ps.* 101. *Jac.* 4.

Lectio ij. Job. 10.

TÆdet ánimam meam vitæ meæ: dimittam adversùm

versùm me elóquium
:um, loquar in amari-
dine ánimæ meæ. Dicam
eo : Noli me condem-
re ; índica mihi cur me
 júdices. Numquid bo-
m tibi vidétur, si calum-
éris me, & ópprimas me
us mánuum tuárum, &
nsílium impiórum ádju-
s ? Numquid óculi cár-
i tibi sunt ? aut sicut vi-
t homo, & tu vidébis ?
umquid sicut dies hómi-
s dies tui, & anni tui
ut humána sunt témpo-
; ut quæras iniquitátem
eam, & peccátum meum
rutéris ? Et scias quia
hil ímpium fécerim, cùm
 nemo qui de manu tua
ssit erúere. Manus tuæ
cérunt me, & plasmavé-
nt me totum in circúitu;
 sic repentè præcípitas
e ? Memento, quæso,
ɔòd sicut lutum féceris
e, & in púlverem redúces
e. Nonnè sicut lac mul-
sti me, & sicut cáseum me
agulasti ? Pelle & cárni-
us vestisti me ; óssibus &
ervis compegisti me. Vi-
m & misericórdiam tri-
uisti mihi, & visitátio tua
stodívit spíritum meum.
℟. Peccávi valdè ; sed
Precor, Dómine, ut
ánsferas iniquitátem ser-
i tui, quia stultè egi ni-
is. ℣. Deus, propítius
to mihi peccatóri. * Pre-
or, Dómine. 2. *Reg.* 24.
uc. 18.

Lectio iij. Job 10.

QUarè de vulva eduxisti me ? qui útinàm consumptus essem, ne óculus me vidéret. Fuissem quasi non essem, de útero translátus ad túmulum. Numquid non paúcitas diérum meórum finiétur brevi ? Dimitte ergò me, ut plangam páululùm dolórem meum, antequàm vadam, & non revertar, ad terram tenebrósam & opertam mortis calígine, terram misériæ & tenebrárum, ubi umbra mortis, & nullus ordo, sed sempiternus horror inhábitat.

℟. Ad Dóminum aspíciam ; expectábo Deum salvatórem meum ; consúrgam, cùm sédero in ténebris : * iram Dómini portábo, quóniam peccávi ei. ℣. Flagellat Dóminus omnem fílium quem récipit : * Iram. *Mich.* 7. *Hebr.* 13.

IN II. NOCTURNO.

In Ps. Dóminus regit me. 111. *Ant.* 6. In médio umbræ mortis non timébo mala ; quóniam tu mecum es, Dómine.

In Ps. Ad te, Dómine, levávi. 48. *Ant.* 4. g. Delicta juventútis meæ & ignorántias meas ne memíneris, Dómine.

In Divisionem ejusd. Ps. Quis est homo. 48. *Ant.* 2. e. Custódi ánimam meam, & érue me ; non erubescam, quóniam sperávi in te.

℣. Amove à me plagas tuas, Dómine; ℟. A fortitúdine manûs tuæ ego defeci. *Ps.* 38.

Lectio iv. Job 13.

QUantas hábeo iniquitátes & peccáta, scélera mea & delicta ostende mihi. Cur fáciem tuam abscondis, & arbitráris me inimícum tuum? Contrà fólium quod vento rápitur, ostendis poténtiam tuam, & stípulam siccam perséqueris. Scribis enim contrà me amaritúdines, & consúmere me vis peccátis adolescéntiæ meæ. Posuísti in nervo pedem meum, & observásti omnes sémitas meas, & vestígia pedum meórum considerásti; qui quasi putrédo consumendus sum, & quasi vestimentum quod coméditur à tínea.

℟. Ecce ánimam meam porto in mánibus meis: * Etiamsi occíderit me, in ipso sperábo, & ipse erit Salvátor meus. ℣. Sive vívimus, sive mórimur, Dómini sumus: * Etiamsi. *Job* 13. *Rom.* 14.

Lectio v. Job 14.

HOmo natus de muliere, brevi vivens témpore, replétur multis miseriis. Qui quasi flos egréditur & contéritur, & fugit velut umbra, & nunquàm in eódem statu pérmanet. Et dignum ducis super hujuscémodi aperíre óculos tuos, & addúcere eum tecum in judícium? Quis potest fácere mundum de immundo conceptum sémine? Nonnè tu qui solus es? Breves dies hóminis sunt; númerus ménsium ejus apud te est; constituísti términos ejus, qui præteríri non póterunt. Recéde páululùm ab eo, ut quiescat, donec optáta véniat sicut mercenárii dies ejus.

℟. Hi qui cum pietáte dormitiónem accepérunt, óptimam habent repósitam grátiam. * Sancta ergò & salúbris est cogitátio pro defunctis exoráre, ut à peccátis solvantur. ℣. Si quis superædíficat super fundamentum, & opus ejus árserit, detrimentum patiétur; ipse autem salvus erit, sic tamen quasi per ignem. * Sancta ergò. 2. *Mach.* 12. 1. *Cor.* 3.

Lectio vj. Job 14.

QUis mihi hoc tríbuat, ut in inferno prótegas me, & abscondas me, donec pertránseat furor tuus, & constítuas mihi tempus in quo recordéris meí? Putasne mórtuus homo rursùm vivat? Cunctis diébus, quibus nunc mílito, expecto donec véniat immutátio mea. Vocábis me, & ego respondébo tibi: óperi mánuum tuárum pórriges déxteram. Tu quidèm gressus meos dinume-

vasti : sed parce peccátis meis.

℟. Dómine omnípotens, Deus Israël, * Audi nunc oratiónem mortuórum Israël : noli meminisse iniquitátum patrum nostrórum ; sed memento manûs tuæ & nóminis tui. ℣. Occísus es, Dómine, & redemísti nos Deo in sánguine tuo : * Audi nunc. *Baruch* 3. *Apoc.* 5.

IN III. NOCTURNO.

In Ps. Dóminus illuminátio. 109. *Ant.* 5. e. Unam pétii à Dómino, hanc requíram, ut inhábitem in domo Dómini.

In Divisionem ejusd. Ps. Exaudi, Dómine. 110. *Ant.* 1. g. Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.

In Ps. Quemádmodum desíderat. *cum sua divisione* 90. *Ant.* 3. c. Sitívit ánima mea ad Deum fortem, vivum : quandò véniam & apparébo ante fáciem Dei ! ℣. Quarè tristis es, ánima mea ? & quarè conturbas me ? ℟. Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi. *Ps.* 42.

Lectio vij. Job 16. & 17.

BReves anni tránseunt; & sémitam per quam non revertar, ámbulo. Spíritus meus attenuábitur ; dies mei breviabuntur, & solum mihi súperest sepulcrum. Non peccávi, & in amaritudínibus morátur óculus meus. Líbera me, Dómine, & pone me juxtà te ; & cujusvis manus pugnet contrà me.

℟. Scio quòd Redemptor meus vivit, & in novíssimo die de terra surrectúrus sum, * Et in carne mea vidébo Deum meum. ℣. Oportet corruptíbile hoc indúere incorruptiónem, & mortále hoc indúere immortalitátem ; * Et in carne. *Job* 19. 1. *Cor.* 15.

Lectio viij. Job 17.

DIes mei transiérunt ; cogitatiónes meæ dissipátæ sunt, torquentes cor meum. Noctem vertérunt in diem, & rursùm post ténebras spero lucem. Si sustinúero, infernus domus mea est ; & in ténebris stravi léctulum meum. Putrédini dixi : Pater meus es ; Mater mea & soror mea, vérmibus. Ubi est ergò nunc præstolátio mea ? & patiéntiam meam quis consíderat ?

℟. Qui dórmiunt in terræ púlvere, * Evigilábunt ; álii in vitam æternam ; & álii in oppróbrium, ut vídeant semper. ℣. Omnes quidèm resurgémus ; sed non omnes immutábimur : * Evigilábunt. *Dan.* 12. 1. *Cor.* 15.

Lectio ix. Job 19.

PElli meæ, consumptis cárnibus, adhæsit os meum ; & derelicta sunt

tantúmmodò lábia circa dentes meos. Miserémini mei, miserémini mei, saltèm vos amíci mei; quia manus Dómini tétigit me. Quarè persequímini me sicut Deus, & cárnibus meis saturámini? Quis mihi tríbuat ut scribantur sermónes mei? Quis mihi det ut exarentur in libro stylo férreo & plumbi láminâ, vel celte sculpantur in sílice? Scio enim quòd Redemptor meus vivit, & in novíssimo die de terra surrectúrus sum: & rursùm circúmdabor pelle meâ, & in carne mea vidébo Deum meum; quem visúrus sum ego ipse, & óculi mei conspectúri sunt, & non álius. Repósita est hæc spes mea in sinu meo.

℟. Líbera me, Dómine, ab iis qui odérunt me: non absórbeat me profundum, neque úrgeat super me púteus os suum: * Exaudi me, quóniam † Benigna est misericórdia tua: § Intende ánimæ meæ, & líbera eam. ℣. Dómine Deus, rex seculórum, solus pius es: * Exaudi me, quóniam benigna est misericórdia tua: intende ánimæ meæ, & líbera eam. ℣. Miserére meî, Dómine fili David: Dómine, ádjuva me: † Benigna est misericórdia tua: intende ánimæ meæ, & líbera eam. ℣. Propósuit te Deus propitiatiónem per fidem propter remissiónem delictórum: § Intende ánimæ meæ, & líbera eam. *Repetitur* ℟. Líbera. *usque ad* ℣. Dómine. *Ps.* 68. *Apoc.* 15. *Matth.* 15. *Rom.* 3.

[*Quando Vigiliæ celebrantur manè, prætermissis quæ sequuntur, continuò inchoantur Laudes.*

℣. Réquiem ætemam dona eis, Dómine; ℟. Et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiescant in pace.
℟. Amen.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobiscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Absolve, quæsumus, Dómine, ánimam * fámuli tui *N.* [Sacerdótis *vel* Pontíficis] [*vel* fámulæ tuæ *N.*] [*vel* ánimas* famulórum tuórum *N.* & *N.* [*vel* famulárum tuárum *N.* & *N.*] [& ánimas ómnium fidélium defunctórum, ab omni vínculo delictórum, ut in resurrectiónis glória; inter sanctos & electos tuos resuscitáti respírent; Per eum qui ventúrus est judicáre vivos & mórtuos, & séculum per ignem.

℟. Amen.

℣. Requiescant in pace.
℟. Amen.]

AD LAUDES.

In Psalm. Miserére. 159.
Ant. 1. *g.* Secundùm multitúdinem miseratiónũ tuá-

rum dele iniquitátem meā.
In Ps. Te decet. 86. *Ant.* 3. b. Exaudi, Deus, oratiónem meam : ad te omnis caro véniet.
In Ps. Dómine, exaudi oratiónem meam; aúribus. 151. *Ant.* 5. e. Propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me.
Ant. 2. e. Miserére.

CANTICUM. *Baruch* 3.
Misericordia Dei in angustiis animæ humiliter obsecranda.

DOmine omnípotens, Deus Israël, * ánima in angústiis, & spíritus ánxius clamat ad te :
Audi, Dómine, & miserére, quia Deus es miséricors ; * & miserére nostrî, quia peccávimus ante te.
Quia tu sedes in sempiternum ; * & nos períbimus in ævum?
Dómine omnípotens, Deus Israël, * audi nunc oratiónem mortuórum Israël,
Et filiórum ipsórum qui peccavérunt ante te, & non audiérunt vocem Dómini Dei sui : * & agglutináta sunt nobis mala.
Noli meminisse iniquitátum patrum nostrórum ; * sed memento manûs tuæ, & nóminis tui in témpore isto :
Quia tu es Dóminus Deus noster ; * & laudábimus te, Dómine.
Ant. Miserére nostrî, Dómine ; quia peccávimus ante te.
In Ps. Laudáte Dóminum in sanctis. 66. *Ant.* 7. b. Omnis spíritus laudet Dóminum.

Ad Benedictus.

Ant. 1. a. Ego sum resurréctio & vita : qui credit in me, etiamsi mórtuus fúerit, vivet ; & omnis qui vivit & credit in me, non moriétur in ætérnum. *Joan.* 11.
Pater. *& cetera ut suprà in Vesperis, excepto quòd loco Psalmi* Lauda. *dicitur Ps.* De profundis. 96.

COMMENDATIONES.
Pro pluribus dicuntur in plurali.

℟. DOmine Deus, audi nunc oratiónem mortuórum Israël, qui peccavérunt ante te. Noli meminisse iniquitátum patrū nostrórum, sed * Memento manûs tuæ & nóminis tui.
℣. Occísus es, Dómine, & redemisti nos Deo in sánguine tuo : * Memento. *Baruch.* 3. *Apoc.* 5.
Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.
Secretò, Pater. *Clarâ voce*, Et ne nos indúcas, &c.

TIbi, Domine, commendámus ánimam * fámuli tui *N.* ut defunctus [*vel* fámulæ tuæ *N.* ut defuncta] século, tibi vivat : & quæ per fragilitátem mundánæ conver-

sationis peccáta commísit, tu véniâ misericordíssimæ pietátis absterge; Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus.

MIsericórdiam tuam, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætemæ Deus, pietátis affectu rogáre pro áliis cógimur, qui pro nostris rogáre peccátis nequáquàm sufficimus; tamen de tua confísi gratúita pietáte & inólita benignitáte, cleméntiam tuam depóscimus, ut ánimam * fámuli tui [*vel* fámulæ tuæ] ad te revertentem cum pietáte suscípias: adsit ei Angelus testamenti tui Míchaël, & per manus sanctórum Angelórum tuórum inter sanctos & electos tuos in fínibus Abrahæ, Isaac & Jacob Patriarchárum tuórum eam collocáre dignéris: quátenùs liberáta de princípibus tenebrárum & de locis pœnárum, nullis jam primævæ nativitátis, vel ignorántiæ, aut própriæ iniquitátis seu fragilitátis confundátur erróribus; sed agnoscátur à Sanctis tuis & beatitúdinis réquie perfruátur: atque cùm magni judícii dies advénerit, inter sanctos & electos tuos * resuscitátus [*vel* resuscitáta] glóriâ manifestæ contemplatiónis tuæ perpétuò satiétur; Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

In Ps. In éxitu. 30. *in cujus fine dicitur* Réquiem. *Ant.* 7. b. Qui timent Dóminum, speravérunt in Dómino; adjútor eórum & protector eórum est. *Ps.* 113.

Orémus.

OMnípotens, sempitérne Deus, qui humáno córpori ánimam ad similitúdinem tuam inspiráre dignátus es: dùm, te jubente, pulvis in púlverem revértitur; tu imáginem tuam cum sanctis & electis tuis ætemis sédibus præcípias sociári; eamque ad te revertentem de Ægypti pártibus blandè leniterque suscípias, & Angelos tuos sanctos ei óbviàm mittas, viamque illi justítiæ demonstra, & portas glóriæ tuæ áperi. Repelle, quæsumus, Dómine, ab ea omnes príncipes tenebrárum, & agnosce depósitum fidele quod tuum est. Súscipe, Dómine, creatúram tuam, non à diis aliénis creátam, sed à te solo Deo vivo & vero; quia non est álius Deus præter te, Dómine, & non est secundùm ópera tua. Lætífica, clementíssime Pater, ánimam ejus, & clarífica eam in multitúdine misericórdiæ tuæ. Ne memíneris, quæsumus, iniquitátum ejus antiquárum quas suscitávit furor

mali desidérii : licèt enim peccáverit, tamen te non negávit; sed signo fídei insigníta, te qui ómnia, & eam inter ómnia fecisti, fidéliter adorávit; qui vivis & regnas Deus.

℟. Amen.

In Psalm. Dilexi. 53. Crédidi. 114. Laudáte Dóminum, omnes gentes. 149. Confitémini. 15. & Beáti immaculáti. 16. *integrè*, *Ant. sola*, 4. g. Circumdedérunt me dolóres mortis, & perícula inferni invenérunt me. O Dómine, líbera ánimam meam. *Ps.* 114.

Orémus.

DIri vúlneris novitáte perculsi, & quodámmodò córdibus sauciáti; misericórdiam tuam, mundi Redemtor, flebílibus vócibus implorámus; ut * cari nostri *N.* [*vel* caræ nostræ *N.*] ánimam ad tuam cleméntiam, qui fons pietátis es, reverrentem blandè leniterque suscípias; & quas ex carnáli commoratióne contráxit máculas, tu Deus, inólita bonitáte clementer déleas, *Chorus*, Amen : Piè indúlgeas, *Chorus*, Amen : Oblivióni in perpétuum tradas, *Chorus*, Amen : Atque hanc laudem tibi cum céteris redditúram, & ad corpus próprium quandóquè reversúram, Sanctórum tuórum cœtibus aggregári præcípias; Qui cum Deo Patre & Spíritu sancto vivis & regnas Deus, per ómnia sécula seculórum.

℟. Amen.

Pater, &c. ℣. Et ne nos, &c. ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Réquiem æternam dona ei, Dómine; ℟. Et lux perpétua lúceat ei.

℣. Anima ejus in bonis demorétur, ℟. Et semen ejus hæréditet terram. *Ps.* 24.

℣. Non intres in judícium cum * servo tuo, [*vel* ancilla tua,] Dómine; ℟. Quia non justificábitur in conspectu tuo omnis vivens. *Ps.* 142.

℣. A porta ínferi. ℟. Erue, Dómine, ánimam ejus. *Ps.* 88.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus

PArtem beátæ resurrectiónis obtíneat, quæsumus, Dómine, ánima * fámuli tui [*vel* fámulæ tuæ] *N.* vitamque æternam habére mereátur in cœlis, per te, Jesu Christe, Salvátor mundi.

DEus, cui soli cómpetit medicínam præstáre post mortem : præsta, quæsumus, ut ánima * fá-

muli tui [*vel* fámulæ tuæ] *N.* terrénis exúta contágiis, in tuæ redemptiónis parte numerétur; Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

℣. Requiescat in pace. ℟. Amen.

BENEDICTIONES MENSÆ, ET GRATIARUM ACTIONES.

BENEDICTIO MENSÆ ANTE PRANDIUM.

BEnedícite. ℟. Dóminus.

Oculi ómnium in te sperant, Dómine; & tu das illis escam in témpore opportúno: aperis tu manum tuam: & imples omne ánimal benedictióne. *Ps.* 144.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui sancto: Sicut erat in princípio, &c.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Secretò, Pater. *usque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

Orémus.

BEnedic, Dómine, dona † tua, quæ de tua largitáte sumus sumptúri; Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Si fiat Lectio, Lector dicit: Jube, domne, benedícere.

Bened. Mensæ cœlestis partícipes fáciat nos Rex ætérnæ glóriæ. ℟. Amen.

In fine Lectionis dicitur: Tu autem, Dómine, miserére nostri. ℟. Deo grátias.

GRATIARUM ACTIO POST PRANDIUM.

COnfiteantur tibi, Dómine, ómnia ópera tua; & Sancti tui benedícant tibi. *Ps.* 144.

Glória Patri, &c.

AGimus tibi grátias; omnípotens Deus, pro univérsis benefíciis tuis; Qui vivis & regnas in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Deindè procedendo ad Ecclesiam, dicitur Ps. Miserére. 159. *Si verò non procedatur, dicitur Ps.* Laudáte Dóminum, omnes gentes. 149. *Qui Psalmus semper dicitur, quandò absolvitur Gratiarum actio in loco refectionis.*

In fine Psalmi dicitur Glória Patri.

Deindè Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater. *secretò usque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Dispersit, dedit paupéribus; ℟. Justítia ejus manet in sæculum sæculi. *Ps.* 111.

℣. Benedícam Dóminum in omni témpore; ℟. Semper laus ejus in ore meo. *Ps.* 33.

℣. In Dómino laudábitur ánima mea : ℟. Audiant mansuéti, & læténtur. *Ps.* 33.

℣. Magnificáte Dóminum mecum ; ℟. Et exaltémus nomen ejus in idipsum. *Ps.* 33.

℣. Sit nomen Dómini benedíctum, ℟. Ex hoc nunc, & usque in séculum. *Ps.* 112.

Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus nobis bona faciéntibus, propter nomen sanctum tuum, vitam ætérnam.

℟. Amen.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

Demissiori voce; Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiescant in pace.

℟. Amen.

BENEDICTIO MENSÆ

ANTE CŒNAM

Benedícite. ℟. Dóminus.

Edent páuperes, & saturabántur ; & laudabunt Dóminum, qui requírunt eum : vivent corda eórum in séculum séculi. *Ps.* 21.

Glória Patri, &c.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. *Secretò*, Pater. *Clarâ voce*, Et ne nos, &c.

Orémus.

Benedic, Dómine, dona † tua, quæ de tua largitáte sumus sumptúri; Per.

Ad Lect. Bened. Ad cœnam perpétuæ vitæ perdúcat nos Rex ætérnæ glóriæ.

℟. Amen.

GRATIARUM ACTIO

POST CŒNAM.

Memóriam fecit mirabílium suórum miséricors & miserátor Dóminus : escam dedit timéntibus se. *Ps.* 110.

Glória Patri, &c.

Benedíctus Deus in donis suis, & sanctus in ómnibus opéribus suis ; Qui vivit & regnat in sécula seculórum.

℟. Amen.

Psalm. & reliqua, ut suprà.

¶ In Jejuniis, *ad refectionem fit Benedictio mensæ & gratiarum actio, ut notatum est pro Cœna.*

AD UTRAMQUE refectionem.

A NATALI DOMINI, ad Vigiliam Epiphaniæ.

BENEDICTIO.

Benedícite. ℟. Dóminus.

Verbum caro factum est, allelúia, & habitávit in nobis, allelúia. *Joan.* 1.

Glória Patri, &c.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. *Et reliqua, ut suprà.*

GRATIARUM ACTIO.

NOtum fecit Dóminus, allelúia, salutáre suum, allelúia. *Ps.* 97.

Glória Patri. *Et reliqua, ut suprà, excepto quòd loco Psalmi* Miserére. *dicitur Psalmus*, Cantáte..... quia mirabília fecit. 50.

IN EPIPH. DOMINI, ET PER OCTAVAM.

BENEDICTIO.

BEnedícite. ℟. Dóminus.

Omnes de Saba vénient, allelúia, aurum & thus deferentes, allelúia. *Is.* 60.

Glória Patri. Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. *Et reliqua, ut suprà.*

GRATIARUM ACTIO.

REges Tharsis & ínsulæ múnera ófferent, allelúia; reges Arabum & Saba dona addúcent, allelúia. *Ps.* 71.

Glória Patri. *Et reliqua, ut suprà, excepto quòd loco Ps.* Miserére. *dicitur Ps.* Deus, judícium. *cum sua divisione.* 59.

ITINERARIUM.

Viator, in ipso itineris ingressu, si solus fuerit, dicat quæ sequuntur, in singulari; si cum sociis, in plurali, ut sequitur.

In Cantic. Benedictus. 14.

Ant. 5. C. In viam pacis & prosperitátis dírigat nos omnípotens & miséricors Dóminus: & Angelus Ráphaël comitétur nobíscum in via, ut cum pace, salúte & gáudio revertámur ad própria.

PRECES.

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Secretò, Pater. *usque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Salvos fac servos tuos, ℟. Deus meus, sperantes in te. *Ps.* 85.

℣. Mitte nobis, Dómine, auxílium de sancto; ℟. Et de Sion tuére nos. *Ps.* 19.

℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis, ℟. A fàcie inimíci. *Ps.* 60.

℣. Nihil profíciat inimícus in nobis, ℟. Et Fílius iniquitátis non appónat nocére nobis. *Ps.* 88.

℣. Benedíctus Dóminus die quotídiè: ℟. Prósperum iter fáciat nobis Deus salutárium nostrórum. *Ps.* 67.

℣. Vias tuas, Dómine, demonstra nobis, ℟. Et sémitas tuas édoce nos. *Ps.* 24.

℣. Utinám dirigántur viæ nostræ, ℟. Ad custodiendas justificatiónes tuas! *Ps.* 118.

℣. Erunt prava in dirécta, ℟. Et áspera in vias planas. *Is.* 40.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te, ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis. *Ps.* 90.

℣. Dómine, exaudi, &c.

Orémus.

Deus, qui fílios Israël per maris médium sicco vestígio ire fecisti, quique Magis iter ad te, stellâ duce, pandisti: tríbue nobis, quæsumus, iter prósperum tempusque tranquillum; ut, Angelo tuo sancto cómite, ad eum quò pérgimus locum, ac demùm ad æternæ salútis portum, pervenire felíciter valeámus.

Deus, qui Abraham púerum tuum de Ur Chaldæórum edúctum, per omnes suæ peregrinatiónis vias illæsum custodisti; quæsumus, ut nos fámulos tuos custodíre dignéris: esto nobis, Dómine, in procinctu suffrágium, in via solátium, in æstu umbráculum, in plúvia & frígore tegumentum, in lassitúdine vehículum, in adversitáte præsídium, in lúbrico báculus, in naufrágio portus; ut, te duce, quò téndimus, prósperè perveniámus; & demùm incólumes ad própria redeámus.

Adesto, quæsumus, Dómine, supplicatiónibus nostris: & viam famulórum tuórum in salútis tuæ prosperitáte dispóne; ut inter omnes viæ & vitæ hujus varietátes, tuo semper protegámur auxílio.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut família tua per viam salútis incédat; & beáti Joannis præcursóris hortamenta sectando, ad eum quem prædíxit secúra pervéniat, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

℟. Amen.

℣. Procedámus cum pace in nómine Dómini.

℟. Amen.

PRÆPARATIO AD MISSAM, AD LIBITUM SACERDOTIS.

Psalmi, Quàm dilecta. 110. Benedixisti. 63. Inclína, Dómine. *cum sua divisione*, 160. Crédidi. 114. De profundis clamávi. 96.

Ant. Dómine, memor esto meî; & ne vindictam sumas de peccátis meis, neque reminiscáris delicta mea. *Tob.* 3.

PRECES.

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster, &c.

Ego dixi: Dómine, miserére meî: sana ánimam meã, quia peccávi tibi. *Ps.* 40.

Convértere, Dómine; úsquequò? & deprecábilis esto super servos tuos. *Ps.* 89.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, quemádmodùm sperávimus in te. *Ps.* 32.

Sacerdótes tui induantur justítiam, & sancti tui exultent. *Ps.* 131.

Ab occultis meis munda me, Dómine; & ab aliénis parce servo tuo. *Ps.* 18.

Dómine, exaudi oratiónem meam: & clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

Orémus.

AUres tuæ pietátis, mitíssime Deus, inclína précibus nostris, & grátiâ sancti Spíritûs illúmina cor nostrum; ut tuis mystériis dignè ministráre, teque æternâ caritáte dilígere mereámur.

DEus, cui omne cor patet, & omnis voluntas lóquitur, & quem nullum latet secrétum: purífica per infusiónem sancti Spíritûs cogitatiónes cordis nostri, ut te perfectè dilígere, & dignè laudare mereámur.

URe igne sancti Spíritûs renes nostros & cor nostrum, Dómine; ut tibi casto córpore serviámus, & mundo corde placeámus.

MEntes nostras, quæsumus, Dómine, Paraclétus qui à te procédit illúminet, & indúcat in omnem, sicut tuus promísit Fílius, veritátem.

ADsit nobis, quæsumus, Dómine, virtus Spíritûs sancti; quæ & corda nostra clementer expurget, & ab ómnibus tueátur advérsis.

DEus, qui corda fidélium sancti Spíritûs illustratióne docuísti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere, & de ejus sem-

per consolatióne gaudére.

COnsciéntias nostras, quæsumus, Dómine, visitando purífica; ut véniens Dóminus noster Jesus Christus Fílius tuus, parátam sibi in nobis invéniat mansiónem; Qui tecum vivit & regnat Deus. Amen.

GRATIARUM ACTIO. POST MISSAM.

Psalmi, Dóminus regit me. 111. Benedícam Dóminum. *cum sua divisione*, 112. Bénedic, ánima mea, Dómino; & ómnia. *cum sua divisione*, 92.

Ant. O quàm suávis est, Dómine, Spíritus tuus! qui ut dulcédinem tuam in fílios demonstráres, pane suavíssimo de cœlo præstito, esurientes reples bonis, dívites dimittens inánes. *Sap.* 12. *&.* 16 *Luc.* 1.

PRECES.

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster, &c.

Memóriam fecit mirabílium suórum miséricors & miserátor Dóminus: escam dedit timéntibus se. *Ps.* 110.

Quid est homo, quòd memor es ejus? aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum? *Ps.* 8.

Sicut ádipe & pinguédine repleátur ánima mea; & lábiis exultatiónis laudábit os meum. *Ps.* 62.

Non nobis, Dómine, non nobis; sed nómini tuo da glóriam. *Ps.* 113.

Nunc dimittis servum tuum, Dómine, secundùm verbum tuum, in pace; quia vidérunt óculi mei salutáre tuum. *Luc.* 2.

Dómine, exaudi oratiónem meam; & clamor meus ad te véniat. *Ps.* 101.

Orémus.

VIsita, quæsumus, Dómine, famíliam tuam: & corda sacris dicáta mystériis pervígili tuére pietáte; ut remédia salútis ætérnæ, quæ te miserante percípiunt, te protegente custódiant.

QUæsumus, Dómine Deus noster, ut quos divínâ tríbuis participatióne gaudére, humánis non sinas subjacére perículis.

COgnóscimus, Dómine, tuæ circà nos cleméntiæ largitátem: & ídeò fiduciáliùs implorámus, ut quos páscere non désinis imméritos, & dignè tibi

servíre perfícias, & donis uberióribus prosequáris.

MAjestátem tuam, Dómine, supplíciter exorámus, ne períre patiáris quibus tanta remédia providísti; sed cum divíni frequentatióne mystérii crescat nostræ salútis effectus.

ACtiónes nostras, quæsumus, Dómine, aspirando præveni, & adjuvando prosèquere; ut cuncta nostra orátio & operátio à te semper incípiat, & per te semper finiátur.

ADjuvet nos grátia tua, omnípotens Deus; ut qui offícium sacerdotále suscépimus, dignè ac devótè tibi in omni puritáte & consciéntia bona famulári valeámus: & si non póssumus in tanta innocéntia vitæ conversári ut debémus, concéde nobis tamen dignè flere mala quæ géssimus, & in spíritu humilitátis, ac bonæ voluntátis propósito tibi ferventiùs de cétero deservire; Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

CANONES PARTIS ÆSTIVALIS.

De Festo SS. Trinitatis, & Pueris in ejus & ceterorum mysteriorum fide instituendis; tùm de solemnitate Corporis Christi, & latriæ cultu interno & externo ei debito.

DOMINICA PRIMA *post Pentecosten.* In Festo SS. TRINITATIS.

Ex Concílio Constantinopolitáno secundo œcuménico.

Ann. 553. *Collat.* 8. *Can.* 1.

SI quis non confitétur Patris, & Fílii, & Spíritûs sancti, unam natúram, sive substántiam, & unam virtútem & potestátem, Trinitátem consubstantiálem, unam Deitátem in tribus subsisténtiis sive Persónis adorandam, talis anáthema sit. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Tridentíno.

An. 1563. *Sess.* 24. de *Ref. Cap.* 4.

EPíscopi, saltèm Domínicis & áliis Festívis diébus púeros in síngulis Paróchiis fídei rudimenta, & obediéntiam erga Deum & parentes, diligenter ab iis ad quos spectábit, docéri curábunt.

FERIA TERTIA.

Ex Statútis Synodálibus Nicolái Pavillon, Epíscopi Electensis.

An. 1674. *Tit.* 1. §. 11.

PRæcípimus ut síngulis Domínicis & diébus festívis, sive ante, sive post Vésperas, nullâ interpósitâ morâ, Párochi & Vicárii ad Ecclésiam convocent púeros & puellas suárum Parochiárum, & in duas turmas hinc indè separátim dispónant: tùm per semihóram eis prima christiánæ religiónis princípia súggerant; id est, matutínas & vespertínas precatiónes, præcípua fídei nostræ cápita, Dei & Ecclésiæ mandáta, alíaque ad salútem attinéntia, eos dóceant.

FERIA QUARTA.

Ex Concílio Mediolanensi quinto, sub sancto Cárolo.

Ann. 1579. *Part.* 1. *Tit.* 2.

COnfessárii gravíssimam pœniténtiam impónant, itemque Concionatóres divínam ultiónem denúntient, & pátribus-famílias, & dóminis qui,

nullâ aut saltèm parvâ diligéntiâ adhíbitâ, omnem ratiónem non ineunt ut sui líberi ac fámuli Christiánam doctrínam addiscant, neque iis quos in famulátu habent, tantùm diébus saltèm festis vácui témporis concédunt, quo in Ecclésias ubi ea doctrína tráditur, ad illam percipiendam convenire possint. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

FERIA QUINTA.

In Festo

CORPORIS CHRISTI.

Ex Concílio Tridentíno. *An.*1551.*Sess.*13.*de Euchar.* *Cap.* 5.

✝ DEclárat sancta Synodus piè & religiósè ádmodùm in Dei Ecclésiam inductum fuisse hunc morem, ut síngulis annis peculiári & festo die præcelsum & venerábile (Eucharístiæ) Sacramentum singulári veneratióne ac solemnitáte celebrarétur, utque in Processiónibus reverenter & honorífice illud per vias & loca pública circumferrétur. Christiáni omnes singulári significatióne gratos & mémores testentur ánimos erga commúnem Dóminum & Redemptórem pro tàm ineffábili & planè divíno benefício. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

FERIA SEXTA.

intrà Octavam.

Ex Concílio Tridentíno. *An.*1551.*Sess.* 13 *de Euchar.* *Can.* 4.

SI quis díxerit, peractâ consecratióne, in admirábili Eucharístiæ Sacramento non esse corpus & sánguinem Dómini nostri Jesu Christi; sed tantùm in usu, dùm súmitur, non autem antè vel pòst, & in hóstiis seu partículis consecrátis, quæ post communiónem reservantur vel supersunt, non remanére verum corpus Dómini, anáthema sit.

SABBATO

intrà Octavam.

Ex Concílio Tridentíno. *An.*1551.*Sess.*13.*de Euchar.* *Cap.* 5.

NUllus dubitandi locus relínquitur quin omnes Christi fidéles, pro more in Cathólica Ecclésia semper recepto, latríæ cultum qui vero Deo debétur, sanctíssimo Eucharístiæ Sacramento in veneratióne exhíbeant. Nam illum eumdem Deum præsentem in eo adesse crédimus, quem Pater æternus introdúcens in orbem terrárum, dicit: Et adórent eum omnes Angeli Dei; quem Magi procidentes adoravérunt; quem in Galilæa ab Apóstolis adorátum fuisse Scriptúra testátur.

DOMINICA.
intrà Octavam,
Quæ est II. post Pentecosten.
Ex Concílio Tridentíno.
An.1551.Sess.13.de Euchar. Cap. 6.

CONsuetúdo asservandi in Sacrário sanctam Eucharístiam ádeò antíqua est, ut eam séculum étiam Nicæni Concílii agnóverit. Porrò deferri ipsam sacram Eucharístiam ad infirmos, & hunc usum diligenter in Ecclésiis conservári, prætérquàm quòd cum summa æquitáte & ratióne conjunctum est, tùm multis in Concíliis præceptum invenítur, & vetustíssimo Cathólicæ Ecclésiæ more est observátum. Quarè sancta hæc Synodus retinendum omnínò salutárem hunc & necessárium morem státuit.

FERIA SECUNDA
intrà Octavam.
Ex Statútis Synodálibus Nicolái Pavillon, Epíscopi Electensis.
Anno 1674. Tit. 2. §. 6.

SErvétur Sacrosanctum Córporis Christi Sacramentum in síngulis Ecclésiis sive Parochiálibus, sive Paróchiæ annéxis, quæ sunt in locis ubi non desunt íncolæ, & in quibus Párochus, vel Vicárius résidet; non autem in áliis Ecclésiis quæ non parùm ab íncolis distant, nisi die Cœnæ majóris hebdómadæ, & ipso die festo Córporis Christi.

FERIA TERTIA
intrà Octavam.
Ex Statútis Synodálibus Nicolái Pavillon, Epíscopi Electensis.
Anno 1674. Tit. 2. §. 7.

SAcrosanctum Córporis Christi Sacramentum servétur in píxide argéntea, quæ deponétur super corporále album in Tabernáculo ad médium altáre. Præter Eucharístiam nulla res collocári possit in ipso Tabernáculo, quod erit obductum panno sérico albo, & clave occludétur. Quin & lampas accensa perpétuò árdeat coram Tabernáculo in quo sacrum Christi Corpus résidet.

FERIA QUARTA
intrà Octavam.
Ex Concílio Tolosáno.
An. 1590. Part. 2. Cap. 5.

FRequentíssimam pópulo communiónem, debitamque in ea sumenda reveréntiam, Párochi, Concionatóres, & Confessárii crebris hortatiónibus suadébunt.

FERIA QUINTA.
Octava
CORPORIS CHRISTI,
ET FESTUM SACERDOTII
DOMINI N. J. C.
Ex Concílio Tridentíno.
Sess. 22. Can. 22.

SI quis díxerit illis verbis: Hoc fácite in meam commemoratiónem;

Christum non instituisse Apóstolos Sacerdótes, aut non ordinasse, ut ipsi aliísque Sacerdótes offerrent corpus & sánguinem suum; anáthema sit.

De Sacramentis Viatici & Extremæ-Unctionis, & reliquo sacerdotali ministerio erga infirmos.

FERIA SEXTA.

Ex Concílio Narbonensi.

Ann. 1609. Can. 32.

Aderat Polverellus, Episc. Elect.

INvígilent Párochi supra gregem, & paráti semper sint, ne per illórũ negligéntiam, aut párvuli sine Baptismo, aut adulti sine Sacraméntis Pœniténtiæ, Communiónis, & Extrémæ-Unctiónis moriantur. Infirmos sæpiùs vísitent & consolentur, ac de salúte ánimæ móneant. Olea sancta intrà cremérias nítidas, mundas, & non fractas distinctè custódiant. Tu autem, Dómine, miserére nostri.

℟. Deo grátias.

SABBATO.

Ex Concílio Lateranensi quarto.

Anno 1215. C. 22.

PRæcípimus médicis córporum, ut cùm eos ad infirmos vocári contígerit, ipsos ante ómnia móneant & indúcant, quòd médicos ádvocent animárum; ut postquàm infirmis fúerit de spiritáli salúte provísum, ad corporális medicínæ remédium sulúbriùs procedátur.

DOMINICA III. *post Pentecosten.*

Ex Sacramentáli Ambrosiáno sancti Cároli, Mediolanensis Archiepíscopi.

Script. post an. 1582. C. 5. de visit. & cur. infirm.

ÆGrótis máximè visitandis & consolandis assíduam caritátem Párochus navábit, qui rerum ómnium indigéntiâ & morbi acerbitáte miserábilem in modum afflicti, curatiónem difficíllimam experiuntur, quorum paupertátem commótus zelo pietátis ita sublevábit, ut & ipse, si per facultátes potest, de suo éroget, & aliórum eleemósynas conquírat.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Mediolanensi quinto, sub sancto Cárolo.

An. 1579. Part. 2. Cap. 4.

PArochi animarumve curatóres tantùm abest ut necessário pestiléntiæ témpore pópulum cujus curam gerunt, áliquo modo destítuant, ut fixâ ánimi deliberatióne sibi statuendum putent ómnia prorsùs étiam mortis perícula paratíssimo ánimo subíre pótiùs, quàm fidéles Christi sánguine redemptos, ac sibi

præcípuè in curam trádi-tos, in summa penè ómnium adjumentórum necessitáte desérere.

FERIA TERTIA.

Ex Synodo Claromontána.

An. 1268. *Tit.* 7. *de Pœnit.*

INfirmis in mortis artículo constitútis pia est inquirenda peccatórum conféssio. Est eis intimandum ut conterantur & ut dóleant de peccátis suis univérsis & síngulis, non tàm timóre pœnæ quam peccando meruérunt, sed quòd Deum & Patrem Creatórem & Redemptórem suum offéndere præsumpsérunt. Inducantur infirmi, ut acerbitátes ægritúdinis quasi flagella pii Patris, quemádmodùm ei plácuit, cum gáudio toleráre labórent.

FERIA QUARTA.

Ex Concílio Nannetensi.

Can. 4. *&* 5. *seculo ix.*

SAcerdos infirmum blandè leniterque alloquátur, ut omnem spem suam in Deo ponat, ut peccáta confiteátur, ut emendatiónem promittat: hujuscémodi allocutiónibus det locum Sacerdos ut ægrótus de peccátis suis possit cogitáre. Infirmus qui necessitáte mortis urgente confitétur peccáta, sub ea conditióne à Sacerdóte reconciliétur, ut si ei Dóminus sanitátem reddíderit, secundùm qualitátem delicti & secundùm Cánonum statúta & Pœnitentiálium probatórum pœníteat.

FERIA QUINTA.

Ex Statútis Synodálibus Nicolái Pavillon, Epíscopi Electensis.

Anno 1674. *Tit.* 4. §. 14.

PArochi & Vicárii summâ sollicitúdine providébunt ut ægróti matúrè peccatórum confessióne expientur, sacróque viático muniantur, ántequàm in vitæ discrímen vénerint. Eosdem étiam dispónent ad Extrémæ - Unctiónis Sacramentum recipiendum, dùm adhuc intégra súperest mens, & viget rátio. Quod utrumque pastorális sollicitúdinis offícium ne prætermittátur, monebuntur è sacro púlpito fidéles, ut statìm ac ægrotáverit áliquis, renunciétur Sacerdóti: quin & ipsi Sacerdótes, etiamsi non accersantur, vária suæ Paróchiæ loca, síngulis hebdómadis própriâ sponte perlustrent, & inquírant nùm áliquis sit ægrótus.

FERIA SEXTA.

Ex Concílio Narbonensi.

Anno 1609. *C.* 23. *aderat Polverellus, Elect. Episc.*

CUrent Párochi crebris monitiónibus imperítum vulgus ab illa ináni & ímpia opinióne abdúcere, quâ pleríque sinistrè de virtúte Extrémæ - Unctiónis Sacramenti séntiunt, perindè ac si mortem ægris ac-

céleret ; cùm tamen certum sit hujus virtúte Sacramenti non ánimæ tantùm, sed & córporis sanitátem à Deo óptimo máximo sæpíssimè concédi.

SABBATO.

Ex Concílio Mediolanensi quarto, sub sancto Cárolo. *Ann. 1576. Part. 2. Cap. 6.*

SAcerdos, dùm ægrótus sénsuum usum non amísit, eum brévibus & suávibus ardentibusque verbis excitáre ad desidérium vitæ ætérnæ & ad spem de divína misericórdia concipiendam, ne opportúnè desístat ; tùm cùm propè moribundus est, in illíus ánimæ commendatióne, quàm máximâ potest intímâ ánimi pietáte, statas, religiósas sanctasque preces récitet. Tu autem, Dómine, &c.

De Sacramento Matrimonii.

DOMINICA IV. *post Pentecosten.*

Ex Concílio Tridentíno. *Sess. 24. de Matrim. Can. 1.*

SI quis díxerit Matrimónium non esse verè & próprié unum ex septem legis Evangélicæ Sacramentis, à Christo Dómino institútum, sed ab homínibus in Ecclésia inventum ; neque grátiam conferre ; anáthema sit.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Parisiensi. *An. 1528. in Decr. fid. C. 10.*

SAcramentum Matrimónii magnum est in Christo quidèm & Ecclésia, quo sanctificátur vir infidélis per mulíerem fidélem, & múlier infidélis per virum fidélem. Hoc honorábile connúbium per quod cónjuges benedictiónem consequuntur in fíliis, nec habet in eos dæmónium potestátem, nisi ita conjúgium suscípiant, ut Deum à se & à sua mente exclúdant.

FERIA TERTIA.

Ex Statútis Synodálibus Nicolái Pavillon, Epíscopi Electensis. *Anno 1674. Tit. 4. §. 21.*

FIdéles cujúslibet Paróchiæ, ubi erunt in Ecclésia congregáti ad conciónem vel ad doctrínæ christiánæ expositiónem audiendam, à suis Rectóribus & Vicáriis moneantur, ut abstíneant à tumultu & procacitáte, quibus óperam dare solet vílior plebs, occasióne nuptiárum, sive quandò ad Ecclésiam ducuntur vel domum reducuntur sponsi, sive réliquo témpore diéi quo núptiæ celebrantur. In primis verò moneantur ut abstíneant à petulanti strépitu & à turbulentis vociferatiónibus, (*a*) quibus moléstia sponsis procreátur ; nec à desi-

(*a*) Vulgò *Charivari.*

ponsis vel connúbio junctis pecúniam, aut áliquid áliud omnínò, neque in ipso Ecclésiæ áditu, neque álibi, exposcant. Quam iníquam consuetúdinem si minùs adhortatiónibus & mónitis expurgáre váleant Sacerdótes, renuntiábunt Epíscopo, qui censúris ecclesiásticis in reos animadvertet. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

FERIA QUARTA.

Ex Epístola canónica secunda sancti Basílii Magni ad beátum Amphilóchium, Epíscopum Iconiensem.

Anno 375. *C.* 42.

QUæ sine iis qui habent potestátem fiunt matrimónia, sunt fornicatiónes. Nec ergò, vivente patre, nec dómino, ii qui convéniunt, sunt ab accusatióne líberi, donec conjúgio dómini annúerint; tunc enim áccipit firmitátem conjúgium. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

FERIA QUINTA.

Ex Concílio Mediolanensi quinto, sub sancto Cárolo.

An. 1579. *Part.* 3. *C.* 16.

PArochus, quos sponsos experiundo víderit doctrínæ christiánæ rudiménta planè ignoráre, ne matrimónio illos antè jungat, quàm ea item ratióne cognôrit didicisse quæ eo de génere illos planè scire oportet. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

FERIA SEXTA.

Ex Concílio Cameracensi.

An. 1565. *Tit.* 15. *Cap.* 2.

DOcébunt Pastóres, idque frequenter populáres suos in Matrimónio spectári debére fidem, prolem, & Sacramentum; fidem scílicèt quæ jus conjúgii servet indissolúbile; prolem, ut Dei benefício suscepta ac donáta mútuâ benevoléntiâ nutriátur, & instituátur religiósè; Sacramentum autem, ut exemplo Christi & Ecclésiæ divórtium cónjuges non séparet.

SABBATO.

Ex Concílio Narbonensi.

Ann. 1609. *C.* 22.

Aderat Polverellus, Episc. Elect.

MAtrimónium non domi, sed in loco sacro celebrétur, ab auróra usquè ad merídiem, in Missa tantùm. Nec ad contrahendum Párochi admittant fidéles ab Adventu Dómini usquè ad Epiphániam, & à Féria quarta Cínerum usquè ad Domínicam in Albis, sine Epíscopi licéntia. Secundæ verò Núptiæ nusquàm benedicantur. Tu autem, Dómine, &c.

DOMINICA V. *post Pentecosten.*

Ex Epístola Siricii Papæ, ad Himérium Tarraconensem Epíscopum.

Ann. 385. *Can.* 4.

De conjugálium violatióne requisísti, si desponsátam álii puellam alter in matrimónium possit accípere. Hoc ne fiat, modis ómnibus inhibémus; quia illa benedíctio quam nuptúræ Sacerdos impónit, apud fidéles cujusdam sacrilégii instar est, si ullâ transgressióne violétur.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1563. *Seff.* 24. *Cap.* 1. *de Reform. Matrim.*

Antequàm matrimónium contrahátur, ter à próprio contrahéntium Párocho tribus contínuis diébus festívis in Ecclésia inter Missárum solémnia públicè denuntiétur quos inter matrimónium sit contrahendum. Quibus denuntiatiónibus factis, si nullum legítimum opponátur impedimentum, ad celebratiónem matrimónii in fácie Ecclésiæ procedátur.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Narbonensi.

Ann. 1609. *C.* 22.

Aderat Polverellus, Episc. Elect.

Gradus omnes cognatiónis tàm carnális quàm spirituális, affinitátis & públicæ honestátis, qui à sacro Concílio Tridentíno impedíre Matrimónium declarantur, Nos eosdem étiam gradus legítima esse Matrimónii impedimenta declarámus, & in illis contracta dirimenda esse, & sic contrahentes puniendos esse decérnimus, juxtà dicti sacri Concílii decréta.

FERIA QUARTA.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1563. *Seff.* 24. *C.* 1. *de Reform. Matrim.*

Qui áliter, quàm præsente Párocho, vel álio Sacerdóte de ipsíus Párochi seu Ordinárii licéntia, & duóbus vel tribus téstibus, Matrimónium contráhere attentábunt; eos sancta Synodus ad sic contrahendum omnínò inhábiles reddit: & hujúsmodi contractus írritos & nullos esse decernit, proùt eos præsenti decréto írritos facit & annullat. Tu autem, &c.

FERIA QUINTA.

Ex Concílio Tridentíno.

Ann. 1563. *Seff.* 24. *C.* 1.

Sancta Synodus hortátur ut cónjuges ante benedictiónem Sacerdotálem in templo suscipiendam, in eâdem domo non cohábitent. Postrémò, ut ántequàm cóntrahant, peccáta diligenter confiteantur, & ad Eucharístiæ Sacramentum piè accédant. Tu autem, &c.

FERIA SEXTA.
Ex Concílio Remensi.
Ann. 1583. *de Ref. Matrim. C.* 11.

NUptiis ritè complétis, ita se compónant cónjuges, ut putent se non à Sacerdóte, sed per eum à Christo conjunctos, in quem peccátur quótiès fides promissa sólvitur; neutri ergò líceat ab áltero discédere, étiam quoad thorum, nisi causâ legítimâ, priùs à Superióre approbátâ.

SABBATO.
Ex Concílio Agathensi.
Ann. 506. *Can.* 39.

PResbyteri, Diáconi, Subdiáconi, vel deinceps quibus uxóres ducendi licéntia non est, étiam alienárum nuptiárum evítent convívia. Nec his cœtibus admisceantur, ubi amatória cantantur & túrpia, aut obscœni motus córporum chóreis & sáltibus efferuntur. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.
℟. Deo grátias.

De nominatione & institutione canonica ad Beneficia & dignitates Ecclesiasticas.

DOMINICA VI.
post Pentecosten.
Ex Concílio Parisiensi sexto.
Ann. 829. *Lib.* 1. *Cap.* 11.

SUmmóperè cavendum est ut hi per quos & Relígio Christiána constáre, & céteri ab offensióne debent salvári, tales posthábitâ simoníacâ peste eligantur, quales & Apostólicus sermo, & canónicus ordo, & beáti Gregórii pastorális Régula docet: scílicèt ut nullíus terrénæ rei grátiâ nisi Dei solíus eligantur; quóniam si pro áliquo múnere præsentis futuræque retributiónis, vel pro quálibet ália re quæ contrária esse possit veritáti divinæque auctoritáti, elígitur, liquet profectò quòd in hujuscémodi facto Deus offendátur. Orandus est ergò ut eam pestem ab ómnium fidélium corde, ore & manu procul amóveat.

FERIA SECUNDA.
Ex Concílio Lateranensi tértio.
Anno 1179. *Can.* 8.

NUlla Ecclesiástica ministéria, seu étiam benefícia, vel Ecclésiæ, alícui tribuantur seu promittantur, ántequàm vacent; ne desideráre quis mortem próximi videátur, in cujus locum & benefícium se credíderit successúrum. Turpe nimìs est & divíni plenum animadversióne judícii, si locum in Dei Ecclésia futúræ successiónis expectátio hábeat.

FERIA TERTIA.
Ex Concílio Remensi.
Ann. 1119. *Can.* 4.

NUllus Epíscopus, nullus Présbyter, nullus omnínò de Clero Ecclesiásticas dignitátes vel beneficia cuílibet quasi hæreditário jure derelinquat. Tu autem, Dómine, miserére nostri.

℟. Deo grátias.

FERIA QUARTA.
Ex Concílio Tridentíno.
Anno 1563. *Sess.* 24. *de Ref.* *Cap.* 1.

QUi ad promotiónem præficiendórum quodcumque jus habent, aut alióquin óperam suam præstant, imprímis memínerint nihil se ad Dei glóriam & populórum salútem utílius posse fácere, quàm si bonos pastóres & Ecclésiæ gubernandæ idóneos promovéri stúdeant: eosque aliénis peccátis communicantes mortáliter peccáre, nisi quos digniores & Ecclésiæ magis útiles ipsi judicáverint; non quidèm précibus vel humáno afféctu, aut ambiéntium suggestiónibus, sed eórum exigéntibus méritis, præfici diligenter curáverint. Tu autem, &c.

FERIA QUINTA.
Ex Concílio Albiensi.
Anno 1254 *C.* 56.

CUm in collatióne Beneficiórum Ecclesiasticórum habéri débeat principáliter ante óculos solus Deus: districtè præcípimus & mandámus, ut ómnia Ecclesiástica bona persónis idóneis, & statúto à Canónibus témpore conferantur. Tu autem, Dómine, miserére, nostri.

℟. Deo grátias.

FERIA SEXTA.
Ex Concílio Tridentíno.
An. 1563. *Sess.* 24. *de Ref.* *Cap.* 12.

NEmo deinceps ad dignitátes quascumque, quibus animárum cura subest, promoveátur, nisi qui saltèm vigésimum-quintum ætátis annum attígerit; & in Clericáli órdine versátus, doctríná ad suum munus exequendum necessáriâ, ac morum integritáte commendétur. Tu autem, Dómine, miserére nostri.

℟. Deo grátias.

SABBATO.
Ex Concílio Lateranensi primo.
Anno 1123. *Can.* 7.

NUllus omnínò Archidiáconus, aut Archipréslbyter, aut Præpósitus, vel Decánus, animárum curam, vel Præbendas Ecclésiæ sine judício vel consensu Epíscopi, alícui tríbuat: imò sicut sanctis Canónibus constitútum est, cura & rerum Ecclesiasticárum dispensátio in Epíscopi judício & potestáte permáneant.

De Prælatoris residentia, & Pastorali sollicitudine.

DOMINICA VII.
post Pentecosten.
Ex Concílio Cloveshoviensi secundo.
Anno 747. *C.* 1.

UNusquisque Episcopórum curam pastorálem sibi créditam, canonicasque Christi Ecclésiæ institutiónes, summo conámine defèndere sit promptus: nec ullátenùs negligenter vivendo, ségniter docendo, negótiis seculáribus, plusquàm Dei servítiis, quod absit, súbditus exístat; sed bonis útique móribus, abstinéntiæ virtútibus, justítiæ opéribus, doctrínæ stúdiis adornátus, ut secundùm Apóstolum, pópulum Dei suis exemplis benè corrígere, & sanæ quoque doctrínæ sermónibus instrúere præváleat. Tu autem, Dómine, &c.

FERIA SECUNDA.
Ex Concílio Tridentíno.
An. 1547. *Sess.* 6. *de Reform.*
Cap. 1.

OMnes Cathedrálibus Ecclésiis quibuscumque, quovis nómine ac título, Præfectos monet, ac mónitos esse vult sancta Synodus, ut attendentes sibi & universo gregi, in quo Spíritus sanctus pósuit eos régere Ecclésiam Dei, vígilent, & ministérium suum ímpleant. Tu autem, Dómine, &c.

FERIA TERTIA.
Ex Concílio Tridentíno.
An. 1547. *Sess.* 6. *de Reform.*
Cap. 1.

IMplére ministérium suum nequáquàm posse sciant (Epíscopi,) si greges sibi commissos mercenariórum more déserant, atque óvium suárum, quarum sanguis de eórum est mánibus à supremo Júdice requirendus, custódiæ mínimè incumbant; cùm certíssimum sit non admitti Pastóris excusatiónem si lupus oves cómedit, & Pastor nescit.

FERIA QUARTA.
Ex Concílio Tolosáno.
Anno 1590. *C.* 3.

QUàm ánxiè sollicitéque commissæ sibi animárum salúti invigiláre Párochi débeant, fácilè intélliget, qui iis de pópuli peccátis rationem reddendam esse nóverit. Id ne áccidat, super gregis custódiam perpétuò stent, sacris hortatiónibus, concionibusque diébus Domínicis & áliis Festivitátibus habendis, pópulum commonefáciant, ad crebram confessiónem communionemque invítent; ægrótos frequenter étiam non vocáti ádeant, & quàm máximè póterunt, eorumdem consciéntiæ cónsulant; tùm déniquè réliqua ómnia Parochórum múnera fidéli-

ter exequantur. Tu autem, Dómine, &c.

FERIA QUINTA.

Ex Concílio Burdigalensi. *Anno* 1583. *Tit.* 18. *de Parochis.*

OBservent Párochi sui gregis vítia, & commúnia vel própria peccáta; iisque corrigendis, cum omni mansuetúdine & caritáte, cùm públicè omnes, tùm privátim síngulos admonendo, diligéntiam adhíbeant. Si qui contentióne discordes fúerint, vel ódia in invicèm suscéperint, aut simultátes exercúerint, curent eos quamprímùm ad pacem & fraternam concórdiam revocáre.

FERIA SEXTA.

Ex Concílio Tridentíno. *An.* 1551. *Sess.* 13. *de Ref. Cap.* 1.

SE Pastóres meminerint ita præesse sibi súbditis oportére, ut non eis dominentur, sed illos tanquàm fílios & fratres díligant: elaborentque ut hortando & monendo ab illícitis detérreant. Quos tamen si quid per humánam fragilitátem peccáre contígerit, illa Apóstoli est ab eis observanda præcéptio, *ut illos árguant, óbsecrent in omni* bonitáte & *patiéntia*. Sin autem ob delicti gravitátem virgâ opus fúerit, tunc cum mansuetúdine rigor, cum misericórdia judícium, cum lenitáte sevéritas adhibenda est.

SABBATO.

Ex Concílio Avenionensi. *Anno* 1594. *Can.* 42.

STudiósè Párochus sit sollícitus de paupéribus suæ Paróchiæ, præsertim puellis nubílibus, víduis, órphanis, pupillis, ægrótis, sénio confectis, aliisque persónis utrâque misericórdiâ indigéntibus, quibus & ipse opituléтur, & álios hortátu suo ad id offícium invítet. Præcípuè de iis Epíscopum certiórem fáciat; ut qui commúnis eórum pater est, iisdem paternam curam præstet.

De Visitatione Episcopali.

DOMINICA VIII. *post Pentecosten.*

Ex Concílio Tridentíno. *Anno* 1563. *Sess.* 24. *de Ref. Cap.* 3.

EPíscopi própriam Diœcésim per seipsos, aut, si legítimè impedíti fúerint, per suum generálem Vicárium aut visitatórem, si quotannis totam, propter ejus latitúdinem, visitáre non póterunt, saltèm majórem ejus partem; ita tamen ut tota biénnio per se vel visitatóres suos compleátur, visitáre non prætermittant.

FERIA SECUNDA.
Ex Concílio Narbonensi.
Ann. 1609. *Cap.* 27.
Aderat Polverellus, Elect. Episc.

ECclésias Epíscopi vísitent moderáto comitátu, ne súbditos nímiis súmptibus ópprimant; eosque secum assúmant, quos probátæ fídei & doctrínæ nóverint, & quorum íntegra fama iis ad quos profiscíscuntur, exemplo esse possit.

FERIA TERTIA.
Ex Concílio Narbonensi.
Anno 1609. *Cap.* 27.
Aderat Polverellus, Elect. Episc.

CAthedráles inprímis vísitent Ecclésias (Epíscopi), tùm Collegiátas, deindè Paróchias, Seminária, Sodalitátes, Hospitália, ac cétera pia loca. Abúsus, si qui irrépserint, ab eis tollant; modos státuant quibus in pósterum vitári possint.

FERIA QUARTA.
Ex Concílio Tridentíno.
An. 1563. *Sess.* 24. *de Reform. Cap.* 3.

VIsitatiónum (Episcopálium) præcípuus sit scopus sanam orthodoxamque doctrínam, expulsis hæréſibus, indúcere, bonos mores tuéri, pravos corrígere, pópulum cohortatiónibus & admonitiónibus ad religiónem, pacem, innocentiamque accéndere; cétera, prout locus, tempus & occásio feret, ex visitántium prudéntia, ad fidélium fructum constitúere.

FERIA QUINTA.
Ex Concílio Bracarensi secundo.
Anno 572. *Can.* 1.

EPíscopi per Diœcéses euntes, primùm discútiant Cléricos, quómodò órdinem Baptísmi téneant, vel Missárum, & quáliter quæcumque offícia in Ecclésia peragantur. Et si rectè quidèm invénerint, Deo grátias agant; sin autem mínimè, docére debent ignáros.

FERIA SEXTA.
Ex Concílio Bracarensi.
Anno 572. *Can.* 1.

POstquàm suos Cléricos discússerint vel docúerint Epíscopi, convocátâ plebe ipsíus Ecclésiæ, dóceant illos, ut fúgiant peccáta; aut quod nolunt sibi fíeri, non fáciant álteri. Sic pósteà Epíscopus de Ecclésia illa profiscíscatur ad áliam.

SABBATO.
Ex Concílio Tridentíno.
An. 1563. *Sess.* 24 *de Reform. Cap.* 10.

EPíscopi, ut áptiùs quem regunt pópulum, possint in offício atque obediéntia continére, in ómnibus his quæ ad visitatiónem spectant; jus & potestátem hábeant ea ordi-

ter exequantur. Tu au- tem, Dómine, &c.

FERIA QUINTA.

Ex Concilio Burdigalensi.

Anno 1583. Tit. 18.

Parochis.

OBservent Parochi ... gregis vítia, ... múnia vel pró... cáta; iisque ... dis, cum omni ... dine & carit... blicè omnes ... Concilia rum síngulo ... omissa sunt, diligéntis ... andis móribus, qui cor... dis excéssibus, con- súerint ... componendis ... cèm ... ex sacris Canóni- ... permissis renoventur. ... Metropolitáni per ... seu, illis legítimè ... Coepíscopus an- ... quior, quólibet saltèm ... ennio, non prætermit- tat Synodum in Província sua cógere.

FERIA SECUNDA.

Ex Concilio Tullensi.

Anno 859. Can. 2.

EPíscopi secundùm sa- cram auctoritátem uní- ti sint, & mútuo consílio atque auxílio pópulum sibi commissum regant atque córrigant; & nemo se à solátio mútuo súbtrahat: sed Synodáles conventus secundùm jussiónem canó- nicam frequentáre procú- rent; quátenùs ordo Eccle- siásticus, qui quasi jam fúe- rat obliterátus, quóniam Synodi frequentári non pó- terant, Episcopáli colla- ... & ... emendatióne ... tér ... sis suæ utilitáte ... a videbuntur. Tu Dómine, &c.

... *is Diœcesanis.*

... tióne ad necessárium ac dé- bitum statum redúci præ- váleat.

FERIA TERTIA.

Ex Concilio Parisiensi sexto.

Anno 829. L. 1. Cap. 26.

VAldè profutúrum sanc- tæ Dei Ecclésiæ fuit, ut quia ordo canónicus do- cet, & in ipsis Concíliis adsint Presbyteri & Diá- coni, & omnes qui se læ- sos exístimant, & Synodi experiantur exámen; ut adsint étiam uniuscujusque Epíscopi erudíti viri, quos ad Christi milítiam ejus- que Ecclésiæ honórem uti- litatemque præparat, quá- tenùs & céteris Ecclésiis noti sint, & stúdium ac providéntia Epíscopi ad aliórum exempla manifesta fiant.

FERIA QUARTA.

Ex Concíliis * Tridentino, & ** Narbonensi.

* *Anno 1563. Sess. 24. de Reform. Cap. 2.*

** *An. 1609. Cap. 28. Aderat Polverellus, Elect. Episc.*

SYnodi Diœcesánæ quot- annis celebrentur, ad quas accédere teneantur qui Parochiálium Ecclesiá-

-erunt, quicum-
. . & omnes
consuetú-
-nt. Tu
-eréte

-JINTA.
-sancti Leónis
-Anastásium Thes-
-censem Epíscopum.
-ipt. anno 444. Cap. 5.
Synodo máximè cons-
-tuendum quod ad dis-
-nam Ecclesiásticam pó-
pertinére. Méliùs enim
a vitábitur, si inter Sa-
-ótes Dómini collátio
-iéntior habeátur ; &
-idatióni páriter & ca-
-i plúrimùm præstat
-iáta sociétas. Illìc, si
causæ natæ fúerint,
-tante Dómino, ita pó-
-it termináti, ut con-
-io nulla resídeat, sed
-a inter fratres cáritas
-scat. Tu autem, Dó-
-e, miserére nostrî.
. Deo grátias.

-ERIA SEXTA.
-: Concílio Remensi.
-1583. Tit. de Syn. Diœc. n. 7.
Synodo (Diœcesána)
-ratiónem exhortató-
-hábeat Epíscopus,
-álius cui provínciam
commíserit; Clerum-
que móneat eórum quæ
sunt sui offícii. Legantúr
étiam Statúta Synodália,
ac pro témporis opportu-
nitáte & ratióne augean-
tur, minuantur, vel im-
mutentur. Tu autem, Dó-
mine, miserére nostrî.
℟. Deo grátias.

SABBATO.

Ex Statútis Synodálibus Nicolái Pavillon, Epís-copi Electensis.
An. 1674. Tit. 5. in Concl.

JUbémus cunctis Presby-teris, animárum mode-ratóribus, & prorsùs óm-nibus Cléricis, ut sínguli apud se hábeant volúmen Statutórum & Ordinatió-num quæ in nostra Synodo sunt constitúta & promul-gáta; quod volúmen nos-tris óculis, témpore visita-tiónis, exhibébunt. Adhor-támur autem ipsos ut præ-dicta Statúta & Decréta nostra assíduè, diligenter & attento pérlegant áni-mo; quò scílicèt eádem me-móriæ mandáta atque de-físa servantes, ad hanc nor-mam & suos ipsi mores compónant, & componen-dos sátagant mores fidélium quos suæ curæ concréditos habent. Tu autem, Dó-mine, miserére nostrî.
℟. Deo grátias.

nandi, moderandi, puniendi, & exequendi juxtà Cánonum sanctiónes, quæ illis ex prudéntia sua pro subditórum emendatióne ac Diœcésis suæ utilitáte necessária videbuntur. Tu autem, Dómine, &c.

De Conciliis, & de Synodis Diœcesanis.

DOMINICA IX.
post Pentecosten.
Ex Concilio Tridentíno.
An. 1563. *Sess.* 24. *de Ref. Cap.* 2.

PRovinciália Concília sicubi omissa sunt, pro moderandis móribus, corrigendis excéssibus, controvérsiis componendis, aliísque ex sacris Canónibus permissis renoventur. Quarè Metropolitáni per seipsos, seu, illis legítimè impedítis, Coepíscopus antíquior, quólibet saltèm triénnio, non prætermittat Synodum in Província sua cógere.

FERIA SECUNDA.
Ex Concílio Tullensi.
Anno 859. *Can.* 2.

EPíscopi secundùm sacram auctoritátem uníti sint, & mútuo consílio atque auxílio pópulum sibi commissum regant atque córrigant; & nemo se à solátio mútuo súbtrahat: sed Synodáles conventus secundùm jussiónem canónicam frequentáre procúrent; quátenùs ordo Ecclesiásticus, qui quasi jam fúerat obliterátus, quóniam Synodi frequentári non pótuerant, Episcopáli collatióne ad necessárium ac débitum statum redúci prævaleat.

FERIA TERTIA.
Ex Concílio Parisiensi sexto.
Anno 829. *L.* 1. *Cap.* 26.

VAldè profutúrum sanctæ Dei Ecclésiæ fuit, ut quia ordo canónicus docet, & in ipsis Concíliis adsint Presbyteri & Diáconi, & omnes qui se læsos exístimant, & Synodi experiantur exámen; ut adsint étiam uniuscujusque Epíscopi erudíti viri, quos ad Christi milítiam ejusque Ecclésiæ honórem utilitatemque præparat, quátenùs & céteris Ecclésiis noti sint, & stúdium ac providéntia Epíscopi ad aliórum exempla manifesta fiant.

FERIA QUARTA.
Ex Concíliis * Tridentíno, & ** Narbonensi.
* *Anno* 1563. *Sess.* 24. *de Reform. Cap.* 2.
** *An.* 1609. *Cap.* 28. *Alterat Polverellus, Eled. Episc.*

SYnodi Diœcesánæ quotannis celebrentur, ad quas accédere teneantur qui Parochiálium Ecclesiá-

rum curam gerunt, quicumque illi sint, . . . & omnes qui de jure vel consuetúdine interesse debent. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

FERIA QUINTA.

Ex Epístola sancti Leónis Papæ ad Anastásium Thessalonicensem Epíscopum. *Script. anno* 444. *Cap*. 5.

IN Synodo máximè constituendum quod ad disciplínam Ecclesiásticam póterit pertinére. Mélius enim culpa vitábitur, si inter Sacerdótes Dómini collátio frequéntior habeátur; & emendatióni páriter & caritáti plúrimùm præstat adunáta sociétas. Illic, si quæ causæ natæ fúerint, præstante Dómino, ita póterunt terminári, ut conténtio nulla resídeat, sed sólida inter fratres cáritas coaléscat. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

FERIA SEXTA.

Ex Concílio Remensi. *An*. 1583. *Tit. de Syn. Diœc. n*. 7.

IN Synodo (Diœcesána) oratiónem exhortatóriam hábeat Epíscopus, aut álius cui províncíam hanc commíserit; Clerumque móneat eórum quæ sunt sui offícii. Legantur étiam Statúta Synodália, ac pro témporis opportunitáte & ratióne augeántur, minuántur, vel immuténtur. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

SABBATO.

Ex Statútis Synodálibus Nicolái Pavillon, Epíscopi Electensis. *An*. 1674. *Tit*. 5. *in Concl*.

JUbémus cunctis Presbyteris, animárum moderatóribus, & prorsùs ómnibus Cléricis, ut sínguli apud se hábeant volúmen Statutórum & Ordinatiónum quæ in nostra Synodo sunt constitúta & promulgáta; quod volúmen nostris óculis, témpore visitatiónis, exhibébunt. Adhortámur autem ipsos ut prædicta Statúta & Decréta nostra assíduè, diligenter & attento pérlegant ánimo; quò scílicèt éadem memóriæ mandáta atque defíxa servantes, ad hanc normam & suos ipsi mores compónant, & componendos satagant mores fidélium quos suæ curæ concréditos habent. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

De Pontificum vita domestica, & de Viris Ecclesiasticis quorum operâ utuntur in Diæceseon regimine.

DOMINICA X.
post Pentecosten.
Ex Concílio Carthaginensi quarto.
An. 398. *Can.* 15. 26. & 35.

EPíscopus dignitátis suæ auctoritátem fide & vitæ méritis quærat: dissidentes fratres, sive Cléricos, sive Láicos, ad pacem magis quàm ad judícium cohortétur. In Ecclésia & in consessu Presbyterórum sublímior sédeat; intrà domum verò collégam se Presbyterórum esse cognoscat.

FERIA SECUNDA.
Ex Concílio Mediolanensi tértio, sub sancto Cárolo.
Ann. 1573. *Tit.* 10.

EPíscopus cujus in primis est Sacerdotálem dignitátem tuéri, ut Láici discant Sacerdótes tanquàm parentes ab ipsis únicè in Christo díligi & coli étiam debére, effíciat ut semper illis à laicális órdinis viris débitus tribuátur locus & honor. Idem prætéreà ne patiátur Sácerdótem quemquam abjéctiùs se gérere, quàm Sacerdótis dígnitas póstulat. Sacerdótes verò morbo, senectutisve incómmodis affectos, qui Sacerdotále munus præstáre néqueunt, inopiâque premuntur, in locum áliquem cogi curet, aut álio modo eis cónsulat & provídeat, ubi victus suppeditétur.

FERIA TERTIA.
Ex Concílio Parisiensi, áliàs Meldensi.
An. 846. *mense Februario.*
Can. 25. & 35.

SAlúbre & decens esse cognóscitur, ut non solùm, secundùm Apóstolum, dómui suæ spirituáliter Epíscopus benè præsit, verùm étiam & domum temporálem benè ordinátam & compósitam, secundùm cómpetens ministérium suum, & de vicinitáte Ecclésiæ, & de conveniéntia Religiónis, & de receptióne páuperum vel hóspitum hábeat: & ita sit ordináta, ut quicumque conversatiónem & domos conversatiónis ipsius víderit, habitácula ea Religiónis váleat computáre.

FERIA QUARTA.
Ex Concílio Senonensi.
Anno 1460. *Art.* 2. *Cap.* 1.

EPíscopi vitæ munditiâ, morum gravitáte & conversatiónis exemplo, ópere páriter & sermóne, ómnibus víribus suis decréta Apostólicæ Régulæ quæ in consecratióne sua professi sunt, & ea quæ in divínis Scriptúris, Canó-

nibus & júribus de Epíscopis statuuntur, diligenter observent. In suis Diœcésibus (nisi ex causa necessária, honesta & probábili) resídeant, & principáliter post tempus visitatiónis in civitáte sua mansiónem fáciant: in festivitátibus solémnibus per se in Ecclésiis suis solémniter célebrent. Ecclesiásticos viros in divínis Scriptúris & Canónibus erudítos, præsertim in visitatiónibus suis, semper hábeant.

FERIA QUINTA.

Ex Concílio Tridentíno.

Ann. 1563. *Sess.* 25. *de Ref. Cap.* 1.

EXemplo Patrum nostrórum in Concílio Carthaginensi sancta Synodus non solùm jubet ut Epíscopi modestâ supelléctili & mensâ, ac frugáli victu contenti sint, verùm étiam in réliquo vitæ génere, ac totâ ejus domo cáveant ne quid appáreat quod à sancto hoc institúto sit aliénum, quodque non simplicitátem, Dei zelum, ac vanitátum contemptum præ se ferat.

FERIA SEXTA.

Ex Concílio Mediolanensi quarto, sub sancto Cárolo.

Anno 1576. *Part.* 3. *Tit. de Episcopis.*

FAmília Episcopórum, Ecclésiæ súmptibus sustentáta, in dómibus ministrórum Dei educáta, céteris propósita esse debet ad imitatiónem christianárum virtútum. Quamóbrem ejúsmodi sit, quæ prælúceat vitæ & mórum exemplis. Qui (de família) Clérici sunt, vel sacris initiáti, vel Sacerdótes; eórum óperâ ne Epíscopi utantur ad offícii alicújus quod Sacerdotáli Clericalíve Ordini minùs convéniat, actiónes. Tu autem, Dómine, miserére nostri.

℟. Deo grátias.

SABBATO.

Ex Concílio Aquisgranensi.

Anno. 816. *L.* 1. *C.* 138.

ECclésiæ Præláti de congregatióne sibi commissa éligant boni testimónii fratres, in quibus ónera regíminis secúrè possint partíri: quibus étiam talem cónferant potestátem, ut vice illórum fungentes, & inobedientes corrípere, & obedientes hortando ad melióra váleant provocáre. Vice (Prælatórum) fungentes, & sicut álios præcédunt magistério, ita nimírùm innocentis vitæ informent exemplo; ut, juxtà Apóstolum, exemplo sint céteris in verbo, in conversatióne, in caritáte, in fide, in castitáte. Tu autem, Dómine, miserére nostri.

℟. Deo grátias.

De moribus & officiis Canonicorum:

DOMINICA XI.
post Pentecosten.
Ex Concílio Rothomagensi.
Anno 1581. *De Episcopis*, *& Capitulis. n.* 15.

CAnónici.... eâ sint morum integritáte ornáti, ut nomen suum tuéri & retinére possint, ac præ áliis Cléricis Canónici seu Reguláres, ex observáta Ecclesiásticæ disciplínæ perféctiùs régula, nominári mereantur; à quibus céteros stúdium & amórem, ac tanquàm régulam cultûs divíni non pígeat accípere.

FERIA SECUNDA.
Ex Concílio Burdigalensi.
Ann. 1624. *Cap.* 9.

CApítula quæ cápita populórum Epíscopos máximè attingunt, universo pópulo conspícua & clara esse oportet. Decet persónas ita probitáte ac sciéntiâ commendátas ad Canonicátus (Cathedrálium) elígere & assúmere, ut ex iis corpus Capítuli coalescens, senátus Episcopórum, undè consílium arcessant, méritò dici possit.

FERIA TERTIA.
Ex Concílio Aquisgranensi.
Anno 816. *L.* 1. *C.* 131.

CAnónici laudes Deo in commúne persolventes, pro suis, populorumque quorum oblatiónibus vivunt, delictis Dóminum exórent. Cáveant étiam ne pro réquie sibi in locis divíno cúltui mancipátis concessâ ótio tórpeant, sed magìs in persolvendis divínis láudibus promptióres ac devotióres exístant; ut per hanc quiétem benè operantes, ad eam quæ fine caret pervenîre váleant.

FERIA QUARTA.
Ex Concílio Coloniensi.
An. 1536. *Part.* 3. *Cap.* 5.

QUàm à vero aberrant qui exístimant sese non alicújus Offícii in Ecclésia exercendi, sed quiétis & inértiæ tantùm causâ Canonicátus esse adeptos! periñdè atque satìs sit, paucis quibusdam Cléricis admodùm ignáris, ténui prétio conductis, curam divíni Offícii commiti, quod deindè hujuscémodi mercenárii, non servátis témporum interstítiis, syncopando transcurrunt, ínterim ipsis Canónicis totâ vitâ torpéntibus.

FERIA QUINTA.
Ex Concíliis * Coloniensi & ** Bituricensi.
**Anno* 1536. *Part.* 3. *C.* 16.
***Anno* 1584. *Tit.* 34.

ANte ómnia curæ erit ne quis Canonicórum sacris absit; sed ut qui emolumentum ferre volent,

officium quoque suū propter quod beneficium datur, in Ecclésia gerant... Sciant autem omnes qui bona Ecclésiæ póssident, & iis utuntur, si officium suum non impléverint, aut ab Ecclesiástico órdine defécerint, se ad restitutiónem tenéri: quod cuique in sua receptióne significétur.

FERIA SEXTA.

Ex Concilio Aquisgranensi.

Anno 816. *C.* 145.

CAnónici discórdiam fúgiant; & quos discordantes invénerint, ad caritátis concórdiam révocent: amóri Christi nihil præpónant, próprio Epíscopo secundùm canónicam constitutiónem obtémperent, doctrínis spiritálibus óperam dent, irreprehensibíliter vivant: senióres spiritáliter junióres díligant: junióres senióribus obséquium dignum exhíbeant. Doctióres minùs doctis nequáquàm se præferant, sed magìs eos cum caritáte ædíficent; neque hi qui nobilitáte géneris aut virtútum donis pollent, céteris se túmidè superextollant.

SABBATO.

Ex Concíliis * Remensi & ** Turonensi.

* *An.* 1583. *Tit. de Cap. n.* 8. ** *An.* 1583. *Tit.* 3.

OMnes Canónicis Horis, máximè verò Matutínis, Missæ & Véspenis intersint, cessante impedimento legítimo per Capítulum judicando; priventurque distributiónibus singulárum Horárum, in quibus illos abesse contígerit... Divínis offíciis peractis, Canónicos, præsertìm Ecclesiárum Cathedrálium, qui Epíscopi Consiliariórum nómine decorántur, oportet libros, præsertìm sacros légere, non verò hùc & illùc discúrrere & vagári aut désides esse: multùm enim Reipúblicæ Christiánæ interest, ut sicut in Ecclésia viri docti, qui céteros ad justítiam, & pietátem invítent, & erúdiant. Tu autem, Dómine, &c.

De Officii divini publica celebratione, & privata recitatione; ubi de Cantu Ecclesiastico, de Cantoribus, &c. de Organis, Campanis, & de Reformatione Breviarii.

DOMINICA XII.

post Pentecosten.

Ex Concílio Parisiensi.

Anno. 1528. *Decr.* 18.

IN Cathedrálibus, ac Collegiátis, & Conventuálibus Ecclésiis, laudes divínæ per síngulas Horas, non cursìm ac festinanter, sed tractìm cum pausa decenti, præsertìm in médio cujúslibet versículi Psalmórum, débitam faciendo inter solemne ac

feriále Officium differéntiam, reverenter ab ómnibus persolvantur. Tu autem, Dómine, &c.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Parisiensi.

Anno 1528. *Decr.* 18.

HOras Canónicas dictúri, cùm in Choro fúerint, gravitátem servent quam locus & Officium exposcunt: non cum áliis confabulantes, seu colloquentes, aut lítteras seu scriptúras álias legentes; sed omnes, præsertìm qui majóri funguntur honóre, in psalmis, hymnis & cánticis Deo alácriter modulentur. Tu autem, *Dómine*, &c.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Trevirensi.

Anno 1549. *Decr.* 6.

OMnes qui Horis Canónicis persolvendis deputáti sunt, dent óperam, ut collectis ánimis, quoad fieri potest, débitum pensum absolvant; nec ita se hábeant, ut dùm voce psallunt, quidvis pótiùs quàm Deum ánimo cogitáre videantur; semper caventes ne prophéticum illud áudiant: Lábiis quidèm me honórant, cor autem eórum longè est à me. Quid autem est voce quidèm psállere, mente autem domum aut forum circumíre, nisi hómines fállere, & Deum irridére? Tu autem, Dómine, &c.

FERIA QUARTA.

Ex Concílio Parisiensi.

Anno 1528. *Decr.* 18.

NEmo, cùm Horæ in commúni cantantur, legat vel dicat privátim Officium. Nam non solùm Officium quo obnóxius est, Choro súbtrahit, sed & álios psallentes perturbat. Horum autem transgressóres, illíus Horæ in qua circa prædicta excésserint vel áliâ majóri, prout transgressiónis grávitas exégerit, plectantur mulctâ.

FERIA QUINTA.

Ex Concílio Basileensi.

Anno 1435. *V. Sessione* 21. *Canone V. acceptato in Concilio Senonensi anno* 1460.

QUoscumque Beneficiátos, sive in sacris constitútos, cùm ad Horas Canónicas teneantur, ádmonet hæc sancta Synodus, si oratiónes suas Deo acceptas fore cúpiunt, ut non in gútture vel inter dentes, seu deglutiendo aut syncopando dictiónes, nec collóquia, vel risus intermiscendo; sed sive soli, sive associáti, diurnum nocturnumque Officium reverenter verbisque distinctis peragant, ac tali loco, undè à devotióne non retrahantur, ad quam se dispónere & præparáre debent, juxtà id quod scriptum est: Ante oratiónem præpara ánimam tuam, ne

sis quasi qui tentat Deum. Tu autem, &c.

FERIA SEXTA.

Ex Synodo Diœcesána Mediolanensi quarta, sub sancto Cárolo.

Anno 1574. *Decr.* 20. & 21.

SAcerdos, Clericusve sacris initiátus, aut Ecclesiásticum beneficium óbtinens, ne morbi, quidèm causâ quo labórat, Canonicárum Horárum Officium omittat, nisi is ita gráviter morbo labóret, ut planè séntiat se illíus gravitáte impedíri quóminùs statas preces horárias recitáre possit. Tu autem, Dómine, &c.

SABBATO.

Ex Synodo Diœcesána Mediolanensi undécima, sub sancto Cárolo.

Anno 1584.

Monit. de divinis Officiis.

MArtyrológii usum in perpétuum deinceps ita retinéri mandámus, ut in (Cathedráli Ecclésia) recitári sólitum, in Collegiáta Ecclésia de more in Choro recitétur. Sacerdótes & sacris initiátos, qui divíni Officii in Choro collegiátìm recitandi lege devincti non sunt, hortámur, ut idem quoque institútum usumque cum Patrum régulis congruentem piâ sollicitúdine suscípiant. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

DOMINICA XIII.

post Pentecosten.

Ex Concilio Noviomensi.

Anno 1344. *Cap.* 4.

PEr síngulas Ecclésias cujúslibet Civitátis vel Diœcésis, tàm in Collegiátis, quàm áliis, ordinárius séu usus divíni offícii in modo officiandi qui in Ecclésiis Cathedrálibus obserwári consuévit & tenéri, inviolabíliter observétur. Tu autem, Dómine, miserére nostrî. ℟. Deo grátias.

FERIA SECUNDA.

Ex Statútis Synodálibus Nicolái Pavillon, Epíscopi Electensis.

Anno 1674. *Tit.* 3. §. 1.

OMnes Cléricos nostræ jurisdictióni subjectos hortámur ut in libro Rituum, ad usum nostræ Diœcésis à nobis édito, perdiscant salutíferas régulas, quarum ope & ipsi suam álere ac fovére pietátem, & ministério sibi commisso côngruè fungi váleant. Quin & ipsis præcípimus ut diligenter péragant quidquid præscriptum est circa ceremónias adhibendas tùm in sacro celebrando, tùm in divínis Offíciis persolvendis, tùm in administratióne Sacramentórum, tùm in áliis quibúslibet peragéndis, quæ ad múneris Ecclesiástici partes áttinent. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Aquisgranensi.

An. 816. Lib. 1. Cap. 132.

STudendum solerter est, ut cùm Ecclésiam, vel ad divínæ laudis débita solvenda, vel ad Missárum solémnia intrámus, semper Angélicæ præséntiæ mémores, cum timóre & veneratióne competenti, cœleste compleámus offícium. Tu autem, Dómine, miserére nostri.

℟. Deo grátias.

FERIA QUARTA.

Ex Concílio Aquisgranensi.

Anno 816. L. 1. C. 137.

STudendum summópere Cantóribus est, ne donum sibi divínitùs collátum vítiis fœdent; sed pótiùs illud humilitáte, castitáte & sobrietáte, & céteris sanctárum virtútum ornamentis exornent: quorum melódia ánimos pópuli circumstantis ad memóriam amoremque cœléstium, non solùm sublimitáte verbórum, sed étiam suavitáte sonórum, quæ dicuntur, érigat. Psalmi in Ecclésia, non excelsis atque inordinátis seu intemperátis vócibus, sed planè ac dilúcidè & cum compunctióne cordis recitentur; ut & recitántium mens illórum dulcédine pascátur, & audiéntium aures illórum pronunciatióne demulceantur. Tu autem, Dómine, &c.

FERIA QUINTA.

Ex Concílio Bituricensi.

An. 1584. Tit. 14. de pueris Choristis.

QUóniam Spíritus sanctus per os Davídis cécinit, ex ore infántium & lacténtium perfecisti laudem Dei, Ecclésia rectè & sanctè púeros Choristas in templis constítuit. Non tantùm voce, sed étiam compósitis móribus, & litterulis pro captu ætátis ornátos esse oportet. Sit eórum præceptor bonæ & probátæ vitæ & fídei, qui (Cantum) & ritum Ecclésiæ rectè cálleat: qui sédulò eos dóceat, curam eórum gerat, tùm ánimi, tùm córporis. Præter cantum discant étiam púeri scribendi & latínè loquendi artem. Tu autem, Dómine, miserére nostri.

℟. Deo grátias.

FERIA SEXTA.

Ex Concílio Parisiensi.

Anno 1528. Decret. 17.

ORganórum usum Ecclésia à pátribus ad cultum servitiumque divínum recépit. Nólumus ítaque quòd orgánicis instrumentis résonet in Ecclésia lascíva melódia, sed sonus omnínò dulcis, qui nihil præter hymnos divínos, & cántica spirituália repræsentet. Tu autem, Dómine, miserére nostri.

℟. Deo grátias.

SABBATO.

Ex Concílio Coloniensi primo.

An. 1536. *Part.* 9. *Cap.* 14.

BEnedicentur Campánæ, ut sint tubæ Ecclésiæ militantis, quibus vocétur pópulus ad conveniendum in Templum, & audiendum verbum Dei; Clerus verò ad annuntiandum manè misericórdiam Dei, & veritátem ejus per noctem: ut per illárum sónitum fidéles invitentur ad preces, & ut crescat in his devótio fídei.

DOMINICA XIV. *post Pentecosten.*

Ex Concílio Coloniensi primo.

Anno 1536. *Part.* 3. *C.* 13.

UTinàm optando à Deo óptimo máximo cónsequi possímus, ne quisquam lucri causâ divínis interesset, alióqui non accessúrus sacra, véluti quem nummi magis quàm Dei amor in templum trahit, quæstum pietátem esse putantem! Debet Cléricus habére semper menti recónditum Christi verbum: Primùm quærite regnum Dei & justítiam ejus, & hæc ómnia adjicientur vobis. Tu autem, &c.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Remensi.

An. 1583. *Tit.* 3. *De Cult. div.*

NE cui precum multitúdo aut prolíxitas tædium géneret, némoque eárum partem áliquam tácitus prætéreat: aut volubilitáte linguæ illas omnes ita percurrat, ut plerumquè mentem lingua prævéniat; póterunt Epíscopi, adhíbito Canonicórum & aliórum grávium virórum judício, preces ad eum modum redúcere, ut & Ecclésiæ dignitáti respóndeant, & fácilè ab ómnibus exolvi, pièque decantári possint. Tu autem, Dómine, miserére nostri.

℟. Deo grátias.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Remensi.

Anno 1564. *Congr.* 5.

QUóniam à primæva Breviárii institutióne, id antíqui Patres voluisse videntur, ut síngulis hebdómadis totum Psaltérium recitarétur; in Breviário Davídici Psalmi ita per dies síngulos disponantur, ut totus Psalmórum liber in unaquáque hebdómada recitétur.

FERIA QUARTA.

Ex Concílio Narbonensi.

Ann. 589. *Can.* 2.

PEr quemque Psalmum Glória dicátur omnipotenti Deo: per majóres verò Psalmos, proùt prolíxiùs fúerint, pausatiónes fiant; & per quamcumque pausatiónem Glória Trinitátis Dómino decantétur. Tu autem, Dómine, miserére nostri.

℟. Deo grátias.

FERIA QUINTA.
Ex Concílio Coloniensi primo.
Anno 1536. *Part.* 2. *Can.* 6. & 11.

MUlto jam ex témpore pio ánimo desiderávimus repurgári Breviária; nam cùm olìm à sanctíssimis Pátribus institútum sit, ut sòlæ Scriptúræ sacræ in Ecclésia recitarentur, nescímus quâ incúriâ accíderit ut in eárum locum succésserint ália cum his néutiquàm comparanda, atque ínterìm históriæ Sanctórum tàm incultè, ac tàm negligenti judício conscriptæ, ut nec auctoritátem habére videantur, nec gravitátem. Tu autem, Dómine, &c.

FERIA SEXTA.
Ex Concílio Milevitáno secundo.
Anno 416. *Can.* 12.

PReces vel Oratiónes, seu Missæ quæ probátæ fúerint, sive præfatiónes, sive Commendatiónes, sive mánuum impositiónes, ab ómnibus celebrentur, nec áliæ dicantur in Ecclésia; ne fortè áliquid contrà fidem, vel per ignorántiam, vel per minus stúdium, sit compósitum. Tu autem, Dómine, miserére nobis.
℟. Deo grátias.

SABBATO.
Ex Concílio Coloniensi primo.
An. 1536. *Part.* 2. *Cap.* 7.

SUnt in Clero zelum quidèm Dei habentes, sed non secundùm sciéntiam; qui privátis affectibus ducti, efficiunt ut nova Festa & Offícia præter Ecclésiæ auctoritátem solémniter celebrentur. Quo interìm fit ut preces horáriæ, ac réliqua públicè recepta, pro affectu cujúslibet fácilè noventur; id quod nobis non satìs probátur. Quòd si his affectibus singulórum indulgébitur, tandèm antíquus ritus pénitùs evanescet. Tu autem, Dómine, &c.

De Precibus pro Defunctis. De Exequiis & Cœmeteriis.

DOMINICA XV. *post Pentecosten.*
Ex Concílio Emeritensi.
Ann. 666. *Can.* 19.

PRo Ecclésiis in quibus Présbyter jussus fúerit per sui Epíscopi ordinatiónem præesse, síngulis diébus Domínicis sacrifícium Deo procúret offerre; & eórum nómina à quibus eas Ecclésias constat esse constructas, vel qui áliquid his Ecclésiis videntur aut visi sunt contulisse, témpore Missæ, si ab hac decessérunt luce, cum defunctis fidélibus recitentur. Tu autem, Dómine, &c.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Tolosáno.

Anno 1590. *Part.* 2. *C.* 10.

SAncta & salúbris est cogitátio pro defunctis exoráre, ut à peccátis solvantur. Id Párochi sédulò præstábunt. Nullus, ínscio vel non approbante Epíscopo, mórtuum in fúnere hábitâ oratióne laudábit. Cóncio tamen áliqua habéri póterit, quâ humánæ tantùm misériæ status, mortis judicísque necéssitas qualitasque describétur. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Tridentíno.

Ann. 1563. *Sess.* 25. *Dec. de Purgatorio.*

CUrent Epíscopi ut fidélium vivórum suffrágia, Missárum scilicèt sacrifícia, oratiónes, eleemósynæ, aliáque pietátis ópera quæ à fidélibus pro áliis fidélibus defunctis fieri consuevérunt, secundùm Ecclésiæ institúta piè & devótè fiant; & quæ pro illis ex testatórum fundatiónibus vel áliâ ratióne debentur non perfunctóriè, sed à Sacerdótibus & Ecclésiæ ministris, & áliis qui hoc præstáre tenentur, diligenter & accurátè persolvantur. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

FERIA QUARTA.

Ex Tractátu Jonæ Aurelianensis Epíscopi, de Institutióne Laicáli.

An. 830. *Lib.* 3. *Cap.* 15.

NUllátenùs audiendi sunt illi qui dicunt quod nullæ áliæ eleemósynæ opitulári possint defunctis, nisi solúmmodò quæ Sacerdótibus dantur, & sacrifícia quæ per eos Deo offeruntur. Hoc qui credunt & dicunt, aut ignorántiâ, aut certè aliórum persuasióne falluntur. Sancta quippè mater Ecclésia pro defunctis suis non solùm sacrifícia altáris, sed étiam quascumque álias eleemósynas offerre consuévit. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

FERIA QUINTA.

Ex Concílio Narbonensi.

An. 1609. *Cap.* 24. *Aderat Polverellus Elect. Episc.*

INtrà Ecclésiam, & maximè propè altáre, non ita fácilè admittantur sepeliendi, sed illi tantùm, quos aut dígnitas Ecclesiástica, aut nóbilis prosápia, aut virtútis laudábilis splendor commendârint. Quòd si sepulcra intrà Ecclésiam constrúxerint, super soli planítiem non attollantur. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

FERIA SEXTA.

Ex Concilio Narbonensi.

An. 1609. Cap. 24. Aderat Polverellus Elect. Episc.

SOrdidas exactiónes, & pro exéquis defunctórum illícitas pactiónes à Sacerdótibus fieri non permittant Epíscopi; & quas factas nóverint, írritas declárent; & in hoc deprehensos Sacerdótes quâ decet severitáte púniant. Tu autem, Dómine, miserére nostri.

℟. Deo grátias.

SABBATO.

Ex Concilio Mediolanensi quarto, sub sancto Cárolo.

An. 1576. Part. 1. tit. 14. & 17.

COEmetéria ut muro, vel áliàs, tutè úndique sepiantur, & eórum ingressus béstiis occludántur, curet Epíscopus diligenter. In eórum médio crux firmiter erecta sit. Coemetéria Rectóri aut étiam áliis úsui ne sint, res profánas onérave asportántibus, hàcque & illàc per Ecclésiam sácraque loca, quasi per viā públicam transeúntibus.

De ambitione à Clericis fugienda.

DOMINICA XVI. post Pentecosten.

Ex sancto Ambrósio, Epíscopo.

Epistolâ 63. ad Vercell. scriptâ ann. 396. in Decr. Gr. dist. 63. Et lib. 1. Offic. cap. 22.

NEóphytus prohibétur ordinári, ne extollátur supérbiâ. Tamen, si non deest humílitas cómpetens sacerdótio, ubi causa non hæret, vítium non imputátur.... Ergò bonis áctibus & sincéro propósito nitendum ad honórem árbitror Ecclesiásticum, ut neque resupína arrogántia, vel remissa negligéntia sit, neque turpis affectátio & indecóra ambítio. Ad ómnia abundat ánimi directa simplícitas, satisque seipsa commendat. Tu autem, &c.

FERIA SECUNDA.

Ex Epístola sancti Leónis Papæ, ad Epíscopos Mauritániæ Cæsariensis.

Script. ann. 440. Cap. 4.

SI ad honóres mundi sine suffrágio témporis, sine mérito labóris, indignum est pervenire; & notári ámbitûs solent, quos probitátis documenta non ádjuvant: quàm díligens & quàm prudens habenda est dispensátio divinórum múnerum & cœléstium dignitátum, ne in áliquo Apostólica & Canónica decréta violentur, & his Ecclésia Dómini regenda credátur, qui (sunt) legitimárum institutiónum néscii, & totíus humilitátis ignári.

FERIA TERTIA.

De Sermóne Synodáli Stéphani, Tornacensis Episcopi.

Ann. 1197. *Serm.* 1.

NOn quid fiat, sed quid fieri débeat, attendámus. Generális enim est régula illa, & quæ locum habet in omni Sacerdóte, summo, médio, infimóve, ut (ad régimen) quærátur cogendus, rogátus recédat, invitátus fúgiat; sola illi suffragétur necéssitas se non excusandi. Si áliter factum est, vitiáta est régula, & pérdidit offícium suum. Inter hæc clamat legis austéritas, stat rigor Cánonum intráre voléntes arcens. Tu autem, Dómine, &c.

faciendum, frequenter ac devótè ádeant (Christiáni;) dignosque se aspéctibus Angelórum, quorum conventus mínimè ibi adesse dubitantur, exhíbeant.

OCTAVA
DEDIC. ET ANNIVERS.
DEDIC. ECCLESIÆ.

Ex Concílio Coloniensi primo.

Ann. 1536. *Part.* 9. *C.* 13.

SIgnat Templi Dedicátio tàm fidélis ánimæ, quàm Ecclésiæ cum Christo desponsatiónem. Ipsa enim Ecclésia Cathólica, ex multis vivis lapídibus adunáta, verum Dei Templum est. Quòd si Dei Templum sumus, altáre intùs habémus. In hoc altári fit sacrifícium laudis. Hinc preces ad cœlum ascendunt: ad cor enim réspicit Deus. Quamóbrem, nisi ómnia quæ in hujuscémodi consecratióne extérius aguntur, in nobis spirituáliter impleantur, parùm hinc fructûs nobis accésserit. Tu autem, Dómine, &c.

IN FESTIS B. MARIÆ VIRGINIS,

Quæ non habent in Breviario Canonem proprium.

Ex Concílio Constantinopolitáno secundo, œcuménico.

Ann. 553. *Coll.* 8. *Can.* 6.

SI quis sanctam glorióſam semperque Vírginem Maríam, non próprie & verè Dei genitrícem confitétur; eò quòd ipse qui ante sécula ex Patre natus est Deus Verbum, in últimis diébus ex ipsa incarnátus & natus est: talis anáthema sit.

IN FESTIS SANCTORUM RITU SOLEMNI CELEBRATIS,

Quæ non habent in Breviario Canonem proprium.

Ex Concílio Tridentíno.

Ann. 1563. *Sess.* 25.

De Invocatione Sanctorum.

(OMnes docendi munus sustinentes,) fidéles diligenter ínstruant, illos, qui negant, Sanctos, ætérna felicitáte in cœlo fruentes, invocandos esse; aut qui ásserunt, vel illos pro homínibus non oráre; vel eórum, ut pro nobis étiam síngulis orent, invocatiónem esse idololátriam; vel pugnáre cum verbo Dei, adversaríque honóri unius mediatóris Dei & hóminum Jesu Christi; Impiè sentíre. Tu autem, &c.

LECTIONES
E NOVO TESTAMENTO
NTE COMPLETORIUM DICENDÆ.
PARS ÆSTIVA.

SABBATO
nte Dominicam I. post Pentecosten.
cipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios.
Cap. 1.
P Aulus Apóstolus Jesu Christi per voluntátem ei, ómnibus sanctis, qui nt Ephesi, & fidélibus in hristo Jesu : Grátia vos, & pax à Deo Patre ostro, & Dómino Jesu hristo.... Non cesso grá-is agens pro vobis, me-óriam vestrî fáciens in atiónibus meis : ut Deus ómini nostri Jesu Christi ater glóriæ, det vobis íritum sapiéntiæ & reve-tiónis, in agnitióne ejus.
OMINICA I.
post Pentecosten.
In Festo
SS. TRINITATIS.
e Epístola ad Ephésios.
Cap. 3.
F Lecto génua mea ad Patrem Dómini nostri esu Christi, ex quo om-is patérnitas in cœlis, & terra nominátur, ut det obis secundùm divítias glóriæ suæ virtúte corro-borári per Spíritum ejus in intериórem hóminem; Christum habitáre per fi-dem in córdibus vestris :... Scire étiam supereminen-tem sciéntiæ caritátem Christi, ut impleámini in omnem plenitúdinem Dei.
FERIA SECUNDA.
De Epístola ad Ephésios.
Cap. 4.
O Bsecro vos ego vinctus in Dómino, ut dignè ambulétis vocatióne, quâ vocáti estis, cum omni hu-militáte, & mansuetúdine, cum patiéntia, supportan-tes ínvicèm in caritáte, sollíciti serváre unitátem Spíritûs in vínculo pacis. Unum corpus, & unus Spí-ritus, sicut vocáti estis in una spe vocatiónis vestræ; Unus Dóminus, una fides, unum Baptisma.
FERIA TERTIA.
De Epístola ad Ephésios.
Cap. 4.
H Oc dico, & testíficor in Dómino, ut jam non ambulétis, sicut & Gentes ámbulant in vani-

táte sensûs sui, ténebris obscurátum habentes intelléctum, alienáti à vita Dei, per ignorántiam quæ est in illis, propter cæcitátem cordis ipsórum, qui desperantes, semetipsos tradidérunt impudicítiæ, in operatiónem immundítiæ omnis, in avarítiam. Vos autem non ita didicistis Christum.

FERIA QUARTA.

De Epístola ad Ephésios.

Cap. 4.

IN Christo edocti estis,... depónere vos secundùm prístinam conversatiónem véterem hóminem, qui corrúmpitur secundùm desidéria erróris. Renovámini autem spíritu mentis vestræ, & indúite novum hóminem, qui secundùm Deum creátus est in justítia, & sanctitáte veritátis.

FERIA QUINTA.

In Festo

CORPORIS CHRISTI.

De libro Apocalypsis beáti Joannis Apóstoli.

Cap. 19.

† Gaudeámus, & exultémus; & demus glóriam (Deo nostro;) quia venérunt núptiæ Agni, & uxor ejus præparávit se. Et datum est illi ut coopériat se byssino splendenti & cándido. Byssinum enim justificatiónes sunt sanctórum... Beáti, qui ad cœnam nuptiárum Agni vocáti sunt. Tu autem, &c.

FERIA SEXTA.

De Epístola ad Ephésios.

Cap. 4.

DEponentes mendácium, loquímini veritátem unusquisque cum próximo suo: quóniam sumus ínvicèm membra. Irascímini, & nolíte peccáre: sol non óccidat super iracúndiam vestram. Nolíte locum dare diábolo: qui furabátur, jam non furétur: magis autem labóret, operando mánibus suis quod bonum est, ut hábeat undè tríbuat necessitátem patienti.

SABBATO.

De Epístola ad Ephésios.

Cap. 4.

OMnis sermo malus ex ore vestro non procédat: sed si quis bonus ad ædificatiónem fídei, ut det grátiam audiéntibus. Et nolíte contristáre Spíritum sanctum Dei; in quo signáti estis in diem redemptiónis. Omnis amaritúdo, & ira, & indignátio, & clamor, & blasphémia tollátur à vobis cum omni malítia.

DOMINICA II.

post Pentecosten.

De Epístola ad Ephésios.

Cap. 4. & 5.

EStote ínvicèm benigni, misericordes, *donantes* ínvicèm sicut & Deus in Christo donávit vobis.... Fornicátio autem, & omnis immundítia, aut ava-

rítia nec nominétur in vobis, sicut decet sanctos: aut turpitúdo, aut stultilóquium aut scurrílitas, quæ ad rem non pértinet: sed magìs gratiárum áctio.

FERIA SECUNDA.

De Epístola ad Ephésios.

Cap. 5.

HOc scitóte intelligentes: quòd omnis fornicátor, aut immundus, aut avárus, quod est idolórum sérvitus, non habet hæreditátem in regno Christi, & Dei. Nemo vos sedúcat inánibus verbis: propter hæc enim venit ira Dei in fílios diffidéntiæ. Nolíte ergò éffici partícipes eórum.

FERIA TERTIA.

De Epístola ad Ephésios,

Cap. 6.

FIlii obedíte paréntibus vestris in Dómino: hoc enim justum est. Honóra patrem tuum & matrem tuam: quod est mandátum primum in promissióne: ut benè sit tibi, & sis longævus super terram. Et vos, patres, nolíte ad iracúndiam provocáre fílios vestros: sed educáte illos in disciplína, & correptióne Dómini.

FERIA QUARTA.

De Epístola ad Ephésios,

Cap. 6.

SErvi obedíte dóminis carnálibus cum timóre, & tremóre, in simplicitáte cordis vestri, ... non ad óculum servientes, ... sed ut servi Christi, .. sicut Dómino, & non homínibus.... Et vos dómini éadem fácite illis, remittentes minas: scientes quia illórum, & vester Dóminus est in cœlis: & personárum accéptio non est apud eum.

FERIA QUINTA.

De Epístola ad Ephésios.

Cap. 6.

FRatres, confortámini in Dómino, & in poténtia virtútis ejus. Indúite vos armatúram Dei, ut possítis stare adversùs insídias diáboli. Quóniam non est nobis colluctátio adversùs carnem & sánguinem: sed adversùs príncipes, & potestátes, adversùs mundi rectóres tenebrárum harum, contrà spirituália nequítiæ in cœléstibus. Tu autem, &c.

FERIA SEXTA.

De Epístola ad Ephésios.

Cap. 6.

STate ergò succincti lumbos vestros in veritáte, & indúti loricam justítiæ, & calceáti pedes in præparatióne Evangélii pacis: in omnibus sumentes scutum fídei, in quo possítis ómnia tela nequíssimi ígnea extínguere: & gáleam salútis assúmite: & gládium spíritûs (quod est verbum Dei.) Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

SABBATO.

De Epístola ad Ephésios.

Cap. 6.

ACcípite armatúram Dei, ... per omnem oratiónem & obsecratiónem orantes omni témpore in spíritu, & in ipso vigilantes in omni instántia, & obsecratióne pro ómnibus sanctis..... Pax frátribus, & cáritas cum fide, à Deo Patre, & Dómino Jesu Christo. Grátia cum ómnibus, qui díligunt Dóminum nostrum Jesum Christum in incorruptióne, Amen. Tu autem, Dómine, miserére nostrí.

℟. Deo grátias

DOMINICA III. *post Pentecosten.*

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli, ad Philippenses.

Cap. 1.

PAulus, & Timótheus servi Jesu Christi, ómnibus sanctis in Christo Jesu, qui sunt Philippis: ... Grátia vobis, & pax à Deo Patre nostro, & Dómino Jesu Christo. Grátias ago Deo meo, .. semper in cunctis oratiónibus meis pro ómnibus vobis, cum gáudio deprecatiónem fáciens, .. confídens hoc ipsum, quia qui cœpit in vobis opus bonum, perfíciet usquè in diem Christi Jesu. Tu autem, Dómine, miserére nostrí.

℟. Deo grátias.

FERIA SECUNDA.

De Epístola ad Philippenses.

Cap. 1.

TEstis mihi *est Deus*, quómodò cúpiam vos omnes in viscéribus Jesu Christi. Et hoc oro ut cáritas vestra magis ac magis abundet in sciéntia, & in omni sensu: ut probétis potióra, ut sitis sincéri, & sine offensa in diem Christi, repléti fructu justítiæ per Jesum Christum, in glóriam & laudem Dei.

FERIA TERTIA.

De Epístola ad Philippenses.

Cap. 1.

QUidam propter bonam voluntátem Christum prædicant, quidam ex caritáte: sciéntes quóniam in defensiónem Evangélii pósitus sum. Quidam autem ex contentióne, .. non sincérè, existimantes pressúram se suscitáre vínculis meis. Quid enim? dùm omni modo, sive per occasiónem, sive per veritátem, Christus annuntiétur: & in hoc gáudeo, sed & gaudébo.

FERIA QUARTA.

De Epístola ad Philippenses.

Cap. 1.

DIgnè Evangélio *Christi* conversámini: ut sive cùm vénero, & vídero vos, sive absens áudiam de vobis, quia statis in uno spíritu unánimes, col-

laborantes

dilectiónem quam habétis in sanctos omnes, propter spem, quæ repósita est vobis in cœlis: quam audistis in verbo veritátis Evangélii: quod pervénit ad vos, sicut & in universo mundo est, & fructíficat, & crescit. Tu autem, Dómine, &c.

FERIA SECUNDA.

De Epístola ad Colossenses.

Cap. 1.

AMbulétis digné Deo per ómnia placentes: .... grátias agentes Deo Patri, qui dignos nos fecit in partem sortis sanctórum in lúmine: qui erípuit nos de potestáte tenebrárum, & tránstulit in regnum fílii dilectiónis suæ, in quo habémus redemptiónem per sánguinem ejus, remissiónem peccatórum. Tu autem, &c.

FERIA TERTIA.

De Epístola ad Colossenses.

Cap. 2.

SIcut accepistis Jesum Christum Dóminum, in ipso ambuláte, radicáti, & superædificáti in ipso, & confirmáti fide, sicut & didicistis, abundantes in illo in gratiárum actióne. Vidéte ne quis vos decípiat per philosóphiam, & inánem falláciam, secundùm traditiónem hóminum, & non secundùm Christum. Tu autem, Dómine, miserére nostri.

℟. Deo grátias.

FERIA QUARTA.

De Epístola ad Colossenses.

Cap. 3.

DEpónite vos ómnia: iram, indignatiónem, malítiam, blasphémiam, turpem sermónem de ore vestro. Nolíte mentíri ínvicèm, expoliantes vos véterem hóminem cum áctibus suis, & induentes novum, eum qui renovátur in agnitiónem secundùm imáginem ejus, qui creávit illum.

FERIA QUINTA.

De Epístola ad Colossenses.

Cap. 3.

INdúite vos sicut electi Dei, sancti, & dilecti, víscera misericórdiæ, benignitátem, humilitátem, modéstiam, patiéntiam: supportantes ínvicèm, & donantes vobismetipsis si quis adversùs áliquem habet querélam: sicut & Dóminus donávit vobis, ita & vos.

FERIA SEXTA.

De Epístola ad Colossenses.

Cap. 3.

SUper ómnia, .. caritátem habéte, quod est vínculum perfectiónis, & pax Christi exultet in córdibus vestris, in qua & vocáti estis in uno córpore: & grati estóte. Verbum Christi hábitet in vobis abundanter, in omni sapiéntia, docentes, & commonentes vosmetipsos, psalmis, hymnis, & can-

ticis spirituálibus, in grátia cantantes in córdibus vestris Deo.

SABBATO.

De Epístola ad Colossenses.

Cap. 3.

MUlíeres súbditæ estóte viris, sicut oportet, in Dómino. Viri dilígite uxóres vestras, & nolíte amári esse ad illas. Fílii obedíte paréntibus per ómnia: hoc enim plácitum est in Dómino. Patres, nolíte ad indignatiónem provocáre fílios vestros, ut non pusillo ánimo fiant.

DOMINICA VI.

post Pentecosten.

Incipit Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Thessalonicenses.

Cap. 1.

PAulus, & Silvánus, & Timótheus Ecclésiæ Thessalonicénsium in Deo Patre, & Dómino Jesu Christo: Grátia vobis, & pax. Grátias ágimus Deo semper pro ómnibus vobis, memóriam vestrî faciéntes in oratiónibus nostris sine intermissióne, mémores óperis fídei vestræ, & labóris, & caritátis, & sustinéntiæ spei Dómini nostri Jesu Christi.

FERIA SECUNDA.

De Epístola prima ad Thessalonicenses.

Cap. 2.

MEmores estis, fratres, labóris nostri, & fatigatiónis: nocte ac die operantes, ne quem vestrûm gravarémus, prædicávimus vobis Evangélium Dei. Vos testes estis, & Deus, quàm sanctè, & justè, & sine querela, vobis, qui credidistis, fúimus.

FERIA TERTIA.

De Epístola prima ad Thessalonicenses.

Cap. 2.

SCitis, quáliter unumquemque vestrûm (sicut pater fílios suos) deprecantes vos, & consolantes testificáti sumus, ut ambularétis dignè Deo, qui vocávit vos in suum regnum & glóriam. Ideò & nos grátias ágimus Deo sine intermissióne: quóniam cùm accepissétis à nobis verbum audítûs Dei, accepistis illud, non ut verbum hóminum, sed (sicut est verè) verbum Dei.

FERIA QUARTA.

De Epístola prima ad Thessalonicenses.

Cap. 3.

COnsoláti sumus, fratres, in vobis in omni necessitáte, & tribulatióne nostra per fidem vestram, quóniam nunc vívimus, si vos statis in Dómino. Quam enim gratiárum actiónem póssumus Deo retribúere pro vobis in omni gáudio, quo gaudémus propter vos ante Deum nostrum, nocte ac die abundántiùs orantes, ut videámus fáciem vestram, &

compleámus ea, quæ desunt fidei vestræ.

FERIA QUINTA.

De Epístola prima ad Thessalonicenses.

Cap. 3.

IPse Deus, & Pater noster, & Dóminus noster Jesus Christus, ... vos multíplicet, & abundáre fáciat caritátem vestram in invicèm, & in omnes, quemádmodùm & nos in vobis: ad confirmanda corda vestra sine queréla in sanctitáte, ante Deum & Patrem nostrum, in adventu Dómini nostri Jesu Christi cum ómnibus sanctis ejus.

FERIA SEXTA.

De Epístola prima ad Thessalonicenses.

Cap. 4.

FRatres, rogámus vos & obsecrámus in Dómino Jesu, ut quemádmodùm accepistis à nobis quómodò opórteat vos ambuláre, & placére Deo, sic & ambulétis ut abundétis magìs. Scitis enim quæ præcepta déderim vobis per Dóminum Jesum.

SABBATO.

De Epístola prima ad Thessalonicenses.

Cap. 4.

HÆc est voluntas Dei, sanctificátio vestra: ut abstineátis vos à fornicatióne, ut sciat unusquisque vestrûm vas suum possidére in sanctificatióne, & honóre: non in passióne desiderii, sicut & gentes, quæ ignórant Deum.

DOMINICA VII.

post Pentecosten.

De Epístola prima ad Thessalonicenses.

Cap. 4.

NE quis supergrediátur, neque circumvéniat in negótio fratrem suum: quóniam vindex est Dóminus de his ómnibus, sicut prædíximus vobis, & testificáti sumus. Non enim vocávit vos Deus in immundítiam, sed in sanctificatiónem. Itaque qui hæc spernit, non hóminem spernit, sed Deum.

FERIA SECUNDA.

De Epístola prima ad Thessalonicenses.

Cap. 4.

ROgámus vos, fratres, ut abundétis magìs, & óperam detis ut quiéti sitis, & ut vestrum negótium agátis, & operémini mánibus vestris, sicut præcípimus vobis: & ut honestè ambulétis ad eos, qui foris sunt: & nullíus áliquid desiderétis.

FERIA TERTIA.

De Epístola prima ad Thessalonicenses.

Cap. 5.

DE tempóribus autem, & momentis, fratres, non indigétis ut scribámus vobis. Ipsi enim diligenter scitis, quia dies Dómini, sicut fur in noc-

re, ita véniet. Cùm enim díxerint pax, & secúritas: tunc repentínus eis supervéniet intéritus, sicut dolor in útero habenti, & non effúgient. Tu autem, Dómine, miserére nostri.

℟. Deo grátias.

FERIA QUARTA.

De Epístola prima ad Thessalonicenses.

Cap. 5.

NOs, qui diéi sumus, sóbrii simus, indúti lorícam fídei, & caritátis, & gáleam spem salútis; quóniam non pósuit nos Deus in iram, sed in acquisitiónem salútis per Dóminum nostrum Jesum Christum, qui mórtuus est pro nobis: ut sive vigilémus, sive dormiámus, simul cum illo vivámus. Tu autem, Dómine, &c.

FERIA QUINTA.

De Epístola prima ad Thessalonicenses.

Cap. 5.

ROgámus vos, fratres, ut novéritis eos, qui labórant inter vos, & præsunt vobis in Dómino, & monent vos, ut habeátis illos abundántiùs in caritáte propter opus illórum: pacem habéte cum eis.... Corrípite inquiétos, consolámini pusillánimes, suscípite infirmos, patientes estóte ad omnes. Tu autem Dómine, miserére nostri.

℟. Deo grátias.

FERIA SEXTA.

De Epístola prima ad Thessalonicenses.

Cap. 5.

VIdéte ne quis malum pro malo alícui reddat: sed semper quod bonum est sectámini in invicèm, & in omnes. Semper gaudéte. Sine intermissióne oráte. In ómnibus grátias ágite.... Spíritum nolíte extínguere. Prophétias nolíte spérnere. Omnia autem probáte: quod bonum est tenéte. Ab omni spécie mala abstinéte vos.

SABBATO

De Epístola prima ad Thessalonicenses.

Cap. 5.

IPse Deus pacis sanctíficet vos per ómnia: ut ínteger spíritus vester, & ánima, & corpus sine queréla in adventu Dómini nostri Jesu Christi servétur. Fidélis est, qui vocávit vos: qui étiam fáciet. Fratres, oráte pro nobis. Salutáte fratres omnes in ósculo sancto.

DOMINICA VIII.

post Pentecosten.

Incipit Epístola secunda beáti Pauli Apóstoli, ad Thessalonicenses.

Cap. 1.

PAulus, & Silvánus, & Timótheus; Ecclésiæ Thessalonicénsium;.... Grátia vobis, & pax.... Grátias ágere debémus semper Deo pro vobis,

fratres, ita ut dignum est, quóniam supercréscit fides vestra, & abundat cáritas uniuscujusque vestrûm in ínvicèm.

FERIA SECUNDA.

De Epístola secunda ad Thessalonicenses.

Cap. 1.

QUi non obédiunt Evangélio Dómini nostri Jesu Christi, . . . pœnas dabunt in intéritu ætérnas à fácie Dómini, & à glória virtútis ejus : cùm vénerit glorificári in sanctis suis, & admirábilis fieri in ómnibus, qui credidérunt.

FERIA TERTIA.

De Epístola secunda ad Thessalonicenses.

Cap. 3.

DE cétero, fratres, oráte pro nobis, ut sermo Dei currat, & clarificétur, sicut & apud vos : & ut liberémur ab importúnis, & malis homínibus : non enim ómnium est fides. Fidélis autem Deus est, qui confirmábit vos, & custódiet à malo. Confídimus autem de vobis, in Dómino, quóniam quæ præcípimus, & fácitis, & faciétis.

FERIA QUARTA.

De Epístola secunda ad Thessalonicenses.

Cap. 3.

DOminus dírigat corda vestra in caritáte Dei, & patiéntia Christi. Denuntiámus autem vobis, fratres, in nómine Dómini nostri Jesu Christi, ut subtrahátis vos ab omni fratre ambulante inordinátè, & non secundùm traditiónem, quam accepérunt à nobis.

FERIA QUINTA.

De Epístola secunda ad Thessalonicenses.

Cap. 3.

IPsi scitis quemádmodùm opórteat imitári nos : quóniam non inquiéti fúimus inter vos : neque gratìs panem manducávimus ab áliquo, sed in labóre, & in fatigatióne, nocte & die operantes, ne quem vestrûm gravarémus.

FERIA SEXTA.

De Epístola secunda ad Thessalonicenses.

Cap. 3.

AUdívimus inter vos quosdam ambuláre inquiétè, nihil operantes, sed curiósè agentes. Iis autem, qui ejúsmodi sunt, denuntiámus, & obsecrámus in Dómino Jesu Christo, ut cum siléntio operantes, suum panem mandúcent. Vos autem, fratres, nolíte defícere benefacientes.

SABBATO.

De Epístola secunda ad Thessalonicenses.

Cap. 3.

QUod si quis non obédit verbo nostro per Epístolam, hunc notáte,

& ne commisceámini cum illo, ut confundatur: & nolíte quasi inimícum existimáre, sed corrípite ut fratrem. Ipse autem Dóminus pacis det vobis pacem sempitérnam in omni loco. Dóminus sit cum ómnibus vobis.

DOMINICA IX.
post Pentecosten.

Incipit Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum.

Cap. 1.

PAulus Apóstolus Jesu Christi: ... Timótheo dilecto fílio in fide: Grátia, misericórdia, & pax à Deo Patre, & Christo Jesu Dómino nostro. ... Fidélis sermo & omni acceptióne dignus; quòd Christus Jesus venit in hunc mundum peccatóres salvos fácere, quorum primus ego sum. Sed ídeò misericórdiam consecútus sum, ut in me primo osténderet Christus Jesus omnem patiéntiam, ad informatiónem eórum, qui creditúri sunt illi, in vitam ætérnam.

FERIA SECUNDA.
De Epístola prima ad Timótheum.

Cap. 2.

OBsecro ígitur primùm ómnium fíeri obsecratiónes, oratiónes, postulatiónes, gratiárum actiónes, pro ómnibus homínibus: pro régibus, & ómnibus qui in sublimitáte sunt, ut quiétam & tranquillam vitam agámus in omni pietáte, & castitáte. Hoc enim bonum est, & acceptum coram Salvatóre nostro Deo, qui omnes hómines vult salvos fíeri, & ad agnitiónem veritátis veníre.

FERIA TERTIA.
De Epístola prima ad Timótheum.

Cap. 2.

UNus Deus, unus & mediátor Dei & hóminum homo Christus Jesus: qui dedit redemptiónem semetipsum pro ómnibus, testimónium tempóribus suis: in quo pósitus sum ego prædicátor, & Apóstolus (veritátem dico, non méntior) doctor géntium in fide, & veritáte. Tu autem, Dómine, &c.

FERIA QUARTA.
De Epístola prima ad Timótheum.

Cap. 3.

FIdélis sermo: Si quis Episcopátum desíderat, bonum opus desíderat: Oportet ergò Epíscopum irreprehensíbilem esse, uníus uxóris virum, sóbrium, prudentem, ornátum, pudícum, hospitálem, doctórem, non vinoléntum, non percussórem, sed modestum: non litigiósum, non cúpidum, sed suæ dómui benè præ-

pósitum : fílios habentem súbditos cum omni castitáte.

FERIA QUINTA.

De Epístola prima ad Timótheum.

Cap. 3.

SI quis autem Dómui suæ præesse nescit, quómodò Ecclésiæ Dei diligéntiam habébit? Non neóphytum, ne in supérbiam elátus, in judícium íncidat diáboli. Oportet autem illum & testimónium habére bonum ab iis qui foris sunt, ut non in oppróbrium íncidat, & in láqueum diáboli.

FERIA SEXTA.

De Epístola prima ad Timótheum.

Cap. 3.

DIáconos simíliter (oportet esse) pudícos, non bilingues, non multo vino déditos, non turpe lucrum sectantes : habentes mystérium fídei in consciéntia pura. Et hi autem probentur primùm : & sic minístrent, nullum crimen habentes. . . . Qui enim benè ministráverint, gradum bonum sibi acquírent, & multam fidúciam in fide, quæ est in Christo Jesu.

SABBATO.

De Epístola prima ad Timótheum.

Cap. 4.

INeptas & aniles fábulas devíta : exerce autem teipsum ad pietátem. Nam corporális exercitátio ad módicum útilis est : píetas autem ad ómnia útilis est, promissiónem habens vitæ, quæ nunc est, & futúræ.

DOMINICA X.

post Pentecosten.

De Epístola prima ad Timótheum.

Cap. 4.

IN hoc laborámus, & maledícimur, quia sperámus in Deum vivum, qui est Salvátor ómnium hóminum, máximè fidélium. Præcipe hæc, & doce. Nemo adolescéntiam tuam contemnat : sed exemplum esto fidélium in verbo, in conversatióne, in caritáte, in fide, in castitáte. Tu autem, Dómine, &c.

FERIA SECUNDA.

De Epístola prima ad Timótheum.

Cap. 4.

ATtende lectióni, exhortatióni, & doctrínæ. Noli neglígere grátiam, quæ in te est, quæ data est tibi per prophétiam, cum impositióne mánuum presbytérii. Hæc meditáre, in his esto : ut proféctus tuus manifestus sit ómnibus. Attende tibi, & doctrínæ : insta in illis. Hoc enim fáciens, & teipsum salvum fácies, & eos, qui te áudiunt. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

FERIA TERTIA.

De Epístola prima ad Timótheum.

Cap. 5.

SEniórem ne increpáveris, sed óbsecra ut patrem: júvenes, ut fratres: anus, ut matres: juvénculas, ut soróres in omni castitáte. Víduas honóra, quæ verè víduæ sunt... Et hoc præcipe ut irreprehensíbiles sint. Si quis autem suórum, & máximè domesticórum curam non habet, fidem negávit, & est infidéli detérior.

FERIA QUARTA.

De Epístola prima ad Timótheum.

Cap. 5.

ADversùs presbyterum accusatiónem noli recípere, nisi sub duóbus aut tribus téstibus. Peccantes coram ómnibus árgue: ut & céteri timórem hábeant... Manus citò némini imposúeris, neque communicáveris peccátis aliénis. Teipsum castum custódi. Noli adhuc aquam bíbere, sed módico vino útere propter stómachum tuum, & frequentes tuas infirmitátes.

FERIA QUINTA.

De Epístola prima ad Timótheum.

Cap. 6.

ESt quæstus magnus, píetas cum sufficiéntia. Nihil enim intúlimus in hunc mundum: haud dúbium quòd nec auferre quid póssumus. Habentes autem alimenta, & quibus tegámur, his contenti sumus. Nam qui volunt dívites fíeri, íncidunt in tentatiónem, & in láqueum diáboli, & desidéria multa inutília, & nocíva, quæ mergunt hómines in intéritum & perditiónem.

FERIA SEXTA.

De Epístola prima ad Timótheum.

Cap. 6.

RAdix ómnium malórum est cupíditas; quam quidam appetentes, erravérunt à fide, & inseruérunt se dolóribus multis. Tu autem ô homo Dei, hæc fuge: sectáre verò justítiam, pietátem, fidem, caritátem, patiéntiam, mansuetúdinem. Certa bonum certámen fídei, apprehende vitam æternam, in qua vocátus es. Tu autem, Dómine, &c.

SABBATO.

De Epístola prima ad Timótheum.

Cap. 6.

DIvítibus hujus sǽculi præcipe non sublímè sápere: neque speráre in incerto divitiárum, sed in Deo vivo, qui præstat nobis ómnia abundè ad fruendum; benè ágere, dívites fíeri in bonis opéribus, fácilè tribúere, communicáre, thesaurizáre sibi fundamentum bonum in fu-

túrum, ut apprehendant veram vitam.

DOMINICA XI.
post Pentecosten.

Incipit Epístola secunda beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum.

Cap. 1.

PAulus, Apóstolus Jesu Christi : . . . . Timótheo caríssimo fílio, grátia, misericórdia, pax à Deo Patre, & Christo Jesu Dómino nostro. . . Admóneo te, ut resúscites grátiam Dei, quæ est in te per impositiónem mánuum meárum. . . Formam habe sanórum verbórum, quæ à me audisti in fide & in dilectióne in Christo Jesu.

FERIA SECUNDA.

De Epístola secunda ad Timótheum.

Cap. 2.

FIli mi, confortáre in grátia, quæ est in Christo Jesu. . . . Labóra sicut bonus miles Christi Jesu. Nemo mílitans Deo ímplicat se negótiis seculáribus: ut ei pláceat, cui se probávit. Nam & qui certat in agóne, non coronátur nisi legítimè certáverit.

FERIA TERTIA.

De Epístola secunda ad Timótheum.

Cap. 2.

NOli conténdere verbis : ad nihil enim útile est, nisi ad subversiónem audiéntium. Sollícitè cura teipsum probábilem exhibére Deo, operárium inconfusíbilem, rectè tractantem verbum veritátis. Profána autem, & vanilóquia devíta : multùm enim profíciunt ad impietátem : & sermo eórum ut cancer serpit.

FERIA QUARTA.

De Epístola secunda ad Timótheum.

Cap. 2.

JUvenília desidéria fuge, sectáre verò justítiam, fidem, caritátem, & pacem cum iis qui ínvocant Dóminum de corde puro. Stultas autem, & sine disciplína quæstiónes devíta : sciens quia génerant lites.

FERIA QUINTA.

De Epístola secunda ad Timótheum.

Cap. 2.

SErvum Dómini non oportet litigáre : sed mansuétum esse ad omnes, docíbilem, patientem, cum modéstia corripientem eos, qui resistunt veritáti : nequandò Deus det illis pœniténtiam ad cognoscendam veritátem, & resipiscant à diáboli láqueis, à quo captívi tenentur ad ipsíus voluntátem.

FERIA SEXTA.

De Epístola secunda ad Timótheum.

Cap. 3.

HOc autem scito, quòd in novíssimis diébus instábunt témpora periculósa : erunt hómines seipsos

amantes, cúpidi, eláti, supérbi, blasphémi, paréntibus non obedientes, ingráti, scelesti, sine affectióne, sine pace, criminatóres, incontinentes, immítes, sine benignitáte, proditóres, protervi, túmidi, & voluptátum amatóres magìs quàm Dei: habentes spéciem quidèm pietátis, virtútem autem ejus abnegantes. Et hos devíta.

SABBATO.

De Epístola secunda ad Timótheum.

Cap. 3.

TU autem assecútus es meam doctrínam, institutiónem, propósitum, fidem, longanimitátem, dilectiónem, patiéntiam, persecutiónes, passiónes: ... quales persecutiónes sustínui, & ex ómnibus erípuit me Dóminus. Et omnes, qui piè volunt vívere in Christo Jesu, persecutiónem patientur.

DOMINICA XII.

post Pentecosten.

De Epístola secunda ad Timótheum.

Cap. 3.

MAli hómines, & sedúctóres profícient in pejus, errantes, & in errórem mittentes. Tu verò pérmane in iis, quæ didicisti, & crédita sunt tibi: sciens à quo didíceris, & quia ab infántia sacras lítteras nosti, quæ te possunt instrúere ad salútem, per fidem, quæ est in Christo Jesu. Tu autem, Dómine, &c.

FERIA SECUNDA.

De Epístola secunda ad Timótheum.

Cap. 4.

PRædica verbum, insta opportúnè, importúnè: árgue, óbsecra, íncrepa in omni patiéntia, & doctrína. Erit enim tempus, cùm sanam doctrínam non sustinébunt, sed ad sua desidéria coacervábunt sibi magistros, prurientes áuribus, & à veritáte quidèm audítum avertent, ad fábulas autem convertentur. Tu verò vígila, in ómnibus labóra, opus fac Evangelistæ, ministérium tuum imple. Sóbrius esto. Tu autem, Dómine, miserére nostri.

℟. Deo grátias.

FERIA TERTIA.

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Titum.

Cap. 1.

PAulus servus Dei, Apóstolus autem Jesu Christi, ... Tito dilecto filio secundùm commúnem fidem, grátia & pax à Deo Patre, & Christo Jesu Salvatóre nostro. Hujus rei grátiâ relíqui te Cretæ, ut ea, quæ desunt córrigas, & constítuas per civitátes presbyteros, sicut & ego dispósui tibi. Tu autem, Dómine, miserére nostri.

℟. Deo grátias.

FERIA QUARTA.

De Epístola ad Titum.

Cap. 1.

OPortet Epíscopum sine crímine esse sicut Dei dispensatórem : non supérbum, non iracundum, non vinolentum, non percussórem, non turpis lucri cúpidum : sed hospitálem, benignum, sóbrium, justum, sanctum, continentem, amplecténtem eum, qui secundùm doctrínam est, fidélem sermónem : ut potens sit exhortári in doctrína sana, & eos, qui contradícunt argúere.

FERIA QUINTA.

De Epístola ad Titum.

Cap. 1.

SUnt multi étiam inobedientes, vaníloqui, & seductóres : . . . quos oportet redárgui : qui universas domos subvertunt, docentes quæ non oportet, turpis lucri grátiâ. . . Confiténtur se nosse Deum, factis autem negant : cùm sint abomináti, & incredíbiles, & ad omne opus bonum réprobi.

FERIA SEXTA.

De Epístola ad Titum.

Cap. 2.

TU lóquere quæ decent sanam doctrínam : Senes ut sóbrii sint, pudíci, prudentes, sani in fide, in dilectióne, in patiéntia : anus simíliter in hábitu sancto, non criminatríces, non multo vino servientes, benè docentes : ut prudéntiam dóceant adolescéntulas, ut viros suos ament, fílios suos díligant, prudentes, castas, sóbrias, domûs curam habentes, benignas, súbditas viris suis, ut non blasphemétur verbum Dei.

SABBATO.

De Epístola ad Titum.

Cap. 2.

JUvenes simíliter hortáre ut sóbrii sint. In ómnibus teipsum præbe exemplum bonórum óperum, in doctrína, in integritáte, in gravitáte, verbum sanum, irreprehensíbile : ut is, qui ex adverso est, vereátur, nihil habens malum dícere de nobis.

DOMINICA XIII.

post Pentecosten.

De Epístola ad Titum.

Cap. 3.

ADmone illos princípibus, & potestátibus súbditos esse, dicto obedíre, ad omne opus bonum parátos esse : néminem blasphemáre, non litigiósos esse, sed modestos, omnem ostendentes mansuetúdinem ad omnes hómines.

FERIA SECUNDA.

De Epístola ad Titum.

Cap. 3.

FIdélis sermo est : & de his volo te confirmáre : ut curent bonis opéribus præesse qui credunt Deo. Hæc sunt bona, &

utília homínibus. Stultas autem quæstiónes, & genealógias, & contentiónes, & pugnas legis devíta; sunt enim inútiles & vanæ.

FERIA TERTIA.

De Epístola ad Titum. Cap. 3.

HÆréticum hóminem post unam, & secundam correptiónem devíta: sciens quia subversus est, qui ejúsmodi est, & delinquit, cùm sit próprio judício condemnátus... Discant autem & nostri bonis opéribus præesse ad usus necessários: ut non sint infructuósi.

FERIA QUARTA.

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli, ad Philemónem.

PAulus vinctus Christi Jesu, & Timótheus frater: Philemóni dilecto, & adjutóri nostro, ... & Ecclésiæ, quæ in domo tua est: Grátia vobis, & pax à Deo Patre nostro, & Dómino Jesu Christo. Grátias ago Deo meo, semper memóriam tuî fáciens in oratiónibus meis, áudiens caritátem tuam, & fidem, quam habes in Dómino Jesu, & in omnes sanctos.

FERIA QUINTA.

De Epístola ad Philemónem.

GAudium magnum hábui, & consolatiónem in caritáte tua: quia víscera Sanctórum requievérunt per te, frater. Propter quod multam fidúciam habens in Christo Jesu imperandi tibi quod ad rem pértinet: propter caritátem magìs óbsecro, cùm sis talis, ut Paulus senex, nunc autem & vinctus Jesu Christi.

FERIA SEXTA.

De Epístola ad Philemónem.

OBsecro te pro meo fílio, quem génui in vínculis, Onésimo, qui tibi aliquandò inútilis fuit, nunc autem & mihi & tibi útilis, quem remísi tibi. Tu autem illum, ut mea víscera súscipe, ... jam non ut servum, sed pro servo caríssimum fratrem, máximè mihi: quantò autem magìs tibi, & in carne, & in Dómino?

SABBATO.

De Epístola ad Philemónem.

SI ergò habes me sócium, súscipe illum sicut me: si autem áliquid nócuit tibi, aut debet; hoc mihi ímputa. Ego Paulus scripsi meâ manu: ego reddam, ut non dicam tibi quòd & teipsum mihi debes. Ita frater. Ego te fruar in Dómino. Réfice víscera mea in Dómino. Confídens in obediéntia tua scripsi tibi: sciens quóniam & super id, quod dico, fácies.

DOMINICA XIV.
post Pentecosten.

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli, ad Hebræos.

Cap. 1.

MUltifáriàm, multísque modis olìm Deus loquens pátribus in Prophétis : novíssimè diébus istis locútus est nobis in Fílio, quem constítuit hærédem universórum, per quem fecit & sécula. Qui cùm sit splendor glóriæ, & figúra substántiæ ejus, . . . sedet ad déxteram majestátis in excelsis : tantò mélior Angelis effectus, quantò differéntius præ illis nomen hæreditávit.

FERIA SECUNDA.

De Epístola ad Hebræos.

Cap. 1.

AD Angelos quidèm dicit : Qui facit Angelos suos spíritus, & minístros suos flammam ignis. Ad Fílium autem : Thronus tuus, Deus, in séculum séculi...Ad quem autem Angelórum dixit aliquandò : Sede à dextris meis, quoadusquè ponam inimícos tuos scabellum pedum tuórum? Nonnè omnes sunt administratórii spíritus, in ministériũ missi propter eos, qui hæreditátem cápient salútis?

FERIA TERTIA.

De Epístola ad Hebræos.

Cap. 3.

FRatres sancti, vocatiónis cœlestis partícipes, consideráte Apóstolum & Pontíficem confessiónis nostræ Jesum : qui fidélis est ei, qui fecit illum, sicut & Móyses in omni domo ejus. Amplióris enim glóriæ iste præ Móyse dignus est hábitus, quantò amplióorem honórem habet domûs, qui fabricávit illam.

FERIA QUARTA.

De Epístola ad Hebræos.

Cap. 3.

VIdéte, fratres, ne fortè sit in áliquo vestrûm cor malum incredulitátis, discedendi à Deo vivo : sed adhortámini vosmetipsos per síngulos dies, donec Hódiè cognominátur, ut non obdurétur quis ex vobis fallácià peccáti. Partícipes enim Christi effecti sumus : si tamen inítium substántiæ ejus usquè ad finem firmum retineámus.

FERIA QUINTA.

De Epístola ad Hebræos.

Cap. 4.

VIvus est sermo Dei, & éfficax, & penetrabílior omni gládio ancípiti : ac pertingens usquè ad divisiónem ánimæ & spíritûs, compágum quoque ac medullárum, & discrétor cogitatiónum & intentiónum cordis. Et non est ulla creatúra invisíbilis in conspectu ejus : ómnia autem nuda, & aperta sunt óculis ejus, ad quem nobis sermo. Tu autem, Dómine, &c.

FERIA SEXTA.

De Epístola ad Hebræos.

Cap. 6.

IMpossíbile est eos, qui semèl sunt illumináti, gustavérunt étiam donum cœleste, & partícipes facti sunt Spíritûs sancti, gustavérunt nihilóminùs bonum Dei verbum, virtutesque séculi ventúri, & prolapsi sunt; rursùs renovári ad pœniténtiam, rursùm crucifigentes sibimetipsis Fílium Dei, & osténtui habentes.

SABBATO.

De Epístola ad Hebræos.

Cap. 6.

TErra sæpè venientem super se bibens imbrem, & génerans herbam opportúnam illis, à quibus cólitur: áccipit benedictiónem à Deo. Próferens autem spinas ac tríbulos, réproba est, & maledícto próxima: cujus consummátio in combustiónem. Confídimus autem de vobis dilectíssimi melióra, & vicinióra salúti.

DOMINICA XV. *post Pentecosten.*

De Epístola ad Hebræos.

Cap. 6.

NOn injustus Deus, ut obliviscátur óperis vestri, & dilectiónis quam ostendistis in nómine ipsíus, qui ministrastis sanctis, & ministrátis. Cúpimus autem unumquemque vestrûm eandem ostentáre sollicitúdinem ad expletiónem spei usque in finem: ut non segnes efficiámini, verùm imitatóres eórum, qui fide, & patiéntiâ hæreditábunt promissiónes.

FERIA SECUNDA.

De Epístola ad Hebræos.

Cap. 10.

COnsiderémus ínvicèm in provocatiónem caritátis, & bonórum óperum : . . . . & tantò magis quantò vidéritis appropinquantem diem. Voluntàriè enim peccántibus nobis post acceptam notítiam veritátis, jam non relínquitur pro peccátis hóstia, terríbilis autem quædam expectátio judícii, & ignis æmulátio, quæ consumptúra est adversários. Tu autem, Dómine, &c.

FERIA TERTIA.

De Epístola ad Hebræos.

Cap. 10.

IRritam quis fáciens legem Móysi, sine ulla miseratióne, duóbus vel tribus téstibus móritur: quantò magìs putátis deterióra meréri supplícia qui Fílium Dei conculcáverit, & sánguinem testamenti pollútum dúxerit, in quo sanctificátus est, & Spirítui grátiæ contumélium fécerit? Scimus enim qui dixit: Mihi vindícta, & ego retríbuam. . . . . Horrendum est incídere in manus Dei viventis. Tu autem, Dómine, &c.

'ERIA QUARTA.
'e Epístola ad Hebræos.
Cap. 12.

R Emissas manus, & so- lúta génua, erígite, . gressus rectos fácite pé- ibus vestris : ut non cláu- cans quis erret, magis item sanétur. Pacem se- ımini cum ómnibus, & nctimóniam, sine qua ɜmo vidébit Deum : con- ːmplantes ne quis desit rátiæ Dei : ne qua radix naritúdinis sursùm gér- inans impédiat, & per lam inquinentur multi.

FERIA QUINTA.
'e Epístola ad Hebræos.
Cap. 13.

Aritas fraternitátis má- neat in vobis. Et hos- talitátem nolíte oblivis- , per hanc enim latué- ınt quidam, Angelis hos- ítio recepris. Mementóte nctórum, tanquàm simul ncti : & laborántium, ınquàm & ipsi in córpore ıorantes. Tu autem, Dó- ıine, &c.

FERIA SEXTA.
'e Epístola ad Hebræos.
Cap. 13.

Onorábile connúbium in ómnibus, & tho- ıs immaculátus. Fornica- ɔres enim, & adúlteros ıdicábit Deus. Sint mo- ːs sine avarítia, contenti ræséntibus : ipse enim xit : Non te déseram, eque derelinquam ; ita : confidenter dicámus : Dóminus mihi adjútor : non timébo quid fáciat mihi homo. Tu autem, Dómine, &c.

SABBATO.
De Epístola ad Hebræos.
Cap. 13.

MEmentóte præpositó- rum vestrórum, qui vobis locúti sunt verbum Dei : quorum intuentes éxitum conversatiónis, imitámini fidem. Jesus Christus herì, & hódiè : ipse & in sécula. Doctrínis váriis, & peregrínis no- líte abdúci. Optimum est enim grátiâ stabilíre cor, non escis, quæ non pro- fuérunt ambulántibus in eis.

DOMINICA XVI.
post Pentecosten.
De Epístola ad Hebræos.
Cap. 13.

HAbémus altáre, de quo édere non habent po- testátem, qui tabernáculo desérviunt. Quorum enim animálium infertur sanguis pro peccáto in Sancta per Pontíficem, horum cór- pora cremantur extra cas- tra. Propter quod & Jesus, ut sanctificáret per suum sánguinem pópulum, ex- tra portam passus est. Tu autem, Dómine, &c.

FERIA SECUNDA.
De Epístola ad Hebræos.
Cap. 13.

EXeámus ígitur ad (Je- sum) extra castra, impropérium ejus portan-

tes. Non enim habémus hìc manentem civitátem, sed futúram inquírimus. Per ipsum ergò offerámus hóstiam laudis semper Deo, id est, fructum labiórum confiténtium nómini ejus. Beneficéntiæ autem, & communiónis nolíte oblivísci: tálibus enim hóstiis promerétur Deus. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

℟. Deo grátias.

FERIA TERTIA

De Epístola ad Hebræ

Cap. 13.

OBedíte præpósitis v tris, & subjacéte Ipsi enim pervígilant q ratiónem pro anima vestris redditúri, ut c gáudio hoc fáciant, non gementes: hoc e non éxpedit vobis. Or pro nobis: confidin enim quia bonam consci tiam habémus in ómnil benè volentes conversa

INDEX PSALMORUM.

Index Canticorum Psalterii.

FINIS.

✕:✕✕✕✕✕✕✕✕✕✕✕✕✕✕✕✕✕✕✕✕:✕

TABULA MODORUM CANTUS, nec non Intonationes, Mediationes, & Terminationes Psalmorum & Canticorum, secundùm omnes cujusque Modi differentias.

IN hocce Breviario quisque modus psallendi, quem vulgò sed impropriè Tonum vocant, suo numero notatur ad Antiphonas, variæ etiam uniuscujusque modi terminationes propriis litteris designantur; siquidem variatio terminationum in cantu Gregoriano fit juxtà initium cantûs Antiphonæ, quod huic terminationi respondet, sicut vice versâ initium cantûs Antiphonæ respondere debet terminationi psalmodicæ secundùm varietates in systemate S. Gregorii Papæ admissas.

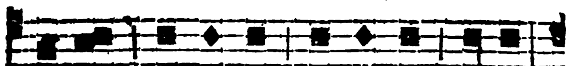
Itaque terminationes aliæ sunt completæ, incompletæ aliæ. Terminationes completæ, majusculis; incompletæ verò minusculis litteris designantur. Terminatio completa illa est, quæ in singulis Psalmi versibus desinit in legitimam toni sui finalem; id est, cujus ultimus sonus idem est ac ultimus sonus Antiphonæ quæ præcessit; verbi gratiâ, in primo & secundo modo terminatio in re *vel in* la; *in tertio modo terminatio in* mi, *& sic de ceteris. Terminatio vero incompleta seu suspensa est illa quæ non in Psalmi versibus, sed in sola Antiphona perfectè terminatur; id est, cujus ultimus sonus alius est ac ultimus sonus Antiphonæ ejusdem modi; exempli gratiâ, in primo modo cujus Antiphonæ terminantur in chorda* re, *terminationes verò in* la, *in* sol, *in* fa, *&c.*

Intonatio adhibetur tantùm ad primum versum Psalmi; reliqui versus à dominante resumuntur. In Canticis Evangelicis in Duplicibus & suprà, ac in omnibus Dominicis, singuli versus inchoantur ut primus; nisi canantur cum vulgò Faux-bourdon; *tunc enim resumuntur à dominante ut in Psalmis. Cum autem in primo versu cantici* Magnificat, *intonatio & mediatio ut plurimùm compleri non possit propter ejus brevitatem, in ceteris ejus versibus recurrendum est ad intonationem & mediationem Psalmorum.*

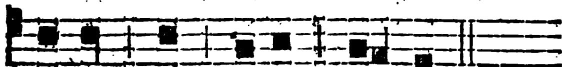
Mediatio fit in omnibus versibus eodem modo quo in primo, nisi sit dictio monosyllaba vel hebræa non declinata.

Terminatio in omnibus versibus semper eadem est ac in primo versu. Omnis autem terminatio, quæ, ut suprà dictum est, denotatur per litteras alphabeticas, ideò sic designatur, quia hæ litteræ notis cantûs respondent; ita ut more veterum a *designet chordam* la; b *chordam* si; c *chordam* ut; d *chordam* re; e *chordam* mi; f *chordam* fa; g *chordam* sol.

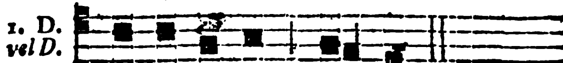
I. MODUS *cujus Antiphonæ desinunt in chorda* D, *aliter dicta chorda* re.

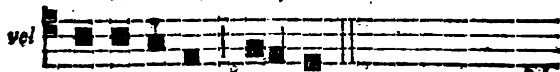
Di xit Do mi nus Do mi no me o: *

Se de à dex tris me is.

Se cu lo rum, A men.

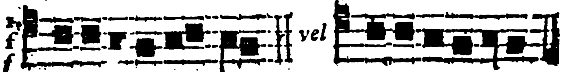

e u o u. a e.

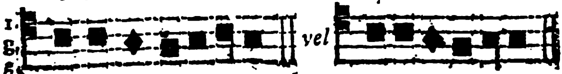
Sequens desinit pariter in D. *sed cum ultimam syllabam reddat caudatam, sitque de primo, notatur per* J. *caudatum.*

Spi ri tu i sancto. e u o u. a e.

e u o u. a e. e u o u. a e.

i i u i a o. i i u i a o.

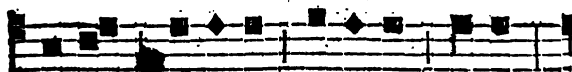
I. MODUS *in* A. *id est in* la.

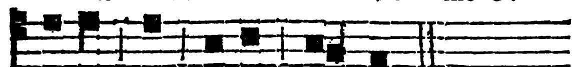
II. MODUS *in* D. *id est in* re.

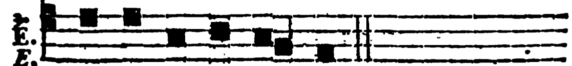
III. Modus in E. aliter in mi.

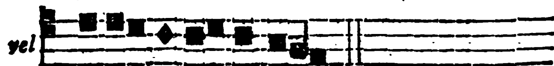
Di xit Do mi nus Do mi no me o: *

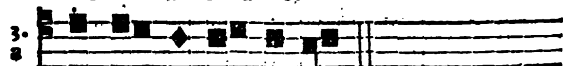
Se de à dex tris me is.

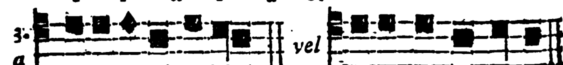
e u o u. a e.

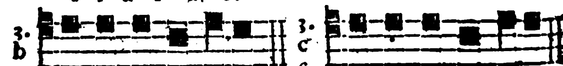
i i u i a o.

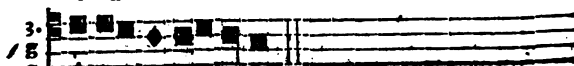
i i u i a o.

i i u i a. o. e u o u. a e.

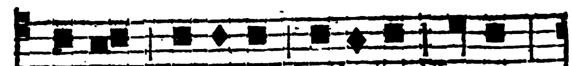

e u o u. a e. e u o u. a e.

i i u i. a o.

IV. Modus in E. aliter in mi.

Di xit Do mi nus Do mi no me o: *

Se de à dex tris me is.

4. E

i i u i a o.

vel

e u o u. a e.

vel

i i u i a o.

4. E

i i u i a o.

4. d d

e u o u. a e.

4. a a

e u o u. a e.

4. g g

i i u i a o.

IV. Modus in A. aliter in la. *prævio b molli.*

Di xit Do mi nus Do mi no me o: *

Se de à dex tris me is.

4. A A

i i u i a e.

4. c c

e u o u. a e.

V. Modus in C. aliter in ut.

Di xit Do mi nus Do mi no me o: *

Se de à dex tris me is.

5.
C

i i u i a o. vel e u o u. a e.

vel e u o u. a e.

5. e é

e u o u. a e.

V. Modus in F. aliter in fa.

Di xit Do mi nus Do mi no me o: * Se de

à dextris me is.

5. F

i i u i a o.

V. Modus in a. id est in la.

Di xit Do mi nus Do mi no me o: * Se de

à dex tris me is.

5. a

i i u i a o.

VI. Modus in F. *aliter in* fa.

6 f.

Di xit Do mi nus Do mi no meo: *

Se de à dex tris me is.

VI. Modus in C. *aliter in* ut, *prævio* b. *molli.*

6. C.

Di xit Dominus.... * Se de à dex tris

vel

meis A dex tris meis.

vel

Se de à dextris meis. e u o u a e.

6. c.

i i u i a o.

VII. Modus in G. *vel G. aliter in* sol.

7. G. *vel G.*

Di xit Dominus Domino me o: *

Sede à dextris me is. e u o u a e.

7. a.

e u o u a e.

7. b.

e u o u a e.

7. c.

e u o u a e.

7. c.

e u o u a e.

vel

e u ou a e.

7. d.

e u ou a e.

7. d.

e u o u a e.

VIII. Modus in G, *vel G. aliter in sol.*

8. G.

Di xit Do mi nus Do mi no me o: *

Se de à dex tris me is. e u o u a e.

8. *G.*

Se de à dex tris me is.

vel

e u o u a e.

vel

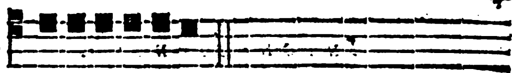
i i u i a o.

8. c. velc.

e u o u a e.

8. d.

e u o u a e.

8. b.

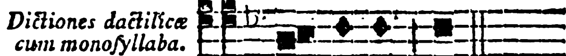
e u o u a e.

Variæ Intonationes, Mediationes, & Terminationes Psalmorum & Canticorum in octo Modis.

INTONATIONES 1. & 6.

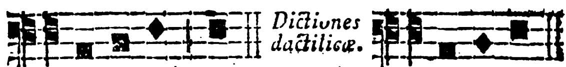

Lau da te. Cre di di.

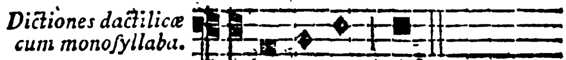

Di ligam te.

INTONATIONES 2. & 8.

Be a tus vir. Be ne dic.

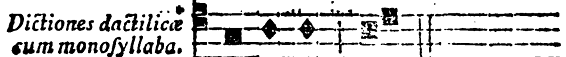

E ri pe me.

INTONATIONES 3.

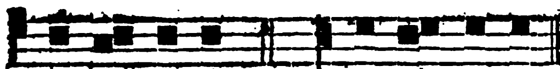
Læ ta tus ſum. Cre di di.

Ju di ca me.

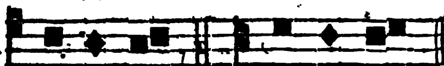
A v

INTONATIONES 4.

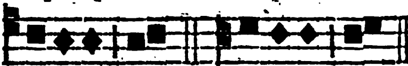
Mi se re re. Ju bi la te.

Dictiones dactilicæ.

Us que quo Do mi ne.

Dictiones dactilicæ cum monosyllaba.

Di li gam te. E ri pe me.

INTONATIONES 5.

Ad Do mi num. Be ne dic.

Dictiones dactilicæ cum monosyllaba.

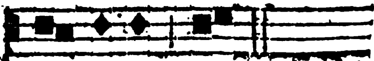
Di li gam te.

INTONATIONES 7.

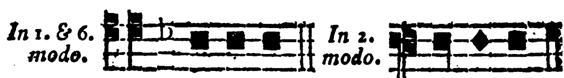
Lau da te. Do mi ne.

Dictiones dactilicæ cum monosyllaba.

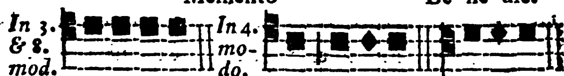

Ju di ca me.

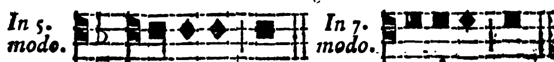
In Officio Feriali (excepto Tempore Paschali, & à Circumcisione ad Septuagesimam) Intonationes fiunt absolutè à Nota dominante in directum, nec non in Officio Defunctorum.

Memento Be ne dic.

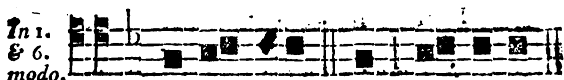

Con fi te bor. Ad Dominum. Credi.di.

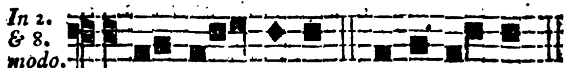

Di li gam te. Be a tus vir.

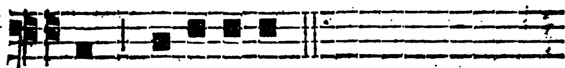
Intonationes Canticorum Evangelicorum quæ nunquàm mutantur.

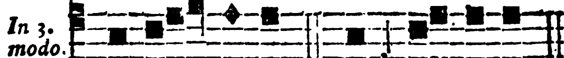
Mag ni fi cat. Et e [illegible] xit.

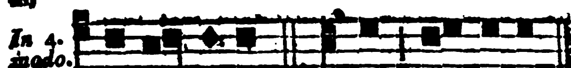
Mag ni fi cat. Be ne dic tus.

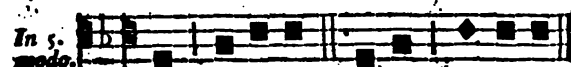
Et ex ul ta vit.

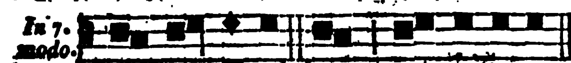
Mag ni fi cat. Et e re xit.

Mag ni fi cat. Et e re xit.

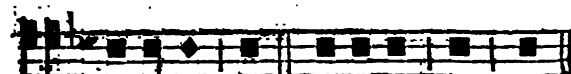

Nunc di mit tis. Qui a vi de runt.

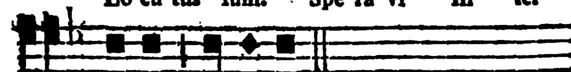

Mag ni fi cat. Et ex ul ta vit.

MEDIATIONES* 1. *modi in D. & b. modi.

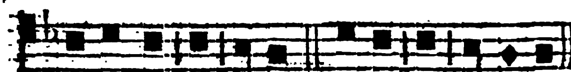
Lo cu tus sum. * Spe ra vi in te.

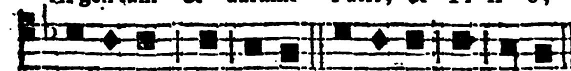
Deus Is ra el.

MEDIATIONES* 1. *modi in A.

Pro mediatione 1. modi in A. nec non 3. & 7. modi nunquàm attollitur ultima dictionis syllaba, nec ulla brevis, ideoque præcedens, ut indicabunt exempla hìc & alibi suo loco posita.

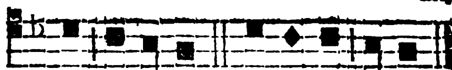

Ar gen tum & aurum. * Patri, & Fi li o, *

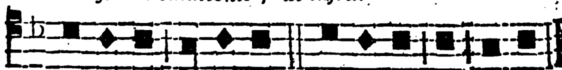

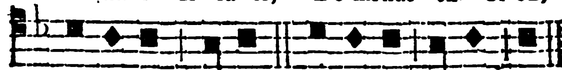
Domine non nobis. * Sterilem in domo. *

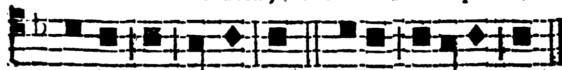
Mediatio communis.

Dictiones Hebrææ indeclinatæ, & monosyllabæ attolluntur in fine mediationis, ut infrà.

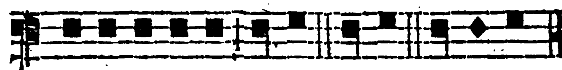

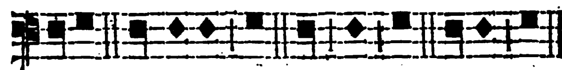

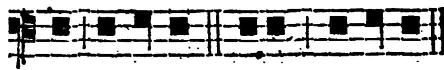
MEDIATIONES 2. modi.

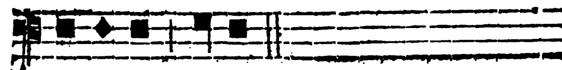
In mediationibus 2. 4. 5. & 8. modi quæ elevant penultimam : ſi occurrat dictio hebræa indeclinata, aut monoſyllaba, tunc elevatio fit in ultima ſyllaba tantùm.

Mediatio communis.

MEDIATIONES 3. modi.

Numquàm attollitur ultima dictionis syllaba, nec ulla brevis, sed præcedens, ut sequitur.

decorem inductus est; * tu o ar gu as me, *

cœlum tu il lic es; * su perspe ra vi, *

Quod pa raf ti, * Al tif si mi vo ca be ris: *

De us If ra ël. *

MEDIATIONES 4. modi.

Dictiones hebrææ & monosyllaba attolluntur, ut sequitur.

Do mine, David; * De us If ra ël: * ex Si on, *

tri bu lant me: * tu il lic es, *

i ta ut non sunt, *

Mediatio communis.

in E phra ta, * Fi li æ Ju dæ. *

MEDIATIONES 5 & 8 *modi fiunt ut in* 2 *modo.*

MEDIATIONES 7 *modi.*

Numquàm attollitur ultima dictionis syllaba, nec ulla brevis, sed præcedens, ut in 1. *tono in* A. & *in* 3.

be ne pla ci ta fac Do mi ne, * i ta

ut non sint: * Do mi nus ex Si on:

Mediatio communis. in te spe ra vi, * in E phra ta: *

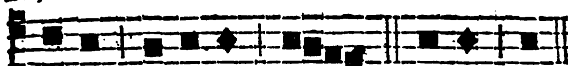
TERMINATIONES 1. *modi in* D.

lu ci fe rum ge nu i te. di li gen-

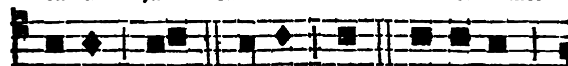
ti bus te. frumenti sa ti at te.

ha bi ta ti o est in te. I ni quo

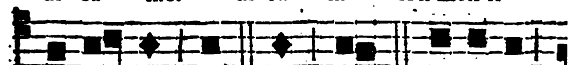
e ri pe me. nomen De i Ja cob.

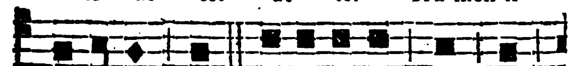
tu a ju di ca me. di ca me.

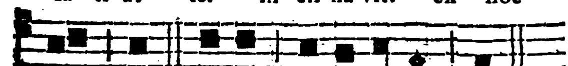
di ca me. di ca me. fru men ti

ſa ti at te. at te. fru men ti

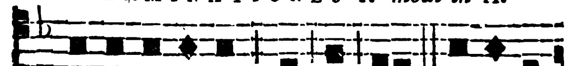

ſa ti at te. in cli na vit. ex hoc

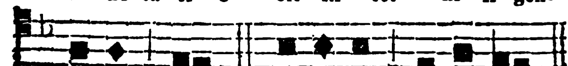

in hoc tu a cor ri pi as me.

TERMINATIONES 1. *modi in A.*

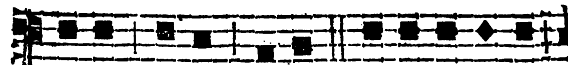

ha bi ta ti o eſt in te. di li gen-

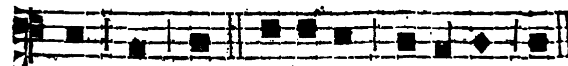

ti bus te. do mu i A a ron.

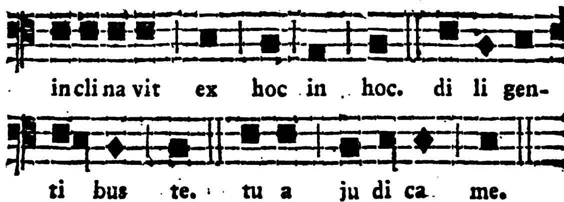
TERMINATIONES 2. *modi.*

no men De i Ja cob. ha bi ta ti o

eſt in te. frumenti ſa ti at te.

TERMINATIONES 3. modi.

in cli na vit ex hoc in hoc. lu ci-

fe rum ge nu i te. fru men ti

ſa ti at te. ti at te. ti at te.

ha bi ta ti o eſt in te. in

te. in te. ſci en ti um me. tium

me. ti um me. de glu tiſ ſent nos.

cog noſ ce ret me. ex hoc in hoc.

TERMINATIONES 4. *modi in* E. & *in* A.

frumen ti ſa ti at te. ge nu i

te. ti men ti bus ſe. Ju dî ca me.

E ri pe me. ex hoc in hoc. i ni quo

e ri pe me. corri pi as me. ha bi ta ti o

eſt in te. do lo ſo e ru e me.

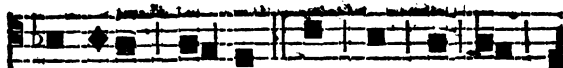
frumen ti ſa ti at te.

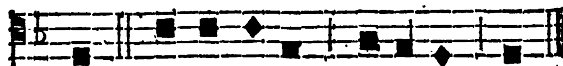
TERMINATIONES 5 *modo in* C. *in* F. & *in* a.

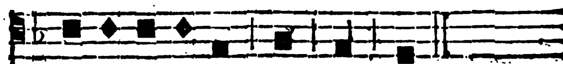
me a lau da bunt te. di li gen ti bus

te. ha bi ta ti o eſt in te.

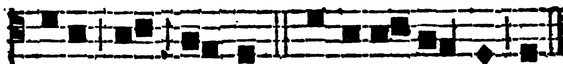
lu ci ſe rum ge nu i te. ta ber-

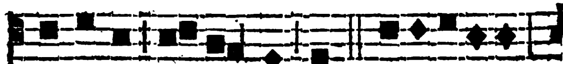

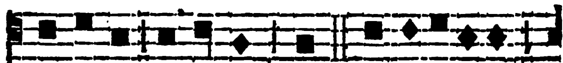

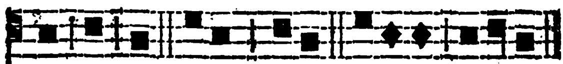
In terminationibus 5. modi in, F, & in, a; non attollitur Syllaba brevis, nec ultima dictionis.

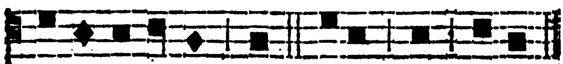

Terminationes 6. *modi.*

frumenti ſa ti at te. ha bi ta ti o

eſt in te. ex hoc in hoc.

di li gen ti bus te. lu ci fe rum

ge nu i te. ſpe ra vi in te.

Scien ti um me. tu a ju di ca me.

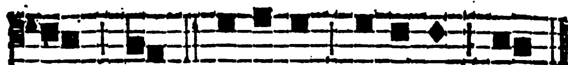
ha bi ta ti o eſt in te.

Terminationes 7. *modi.*

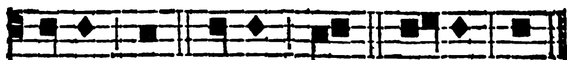
Non attolitur ſyllaba brevis, nec ultima dictionis.

lu ci fe rum ge nu i te. di li gen-

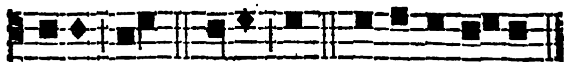
ti bus te. ha bi ta ti o eſt

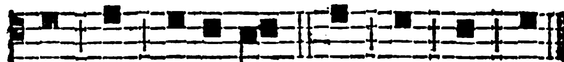
in te ſru men ti ſa ti at te.

ti at te. ti at te. ti at te.

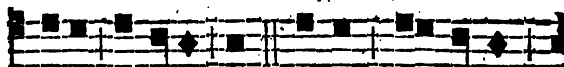

ti at te. ti at te. ſu per ſpe ra vi.

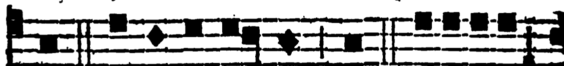

non ſum o bli tus. ex hoc in hoc.

TERMINATIONES 8. *modi.*

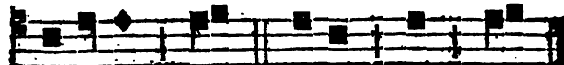
tu a ju di ca me. tu a ju di ca

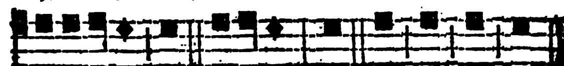
me. di li gen ti bus te. in clinavit

ex hoc in hoc. ta ber na cu lis Cham tu a

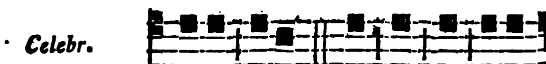
ju di ca me. me us es tu.

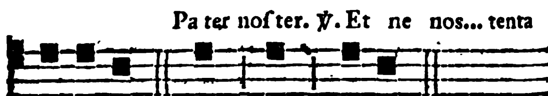
cor ri pi as me. laudabunt te. ex hoc in hoc.

MODUS cantandi Absolutiones, Benedictiones, & Lectiones ad Officium Nocturnum.

Celebr.

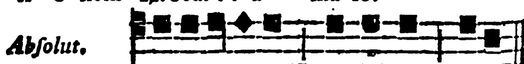

Pa ter noſ ter. ℣. Et ne nos... tenta

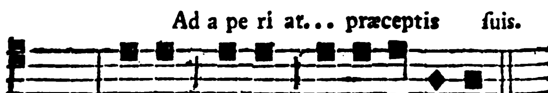

ti o nem ℟. Sed... à ma lo.

Abſolut.

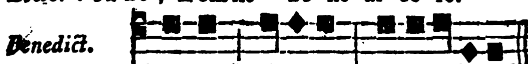

Ad a pe ri at... præceptis ſuis.

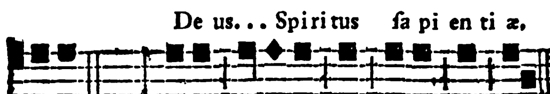

Lector : Ju be , Domne be ne di ce re.

Benedict.

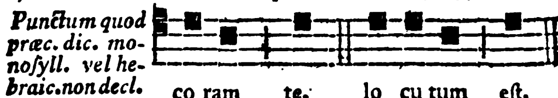

De us... Spiri tus ſa pi en ti æ,

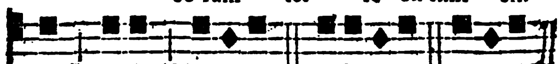

℟. Amen. *Lectio.* Primo tempore... lux or ta eſt eis.

Punctum quod præc. dic. monoſyll. vel hebraic. non decl.

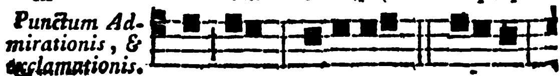

co ram te. lo cu tum eſt.

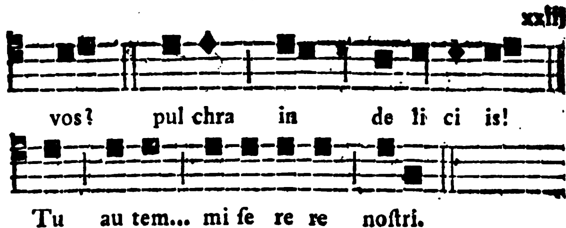

in di e Madian. Melchiſedech. uſquequo.

Punctum Admirationis, & exclamationis.

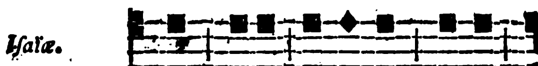

quis nos vi de bit ? lau de

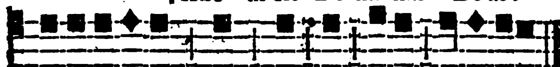

Lectiones Isaïæ & Jeremiæ Tempore Adventûs & Passionis, necnon Lectiones in ultimo triduo majoris Hebdomadæ, ac in Officio Defunctorum terminantur sine responsione, ut sequitur.

Isaïæ.

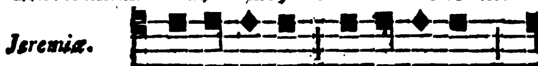

¶ Hæc di cit Do mi nus De us:

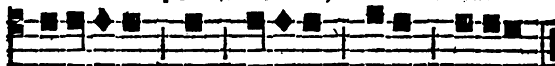

Convertimini ad me, & salvi e ri tis.

Jeremiæ.

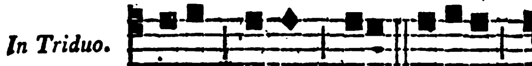

¶ Je ru sa lem, Je ru sa lem

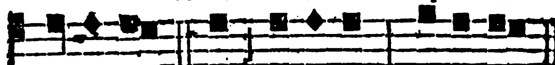

convertere ad Dominum Deum tu um

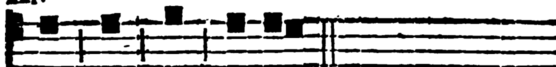
In Triduo.

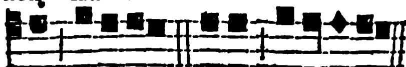
vo bis tra det me. perfectum

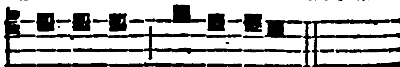
ef fi cit ... ve ne ro, dis po nam.

In Offic. Defunctorum.

Oratio, Reſpice.

NEUMATA (ſeu Jubili) quorum tabulam hic, ut quibuſdam aliis utilioribus daretur locus, ponere non licuit, ex antiquis Eccleſiarum Libris colligitur inſtituta eſſe ut cantentur in fine Antiphonarum; ideò ad calcem Antiphonarii vel Pſalterii apponetur; ibique quandò & quomodò cantari debeant, ſimul cùm aliis ad Pſalmodiam attinentibus, fusè explicabitur, Deo juvante, interìm,

Benè cantate ei in jubilatione.

S. AUG. Enarr. in Pſ. 32.

